
This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

<https://books.google.com>

Ind L 4514. 2. 3

Harvard College Library

GIFT OF

FITZEDWARD HALL
MARLESFORD, SUFFOLK, ENGLAND

(H. C. 1846)

Received July 17, 1899

To F. E. Hall Esq. D.D.
from
The Author.

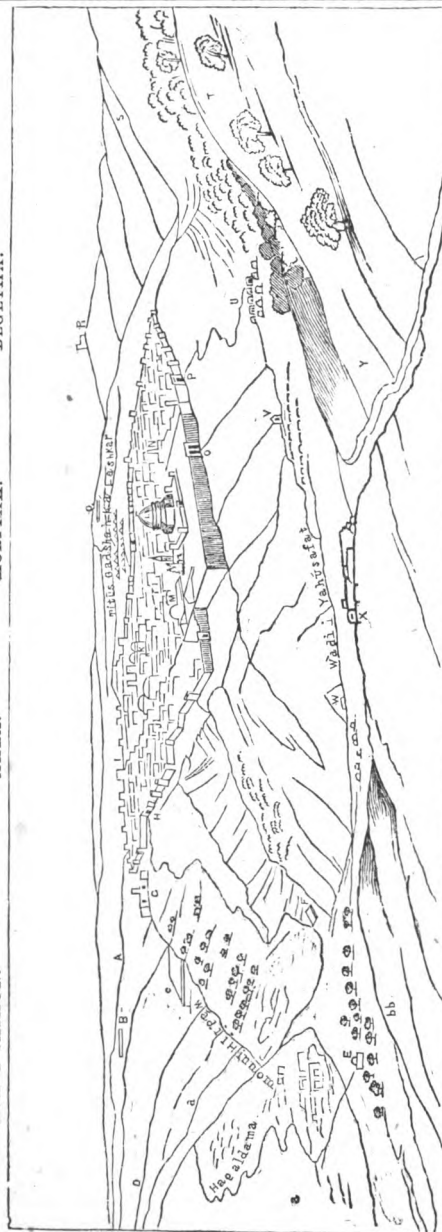
NAQSHA YARÚSALAM I JADÍD.

KOH I SAIHÚN.

AKRA.

MORIYÁH.

BEGETHÁ.

A. Yafá ki Ráh.

B. Gihon ká Táláb i Faráz.

C. Gihon ká Táláb i Nasheb.

D. Koh i Bad Maslahát.

E. Chashma i En Rogel.

F. Silóam ká Táláb.

G. Dáúd ki Qabr.

H. Saihúni Darwáza.

I. Burj i Hippikas.

J. Yafá ki Ráh.

K. Masih ki qabr ke úpar Gírja.

L. Umr ki Masjid.

M. Masjid ul Aksá.

N. Amil ká Mahall.

O. Sunahlá Darwáza.

P. Darwáza i Istifun.

Q. Badsháhon ki Qabren.

R. Nabí Samúel.

S. Anátát ki Sarak.

T. Koh i Zaitun, — Baitaniya ki

Sarak.

U. Gatsamaní ká Bág.

V. Qabren — Yahúdi Goristán.

W. Bákira ká Kúa.

X. Silóam ki Basti.

Y. Yafá ká Sarak.

Z. Dimshiqi Darwáza.

a. a. Goristán.

b. b. Nafrat ká Pahár.

INJÝL I

MATÍ O MARKAS

KI

TAFSÍR.

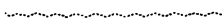
TASNÍF I

Pádrí J. H. Scott.

Bible - N. J. - Matt. & Hindustani.

AMERICAN TRACT SOSAIAÍ KÍ MADAD SE CHHÁPÍ GAÍ.

JILD I.

ILAHÁBÁD :

MISSION PRESS KE MATBA MEN MATBÚ HÚÍ.

Pahlí chhapái.]

MDCCCLXVI.

[2500 jilden.

~~HT. 7844~~
Ind L 4514.2.3

Harvard College Library,
Gift of
FITZEDWARD HALL,
July 17, 1899.

MUQADDAMA I KITÁB.

Yih Tafsír kisí kitáb ká tarjuma nahín hai ; tau bhí jahán kahín, aur jis kisí kitáb se madad mil saktí thí, musannif ne, baqadr i zarúrat, darguzar nahín kiyá. In men se “*Barnes’ Notes*” awwal hai, ki aksar us kí ráe ke bamújib yih Tafsír húi : aur sháyad kahín kahín kuchh us kí íbárat ká tarjuma sá bhí ho, to kuchh ájab nahín. Phir jo tartíb jumlon men kí gaí, wuh aksar “*Jacobus’ Notes*” ke bamújib hai. Is ke siwá aur bhí mufassiron kí kitáben musannif ke pás maujúd thín, aur hájat ke waqt unhen muláhiza kartá rahá ; magar un sab kí tafsíl yahán zarúr nahín.

Yih kitáb khusúsan Hindostání ísáíon ke wáste hai, aur musannif ne is ke likhne men hamesha unhín ke fáide ká liház rakhá ; aur amúman yih bhí ummed hai, ki bāze Hindú aur Musalmán bhí is ko parhenge, aur gáliban fáida hásil karenge ; is wáste un ke munásib i hál bhí bahut sí báten is men mundarij hai. Aur jab ki bahutere log Roman hurúf se wáqif nahín, is wáste agar yih kitáb margúb nikle, to ummed hai, ki tálibín kí ragbat ke sabab kuchh din bad wuh Fársí harfon men bhí chhápí jáegí.

Khudá kare ki musannif kí yih sab mihnát o mashaqqat befáida na nikle, kyúñki ab tak sattáís baras inhín logon ke darmiyán Khudá ká kalám sunátá rahá, aur is muddat ke picchle barson ká yih kám hai, ki áb o hawá kí námuwáfiqat ke sabab jab ki sard paháron men rahne pará, to wahán khalq-ulláh kí k̤hair-k̤hwáhí ke liye yih Tafsír taiyár kí.

Khudá kí barakat is kitáb ke parhnewálon par ho !

1.—ISHÁRÁT AUR ALÁMÁT JIN KÁ ISTIMÁL IS KITÁB MEN HAI.

Muqaddas Kitáb ke jude jude Sahífon ke nám.

PURĀNĀ AHD-NĀMA.

1. Paidáish ke wáste Paid.	21. Wáiz..... Wáiz.
2. K̄hurúj..... K̄hur.	22. Ġazal-ul-Ġazalát. Ġaz.
3. Ahbár..... Ahb.	23. Yasaiyáh..... Yas.
4. Gintí..... Gin.	24. Yaramiyáh..... Yar.
5. Istisná..... Istis.	25. Nauha..... Nau.
6. Yashúṣ..... Yash.	26. Hizqiel..... Hiz.
7. Qázion..... Qáz.	27. Dániel..... Dán.
8. Rúṭ..... Rúṭ.	28. Húsia..... Hús.
9. I Samúel..... I Sam.	29. Yúel..... Yú.
10. II Samúel..... II Sam.	30. Amús..... Amús.
11. I Salátin..... I Sal.	31. Abadiyáh..... Abad.
12. II Salátin..... II Sal.	32. Yúnáh..... Yún.
13. I Tawárikh..... I Tawá.	33. Míkáh..... Mík.
14. II Tawárikh..... II Tawá.	34. Nahúm..... Nahúm.
15. Azrá..... Azrá.	35. Habaqqúq..... Hab.
16. Nahamiyáh Nah.	36. Safaniyáh..... Saf.
17. Ástar..... Ást.	37. Hajjí..... Haj.
18. Aiyúb..... Aiy.	38. Zakariyáh..... Zak.
19. Zabúr..... Zab.	39. Malákí..... Mal.
20. Amsál..... Ams.	

NAYA AHD-NĀMA.

1. Matí kí Injíl ke wáste.....	Matí.
2. Markas	Mark.
3. Lúká	Lúk.
4. Yúhanná	Yúhan.
5. Rasúlon ke Aamál.....	Aam.
6. Pulús ká K̄hatt Rúmion ko.....	Rúm.
7. Pulús ká K̄hatt I Karintion ko.....	I Karint.

8. Pulús ká K̄hatt II Karintíon ko	II Karint.
9. Pulús ká K̄hatt Galatíon ko.....	Gal.
10. Pulús ká K̄hatt Afsíon ko.....	Afs.
11. Pulús ká K̄hatt Filippíon ko.....	Filip.
12. Pulús ká K̄hatt Kalasíon ko	Kal.
13. Pulús ká K̄hatt I Tassalaníqíon ko.....	I Tass.
14. Pulús ká K̄hatt II Tassalaníqíon ko.....	II Tass.
15. Pulús ká K̄hatt I Timtáús ko.....	I Tim.
16. Pulús ká K̄hatt II Timtáús ko.....	II Tim.
17. Pulús ká K̄hatt Títus ko.....	Tít.
18. Pulús ká K̄hatt Filemán ko.....	Filem.
19. Pulús ká K̄hatt Ibráníon kó.....	Ibr.
20. Yaqúb ká K̄hatt.....	Yaq.
21. Patras ká I K̄hatt.....	I Pat.
22. Patras ká II K̄hatt.....	II Pat.
23. Yúhanná ká I K̄hatt.....	I Yúhan.
24. Yúhanná ká II K̄hatt.....	II Yúhan.
25. Yúhanná ká III K̄hatt.....	III Yúhan.
26. Yahúdá ká K̄hatt.....	Yahúd.
27. Yúhanná ká Mukáshafát.....	Mukásh.

2. Jab tafsír men do ádad is taur par hain, yane 1 : 2, tab pahle se murád báb, aur dúsre se áyat ; maslan, Matí 14 : 12, is ká matlab yih hai, ki jis kalám ká yahán ishára húa, wuh Matí ká Injíl ke 14wen báb, aur 12wín áyat men mundaraj hai.

3. Jab do tín ádad is taur par hain, yane 1, 2, 3, 4, in ká murád pahlí, dúsri, tísri, aur chauthí áyaton se hai.

4. 1—4. Yih nishán záhir kartá hai ki jis mazmún ká yahán ishára húa, wuh pahlí áyat se chauthí áyat tak mundaraj hai.

5. Tafsír men jo kitáb ke fiqre tashríh karne ke wáste dákhil hain wuh jhuke hús harafon se záhir hain, jo Itálik harúf kahláte, aur tafsír khud sídhe harafon men líkhí gáí, jo Rúman kahláte hain ; aur Itálik hurúf us waqt bhí kám men áte hain jab musannif kóí bát ziyáda tákid se kahná cháhtá hai.

6. “ ” In nishánon se yih murád hai, ki jo íbárat in ke darmiyán líkhí gáí, wuh kisé kitáb se muntakhab hai.

7. () Yih álamát záhir kartí hai ; ki jo kuchh is ke darmiyán mas-túr húa, wuh asl fiqre se záyád hai, ki bayán ká safái ke liye líkhá gayá.

8. § Yih jumle ká nishán hai.

K H U L Á S A

BIL-IJMÁL CHÁRON INJYĠON KÁ.

MAZMÚN.	MATÍ.	MARK.	LÚK.	YÚHAN.
HISSA I.				
WÁQIÁT JO KHUDÁWAND KÍ PAIDÁISH AUR LARAKPAN SE MUTALLIQ HAIN.				
ARBA: Qarīb sārhe terah baras ká.				
1. Injil i Lúká ká dibája.....			1: 1-4	
2. Zakariyáh ko ek firishte ká nazar áná. <i>Yarúsalam meñ</i>			1: 5-25	
3. Mariyam ko ek firishte ká nazar áná. <i>Násarat meñ</i>			1: 26-38	
4. Mariyam kí Ilisabát se muláqat. <i>Jutta meñ</i>			1: 39-56	
5. Yúhanná baptismá dene-wále kí paidáish. <i>Jutta meñ</i>			1: 57-80	
6. Nasabnáme.....	1: 1-17		3: 28-38	
7. Yúsuf ko ek firishte ká nazar áná. <i>Násarat meñ</i>	1: 18-25			
8. Yisú kí paidáish. <i>Baitlaham meñ</i>			2: 1-7	
9. Ek firishte ká garariyon ko dikhái dená. <i>Baitlaham ke qarīb</i>			2: 8-20	
10. Yisú ká khatna, aur haikal meñ házir kiyá jáná. <i>Baitlaham aur Yarúsalam meñ</i>			2: 21-38	
11. Majúsion ká áná. <i>Yarúsalam aur Baitlaham meñ</i>	2: 1-12			
12. Misr ko bhágná. Herodís ká zulm. Misr se laut áná. <i>Baitlaham aur Násarat meñ</i>	2: 13-23		2: 39-40	
13. Yisú ká bárásh baras kí umr meñ <i>Id i fash</i> ko jáná. <i>Yarúsalam meñ</i>			2: 41-52	

MAZMÚN.	MATÍ.	MARK.	LÚK.	YÚHAN.
HISSA II.				
KHUDÁWAND KÍ KHIDMATON KÁ ISHTIHÁR AUR ÁQÁZ.				
AṚSA : <i>Qarīb ek baras ká.</i>				
14. Yúhanná baptismá dene- wále ká manádi karná. <i>Bayábán meṇ, aur Yar- dan nadí ke pás.....</i>	3: 1-12	1: 1-8	3: 1-18	
15. Yisú ká baptismá. <i>Yar- dan nadí meṇ.....</i>	3: 13-17	1: 9-11	3: 21-23	
16. Imtihán. <i>Bayábán i Ya- húdiya meṇ.....</i>	4: 1-11	1: 12, 13	4: 1-13	
17. Injíl i Yúhanná ká dibája.	1: 1-18
18. Yúhanná baptismá dene- wále ká gawáhí Yisú par. <i>Yardan pár ke Baítá- niya meṇ.....</i>	1: 19-34
19. Yisú ká logon ko shágird karná. <i>Yardan aur Galíl.</i>	1: 35-51
20. Byáh Káná i Galíl meṇ...	2: 1-12
—o—				
HISSA III.				
KHUDÁWAND KÁ PAHLÍ BÁR ÍD I FASH KHÁNÁ, AUR JO HÁLÁT US KE PÍCHHE, DÚS- RÍ ÍD I FASH TAK GUZRE.				
AṚSA : <i>Ek sál ká.</i>				
21. Íd i fash ke waqt Yisú ká baipáríon aur sarráfon ko haikal se nikálná. <i>Ya- rúsalam meṇ.....</i>	2: 13-25
22. Niqudemús ke sáth Kḥu- dāwand ká guft-gú. <i>Ya- rúsalam meṇ.....</i>	3: 1-21
23. Yisú ká Yahúdiya meṇ rahná, aur baptismá dená. Yúhanná baptismá dene- wále ká aur bhí gawáhí us ke haqq meṇ.....	3: 22-36
24. Yúhanná ká qaid, aur..... Yisú ká Galíl ko rawána honá.....	4: 12	6: 17-20	3: 19-20	4: 1-3
25. Sámari aurat ke sáth Kḥu- dāwand ká guft-gú. Ba- hut se Sámariyon ká us par imán láná. <i>Súkár meṇ.....</i>	4: 4-42

MAZMÚN.	MATÍ.	MARK.	LÚK.	YÚHAN.
26. Yisú kí alániya nasíhat. <i>Galíl meṇ</i>	4: 17	1: 14, 15	4: 14, 15	4: 43-45
27. Yisú ká phir Káná meṇ jákar ek sharíf ke betē ke, jo Kafarnáhum meṇ bí-már thá, changá karná. <i>Káná i Galíl meṇ</i>	4: 46-54
28. Yisú ká Násarat ke logon se námaqbul hokar Kafarnáhum meṇ sukúnat karná.	4: 13-16	4: 16-31	
29. Shamaún Patras aur Andriás, aur Yaqúb aur Yúhanná kí buláhat, aur machhlíon kí mujizána khinchái. <i>Kafarnáhum ke nazdík</i>	4: 18-22	1: 16-20	5: 1-11	
30. Ek shakhs jo nápak rúh se giriftár huá, us ko íbádat-kháne meṇ shifa bakhsh-ná. <i>Kafarnáhum meṇ</i>	1: 21-28	4: 31-37	
31. Patras kí sás, aur bahut auron ko shifa bakhshná. <i>Kafarnáhum meṇ</i>	8: 14-17	1: 29-34	4: 38-41	
32. Yisú ká apne shágirdon ke sáth, Kafarnáhum ko chhokar, Galíl ke darmi-yán sair karná.	4: 23-25	1: 35-39	4: 42-44	
33. Ek kophí ko shifa bakhsh-ná. <i>Galíl meṇ</i>	8: 1-4	1: 40-45	5: 12-16	
34. Ek jhole ke máre ko changá karná. <i>Kafarnáhum meṇ</i> .	9: 2-8	2: 1-12	5: 17-26	
35. Matí kí buláhat. <i>Kafarnáhum meṇ</i>	9: 9	2: 13, 14	5: 27, 28	

—o—

HISSA IV.

KHUDÁWAND KÁ DÚSRÍ BÁR
ÍD I FASH KHÁNA, AUR JO
HÁLÁT US KE PÍCHHE TÍSÍRÍ
ÍD I FASH TAK GUZBE.

ARSA : *Ek baras ká.*

36. Bait i Hasdá ká hauz. Ek bímár nátawán ká changá karpá, aur us ke bad kí guft-gú. <i>Yarúsalam meṇ</i>				5: 1-47
37. Shágirdon ká sabt ke dīn anāj kí bálen torkar khá-ná. <i>Galíl kí ráh meṇ</i> ...	12: 1-8	2: 23-28	6: 1-5	

MAZMÚN.	MATÍ.	MARK.	LÚK.	YÚHAN.
38. Sabt ke din sūkhe háth wále ko changá karná. <i>Galíl meṇ</i>	12: 9-14	3: 1-6	6: 6-11	
39. Daryá i Tiberiyás ke pás Yisú ká pahunchná, aur bahut logon ká us ke pí-chhe ho lená. <i>Galíl kí Jhíl yāne Daryá i Tibe-riyús ke pás</i>	12: 15-21	3: 7-12		
40. Yisú ká ek pahār par jāná, aur apne bárah ra-súlon ko chun lená, aur jamáat ká us ke píchhe ho lená. <i>Kafarnáhum ke nazdík</i>		3: 13-19	6: 12-19	
41. Pahārī Wāz. <i>Kafarná-hum ke nazdík</i>	5: 6: 7:		6: 20-49	
42. Ek Súbadár ke chhokre ko changá karná. <i>Ka-farnáhum meṇ</i>	8: 5-13		7: 1-10	
43. Ek bewá ke larke ko jilá dená. <i>Nain</i>			7: 11-17	
44. Yúhanná ká qaid hokar ap-ne shágirdon meṇ se bazon ko Yisú ke pás bhejná. <i>Galíl aur Kafarnáhum</i>	11: 2-19		7: 18-35	
45. Yisú ká malámat karná, kí log us ke mujize dekhkar ímán na láe. <i>Kafarnáhum</i>	11: 20-30			
46. Yisú ká ek Farísí ke sáth kháne par baiṭhná, aur ek gunahgár aurat ká us ke páon par jtr malná. <i>Kafarnáhum</i>			7: 36-50	
47. Yisú kí apne bárahon ke sáth दूसरी बार Galíl kí sair.....			8: 1-3	
48. Ek bad rúh ke giriftár ko changá karná. <i>Kátibon aur Farísion ká kufr bakná. Galíl</i>	12: 22-37	3: 19-30	11: 14,15 11: 17-23	
49. Kátibon aur Farísion ká ek nishán cháhná, aur Khu-dáwand ká juwáb. <i>Galíl</i>	12: 38-45		11: 16, 24-36	
50. Is bayán meṇ kí Masíh ke sachche shágird us ke qaribtar rishtadár hain. <i>Galíl</i>	12: 46-50	3: 31-35	8: 19-21	

MAZMÚN.	MATÍ.	MARK.	LÚK.	YÚHAN.
51. Ek Farísí kí mez par Yisú ká Farísion aur auron par afsos. <i>Galíl meṇ</i>	11: 37-54	
52. Yisú ká apne shágirdon, aur gair jamáat se kalám. <i>Galíl meṇ</i>	12: 1-59	
53. Fuláne Galílion ká qatl. Ek tamsíl darakht i anjir kí bábat, jo phal na láyá. <i>Galíl meṇ</i>	13: 1-9	
54. Bonewále kí tamsíl. <i>Dar- yá i Galíl par, Kafar- náhum ke nazdík</i>	13: 1-23	4: 1-25	8: 4-18	
55. Kaṛwe dāne kí tamsíl, aur aur tamsílát. <i>Kafarná- hum ke nazdík</i>	13: 24-53	4: 26-34		
56. Jhíl ke pár jáná. Waqíát. Túfán ko thámná. <i>Dar- yá i Galíl</i>	8: 18-27	4: 35-41	8: 22-35 9: 57-62	
57. Gadāre ke do díwāne. <i>Dar- yá i Galíl kí púrāb tarāf</i> .	8: 28-34	5: 1-21	8: 26-40	
58. Lewí, yaṇe Matí ke ghar, ziyāfat. <i>Kafarnáhum meṇ</i>	9: 1 9: 10-17			
59. Jairus kí beṭí ko jiláná. Ek aurat ko, jis ká lahú járí thá changá karná. <i>Ka- farnáhum meṇ</i>	9: 18-26	2: 15-22 5: 22-43	5: 29-39 8: 41-56	
60. Do āndhon ko biná karná, aur ek gúnge díwāne se deo nikálná. <i>Kafarná- hum meṇ</i>	9: 27-34			
61. Yisú ká phir Násarāt meṇ áná, aur wahān náman- zúr honá.....	13: 54-58	6: 1-6		
62. Tisrí sair Galíl meṇ..... Bárah shágirdon ko nasí- hat karná, aur atráf meṇ bhejná. <i>Galíl</i>	9: 35-38 10: 1-42 11: 1	6: 6-13	9: 1-6	
63. Herodís ká gumán, kí Yisú Yúhanná hai, jis ká sir main ne kaṭwáyá thá. <i>Galíl meṇ? Pirúá</i> 14: 1-12	6: 14-16 21-29	9: 7-9	
64. Bárah shágirdon ká lauṭ á- ná, aur Yisú ká jhíl ke pár, un ke sáth jáná. Pānch hazár ádmíon ko khiláná. <i>Kafarnáhum meṇ</i>	14: 13-21	6: 30-44	9: 10-17	6: 1-16

MAZMŪN.	MATĪ.	MARK.	LŪK.	YŪHAN.
65. Yisū kā pānī par chalnā. <i>Daryā i Galīl</i>	14: 22-36	6: 45-56	6: 15-21
66. K̄hudāwand kā Kafarnā- hum ke ibādatkhāne meṃ jamāat ke sāth kalām kar- nā. Bahut shāgirdon kā munkir ho jānā. Patras kā apne imān kā iqrār karnā. <i>Kafarnāhum meṃ</i>	6: 22-71 7: 1
—o—				
HISSA V.				
K̄HUDĀWAND KĪ TĪSRĪ ʔD I FASH KE KHĀNE SE LEKAR US WAQT TAK KĪ GALĪL KO ĀK̄HIRĪ BĀE CHHOṘ GAYĀ.				
ĀRSA: <i>Chha mahāne kā.</i>				
67. Bedhoe hāth khāne se K̄hudāwand kā apne shā- girdon ko bequsūr thah- rānā. Farisīon kī rawāya- ten. <i>Kafarnāhum meṃ</i>	15: 1-20	7: 1-23		
68. Ek Suryānī aurat kī beṭī kā sihat pānā. <i>Sūr o Sai- dā kī sarhadd meṃ</i>	15: 21-28	7: 24-30		
69. Ek gūnge, aur aur bahut- on ko shifā denā. Chār hazār ko roṭī khilānā. <i>Dikāpolis</i>	15: 29-39	7: 31-37		
70. Farisīon, aur Zādūqīon kā phir ek nishān chāhnā. <i>Magdalā ke nazdīk</i> . (de- kho, §49).....	16: 1-4	8: 10-12		
71. Farisīon ke khamīr se shā- girdon ko k̄habardār kar- nā. <i>Daryā i Galīl kī pūrab taraf</i>	16: 5-12	8: 13-21		
72. Ek andhe ko bināī bakhsh- nā. <i>Baitsaidā meṃ</i>	8: 22-26		
73. Patras aur bāqī rasūlon kā phir iqrār i imān karnā. (§66) <i>Qaisariya Filippī kī sarhadd meṃ</i>	16: 13-20	8: 27-30	9: 18-21	
74. Apnī maut aur jī ūṭh- ne, aur apne pairawon ke imtihānon kī pesh- goī. <i>Filippī kī sarhadd meṃ</i>	16: 21-28	8: 31-38	9: 22-27	
	9: 1		

MAZMÚN.	MATÍ.	MARK.	LÚK.	YÚHAN.
75. Súrát kí tabdíl. Tín shágirdon ke sáth Ვhudá-wand kí is bát par guft-gú. <i>Qaisariya Filippi kí sarhadd men</i>	17: 1-13	9: 2-13	9: 28-36	
76. Ek deo ke giriftár ko shifa bakhshná, ki us ke shágird us ko achohhá nahín kar sakte the. <i>Qaisariya Filippi kí sarhadd men</i>	17: 14-21	9: 14-29	9: 37-43	
77. Yisú ká phir apní maut, aur jí uthne kí peshgoi karná. (§74.) <i>Gallí men</i>	17: 22,23	9: 30-32	9: 43-45	
78. Mahsúl, mujizána taur se baham pahunchána. <i>Kafarnáhum men</i>	17: 24-27	9: 33		
79. Shágirdon kí ápas men tak-rár ki kaun sab se bará hai. Yisú kí farotání, bardásht, aur birádarána muhabbat ke liye nasíhat. <i>Kafarnáhum men</i>	18: 1-35	9: 33-50	9: 46-50	
80. Sattar shágirdon ko nasíhat karná, aur atráf men bhejhná. <i>Kafarnáhum men</i>	10: 1-16	
81. Yisú ká Íd i khaima ko jáná. Us ká ákhirí bár Galíl ko chhorná. Sáma-riya men wáqiát.....	9: 51-56	7: 2-10
82. Korhíon ko tandurust kar-ná. <i>Sámariya men</i>	17: 11-19	

—o—

HISSA VI.

ÍD I ᲕHAIMA, AUR BĀD US KE JO WÁQIÁT HÚE JAB TAK KI ᲕHUDÁWANDBAITĀNIYA MEN CHHAH DIN ÍD I FASH SE PESHTAR PAHUNCHÁ.

ARSA : *Ek hafta kam chhah mahíne ká.*

83. Íd i khaima men Yisú ká házir honá, aur us kí nasíhat. <i>Yarúsalam men</i>				7: 11-53
8: 1 |
|---|-------|-------|-------|------------------|

MAZMÚN.	MATÍ.	MARK.	LÚK.	YÚHAN.
84. Zínákáři men ek aurat ká giriftár ho áná. <i>Yarúsalam</i>	8: 2-11
85. Aur bhí nasihat íám. K̥hudáwand ká beimán Ya-húdíon ko malámat karná, aur un ke háth se bach nikalná. <i>Yarúsalam</i>	8: 12-59
86. Ek Faqíh ko nasihat karná. Parosíon kí muhabbat ká bayán, kí kyá hai. Nek Sámari kí tamsíl. <i>Yarúsalam ke nazdík</i>	10: 25-37	
87. Marthá aur Mariyam ke ghar men Yisú ká utarná. <i>Baitaniya men</i>	10: 38-42	
88. Shágirdon ko duá mángne kí phir nasihat karná. <i>Yarúsalam ke nazdík</i>	11: 1-13	
89. Sattar shágirdon ká laut áná. <i>Yarúsalam</i>	10: 17-24	
90. Ek mádarzád andhe ká, sabt ke din, shifa páná; aur bad us ke nasihat. <i>Yarúsalam</i>	9: 1-41 10: 1-21
91. Íd í tajdíid men Yisú ká Yarúsalam men honá. Yardan pár jáná. <i>Yarúsalam, aur Yardan ke pár Baitaniya men</i>	10: 22-42
92. Lázar ko jiláná. <i>Baitaniya men</i>	11: 1-46
93. Yisú ke barkhiláf Qayáfá kí saláh. Yarúsalam ko chho dená. <i>Yarúsalam</i>	11: 47-54
94. Yisú ká Yardan pár jáná, aur bahut logon ká us kí pairawí karná. Sabt ke din ek nátawán aurat ko changá karná. <i>Yardan ke pás Pírdá men</i>	19: 1, 2	10: 1	13: 10-21	
95. Nasihat karte húe, K̥hudáwand ká Yarúsalam kí taraf jáná. Herodís ke mansúbe se ágáhi páná. <i>Pírdá</i>	13: 22-35	
96. Sabt ke din, K̥hudáwand ká ek buzurg Farísí ke sáth k̥háná. Wáqíat. <i>Pírdá</i>	14: 1-24	

MAZMÚN.	MATÍ.	MARK.	LÚK.	YÚHAN.
97. Sachche shágird ko kyá karná lázim hai. <i>Pirítá</i>	14: 25-35	
98. Khoí húi bheron kí tamsíl, wagaira. Áwára larke kí tamsíl. <i>Pirítá</i>	15: 1-32	
99. Bediyánat mukhtár kí tamsíl. <i>Pirítá</i>	16: 1-13	
100. Farísion par malámaten. Daulatmand aur Lázar kí tamsíl. <i>Pirítá</i>	16: 14-31	
101. Bardásht, aur imán, aur farotaní ke háqq men nasíhat. <i>Pirítá</i>	17: 1-10	
102. Masíh ká phir áná, ki jald hogá. <i>Pirítá</i>	17: 20-37	
103. Tamsílát. Ek bewa ká qází se musir honá. Farísí aur Mahsúl lenewálá. <i>Pirítá</i>	18: 1-14	
104. Taláq kí bábat hukm. <i>Pirítá</i>	19: 3-12	10: 2-12		
105. Chhote larkon ko god men lená, aur unhen barakat dená. <i>Pirítá</i>	19: 13-15	10: 13-16	18: 15-17	
106. Daulatmand jawán. Angúristán ke mazdúron kí tamsíl. <i>Pirítá</i>	19: 16-30 20: 1-16	10: 17-31	18: 18-30	
107. Tisrí bár Yisú ká apní maut, aur jī uṭhne kí peshgoí karná. (Dekho §74, aur §77.) <i>Pirítá</i> ...	20: 17-19	10: 32-34	18: 31-34	
108. Yaqúb aur Yúhanná kí darkhwást. <i>Pirítá</i>	20: 20-28	10: 35-45		
109. Yariho ke nazdik do andhon ko bínái dená.....	20: 29-34	10: 46-52	18: 35-43 19: 1	
110. Zakí ke ghar men jáná. Das ashrafion kí tamsíl. <i>Yariho men</i>	19: 2-28	
111. Id i fash se chhah din peshtar Yisú ká Baitaniya men pahunchná. <i>Baitaniya</i>		11: 55-57 12: 1,9-11

MAZMŪN.	MATĪ.	MARK.	LŪK.	YŪHAN.
HISSA VII.				
KHUDĀWAND KĀ YARŪSĀLAM MENĀLĀNĪA DĀKHIL HONĀ, AUR BĀD IS KE JO WAQĪĀT CHAUTHĪ ID I FASH TAK GUZRE.				
ARSA: Pānch din ká.				
112. Khudāwand ká Yarúsalam men, shān o shaukat ke sáth dākhil honā. <i>Baitāniya aur Yarúsalam.....</i>	21: 1-11, 14-17	11: 1-11	19: 29-44	12: 12-19
113. Bephal anjir ká darākhṭ. Haikal ká sáf karnā. <i>Baitāniya aur Yarúsalam.....</i>	21: 12, 13, 18, 19	11: 12-19	19: 45-48 21: 37, 38	
114. Bephal anjir ke darākhṭ ká súkh jānā. <i>Baitāniya aur Yarúsalam ke darmiyān.....</i>	21: 20-22	11: 20, 26		
115. Masīh ke ikhtiyār kī bābat itarāz. Do beṭon kī tamsīl. <i>Yarúsalam.....</i>	21: 23-32	11: 27-33	20: 1-8	
116. Bāgi bāgbānon kī tamsīl <i>Yarúsalam.....</i>	21: 33-46	12: 1-12	20: 9-19	
117. Bādshāh ke beṭe kī shādi kī tamsīl. <i>Yarúsalam...</i>	22: 1-14			
118. Farisīon ká ghātī sawāl. Qaisar ko mahsūl denā. <i>Yarúsalam.....</i>	22: 15-22	12: 13-17	20: 20-26	
119. Sadūqīon ká ghātī sawāl. Qiyāmat. <i>Yarúsalam...</i>	22: 23-33	12: 18-27	20: 27-40	
120. Ek Faqīh ká Yisú se sawāl. Do bare hukm. <i>Yarúsalam.....</i>	22: 34-40	12: 28-34		
121. Masīh kis tarah Dáúd ká beṭā hai. <i>Yarúsalam...</i>	22: 41-46	12: 35-37	20: 41-44	
122. Faqīhon aur Farisīon kī burī chāl kī ittilā. <i>Yarúsalam.....</i>	23: 1-12	12: 38, 39	20: 45, 46	
123. Faqīhon aur Farisīon par afsos. <i>Yarúsalam par wāwailā. Yarúsalam...</i>	23: 13-39	12: 40	20: 47	
124. Ek bewa kī do chhadām. <i>Yarúsalam.....</i>	12: 41-44	21: 1-4	
125. Masīh kī ziyārat ke liye bāze Yúnānīon ká irāda. <i>Yarúsalam.....</i>	12: 20-36

MAZMÚN.	MATÍ.	MARK.	LÚK.	YÚHAN.
126. Yahúdion kí beitiqádí ká zikr. <i>Yarúsalam</i>				12: 37-50
127. Yisú ká haikal se nikalkar, us kí barbádí, aur apne shágirdon kí ázmáishon kí peshgoí karná. <i>Yarúsalam. Zaitún ke pahár par</i>	24: 1-14	13: 1-13	21: 5-19	
128. Yarúsalam ko barbád, aur Yahúdí saltanat aur ahd ko tamám karne ke liye Masíh ke áne kí álamat-en. <i>Zaitún ke pahár par</i>	24: 15-42	13: 14-37	21: 20-36	
129. Phir hashr ke din, Masíh ká ákhiri bár áná. Bedári kí nasihat. Tamsilát. Das kupárián. Páñch to-re. <i>Zaitún ke pahár par</i>	24: 43-51 25: 1-30			
130. Hashr ke baze hálát. <i>Zaitún ke pahár par</i>	25: 31-46			
131. Hákimon kí báham saláh. Baitaniya men sham ke waqt kháná. Yahúdá Iskariyúttí kí beimání. <i>Yarúsalam aur Baitaniya</i>	26: 1-16	14: 1-11	22: 1-6	12: 2-8
132. Id i fash kí taiyári. <i>Baitaniya aur Yarúsalam</i>	26: 17-19	14: 12-16	22: 7-13	

— o —

HISSA VIII.

CHAUTHÍ ID I FASH. ꣳHUDÁ-
WAND KE DUKH, AUR ÁKHIR
SABT I YAHÚDÍ TAK KE WÁ-
QIÁT.

ARSA : *Do din ká.*

133. Id i fash ká kháná. Bárah shágirdon men takrar. <i>Yarúsalam</i>	26: 20	14: 17	22: 14-18 24-30	
134. Yisú ká apne shágirdon ke páon dhoná. <i>Yarúsalam</i>				13: 1-20
135. Pakarwánewále kí taraf Yisú ká ishára. Yahúdá ká báhir jáná. <i>Yarúsalam</i>	26: 21-25	14: 18-21	22: 21-23	13: 21-35
136. Patras ke thokar kháne, aur bárahon kí paresháni kí peshgoí. <i>Yarúsalam</i>	26: 31-35	14: 27-31	22: 31-38	13: 36-38

MAZMŪN.	MATĪ.	MARK.	LŪK.	YŪHAN.
137. Aṣhā i Rabbānī. <i>Yarū-salam</i>	26: 26-29	14: 22-25	22: 19,20	
138. Shāgirdon ko tasallī. Rūh-ul-Quds kā wāda. <i>Yarū-salam</i>				14: 1-31
139. Yisū sachche angūr kā darakht hai. Us ke shāgirdon se dunyā dushmanī karegī. <i>Yarūsalam</i>				15: 1-27
140. Azmāishon kī peshgoī. Phir Rūh-ul-Quds kā wāda. Masīh kā nām lekar duā māngnā chāhiye. <i>Yarū-salam</i>				16: 1-33
141. Masīh kī ākhīrī duā shāgirdon ke sāth. <i>Yarū-salam</i>				17: 1-26
141½. Zaitūn ke pahār kī taraf ravāna honā.....	26: 30	14: 26	22: 39	18: 1
142. Bāg i Gatsamanī meṅ nihāyat dilgīrī. <i>Zaitūn kā pahār</i>	26: 36-46	14: 32-42	22: 40-46	
143. Yisū kī giriftārī aur qaid. <i>Zaitūn ke pahār par</i>	26: 47-56	14: 43-52	22: 47-53	18: 2-12
144. Qaiyāfa ke huzūr ānā. Patras kā tīn bār inkār. <i>Yarūsalam</i>	26: 57, 58 69-75	14: 53, 54 66-72	22: 54-62	18: 13-18 25-27
145. Yisū kā Qaiyāfa aur sardār-majlis ke sāmhnē hāzir kiyā jānā. Masīh hone kā iqrār. Us par fatwā, aur us kī tahqīr. <i>Yarūsalam</i>	26: 59-68	14: 55-65	22: 63-71	18: 19-24
146. Sardār-majlis kā Masīh ko Pilātūs ke sāmhnē le jānā. <i>Yarūsalam</i>	27: 1, 2	15: 1-5	23: 1-5	18: 28-38
146½. Hākim kī huzūrī. <i>Yarūsalam</i>	27: 11-14			
147. Herodis kī huzūrī. <i>Yarūsalam</i>			23: 6-12	
148. Masīh kī rihāī par Pilātūs kā irāda. Barabbās kī rihāī ke liye Yahūdīon kī darkhwāst. <i>Yarūsalam</i> ...	27: 15-26	15: 6-15	23: 13-25	18: 39, 40
149. Pilātūs kā qatl ke liye Yisū ko somp denā. Us ke kore khāne, aur tahqīr kī shiddat. <i>Yarūsalam</i> ...	27: 26-30	15: 15-19		19: 1-3

MAZMÚN.	MATÍ.	MARK.	LÚK.	YÚHAN.
150. Dúsrí bár chhoṛne ke liye, Pilátús kí koshish.....	19: 4-16
151. Yahúdá kí pashemání, aur us ká apne ko phánsí dená. <i>Yarúsalam</i>	27: 3-10			
152. Salíb dene ke liye Yisú ko le jáná. <i>Yarúsalam</i>	27: 31-34	15: 20-23	23: 26-33	19: 16, 17
153. Taslīb. <i>Yarúsalam</i>	27: 35-38	15: 24-28	23: 33, 34	19: 18-24
154. Yisú kí maslúbí kí húlát men Yahúdión kí tana-zaní. Apní má ko Yú-hanná ke supurd karná. <i>Yarúsalam</i>	27: 39-44	15: 29-32	23: 35-37 39-43	19: 25-27
155. Taríki. Salíbi maut. <i>Yarúsalam</i>	27: 45-50	15: 33-37	23: 44-46	19: 28-30
156. Haikal ke parde ká phat-ná, aur gabron ká khul jáná. Subadár ká qiyás. Auraten salib ke pás. <i>Yarúsalam</i>	27: 51-56	15 38-41	23: 45 47-49	
157. Salib par se utará jáná. Dafn. <i>Yarúsalam</i>	27: 57-61	15: 42-47	23: 50-56	19: 31-42
158. Qabr kí nigahbání. <i>Yarúsalam</i>	27: 62-66			

—0—

HISSA IX.

ṘHUDÁWAND KÁ JÍ UṘHNÁ,
AUB BÁR BÁR ÁP KO ZÁHIE
KARNÁ, AUB UBÚJ.

ARSA : *Chálís din ká.*

159.	Jí uṭhne kí subh. <i>Yarúsalam</i>	28: 2-4	16: 1		
160.	ʔuratõn ká qabr kí taraf jáná. Mariyam Magdalíní ká lauṭná. <i>Yarúsalam</i>	23: 1	16: 2-4	24: 1-3	20: 1, 2
161.	Qabr meṇ firishton ká di-kháí dená. <i>Yarúsalam</i>	28: 5-7	16: 5-7	24: 4-8	
162.	ʔuratõn ká shahr kí taraf lauṭná. Yisú se un kí muláqát. <i>Yarúsalam</i> ...	28: 8-10	16: 8	24: 9-11	
163.	Patras aur Yúhanná ká qabr kí taraf daupná. <i>Yarúsalam</i>			24: 12	20: 3-10
164.	Qabr ke pás Khudáwand ká Mariyam Magdalíní ko di-kháí dená. <i>Yarúsalam</i>		16: 9-11	20: 11-18

MAZMÚN.	MATÍ.	MARK.	LÚK.	YÚHAN.
165. Pahrewálon kí ittilā. <i>Yarúsalam</i>	28: 11-15			
166. Patras ká K̄hudáwand ko dekhná. Do aur shá-girdon ká Amáus kí ráh par use dekhná. <i>Yarúsalam aur Amdus</i>	16: 12, 13	24: 13-35	
167. Thúamá kí gairházirí meṇ, rasúlon ke darmiyán, Yisú ká dikhái dená. <i>Yarúsalam</i>	16: 14-18	24: 36-49	20: 19-23
168. Thúamá kí házirí meṇ rasúlon ke darmiyán, Yisú ká dikhái dená. <i>Yarúsalam</i>			20: 24-29
169. Rasúlon ká Galíl kí taraf rawáná honá. Un meṇ se sāt ko Dariyá i Tibériás ke pás, Yisú ká dikhái dená. <i>Galíl meṇ</i> ...	28: 16	21: 1-24
170. Galíl ke ek pahār par, rasúlon aur pānch sau bháion se ziyáda ko, Yisú ká dikhái dená. <i>Galíl meṇ</i>	28: 16-20			
171. Yaqúb ko K̄hudáwand ká dikhái dená, aur bād us ke sab rasúlon ko. <i>Yarúsalam</i> .				
172. Urúj. <i>Baitaniya meṇ</i>	16: 19, 20	24: 50-53	20: 30, 31
173. Injil i Yúhanná ká titānma	21: 25

DIBÁJA.

INJÍL kí mañí k̥hushk̥habarí hai. Jo gunahgáron ke wáste naját kí k̥habar Masíh, aur us ke rasúl dete the, wuh pahle *Injíl* kahlátí thí; aur baḍ us ke, jab rasúlon, aur un ke rafíqon ne bāze sahífon ko, K̥hudá kí hidáyat se likhá, tab yih kitáben bhí injíl kahláne lagín; is wáste kí yih k̥habar i k̥hush un men mundarij hai. Yih alag alag sahífe ek kitáb men mujtamaḥ hokar bahut dinon se injíl ke nám se mashhúr hain.

Masíh ne k̥hud koí kitáb nahín likhí, na koí us par utrí, jaisá kí Musalmán gumán karte hain; chunāñchi is ká zikr bilkull kahín nahín; magar asl yih hai kí K̥hudá i mujassam hokar, wuh ilhám ká Bání hai; aur naját ká kám purá karke, us ne apne rasúlon ke dil ilhám se munauwar kie, aur unhen apní kalísyá kí bunyád ḍálne ke wáste bhejá, aur iḁhtiyár die.

Chár sahífe hain jo k̥hásskar INJÍLEḥ kahlátí hain, yañe, Matí, Markas, Lúká, aur Yúhanná kí. In men Matí aur Yúhanná rasúl the, aur Markas aur Lúká rasúlon ke rafíq.

In cháron men aksar alag alag báton ká zikr hai, aur kisi bát ká koí kam, koí ziyáda zikr kartá hai, aur agarchi betammul parhnewále kí nazar men koí do tín báton un men aচেহী tarah mel na kháen, magar samajhdár aur muhaqqiq ko maḷúm hogá kí un men 'taḥáwat i mahz nahín hai; aur yih bhí, kí jo ápas men bazáhir taḥáwat hai wuh kitáb ke maqásid ko sirf ziyáda saríh aur sábit kartá hai; jaisá kí gawáhon men, agar un ká bayán sab ek hí taur ká ho to yih gumán gálib átá hai kí unhon ne ápas men bandish kí hai, aur baráks is ke agar kuchh záhiri iḁhtiláf, aur tahqíqát ke waqt bátiní ittifáq páyá jae, tab har ek jánegá kí gawáh sachche, aur mutabar hain.

Mutaqaddamin kí gawáhi se maḷúm hotá hai kí Matí ne apní injíl sab se peshtar, qaríb 63 íswí men, k̥hásskar Yahúdíon ke wáste likhí; aur unhen qáil karne ke liye, auron ke banisbat ziyáda, wuh apní báton ko aglí kitábon ke intíkhábát se sábit kartá hai, kí Yahúdí log in kitábon

ko *Ḳhudá* ká *kalám* *jánkar* *mánte* the. *Báze* *qadím* *musannif* *kahte* *haiṇ* *ki* *us* *ne* *pahle* *İbrání* *zubán* *meṇ* *likhí*, *ki* *wuh* *us* *mulk* *ká* *muháwara* *thá*; *aur* *áḳhir* *ko*, *yá* *to* *us* *ne* *áp*, *yá* *kisí* *ham-ahd* *ne* *us* *ká* *tarjuma* *Yúnání* *zubán* *meṇ* *kiyá*. *Chunánchi* *Pápias*, *jo* *Polycárp* *ká* *rafiq* *thá*, *aur* *jis* *ne* *ḳhud* *Yúhanná* *ko* *dekhá*, *kahtá* *hai*, *ki* *Matí* *ne* *İbrání* *zubán* *meṇ* *likhá*, *aur* *har* *ek* *apne* *maqdúr* *ke* *muwáfiq* *us* *ká* *tarjuma* *kartá* *thá*; *aur* *Athenásius* *likhtá* *hai*, *ki* *Yaqúb* *Ḳhudáwand* *ke* *bháí* *ne* *us* *ká* *tarjuma* *Yúnání* *zubán* *meṇ* *kiyá*.

Magar *is* *ke* *barḳhiláf* *báze* *gumán* *karte* *haiṇ* *ki* *Matí* *ne* *pahle* *Yúnání* *zubán* *meṇ*, *aur* *áḳhir* *ko* *ek* *tarjuma*, *yá* *wuhí* *mazmún* *İbrání* *meṇ*, *Yahúdión* *ke* *wáste* *likhá*, *ki* *jo* *ab* *játá* *rahá* *hai*; *aur* *isí* *se* *wáqif* *hokar*, *báze* *mutaqaddamín* *ko* *gumán* *huá* *hogá*, *ki* *yihí* *asl* *hai*, *hálánki* *wuh* *nahín* *thá*. *Ḳhair*, *yih* *hál* *sháyad* *koí* *bakhúbí* *daryáft* *nahín* *kar* *sakegá*, *magar* *bahut* *qawí* *dalílon* *se* *sábit* *hotá* *hai* *ki* *yih* *sahífa* *jo* *áj* *kal* *hamáre* *pás* *Yúnání* *zubán* *meṇ* *betabdíl* *hai*, *wuh* *Ḳhudá* *ká* *kalám*, *aur* *itabár* *ke* *láiq* *hai*. *In* *dalílon* *meṇ* *se* *bazí* *yih* *haiṇ* :—

I.—*Ki* *wuh* *aur* *injílon* *se* *muwáfaqat* *rakhtí*, *aur* *koí* *bát* *aisí* *nahín* *hai* *jo* *un* *se* *mel* *na* *khá* *saktí* *ho*.

II.—*Us* *ká* *muháwara* *asl* *Yúnání* *nahín*, *magar* *kisí* *Wiláyatí* *ne* *likhá*; *aur* *kaisá* *Wiláyatí*? *ki* *beshakk* *Yahúdí*, *aur* *wuh* *bhí* *un* *dinon* *ke* *Yahúdí* *ke* *siwá*, *aur* *koí* *us* *ko* *nahín* *likh* *saktá*; *kyúnki* *us* *ká* *Yúnání* *muháwara* *İbrání-ámez*, *aur* *us* *ke* *intikhábát* *Yahúdión* *kí* *kitábon* *se* *haiṇ*. *Jaisá* *ki* *agar* *koí* *Angrez* *Hindustání* *meṇ* *kitáb* *likhe*, *to* *bahut* *isháron* *se* *záhir* *hogá* *ki* *yih* *kitáb* *asl* *Hindustání* *musannif* *se* *nahín*, *magar* *kisí* *Angrez* *ne* *likhí* *hai*.

III.—*Wuh* *pák* *aur* *Ḳhudáwand* *ke* *láiq* *hai*. *Pas* *kisí* *dagábáz* *ke* *bure* *dil* *ke* *ḳhazáne* *se* *aisí* *mutabarrik* *kitáb* *nikal* *nahín* *saktí*.

IV.—*Barí* *dalíl* *yih* *hai* *ki* *wuh* *pahle* *hí* *se* *İsáíon* *ke* *pás* *thí*, *aur* *sab* *us* *ko* *paṛhte*, *aur* *Ḳhudá* *ká* *kalám* *mánte* *the*, *aur* *agle* *İsáí* *musannifon* *ne* *us* *se* *bahut* *intikhábát* *kie* *haiṇ*, *yahán* *tak* *ki* *báze* *kahte* *haiṇ* *ki* *agar* *kitáb* *játí* *rahtí* *to* *in* *intikhábát* *se* *phir* *mil* *julkar* *ban* *saktí*.

Matí *Galíl* *ká* *ek* *Yahúdí*, *aur* *Rúmí* *hukúmat* *meṇ* *tahsildár* *thá*, *jaise* *ki* *is* *mulk* *kí* *Angrezi* *hukúmat* *meṇ* *tahsildár* *haiṇ*; *aur* *us* *kí* *tahsílí* *Kafarnáhum* *ke* *ghát* *par*, *yá* *sháyad* *Kafarnáhum* *ke* *nazdík* *Dimishq* *kí* *ráh* *par* *thí*. *Us* *ká* *ek* *aur* *nám* *Lewí* *thá*; (*Mark*. 2 : 14; *aur* *Lúk*. 5 : 27, 28,) *aur* *rasúlon* *kí* *fihrist* *meṇ* *wuh* *apne* *ko* *mahsúl* *lenewáldá* *kahtá* *hai*, (*Matí* 10 : 3). *Yahúdión* *meṇ* *do* *nám* *rakhne* *ká* *dastúr* *thá*, *chu-*

nānchi Labbī, jis ká दूसरा nám Thaddí thá, (Matí 10 : 3,) aur Shamaūn jo Patras kahlátá thá, (Matí 10 : 2). Aur jab koí Yahúdí Rúmi hone ká darja hásil kartá, tab wuh aksar ek Rúmi nám ko ikhtiyár kartá thá; is wáste gumán gálib hai, ki Lewi us ká asl Yahúdí, aur Matí us ká Rúmi nám thá.

Is tafsír se musannif kí do khwáhishen hain :—

I.—Ki har ek parhnewálá K̤hudá ke kalám ke mañe daryáft karke samjhe; kyūnki bagair samajhne ke wuh kyá fáida hásil kar sakegá? Yih tawíz yá tantr nahīn, aur jaisá ki aksar log nádání se gumán karte hain, ki Qurán kí áyatōn, yá tantr ko bázú par bāndhne, yá gale meñ latkáne, yá tote kí tarah parhne se bará fáida hogá, so nahīn. Ham aise wáhiyát meñ giriftár na hon.

II.—Ki har ek samajhkar dil se qabúl kare, aur amal meñ láwe. Yih kalám, jab aql par raushan, aur dil par muassir, aur chál meñ záhir ho, tab fáidamand hogá; aur ham us kí mazadári, aur shíríní ko chakhkar aur bhí nosh karne ke árzúmand honge, aur us se báz na rahenge jab tak ham is áb i hayát se ser o ásúda na hon. K̤hudá aisá hí kare!

Ab waqt hai, ki musannif aur názirin donoñ K̤hudá i rahím, aur Qá-dir i karím se jo dilōn ko nūr i hidáyat se mamúr, aur aqlōn ko nūr-an-álá nūr kartá hai, huzúr i qalb se duá mángen ki yih sab fawáid i bebahá aur maqásid i láintihá hásil hon.

DUʼA.

- 1 Terá Kalám hai pák aur rást,
Ai mihrbán K̤hudá!
Hai sach aur haqq, bekam o kást.
Azíz, aur bebahá.
- 2 Main terí minnat kartá hún,
Gyán us ká mujhe de;
Aur jo main us meñ parhtá hún,
Wuh dil meñ dar áwe.
- 3 Kalám ke mañe tú síkhá;
Merí tarbiyat kar;
Tú mujhe us ká bhed batá;
Muhabbat dil meñ bhar.

MATÍ KÍ INJÍL KÍ TAFSÍR.

I BĀB.

1 **YISÚ** Masih, ibn i Dáúd,
ibn i Abirahám, ká
nasabnáma.

I BĀB.

§ 1—5 *tak, Masih aur Yúhanná baptisrá denewále ke tawallud se mutalliq hai.* Dekho Lúk. 1: 1—80; aur dekho khulása i bil-ijmál.

BĀB KÁ KHULÁSA.

Abirahám se Yúsuf tak Masih ká nasabnáma, 1—17. Mujizána taur se Mariyam ká hámila honá: ek firishte ke wasíle Yúsuf ká rafá i shakk, jis ne Masih ká nám, aur us ká martaba záhir kiya: Yisú ká paidá honá, 18—25.

§ 6.—NASABNÁME.

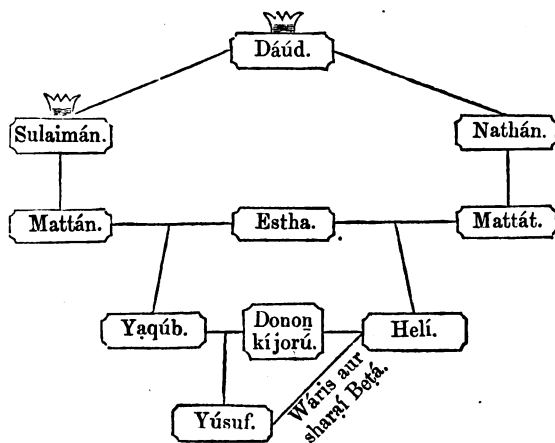
Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
1: 1-17 | 3: 28-38

1. *Nasabnáma.* Yih nasabnáma pahli áyat se solahwín tak mundaraj hai, aur us se yih sábit hai ki Yisú

2 Abirahám se Izháq paidá húa; aur Izháq se Yaqúb paidá húa; aur Yaqúb se Yahúdáh aur us ke bhái paidá húa;

Masih, nabíon kí peshgoíon ke bamújib, Abirahám aur Dáúd ká betá, yane un kí aulád men thá, aur is ká sabút Yahúdíon ke wáste bahut zarúr thá.

Ek nasabnáma Lúká kí injíl men bhí hai ki us men záhiran kuchh is se ikhtiláf páyá játá hai, (dekho Lúk. 3: 23—38.) Lekin un donon kí mutábíqat mushkil nahín. Ak-sar mufasssiron ko yih gumán hai ki Yúsuf, jo Yisú ká báp kahlátá hai Yaqúb ká haqíqí betá, aur shará kí rú se Helí ká wáris aur betá thá: yane jab Helí beaulád mar gayá, tab us ke bhái Yaqúb ne, shará ke hukm ke bamújib, apne bhái kí jorú lekar, us ke wáste nasl jári kí, (dekho Lúk. 20: 28; aur Istis. 25: 5,) chunánchi yih bát is shajre se záhir ho saktí hai.

3 Aur Yahúdáh se Pháras aur Zaráh Támar ke peṭ se paidá húa; aur Pháras se Hasrom paidá húa, aur Hasrom se Arám paidá húa;

4 Aur Arám se Aminadáb paidá húa; aur Aminadáb se Nahsún paidá húa; aur Nahsún se Salmon paidá húa;

5 Aur Salmon se Boaz Ráhab ke peṭ se paidá húa; aur Boaz se Obed, Rúth ke peṭ se paidá húa; aur Obed se Yassí paidá húa;

6 Aur Yassí se Dáúd bádsháh paidá húa; aur Dáúd bádsháh se Sulaimán, us se jo U'riyáh kí jorú thí, paidá húa;

7 Aur Sulaimán se Rahabiám paidá húa; aur Rahabiám se Abiyáh paidá húa, aur Abiyáh se Asá paidá húa;

8 Aur Asá se Yahúsafat paidá húa; aur Yahúsafat se Yúrám paidá húa; aur Yúrám se Uziyáh paidá húa;

9 Aur Uziyáh se Yútám

paidá húa; aur Yútám se Ákhaz paidá húa; aur Ákhaz se Hizqiyá paidá húa;

10 Aur Hizqiyá se Manassí paidá húa; aur Manassí se Amún paidá húa; aur Amún se Yúsíyáh paidá húa;

11 Aur Yúsíyáh se Yakúniyáh aur us ke bhái, jis waqt Bábul ko uṭh jáne pará, paidá húa;

12 Aur Bábul ko uṭh jáne ke baḍ Yakúniyáh se Salatiel paidá húa, aur Salatiel se Zarubábul paidá húa;

13 Aur Zarubábul se Abiúḍ paidá húa; aur Abiúḍ se Eliyáqím paidá húa; aur Eliyáqím se Ázúr paidá húa.

14 Aur Ázúr se Sádúq paidá húa; aur Sádúq se Akhím paidá húa; aur Akhím se Eliúḍ paidá húa;

15 Aur Eliúḍ se Eleázar paidá húa; aur Eleázar se Mattán paidá húa; aur Mattán se Yaqúb paidá húa;

16 Aur Yaqúb se Yúsuf, jo

Is kí tashríh yih hai kí Sulaimán aur Nathán Dáúd ke donon beṭe the, aur Mattán Sulaimán kí nasl se húa, aur Mattát Nathán se. Jab Mattán ne Estha ko jorú kiyá, to us se Yaqúb paidá húa: aur Mattát ne Mattán ke marne ke baḍ, usí Estha ko jorú kiyá, aur us se Helí paidá húa. Pas ye donon, yane Yaqúb aur Helí ek hí má ke beṭe the; aur jab Helí, jorú karke, beaulád mar gayá, tab us ke bhái Yaqúb ne us kí bewa ko apní jorú kar liyá jis se Yúsuf paidá húa. Pas Yúsuf Yaqúb ká haqiqí beṭá aur Helí ká sharáí beṭá thá, aur is se donon nasabnámon kí sadáqat záhir hai.

Aur baze mufasssiron ne is tarah bayán kiyá hai, kí Matí ne Yúsuf ke khandán ká nasabnáma likhá hai, aur Lúká ne Mariyam ke khandán ká. is liye kí Mariyam Helí kí beṭí thí; aur jo kí quraton ke nám likhá jáná dastúr se báhir thá, is wáste us ke shauhar yane Yúsuf ká nám likhá gayá. Par in báton ká sabút ab nahín ho saktá, kyúnki jo kitáben nasabnámon kí Yahúdíon ke pás maujúd thin, yih sab paráganda aur záí ho gáí hain.

Agar kisé ko is bát men kuchh shubha ho, to rafá i shakk ke wáste is tarah bayán kiyá játá hai. (1.) Yih, kí agar in donon nasabnámon men

Mariyam ká shauhar thá, jis se Yisú jo Masíh kahlátá hai, paidá huá.

17 Pas, sab pushten Abirahám se Dáúd tak chaudah pushten hain; aur Dáúd se Bábul ko uth jáne tak chau-

dah pushten; aur Bábul ko uth jáne se Masíh tak chaudah pushten hain.

18 ¶ Ab Yisú Masíh kí paidáish yún húi: ki jab us kí má Mariyam kí mangní Yúsuf sáth húi, un ke ikatthe áne se

kuchh galatí pái játi, to albatá Yahúdí, aur aur dushman, jo us zamáne men maujúd the, zarúratan un par iatiráz karte. Par saríh záhír hai ki unhon ne in nasabnámon ko sach jánkar, kabhi kuchh ilzám na lagáya. (2.) Yih, ki injíl ke likhnewálon kí sadáqat in nasabnámon par munhasir nahín hai; kyúнки unhon ne, wáste sabút is amr ke, ki Yisú Dáúd kí nasl se hai, Yahúdíon kí kitábon se, baqínhi naql kiyá hogá; aur agar wuh nasabnáme durust na hote, tau bhí un ká badalná jáiz na hotá. Pas naql durust ho to yihí káfi hai: aur haqíqatan koí, na to naql kí na asl kí nádurustí sábit kar saktá hai, kyúнки ab waqt nahín rahá. Phir is íkhtiláf se injíl kí sachái par iatiráz lázim nahín átá.

17. *Pas sab pushten, wg.* Yih áyat bataur yáddásht ke hai. Bábul ko uth jáne ke báb men, dekho 2 Tawá. 36. Bábul, mulk i Bábul ká dár-us-saltanat, ek bará álishán shahr Dariyá e Furát par wáqi thá. Us kí shahr panáh ká iháta 30 kos, diwár ká arz 87 fuṭ, aur bulandí 350 fuṭ thi; aur us ke 100 darwáze the, yane har taraf pachís pachís. Is mulk i Bábul, ke logon ne Yahúdíon par bár bár bahut zulm kie, aur khásskar, Masíh se 600 baras peshar, unhon ne Yarusalam, aur us kí haikal ko gárat karke, ahl i Yahúd ko asiri men le gae, aur unhen 70 baras tak apne mulk men rakhá.

§ 7. Yúsuf ko ek firishte ká nazar áná.—*Násarat mey.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
1: 18-25 |

18. *Wuh Rúh-ul-Quds se hámila pái gat.* Mariyam ke hámila hone ká tamám ahwál is maqám par likhá nahín gayá, sirf itná hí mazkúr hai ki *wuh Rúh-ul-Quds se hámila húi*. Lúká ke 1 báb men, 26—36 tak likhá hai, ki “Jabráíl firishta Kḥudá kí taraf se Mariyam nám ek kúnwári ke pás bhejá gayá, aur use salám karke kahá, ki Tú áuraton men mubárák hai. Jab wuh ghabrái tab firishte ne kahá, mat dar, kyúнки tú ne Kḥudá ke nazdík fazl páyá. Aur dekh tú hámila hogí, aur betá janegí, aur us ká nám Yisú rakhegí. Wuh buzurg hogá, aur Kḥudá Taálá ká Betá kahlægá, aur Kḥudáwánd Kḥudá us ke báp Dáúd ká takht use degá; aur wuh abad tak Yaqúb ke gharáne par bádsháhat karegá, aur us kí bádsháhat ká akḥír na hogá. Tab Mariyam ne firishte se kahá yih kyúńkar hogá, haláńki mard se wáqif nahín hún. Aur firishte ne jawáb dekar us se kahá, ki Rúh-ul-Quds tujh par utregá, aur Kḥudá i Taálá kí qudrat ká sáya tujh par hogá, is sabab se wuh Quddús bhí jo tujh se paidá hogá Kḥudá ká Betá kahlægá.” Kḥulása is ká yih hai ki Yisú, jo gunahgáron ká kafára hone ko áyá, zarúr hai ki pák aur beaib ho, aur agarchi insán ho, tau bhí insán kí badzáti, aur gunahgár hálí us men na pái jae. Is wáste Kḥudá ne us ke liye ek badan karámat ke taur se taiyár kiyá, aur yihí ek sabab hai ki wuh Kḥudá ká Betá kahlátá hai. *Rúh-ul-Quds.* Dekho Lúká 1: 35. “Rúh-ul-Quds tujh par utregá, aur Kḥudá i Taálá kí qudrat ká sáya tujh par hogá.”

pahle, wuh Rúh-ul-Quds se hámila pái gai.

19 Tab us ke shauhar Yúsuf ne, jo rástbáz thá, aur na cháhá ki use tashhír kare, iráda kiyá, ki use chupke se chhor de.

20 Wuh in báton ke soch hí men thá, ki dekho, Kḥudá-wand ke firishte ne us par kḥwáb men záhir hoke, kahá,

19. *Na cháhá ki use tashhír kare.* Agar Yúsuf us amr kí tashhír kartá, to Mariyam sangsár kí játí. Dekho Abh. 20: 10; Hiz. 14: 38—40; Yúhan. 8: 5; yih sazá mangetaron ke wáste bhí muqarrar thí. Dekho. Istis. 22: 23, 24. Pas záhir hai ki Yúsuf ne, agarchi Mariyam kí pák-dámaní par shakk kiyá, tau bhí us ko pyár kartá thá, aur us kí ruswái na cháhí, nahín to yihí sazá us par áyad hotí. *Chupke chhor de.*—Yane taláq de, dekho Istis. 24: 1.

20. *Firishta.* Gumán gálib átá hai ki jo firishta Yúsuf ke pás bhejá gayá, wuh Jabráíl thá, ki yihí Mariyam ke pás bhejá gayá thá. Lúk. 1: 26. *Kḥwáb men.* Kḥudá agle zamánon men baze waqt apní marzí ádmion par is tarah záhir kartá thá. Dekho Paid. 20: 3; 30: 1, 11, 24; 37: 5; 41: 1; 1 Sal. 3: 5; Dán. 7: 5; Aiy. 4: 13—15. *Ai Yúsuf, Ibn i Dáúd.* Yane ai Dáúd kí nasl mat dar, kyúinki jo us men paidá húa wuh Rúh-ul-Quds se hai, yane us ne ziná nahín kiyá.

21. *Yisú; kyúinki wuh apne logon ko un ke gunáhon se bacháegá.* Yisú, Ibrání men síga ism í fáił ká hai. Mane us ke *Bachánewálá*, yane Naját dihindá. Asl lafz *Yisú* hai, magar Musalmánon ne jaisá aksar dastúr hai, apní zabán men jab kar láe, us ko *Ísá* se badal dálá. Yisú apne logon ko, yane unhen jo us par ímán láte, aur us kí pairawí karte hain, un ke gunáhon se bacháegá; aur bacháegá

Ai Yúsuf, Ibn i Dáúd, apní jorú Mariyam ko apne yahán le áne se mat dar: kyúinki jo us ke rihm men hai, so Rúh-ul-Quds se hai.

21 Aur wuh betá janegí, aur tú us ká nám YISÚ rakhegá: kyúinki wuh apne logon ko un ke gunáhon se bacháegá.

is tarah, ki apní ján un ke gunáh ke kafára men degá, aur apní Rúh un par názil karegá, ki wuh sar i nau paidá hon, aur unhen táqat bakhshegá ki wuh apne rúhání dushmanon par gálib hon, aur zindagí aur maut ke sab khatron se mahfúz rakhegá, aur ákhir ke dín unhen phir zinda karegá. Gaur karná cháhiye ki yihí us ke áne kí murád thí, aur isí wáste us ká nám YISÚ hai. Pas Musalmán, jo us ko sirf nabí samajhte, aur kahte hain, ki wuh maslúb nahín húa, magar us kí shabíh, barí bhúl men pare hain, ki yih na sirf injíl ke barkhiláf hai, balki us ke nám se bhí. *Gunáhon se bacháegá*, aur is bacháo ke do hisse hain, pahlá, gunáh kí sazá se naját, aur dúsrá, gunáh kí álúdagí se. Apní ján dekar wuh gunáh kí sazá se bachátá hai, aur apní Rúh bakhsḥkar gunáh kí álúdagí se. Hán, Masih apne logon ko gunáhon se, na gunáhon men bachátá hai, yane jin ke dil men gunáh kí muhabbat rahtí hai, aur jo gunáh ko azíz rakhte hain, wuh us kí naját men hissadar na hongé. Pas jo shakhs Yisú se naját kí ummed rakhe, us ko lázim, balki wájib hai, ki wuh gunáhon ke liye tauba karke, un se kinára kare, nahín to us ke liye wada naját ká nahín. Aur yahán kahne ká mauqa hai ki ahl i Hinúd ke autár jin ká zikr Puránon men likhá; maslan Rám Chandr, Krishn, wagaira, wuh insán ko na gunáh kí sazá, na gunáh kí álúdagí se bacháne ke liye áe. Un

22 Yih sab kuchh húa, ki jo Kḥudáwānd ne nabí kí maṛifat kahá thá, púra ho; ki,

23 Dekho, ek kúnwári há-mila hogí, aur beṭá janegí, aur us ká nám Immánúel rakhe-ge, jis ká tarjuma yih hai, Kḥudá hamáre sáth.

Purāṇon ke bamújib, wuh sirf dush-ton ko márne, aur halák karne ko áe; aur yih bhí zāhir hai ki jaise yih dushṭ pápí the, waise hí yih autár páp-mai hokar zulm aur chhál bal se apná matlab púra kiyá karte; balki Kalkí autár, jo ánewálá hai, us kí bábat likhá hai, ki wuh sab pápion ko, yāne, ham sab logon ko, máregá. Lekin Yisú Masíh pápion ko bacháne ke liye áyá. Us men aur un men ásmán zamin ká farq hai.

22. Yih nabúwat Yasaiyáh nabí se, Aḥkaz bádsháh ke waqt men, 740 baras peshtar Masíh se likhí gai.—Dekho Yas. 7: 14—17. Un dinon men Súr aur Isráel ke bádsháh mulk i Yahúdiya par larái ke liye charhnewále the, aur Aḥkaz Asúriya ke bádsháh se madad cháhe ne hí ko thá, ki Yasaiyáh nabí ne us se kahá, ki Kḥudá Taála se ek nishán máng, jis se málum ho ki wuh tujhe bachaegá. Lekin Aḥkaz ne na mángá. Tab Yasaiyáh nabí ne us se kahá, ki “Kḥudá ap tujhe nishán degá, yāne, ek kúnwári hamí se hogí aur beṭá janegí, aur us ká nám Immánúel rakhegi.” Ab is muqaddame kí sadáqat men gaur kiyá jae ki pahle mane is nishán se yih hai, ki us waqt ke Yahúdí Súr aur Isráel ke bádsháhon se bacheṅge; aur harchand pahle mane yih zarúr ho-ge, magar dúse mane yih bhí nikalte hai, ki yih nishán Yisú Masíh se murád rakhtá hai, jo kúnwári se paidá húa, aur Immánúel, yāne, “Kḥudá hamáre sáth” hai, aur jo hamen apne dushmanon se bachatá

24 Tab Yúsuf ne, sote se uṭhkar, jaisá Kḥudáwānd ke firishte ne use farmáyá thá, kiyá, aur apní jorú ko apne yahán le áyá:

25 Par us ko na jáná, jab tak ki wuh apná pahlauthá beṭá na janí: aur us ká nám YISUṾ rakhá.

hai. Lekin jo kói samjhe ki yih dúsrí murád us nabúwat se nahín nikaltí, to yih bhí us kí tashríh ho saktí hai, ki jo Kḥudá Taála ne us larke ke haqq men nabí kí maṛifat kahá thá wuh Yisú ke tawallud hone se sab mutábíq húa, yāne, mutábíqat kí rú se púra húa, ki ek bát ká bayán húa, aur dúsrí bát us kí mánind waqú men áí.

23. *Kunwari*. Wuh quddús jo us men paidá húa, Kḥáliq kí qudrat se húa, aur mamúlí taur se nahín, Ibr. 10. 5. “Ek badan tú ne mere liye taiyár kiyá hai.” *Immánúel*. Yih Ibrání lafz hai, jis kí yih maní ki *Kḥudá hamáre sáth*. Yasaiyáh nabí ke bayán se us ká zāhir mat-lab yih páyá játá hai, ki Kḥudá apne logon ká háfiz o násir hogá, lekin aglab hai ki is muqám par ek afzal maní nikaltí ho, yāne, *Kḥudá mu-jassam hokar hamáre darmiyán maujúd hai*. Harchand Yisú kí ulúhiyat sirf is nám se sábit na ho, tau bhí agar ham gaur karen ki Matí kis qaríne aur kis mauqa par us ká zikr kartá hai, to ek dalíl beshakk us ke sabút i ulúhiyat kí nikaltí hai.

25. *Us ko na jáná*. Jab tak Yisú paidá na húa, tab tak Mariyam kunwári rahí: bad us ke kuchh nahín málum; magar aglab yih hai ki us ke aur bhí larke, Yúsuf us ke shauhar se, paidá húa hon, ki jis kí kuchh khabar tahqíq nahín hai.

FAIDE.

18 á. Kḥudá ke waḍe, agarchi

II BĀB.

1 **A**UR jab Yisú, Herodís bádsháh ke waqt, Yahúdiya ke Baitlaham men

der ho, tau blí púre honge, aur us kí bát kabhí na talegí, aur hamen us ká intizár karná cháhíye.

20. Jo kói Khudá kí marzí púrí kiyá cháhe, to pable Yúsuf kí má-

paidá huá, to dekho, kaí majúsíon ne púrab se Yarúsalam men áke kahá, kí,

2 Yahúdíon ká Bádsháh jo

nind ho le, yane, mihrbán, khudá-tars, aur haqq ká mushtáq.

24. Khudá kí hidáyaten mánní hamáre liye bekhatar, aur mufíd, aur mubáarak haín.

§ 8. Yisú kí paidáish. *Baitlaham men*.....

§ 9. Ek firishte ká gararíyon ko dikháí dená. *Baitlaham ke qaríb*.

§ 10. Yisú ká khatná, aur haikal men us ká házir kiyá jáná. *Baitlaham aur Yarúsalam men*.....

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
.....	2: 1-7	
.....	2: 8-20	
.....	2: 21-38	

II BAB.

KHULÁSA.

Masíh kí bábat daryáft karne ke liye majúsíon ká púrab se, Yarúsalam men úná, 1, 2. Herodís ká dahshat kháná, 3-8. Sitáre ke wasíle majúsíon ká Khudá kí taráif se hidáyat páná, aur Baitlaham men pahunchkar sijda karná, aur hadiya guzránná, 9-12. Yúsuf ká firishte se ágáhi pákar, larke aur us kí má ke sáth, Misr ko bhágná, 13-15. Baitlaham aur us ke girdnawáh men Herodís ká larakon ko qatl karná, 16-18. Herodís kí mauit ke bad Yisú ko Misr se le úná, aur us ká Násarat men rahná, 19-23.

§ 11. MAJÚSÍ.

Yarúsalam aur Baitlaham.

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
2: 1-12 | | |

1. Herodís bádsháh ke waqt. Yahúdiya, kí Yisú isí men paidá huá, mulk í Rúm ká us waqt ek súba thá, chunáñchi Rúmíon ne Yi-

sú kí paidáish se tirsath baras peshtar, use apne qabze men kar liyá thá; aur Herodís, Yisú kí paidáish se peshtar chauntís baras, Yahúdiya men takht-nashin huá; aur agarchi us ká laqab bádsháh thá, par Rúm ke sháh-an-sháh Augustus ká mutí rahá. Ahli tawárikh ne us ko Herodís Buzurg likhá hai, is liye kí wuh jang men bahádur, aur apne mulk ke bandobast men dáná aur hoshyár thá. Gaur karne ke láiq hai kí us waqt tamám dunyá men amn o sulh thí, aur ráh ámad o raft har shahr kí beandesha o khatar khulí húi thí, aur tamám mulkon men yaksán qawánin aur áin jári the, aur Yúnání zubán ká riwáj bahut thá; chunáñchi dunyá Naját-dihanda ke liye taiyár ho gai thí. Hán Yisú ke paidá hone, aur injíl ke ráij hone ke liye wuh bihtar aur munásib waqt thá, aur Khudá kí hikmat is bát men kamál záhír hai kí us ne Masíh ko nahín bhejá jab tak kí sab qaumon ko injíl kí khushkhabarí sunne ke wáste taiyár na kiyá thá, aur jab yih taiyári húi, tab apne kamál rahm

paidá huá so kahán hai? ki ham ne púrab men us ká sitára dekhá, aur use sija karne ko áe haiñ.

3 Jab Herodís bádsháh ne yih suná, tab wuh aur us ke sáth tamám Yarúsalam ghabráyá.

4 Tab us ne, sab sardár Káhinon aur qaum ke Faqíthon ko jamá karke, un se púchhá, ki Masíh kahán paidá hogá?

5 Unhon ne us se kahá, Yahúdiya ke Baitlaham men :

se bhejá. *Yahúdiya ke Baitlaham.* Do Baitlaham the, ek Galíl men, dúsrá kháss Yahúdiya men. Yih dúsrá Baitlaham ek chhotá shahr hai, jo Yarúsalam kí dakhán taraf tin kos ke fásile par wáqá hai, aur wuh kitáb i muqaddas men baz jagah Dáúd ká shahr kahlátá hai, ki us men wuh paidá huá thá. *Ma-jús,* yane, najúmi, káhin, dáná. Wuh Fáras ke rahnewále the, aur basásile us sitáre ke, Khudá se ágáh hokar, ki Yahúdiya men ek álishán bádsháh paidá honewálá hai, use dekhne, aur ádáb bajá láne ko áe the. Aise bádsháh ká zikr nabion ne bahut sá kiyá thá, khásskar Dániel nabí ne.—(Dekho, Dán. 9 : 25—27.) Yahúdí us kí báton se ágáh hokar, is waqt Masíh ká intizár kar rahe the, aur is intizár ká charcha aur logon men bhí phailá thá.

3. *Jab Herodís bádsháh ne yih suná, wuh ghabráyá.* Wuh is wáste ghabráyá ki us ne bare zulm aur khatákári se takht básiil kiyá thá, aur samjhá ki yih bádsháh honewálá, jo paidá huá hai, mujh se, aur meri aulád se, bádsháhát chhín legá. Us ke sáth bahut se Yarúsalam ke log, yane, us ke dost, aur ahlkár bhí ghabráe, lekin jo Masíh ke muntazir the, wuh albatta is ghabráhat se ázád the.

kyúñki nabí kí marifat yún likhá hai, ki,

6 Ai Yahúdiya ke Baitlaham, tú Yahúdáh ke sardáron men hargiz kamtarín nahín hai; kyúñki tujh men se ek Sardár niklegá, jo meri qaum Isráel kí riáyat karegá.

7 Tab Herodís ne, majúsion ko chupke se bulákar, un se tahqíq kí, ki wuh sitára kab dikhlái diyá.

8 Aur unhen yih kahke, Baitlaham men bhejá, ki Jákar

4. *Sardár káhinon aur qaum ke Faqíthon ko jamá karke.* Jo ki hai-kal men díní muámalon ke kárguzár the, wuh káhin, (Ibrí men *kohen*) kahláte the. Dáúd bádsháh ke waqt se wuh chaubís gurohon men taqásim hue, aur har ek guroh ká ek sardár muqarrar huá, aur un sabhon par ek kháss sardár afsar thá, jo sardár Káhin kahlátá thá. *Faqíh* wuh log the, jo dín aur shariát ke álim the, aur un ká kám wikálat, aur kitábat khusúsan kitáb i muqaddas ká likhná, aur us kí shara karná thá. Yih log kitáb i muqaddas se wáqif hokar, Herodís ko jawáb de sakte the. *Masíh kahán paidá hogá!* Yane, tum log jo nabion kí kitábon se wáqif ho, hasb i bayán un kitábon ke, kyá daryáft karte ho, ki Masíh kahán paidá hogá?

5. *Baitlaham men.* Unhon ne fauran jawáb diyá ki Yahúdiya ke Baitlaham men paidá hogá, aur yih bát un ko is sabab se malúm húi, ki Míkáh nabí kí kitáb men munda-rij thí, (5 : 2.) “Ai Baitlaham Ifrátah, harchand ki tú Yahúdáh ke hazáron men chhotá hai, tau bhí tujh men se wuh shakh nikalkar mujh pás áegá, jo Isráil men hukúmat karegá; aur us ká nikal-ná qadím se, aiyám-ul-azal se hai.”

8. *Sija karúy.* Herodís ká mat-

us larke kí bábat khúb dar-yáft karo ; aur jab use páo, mujhe khabar do, ki main bhí jáke use sijda karún.

9 We, bádsháh se yih sun-ke, rawána húa : aur, dekho, wuh sitára, jo unhon ne púrab men dekhá thá, un ke áge áge chal rahá, aur us jagah ke úpar, jahán wuh larhá thá, jáke thahrá.

10 We us sitáre ko dekhke bahut hí khush húa.

11 ¶ Aur us ghar men pahunchkar us larke ko us kí má Mariyam ke sáth páyá, aur us ke áge jhukke use sijda kiyá: aur apní jholíán kholke, soná, aur lubán, aur murr, use nazr guzráná.

12 Aur khwáb men ágáhí

lab yih thá, ki us larke ko qatl kar dále, magar yih apná iráda, un majúsion se chhipákar kahne lagá, ki use sijda karná cháhtá hún.

10. *Sitáre ko dekh ke.* Jab wuh apne mulk men the, unhon ne us ko dekhá thá, aur bad us ke, malúm hotá hai ki wuh un kí nazar se gáib ho gayá. Lekin Yarúsalam men pahunchne ke bad, yih sitára un ko phir dikháí diyá, aur us kí rahnumái se, wuh Baitlaham men pahunchke.

§ 12. Misr ko bhágná. Herodís ká zulm. Misr se laut áná. *Baitlaham, aur Násarat men.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
2 : 13-23		2 : 39,40	

13. *Misr ko bhág já.* Mulk i Misr us waqt Róm ká ek súbá thá. Yih wiláyat mulk i Yahúdiya se

pákar ki Herodís ke pás na jáwen, we dúsrí ráh se apne mulk ko phire.

13 Jab we rawána húa, to dekho, Khudáwand ke firishte ne Yúsuf ko khwáb men dikháí deke, kahá, Uth, us larke aur us kí má ko sáth lekar, Misr ko bhág já, aur wahán rah, jab tak main tujhe khabar na dún : kyúñki Herodís is larke ko dhúndhegá, ki már dále.

14 Tab wuh uthke, rát hí ko, larke aur us kí má ko sáth lekar, Misr ko rawána húa :

15 Aur Herodís ke marne tak wahán rahá : ki jo Khudáwand ne nabí kí marifat kahá thá, púra ho, ki, Main ne apne bete ko Misr se buláiyá.

dakhan-pachchhim ke kone men wáqa hai, aur Sihor nadí, jo Yahúdiya kí taraf Misr kí hadd hai, Baitlaham se qarib 30 kos ke fásile par hai. Us mulk men un dinon bahut se Yahúdí baste the, aur Yúsuf beshakk apne bháion ke darmiyán já rahá hogá.

15. *Nabí kí marifat kahá thá.* Dekho, Hús. 11 : 1. Yih bát jo Húsiya nabí kí kitáb men likhí Yahúdition kí makhlási se murád rakhtí hai, kyúñki Khudá us qaum ko, jise wuh aksar bete ká khitáb detá hai, Misr kí gulámí se nikál láyá ; aur jis tarah un ko nikálá, waise hí Yisú apne kháss Bete ko bhí nikálá. Aglab hai ki yih áyat ek kaháwat ho gai hogí, yane jab koi kisi áfat se bachtá, to log kahte hongé ki *Khudá us ko Misr se nikál láyá.* Aur Nabí kí bát Yisú ke haqq men púri húi, is-waste ki wuh us ke hál se kamál munásibat rakhtí hai.

16 ¶ Jab Herodís ne dekhá, ki us ne majúsíon se fareb kháyá thá, to niháyat gussa huá, aur logon ko bhejkar Baitlaham aur us kí sári sarhaddon ke sab larakon ko, jo do baras ke aur us se chhote the, us waqt ke muwáfíq ki us ne majúsíon se tahqíq kí thí, qatl karwáyá.

17 Tab wuh jo Yaramiyáh

16. *Do baras ke, aur us se chhote.* Aglab hai ki Herodís ne majúsíon se daryáft kiyá ho ki kai mahíne peshtar un ko sitára dikháí diyá, aur yih gumán kiyá ho ki yih nau-záda bádsháh itní umr ká hogá, tau bhí ihtiyátan us ne hukm kiyá ki sab larke jo do baras tak ke hon, qatl kie jáen, tá na ho ki yih larhá jo bádsháh honewálá hai kisi tarah bach jáe. *Qatl karwáyá.* Yih Herodís bará zálím bádsháh thá. Muarrikhon ne us kí badzáti ká bayán bahut kuchh likhá hai, chunánchi sára mulk us ke zulm se bhará thá; khásskar jab qaríb i marg huá, us ne sab mulk ke raíson aur iz-zatdaron ko Yariho shahr men jahán wuh sáhib i firásh thá, ikatthá karke, apní bahin Salomé, aur us ke shauhar Alexis se kahá, ki Main ab marne ke qaríb pahunchá, aur jántá hún ki Yahúdí mere marne se khush honge. Liházá yih sabtumbáre qabze men hain. Pas jis waqt merá dam nikle, usí waqt un sabhon ko qatl karwá díjiyo, aur un ke liye ranj o mátam jo log karenge, khwáh-ma-khwáh, goyá merá hí mátam ho jáegá, aur balki Yahúdí muarrikh Yúsuf náme yún bayán kartá hai, ki us badzáte ne rokar un se iltimás kiyá, ki Agar tum merí muhabbat rakhte, aur Khudá se darte ho, to is kám ke karne men hargiz gafilat na kijiyo.

17, 18. *Tab wuh jo Yarami-*

nabí ne kahá thá, púra huá ; ki,

18 Ráma men ek áwáz sunne men áí hai, nále aur rone aur bare mátam kí, ki Rákhil apne larakon par rotí, aur tassallí nahín cháhtí, is liye ki we nahín hain.

19 ¶ Jab Herodís mar gayá, to dekho, Khudáwand ke firishte ne Misr men Yúsuf ko

yáh nabí ne kalá thá púra huá, wagaira. Yih bát Yaramiyáh 31 : 15 men mundarij hai. Mane is “*püre hone ke*” yih hain, ki yih bát nabí kí, achchhi tarah is wáqa ko bayán kartí hai. Nabí mazkúr kí báton se malúm hotá hai ki Bábul ke bádsháh ne Yahúdíon ko maglúb karke, bairáda i qaid Bábul le jáne ko, Ráma men, jahán Rákhil kí qabr thí, ikatthá kiyá thá, aur un ko, mulk ke chhútne, aur asíri men jáne ke khiyál se bará ranj o gam paidá huá thá. Tasawwur ke taur se nabí Rákhil ká khiyál, jo Yaqúb kí jorú, aur Yahúdíon kí má thí, apne larakon ke wáste rotí aur mátam kartí hui zihn men pesh látá hai, kyúnki un ká roná goyá us ke rone ke barábar thá. Pas jis tarah in asíron ke dilon men gam paidá huá, waise hí is waqt Herodís ke zulm se kuhrám barpá thá.

19. *Jab Herodís mar gayá.* Herodís ke tén bethe the, aur us ke marne ke bad bádsháhat tén hisse ho gáí ; yane riyásat i Yahúdiya aur Idúmia, aur Sámariya Arkeláus ke wíse men áí, aur Baitaniya aur Trákhonítis, wagaira Failbús ke, aur Galatia aur Piriá, Antipás ke. Yih sab bethe urf men Herodís kahláthe the, aur wuhí Herodís hain jin ká zikr aksar Injíl, aur Rasúlon ke Aqám men mundarij hai. Is shajre se kuchh Herodís kí aulád ká silsila malúm ho jáegá.

khwáb men dikhlái deke kahá,

20 Uth, aur us larke aur us kí má ko sáth lekar, Isráel ke mulk men já: kyúñki jo us larke kí ján ke khwáhán the, mar gae.

21 Tab wuh uthá, aur us larke aur us kí má ko sáth leke, Isráel ke mulk men áyá.

22 Magar jab suná, ki Ar-

khiláus, apne báp Herodís kí jagah, Yahúdiya men bádsháhat kartá hai, to wahán jáne se dará: aur khwáb men ágáhi pákar Galíl kí taraf rawána húa:

23 Aur ek shahr men, jis ká nám Násarat thá, jáke rahá, ki wuh, jo nabíon ne kahá thá, púra ho, ki Wuh Násarí kahláegá.

HERODÍS BUZURG.	Mariamne us kí dúsri jorú.	Aristobulus.	Herodiás.	Salome. Mark 6 : 22.
			Aristobulus.	Herodís. Mark 6 : 22.
			Herodís Agrippá. Aam. 12 : 1.	Agrippá. Aam. 25 : 13; aur 26 : 2.
	Máiriamne us kí tísri jorú.		Herodís Failbús. Mark. 6 : 17. Us kí jorú Herodiás thí.	
	Multhásí us kí chauthí jorú.		Arkhiláus. Matí 2 : 22. Failbús. Lúk. 3 : 1.	
	Cleopátra us kí páñchwíñ jorú.		Herodís Antipás. Is ne apne bhái Failbús kí jorú Herodiás ko le liyá. Matí, 14 : 1-5.	

22. Arkhiláus bhí, apne báp kí mánind zálím thá, chunáñchi Id i fash ke din, ek dafá us ne tén hazár ádmíon ko qatl karwá dálá. Jab nau baras hukúmat kar chuká, Augustus sháh-an-sháh ne use, in badzátíon ke sabab, mulk i Yahúdiya se khárij kiyá, aur mulk i Gál ko, jo ab Fráns kahlátá hai, bhej diyá. Wuh isí mulk men mar gayá.

23. *Kí wuh jo nabíon ne kahá thá, púra ho.* Matí nahín likhtá ki yih kalám kisi kháss nabí ká hai, aur yih sach bhí hai wuh kisi nabí kí kitáb men lafzan maujúd nahín, magar matlab us ká un men maujúd

hai, ki log use haqír o zalíl sam-jhenge. Haqíqatan Galíl ke báshinde Yahúdíon kí samajh men aksar nápák aur bure the, aur khásskar Násarat ke log badnám the. Chunáñchi injíl men yih zikr hai (Yúhan. 1 : 46), ki Failbús ne Nathánáel se kahá ki “jis ká zikr Músá ne tauret men, aur nabíon ne kiyá hai, ham ne use páyá: wuh Yúsuf ká betá Yisú Násarí hai.” Jis waqt Nathánáel ne yih suná ki wuh Násarat se áyá hai, fauran bol uthá, ki “Kyá ho saktá hai ki koi achchhí chíz Násarat se nikale.”—Dekho Yúhan. 7 : 52 ko bhí. Aur Yahúdí

III BĀB.

1 **U**N dinon men Yúhanná baptismá denewálá,

aksar Yisú ko haqír jánkar, *Galíli* bhi kahte the, kiyúñki Násarat, us ke rahne ká muqám, sūba i Galíl men wáqa thá. Pas Násarat men rahne se Yisú kí yih tahqír húi, aur sab nabíon ne peshgoí kí, ki us ká hál aisá hi hogá.—Dekho Yas. 53: 2, 3, 7, 8, 9, 12; Zab. 22.

FAIDE.

8 á. Dagábázi aur riyákári aksar saḡht zulm ke sharík hain, aur yih

Yahúdiya ke bayábán men zāhir hoke, manádí karnelágá, ki,

sharákat bare bare nuqsānon ká báis hotí hai.

13. Agar koí Kḡhudá-tarsí se us nūr men jo us par utrā hai chale, to aur bhi, baqadr i zarúrat, us par nūr utregá; aur Kḡhudá us kí madad áur rahnumái karegá.

16. Insán aksar Kḡhudá kí maslahat ke kḡhiláf mustáid hotá hai, magar us ká iráda bargiz purá nahín ho saktá.

III BĀB.

KḡHULÁSA.

Yúhanná baptismá denewále kí manádí 1—4; us ká yḡda, aur guzrán ká taur, 5, 6; Farísion ko malámat karná, 7—12; Masḡh ká baptismá, aur ásmán se guwáhí, 13—17.

HISSA II.

KḡHUDÁWAND KÍ KḡHIDMATON KÁ ISHTIHÁR AUR ÁGÁZ.

ÁRSA: *Qaríb ek baras ká.*

§ 14. Yúhanná baptismá denewále ká manádí karná. *Bayábán men, aur Yardan nadí ke pás.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
3: 1-12 | 1: 1-8 | 3: 1-18 |

1. *Un dinon men.* Yāne jab Yisú Nasarat men rahtá thá. Lúká se yih malúm hotá hai ki Yúhanná Yisú se chḡhah mahíne peshtar paidá húa. Aglab hai ki wuh apná kám manádí ká, bahut dín na karne páyá hogá, ki Masíh ne bhí manádí shurú kí. Aur Lúk. 3: 23 se yih daryáft hotá hai ki Yisú ne qaríb 30 hí baras kí umr men yih kám shurú kiyá. Pas wázih hai ki un dinon se jin ká zikr pichhle báb men

hai, Yúhanná ke zāhir hone, yāne wāz karne ke shurú tak, 25 yá 26 baras ká ársa guzrá hogá.

Baptismá denewálá. Baptismá ek Yúnání lafz hai jis ke maḡne pání se dhoná; aur is ká tarjuma na karne ke kái sabab hain. (1.) kí aksar pachchhimwáli zubānon men, aur kḡhasskar Angrezí men is ká tarjuma nahín húa. (2.) Koí lafz yahan kí zabán men is ke kḡhass maḡne nahín rakhtí hai, aur agar hain kisí lafz, chunāñchi *istibāq* ko is kám men lāen, to nae maḡne us par lagāne parte. (3.) Is ko maḡne par Ísaion men bahs rahí hai. Yih nám, *Baptismá denewálá*, Yúhanná ká is wāste rakhá gayá, ki us ne bahut logon ko baptismá diyá, aur sháyad yih bhí ek sabab hai, ki ek dúsrá Yúhanná, Masíh ká rasúl thá. Yih rasm baptismá kí, Yahúdíon men, Yúhanná se peshtar jári thí, chunāñchi jab koí gair-qaum nau-muríd dín i Yahúd ko qabúl kartá, tab baptismá patá thá, aur us se yih murád thí, kí jis ne baptismá páyá, wuh dhoyá jákar, apní pichhlí najásat se pák húa. Pas Yúhanná ne, jo Yisú ká pesh-rau aur kḡhabar denewálá thá, is rasm ko ikhtiyár kiyá, jis ká matlab yih kí Masíh i maáúð ákar

2 Tauba karo : kyúñki ásmán kí bádsháhat nazdík hai.

3 Ki yih wuhí hai, jis ká zikr Yasáiyáh nabí ne kiyá, ki Jangal men ek pukárnewále kí áwáz hai, ki K̄hudá-

apní rúhání bádsháhat qáim karne par hai, aur jo koí us ká pairau húa cháhe us ko munásib hai, ki tauba karke, aur gunáhon kí najásat se pák hokar, saf díl bane. *Jangal men.* Yih jangal yá bayábán Yará-salam se uttar-púrab ke kone men wáqa thá. Wuh ek paháří jagah thí, jabán basabab pattharon aur úsar zamín ke, ábádí kam thí.

2. *Tauba karo.* Asl Yúnání zabán men is lafz ke mane *díl ká pherná, aur badalná* hai, aur us men tén báten shámil hain;—(1.) Gunáhon se sharminda honá.—(2) Karint. 10 : 11). (2.) Gunáh kí buráí dekhná, aur khásskar jánná ki yih hukm i K̄hudá ke barkhiláf hai.—(Zab. 51 : 4). (3.) Yih iráda o qasd karná ki buráí se inkár, aur bhaláí ko ikhtiyár kijiye. Jo shaḡhs sidq i díl se tauba kartá, wuh apne gunáhon ke sabab afsos kartá hai, aur sirf is liye nahín ki us se meri ján halák hogí, balki is liye ki gunáh K̄hudá ke nazdík mardúd hai.

K̄hudá kí bádsháhat. Yih íbá-raten—“K̄hudá kí bádsháhat,” aur “Ásmán kí bádsháhat,” aur “Masíh kí bádsháhat.” Injíl men aksar pái játi hain. Bazáhir yih nabíon kí peshgoíon se nikaltí hain, kyúñki nabíon ne aksar is bádsháhat ká zikr kiyá hai.—Dekho Dán. 7 : 13, 14, “Main ne rát kí rúyatón men musháhida kiyá, aur kyá dekhtá hún ki Insán ká betá sá ásmán ke bádlon men áyá, aur Qadím-ul-ai-yám tak pahunchá; wuh use us ke áge láe. Aur saltanat aur azamat aur mamlukat use dí gaí, ki sab qaumen aur ummaten, aur zubánen

wand kí ráh ko durust karo, aur us ke ráston ko sídhá banáo.

4 Yih Yúhanná unt ke bá-lon kí poshák pahintá, aur chamṛe ká kamarband apní

us kí íbádat karen; us kí saltanat abadí saltanat hai, jo játi na rahegi, aur us kí mamlukat ká zawál na hogá.” Is bádsháh aur bádsháhat ke Yahúdí muntazir the, aur Yúhanná yih munáadí kartá thá ki us ke din nazdík áe, yane, Masíh jo us bádsháhat ká bádsháh i maúð hai, jald ánewálá hai, tum us ke liye taiyár raho. Aur wuh bádsháhat “*Ásmán kí*” aur “*K̄hudá kí*,” is liye kahlátí hai ki us ká bání K̄hudá hai;—aur us ká bádsháh, yane, Masíh ásmán se áyá, aur wuh dunyá ke bádsháhon kí mánind nahín hai, kyúñki wuh raqíyatón par sirf jismání hukúmat karte hain, lekin Masíh apne logon ke dílon par hukmrání kartá hai; aur us ke ásmání kahláne ká yih bhí sabab hai ki harchand yih rúhání bádsháhat zamín par kalísyá ke wasíle shurú hotí, par anjám us ká ásmán, yane, bihišt hai.

3. *Yih wuhí hai, wg*—Dekho Yas. 40 : 3. Wuh likhtá hai, “Ek munáadí karnewále kí áwáz,—bayábán men K̄hudáwand kí ráh durust karo, jangal men hamáre K̄hudá ke liye ek sídhí sháh-ráh taiyár karo.” Is maqám par gaur kí já hai ki jahán tarjume men *K̄hudá-wand* likhá hai, asl Ibrání men *Yahowáh* hai; aur Yahowáh K̄hudá ká kháss nám hai, jis kí Yahúdí yahán tak tazím karte ki apní zabán par na láte, magar us ke badle ADONÁI, yane, K̄hudáwand parhte hain. Pas chúnki úpar kí áyat men, yih nám *Masíh* kí shán men mushtamil húa, is se ek dalíl i wázih nikaltí hai, ki Masíh K̄hudá i mujassam hai.

kamar men bándhtá thá; aur tiddí aur janglí shahd us kí khurák thí.

5 Tab Yarusalam aur sáre Yahúdiya aur Yardan ke sab ás pás ke rahnewále us pás chale áe;

5. *Tab Yarusalam, wg., gae.* Is ke yih mane nahín hai ki haqiqatan sab ke sab Yúhanná ke pás gae, magar yih ki aksar un men se gae. Aur yih sab zabánon ká qáida hai ki jahán kasrat ká zikr hai, baráh i mubálaga us ko aksar barhá dete hain. Maslan, agar kahín ádmíon kí barí jamáat ho, to use kahte hain, ki ek álam yá khilqat jama, yá tamám shahr wahán mau-júd hai.

6. *Apne gunáhon ká iqrár kar-ke.* Jo koí Yisú Masíh kí bádsháhat ke liye taiyár húa cháhe, use lázim hai ki pahle apne gunáhon se wáqif hokar tauba kare; bad is ke un ká iqrár karná kuchh mushkil na hogá. *Yardan men us se baptismá páyd.* Yardan nadí Koh i Lubnán se nikalkar, Bahr i Tiberiyás men, jo Gannesarat kí Jhil, aur Galíl ká Samundar bhí kahlátá, já miltí hai. Yih Jhil túl men 15 míl, aur arz men, kisi jagah 6, kisi jagah 9 míl. Is se nikalkar nadí mazkúr 70 míl dakhán kí taraf bahtí, aur Daryá e Lút, yane, Murda Samundar men jákar ákhir hotí hai. Wuh qarib 60 yá 70 háth chauří hai, aur baz baz jagah bare zor se bahtí, khásskar bárish men, jab us ká pání charhtá hai. Yúhanná ne is nadí ke pás is wáste baptismá dená ikhtiyár kiya ki us men bahut pání thá. Baze yih samajhte hain ki wuh logon ko nadí men gota detá thá, aur baze samajhte hain ki baptismá pánewále thore pání men játe, aur Yúhanná un ke úpar pání dáltá thá. Is bát kí sháyad kuchh tahqíq

6 Aur unhon ne, apne gunáhon ká iqrár karke, Yardan men us se baptismá páyá.

7 ¶ Par jab us ne dekhá, ki bahut se Farísí aur Sadúqí baptismá páne ko us pás áe hain, to unhen kahá, ki Ai

khábar nahín hai, aur yahán is ko faisal karne ká maqám nahín.

7. *Farísí aur Sadúqí.* Yahúdíon kí tén barí jamáaton thin,—Farísí, Sadúqí, Assiní.

I. Farísí aur jamáaton se, jathe men ziyáda the, aur baliháaz i daulat, aur záhir-parastí ke, un kí izzat bhí ziyáda thí. Baze aqíde un ke yih :—ki jo taqdir men hai wuhí hotá hai, aur insán kí rúh gair-fání hai, aur bad marne ke khush yá gamgín rahegi, aur murde phir uthenge, aur frishton aur shayátin ke bhí qáil the, aur yih bhí kahte the ki Khudá par wájib hai ki Abirahám kí aulád par kháss bar-katen názil kare, aur ham apní liyáqat, aur Abirahám kí rástbázi se, rást thaharkar naját páenge. Haqiqatan yih guroh magrúr, aur khud-garaz, aur záhir-parast thí, aur áwámm-ul-nás ko haqir jántí thí, aur un kí dindári aksar záhiri rasmon par munhasir thí, aur wuh cháhte the ki sab hamári izzat karen.

II. Sadúqí. Yih jamáat ek shaqhs mussamma Sadúq se mansúb húi, jis ká zamána san i Yisú se 260 baras pahle thá. Us kí talim yih thí ki baqá, qiyámat, sazá, jazá, frishte, aur rúh kuchh bhí nahín hain; aur jo Yahúdí shakkí, aur imán ke waswási the, wuh aksar is guroh men mil gae. Harchand yih jamáat Farisíon se jathe men kamtar thí, magar mál aur darja un ká bahut thá.

III. Assiní. In ká zikr Injíl men nahín hai, magar tawárikhon se malúm hotá hai, ki yih ek qism

sámpon ke bachcho, tumhen ánewále gazab se bhágná kis ne sikhláyá ?

8 Pas tauba ke láiq phal láo :

9 Aur apne dil men gumán mat karo, ki Abirahám há-márá báp hai : kyúñki main tum se kahtá hún, ki Kḥudá inhín pattharon se Abirahám ke liye aulád paidá kar saktá hai.

10 Aur darakhton kí jar

ke *záhid*, yane, *mahant* the, aur aksar kḥilwat men zindagí basar karte. Isí se, aur un kí qillat ke sabab, aglab hai ki Yisú se un kí muláqát nahín húi.

In gurohon ke siwá aur bhí chhote ohhote fírqe the, jin ká nám Injil men, aur zikr tawáriḳhon men áyá hai, maslan, pahlá *Herodé*, jo sháyad Herodís bádsháh se mansúb, aur yih log us ke kḥairkḥwáh aur ahlkár the; दूसरा *Galilé*, jo Farision kí ek shákh thí, tísra *Thirápúte*, jo Yúnánion men se murid hokar Assiníon men shámil hote the; magar un ká aur zikr karná is jagah túl o fazúl hai.

Us waqt ke Yahúdíon ke haqq men yih kahná lázim o wájib hai, ki wuh aksar sachái aur rástbázi se kḥálí hokar daryá i jahálat o sharárat men garq rahá karte the. Pas Yúhan-ná ká waz, ki TAUBA KARO, un ke haqq men nibáyat munásib o durust thá.

9. *Kḥudá inhín pattharon se Abirahám ke liye aulád paidá kar saktá hai.* Yih log, kḥásskar Farisí, Abirahám par bhúle hue the, ki ham us kí aulád hain,—Kḥudá hamári tarafdári karegá, aur ham ko zarúr naját degá. Pas Yúhanná ká yih matlab hai ki Abirahám kí aulád honá kuchh barí bát nahín, kyúñki Kḥudá Qádir i Mutlaq hai; agar cháhe to in pattharon se jo ás

par ab kulhárá rakhá hai : pas har ek darakht, jo achchhá phal nahín látá, kátá aur ág men dálá jatá hai.

11 Main to tumhen tauba ke liye pání se baptismá detá hún : lekin wuh jo mere bád átá hai, mujh se qawítar hai, ki main us kí jútíán utháne ke láiq nahín : wuh tumhen Rúh i Quds aur ág se baptismá degá :

pás pare hain, Abirahám ke liye aulád paidá kar saktá hai. Tum is bát par bharosá na karo, balki sidq i dil se tauba karo, aur tauba ke lá-iq phal láo, yane achchhe kám karo, aur Kḥudá kí ráh par chalo.

10. *Aur darakhton kí jar par ab kulhárá rakhá hai, wagaíra.* Is áyat se murád yih hai ki tum log jo mere pás baptismá ke liye áe ho, darakhton kí mánind ho; aur ab Masih ke zamáne men, Kḥudá fazl ke sáth, qahr bhí záhir karegá. Har darakht jo achchhá phal nahín látá, kátá jáegá, yane, jo shakhs tauba nahín kartá, aur gunáh se báz nahín átá, aur Kḥudá kí ráh par nahín chaltá, wuh halák hogá.

11. *Wuh tumhen Rúh i Quds aur ág se baptismá degá.* Yúhan-ná ká yih matlab hai, ki Masih, jo mere piche áegá, aur mujh se bará hai, sirf pání se nahín, balki Rúh-ul-Quds se, baptismá degá, yane, Rúh-ul-Quds ko tum par názil karegá, ki wuh tumháre dilon ko sáf kare, aur tumhárá hádi ho. *Rúh-ul-Quds.*—Usí se dil par sab tarah ke nek asar paidá hote hain,—maslan, gunáh ká pahchánná. Yúhan. 16 : 8, aur dil ká raushan honá. Yúhan. 14 : 26; aur 16 : 13. Aur Masih kí gairháziri men us se tassallí páná.—Yúhan. 14 : 8 aur 16 : 13. Aur dil ká, az sar i nau neki kí taraf phirná.—Tít. 3 : 5. Yih sab

12 Us ke háth men ek súp hai, aur wuh apne khaliyán ko khub sáf karegá, aur apne gehún ko khatte men jamá karegá; par bhúse ko, us ág men jo hargiz nahín bujhtí, jaláwegá.

13 ¶ Tab Yisú Galíl se Yardan ke kináre Yúhanná ke

Rúh-ul-Quds ke kám hain. Aur Masíh jo use bhejegá is ke yih mane hain, ki us ke dinon men wuh logon par bakasrat názil hogá.—Dekho, Aam. 2: 17, 18. Aur yih bhí likhá hai, ki wuh “*ág se*” baptismá degá. Chúnki ág, banisbat aur chizon ke, sáf karne kí ziyáda táqat rakhtí hai, is liye wuh aksar tasfiya ká ni-shán hotí hai.—(Mal. 3: 2.) Pas Yahúdíon ke muháware ke mutábiqu in do báton se yih murád hai, ki Masíh Rúh-ul-Quds se, jo misl ág ke dil ko sáf karnewálá hai, baptismá degá. Aur Yúhanná ke kah-ne hí ke bamújib Masíh ne apne rasúlon ke haqq men kiya; chunán-chi, Aam. 2: 2, 3 men likhá hai, ki jab rasúl sab ek dil hokar ikatthe hue, to “ekbárgi ásmán se áwáz áí, jaisí barí ándhí chale, aur us se sára ghar, jahán wuh baithe the, bhar gayá. Aur unhen judí judí ág kí sí zabánen dikháí din, aur un men se har ek par baithin.” Aur áge likhá hai, ki wuh usí waqt “Rúh-ul-Quds se bhar gae.” yih un ká Rúh-ul-Quds aur ág se baptismá páná thá.

12. *Us ke háth men ek súp hai, waqaira.* Is áyat men *khaliyán* se murád qaum í Yahúd hai, jo Kхудá ke barguzida the, aur *gehún* se murád achchhe log, aur *bhúse* se bure, aur Yúhanná tashbíhon men yih kahtá hai, ki Masíh apní barguzida qaum ko khub sáf karegá. Un men se, jo misl gehún ke, achchhe niklenge, un ko apní kalísyá men jamá karke, ákhir ko bihisht men

pás áyá, táki us se baptismá páwe.

14 Par Yúhanná ne use mana karke kahá, ki Main tuih se baptismá páne ká muhtáj hún, aur tú mere pás áyá hai?

15 Yisú ne jawáb men us se kahá, Ab hone de: kyúnki hamen munásib hai, ki yúnghín

jisse khattá murád hai, dákhil karegá; aur jo misl bhúse ke bure niklenge, unhen ág, yane, jahannam men dálegá. Kitáb í Muqaddas men buron kí tashbíh aksar bhúse ke sáth, jis ko hawá urá le játí, likhí hai. Aiy. 21: 18; Zab. 1: 4; Yas. 17: 13; Hús. 13: 13. Aur yih bhí kahtá hai, ki bhúse kí mánind *ág men* jaláegá. (Yas. 5: 24.) Is tashbíh se Kхудá ká qahr záhir hai.—(Yas. 41: 15). “Tú paháron ko dānwegá, aur chur char karegá, aur tálon ko bhus kí mánind banáegá,” aur yih jo Yúhanná kahtá hai, ki Wuh bhúse ko us ág men *jo bujhtí nahín* jalá degá, is se yih murád hai, ki jahannam ke azáb se chhútná námumkin hai.

§ 15. Yisú ká baptismá. *Yardan nadí men.*

Matí. Mark. | Lúk. | Yúhan.
3: 13-17 | 1: 9-11 | 3: 21-23 |

15. *Hamen munásib hai, ki sab rástbázi purí karen;* yane, Kхудá kí marzí, jis se yih rasm muqarrar hui hai, purí karen. Yahúdíon ká yih dastúr thá, balki sab logon ká hai, ki jab koi kisi bare kám ke liye muqarrar kiya játá, to kisi díní rasm se taqarrur pátá. Ab Masíh apná kám shurú karne par thá. Harchand wuh gunáb se mubarra hokar, baptismá ká hájatmand na thá, tau bhí us ne ikhtiyár kiya, táki alániya apne kám par muqarrar, aur sab báton men apne logon ká peshwá ho, aur yih bhi, ki Kхудá

sab rástbázi púri karen. Tab us ne hone diyá.

16 Aur Yisú, baptismá pá-ke, wunhín pání se nikalke úpar áyá : aur, dekho, ki us ke liye ásmán khul gayá, aur

us kí sadáqat par shahádat de, chunáñchi áge likhá hai, ki jis waqt, bað baptismá ke, wuh pání se nikalne lagá, “ásmán khul gayá, aur Kḥudá kí Rúh us par, kabútar kí mánind utrí, aur ásmán se áwáz áí, ki yih merá pyará Beṭá hai, jis se main rázi hún.”

16, 17. In áyaton men tén bátón ká zikr hai, jin ko Yisú ne apne haqq men, dekhá, aur suná. Awaí, ásmán ká khul jáná, jis ká yih bayán nahín hai ki kis taur se khul gayá. Qiyásan sháyad bádal khul gae hon, yá fazá áphí aisá ma-lúm húa ho, ki goyá shaqq ho gayá. Doyam, kabútar kí mánind, Kḥudá kí Rúh, yane, Rúh i Quds ko apne úpar utarte dekhá.—Dekho Lúká 3 : 22, jahán yih likhá hai ki “Rúh i Quds, jism kí súrat men, kabútar kí tarah, us par utrí.” Yahúdíon men kabútar pákí, aur masúmi, aur muláim-mizájí ká nishán thá.—Matí 10 : 16 ; Zab. 55 : 7. Pas bashakl i kabútar, Rúh i Quds ke us par utarne se yih murád hai, ki Masíh pák, aur masúm, aur muláim-mizáj hai. Siwum, ásmán se ek áwáz áí, Báp kí taraf se, jis se yih garaz thí, ki házirín wáqif ho jáen ki Yisú Báp ká barguzida aur pasandída hai, aur jis bát ká dawá kartá, usí ke láiq hai. Aglab hai ki tamám há-zirín o názirín ne is waqia ko dekhá aur is áwáz ko suná. Az-án-jumla Yúhanná kahtá hai, (Yúhan. 1 : 33.) ki “Main ne Rúh ko us par utarte dekhá.” Aur yih áwáz káí dafa sunne men áí.—Mat. 17 : 5 ; Lúk. 9 : 35, 36 ; 2 Pat. 1 : 17 ; Yúhan. 12 : 28—30. Aur is wáste barmalá áí, táki sab jánen ki Yisú Kḥudá

us ne Kḥudá kí Rúh ko ka-bútar kí mánind utarte, aur apne úpar áte dekhá :

17 Aur dekho, ki ásmán se ek áwáz áí, ki Yih merá pyará Beṭá hai, jissemain kḥush hún.

ká Masíh hai. *Pyará Beṭá*. Yih laqab Yisú ko us ká Báp áphí detá hai. Is se yih murád hai ki wuh yagánagiat men qaríb aur pyará hai, (Ibr. 1 : 2, 3), aur yih bhí murád ki wuh us ke barábar hai.—Ibr. 1 : 5, 6, 7, 8 ; Yúhan. 10 : 29—33, aur 19 : 7. Yih áyaten Taslis i Ulúhiyat kí dalil i qawí hai ; yane Báp ásmán se áwáz detá, aur Beṭá iklautá aur pyará kahlátá, aur Rúh i Quds Bete par utartá. Agar is se yih murád na ho, to aur kyá ho saktí hai ?

FAIDE.

2. á. Admí ko cháhiye, ki apne gunáhon ká dushman ban jáe, aur unhen chhor de, nahín to wuh Kḥudá kí bádsháhat ke láiq nahín ho saktá hai.

8. Agar tauba sidq i dil se ho, to us se aamál i nek bhí zahir honge.

9. Dindári mirás nahín hai. Báp dádon kí nekí par bharosá karná na cháhiye, balki har shaḥs ko bizát-hi nek honá cháhiye.

11. Kisí insán ká, Yisú ke bará-bar martaba nahín. Bare ádmíon ká kyá zikr ? Nabí bhí is qábil nahín, ki us ke láiq bande hon ; chunáñchi Yúhanná ke haqq men likhá hai, ki auraton se jitne paidá hue hai, us se koí bará nahín, tau bhí wuh áp kahtá hai, ki main Yisú kí jútí utháne ke qábil bhí nahín hún.

12. Masíh naráston aur rástbáz-on ke darmiyan tafáwut i abadí kar degá. Hargáh ki ham is judái se wáqif hon, to lázim hai ki buráíon se báz áen.

17. Naját dená bará kám hai. Us men Báp, Beṭá, Rúh i Quds, tinn-on sharík hai.

IV BĀB.

1 **T**AB Yisú, Rúh kí hidáyat se, bayábán men gayá, táki Shaitán use ázmáe.

2 Aur jab chálís din rát roza rakh chuká, ákhir ko bhúkhá huá.

3 Tab ázmáish karnewále ne us pás áke kahá, Agar Tú

IV BĀB.

K̄HULÁSA.

Masíh ká roza rakhná, aur ázmáyá jáná, aur firishton ká us kí khidmatguzári karná, 1—11. Ús ká Kafarnáhum men jákar rahná, 12—16. Waz ká kám shurú karná, 17. Ús ká Patras aur Andryás (18—20) aur Yaqúb aur Yúhanná ko bulánd, 21, 22; aur sab tarah ke bimáron ko changá karná, 23—25.

§ 16. Imtíhán. *Bayábán i Yá-húdiya men.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
4: 1-11	1: 12, 13	4: 1-13	

1. *Rúh kí hidáyat se.* Lúká 4: 1 men likhá hai, ki Yisú Rúh i Quds se bhará huá thá. Isí Rúh ne jangal men jáne kí hidáyat kí, ki Shaitán us ko ázmáe; kyúнки insán hokar, aur insán kí shafáat ke liye ákar, use munásib thá, ki insán kí mánind ázmáyá jáe, táki hamári sab báton men ham-dard ho; jaise ki Ibr. 4: 15 men likhá hai, ki “hamará Sardár káhin aisá nahín, jo hamári sustion men ham-dard na ho sake; balki, gunáh ke siwá, sári báton men hamári mánind ázmáyá gayá.”

2. *Aur jab chálís din rát roza rakh chuká.* Músá ne bhí 40 din ká roza rakhá thá, K̄hur. 34: 28. Aur Iliyáh ne bhí.—1 Sal. 19: 8. Albatta itne din be áb o dání rahná insán kí táqat se báhar hai, jab tak K̄hudá kí taraf se use madad na ho.

K̄hudá ká betá hai, to kah, ki yih patthar roṭi ban jáen.

4 Us ne jawáb men kahá, Likhá hai, ki Insán, sirf roṭi se nahín, balki har ek bát se jo K̄hudá ke munh se nikaltí, jítá hai.

5 Tab Shaitán use muqaddas shahr men sáth le gayá,

3. *Agar tú K̄hudá ká Betá hai.* K̄hudá kí marzi yih thí, ki Yisú roza rakhe, aur ázmánewálá, yane, Shaitán cháhtá thá ki wuh K̄hudá kí marzi ke k̄hiláf kare. Pas Shaitán ne k̄hair-k̄hwáh kí súrat men ákar, kahá, ki Ai Yisú, agar yih sach ho ki tú K̄hudá ká Betá hai, to in pattharon ko hukm de ki roṭi ban jáen, aur apní bhúkh dūr kar, tab tujhe bará fáida hogá, aur main bhí jánúp ki terá dáwá sach hai. Ab gaur karná cháhiye, ki isse Shaitán kí sháyad do garazen thin; ek to yih, ki Yisú us waqt bhúkhá thá, aur Shaitán lálach detá ki roṭi paidá karke, khá le, aur roze ko tark kare. Aur दूसरी yih ki agar patthar roṭián na ho jáen, to shakk barpá hogá, ki wuh K̄hudá ká Betá nahín hai.

4. *Likhá hai.* Dekho Istis. 8: 3. Jab baní Isráel bayábán men bhúkhon marne lage, K̄hudá ne unhen mann khiláyá; aur yih mann goyá K̄hudá ke munh se niklá, kyúнки us ne ásmán se názil kiya. Is áyat ko sanad men láné se Yisú ká yih matlab záhir hotá hai ki jab koi wasíla rafta i ihtiyáj ká baqi nahín rahtá tab K̄hudá, ájib taur se wasíle paidá kar saktá hai: usi par bharosá, aur tawakkul karná cháhiye. *Bát se,* is jagah murád *chíz* hai. Insán sirf roṭi hí se, jo zamín par paidá hotí hai, nahín jítá, balki zarúrat par K̄hudá ásmán se bhí, jo chíz darkár hai, de saktá hai.

aur haikal kī munder par kharā karke, us se kahā, ki

6 Agar tú Kḥudā kā beṭā hai, to apne taīn nīche girā de : kyūnki likhā hai, Wuh tere liye apne firishton ko farmāegā, ki tujhe hāthon par uṭhā leṇ, aisā na ho, ki kisi waqt tere pānw ko patthar se ṭhes lage.

7 Yisū ne us se kahā, Yih bhī likhā hai, ki Tú Kḥudā-wand ko, jo terā Kḥudā hai, mat āzmā.

8 Phir, Shaitān use ek bare ūnche pahār par le gayā, aur dunyā kī sārī bādshāhaten,

6. *Apne taīn nīche girā de.* Shaitān ne Yisū ko is ūnchī jagah par le jākar chāhā, ki is hīle se, ki apnā Beṭā honā sabit kare, āp ko nīche girā de ; aur bahkāne ko yih āyat zabān par lāyā, ki firishte tujhe na girne denge.—Dekho Zab. 91 : 11, 12. Is ke jawāb men Yisū kitāb kī ek āyat sanad men lāyā ki “Kḥudāwand apne Kḥudā ko mat āzmā.”—Istis. 6 : 16, yane, is bharose par, ki Kḥudā madad karegā, āp ko befāida khatre men mat dāl.

9. *Agar mujhe sijda kare.* Shaitān kā irāda yih thā ki Yisū mujhī ko apnā āqā jāne, aur yih bāt jo us ne kahī, ki Main sārī chizen jahān kī, tujhe dūngā, us men shāyad kuchh sach bhī ho, kyūnki wuh jahān kā sardār, ālam i gum-rāhī men ho gayā thā. Aur yih imtihān jo us ne dilāyā, bāmauqa huā, kyūnki Masīh jahān ko apne qabze men kar lene ke wāste āyā thā, aur is jagah, Shaitān apnī sardārī chhōrne par rāzī huā, ba-

aur un kī shān o shaukat, use dikhāīn ;

9 Aur us se kahā, Agar tú jhukke mujhe sijda kare, to yih sab kuchh tujhe dūngā.

10 Tab Yisū ne use kahā, Ai Shaitān, dūr ho : kyūnki likhā hai, ki Tú Kḥudāwand ko jo terā Kḥudā hai, sijda kar, aur us akele kī bandagī kar.

11 Tab Shaitān use chhōr gayā, aur dekho, firishton ne āke us kī kḥidmat kī.

12 ¶ Jab Yisū ne sunā, ki Yūhannā giriftār huā, tab Galīl ko chālā ;

sharte ki Yisū use sijda kare, kyūnki us ne jānā ki agar Yisū yih kare, to wuh merā tabīdār hogā, aur main sardār hī kā sardār ho jāūngā.

10. *Yisū ne kahā.* Yisū ne phir ek aur āyat ko Kḥudā kī Kitāb se pesh lākar Shaitān kā muqābala kiya, aur aisā jawāb diya ki Shaitān use chhōr bhāgā, aur jis waqt wuh chālā gayā, firishte Yisū kī kḥidmat ko āe. Yih kyā hī sach bāt hai jo Yaqūb ke Khatt men (4 : 7) likhī hai, ki “Shaitān kā sāmhnā karo, wuh tum se bhāg niklegā.” Ab gaur karnā chāhiye ki Yisū sab bāton men hamāre liye peshrau thā. Us kā imtihān huā, aur ham log bhī tahat i imtihān āte haiṇ. Kyā kḥūb bāt ho, agar ham imtihān ke waqt, us kī mānind Kḥudā kī bāton par lihāz karen, aur Kālām ke khāzāna i lāintihā se kuchh naqd i sakḥun nikālkar aisā kharch karen jis se imtihān kī taklīf dafā ho. Agar ham aisā karen to barkat ke nāzil hone men kuchh shakk nahīn hai.

13 Aur Násarat ko chhorke, Kafarnáhum men, jo daryá ke

kináre, Zabúlún aur Naftálí kí sarhaddon men hai, já rahá: kí,

- § 17. Injíl i Yúhanná ká dibája.
 § 18. Yúhanná baptismá denewá-
 le kí gawáhi Yisú par. *Yardan pár*
ke Baitaniya men.....
 § 19. Yisú ká logon ko shágird
 karná. *Yardan aur Galíl*.....
 § 20. Byáh Káná i Galíl men....

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
.....	1: 1-18
.....	1: 19-34
.....	1: 35-51
.....	2: 1-12

—o—

HISSA III.

KHUDÁWAND KÁ PAHLÍ BÁR ÍD I
 FASH KHÁNÁ, AUR JO HÁLÁT US
 KE PÍCHHE, DÚSRÍ ÍD I FASH
 TAK GUZRE.

ARSA: *Ek sál ká.*

§ 21. Íd i fash ke waqt, Yisú ká
 baipáron aur sarráfon ko haikal se
 nikálná. *Yarusalam men*.....

§ 22. Niqudemús ke sáth Khudá-
 wand kí guft-gú. *Yarusalam men*.....

§ 23. Yisú ká Yahúdiya men rah-
 ná, aur baptismá dená. Yúhanná
 baptismá denewále kí aur bhí gawá-
 hí us ke haqq men.....

§ 24. Yúhanná kí qaid, aur.....
 Yisú ká Galíl ko rawána honá.....

§ 25. Sámari aurat ke sáth Khu-
 dáwand kí gufto-gú. Bahut se Sá-
 marion ká us par imán láná. *Sukár*
men.....

§ 26. Yisú kí alániya nasihat.
Galíl men.....

§ 27. Yisú ká phir Káná men
 jákar ek sharif ke beté ko, jo Kafar-
 náhum men bimar tha, changá
 karná. *Káná i Galíl men*.....

§ 28. YISÚ KÁ NÁSARAT KE LO-
 GON SE NÁMAQBÚL HOKAR KA-
 FARNÁHUM MEN SUKÚNAT KARNÁ.

.....	2: 13-25
.....	3: 1-21
.....	3: 22-36
14: 3-5	6: 17-20	3: 19, 20	
4: 12	1: 14	4: 14	4: 1-3
.....	4: 4-42
4: 17	1: 14, 15	4: 14, 15	4: 43-45
.....	4: 46-54
4: 13-16	4: 16-31	

13. Násarat ko chhorke, Kafar-
 náhum men já rahá. Yisú ne Ná-
 sarat men parwarish paí thí, Matí
 2: 23. Bad is ke Yardan nadí ke
 pás Yúhanná se baptismá lene
 gayá; par jis waqt wahān se lautkar

áyá, us ke shahrwálon ne us ko
 wahān se nikál diyá.—Dekho, Lúk.
 4: 14—30. Is ke bad wuh shahr
 i Kafarnáhum ko gayá, aur bahut
 din wahān rahá. Yih shahr Daryá
 i Galíl ke pachchhim wáqi húa, aur

14 Jo Yasaiyáh nabí ne kahá thá, púrú ho; ki

15 Zabúlún aur Naftálí ká mulk, yañe gair-qaumon ká Galíl, jo daryá kí ráh Yardan kí taraf hai;

16 Wahán ke logon ne, jo andhere men baiṭhe the, barí roshní dekhí; aur un par, jo maut ke mulk aur sáye men baiṭhe the, núr chamká.

17 ¶ Usí waqt se Yisú ne munádí karná, aur yih kahná shurú kiyá, ki Tauba karo: kyúñki ásmán kí bádsháhat nazdík áí.

18 ¶ Aur jab Yisú Galíl ke daryá ke kináre chalá játá thá, to us ne do bhái, yañe Shamaún ko, jo Patras kah-

un dinon bahut ábád thá. Is men Yisú ne bahut se mujize dikh-láe, maslan, bádsháh ke mulázim ke beté ko changá kiyá, (Yúhan. 4: 47;) aur Patras kí sás ko sihat dí, (Matí 8: 14;) aur jamadár ke naukár ko achchhá kiyá, (Matí 8: 5—13;) aur sardár kí betí ko jiláyá. Matí 9: 23—25.

14. *Ki jo Yasaiyáh nabí ne kahá thá, púrú ho, wg.* Yih nabú-wat Zabúlún aur Naftálí kí bábat Yasaiyáh nabí kí kitáb ke (9: 1, 2) men likhí hai.

§ 26. Yisú Galíl men alániya nasíhat detá hai.

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
4: 17. | 1: 14, 15; 4: 14, 15; 4: 43-45

17. *Tauba karo.* Dekho, Mal. 3: 2. Gaur kí já hai, ki Yúhanná ne is tarah apná waz shurú kiyá, aur Yisú aur us ke hawári bhí yihí kahte áe, ki *tauba karo*, aur jitne Kḥudá ke muqarrib hain un ká yihí

látá hai, aur us ke bhái Andryás ko, daryá men jál dálte dekhá: ki we machhwe the.

19 Aur unhen kahá, ki Mere píchhe chale áo, ki main tumhen ádmion ke machhwe banáúngá.

20 We, usí waqt jálon ko chhoṛkar, us ke píchhe ho líe.

21 Wahán se barḥke, us ne aur do bhái yañe Zabadí ke beté Yaqúb, aur us ke bhái Yúhanná ko, apne báp Zabadí ke sáth náu par apne jálon kí marammat karte, dekhá, aur unhen buláyá.

22 Wunḥin náu aur apne báp ko chhoṛkar, we us ke píchhe ho líe.

gaul hai. Insán qataan gunáhon men giriftár hain, aur jo koí Kḥudá kí ráh par qadam rakhá cháhe, us ko munásib hai ki pahle *tauba kare*. Ai parḥnewálo, is bát par gaur karo, aur Kḥudá kare ki is kalám kí tásir tumháre dilon par ho! *Ásmán kí bádsháhat*. Dekho Matí kí tafsír 3: 2.

§ 29. Shamaún Patras aur Andryás, aur Yaqúb aur Yúhanná kí buláhat, aur machhlon kí mujizána khinchái. *Kafarnáhum ke nazdík*.

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
4: 18-22 | 1: 16-20; 5: 1-11

18—22. Is bayán se záhir hai ki Yisú ne in cháron ko buláyá, aur wuh sunte hí, fauran náu, jál, asbáb, má báp, bhái-band, sab ko chhoṛkar, us ke píchhe ho líe. Ab kḥiyál karo, ki jo koí Yisú kí pairawí kiyá cháhe, isí shart par kar saktá hai. Jaisá wuh kḥud farmátá hai, Matí 10: 37, 38, 39,

23 ¶ Aur Yisú tamám Galíl men phirtá húá, un ke íbádat-

yane, “Jo kói má báp ko mujh se ziyáda cháhtá hai mere láiq nahín, wg.” Jis ke yih mane, ki Masíh ke shágirdon ko munásib hai ki us ko sab se ziyáda azíz jánen, aur dunyá kí chízon par dil na lagáen, aur jo zarúrat pare, to sab se kinára karen. Aur is se yih na samajhná cháhiye ki us waqt jo Masíh se buláe gae, wuh apne mál asbáb, wg., ko ek lakht chhor baithé. Wuh beshakk un kí tahat men rahá, magar unhon ne Yisú ke muqábile men us ko náchíz jáná, aur us kí pairawí karne men, kisi bát se ruk na sake. Mál jo thá, un ke pás aisá thá ki goyá na thá.

Phir in áyatón ke bayán par gaur karná cháhiye, ki Masíh ke hawári na álim the, na fázil, aur na dunyá

§ 30. Ek shakhs, jo nápák rúh se giriftár húá, us ko íbádatkháne men shífa baqshhná. *Kafarnáhum men.*

§ 31. Patras kí sás, aur bahut auron ko shífa baqshhná. *Kafarnáhum men.*

§ 32. YISÚ KÁ APNE SHÁGIRDON KE SÁTH, KAFARNÁHUM KO CHHORKEAR, GALÍL KE DABMIYÁN SAIB KARNÁ.....

23. Un ke íbádatkhánon men talím detá. Yahúdíon kí khashs íbádatgáh haikal kahláti thí. Magar yih haikal, ki jo sirf ek hí muqám, yane Yarúsalam men thí, is wajh se tamám Yahúdíon ká us men jamá honá muhál thá, aur har hafta wahán pahunchná dushwár. Is liye unhon ne, sháyad tín char sau bars Masíh se peshtar, aur bhí makánát shahr shahr, Khudá ká kalám sunne, aur duá mángne ke liye banáe the, jo *Sunagog*, yane íbádat ke liye jamáatkháne kahláte the. Wahán dindár Yahúdí, sabt ke din,

khánon men talím detá, aur bádsháhat kí khush-khabarí

ke raís, balki machbwe, kam-qadr, muflis, kam-ilm, magar Khudá kí dání is men zahir hai; ki agar yih bare ádmi hote, to sháyad kahne kí jagah hotí, ki apní táqat aur dání se unhon ne is mazhab ko ráij kiyá hogá; chunáñchi Muhammad Sáhíb ne isi tarah apní dání, aur talwár ke zor se apná mazhab jarí kiyá, aur jab tak dunyáwí sardár na baná, tab tak apne kám men kuchh fathiyáb na húá. Magar in hawáron ká hál yih hai, ki barah shakhs, garib aur haqir, tín bars tak Masíh ke hamráh rahe; jab us se judá húe, injíl ká waz karne lage, ki Yisú, jo mas-lúb húá wuhí dunyá ke liye naját-dihanda hai; aur yih kalám, misl áftáb ke, roshan húá, aur thore arse men, sab mulkon men phail gayá.

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
.....	1: 21-28	4: 31-37	
8: 14-17	1: 29-34	4: 38-41	
4: 23-25	1: 35-39	4: 42-44	

aur aur dinon bhí, jamá hokar, Khudá kí íbádat kiyá karte the. Yisú in íbádatkhánon men aksar jákar, jamáat ko Khudá kí bashárat sunátá thá, aur us ke hawári bhí aksar aisá hí karte the. *Sáre dukh aur bímári dafá kartá thá.* Yisú, jo gunahgáron ko naját dene áyá, is fáida-baqshsh kám se apná rahm o dardmandí, aur apní risálat kí haqíqat bhí zahir kartá thá. In donon báton par liház karná cháhiye. Muhammad Sáhíb ne kahá, ki Khudá ne mujhe mujíse díkháne ko nahín, par kalám sunáne ko bhejá

kí manadí kartá, aur logon ke sáre dukh aur bímáří dafá kartá thá.

24 Aur tamám Súrýa men us kí shuhrat húi; aur sab bímáron ko, jo tarah tarah kí

hai, aur kisí haqíqí mujíze ká zikr Qurán men kahín nahín áyá, is liye Khudá kí yih muhr Muhammad Sáhíb kí risálat par nahín hai. Aur Hindúon kí kitábon men bahut se mujízon ká zikr to hai, lekin aise mubálage aur námunásibat ke sáth, kí jis se qawí shubha paidá hotá, chunáñchi yih samajh partá hai, kí kabíon ne yih mujíze, apne díle se paidá karke likhe hain. Lekin jo koí Yisú Masíh ke mujízon par gaur kare, to us ko malúm hogá, kí wuh sab mauqe ke sáth, aur munásib the.

24. *Díwánon.* Asl Yúnání zubán men yih lafz *daimonizomenous* hai, yane deo, yá Shaitán se giriftár. Baze yih samajhte hain, kí yih ádmí jo díwáne kahláthe hain, sirf págal the, lekin yih samajh nádurst malúm hotí hai. Haqíqat men záhír hai kí yih ek áfat kháss un hí dinon men, ádmíon par áí, sháyad is wáste kí Yisú kí qudrat shayátín par záhír ho.

In díwánon ká injíl men, aksar bayán hai, aur us bayán se malúm hotá: *Pahle*,—Yih, kí Yisú aur us ke hawárí un se bát karte, aur un kí bábat aisá bolte the, kí malúm hotá hai, unhon ne ján liyá kí yih haqíqat men deon se giriftár hain. *Dúsré*,—Yih shayátín díwánon ke munh se bolte, gufto-gú karte, sawál ká jawáb dete, Yisú ko pahchánte, aur us se darte the.—Matí 8 : 28; Lúk. 8 : 27. *Týsre*,—Injíl ke bayán se malúm hotá hai kí jo log giriftár the un par se yih deo aksar utarte, aur auron men dákhlil hote the.—Matí 8 : 32. *Chauthé*,—Yisú un se bát kartá, un ká nám púchhtá,

bímáří aur azáb men giriftár the, aur díwánon, aur mirgí-hon aur jhole ke máre huon ko us pás láe; aur us ne unhen changá kiyá.

25 Aur bahut bhír Galíl,

un ko dhamkátá, aur nikál detá thá.—Mark. 1 : 25; aur 5 : 8; aur 9 : 25. *Páñchwen*,—Jo giriftár the unhon ne Yisú ko pahchán liyá kí wuh Masíh, *Khudá ká Betá* hai.—Lúk. 4 : 34; Mark 1 : 24. In sab wajáhon se záhír hai kí yih díwánaqí mamúlí taur par nahín, balki shayátín ke wasíle se thí.

Aur agar koí púchhe, kí in dinon men bhí log deon se giriftár hote hain, yá nahín, to is ká jawáb ham nahín de sakte; lekin itná kah sakte hain kí agar hon, to kyá ajáb? Shaitán zabardast hai, aur agar ádmí ko apne bas men kar le to kuchh bájd nahín hai. *Aur bahut bhír*. Masíh ne bahut mujíze dikhláe the, aur log use dekhne, aur us se shifa páne ko charon taraf se áe the. Is se malúm hotá hai kí us waqt us kí shuhrat bahut phailí, aur log sháyad yih samajhte the kí ab *Masíh í maúd* áyá hai, aur ham ko sarbuland karegá: aur haqíqat men wuh áyá to thá, lekin afsos jab unhon ne dekhá kí hamáří khátir-khwáh wuh nahín hai, to use nápasand kiyá.

FAIDE.

1. á. Yisú sab báton men hamáří mánind thá, magar begunáh. Jab Khudá kisí ko kisí barí muhimm ke liye taiyár kiyá cháhtá, wuh peshtar us ko ázmáish men dál detá hai.

6. Jo Kalám í Iláhí ke mane ján bújhar ulať dete hain, wuh Shaitán kí mánind, aur usí ke wáste kám karte hain.

7. Insán ko na cháhiye kí áp ko khatron, yá mushkilon men dále, is bharose par kí Khudá mujhe bacháegá.

aur Dikápolis, aur Yarúsalam,
aur Yahúdiya, aur Yardan
ke pár se, us ke píchhe ho lí.

8. Shaitán is dunyá ká sardár
hai, aur dunyá ke log us ke far-
mánbardár.

10, 11. "Shaitán ká sámhná
karo, wuh tum se bhág niklegá."
Yaq. 4: 7. Jo us ko jagah nahín
detá, wuh us ká kuchh nuqsán
nahín kar saktá hai.

16 Injíl roshní hai, aur jo is
roshní se dúr hai, wuh bare an-
dhare men rahte hai.

17. Tauba gunahgaron ke wáste
zarúr o mufíd hai.

18. Kḥudá aksar haqíron ko apne
ḥáss kám ke wáste bulátá hai,

V BĀB.

1 WUH, bhīr ko dekhkar,
ek pahār par chāḥ

chunānchi, Pulús kahtá hai ki
"Kḥudá ne dunyá ke bewaqúfon
ko chun liyá, táki hakímon ko shar-
minda kare; aur Kḥudá ne dunyá
ke kamzoron ko chun liyá, táki
zoráwaron ko sharminda kare;"
aur yih is wáste hai, ki "koí bashar
us ke áge ghamand na kar sake."
1 Karint. 1: 27, 28, 29.

23. Koí bímári, ḥwáh badan,
ḥwáh dīl kí, aisi saḥt nahín hai,
ki Yisú us ko dúr na kar sake. Pas
cháhiye kí sab bímár, gam-zada,
mazlúm, betáb, us ke pás jāen, aur
us se shifa páen.

V. BĀB.

KḤULĀSA.

*Masíh ká pahār par waz, jis se zá-
hír ho jatá, kí mubárák kaun
hai, 1—12; aur kaun zamín ke
namak, aur dunyá kí roshní, aur
shahr jo pahār par basú hai,
aur chirág chirág-dán par, in
ki mánind hai, 13—16; aur kí
Masíh shariát ko mansúkh kar-*

*ne nahín, balki púrd karne áyá
hai, 17—20. Yih bayán kí qatl,
aur ziná karne, aur qasam khá-
ne men kitní aur búten mushtamíl
hai, 21—37. Yih nasthat, kí
zulm kí bardásht karne, 38—42;
dushmanon se bhí muhabbat
rakhne, 43—47; aur kamál tak
baḥh jáne men har tarah kí saḥ
aur koshish karná cháhiye, 48.*

§ 33. Ek kophí ko shifa bakhsh-
ná. *Galíl men*.....
§ 34. Ek jhole ke máre ko chan-
gá karná. *Kafarnáhum men*.....
§ 35. Matí kí buláhat. *Kafar-
náhum men*.....

—o—

HISSA IV.

KḤUDÁWAND KÁ DÚSRÍ BĀB ÍD
I FASH KHÁNÁ, AUR JO HÁLÁT
US KE PÍCHHE TÍSRI ÍD I FASH
TAK GUZRE.

ĀRSA: *Ek baras ká.*

§ 36. Bait i Hasdá ká hauz. Ek
bímár nátawán ká changá karná,
aur us ke baḍ kí guft-gú. *Yarú-
salam men*.....

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
8: 1-4	1: 40-45	5: 12-16	
9: 2-8	2: 1-12	5: 17-26	
9: 9	2: 13, 14	5: 27, 28	
			5: 1-47

gayá: aur jab baiṭhā, us ke shágird us pás áe:

2 Tab apní zubán khol-ke, unhen sikhláne lágá, ki,

3 Mubáarak we jo dil ke

§ 37. Shágirdon ká sabb ke din anáj kí bálen toṭkar khána. *Galíl kí ráh men*.....

§ 38. Sabb ke din súkhe háth-wále ko changá karná. *Galíl men*.

§ 39. Daryá e Tiberiyás ke pás Yisú ká pahunchná, aur bahut logon ká us ke píchhe ho lená. *Galíl kí Jhíl, yane Daryá e Tiberiyás ke pás*.

§ 40. Yisú ká ek pahār par jāná, aur apne bárah rasúlon ko chun lená, aur jamáat ká us ke píchhe ho lená. *Kafarnáhum ke nazdík*....

§ 41. ПАХА́РІ WAZ. *Kafarnáhum ke nazdík*.....

1—13. Masih se mubáarakbádíd.

1. *Ek pahār par*. Yih pahār Kafarnáhum shahr ke nazdík thá, aur ab bhí log ek pahār ko dikháte, aur kahte hain, ki yih wuhí hai, aur us ká nám in nasihaton ke sabab se, Koh i Mubáarakbádi kahte hain, lekin is men kuchh shakk hai ki yih wuhí pahār hai yá nahín.

Jo nasihat Yisú ne apne shágirdon ko, is pahār par di, wuh Lúka men bhí mukhtasar likhí hai. Dekho, Lúk: 6: 20—49.

3. *Mubáarak we jo dil ke garíb hain, wagaira*. Yane jo ap ko ruhání barkaton ke hájatmand jānte hain. Aise log apní hájat ko daryáft karke, Kḥudá se madad mānge, aur páenge; aur yih madad pákar us kí bádsháhat ke raiyat honge. Yih bádsháhat wuhí hai, jis ko Masih ne is dunyá men muqarrar kiyá, aur jis ká anjám bihisht hai. Pas wuh mubáarak hain.

4. *Mubáarak we jo gamgín hain, wagaira*. Masih kí pahli bát ham

garíb hain: kyúunki ásmán kí bádsháhat unhin kí hai.

4 Mubáarak we jo gamgín hain: kyúunki we tasallí páwenge.

5 Mubáarak we jo halím

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
12: 1-8	2: 23-28	6: 1-5	
12: 9-14	3: 1-6	6: 6-11	
12: 15-21	3: 7-12		
.....	3: 13-19	6: 12-19	
5: 6: 7:	6: 20-49	

gunahgáron se yihí hai, ki “*tauba karo*.” Pas yih gam gunáh se nisbat rakhtá hai, aur is nasihat ká matlab yih hai, ki jo apne gunáhon se pashemán aur gamzada hain, wuhí mubáarak hain, kyúunki wuh tasallí páenge, yane, Kḥudá un ke gunáh muáf karegá, aur un ko rone ke badle khushí degá.

5. *Mubáarak we jo halím hain, wagaira*. Hilm wuhí haqiqí álimizájí hai jo zulm ká muqábila nahín kartí, aur us ká badlá na lekar, Kḥudá hí par chhor detí hai, yih samajhkar ki wuhí intiqám lenewálá hai. Jo shakhs zulm ke waqt, dil men gussa kartá, aur sirf dar ke máre apná badlá nahín letá, us ko halím na kahá cháliye, magar us ko jo zálím kí sharárat par afsos khákar, chálhtá hai ki us kí burái ko bhalái se maglúb kare. Aur is se yih murád nahín, ki ham kamínamizáj hon, yá apne haqq ká dawá na karen. Is men kuchh kamínagí ká nishán bhí nahín, balki aslí áli-

hain: kyunki we zamín ke wáris honge.

6 Mubárák we jo rástbázi ke bhúkhe aur pyáse hain: kyunki we áśúda honge.

7 Mubárák we jo rahm-dil hain: kyunki un par rahm kiyá jáegá.

mizáji hai, aur Yisú ne áp zulm ke waqt kahá, ki “Agar main ne burá kahá to burái kí gawáhi de, par agar achchhá kahá to tú mujhe kyún mártá hai.” Hân, wuh hilm ká Sardár thá, aur us ne apne haqq men wájibi kahá hai, ki “Main hálím, aur dil se farotan hún.”—Mat. 11: 29. Aur yihí mizáj wuh apne sab shágirdon se cháhta hai. Jo log yih mizáj rakhte, wuh mubárák hain, khusúsan is men ki *zamín ke wáris honge*, yane Yahú-díon ke bolne ke ek muháware ke mutábíq, wuh *barí barkatey is dunyá men, aur ákhir ko bhí páenge*. Is dunyá men bhí hilm o farotani aksar mufid hai, aur is ke barkhiláf, jo zálím aur jhagrálú hain, wuh aksar apne dushmanon ke háth se nuqsán utháte, aur ádálát ke muqaddamon, aur tarah tarah kí mushkilon men giriftár ho játe hain.

6. *Mubárák we jo rástbázi ke bhúkhe aur pyáse hain, waqaira.* Bhúkhe aur pyáse hone se murád barí khwáhish ká rakhná hai. Jo rástbáz honá bahut cháhte hain, un kí khwáhish purí hogí. Is ke pure hone ká bandobast aur tadbír injíl men mundarij hai, aur KHUDÁ sab logon ko is ziyáfat kí taraf dáwat kartá hai, ki “Ái sab pyáso, páni pás áo, aur jis ke pás naqdí na ho, áo mol lo, aur kháo! Áo, mai aur dúdh berúpiya aur beqímat kharido.—Yas. 55: 1. Pas kyá hí mubárák hál un ká hai!

7. *Mubárák we jo rahm-dil hain, waqaira.* Yane jo auron ke

8 Mubárák we jo pák-dil hain; kyunki we KHUDÁ ko dekhenge.

9 Mubárák we jo sulh karnewále hain: kyunki we KHUDÁ ke farzand kahláenge.

10 Mubárák we jo rástbázi ke sabab satáe játe hain;

dard men sharik aur ham-dard hokar un ko madad diyá cháhte, aur us men koshish bhí karte hain. Is ham-dardi men insán KHUDÁ ke muwáfíq hotá hai, ki KHUDÁ apní rahmat zahir karne men niháyat khush hai, chunánchi us kí bábat men likhá hai ki “Wuh KHUDÁ, Rahmán aur Hannán, Zú-ul-túl, aur Rabb-ul-fazl o Wafá hai.” Aur wuh cháhta hai ki ham log is bát men us kí mánind hon, aur Masíh yahán farmátá hai, ki jo log rahm-dil hain, un par rahm kiyá jáegá, jis kí murád yih hai, ki KHUDÁ aur ádmí bhí un par rahm karengé.

8. *Mubárák we jo pák-dil hain, waqaira.* Ádmí zahir ke dekhtá hai, lekin KHUDÁ batin se wáqif hokar cháhta hai ki wuh bhí pák ho; aur yih khash wadá Yisú kartá hai, ki jo log aise hain wuh us Sháh-an-sháh í haqíqí ko jo nádídaní aur gunáh se mubarra hai, dekhenge, yane us ke dost honge, aur us ke rubarú khare rahenge.

9. *Mubárák we jo sulh karnewále hain, waqaira.* Sulh karnewále wuh hain jo dushmaní, jhagre, buráion, aur ádálát ke muqaddamat ke rafá dafá karne men koshish karte hain, aur yih KHUDÁ ke farzand kahláenge, yane is bát men KHUDÁ kí mánind thaharte hain, kyunki wuh “Sulh ká Bání hai.” 1 Karint. 14: 33:

10 *Mubárák we jo rástbázi ke sabab satáe játe hain, waqaira.* KHUDÁ kí marzí par chalná rástbázi hai. KHUDÁ ne apní marzí injíl men zahir kí hai, aur jo log Masíh

kyúnki ásmán kí bádsháhat unhín kí hai.

11 Mubáarak ho tum, jab mere wáste tumhen lan-tan karen, aur satáwen, aur har tarah kí burí báten jhúth se tumháre haqq men kahen.

12 Khusht ho aur khushtí karo: kyúnki ásmán par tumháre liye bará badlá hai: is liye kí unhon ne un nabíon

par ímán láne, aur us kí pairawí ke sabab satáe játe hain, wuh rást-bázi ke sabab satáe játe, aur mubáarak thaharte hain; kyúnki Masíh ke kháss log hokar wuh hamesha yahán aur ákhir ko bhí, us kí ásmáni bádsháhat men rahenge. Pas is bát ko yád rakhná, un logon ke wáste, jo is Hindústán men Isái hone ke sabab satáe játe hain tassallí ká maqam hai; magar un ko itná hí dekhná cháhiye, kí hamári rástbázi, yane hamári Masíh kí pairawí haqíqí hai, yá nahín; kyúnki agar koi zahir-dári se is rástbázi kí rah par chale, to is mubáarak-badí ká haqqdár wuh kis tarah ho sakegá?

11, 12. In áyaton ke mane 10wín áyat kí mánind hain, magar in men ziyáda safái se Masíh kí pairawí karne kí taraf ishára hai, chunáuchi us men *rástbázi ke sabab*, aur in men *mere wáste* satáe jáne ká zikr hai, magar donon kí murád ek hí hai. Ai Isaio, agar tum haqíqat men Isái ho, to dunyá ke log tumhári rástbázi ko nápasand karenge, aur us ke sabab tum ko satáenge. Is muqaddame men Pulús sach farmátá hai, kí “Sab ke sab jo Yisú Masíh men dindári ke sáth guzrán kiya cháhte hain, dukh utháenge.” Aur Masíh ne apne shágirdon ke liye is dunyá kí áish o ishrat ká wadá nahín kiya, magar kahá, kí “Wuh tum ko ibadat-khanon se nikál denge, balki

ko jo tum se áge the, isí tarah satáyá hai.

13 ¶ Tum zamín ke namak ho: par agar namak bigar jáe, towuh kis chíz se mazadár kiya jáe? wuh kisí kám ká nahín, magar phenke jáne, aur ádmí-on ke páu w tale raunde jáne ká.

14 Tum dunyá ke núr ho. Jo shahr, kí pahár par basá hai, chhip nahín saktá.

wuh gharí átí hai, kí jo koi tumhen qatl karegá, wuh gumán karegá kí main KHUDÁ kí bandagí bajá látá hún.—Yúhan. 16: 2. Tau bhí tum is men fikr na karo, balki baráks is ke, “Khusht ho, aur khushtí karo, kyúnki ásmán par tumháre liye badlá hai,” aur tumhen bajáe ranj, áram milegá. Sirf itná hí cháhiye kí in burí báton kí, jo wuh tumhári bábat bolte hain, kuchh jagah aur wajh na ho, kyúnki agar ham riyákári se Masíh kí pairawí karen, aur is hál men dukh utháen, to ham sirf apní badí ká ajar páenge.

13—17. *Masíh ke pairawon ko zamín ká namak, aur dunyá ká núr, aur pahár wále shahr, aur ghar men chirág kí mánind hokar sabhon ko fida bakhsná cháhiye.*

13. *Tum zamín ke namak ho.* Gunáhon, aur tarah tarah ke jhúthe mazahib ke sabab se yih dunyá náqis aur makrúh, aur bigrí hui, ho gai hai, aur KHUDÁ ne is namak ko us par dala hai, táki wuh bilkul bigarne na páe. Jahán yih namak hai wahán tázagí hai, aur tamám dunyá is se táza ho jáegi. Lekin afsos! bahut se Isái jo sirf nám ke Isái hain, us namak kí mánind hain, jis ká maza játa rahá. Aise namak se zamín kis tarah namakín ho sakti hai.

14. *Jo shahr pahár par basá hai.* Yahúdiyon ká mulk kobistáni tha, aur bahut se shahr aur bastián

15 Aur chirág bálke, paimáne ke tale nahín rakhte, balki chirágdán par rakhte hai: tab un sab ko, jo ghar men hon, roshní detá.

16 Isí tarah tumhári roshní ádmíon ke sámhne chamke, táki we tumháre nek kámon ko dekhén, aur tumháre Báp kí, jo ásmán par hai, taríf karen.

paháron kí choñion par wáqa thín, aur bahut dúr se nazar áti thín. Sháyad Yisú ne us waqt, nasíhat karte hue, aise ek shahr kí taraf ishára kiyá ho.

15. *Paimáne.* Yúnání zubán men *modíon*—ek paimána thá jis se anáj ko nápte, aur us men qaríb 7, 8 ser ke samá játá thá. Is se Yisú ká matlab yih hai ki koi, chirág roshan karke, us ko *kist chíz* ke tale dhámp nahín detá, kyúñki chirág roshní dene ke wáste hai, na ki chhipáne ke liye.

16. *Isí tarah tumhári roshní ádmíon ke sámhne chamke.* Masih áge (6 : 1) kahí hai, ki “Khabardár, tum apne nek kámon ko logon ke sámhne dikháne ke liye na karo, nahín to tumháre Báp se jo ásmán par hai, ájr na milegá.” Aur yahán wuh farmátá hai ki tumhári roshní chamke, yane log tumhári nekíon ko dekhén. Lekin in men kuchh ikhtiláf nahín hai. Jo koi *dikháne ke wáste* nek kám kare, wuh kám us ke haqq men nek nahín, kyúñki us ke karne men us kí níyat durust nahín thahartí, aur aise nek kám, yane aise matlab se karná maná hai; magar nek kámon se sab par záhir karná cháhiye ki ham KHUDÁ kí ráh par chalte, aur us ká ijlál karná cháhte hai. Murád dil men yih cháhiye ki KHUDÁ ká ijlál ho, aur agar yih murád ho, to dil ap ham ko síkhaegá ki kis tarah karná cháhiye.

17 ¶ Yih kھیال mat karo, ki main tauret yá nabíon kí kitáb mansúkh karne ko áyá : main mansúkh karne ko nahín, balki púri karne ko áyá hún.

18 Kyúñki main tum se sach kahí hún, kí Jab tak ásmán aur zamín tal na jáén, ek nuqta yá ek shosha tauret ká hargiz na mitegá, jab tak sab kuchh púrá na ho.

17—20. *Yisú shariát ko mansúkh karne nahín, balki púrá karne ko áyá.*

17. *Mansúkh karne ko áyá.* Tauret aur nabíon kí kitábon se murád Kalám i Iláhi hai. Yih Kalám Yahúdíon se aksar tén hisson men munqasam huá, yane Tauret, Zabúr, aur Nabíon kí Kitáben; aur kabhi do hisson men, yane Tauret aur Nabíon kí Kitáben, chunáñchi is muqám par isí tarah taqسیم hai. Is Kalám Ulláh ke sáre ahkám Shariát kahláte hai, aur yih shariát tén hisson men mundarij hai, yane *Shariát i Akhláqí, Shariát i Rasmi, Shariát i Mulki*. Yisú yahán farmátá, ki main is shariát ko mansúkh karne nahín áyá hún, balki púrá karne ko, aur bamújib is ke, marte waqt us ne kahá ki “*Púrá huá.*”—Yúhan. 19 : 28—30.

Agar ham is mazmún ko (17—21) badurustí samajhná cháhen, to dar-yáft karná cháhiye ki Tauret, Injil se kyá nisbat rakhtí hai. Is ko samajhne se bahut bhúlen miténgin, aur mushkilát hall hongé. Yih nisbat wuhí hai jo kisi chíz kí náta-mámí, aur tamám hone men hotí hai. Tauret ek ghar kí máhind hai jis ká naqsha khinchá gayá, aur neo dáli gai, magar ghar tamám nahín huá, sirf banta játá hai. Injil us kí tamámí aur kámiliyat hai. Tauret ek khiltá játá phúl hai. Injil wuhí phúl hai, magar khul chuká, balki

19 Pas, jo koi in hukmon men se sab se chhoti ko tal dewe, aur waisahi admon ko sikhawe, asman ki badshahat men sab se chhoti kahlaga: par jo ki amal kare aur sikh-

us ka phal. Donon ek hain, aur ek hi Khuda ki karigari.

Pas is hal men Tauret mansukh nahin, balki puri hui hai. Us ki qurbani aur sab rasmen Masih ki taraf ishara karti, aur us ki shan ki alamaten aur nishaniyan thin. Yih sab us men apni anjam aur tamamii pakar, phul ke patton ki manind sukhkar, gir gai hain, aur ab hamari waqfiyat aur isbat i din ke liye faidamand hain, magar istimal ke liye nahin. Aur Tauret ke ahkam i ahlai, yih bhi Masih se pure hue, balki us ne aur bhi safai se un ke asli mane batae, aur farmae, aur amal men laya. Aur na sirf Masih se, balki us ke logon se bhi yih ahkam, agarchi natamami se hon, magar pure hote hain. Pas tamam shariat us se, aur us men puri hui, aur puri hoti hai. Ek *nukta*, ya ek *shosha*, ya ne ek chhoti se chhoti bat bhi jati na rahi.

Is bab men Muhammadi kahte hain ki Tauret aur Injil, balki bazi ayaten Quran ki bhi mansukh ho gai hain, aur is waste un ko manna ab farz nahin. Is ke jawab men yih kahnai kafi hai, ki Khuda insan nahin, ki wuh apni hukm badal dale. Albatta agle dinon, goya insan ke larakpan men, us ne baze dasturat aur rasumat muqarrar kiye, ki yih ab us ki pukhtagi aur bulug men faidamand aur zarur nahin hain, magar yih mansukh nahin hue, sirf pure hokar khatm ho gae, jaise phul ke patte phal lagne ke waqt, gir jate hain. Aur Khuda kabhi mukhtalif ahkam nahin deta; jaise Qu-

lawe, wuh, asman ki badshahat men, bara kahlaga.

20 Kyunki main tumhen kahti hun, ki Agar tumhari rastbazi Faqihon aur Farison ki se ziyada na ho, tum asman

men hain; chunanchi jab Muhammad ke pairau thore the, us ne farmaya ki din ke waste na larna; par jab unhon ne kasrat aur zor pakra, tab hukm aya, ki talwar kam men lao, aur jihad karo.

19. Shariat i Rasmi Masih men puri hokar zail hui. Shariat i Ahlai, jis ki babat Masih yahan kahti hai, hamesha farz rahegi, aur jo koi kahe, aur sikhae, ki Masih ke is azadagi ke waqt men in hukmon men se sab se chhoti ko na manna, wuh shaks, agarchi admon men bara ho, magar Khuda ke nazdik sab se chhoti hogi. *Asman ki badshahat*, yane kalisyai, jo Masih ki badshahat hokar is dunya men shuru hoti, aur bihisht men apni anjam patti hai.—(Dekho, Tafsir 3: 2.)

20. Pichhli baton se is ayat ka ilaqai yih hai ki Faqih aur Farisi, shayad mere aur tumhare haqq men kahenge ki yih log shariat ke barikhilaf kahte, aur shariat ko nahin mante hain. Is ke baraks main kahti hun, ki Agar tumhari rastbazi un ki rastbazi se ziyada na ho, to tum asman ki badshahat men kisi tarah dakhil na hoge, yane tum mere log na hoge, aur bihisht tak na pahunchoge; is waste ki Faqih aur Farisi zahirparast hokar apni rastbazi par phulte, aur shariat ko, us ki asli manni ke bamujib nahin mante the.

Hamara Khudawand Masih yih kahkar, ki shariat ko manna ham par farz hai, aur batakar ki Faqih aur Farisi us ke manne men kotahi karte hain, ab bayan karti hai,

kí bádsháhat men kisi tarah dákhlil na hoge.

21 ¶ Tum sun chuke ho, ki aglon se kahá gayá, Tú khún

mat kar; aur jo koi khún kare, adálat men sazá ke láiq hogá :

22 Par main tumben kahtá hún, ki Jo koi apne bhái par

ki *kis tarah* mánná cháhiye, yane na sirf záhiri chál se, balki dil se.

21. *Aglon se.* Yahán aglon se din ke hádion kí taraf ishára hai,— wuh jo agle dinon men the, aur jin ki pairawí Faqih, aur Farisi, Masih ke waqt men, karte the. Yih log shariat ke batini mane daryáft na karke, kahte the, ki Khún mat kar, aur jo khún kare, wuh adálat ká sazawár hogá: bas, yihí us kí sazá hogí. Aur yahán tak unhon ne durust kahá, magar un kí khatá yih thí, ki unhon ne sirf us ke záhiri amal ke báb men yih hukm batláyá, aur dil ke hál se beparwá rahe. *Adálat.* Biswin áyat se záhir hogá, ki is adálat se kyá murád hai. Mulk i Yahúdiya ke har ek gáwn men kaí ádmí, chunánchi aksar sát shakhs adálat ke wáste muqarrar hote the, aur inhin kí adálat se yahán murád hai.

22. In logon kí samajh se barhkar, Masih matlab kí jar tak pahunchtá, aur farmátá ki yih hukm sirf khún ke liye nahín, balki dil kí bad khwáhish aur khún kí tabiát se bhí mana kartá hai, ki jo koi besabab gussa hotá hai, wuh is hukm ke bamújib sazá ke láiq hai.—Dekho 1 Yúhan. 3 : 15. *Main tum se kahtá hún.* Wuh áp Khudá i mujasam hokar Yahúdí álimon ke muwáfiq nahín, balki ikhtiyárwále kí mánind hukm detá hai.—Matí 7 : 28.

Is áyat men tin darje gunáh ke, aur tin darje sazá ke mazkúr hain. *Pahle*, besabab gussa honá. Wuh shakhs jo badí aur gunáh par gussa kartá hai, us ká gussa besabab nahín. Is hál men wájibi gussa karná gunáh nahín hai.—Dekho Afs. 4 : 26, yane, “Gussa karke, gunahgar mat ho,” jis ke asl zabán men mane yih hain, gussa ho,

aur gunáh na karo. Yih gussa fájl par nahín, magar fájl par átá hai, chunánchi jis ke dil men yih hai wuh gunáh se naráz, par gunáh karnewále ke wáste dúá mángtá hai. Lekin aise log thore hain. Dunyá men ham aksar yih tamásha dekhte hain, ki log besabr hokar, zarí sí bát par jhunjhláte, aur khasá ho játe hain. Is ko hamará Khudáwand mana kartá hai.

Dúsrá darja gunáh ká, *báolá kahná* hai, yane na sirf dil men gussa áná, magar munh se apne bhái kí hiqarat karná, kí tú báolá, nádán, náfahm, shekhchillí hai. Aur *tísrá* darja gálián dená, yane *ahmaq*, káfir, gadhá, ullú, aur aur sab burí báten kahná, jin ko log gáli jánte, aur jo aksar laráion, aur már-kút, aur khúnrezi kí jar hain. Aur in tin darjon kí sazá ek dúsré se ziyáda hai; pahle kí sazá adálat, yane wuh adálat jo dihat men gázion ke háth men thí, aur dúsré kí sazá majlis se, jis ko Yahúdí *Sanedrim* kahte, aur jis men bahattar ádmí, Sardár káhin, aur Faqih, aur mulk ke rais milkar baithte, aur bhári muqaddamon ko faisal karte the; aur tísre kí sazá *jahannam kí ág*.—Yih jahannam Ib-rání lafz hai, yane *Gehinnom*, aur us ke mane Hinnom kí wádi, yá dara hai. Hinnom náme kí yih wádi Yarusalam ke pás dakhán taraf thí. Yúsiyáh bádsháh ke waqt se pesh-tar Yahúdí yahán Málík but kí pújá karte the.—2 Sal. 16 : 3; aur 2 Taw. 28 : 3. Yih but, jis ko Musalmánon ne dozakh ká dároga thahráyá hai, pital ká baná thá. Us ká chihra bail ká sá thá, aur us ke háth phailé húe, goyá apne ábidon ko god men lene chahtá hai. Yih butparast Yahúdí is but ko ág se niháyat garm karke apne

besabab gussa ho, adálat men sazá ke qábil hogá : aur jo koí apne bháí ko Báolá kahe, majlis men sazá ke láiq hogá : aur jo us ko Ahmaq kahe,

jahannam kí ág ká sazáwár hogá.

23 Pas agar tú qurbángáh men apní nazr le jáwe, aur wahán tujhe yád áwe, kí terá

larcon ko us kí god men dálte, aur un ke chilláne kí áwáz dabáne ke wáste us waqt dholakon ko bajáthe the. Yih dholaken *túf* kahlátí thin, aur is wáste is jagah ká nám *Túfat* bhí thá.—Yar. 7 : 31, 32.

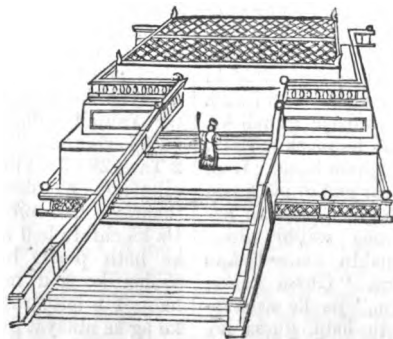
Bábul kí asirí se lautne ke bad, agli butparastí se darkar, Yahúdí is maqám se bahut nafrat rakhte the, aur Yúsiyáh bádasháh ke taur par (2 Sal. 23 : 10,) unhon ne us ko bahut kharáb kiyá, chunánchi shahr ká galíz wahán phenká játá, aur is galíz ko jaláne ke wáste wahán rát din, ág jaltí rahtí. Is wáste wuh bahut daráuní aur ghin-auní jagah, aur dozakh se kuchh mushábihat rakhtí thí. Yún rafta rafta muháware men us ká nám dozakh ká nám ho gayá, jis tarah kí Ísaíon aur Musalmánon ke muháwaron men Firdaus, jis ke mane bág hain, aur khashs bág i Adan ká nám thá, bihisht ká nám bhí ho gayá hai.

Khudáwánd Masíh ká is áyat men, matlab yih hai kí jo besabab gussa kartá, wuh gunahgár aur sazá ke láiq hai, aur jo hiqarat kí báten boltá, wuh ziyáda gunahgár

hai, aur ziyáda sazá páegá, magar jo gálián, aur har tarah kí lan-tan kartá, us ká qusúr sab se ziyáda hai, aur wuh sab se ziyáda sazá páegá. Aisá shakhs us Ádil i Haqíqí ke nazdík, jo dil ke hal ke bamújib adálat kartá, khúní thahartá hai. Ai gáli baknewálo, aur baknewálio, yih bát Masíh kí, tumháre hí wáste hai. Tum parho, aur samjho, aur apní gáli bakne se báz áo, nahín to jahannam kí ág men halák hoge. Subhán-ulláh ! tere ahkám kyá hí kámil aur pák hain, kí dil ke khi-yálon tak pahunchte hain. Hée hée, kitne log is bát men gunahgár thaharkar, jahannamí hote játe hain !

Aur yahán Khudáwánd kahtá hai kí *bhát se* aisá na karo. Bhái se murád hamsáya, aur hamsáye se murád har shakhs jis se kuchh bhí sarokár rahtá hai.—Dekho, Lúk. 10 : 29—38. Pas matlab yih hai, kí *kisí se* aisá na karo.

23, 24. Na sirf apne dil men gussa na paidá hone de, balki apne bhái ke dil se bhí mitá dál. Agar yád áe kí wuh tujh se naráz hai,

bháí tujh se kuchh mukhálifat rakhtá hai ;

24 To, wahán apní nazr qurbángáh ke sámhne chhor-ke, chalá já ; pahle apne bhái se mel kar, tab áke apní nazr guzrán.

25 Jab tak tú apne muddaí ke sáth ráh men hai, jald us se mil já ; na ho, ki muddaí tujhe qází ke hawále kare, aur qází tujhe piyáde ke supurd kare, aur tú qaid men paře.

26 Main tujh se sach kahtá

fauran us narází ko, hatt-al-maqdúr, dafá kar. Khusúsan jab ki tú *qurbángáh* ke pás játá hai. Yih qurbángáh haikale ke sámhne thí, aur wahán Yahúdí log qurbán charhákar KHUDÁ ki íbádat karte the. (Us ke naqsha ke liye, dekho safha, 50.) Masih Yahúdí hokar, aur Yahúdíon se kalám kartá huá, Yahúdí maháwara ká istímál kartá hai ; aur murád is kí ham logon ke wáste yih hai, ki jab ham KHUDÁ kí íbádat karte hain, to cháhiye ki us se peshtar apne naráz bhái se mel karen. “Mubáarak we jo sulh karnewále hain, kyúinki we KHUDÁ ke farzand kahláenge.”

25, 26. Dekho Lúk. 12 : 58, 59. Jab koi kisi se qaziya rakhtá hai, us hál men wuh qarzdár kí mánind hai. Aur qarz-khwáh apne qarzdár ko hákim ke sámhne khainchkar sazá dilátá hai. Us se peshtar bihtar yih hai, ki apne muddaí ke sáth muámilakarle, nahín topichhe ziyáda nuqsán utháegá. *Jald.* Ismen der na karná cháhiye. *Jab ráh men hai,*—yane, hákim ke pás játe waqt, kyúinki mil jáná larné se bihtar hai, aur sháyad tú hí qusúrwár thahre. *Muddaí* se murád hai, koi shakhs jo kisi bát ká dawá rakhtá ; aur *qází* se, KHUDÁ ; aur *piyáde* se firishte ; aur *qaidkháne* se jahannam, yá sa-

hún, ki Jab tak kaurí kaurí adá na kare, tú wahán se kisi tarah na chhútegá.

27 ¶ Tum sun chuke ho, ki aglon se kabá gayá, Tú ziná na kar :

28 Par main tumhen kahtá hún, ki Jo koi shahwat se kisi aurat par nigáh kare, wuh apne dil men us ke sáth ziná kar chuká.

29 So, agar terí dahní ánkhi tere thokar kháne ká báis ho, use nikál dál, aur phenk de :

zá, aur yih sazá insáf kí ráh se pú-ri hogí. Baráks is ke, agar tú peshtar apne muddaí ke sáth mil játá, to sháyad wuh tujhe kuchh chhor detá ; is liye muddaí ke sáth mil jáná ádálát men jáne se bihtar hai.

27—30. Yahúdíon ke ulamá si-kháte the, ki agar koi jism kí rú se ziná na kare, to wuh is hukm ko udúl nahín kartá. Is ke barkhiláf, Masih farmátá hai, ki yih dil se bhí iláqa rakhtá hai, yane, agar koi badnazar se kisi aurat par nigáh kare, yá shahwat ko apne dil men jagah de, to wuh zinákár huá, aur sazá ke láiq hai. Is gunáh ká, Injil men aksar zikr hai.—Dekho, 2 Pat. 2 : 14 ; Gal. 5 : 24 ; Kal. 3 : 5 ; 1 Pat. 2 : 11.

Agar terí dahní ánkhi, wg. Yih nahín kí ánkhi ká nikálná, yá háth ká káñ dálná, haqiqat men kisi par farz yá wájib hai, magar yih kí koi shai, kitni hí áziz aur zarúrí kyún na ho, agar wuh gunáh ká báis ho, to us ko apne se alag karná cháhiye. Matlab is ká yih hai, ki zinákári o shahwat, balki har tarah kí nápakí, aur badkhwáhish se parhez karne men baí saí aur koshish karná zarúr hai, kyúinki agar ham na chhoren to yih kám jahannam men dále jáne ko báis hongé.

kyúnki tere angon men se ek ká na rahná tere liye us se bihtar hai, ki terá sárá badan jahannam men dálá jáwe.

30 Yá, agar terá dahná háth tere liye thokar kháne ká báis ho, us ko kát dál aur phenk de : kyúnki tere angon men se ek ká na rahná tere liye us se bihtar hai, ki terá sárá badan jahannam men dálá jáe.

31 Yih bhí likhá gayá, ki, Jo koí apní jorú ko chhor de, use taláq-náma likh de :

32 Par main tumhen kahtá hún, ki Jo koí apní jorú ko, ziná ke siwá, kisi aur sabab se chhor dewe, us se ziná karwátá hai : aur jo koí us aurat

se, jo chhorí gaí hai, byáh kare, ziná kartá hai.

33 ¶ Phir tum sun chuke ho, ki aglon se kahá gayá, ki Tú jhúthí qasam na khá, balki apní qasmen Kḥudáwand ke liye púrí kar :

34 Par main tumhen kahtá hún, Hargiz qasam na khána ; na to ásmán kí, kyúnki wuh Kḥudá ká takht hai ;

35 Na zamín kí, kyúnki wuh us ke páñw kí chaukí hai ; aur na Yarúsalam kí, kyúnki wuh buzurg Bádsháh ká shahr hai.

36 Aur na apne sir kí qasam khá, kyúnki tú ek bál ko sufed yá kálá nahín kar saktá.

37 Par tumhári guftogú

31, 32. Músá ne, apne mulkí bandobast men, taláq kí ijázat dí thí.—Istis. 24 : 1, 2. Masih (Mar. 10 : 1—12 men,) sáf kahtá hai, ki yih ijázat un kí “sakht dilí ke sabab se thí, lekin shurú men aisá nahín thá, kyúnki Kḥudá ne mard aur aurat ko ek dúsre ke wáste banáyá, aur un ko ek tan farmáyá ; pas jin ko Kḥudá ne jorá ádmí un ko judá na kare.” Sirf ek sabab taláq ká hai, yane zinákárí, ki níkáh ká band, us ke báis, ap se ap tút játá hai. Us hál men taláq dená jáiz hai, aur kisi dúsre hál men nahín. Aur jo kisi sabab se taláq detá, wuh apní jorú se ziná karwátá hai, aur kisi ko aisi aurat se shádí karná jáiz nahín.

33—37. *Jhúthí qasam.* Qasam kháne men ham Kḥudá ko gawáh karte hai ki hamárá bát sach hai, aur agar sach na ho, to us ká qahr ham par názil ho. Bamújib shariát i Músá ke, qasmon ko púra karná zarúr hai.—Dekho Aḥb. 19 : 12 ;

Istis. 23 : 23. Lekin Masíh yahan kahtá hai, ki tum qasam bilkul na kháo. Kis hál men ? apní guftogú men : na to ásmán kí, na zamín kí, na Yarúsalam kí, na apne sir kí, na kisi dúsre maḥlúq kí ; ki Yahúdí aksar aisi qasmen kháte, aur samajhte the, ki agar Kḥudá ká nám qasam men na áe, to us ká na mánná qusúr nahín. Záhir hai ki aisi hi qasmon kí bábat Masíh yahan kahtá hai, lekin bhári muqaddamon men, aur adálat ke waqt qázi ke sámhne Kḥudá kí qasam khána, is ká yahan zikr nahín, aur Masíh is ko mana nahín kartá hai. Yih is se záhir hai ki us ne ap Sar-dár káhin ke sámhne qasam se inkár nahín kiya, Matí 26 : 63, 64. Aur Pulús bhí aksar apní bát kí haqíqat par Kḥudá ko gawáh látá hai.—Rúm. 1 : 9 ; aur 9 : 1 ; Gal. 1 : 20. Masíh kí murád sirf yih hai, ki tum Yahúdí log jo kahte, aur sikháte ho ki aisi maḥlúqát kí qasmen khána, aur phir radd karná

men, Hân ki hân ; aur Nahîn kî nahîn ho: kyûnki jo is se ziyâda hai, so burâi se hotâ hai.

38 ¶ Tum sun chuke ho, ki kahâ gayâ, Ankh ke badle ankh, aur dânt ke badle dânt :

39 Par main tumhen kahtâ hûn, ki Zâlim kâ muqâbala

rawâ hai, mahz nâdurust kahte ho. Tum aisi qasmen bilkul na khâo; kyûnki âsmân K̄hudâ kî k̄hilqat hai, aur jo us kî qasam khâtâ, wuh goyâ K̄hudâ kî qasam khâtâ, aur us kî bejjzati kartâ hai, wg.

Buzurg bādshāh kâ shahr, yane K̄hudâ kâ, kyûnki wuh Yahūdion kâ bādshāh thâ, aur Yarūsalam men us kî haikal banî, jo us kâ khâss maskan thahrâ.

Is tamâm ahwâl se malûm hotâ hai, ki jo log adnâ bâton men, k̄hwâh K̄hudâ kî, k̄hwâh kisi banâi hûi chîz kî qasam khâte hain, wuh Masîh ke bukm ke bar̄k̄hilâf karte, aur is bāt men mahz gunahgâr thaharte hain. Yih sab bâten jinhen log apnî bātehit men istīmāl karte hain, yane Rām duhai, Gangâ kî duhai, K̄hudâ kî qasam, Qurân kî qasam, Beṭe kî qasam, apni Jân kî qasam, apne Sîr kî qasam, aur kisi tarah se K̄hudâ kâ nām befâida lenâ, yâ kisi maḥlûq kî qasam khânâ nârawâ hai; aur jo bāt Musalmân K̄hudâ kî qasam jāiz karne ke liye kahte hain, ki jo jis ko ziyâda chāhtâ, wuh us kî ziyâda qasam khâtâ hai, yih mahz nâjāiz hai. Isâion ki guitogû men hân, yâ nahîn kâfi hai, aur jo is se ziyâda ho, wuh burâi men dāk̄hil hai. Hân, burâi hai, kyûnki K̄hudâ i buzurg kâ nām adnâ bâton men, bār bār lenâ bejjzati hai, aur kisi maḥlûq kâ nām is kām men lānâ, yih us ko K̄hudâ kî jzzat denâ hai. Siwâ is ke in qasmon se kyâ fâida? Jab koi kisi bāt par qasam khâne lagtâ, tab har ek ke dil men kyâ yih

na karnâ : balki jo tere dahne gâl par tamâncha mâre, dusrâ bhî us kî taraf pher de.

40 Aur agar koi chāhe ki âdâlat men tujh par nālîsh karke teri qabâ le, kurte ko bhî use lene de.

41 Agar koi tujhe ek kos

gumân nahîn âtâ ki yih shakhs ab jhûth bolne par mustâid hai. Ai Masîh ke shâgirdo, tum in qasmon se bilkul kanâra karo.

38—41. *Ankh ke badle ankh*. Yih hukm âdâlat ke waqt, qâzion ke wâste, Mûsâ ke wasile se, muqarrar hûâ thâ; K̄hur. 21: 24; Ahb. 24: 20; Istis. 19: 21. Lekin auron ke wâste K̄hudâ ne farmâyâ, ki “Tû apne bhâi ko apnî mânind pyâr kar.”—Ahb. 19: 18. Yahūdion ke ûlamâ sikhâte the ki har shakhs ko apnâ intiqâm lenâ jāiz hai, par Masîh is ko manâ kartâ hai. *Zûlim kâ muqâbala na karnâ, wg.* Is ko samajhne ke liye dekho Rûm. 12: 17—21, khâsskar 18wîn aur 21wîn âyaten, jahân likhâ hai, ki “Agar ho sake, to maqdûr bhar har insân ke sâth mile raho,” aur “badî ke maglûb na ho, balki badî par nekî se galib ho.” Aur dekho, ki Masîh âp apne hukm ke tâbi kis tarah rahâ, chunânchi “Wuh gâlî khâkar gâlî na detâ thâ, aur dukh pâkar dhamkâtâ na thâ,” wg. 1 Pat. 2: 23. Yih k̄haslat Injil kî tāsîr se hai, aur tamâm Injil yihî chāhti hai. *Jo tere dahne gâl par tamâncha mâre*. Masîh kî murâd yih nahîn hai ki ham is hukm ko lafzî taur par mānen; yane agar koi hamâre ek gâl par tamâncha mâre, ham haqiqat men dûsre ko pher den, aur bad us ke jo chāhen so karen. Aur yih bhî is kî murâd nahîn ki agar koi ham ko, yâ hamâre bâl bachchon ko mâr dāne, yâ nuqsân karne par mustâid ho, to is hâl men ham

begár le jáwe, us ke sáth do kos chalá já.

42 Jo tujh se kuchh mánge, use ináyat kar, aur jo tujh se qarz mánge, usse munh na mor.

43 ¶ Tum sun chuke ho, ki kahá gayá, Apne parosí se dostí rakh, aur apne dushman se adáwat.

44 Par main tumhen kahtá hún, ki Apne dushmanon ko pyár karo; aur jo tum par lanat karen, un ke liye barakat cháho; jo tum se kína rakhen, un ká bhalá karo; aur jo tumhen dukh den, aur satáwen, un ke liye duá karo;

bachne aur bacháne ke liye kuchh koshish na karen. Yih nasíhat tamsílí hai, aur us ká asl matlab daryáft karke mánná cháhiye. Záhiran wuh yih hai, (1.) Ki ham kabhí kisi hál men apná intiqaám na len. Róm. 12 : 19. (2.) Ki ham halím o farotan, aur sábir o sulh-khwáh hon. (3.) Ki adná báton men, yá farebí nálísh ke liye ham adálat ko na jáen, kyúñki zulm utháná, larne aur jhagarne se bihtar hai. (4.) Ki ham apne hamsáyon ke sáth nek sulúk karen.

43. Is áyat ká pahlá fíqra Músá kí kitáb men (Ahb. 19 : 18) mundarij hai, aur pichhlá fíqra ulamá kí nasíhat hai. Masíh is dúsre ko radd kartá hai.

44. *Dushmanon ko pyár karo.* Dekho Róm. 12 : 20. "Agar terá dushman bhúkhá ho, use khilá; aur agar pyásá ho, use pání de." Albatta dushman ko dilí muhabbat se pyár karná námumkin hai. Masíh kí murád sirf yih hai, ki ham us se murawwat aur nek salúk karen, aur dil se us ká bhalá cháhen, aur us ke liye duá mángen. Yih muhabbat í khair-khwáhí hai,

45 Táki tum apne Báp ke, jo ásmán par hai, farzand ho : kyúñki wuh apne súraj ko badon aur nekon par ugátá hai, aur ráston aur náráston par menh barsátá hai.

46 Agar tum unhín ko pyár karo, jo tumhen pyár karte hain, to tumháre liye kyá ajr hai ? kyá máhsúl lenewále bhí aisá nahín karte ?

47 Aur agar tum faqat apne bháíon ko salám karo, to kyá ziyáda kiyá ? kyá máhsúl lenewále bhí aisá nahín karte ?

48 Pas tum kamil ho,

aur is tarah karne men ham KHUDÁ ke farzand thahrenge, kyúñki wuh bhí aisá hí kartá hai. Aur Masíh ne bhí ap yún hí kiyá.—Lúk. 23 : 34. Aur Istifán ne bhí, Aám. 7 : 60; aur Dáúd ne, Zab. 35 : 13.

46. *Máhsúl lenewále*, yane bure log. In logon ká Injíl men aksar zikr hai, aur wuh hamesha gunahgáron ke sáth gine játe hain. Un ká kám Yahúdíon kí nazar men makrúh thá, is liye ki Yahúdí ap ko KHUDÁ ke log samajhkar, Rómíon ko khiráj dene se bahut naráz the, aur jo log khwáh Yahúdí, khwáh Rómí, is kám ko ikhtiyár karte wuh un ko bure, aur bedín samajhte the; aur haqíqat men yih máhsúl lenewále aksar zálím aur beinsáf, aur nákhudátars the

48. *Kámil.* Yih shariyat ká hukm hai.—Istis. 18 : 13. "Apne KHUDÁwand KHUDÁ ke áge kámil ho." KHUDÁ ap kámil hai, aur us kí shariyat kámál ká dawá rakhtí hai, aur agar na rakhtí to wuh KHUDÁ kí shariyat na thahartí. Pas ham par farz hai ki kamál tak pahunchen, aur jab ki ham nahín pahunchte, aur pahunch nahín sakte hain, yih

jaisá tumhárá Báp, jo ás- mán par hai, kámil hai.

hamárá tabáhí aur gunahgár-hálí ke sabab se lotá, aur farz ká dawá ham par baná rahtá, aur Kḥudá kí pák shariát kahtí rahtí hai kí *tum kámil ho*. Pas is hál men ham kyá karen? aur kaun bach saktá hai? Shukr Kḥudá ko, kí us ne is mushkil ko ásan kar diyá hai, chunánchi hamárá Fidákár Masíh, hamáre badle, shariát ko púra kar chuká, aur ham us kí kámil rástbázi ke sabab bach sakte haiñ. Ab ham ko kyá karná cháhíye? Yihí, kí agar kamál ko na pahunch sakeñ tau bhí pahunchne ke liye koshish karne se báz na rahen, kyúnki shariát ká hukm yihí hai, aur jo ziyáda koshish kartá hai, wuh ziyádatar hásil karegá.

Aur Kḥudá ke Kálám men bázon ká zikr hai, jo kámil kahláte; magar is se sirf yih murád hai, kí wuh rást aur sádiq the; maslan, Nūh ke haqq men likhá hai, (Paid. 6 : 9;) kí “wuh apne waqt men sádiq aur kámil thá,” tau bhí wuh gunahgár thá, chunánchi us ke gunáh ká zikr bhí hai. Aur Pulús bhí lafz i *kámil* ko isí mane ke sáth istimál kartá, chunánchi wuh apná iráda záhir kartá hai, kí “Har ek ádmí ko Masíh Yisú men kámil karke házir kare.”—Kálas. 1 : 28 ; 2 Karint. 13 : 9 ; Ibr. 6 : 1. Is kí murád yih hai kí ham kḥúb dindár, aur sídhe, aur Kḥudá kí sab báton se kḥúb ágáh hokar, púre aur tamám dil se us ke farmánbar-dár hon.

FAIDE.

3—12. á. Jo mubárákbádián Masíh detá hai, wuh dunyá kí mubá-rakbádion se ásmán zamin ká farq rakhtí haiñ. Dunyá ke log samajh-te haiñ kí áish o ishrat, aur daulat, aur izzat, aur námwarí aur áram, in

men haqíqí kḥushnúdí hai. Masíh kahtá hai kí nahín : garíb, gamgín, halím, rástbáz, rahm-dil, pák-dil, sulh karnewále, aur jo rástbázi ke sabab satáe játe, wuhí mubárák haiñ. Masíh kí samajh durust hai, aur dunyá kí samajh se kahín bihtar.

13—16. Ai Masíhíó, tumhárá kám baṛá hai. Zamin ke namak ho ; áp na bigro, balki auron ko namakín karke, bigarne se bacháo. Dunyá ke núr ho ;—chamakná cháhíye. Is andherí dunyá ko raushan karná, yihí tumhárá kám hai.

21, 22. Gusse kí burái ko dekho. Wuh kḥún kí ek qism hai. Jis ke dil men qahr rahe, us kí chál men wuh záhir bhí hogá, aur Kḥudá ke qahr ká báis ṭahregá.

28. Zinákári ko dekho, kí kyá hai. Badnigáhí aur shahwat, yih bhí Kḥudá ke huzúr men ziná haiñ. Háe, háe, kitne log, is bát men gunahgár ṭaharte haiñ ! Kitne apne dil men kyá kyá kḥiyál karte, jo sirf unhín ko aur Kḥudá ko malúm haiñ ! Fuhsh, aur har tarah kí badzabání, aur shahwat-angez rágon se, kitne apní pák dámaní men dhabbá lagáte haiñ ! Kḥudá jo Pák, aur Qádir i Mutlaq hai, har ek badmastí ko dekhtá, aur apní ádl kí bijli aise logon par giráyá cháhtá hai.

39 Badlá lená mana hai.

44. Apne dushmanon ko pyár karná ham par farz hai. Yih Isái mazhab ká ek qánún kḥáss aur aslí hai, aur kisí dústre mazhab men yih nahín páyá játá. Dindári ke sab kámon men koí kám is se mushkil nahín, magar natíja is ká bahut achchhá hai. Jo shakhs is qánún ke bamújib chaltá us men Kḥudá kí ek sífat hai.

VI BĀB.

1 **K**HABARDĀR, tum apne nek kāmōṇ ko logōṇ ke sāmhnē dikhāne ke liye na karo : nahīṇ to, tum-hāre Bāp se, jo āsmān par hai, ajr na milegā.

2 Is liye jab ki tú kḥairāt kare, apne sāmhnē turhī mat bajā, jaise riyākār ibādatkḥānōṇ aur rāston mēṇ karte hain, tāki log un kī tarīf karen. Main tum se sach kahtā hūṇ, ki, We apnā ajr pā chuke.

VI BĀB.

KḤULĀSA.

Masīh ká apne waz mēṇ farmáná, kī kḥairāt kis tarah karná chāhiye, 1—4 ; aur duā māngne kī bābat, 5—13 ; aur bhātoṇ ke qusūr muāf karne kī bābat, 14, 15. Rozā rakhne kī bābat, 16—18. Āsmān mēṇ kḥazāna jamā karne kī bābat, 19—21. Ankḥ sáf rakhne kī bābat, 22, 23. Dunyāwī bātoṇ par fikrmand na hone kī bābat, 24—34.

1. Apne nek kāmōṇ ko logōṇ ke sāmhnē, dikhāne ke liye na karo. Aur dūsri jagah kahtā hai, ki Tum-hāri roshni logōṇ ke āge chamke, Matī 5 : 16. Yih to chāhiye ki hamāri rāstbāzī kī roshni chamke, par na is liye ki log hamāri tarīf karen, balki is liye ki Kḥudā ká jalāl is wasīle se zāhir ho, aur logōṇ ko fāida pahunche. Pas agar koi kahe, ki yih donōṇ bāteṇ āpas mēṇ mukḥtalif hain, hargiz nahīṇ. Jo log apnī tarīf aur shuhrat chāhte hain, un kī bābat ek buzurg Augustīn nāme yūṇ kahtā hai, Wuh to us murgī kī mánind hain jo andā dekar chillātī, aur us sabab se log jānte hain, aur us ande ko le jāte aur murgī mahrūm rah jātī hai.

3 Par jab tú kḥairāt kare, to chāhiye ki terā bāyāṇ hāth na jāne, jo terā dahrā hāth kartā hai :

4 Tāki terī kḥairāt poshída rahe ; aur terā Bāp jo poshída dekhtā hai, kḥud zāhir mēṇ tujhe badlá dewe.

5 ¶ Aur jab tú duā mānge, riyākāroṇ kī mánind mat ho : kyūṇki we ibādatkḥānōṇ mēṇ aur rāston ke konōṇ par kḥare hoke, duā māngne ko dost rakhte hain, tāki log unhen

Isī tarah apnī shuhrat karnewālā nek kām ke phal se mahrūm rah jātā hai.

3. *Bāyāṇ hāth na jāne, wg.* Yih tamsilī bāt hai jis ká matlab *poshída*gī. Dekho, dahnā aur bāyāṇ hāth, yih donōṇ jāni dost ke mánind hain. Pas matlab yih hai ki tum bhī apne jāni dost se, buzurgī dikhāne ko, apnī kḥairāt ká tazkira na karo. Haqiqatan baze waqt dūsroṇ ko targīb aur ubhārne ke liye us kḥairāt ká zikr munāsib hai, magar apnī buzurgī ke liye nahīṇ. Garaz yih ki jo is hukm ko mánná chāhtā yih donōṇ bāteṇ āsānī se us kī samajh mēṇ āengī, lekin jo mánná nahīṇ chāhtā wuh nádānī se shāyad kuchh jtarāz karegā.

5. *ibādatkḥānōṇ aur rāston ke konōṇ mēṇ, wg.* Yahūdīōṇ ká dastūr thā ki āmm jagahōṇ mēṇ duā māngte. Aur aksar un mēṇ the ki dikhāne ko aisā karte, tāki log un kī tarīf karen, *pas we apnā ajr pā chuke*, yāne ādmīōṇ se, na Kḥudā se. Ab is hāl mēṇ Muḥammadīōṇ ko bhī apnī rusūmāt par nazar karnā zarūr hai, kyūṇki wuh bhī Yahūdīōṇ kī mánind zāhirparastī ko bahut pasand karte, aur kahte hain ki Sharā zāhir-parast hai. Aur Masīh farmátā hai, ki tum *kḥilwat mēṇ duā māngo*. Tau bhī

dekhen. Main tum se sach kahtá hún, ki We apná badlá pá chuke.

6 Lekin jab tú duá mánge, apní koṭhri men já, aur dar-wáza band karke, apne Báp se, jo poshídagi men hai, duá máng; aur terá Báp, jo poshída dekhtá hai, záhír men tujhe badlá degá.

7 Aur jab duá mángte ho,

is ká matlab yih nahín, ki ham jamáat ke sáth duá na mángen. Is ke liye to sáf hukm hai, aur rasúlon ká bhí aksar yihí dastúr thá. —Dekho, Aam. 1 : 4, 24; aur 2 : 1; aur 12 : 5, 12. Likhá hai ki ham “ikatthe hone se báz na rahen.” Ibr. 10 : 25; yane apne maḥbúd ki ibádat ke liye ikatthe hon, jis ibádat ká duá mángná ek bará hissa hai; lekin roz marra ká duá o munáját men yih bihtar hai ki ham kḥilwat men darḥwást karen, is liye ki waháin ham apná matlab Khudá hí se arz karte hain, aur logon ke dikháne ko nahín, aur “Khudá jo poshída ham ko dekhtá hai záhír men badlá degá.”

7. *Befáida bak bak mat karo, wg.* Yih bahut munásib hai ki ham na sirf kḥilwat men duá hí mángne ko káfi jānen, balki us kḥilwat men ruh o rástí ke sáth duá mángen. Dekho but-parast aur dúsri qaumen bhí aksar wuh duāen istimál karte hain ki jin ke mane o matlab se mutlaq ágáh nahín, aur nahín jānte ki yih duá aur hamará asl matlab ek hai yá nahín; tau bhí yaqín karte hain, ki aisi duāon aur in dastúron ke bajá lāne se, agarchi hamará dil bhí rujú na ho, tau bhí hamári suní jāegi; aur shumár ke wāste tasbīh aur málá rakhte, tá maḥmūd ho ki kitní bár is nám ko parhá, aur japá; jaisá ki Hindú Sítá Rám, Sítá Rám japte,

gair-qaumon kí mánind befáida bak bak mat karo : kyúnki we samajhte hain, ki un kí ziyádagoí se un kí suní jāegi.

8 Par un kí mánind na ho : kyúnki tumhárá Báp, tumháre mángne ke pahle, jántá hai, ki tumhen kin kin chízon kí zarúrat hai.

9 Is wāste tum isí tarah

aur Muhammadí bhí Alláh, Alláh, kahte hain; aur is befáida ummed par yih sab kuchh karte hain ki hamará maḥbúd ham se rází hogá. Magar Khudá i gaibdán aisi báton se rází nahín hotá. Wuh cháhtá hai ki ham apne sáre dil se dilí árzúen us ke huzúr men arz karen; aur jis hál men hamará *dil* apne Kháliq kí taraf rujú ho, to albatta bahut martaba duá mángná bejá nahín : yane agar ek din men us se bahut dafá iltimás karke duá mángen, to vaqínan befáida na hogá, balki Injil men likhá hai ki tum “nit duá mángte raho.”—1 Tas. 5 : 17. Aur hamáre Naját-dihande ne bhí tén bár yún darḥwást kí, ki “Ái Báp agar teri marzí ho, to yih piyálá mujh se guzarjāe,”—aur Lúk. 6 : 12 men likhá hai, ki wuh tamám rát duá mángne men rahá. Hásil i kalám, hamará Khudáwānd wuh duá jo bár bár rujú i dil se kí jāe us ko mana nahín kartá, magar aisi duá jo dil kí huzúri se na ho kar, khálfí bát ho, us ko mana kartá hai, is liye ki wuh mahz befáida aur bak bak hai.

9—13. *Khudáwānd kí duá.* Yih duá hamári ibádat ke liye ek bahut muḥíd namúna hai; aur agar ham yihí latzen zabán par láyá karen, to achchhá hai, magar yih zarúr nahín ki hamesha wuhí alfáz hamári namáz men istimál kie jāen; sirf us ká taur albatta honá cháhiye.

duâ mán̄go, ki Ai hamáre Báp, jo ásmán par hai, Tere nám kí taqdís ho.

10 Terí bádsháhat áwe. Terí marzí, jaisí ásmán par

Yih bát is se záhír hai ki K̄hudá-wand ne áp, aur rasúlon ne bhí apní duāon aur munáját men dúsre alítz ko istímál kiya,—dekho Matí 26 : 39, 42—44; aur Aam. 1 : 24, 25. Aur qiyás bhí cháhtá hai ki jab K̄hudá-wand ne yih namúna ham ko diya, to hamen sirf isí ká páband nahín rakhá, ki in laizon ke siwá aur kuchh na kahen. Garaz yih hai ki agar hamári duāon men is tartíb ká liház rahe, to biltar hai, aur in hí matlabon ke liye har taur se dar̄khwást karná niháyat wájib. Yih duâ mushtamil hai, dibája, aur sát dar̄khwáston, aur k̄hátima par.

9. *Ai hamáre Báp jo ásmán par hai.* Yih to dín i Yisú kí ek k̄hássiyat hai ki Masíh ke wasíle, ham K̄hudá se mel karke us ke farzand kahláte hain, is liye ki hamára K̄hudá-wand Yisú farzand i yagána us ká hai, aur ham us ke bhái hokar áp farzand, aur K̄hudá ke k̄hándán ke t̄haharté hain. Is sabab se K̄hudá hamára Báp hai. “Dekho kaisí muhabbat K̄hudá ne ham se kí, ki ham us ke farzand kahláen.”—1 Yúhan. 3 : 1.

Filhaqiqat K̄hudá, K̄háliq o Parwardigár o Hákim hokar, sabhon ká Báp hai, magar k̄hásskar Ísaíou ká, kyúñki wuh Yisú men shámil hokar usí ke hain.

Tere nám kí taqdís ho, wg. Yih pahlí tin dar̄khwásten K̄hudá kí buzurgí aur jalál záhír karne ke liye hain. Cháhiye ki yih iráda hamáre dílon men auwal ho, aur yih jalál sab chizon se ziyádatar áziz. Pahlé, *Tere nám kí taqdís ho*; dúsre, *Terí bádsháhat áwe*; tísre, *terí marzí howe*. Aur in chár dar̄khwáston ke, jo ab likhí játí hain, insán

hai, zamín par bhí bar áwe.

11 Hamári rozíne kí rotí áj ham ko bakhsh.

12 Aur jis tarah ham apne

muhtáj hain;—pahlé, *ham ko roz kí rotí de*; dúsre, *hamáre gunáhon ko bakhsh*; tísre, *hamen ázmaish men na dál*; chauthé, *ham ko burái se bichá*. Pahlí dar̄khwást yih hai, *ki Tere nám kí taqdís howe*, yane Terí hí taqdís ho. K̄hudá ne apná nám ham par záhír kiya; aur us nám men us kí sab sifaten, aur us kí hastí shámil hai. Pas jab ham in báton ká istímál karte hain, to hamára matlab yihí hai, ki sab log jaisá wuh hai, waisá hí jánkar us kí tazím o takrím karen.

10. *Terí bádsháhat áwe.* Yih wuhí rúhání saltanat hai, jise Masíh ne is dunyá men phailáya, ki jis ká intizám K̄hudá roz roz kartá hai, aur us ká anjám ásmán men púra hogá, pas is liye ham in báton ko istímál karke duâ mán̄gte hain, ki sab log us kí hukúmat ke taht men hokar púri farmánbardári karen. *Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí bar áwe*, yane jis tarah kí ásmán par firishte aur wahán ke sab muqaddas log K̄hudá kí marzí ke mutábíq chalte hain, hamári duâ yihí hai, ki baní Ádam bhí zamín par aise hí chalen. Wáh! agar aísá hotá to zamín kyá hí mubáarak hotí!

11. *Hamári rozíne kí rotí áj ham ko bakhsh.* Dekho Masíh ne itná jáiz rakhá hai, ki ham apne roz marra kí rotí K̄hudá se mán̄gen, par ziyáda nahín. Agarchi is rotí ká k̄háss matlab hamári dunyawí k̄hurák hai, tau bhí is duâ men har taur kí gizá i rúhání bhí shámil hai,—yane rúh aur badan donon ke wáste k̄hurák.

12. *Aur jis tarah ham apne qarzdáron ko bakhshite hain, Tú apne daín ham ko bakhsh de.*

qarzdáron ko bakhshste hain, tú apne dain ham ko bakhsh de.

13 Aur hamen ázmáish men na dál, balki burái se bachá: Kyúñki badsháhat, aur qudrat, aur jalál, hamesha tere hí hain. Ámín.

14 Is liye ki agar tum ádmíon ke gunáh bakhshoge, to tumhárá Báp bhí, jo ásmán par hai, tumhen bhí bakhshégá:

15 Par agar tum ádmíon

Dain se murád gunáh hai, chunáñchi 14wín áyat men yihí bát sáf likhí hai. Gunáh ek tarah ká qarz hai, yane jis ne gunáh kiyá, wuh sazá ke liye Kḥudá ká daindár hai, aur Kḥudá us ká bázpurs karegá. Is dain ko ham adá nahín kar sakte, par Masih ne us ko hamáre badle adá kiyá hai. Yahán ham darḥwást karte hain, ki Kḥudá hamáre gunáhon ko muáf kare; magar yih mángná tab durust hogá, ki jab ham apne qusúrwáron ko bhí muáf karen. Nahín to mángná befáida hai.

13. *Ázmáish men na dál, yane dále jáne se mahfúz rakh.*

Burái se bachá. Yúnání zabán men lafz i burái ke do mane ho sakte hain, pahle, burái, aur दूसरे, us bure, yane, Shaitán se. Aglab hai, ki pahle mane durust hon, magar haqiqat men donon ká matlab ek hí hai. Amín. Amín ek Ibrání lafz hai ki jis ke mane mustaqím, mahfúz, haqqdár hain. Pas is lafz ke istímál men hamári yih murád hai, ki ham filhaqiqat apní dilí árzúon ke izhár men Kḥudá se duá mángte hain ki aisá hí ho.

14, 15. Yih báten bárahwín áyat se mutállíq hokar, sabab batláti hain, ki us áyat ki darḥwást kis liye shart par munhasir hai. Masih

ke gunáh na bakhshoge, to tumhárá Báp bhí, tumháre gunáh na bakhshégá.

16 ¶ Phir, jab tum roza rakho, riyákáron kí mánind apná chihra udás na banáo, kyúñki we apná munḥ bigárte hain, ki log unhen rozadár jánen. Main tum se sach kah-tá hún, ki We apná badlá pá chuke.

17 Par jab tú roza rakhe, apne sir par chikná lagá, aur munḥ dho;

ne ijázat nahín dí, ki kisi se hamáre dílon men kína yá dushmaní ho, lekin barḥiláf is ke hamen apne dushmanon ke liye barkat cháhne aur duá karne kí talím us ne dí hai; chunáñchi agar hamára bhái sattar ke sát dafa hamára gunáh kare, aur píchhe muáf mánge to hamen muáf karná munásib hai,—Matí 18: 22.

16—18. Roza rakhne ke báb men Masih ne koí kháss din muqarrar nahín kiyá, sirf use jáiz thahráyá, aur batáyá ki kis tarah rakhná cháhiye, yane makkáron kí mánind nahín, balki Kḥudá ke wás-te. Riyákár apne chihre udás karte, aur apná munḥ bigárte, aur chálhte hain ki log unhen rozadár kahen. Magar Masih apne shágirdon se kahtá hai, ki Apná munḥ dhoo, aur apná sir chikná karo, jaisá hamesha karte ho, táki log tumhen rozadár na jánen, aur Kḥudá jo poshidagí men dekh-tá hai, zahir men tumhen badlá degá. Gaur karná cháhiye ki is men Masih kí dánái kaisi zahir hai, ki us ne koí kháss mausim, yá din, roza rakhne ko muqarrar nahín kiyá, is liye ki agar roze ke wás-te din thahráe játe, to ákhir i kár wuh muqarrarí din dastúr hí men dákhil ho játe, aur us men kuchḥ fáida na hotá; kyúñki aksar ádmí ká dil dastúrat par lagkar qurb i Iláhí se báz

18 Tákí ádmí nahín, balki terá Báp, jo poshída hai, tujhe rozadár jáne: aur terá Báp, jo poshídagí men dekhtá hai, zahir men tujhe badlá de.

19 ¶ Mál apne wáste zamín par jamá na karo, jahán kírá aur morcha kharáb karte hai, aur jahán chor sendh deke churáte hai :

20 Balki mál apne liye asmán par jamá karo, jahán na kírá na morcha kharáb karte, aur na chor sendh deke churáte hai ;

21 Kyúunki jahán tumhárá khazána hai, wahín tumhárá dil bhí lagá rahegá.

22 Badan ká chirág ánh hai : pas agar terí ánh sáf ho, to terá sára badan roshan hogá.

23 Par agar terí ánh sáf nahín, to terá sára badan andherá hogá. Is liye, agar wuh núr, jo tujh men hai, táríkí ho, to kaisí táríkí thahregí !

rahtá hai ; jaisá ki Musalmánon aur Hindúon ká hál áj kal hai, ki aksar roza aur bart muqarrarí dinon men, un ká jí cháhe yá na cháhe, rakhte hai ; par is men na Kḥudá kí bandagí, na insán ká fáida ; sirf ek zátí dastúr par gayá hai.

20. *Mál apne liye ásmán par jamá karo*, yane is dunyá ke mál o matá ke wáste befáida mihnát o mashaqqat na karo ; lekin bihtar yih hai ki Kḥudá se muhabbat rakhkar, aur pákízagí kí daulat jamá karke ásmán ke liye taiyári karo, is wáste ki yih pákízagí goyá ásmán men tumhárá daulat hai, aur jahán jis ká khazána ho wahín us ká dil bhí hogá.

24 ¶ Koí ádmí do kḥá-windon kí kḥidmat nahín kar saktá ; is liye ki yá ek se dushmaní rakhegá, aur दूसरे se dostí, yá ek ko mánegá, aur दूसरे ko náchíz jánegá. Tum Kḥudá aur daulat donon kí kḥidmat nahín kar sakte.

25 Is liye main tum se kahtá hún, Apní zindagí ke liye fikr na karo, ki ham kyá kḥáenge, aur kyá pienge ; na apne badan ke, ki kyá pahinenge. Kyá zindagí kḥurák se bihtar nahín, aur badan poshák se ?

26 Hawá ke parandon ko dekho ; we na bote, na laute, na koḥí men jamá karte hai ; tau bhí tumhárá Báp, jo ásmán par hai, un kí parwarish kartá hai. Kyá tum un se bihtar nahín ho ?

27 Tum men se kaun hai, jo fikr karke apní umr men ek gharí barhá saktá hai ?

28 Aur poshák kí kyún fikr

22, 23. In áyatón ká matlab kuchh bārik hai, magar zāhíran us ke sáth shāmil hai, jo úpar mazkúr ho chuká. Badan ká chirág ánh hai. Majāzan, isí tarah, rúh ká chirág ímán hai, aur is rúhání ánh ke wasile, ham ásmání chí-zon ko dekh sakte hai, lekin jab yih ánh dunyawí mál par muta-wajjih ho, to sáf nahín rah saktí, aur nábiná hokar sárá rúh andherí ho játí hai. Isí táríkí ká zikr Masih yahán kartá hai.

24—34. In áyatón se yih talím miltí hai ki ham apne dil dunyá par na lagáen, is liye ki koí do kḥáwindon kí kḥidmat nahín kar saktá. Agar ham dunyá o daulat kí taraf muta-

karte ho? Janglí sosan ko dekho, kaise barhte hain; wuh na mihnát karte, na kátte hain:

29 Par main tumhen kahtá hún, kí Sulaimán bhí, apní sári shán o shaukat men, un men se ek kí mánind pahine na thá.

30 Pas jab Khudá maidán kí ghás ko, jo áj hai, aur kal tanúr men jhonkí játí, yún pahínátá hai, to kyá tum ko, ai sust ítiqádo ziyáda na pahínáegá?

31 Is liye yih kahke fikr mat karo, kí Ham kyá khá-

wajjih hon, to Khudá ham ko tark karegá.

25, wg. Ham ko na sirf daulat hí kí khidmat chhohná lázim hai, balki dunyawí chizon par fikrmand bhí na honá cháhiye. Is kí chár wajhen hain.

Pahle. Jab kí tum jánte ho, kí Khudá kháne ko aur pahinne ko tumhen detá hai, to yaqínan tumhári ján ko mahfúz rakhkar badan kí bhí parwarish karegá, kyúinki jab wuh tumhen adná chízen detá hai, to kyá álá chízen na degá? 25 á.

Dúsré. Parandon ko dekho, wuh apne wáste na bote na jamá karte, tau bhí tumhárá ásmáni Báp un kí parwarish kartá hai, pas tum jo un se kahín achhe ho kyá tumhá-rí parwarish na karegá? 26 á.

Tisre. Fikr se kyá fáida? tum apní zindagí ko daráz nahín kar sakte, aur ek bál ke bhí sufed yá kálá karne kí táqat nahín rakhte; is liye tumhen lázim hai, kí áp ko Khudá hí ke supurd karo, kí wuh tumhári sab tadbíren karegá. 27 á.

Chauthé. Sosan, yá kisé phúl par nazar ko, kí wuh apne wáste

enge? yá Kyá pienge? yá Kyá pahinenge?

32 Kyúinki in sab chízon kí talásh men gair-qaumen rahtí hain, aur tumhárá Báp, jo ásmán par hai, jántá hai, kí tum in sab chízon ke muhtáj ho.

33 Par tum, pahle, Khudá kí bádsháhat aur us kí rástbázi ko dhúndho; to, un ke siwá, yih sab chízen bhí tumhen milengí.

34 Pas, kal kí fikr na karo: kyúinki kal apní chízon kí áp hí fikr kar legá. Áj ká dukh áj hí ke liye bas hai.

kuchh nahín kartá, tau bhí Khudá us ko kaisí khúbsúratí se pahínátá hai! aisá kí Sulaimán bhí, báwajúd us tamám shán o shaukat ke, áp ko itná árásta na kar saká. Pas, aisí wajhon se tum ko bhí fikrmand na honá cháhiye. 28, 29, 30. á.

32. *Gair-qaumen*, yañe Yahú-díon ke siwá, sab qaumen Yih log but-parastí kí bedíní aur taríki men giriftár the, aur sachhe Khudá kí pahchán se gáfil hokar, dunyawí fikron ke páband hue. Magar tum un kí mánind mat ho, kí Khudá, jis ko tum Báp kahte ho, jántá hai, kí tumhen kin kin chízon kí zarúrat hai, aur wuh tumhen degá. Zab. 37 : 35—40.

33. *Khudá kí bádsháhat aur us kí rástbázi ko dhúndho.* Khudá kí bádsháhat se wuhí murád hai, kí jis ko Masíh ne phailáyá, aur yih rástbázi bhí wuhí hai, jo ímándár Masihíon ko miltí hai: us ko dhúndh-ná cháhiye. Aur agar yih tumháre pás hai, to yaqínan tum dhaní ho, aur kisé chíz ke muhtáj nahín.

34. *Kal kí fikr na karo.* Jo log kal ke wáste fikrmand bote wuh áj ke ranj ko apne wáste dúná karte

VII BĀB.

1 **A**IB na lagáo, ki tum par aib na lagáyá jáwe.

2 Kyúñki jis tarah tum aib

hain. *Kal apní chízon kí ap hí fíkr kar legá, yane, áj ká dukh áj hí ke liye bas hai, aur kal kí fíkr kal ke wáste.*

FAIDE.

1. á. Nek kám karne men, cháhiye ki ham Kḥudá kí taríf se matlab rakhen. Jo apní taríf ke liye kartá hai wuh beajr rahégá.

2. Masíh jántá hai ki mere shá-gird kḥairát karenge. Sirf itná hukm detá hai ki koi apní taríf ke liye na kare.

5. Duá mángne men dil házir honá cháhiye. Kḥudá kḥálí bát ko nahín suntá hai.

9—13. Duá mángne ká namúna Yisú ne diyá hai. Cháhiye ki ham use kḥúb yád rakhen.

lagáte ho, usí tarah tum par bhí aib lagáyá jáegá : aur jis paimáne se tum nápte ho us hí se tumháre wáste nápá jáegá.

14. Jab ham apne qusúron kí bakhshish Kḥudá se mángen, tab cháhiye ki ham apne qusúrwáron ko bhí muáf karen.

16—18. Áfat aur musíbat ke waqt, roza rakhná munásib hai, magar us men záhirdári na cháhiye.

19—20. Yahán ká mál kam-qadr hai. Ásmán men jamá karná bihtar hai.

24. Jo apná dil dunyá par lagátá hai, wuh Kḥudá kí kḥidmat nahín kar saktá.

31. Dunyawí báton ke liye fikr-mand honá na cháhiye.

33. Jo Kḥudá kí bádsháhat men dákhil hokar us kí rástbázi ko pahunchtá hai, wuh dunyá aur áqíbat donon ko hásil kartá hai.

VII BĀB.

KḤULÁSA.

Aibgíron ko tambíh, 1—5. Pák chízon kutton ko na dend, 7. Duá mángne kí nasíhat, 7—12. Tang darwáze se dákhíl hone ká hukm, 13, 14. Jhúḥe nabíton se kḥabardár rahná, 15—20. Na fuqat kalám ke sunnewále, balki amal karnewále honá cháhiye, 21—23. Yún karke us hawelí se mushábih hon, jis kí bunyád cha-tán par hai, na kí bálú par, 24—27. Waz ká kḥatm, aur logon ká mutájjib honá, 28, 29.

1. Aib na lagáo. Filhaqíqat jab ham kisi ko burá kám karte dekhte hain, to ham us waqt us burái ko ehhipá nahín sakte ; kyúñki jo us se sarzad huá, wuh burá hai ; magar mauqá ho, to us se kahná,

aur use tambíh dená bhí ham ko munásib hai, balki auron se bhí záhír karná sháyad us ke haqq men bhalá ho. Hamári muhabbat bhí is se záhír hogí, aur gálíban wuh hamári nasíhat aur tambíh se sudhar jáe. Pas is taur par aib lagáne ko, jo muhabbat se, aur sudhárne ke liye ho, hamará Kḥudáwánd nahín roktá, aur na mañá kartá hai ; magar us ko jo aib-jói, aur bad-liházi aur beinsálí ke sáth hai roktá, aur mañá kartá hai.—Dekho, Róm. 2 : 1.

2. Yih áyat Yahúdíon men ek masal húi hogí, jis tarah Hindustán men log kahte hain ki “Jo jaisá karegá, so waisá páegá.” Aur Masíh bhí is kí sadáqat kí gawáhi detá hai, ki jaisá tum karoge, waisá hí Kḥudá aur ádmí tum se salúk karenge.—2. Sam. 22 : 27 ; Mark. 4 : 24 ; Yaq. 2 : 13.

3 Aur us tinke ko, jo tere bhái kí ánkھ men hai, kyún dekhtá hai, par us káñrí par jo terí ánkھ men hai, nazar nahín kartá?

4 Yá, kyúnkar tú apne bhái ko kahtá, Us tinke ko, jo terí ánkھ men hai, lá nikál dúñ; aur dekh, khud terí ánkھ men káñrí hai?

5 Ai riyákár, pahle káñrí ko apní ánkھ se nikál; tab us

tinke ko apne bhái kí ánkھ se achchhí tarah dekhke nikál sakegá.

6 ¶ Pák chíz kutton ko mat do, aur apne motí súaron ke áge na phenko; aisá na ho, ki we unhen pámal karen, aur phirkar tumhen pháren.

7 ¶ Mángo, ki tumhen diyá jáegá; dhúndho, ki tum páoge; khatkhatáo, to tumháre wáste kholá jáegá.

3. Is áyat men majázan nasíhat hai, aur záhirá yih bhí Yahúdíon kí ek masal thí. *Linke* se murád koí chhotá qusúr, aur káñrí, yane karí se bhárigunáh. Pastú apnebháíkeadná qusúr par kyún nazar kartá hai, jab ki tú ap us se ziyáda gunahgár hai.

6. *Pák chíz kutton ko mat do.* Pichhlí áyat se murád yih hai ki ham auron kí badí par nazar na rakhén, par is áyat ká matlab yih hai ki diní báton men, munásib taur par imtiyáz karte rahén. *Pák chíz* Injílí nasíhat se murád hai, aur *kutte* wuh log hain, jo rástí kí mukhálifat karke lan-tan bakte, aur kutton kí tarah chilláte hain, 2. Pat. 2: 22. Aur *motíon* se Injíl kí beshqímat nasíhat ká ishára hai; aur súar wuh log hain jo apní ná-pákí, aur nádání aur shahwat paras-tí ke sabab se Injíl kí khúbíon ko daryáft nahín kiyá cháhte, aur na kar sakte hain.—Ams. 11: 22.

Pas in báton ke mane yih hain, ki jo log zulm o zabardastí se, tak-rár aur behúda guftogú karte hain, tum un se parhez karo, aur un ko yih pák talim befáida mat do; aur un ke pás bhí náhaqq mat jáo, jo apní dili sharárat se, jibálat men phanse hain, ki wuh diní báton kí khúbi par tháthhá karenge. Aur in báton kí tartíb ek Yahúdí sháirána muháware ke mutábíq hai, yane chauthá fíqra pahle ko jawáb detá

hai, aur tísrá दूसरे को; चुपान्छि

1 Pák chíz kutton ko mat do,

2 Aur apne motí súaron ke áge mat phenko;

3 Aisá na ho, ki we (yane súar) unhen pámal karen,

4 Aur phirkar (yane kutte) tumhen pháren.

Sab jánte hain, ki pámal karná súaron ká kám hai, aur pháñná, kutton ká.

7. Masíh farmá chuká hai ki kisi ko apne dil men burá na samjhen, tau bhí logon ko pahchánte rahén. Is muhabbat ke qanún ko mánná bahut mushkil, balki insán kí táqat se báhar hai. Is wáste yih munásib hai, ki ham Rúh-ul-Quds ká inám mángen. Pas wuh kahtá hai, ki “Mángo.” Yahan Khudá se dar-khwást ke tín taur likhe hain, yane *mágná*, *dhúndhná*, *khatkhatáná*. In se murád yih hai ki dílsozi aur sargarmí se, ham mángen. Aur khatkhatáná, majáz ke taur par hai. Jis tarah koí ádíní kisi ke darwáze par jákar khatkhatáe, cháhiye ki ham bhí Khudá ke fázl ká darwáza isí tarah khatkhatáén.—Lúk. 13: 25; Mukásh. 3: 24.

Beshakk yih mane bhí is áyat men makhfí hain, ki ham ájízí, aur sadáqat, aur isrár se, wuh chízen jo Khudá kí marzí ke mutábíq, aur us ke jalál, aur hamárí zarúrat ke wáste mufíd hon, dar-khwást karen;

8 Kyúnki jo koi mángtá hai, use miltá; aur jo koi dhúndhtá, so pátá hai; aur jo koi khatkhatá, us ke wás-te kholá jáegá.

9 Tum men se kaun hai, ki agar us ká betá us se rotí mánge, wuh use patthar dewe?

10 Yá agar machhlí mánge, use sámp de?

11 Pas jab ki tum, jo bu-

aur agar hamári dar̥khwásten aisi hon. to yaqinan wade ke muwáfiq, hamen ináyat hongí. Dekho, Yúhan. 5 : 14. Yane “*hamári dile-rí jo us ke áge hai, yihí hai, ki agar ham, us kí marzi ke mutábiq kuchh mángen, to wuh hamári suntá hai.*”

Aur bahut aisi báten hain jinhen ham bakhúbí jánte, ki yih K̥hudá kí marzi ke muwáfiq hain; maslan, roz kí rotí dená, hamáre gunáhon ko bakhshná, hamári jānon ko apní hifázat men rakhná, dukh, musibat, imtihán men hamárá madadgar honá, maut ke waqt tasallí dená, Injil ko dunyá men phailáná: ham jānte hain, ki filhaqiqat yih sab báten K̥hudá kí marzi ke muwáfiq hain; is liye cháhiye ki hamárá dil in dar̥khwásten ke karne men shakk o shubb se k̥halí ho. In se bihtar chízen ham nahin máng sakte, aur agar yih sab kuchh us se mángen, to wuh zarúr hamári sunegá. Phir Masih hamári duāon ke qabúl hone men yún tasallí detá hai, ki “K̥hudá ham ko bihtar chízen dene ko taiyár hai;” hán, aisé ki koi báp apne bete par waisá mihrbán nahin. Agar larká apne báp se rotí mánge, to wuh patthar nahin detá, aur agar machhlí mánge, to wuh sámp nahin detá. Pas tum jo bure ho, yane nakámil, aur beintiyáz aur andhe, aur gussawar, agar tum achchhi chízen de jánte ho, to tumhárá ás-

re ho, apne larkon ko achchhi chízen dene jānte ho, to kitná ziyáda tumhárá Báp, jo ásmán par hai, unhen, jo us se mángte hain, achchhi chízen degá.

12 Pas jo kuchh tum cháhte ho, ki log tumháre sáth karen, waisá tum bhí un ke sáth karo : kyúnki tauret aur anbiyá ká k̥hulása yihí hai.

mání báp, jo nek, aur kámil hai, kitní ziyáda achchhi na degá? aur Lúk. 11 : 13 áyat men jāhán isí mazmún ká tazkira hai, *achchhi chízen* nahin likhí hain, magar Rúh-ul-Quds, yane wuhí Rúh i muassir, jo insán ke dil men pákizagí paidá kartá hai, kyúnki is ála inān men, aur sab inām bhí shámil hain. Par sháyad K̥hudá har martaba hamári dar̥khwást ke muwáfiq hamen na de, yá der kare, tau bhí yaqinan degá. Maslan, Pulús hawári kehtá hai, ki “Mere jism men ek kántá thá,” yane kisi taur kí kamzorí yá koi áib, “jo Shaitán ká paik thá, is liye ki main makáshife kí ziyádatí se na phúl jáún : so main ne tén bár K̥hudáwand se iltimás kiyá, ki yih mujh se der ho jae.” Phir kyá, K̥hudáwand ne use dúr kiyá? Nahin : magar itná kahá, ki “Merá fazl tujhe kalí hai; merá zor terí kamzorí men púra hotá hai,” 2 Kar. 12 : 7, 8, 9. Yún hí K̥hudáwand ne us kí duá suni, aur sháyad hamári bhí is taur, yá kisi aur taur se sune.

12. Is ká paiwand pichhlí báton se yih hai, ki yih muhabbat ká qánún, jo main tumhen farnátá hún, aur jis kí farnámbardári ke liye tum ko K̥hudá se madad mángná cháhiye, us ká k̥hulása yih hai, ki “*Jo kuchh tum chúhte ho ki log tumháre sáth karen waisá tum bhí un ke sáth karo.*”

Angezi men ham is áyat ko

13 ¶ Tang darwáze se dákhil ho : kyúñki chaurá hai wuh darwáza, aur kusháda hai wuh rásta, jo halákat ko pahunchátá hai, aur bahut hai, jo us se dákhil hote :

14 Kyá hí tang hai wuh darwáza, aur sakrí hai wuh ráh, jo zindagí ko pahunchátí, aur thore hai, jo use páte.

15 ¶ Jhúthe nabíon se khabardár raho, jo tumháre pás bheron ke bhes men áte, par haqíqat men pharnewále bheriye hai.

qánún i tilái yane sunahrá qánún kahte hai, is wáste ki jis tarah soná sab dháton men qimatí aur dilpasand hai, usí tarah yih hukm bhí muftid aur áziz hai. Aur úlamá i Yahúd men bhí aisá hí ek hukm murauwaj thá, agarchi púra is ke barábar nahín, chunáñchi ek ustád Rabbi Hillel náme yún kahtá hai, ki “Jo tujhe nápasand hai, wuh dústre ke sáth na kar.” Yih hukm sáf aur zihn-nashín hai, ki har ek samajhkar is par ámal kar saktá hai. Maslan, jo tum nahín cháhte ki koí tum ko gálí de, yá jhúth bole, yá dagábázi, yá lan-tan kare, yá kína yá kisi tarah kí dushmaní tum se rakhe, to tum bhí auron se aisá na karo; aur agar yih cháhte ho ki ádmí tum se muhabbat rakhen, aur nekí karen, to lázim hai, ki tum bhí un se waisá hí karo.

13, 14. Dekho Lúk. 13: 24, jahan yún likhá hai, ki “ján se koshish karo.” Yih sab ahkám, jo Masíh ne farmáe, un kí tashbíh ek tang darwáze aur sakrí ráh se hai, ki ham us men dákhil hone aur us par chalne se bihisht ke wáris honge. Aur jo in hukmon par ámal

16 Tum unhen un ke phalon se pahchánoge. Kyá kánton se angúr, yá úntkáron se anjír torte hai?

17 Usí tarah har ek achchhá darakht achchhe phal látá, aur burá darakht bure phal látá hai.

18 Achchhá darakht bure phal nahín lá saktá, na burá darakht achchhe phal lá saktá.

19 Jo darakht achchhe phal nahín látá, káta aur ág men dálá játá hai.

20 Pas un ke phalon se tum unhen pahchánoge.

nahín karte, magar dunyawí taur ká chalan rakhte, wuh chaure darwáze se dákhil hokar kusháda ráh par chalte hai, aur un ká anjám halákat hogí. Pahlí ráh sakrí is wáste kahlátí hai, ki us men nafs-kushí karná, aur apní bad khwáhishon par na chalná, magar Khudá ke hukm ko mánná zarúr hai; aur dúsrí ráh is wáste kusháda kahlátí hai, ki insán apní bad khwáhishon ke muwáfíq, jo cháhe so kar saktá hai, aur yih bhí kí bahutere us par chalte hai.

15—20. Is sakrí ráh men jis par hamáre Khudáwand ne chalne ká hukm diyá, ek mushkil yih hai, ki jhúthe nabí insán ke bahkáne ko taiyár hai; par un se hoshyár rahná aur parhez karná munásib hai. Nabí kí sífat yih, ki wuh Iláhí muhr rakhtá ho, aur Khudá kí rúh se ilhám pákar, nubúwat kare, aur us ke bandon ke liye payám láe, magar afsos ki bahuton ne yih dawá kiya, agarchi Khudá ne un ko nahín bhejá; aur Masíh ne unhen pahchánne ke wáste ek pasandida qánún thahráyá hai, ki tum un ko un ke phalon se pahchánoge; yane un kí talím o rawish se; kyúñki

21 ¶ Na har ek, jo mujhe, Kḥudáwānd, Kḥudáwānd, kahtá hai, ásmán kí bádsháhat men dákhil hogá; magar wuhí, jo mere ásmání Báp kí marzi par chaltá hai.

22 Us din bahutere mujhe kahenge, Ai Kḥudáwānd, ai Kḥudáwānd, kyá ham ne tere nám se nubúwat nahín kí? aur tere nám se deon ko nahín nikálá? aur tere nám se bahut sí karámát záhir nahín kí?

23 Us waqt main un se sáf kahúngá, ki Main kabhí tum se wáqif na thá : ai badkáro, mere pás se dúr ho.

24 ¶ Pas, jo koí merí ye báten suntá, aur unhen amal men látá hai, main use us

jo Kḥudá ká hai, wuh Kḥudá hí ká kám karegá, aur jo Kḥudá ká nahín, agarchi wuh bhej ke bhes men chande ap ko chhipáe, ákhir i kár, bhe-riye ká mijáz, aur tabíat us se záhir hogí. 19wín áyat ke báb men dekho Matí 3 : 10.

21, 22. Is jagah ásmán kí bádsháhat se murád hai, Masíh kí jamáat i momínin, yane asli kalísyá, aur jo naját us kalísyá men hone se milti hai, yane bihisht. Dekho jo log sirf kahte, aur amal nahín karte hain, wuh us bádsháhat men mírás na páenge. “*Us din,*” yane, ádálát ke din, “*bahutere kahenge,*” yane, yih un ke dilí kḥiyál honge, ki “*Ham ne nubúwat kí, aur deon ko nikálá, aur karámaten dikhláin.*” Hamará Kḥudáwānd in bare kámon ká zikr is liye farmátá hai, ki agar ham aise aise álá kám karke maqbúl na hon, to adná báton kí kyá asl hai?

23. *Main kabhí tum se wáqif na thá.* Yane, main tum ko apná nahín jántá hún. Hán, albatá un ko riyá-

aqlmand kí mánind ṭhahrátá hún, jis ne chaṭán par apná ghar banáyá :

25 Aur menḥ barsá, aur bárhen áin, aur ándhíán chálín, aur us ghar par sadma pahuncháyá; par wuh na girá : kyúnki us kí new chaṭán par dáli gai thí.

26 Par jo koí merí ye báten suntá, aur amal men nahín látá, wuh us bewaquf kí mánind ṭhahregá, jis ne apná ghar retí par banáyá :

27 Aur menḥ barsá, aur bárhen áin, aur ándhíán chálín aur us ghar ko sadma pahuncháyá; aur wuh gir pará : aur us ká gírná haulnák wáqi húá.

kár to jántá hai, magar apne farmán-bardár nahín.

24—27. Phir waz ke khátíme men Masíh farmátá hai, ki jo merí nasíhat sunkar amal kartá, wuh us aqlmand kí mánind hai, jis ne apná ghar chaṭán par banáyá. Matlab yih hai, ki yih ghar kabhí na giregá, yane us shakhs ko khalal na pahunchegá. Aur filḥaqíqat jo Masíh kí báton ko mántá wuh Pulús ke sáth kah saktá hai, ki “*Mujhe yaqín hai ki na maut na zindagi, na firishte, na hukúmaten, na qudraten, na hál, na istiqbál, na bulandí, na pastí, aur na koí dúsrá maḥlúq ham ko Kḥudá kí us muhabbat se jo hamáre Kḥudáwānd Yisú Masíh men hai, judá kar sa-kegá.*”

Baráks is ke, jo shakhs suntá, aur amal nahín kartá, wuh us bewaquf kí mánind hai, jis ne apná ghar ret par banáyá. Aísá ádmí, musíbat aur imtíhán ke waqt, qáim nahín rah saktá, aur thope diu bad Kḥudá

28 Aur aisá húa, ki jab Yisú yih báten kah chuká, to wuh bhír us kí tálím se dang húi :

29 Kyúnki wuh Faqíhon kí mánind nahín, balki ikh-tiyárwále ke taur par sikhlátá thá.

ke qahr ká sailáb us ke ghar par tútegá, aur wuh gir jáegá, aur us ká gírná haulnák hogá.

28, 29. Faqíhon kí nasíhaten chhotí báton, jaise kí rasúmát, aur das-túrát par munhasir thin; aur Masíh ke ahkám, kháss aur aslí tálím se jláqa rakhte hain. Aur Masíh kí, aur un kí nasíhat men ek aur farq yih bhí thá, kí Faqíh kitáb parhkar faqat us kí sharh karte the, aur yih, málik ke taur par, apní taraf se kahtá thá; maslan, Tum sun chuke ho, kí aglon ne aisá kahá hai, magar, **MATÍ** yún kahtá hún. Pas us kí tálím iqtidárwále kí mánind hokar un ke dílon par muassir thí, aur wuh us se hairán húa.

FAIDE.

Aibgírí kí burái dekho, 1—5. Ham díl ko dekh nahín sakte hain, aur ap qusúrwár hokar auron ke qusúr dhúndhná na cháhiye. Har shakhs jaisá karegá, wuh auron se waisá hí zarúr páegá.

6 Injil ke mukhálifon se jo salúk karná cháhiye, wuh yahán mundarij hai. Jab ham jánte hain, kí wuh us kí hiqárat, aur ham se badsalúki karenge, to un ke pás jáná bihtar nahín hai, kyúnki kuchh fáida na hogá, magar is muqaddame men kisi ko kutte, yá súar kí mánind jald thahrána na cháhiye, kyúnki sháyad wuh mukhálifat haqq-jói ke sáth ho. Aur jab koi haqq ká mukhálif hamáre sámlne áe, to us ko gusse, aur sakhtí se jawáb dená na cháhiye, magar jahán tak mauqa ho, shafaqat aur khlul ke sáth.

VIII BĀB.

1 **J**AB wuh us pahár se utrá, bahut sí bhír us ke píchhe ho lí.

2 Aur, dekho, ek korhí ne áke use sijda kiyá aur kahá, Ai Khudáwand, agar tú cháhe, to mujhe pák sáf kar saktá hai.

7—11. Duá mángne ke liye Masíh kyáhi dílása detá hai! Khásskar larñon aur larñion ke wáste, yih achchhí nasíhat hai. Tum apne má báp se mángte, aur wuh dete hain, to kitná ziyáda tumhárá Asmání Báp kyún na degá?

13, 14. Ján ko kho dene ká bará khatra hai. Halákat kí ráh chauří aur zindagi kí ráh tang.

15—23. Masíh kí pairawí men beriyá honá zarúr hai;

“Na nám se, par kám se, hai kám tujhe, bhái.

Jo nám ká, aur kám ká, wuh sachchá Ísái.”

24—27. Díní bunyád mazbút aur páedár dálná cháhiye. “Síwá us neo ke, jo pári hai, koi dúsrí neo dál nahín saktá; wuh Yisú Masíh hai.”—1 Karint. 3: 11.

VIII BĀB.

KHULÁSA.

Masíh ká ek korhí ko sáf karná, 2—4. Ek súbadár ke naukar ko changá karná, 5—13. Phir Patras kí sás ko, 14, 15; aur bahutere bímároq ko shifá dená, 16, 17. Phir apní pairawí karne ke taur ká bayán, 18—22. Daryá par ándhí ko thamá dená, 23—27. Díwánon men se deon ko níkal-kar, súaron men jáne kí ijázat dená, 28—34.

Is báb men kaí mujizon ká zikr hai, chunánchi ek buzurg Ambrose náme is ko báb í mujizát kahtá hai.

Yih malúm karná cháhiye, kí jis tarúb se yih mujize bayán húa, un

3 Yisú ne háth barháke use chhuá, aur kabá, Main cháhtá hun; tú pák sáf ho. Wunhín us ká korh játá rahá.

4 Tab Yisú ne use kahá, Dèkh, kisi se na kahiyo; par jáke apne taín káhin ko dikhá, aur jo nazr Músá ne muqarrar kí, guzrán, táki un ke liye gawáhi ho.

5 ¶ Aur jab Yisú Kafarnáhum men dákhil huá, ek

ke waqú ká taur yih nahín, chunánci Markas aur Lúká kí kitáben dekhne se daryáft hotá hai, ki wuh aur taur se zahir hue; magar Matí Rasúl un ko jamá karke ek silsile ke sáth bayán kartá hai. Aur is jagah is bát kí bhí sharh karná lázim hai, ki cháron Injilon kí tartíb is wáste yaksán nahín, ki un ke musannifon kí murád yih na thí, ki muarrikhána taur par har ek bát ká mazkúr, waqt i muáyan par karen. Un ká kháss matlab yih thá, ki in se Khudáwand Yisú Masih kí pák aur umda talímen zahir hon; aur yih bhí sábit ho, ki wuh Khudá ká bhejá huá Masih, aur Naját-dihanda i Maúð hai.

§ 33. Ek korhí ko shifa bakhshná. *Galíl men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
8: 1-4 | 1: 40-45 | 5: 12-16 |

3. *Us ká korh játá rahá.* Korh aisí muhlik bímári hai, ki kisi iláj se dafa nahín hotí. Pas yih mujiza logon ke liye is bát kí qawí dalíl thá, ki Masih men Iláhi qudrat hai.

4. *Kis se na kahiyo.* Yane jab tak tú káhin ke pás na jáe, tab tak kisi se na kahná, ki Yisú ne mujhe changá kiya. Sháyad káhin yih bát jhuthlákar na máne, ki tujh ko shifa hui, pas is hál men logon ke dil men shakk hogá.

súbadár us pás áyá, aur us se minnat karke kabá, ki

6 Ai Khudáwand, merá chhokrá jhole ká mára ghar men pará, aur niháyat dukh men hai.

7 Yisú ne us se kahá, Main áke use changá karúngá.

8 Súbadár ne jawáb men kahá, Ai Khudáwand, main is lá-iq nahín, ki tú merí chhat tale áwe: balki, sirf ek bát kah, to merá chhokrá changá ho jáegá.

Apne taín káhin ko dikhá. Yih bát Músá kí shariát ke bamújib thí. Dekho, korhion ke pák karne kí bábat.—Ahb. 14: 1—32.

Un ke liye gawáhi ho. Yane káhin ke liye nahín, balki logon ke liye. Agar káhin tujhe dastúr ke muwáfíq pák thahráe, to sab log jánenge ki filhaqiqat tú pák huá.

§ 42. Ek Súbadár ke chhokre ko changá karná. *Kafarnáhum men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
8: 5-13 | | 7: 1-10 |

5. *Súbadár.* Injíl kí aslí zabán men is lafz se murád sau ádmion ká afsar. Aglab hai, ki wuh Rúmi thá, aur Rúmi hone ke sabab se but-paraston men paidá huá hogá, magar us ne mulk i Yahúdiya men ákar, Haqq Taála ke nám ko suná, aur sháyad us kí parastish karne lagá; aur is bayán se malúm hotá hai, ki jis waqt us ne Masih ke nám ko suná, to wuh us par imán bhí láyá ho.

7. *Yahán Masih kí mihrbání ko dekho,* ki jis dam us ne suná, ki us Súbadár ká chhokrá bímár hai, wuh fauran jáne ko taiyár huá, ki use shifa bakhshé; aur agar isí tarah koí gunáh ká bímár use pukáre, to wuh use bhí sihfa dene men der na karegá.

9 Kyúnki, main bhí, jo दूसरे के इक़तियार में हूँ, aur sipahí mere hukm में हain, jab ek ko kahtá hún, Já, wuh játá hai; aur दूसरे को, ki A, wuh átá hai; aur apne gulám को, ki Yih kar, wuh kartá hai.

10 Yisú ne yih sunkar taajjub kiyá, aur un ko, jo pichhe áge the, kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki Main ne aisá imán Isráel में भी nahín páyá.

11 Aur main tum se kahtá

9. Is ká matlab yih hai, ki jis tarah main दूसरे के ताह्ति हुकूमत हूँ, aur jaise sipahí mere hukm में हain, isí tarah, Ai Khudáwand qazá o qadr bhí tere ikhtiyár में हain; tú maut aur zindagí ká málik hai. Is liye tere jáne kí kuchh hájat nahín. Tú sirf farmá, aur merá chhokrá achchhá ho jáegá.

10. *Taajjub kiyá, wg.* Agarchi yih shakhs gair-qaum thá, tau bhí Yisú par imán í qawí láyá; yane us ne jáná, ki wuh is mujize kí táqat rakhtá hai. Aglab hai, ki us ne Yisú ko Naját-dihanda samajhkar, qabúl kiyá, aur dil se us ká shágird húa. *Isráel में.* Yane Yahúdíon में. Yih qaum Isráel kí aulád thí, aur Isráel aur Yaqúb, ek hí shakhs ká nám hai.

11. Is gair-qaum ká imán dekhkar, aur mauqa pákar, Masíh farmátá hai, ki bahut gair-qaum के लोग चारों तरफ से, mujh par imán lákar, naját páenge; par Yahúdí beimán hokar, halák hongé. “Bahutere *púrab aur pachchham*,” yane tamám dunyá se áenge, Yas. 45 : 6; aur 59 : 19.—“*Aur Abirahám aur Izhák aur Yaqúb के साथ बाँधेंगे.*” Yih Yahúdíon के बáp dáde Khudá kí bádsháhat में buzurg hain, aur un के साथ बाँधने

हूँ, ki Bahutere पुराब aur pachchhim से áwenge, aur Abirahám o Izhák aur Yaqúb के साथ ásmán kí bádsháhat में बाँधेंगे.

12 Par bádsháhat के farzand báhar andhere में dále jáenge : wahán roná aur dánt písna hogá.

13 Tab Yisú ne us súbadár को kahá, Já, aur jaisá tú imán láyá, tere liye waisá hí ho. Aur usí gharí us ká chhokrá changá ho gayá.

14 ¶ Aur Yisú ne Patras

से murád ziyáfat में बाँधná, yane bihisht में khushí aur shádmání karná hai.

12. *Bádsháhat के farzand, wg.* Ahl í Yahúd Khudá के khash log थे, aur isí के bamújib yih likhá hai kí “Wuh,” yane Masíh, “apnon के pás áyá,”—Yúhan. 1 : 11. Aur wuh áp ko bádsháhat के farzand, yane wáris kahte, aur Masíh kí saltanat के muntazir थे, lekin Masíh kí is ruhání bádsháhat को na samajhkar, wuh gumán karte थे, kí barí shán o shaukat से áegá, aur hamará bádsháh hokar hamári qaum को, sab qaumon से muazzaz karegá, aur tamám dunyá kí qaumen us kí farmánbardár hongí.

Báhar andhere में. Yane dozakh में. Masíh kí bádsháhat में roshní hai, aur us के báhar تاریکی.

13. Jis hál में farmáyá, kí jaisá tú imán láyá hai, tere liye, waisá hí ho, aur us ká chhokrá usí dam changá ho gayá, is से malúm hotá hai, kí us ká imán niháyat mazbút thá.

§ 31. Patras kí sás, aur bahut auron को shifá bakhshná. *Kafurnáhum में.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
8 : 14-17 | 1 : 29-34 | 4 : 38-41 |

14, 15. Is jagah ek aur mujize

ke ghar men áke dekhá, ki us kí sás parí, aur us par tap charhí hai.

15 Aur us ká háth chhuá; tab tap us par se utar gai, aur wuh uthí aur un kí k̥hidmat karne lagi.

16 ¶ Jab shám hui, us ke pás bahut se diwānon ko lāe; aur us ne bát se rūhon ko nikál diyá, aur sab ko, jo bímár the, changá kiya:

17 Aisá, ki jo Yasaiah

ká zikr hai, agarchi tartībwar nahin; chunānchi Markas o Lúká ke bayān se malūm hotá hai, ki jab Masih ne Patras o Andryas ko buláya, us ke bad yih mujiza zāhir húa, aur Markas kí kitāb se wāzih hai, ki is mujize ká wuqú itwār hí ke din, haikal se phirte waqt húa thá. Sás. Is se zāhir hotá hai, ki Patras kí shādí hui thi; aur Pulús bhí likhtá hai, kí “Kyá ham ko ikhtiyār nahin ki kisi dīnī bahin ko biyāhkar liye phiren, jaise aur Rasúl, aur K̥hudāwand ke bhái, aur Kefás,” yāne Patras, “karte hain”? Is se sābit hai, ki na sirf us kí shādí hui, balki us kí jorú us kí risālat ke zamāne men bhí jiti aur us ke hamrah thí. Baraks is ke Roman Kátholik, jo aksar bhúl chūk men giriftār ho gae, kahte hain, ki Qasis, yāne pádri ko jorú karná rawá nahin, aur is kām se manā karte hain. Magar is bāb men Pulús Hawári ká qaul kyá hí gawāh i sādīq hai, kí “Nigabhān be-āib, ek jorú ká shauhar ho.” (1 Tim. 3: 2), aur phir yih kí “Rúh sáf farmatí hai, kí ākhri zamāne men kitne imān se bargashta hon-ge, ki wuh gumrah karnewālí rūhon aur deon kí tālimon se já liptenge, jin ká dil sun ho gaya, aur wuh byāh karne se manā karenge.”—1 Tim. 4: 1—3. Haqiqatan yih gum-

nabí ne kahá thá, púrā húa, ki, Us ne āp hamári mándagían le lín, aur hamári bímá-riān uthá lín.

18 ¶ Jab Yisú ne bahut sí bhír apne ás pás dekhí, us ne hukm kiya, ki pár jāwen.

19 Aur ek Faqīh ne áke us se kahá, Ai ustād, jahān kahin tú jāe, main tere pichhe chalúngá.

20 Yisú ne us se kahá, ki Lomrion ke liye mānden, aur

rāhí kí bát, aur deon kí tālim hai, balki insān kí hājat ke bhí barkhilaft, aur jahān kahin, yih hukm muraufawaj hogá, zarúr wahān shahwat parasti aur harámkārī aksaron men riwāj páegí, aur kalisyá men bhí khalal wāqā hogá.

16. *Diwānon ko.* Dekho, Tafsír i Matí 4: 24.

17. *Yasaiah nabí ne kahá, wg.* Yih bát Yas. 53: 4 men likhí hai.—“Us ne hamāre ázar uthāe, aur hamāre gamon ká hāmil húa.”

§ 56. Jhíl ke pár jáná. Waqiat. Túfān ko thāmná. *Daryá e Galíl.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
8: 18-27	4: 35-41	9: 57-62	8: 22-35

18. *Pár jāwen.* Yāne Daryá e Galíl ke pár. Yisú us waqt shahr i Kafarnāhum men thá, aur jab bahut log us ke pás āe, us ne hukm kiya, kí daryá ke pár jāen. Sháyad us ne jáná kí aisi bahut bhír ke jamā hone se kuchh hangāma barpá hogá.

19. *Faqīh,* yāne shariyat ká likhne aur sikhlanewālá. Beshakk us ká koi duniyawi matlab thá, maslan, wuh samjhá hogá kí aise qudratwāle ke sáth jáná mere haqq men mufid, aur meri izzat ká báis thalregá.

20. Yisú ne jo us se yih kahá kí Meri pairawí se tum ko duniyá na

hawá ke parandon ke wáste basere hain; par Ibn i Ádam ke liye jagah nahín, jahán apná sir dhare.

21 Us ke shágirdon men se dústre ne us se kahá, Ai Khudáwand, mujhe rukhsat de, ki pahle jákar apne báp ko gárún.

22 Par Yisú ne us se kahá, Tú mere píchhe á; aur murdon ko apne murde gárne de.

23 ¶ Aur jab wuh nâw par charhá, us ke shágird us ke píchhe áe.

milegi. Main yahán tak garib hún, ki sir rakhne kí jagah nahín. Aur filhaqíqat Masih ne kabhi kisi ko duniyawi faidon ka ummedwar nahin kiya. Baraks is ke us ne apne muridon se kahá, ki log tumhen dukh dene ke wáste hawála karenge, aur tumhen már dâlenge, aur mere nám ke sabab tum se kina rakhenge. Is hál men gaur karná cháhíye, ki agar Masih sâdiq na hotá, to apne logon se yún na kahtá, balki apne shágirdon se duniyawi dâulat ka wâda kartá, aur kahtá ki tumhen har taur ka áram milegá. *Ibn i Adam.* Masih áp ko aksar Ibn i Ádam kahtá hai. Chunánchi yih nám Injil men sâth martaba áyá hai, aur is bāt men yih qawí dalil hai, ki us men ulúhiyat ke sâth insâniyat bhí thí. Aur isí sabab se ki wuh insán bhí hai, hamará ham-dard huá. Aur jo wuh sirf insán hí hotá, to is nám, yane Ibn i Ádam kahláne men kuchh khúbí na thí, is liye ki tamám insán ibn i ádam kahláte hain. Lekin Masih khásskar is liye Ibn i Ádam kahlátá, ki us men ulúhiyat aur insâniyat donon shâmil thin. 21, 22. Sháyad is shakhs ka báp búrhá aur záif thá, aur us ne

24 Aur, dekho, daryá men aisi barí ándhí áí, ki nâw lahton men chhip gai: par wuh sotá thá.

25 Tab us ke shágirdon ne áke use jagáyá, aur kahá, Ai Khudáwand, hamen bachá, ki ham dúbe.

26 Us ne unhen kahá, Ai kam iatiqádo, kyún darté ho? Tab us ne úthke hawá aur daryá ko dântá; to bará níwá ho gayá.

27 Aur log taajjub karke kahne lage, ki Yih kis tarah

cháhá ki Masih kí nasíbat sunne se peshtar, apne báp kí khidmat kare, aur maut tak us ke pás rahkar us ko dafn kare; aur yih iráda us ka haqíqatan bihtar thá; magar is liye ki wuh Khudá se gáfil na ho, Masih ne us ke dilí hál se ágáh hokar, jáná hogá, ki agar yih shakhs is waqt mere sâth na rahe, to duniyawi fikron men giriftár hokar, phir mere pás na áegá. Is wáste us ne us se kahá ki “Murdon ko apne murde gárne de.” Is jagah lafz i *murda* ke do mane hain. Pahle se murád wuh shakhs hai, jo *gundhon men murda hai*, Róm. 6: 11; aur dústre se *mará huá*. Pas, matlab yih ki jo log gunáh men murda hain, murdon ka gárná un par chhor, ki yih kám unhin ka hai, aur terá kám meri pairawí. Matí 6: 23; aur 10: 27; Lúk. 14: 26.

23. Markas kahtá hai, ki aur bhí nâwen thin, Mark. 4: 36.

26. *Ai kam iatiqádo!* Yih jánná unhen munásib thá ki Masih bachá saktá hai, aur jab ki wuh hamáre sâth hai, to ham ko kyá khatar?

Isí tarah tum bhí, ai Masihó, ágáh ho, ki Masih, khatre ke din, hamáre sâth hai. Pas tum sust iatiqád na ho, aur wuh jo Qádir hai, tumhen bacháegá: hán, wuh tum-

ká ádmí hai, ki hawá aur daryá bhí us kí mánthe hain !

28 ¶ Jab us pár Gargasínon ke mulk men pahunchá, do díwáne qabron se nikalkar use mile ; we aise tund the, ki koi us ráste se chal na saktá thá.

29 Aur, dekho, unhon ne chilláke kahá, Ai Yisú, KHUDÁ ke Bete, hamen tujh se kyá kám ? tú yabán áyá, ki waqt se pahle hamen dukh de ?

30 Aur un se kuchh dúr súaron ká ek bará gol chartá thá.

31 So deon ne us kí minnat karke kahá, Agar tú ham ko nikáltá hai, to hamen un súaron ke gol men jáne de.

32 Tab us ne unhen kahá, Jáo. We nikalke un súaron ke gol men gae ; aur, dekho, súaron ká sárá gol karáre par se daryá men kúdá aur pání men dúb mará.

33 Tab charánewále bháge, aur shahr men jákar, sab májará aur un díwánon ká ahwál bayán kiyá.

háre dushmanon ko dāntegá, aur tumhári dahshat ko dúr karke, tumhen bará áram degá.

§ 57. Gadāre ke do díwáne. *Daryá e Galíl kí púrab taraf.*

Matí	Mark.	Lúk.	Yúhan.
8: 28-34	5: 1-21	8: 26-40	
9. 1			

28. Yih mujiza jo píchhe mazkúr ho chuká, us se sábit hai, ki Masíh anásir par ikhtiyár rakhtá hai, aur is mujize se jis ká ab zikr húa, záhir hai ki wuh rúhon par bhí hukúmat kartá hai. In donon se sábit húa, ki wuh donon jahán ká Málik hai.

Gargasínon ke mulk men pahunchá. Markas apne Sahífe men *Gadrínion ká mulk* likhtá hai. Gadará aur Gargisá yih do shahr Daryá e Galíl ke púrab aur dakhán ke kone men wáqa hain, aur un ke nám Rúmí aur Yahúdí kitábon men maujúd, aur wahán ke báshinde kabhí Gadríní aur kabhí Gargasíní kahláthe hain. Pas Matí aur Markas is bát men muttāfiq hain ; balki un ke qaul kí sadáqat kí ek yih dalíl hai, ki donon ne be-ápas ke mashwire wuh wáqiát jo guzre, apne apne taur par bayán kiye. Pas

un ke bayán kí náittifáqí bhí us kí sihat kí ek sahíh dalíl hai.

Do díwáne. Markas aur Lúká ek hí ká zikr karte hain. Us kí sharh yih hai, ki wuh ek díwána dústre kí banisbat ziyádatar mashhúr aur majnún húa hogá. Díwānagí ke báb men dekho Taisír i Matí 4: 24.

Qabron. Yúsuf náme ek Yahúdí muarrikh yún bayán kartá hai, ki Gadará shahr ke qarib bahut qabren pattharon men taráshí hún, aur khúbsúrat banín thín.

29. *Hamen tujh se kyá kám ?* Yih Yahúdí muhawara hai, yāne Tú hamen kyún taklíf detá hai ? Yih díwáne, yāne bad rúhen jo un men thín, iqrār karti thín ki Masíh KHUDÁ ká farzand, aur Naját-dihanda i Maúd hai, magar ham bad rúhon ká nahín. Yisú shiyátin ká Naját-dihanda nahín, kyúnki yih naját ká inám o paigám sirf insán hí ke liye hai.

32. *Tab us ne unhen kahá, jáo.* Gaur ká maqám hai, ki is májare aur anjír ká darakht súkhne men kuchh nuqsán to filwáqa logon ká húa, magar in ke siwá, Masíh ke mujizon se log sirf fáida útháthe rahe ; aur haqíqatan in donon mujizon se us din ká ek ishára hai ki jab Masíh apne dushmanon ko halák karegá.

34 Aur dekho, sárá shahr
Yisú kí muláqát ko niklá : aur

34. *Ki un kí sarhadd se báhar jáwe.* Wuh samjhe kí Yisú ke áne se hamará nuqsán húa, aur hogá. Dekho naját ká málík un ke darmiyán áyá, aur unhon ne us ke martabe se ágáh na hokar, cháhá kí wuh yahán se chalá jáe. Isí tarah bahutere ab bhí Masih aur us kí naját se bezár hokar, us ke logon se kahte hain, kí dúr ho ! Jaisá kí san 1857 aur 1858 Yisú men Hindustán ke logon ne mashwara karke cháhá kí us se barkhilá hokar, us ke logon ká nám o nishán is mulk se mitá den. Lekin Kḥudá ke fazl aur us kí madad se, un kí mashwarat ne unhin ko tabáh aur barbád kiyá.

FAIDE.

2, 3. á. Gunáh kí, korh se, thík misál hai. Wuh nafrat ke láiq, aur badan men us kí jar hai, kí har ek ázu tak us kí tásir pahunchtí, aur yahan tak barhtá rahtá hai, kí maut tak picbhá nahín chhortá. Yih beshakk gunáh se mushábih, aur usí ká ek natíja hai. Lekin agar koí kahe, kí korhí sab se ziyáda gunahgár hai, to yih nádurast, aur hamen aisá kahná wájib nahín. Aise hál men Masih kahtá hai (Lúk. 13 : 3) kí “Agar tum tauba na karo, sab isí tarah halák ho jáoge.”

5—10. Súbadár kí farotaní dekho. Wuh izzatdár ádmí thá, aur Yahúdíon ke wáste us ne bahut kuchh kiyá ; tau bhí wuh samjhá, kí main is láiq nahín, kí Masih merí chhat tale áe.

Us ke imán par bhí gaur karná cháhiye. Us ne kuchh zara shubha nahín kiyá, yih samajhkar kí jo hamáre wáste zarúr hai, Masih wuh

use dekhke, us kí minnat kí, kí un kí sarhadd se báhar jáwe.

sab kuchh kar saktá hai. Yihí imán hai, aur jo is imán ke sáth Masih ke pás áe, wuh apná matlab páegá.

16, 17. Masih ká rahm aur mihrbání dekho. Us ne hamáre kamzorían aur áfaten áp uṭháín. Wuh hamáre bímáre men tasallí, maut men tasallí, qiyámat men tasallí hai. Agar wuh hamára sahará na ho, to ham bilkull gir jáenge.

19, 20. Muhtájí, beizzatí ká bájs nahín hotí. Kḥudá ká Betá muhtáj thá, aur us kí mánind honá kuchh sharm ká sabab nahín.

19—23. Masih ke qabúl karne men kuchh dunyawí lálach na rakhná cháhiye. Wuh áp dunyá kí daulat aur izzat ká wáda nahín kartá, aur jo mazdúrí wuh degá maut ke bad hamen milegí. Pas jo log is mulk men dunyawí lálach se Masihí bante hain, wuh is mazdúrí ke haqqdár bilkull nahín.

22. Masih ke wáste sab kuchh chhorná lázim hai. Is men aur log agar burá kahen, to us kí parwá na karná cháhiye.

23—27. Har khatre aur áfat men Masih hamen bachá saktá hai. Wuh hamára nákhudá kishṭí men hamáre sáth hai, kí jo kabhí dúb nahín saktá, aur na hamen dúbne degá.

28—32. Shaitán aur us kí tamám fauj Masih ke ikhtiyár men hai, aur be us kí ijázat, wuh hamára kuchh kar nahín sakte.

34. Afsos, sad afsos ! un logon par jo Masih se kahte hain, kí Ham se dúr ho já. Wuh unhen naját kí ráh par le jáyá cháhṭá hai, aur yih áp apne páon par kulhári marte hain. Un kí bad khwáhish ke muwáfíq Masih aksar un se judá ho játá hai.

IX BĀB.

1 **P**HIR nāw par charhke pār utrā, aur apne shahr men āyā.

2 Aur dekho, ek jhole ke māre ko, jo chārpāi par parā thā, us pās lāe. Yisū ne, un kā imān dekhke, us jhole ke māre se kahā, Ai beṭe,

IX BĀB.

KḤULĀSA.

Masth kā ek jhole ke māre hūe ko changū karnā, 1—8. Matī nāme hawūrī ko mahsūl kī chaukt se bulānā, 9. Mahsūl lenewālon aur gunahgāron ke sāth khāne se āp ko beilzām ṭhahṛānā, 10—13; aur roza na rakhne se apne shāgirdon ko bhī, 14—17. Ek sardār kā apnī beṭī kī sihat ke liye minnat karnā, 18, 19. Rāh men ek qurat ko, ki jis kā laḥū jūrī thā shifa denā, 20—22. Usī sardār kī beṭī ko jilānā, 23—26. Do andhon ko bindī bakhshnā, 27—31. Ek gūnge dīwāne ko shifa bakhshnā, 32—35. Bhīr ke logon par rahm karnā, aur apne shāgirdon ko duā māngne kī talīm, ki Kḥudāwān apne khet men aur mazdūr bheje, 36—38.

1. Apne shahr men āyā. Yisū ne Gadrinon kī darḥwāst qabūl kī, aur apne shahr Kafarnāhum men āyā.—Mark. 2: 1. Yih shahr us kā is liye kahlāyā ki Masīh, un dinon wahān rahtā thā.—Dekho, Matī 4: 13.

§ 34. Ek jhole ke māre ko changū karnā. *Kofarnāhum men.*

Matī. Mark. Lūk. Yūhan.
9: 2-8 | 2: 1-12 | 5: 17-26

2. Tere gunāh muāf hūe. Gumān gālib hai ki us kī badḥālī se use yih maraz hūā thā; aur wuh apne gunāhon se pashemān hokar dārtā thā ki Yisū mujhe qabūl na karegā; magar Yisū ne us ko kamāl muhab-

khātir-jamā rakh; tere gunāh muāf hūe.

3 Tab bāze Faqīhon ne apne dil men kahā, ki Yih kufr baktā hai.

4 Yisū ne un ke kḥiyāl daryāft karke kahā, Tum kyūn apne dilon men badgumānī karte ho?

bat se qabūl kiya, aur kahā ki Tere gunāh muāf hūe. Is se malūm hotā hai ki Yisū ne apnī gunāh bakhshne kī qudrat zāhir karnā chāhī, aur agar sirf zabān hī se kahtā ki tere gunāh muāf hūe, aur yih mujiza na dikhātā to Yahūdī qāil na hote, aur us ke shāgird bhī shubhe men parte; magar is hāl men ki us ne apne kalām kī sihat ke liye us bimār ko sihat bakhshī, yih dekhkar us ke mukhālīf kuchh na kah sake.

3. *Kufr baktā hai.* Yāne apne munh se aisī bāt kahtā, jo sirf Kḥudā hī ko chāhiye, aur aisā karke Kḥudā ke barābar hūā chāhtā, ki jis se us kī siāt men khalal partā hai. Aur sach hai ki agar koi insān aisā dāwā kare, to albatta kufr hai, kyūnki Kḥudā ke siwā koi gunāh muāf nahīn kar saktā, Yash. 43: 25; aur 44: 22. Pas jab ham dekhte hai ki Yisū ne na sirf yih dāwā balki wuh kām bhī kiya, ki jise Kḥudā hī kar saktā hai, aur dūsra nahīn, to ham men qawī imān paidā hotā hai, ki wuh na sirf insān, balki Kḥudā e mu-jassam thā.

4. *Un ke kḥiyāl daryāft karke.* Markas ke bayān se zāhir hotā hai, ki Yisū ne apnī Rūh kī qudrat se un ke kḥiyāl daryāft kiye, aur is se sābit hai ki wuh na sirf gunāh kī muāfi aur mujize kī qudrat rakhtā thā, balki ālim-ul-gaib, aur hama-dān bhī thā, kyūnki dilon kā jānch-nā sirf Kḥudā hī kā kām hai.—1 Tawā. 28: 9; Rūm. 8: 27; Mukāsh. 2: 23; Yar. 17: 10.

5 Kyá kahná ásan hai, yih, ki Tere gunáh muáf húa ; yá yih, ki Uṭh aur chal.

6 Lekin táki tum jáno, ki Ibn i Ádam ko zamín par gunáh muáf karne ká ikhtiyár hai, us ne us jhole ke máre se kahá, Uṭh, apní chárpaí uṭhá le, aur apne ghar chalá já.

7 Wuh uṭhkar apne ghar chalá gayá.

8 Tab logon ne yih dekhkar taajjub kiyá, aur Kḥudá kí taríf karne lage, ki aisi qudrat insán ko bakhshí.

9 ¶ Phir jab Yisú wahán

6. Masíh goyá yih kahtá hai, ki Main gunáhon ke bakhshne ká ikhtiyár rakhtá, aur is ke sabút men is mafúj ko hukm kartá hún, ki “Apní chárpaí uṭhákar ghar ko já,” aur jab ki aisa hí húa, to is se sábit hai ki Yisú ká dawá durust aur sachchá thá.

8. *Aisi qudrat insán ko bakhshí.* Agarchi Masíh ne yih iláhi qudrat dikhlái, tau bhí Yahúdí qáil na húa, par itná hí máná, ki Kḥudá ne insán ko aisi qudrat bakhshí. Haqíqat men haqq kí taráf se unhon ne apní ánkhen band kar lí thin, aur jis tarah bahut log ab bhí karte hain, wuh kisi dalíl aur gawáhi se qáil na húa.

§ 35. Matí kí buláhat. *Kafarnáhum men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
9: 9 | 2: 13, 14; 27, 28 |

9. Yih shakhs jis ke buláe jáne ká zikr yahán hai, is ke bad wuh Rasúl, aur is Injil ká musannif húa. Markas aur Lúká ke Sahífon men us ká nám Lewí likhá hai. Yahúdíon men dastúr thá, ki wuh aksar ek shakhs ke do tin nám rakhte, maslan, Patras ká nám Shamaún, aur Kaifás bhí thá.

se áge barhá, to Matí náme ek shakhs ko mahsúl kí chaukí par baiṭhe dekhá : aur use kahá, Mere píchhe á. Wuh uṭhke us ke píchhe chalá.

10 ¶ Aur yún húa, ki jab Yisú ghar men kháne baiṭhá, dekho, bahut se mahsúl lenewále aur gunahgár áke us ke shágirdon ke sáth kháne baiṭhe.

11 Jab Farísion ne yih dekhá, us ke shágirdon se kahá, Tumhárá ustád mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth kyún khátá hai ?

Dekho ki Matí Rasúl apná zikr kis taur se kartá hai. Sirf yihí kahtá, ki wuh bájgir thá, aur Masíh ne us ko buláya ; magar yih Rasúl is buláhat par fakhr na karke kuchh apní taríf, aur khúbí bayán nahín kartá. Agarchi Markas kahtá hai, ki us ne apná sab kuchh chhorkar, Masíh kí pairawí kí, aur Lúká se bhí malúm hotá hai, ki Lewí, yane isi Matí ne ek mehmání kí, jis ká zikr daswín áyat men hai. Lekin Matí sirf mehmán ká zikr kartá hai, na mezbán ká. Yahán gaur karná cháhiye, ki is kitáb ke musannif apní námwarí nahín cháhte the, aur jáhán kahín kuchh apní bábat zikr karte, to barí farotani ke sáth karte ; aur wuh hukm jo Masíh ne Matí 6 : 1—4 farmáyá, unhin se purá húa ; kyúnci wuh apne kám dikháne ko nahín karte the.

§ 58. Lewí, yane Matí ke ghar, ziyáfat. *Kafarnáhum men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
9: 10-17 | 2: 15-22 | 5: 29-39 |

10. *Mahsúl lenewále.* Dekho Matí 5 : 46.

11. Farísí yih dekhkar ki Yisú aison ke sáth khátá aur pitá, yane

12 Yisú ne yih sunkar unhen kahá, Bhale changon ko hakim darkár nahín, balki bímáron ko.

13 Par tum jáke us ke manē daryáft karo, ki Main qurbání ko nahín, balki rahm ko cháhtá hún: kyúunki main rástbázon ko nahín, balki gunahgáron ko tauba ke liye, buláne ko áyá hún.

14 ¶ Us waqt Yúhanná ke

un se mel rakhtá hai, apne gumán us ke shágirdon se záhir karne lage, ki yih shakhs jo gunahgáron ke sáth khátá hai, wuh áp gunahgár hogá. Beshakk yihí un ká matlab thá.

12. Yisú goyá yih kahtá hai, ki Tum áp ko begunáh aur in logon ko gunahgár samajhte ho, aur main isí sabab se un ke pás játá hún; kyúunki wuh us bímár kí mánind hain, jo apní bímári se wáqif hokar, hakim ká hájatmand hai. Aur jo ádmí bímár nahín, yá tumhári tarah bímár hokar apne maraz se wáqif na ho, wuh hakim ke pás nahín játá. Pas is sabab se merá un ke sáth baiṭhná zarúr hai, ki main un ko changá karún.

13. *Main qurbání ko nahín balki rahm ko cháhtá hún.* Yih bát Húsia 6: 6 men likhí hai. Is se yih murád nahín ki Khudá ne un dinon qurbání karne ko maná kiyá ho, kyúunki jabtak Masíh na áyá, tab tak is ká hukm jári rahá, is liye ki yih qurbání Masíh kí qurbání ká nishán thá, aur wuh us men purá ho gayá. Lekin us ká matlab Yahúdí muháware ke mutábiq yih hai, ki main rahm ko qurbání se ziyáda cháhtá hún, aur jab kí tum qurbánían chapháte, aur rahm nahín karte, main un se nafarat kartá hún. Phir Masíh un se kahtá hai, ki Tum jákar, is bát ke manē daryáft karo, kyúunki tum is ke mutábiq nahín

shágirdon ne us pás áke kahá, ki Ham aur Farísí kyún aksar roza rakhte hain, par tere shágird roza nahín rakhte?

15 Yisú ne unhen kahá, Kyá barátí, jab tak dulhá un ke sáth hai, udás ho sakte hain? lekin, wuh din áwenge, ki dulhá un se judá kiyá jáegá; tab we roza rakhenge.

16 Koí purání qabá par kore kapre ká paiwand nahín

karte. Tum áp ko pák jánte, aur apní rasmi parhezgári ke sabab in logon se parhez karke, inhen halák hone dete ho. Magar main aisá nahín kartá, is liye kí main unhen jo áp ko rástbáz jánte hain, buláne nahín áyá, magar gunahgáron ko: hán, un ko jo haqiqat men gunahgár, aur apne gunahon se wáqif hokar, tauba karne se pasheman nahín hote, buláne áyá hún.

14. *Yúhanná ke shágird.* Yane Yúhanná baptisámá denewále ke. Yih log Yahúdíon ke dastúrat par chalte, aur roza rakhná Yahúdíon ká ek dastúr thá; chunánci Farísí hafte men do bár roza rakhte the.

15. Yisú ká matlab yih hai kí main apne logon ke darmiyán dúlah kí mánind hún, aur mere log barátí. Pas abhí, waqt aur mauqá un ke udás hone, yane roza rakhne ká nahín hai; lekin jab wuh mujh se judá hon, aur un par musibatén áengín, tab roza rakhenge.

16 Isi bát par wuh ek aur tamsíl kahtá hai, kí Tumháre dastúr aur rasúm ek puráne kapre kí mánind hain, aur merí nasíhatén nae kapre kí tarah. Pas agar apná nayá kaprá tumhári purání qabá men paiwand karún, to us se kuchh faida nahín, balki nuqsán hogá; yane agar main roza aur aur dastúrat par chalne ká hukm dún, to haqiqí rástbází men khalal paregá.

lagátá, kyúnki wuh paiwand qabá se kuchh khainch letá hai, aur us ká chírbah játá.

17 Aur naí mai purání mashkon men nahín bharte : nahín to mashken phat játín, aur mai bah játí, aur mashken kharáb ho játín : balki naí mai naí mashkon men bharte hain, to donon bachí rahtí hain.

18 ¶ Jab wuh yih báten un se kah rahá thá, dekho, ek sardár ne ákar use sijda kiyá aur kahá, Merí betí ab tamám húi : par tú chal aur apná háth us par rakh, ki wuh jí uthégí.

19 Yisú uthke apneshá girdon ke sáth us ke pichhe chalá.

Is wáste mere shágird roza nahín rakhte.

17. Phir Masíh ek aur bhí tam-síl isí bát par farmátá hai, jis ká matlab yih, ki merí talím mai se mushábahat rakhtí hai, aur agar yih mai purání mashkon men rakhí jae, to josh ke waqt wuh phat jae; yane is talím aur tumhári rasmon men kuchh mel aur munásibat nahín. Is wáste un ko shámil na karná cháhiye.

§ 59. Jairus kí betí ko jiláná. Ek aurat ko, jis ká lahu jári thá changá karná. *Kafarnáhum men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
9: 18-26 | 5: 22-43 | 8: 41-56

18. Markas aur Lúká is shakhs ká zikr yún karte hain, ki wuh ibádat-kháne ká sardár, aur us ká nám Jai-ras thá. Aur Markas likhtá hai ki wuh sardáron men se ek thá, jis se malúm hotá hai, ki har ibádatkháne ke ká sardár the. Aam. 13: 15; Lúká ke 7: 3 áyat men wuh *bururg*

20 ¶ Aur, dekho, ek aurat ne, jis ká bárah baras se lahu jári thá, us ke pichhe áke us ke kurte ká dáman chhuá :

21 Wuh apne jí men kahtí thí, Agar main sirf us ká kurtá chhuúngí, bhalí changí ho jáúngí.

22 Tab Yisú ne pichhe phirke use dekhá, aur kahá, Ai betí, khatir-jamá rakh, ki tere ímán ne tujhe changá kiyá. Pas, wuh aurat usí gharí se changí ho gaí.

23 Aur jab Yisú us sardár ke ghar pahunchá, aur us ne bánslí bajánewálon aur jamáat ko gul macháte dekhá, to unhen kahá,

kahláte hain. *Sijda kiyá.* Yane us ke páon pará. Sháyad wuh jántá thá, ki yih KHUDÁ ká Betá hai, aur haqíqat men us ká sijda kiyá, lekin asl zabán se yih achchhí tarah sábit nahín hai. *Ab tamám hui.* Markas aur Lúká ke bamújib us ká matlab yih zahir hai, ki main ne jab apní betí ko chhorá, wuh yahán tak bimár thí, ki yaqinan ab mar gaí hogí. Aur unhen ke bayán se malúm húa, ki jab tak us ká báp rah men thá, lar kí mar gaí.

22. *Yisú ne pichhe phirke use dekhá.* Markas aur Lúká kí kitáb-on men yih bayán ziyáda tafsíl se likhá hai. Un men dekho.

23. *Bánslí bajánewále aur jamáat ko gul macháte dekhá.* Yahúdíon men dastúr thá, ki jab koi mar játá, tab gáne bajánewálon ko bulákar bará shor aur mátam karte. Chunánchí yih sab us waqt maujud the, aur is ká yih sáf nishán thá, ki lar kí mar gaí. Aur jab wuh jí uthí, isí sabab se log kah na sake ki wuh marí na thí.

24 Kináre ho, ki larí mári nahín, balki sotí hai. We us par hanse.

25 Jab we log báhar nikále gae, us ne andar jáke us ká háth pakrá, aur wuh larí uthí.

26 Tab us kí shuhtrat us tamám mulk men phailí.

27 ¶ Jab Yisú wahán se rawána húá, do andhe us ke píchhe pukárte áe, ki Ai Ibn i Dáúd, ham par rahm kar.

28 Aur jab wuh ghar men

pahunchá, we andhe us pás áe: Yisú ne unhen kahá, Kyá tumhen iatiqád hai, ki main yih kar saktá hún? We bole, Hán, ai KHUDÁWAND.

29 Tab us ne un kí ánkhoñ ko chhúke kahá, ki Jaisá tumhárá iatiqád hai, waisá tumháre liye ho.

30 To un kí ánkhen khul gaín; aur Yisú ne unhen tákid karke kahá, Khabardár, koí na jáne.

24. Yih gáne bajánewále záhiri mátam karte, aur haqíqí ranj men shámil na hokar, mazdúrí ke wáste áe the. Pas jab Masih ne kahá, ki Larí mári nahín, balki sotí hai, wuh naráz hokar us par hanse. Aur Masih kí murád yih thí, ki us kí mant goyá nind hai, jis se wuh jald uthégi.

25. *Andar jáke.* Markas likhtá hai, ki Yisú larí ke má báp aur tín shágirdon ke sáth andar gayá. (Mark. 5: 37—40.) *Aur wuh larí uthí*, yane jí uthí. Is hál men kuchh fareb, aur dagábázi nahín ho saktí, kyúnki us ke má báp, aur sab log jánte the, ki yih haqíqatan mar gai hai. Gaur karná cháhiye, ki Masih kí qudrat yahán tak thí, ki us ke hukm se murde jí uthte. Isí tarah wuh unhen bhí jo gunáh se murda hain, zinda kar saktá hai. Masih ke munh se ek bát hamáre liye káfí hai, ki ham us se hayát i abadí hásil kar sakte hain.

§ 60. Do andhoñ ko bíná karná, aur ek gúnge díwáne se deo nikálná. *Kafurnádhum men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
9: 27-34 |

27. *Do andhe us ke píchhe pukárte áe.* Is mujíze ká zikr faqat Matí hí kí kitáb men likhá hai.

Masih ne to bahut sí báten kahín, aur bahut mujíze kiye, jin ká zikr Injíl men nahín; aur yih jo kuchh ki likhá, biláshakk hamári talím o tarbiyat ke wáste hai, ki jis tarah har taur kí jismání bímári, aur baláen Masih ne dúr kún, usí tarah har taur kí rúhání bímári aur baláen wuh dúr kar saktá hai; maslan, jaise yih shaḡs jo andhe the, waise ham bhí gunáh ke sabab nábiná hain. Unhoñ ne Masih ká píchhá karke pukára. Waisá hí ham ko bhí us ke pás chale áná, aur chilláná cháhiye; aur jis taur wuh apní arz ká jawáb na pákar dilerí se andar gae, usí taur se ham ko bhí, himmat aur furotaní se apne dáwe par mustáid rahná cháhiye, jab tak ki Masih ham se yún na kahe, ki “Jaisá tumhárá iatiqád hai, waisá tumháre liye ho.” Hán Masih be-ímánwáloñ ke liye kuchh nahín kartá, magar imándáron ke liye; aur un ke wáste bhí un ke imán ke muwáfiq kartá hai.

30. *Khabardár koí na jáne.* In dinon Masih ne na cháhá ki us kí shuhtrat ziyáda ho, tá aisá na ho ki waqt ke hákim naráz hokar use apne kám se roken, par yih log samajhte the ki hamári ráe bihtar hai; is sabab se, us ke irshád ke barḡhiláf, tamám mulk men us ká charchá kiyá.

31 Par unhoṇ ne jáke us tamám mulk meṇ us kí shuh-rat kí.

32 ¶ Jis waqt we báhar nikle, dekho, log ek gúṅgá díwána us pás láe.

33 Aur jab deo nikálá gayá, wuh gúṅgá bolá: aur logon ne taajjub karke kahá, Aisá kabhí Isráel meṇ na dekhá thá.

34 Par Farísion ne kahá, ki Wuh deon ke sardár kí madad se deon ko nikáltá hai.

35 Aur Yisú un sab shah-ron aur bastíon meṇ jáke, un ke íbádatkhánon meṇ talím

detá, aur bádsháhat kí khush-khabarí kí manádí, aur logon kí har ek bímárí aur dukh dard dúr kartá thá.

36 ¶ Aur jab us ne jamá-aton ko dekhá, us ko un par rahm áyá, kyúṅki, we, un bheṛon kí mánind, jin ká charwáhá na ho, ájiz aur pareshán thín.

37 Tab us ne apne shágird-on se kahá, ki Pakke khet to bahut hain, par mazdúr thore;

38 Is liye tum khet ke málík kí minnat karo, ki wuh apne khet kátne ke liye maz-dúron ko bhej dewe.

33. *Isráel meṇ, yaṇe Yahúdion meṇ.*

34. Farísí Masíh se yahán tak dushmaní rakhte the, ki unhoṇ ne us ke mujizon ká íqrár karke, kahá ki, Yisú in deon ko, deon ke sardár, yaṇe Shaitán kí madad se nikáltá hai. Khudá kí panáh! Admí ká dil kyá hí saḡht aur sarkash hai, ki jab yih dunyá ká Nuját-dihanda zamín par phirtá, aur har tarah kí barakaten baḡhshtá thá, tab bhí log use qabúl na karke, baráks is ke kahte the ki yih Shaitán ká sharik hai. Magar un ká yih dawá mahz galat aur nádání thá; kyúṅki Shai-tán apne gárat karnewále kí madad karke, apní hukúmat ko kyúṅkar kharáb karegá.

§ 62. Tísrí sair Galíl meṇ. Bá-rah shágirdon ko nasíhat karná aur atráf meṇ bhejná. *Galíl.*

Mati.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
9: 35-38	6: 13	9: 1-6	
10: 1-42			
11: 1			

37, 38. *Pakke khet.* Is se mu-rád sab insán, ki jin kí jáneṇ bachá-

ná niháyat farz hai; aur *mazdúr* wuh hain jo naját kí khushkhabarí sunáte. Sab to is kám meṇ háth nahín lagá sakte, magar sab ko Khu-dá se jo Qádir hai, itní duá mángne kí táqat zarúr hai ki wuh aur mazdúr apne khet meṇ bheje.

FAIDE.

1, 2. á. Masíh ke pás áne meṇ koshish aur jurat karná cháhiye. Chunánchi yih maflúj agarchi ba-hut mushkil se áyá, tau bhí har taur se us ne apne ko wahán tak pahuncháyá. Isí tarah har gunah-gár ko karná cháhiye, ki kisi áṛ se na rukkar Masíh ke páon par já gire, aur yih jáne, ki yihí mujhe jilá saktá hai.

6. Masíh ko gunáhoṇ ke baḡhsh-ne kí táqat thí. Us ne yih dawá kiyá, aur is ke sabút meṇ fauran mujiza dikhláyá. Gaur karná cháhiye ki agar us waqt us meṇ yih tá-qat thí, to ab bhí maujúd hai. Pas sab ko apne gunáhoṇ kí baḡhshish ke liye usí ke pás áná cháhiye. Gunáhoṇ ká baḡhshná Khudá hí ká kám hai, aur kisi maḡhlúq ká

X BĀB.

1 **P**HIR us ne apne bārah shāgirdon ko pās bulāke unhen qudrat baḥshī, ki nāpāk rūhon ko nikālēn, aur har tarah kī bī-

nahīn. Is se Masīh kī ulūhiyat kā sabūt kāmīl hai, kyūnki jo aisā dawā kare, aur use sābit bhī kar de, wuh beshakk Ḳhudā hai.

10—13. Bure logon ke sāth jis tarah baiṭhnā aur mel rakhnā jāiz hai, wuh is maqām se baḥhūbī zāhir hai, yāne apnī ḵushī aur un kī sharārat men shāmīl hone ke liye nahīn, magar unhen sudhārne aur rūhānī fāida pahunchāne ke liye un ke pās jānā chāhiye.

18. Jo kam-umr hain, unhen bhī marnā hai. Dekho goristān men un kī bahut sī chhoṭī qabren hain, jo beshumār apne chhuṭpan men is jahān se guzar gae. Ai larko aur larkiyō, maut ke liye hamesha taiyār rahnā chāhiye; tum nahīn jānte, ki kis waqt wuh āegī.

X. BĀB.

ḲHULĀSA.

Masīh kā apne bārah rasūlon ko mujizon kā iḵhtiyār dekar bhej-nā, 1—4. Aur un ko nasīhat, 5—15. Aur un taklīfon se, jo unhen hone ko thīn, ḵhabar dekar tasallī aur dilāsa denā, 16—39. Aur un ke liye, jo unhen qabūl karen, barakaton kā wāda, 40—42.

Jab hamāre Ḳhudāwand ne apne bārah rasūlon ko waz karne ke liye bhejā, tab us kī umr qarīb battis bars kī thī. Us ne un ko jā bajā se, waqt bawaqt, chun liyā thā. Markas aur Lūkā ke bayān ke mutābiq, us ne pahārī waz se peshtar unhen shāgird kiya thā, aur Markas kahtā hai, ki Us ne un ko do

mārī aur dukh dard ko dūr karen.

2 Aur bārah rasūlon ke yih nām hain; Pablā, Shamaūn, jo Patras kahlātā, aur us kā bhāī Andryās; Zabadī kā beṭā

25. Masīh murdon ko jilā saktā hai, aur wuh apne sab logon ko jilāegā. Sab chhoṭe bare jinhon ne yahān use pyār kiya, wahān, yāne bihisht men us ke sāth hongē. Magar sab sharīr aur jo use nahīn pyār karte, halākat men parenge.

37, 38. Tamām jahān kī najāt ke liye duā māngnā chāhiye. Fasl ab bhī bahut hai, jaisī ki Masīh ke waqt men thī. Hisāb se maḷum hotā hai, ki ab tak sāth karor ādmī Injīl se nāwāqīf hain, aur is barī fasl ke kātne ke liye mazdūr ab tak kam hain. Jahān gunāh se bharā huā hai. Is liye chāhiye, ki ham Ḳhudā se nīt duā māngēn, tāki wuh aur mazdūr apne khet men bheje.

do karke bhejā, jis kā fāida yih, ki har ek ko apne kārobār men madadgūr rakhnā bihtar hai.

1. *Bārah.* Aglab hai ki Masīh ne bārah rasūlon ko is wāste muqarrar kiya, ki Yahūdion ke firqe bhī bārah hī the; aur yih bhī zāhir hai, ki gawāhī dene, aur kalīsyā kī bunyād dālne ke liye bārah shakhs thore nahīn, aur is kāam men itne kāfī bhī the.

Qudrat baḥshī. Is baḥshish men Masīh kī ulūhiyat sāf zāhir hai, ki wuh na sirf āp hī mujizon kī qudrat rakhtā thā, balki us ne apne shāgirdon ko bhī isī tarah kī tāqat baḥshī.

2. *Rasūl.* Is lafz ke maṇe qāsid, yā firistāda, yāne bhejā huā. Yih rasūl shurū se Masīh ke sāth

Yaqúb, aur us ká bhái Yúhan-ná;

3 Failbús, aur Barthúlamá; Thúmá, aur mahsúl lenewálá Matí; Halfá ká betá Yaqúb, aur Labbí jo Thaddí bhí kahlátá;

4 Shamaún i Kanaáni, aur Yahúdáb Iskariyúti, jis ne use pakarwá diyá.

5 Un bárahon ko Yisú ne farmáke bhejá, ki Gair-qau-mon kí taraf na jáná, aur Sámariyon ke kisi shahr men dákhlil na honá :

rahe, aur unhon ne us kí nasíhaten sunín, aur mujize dekhe. Is sabab se wuh us ke mutabar gawáh, aur is kám ke láiq the, aur durustí ke sáth kah sake, ki Yisú KHUDÁ ká Masíh, aur insán ká Naját-dihanda hai; aur yihí un ká kHÁSS kám thá. *Patras.* Us ká ek aur nám Kaifá hai. Yúnání men Patras ke mané patthar, aur Súrriya-Kaldí men Kaifá ke yihí mané hain; aur yih nám us ko is liye diyá gayá, ki wuh KHUDÁ ke kám men patthar kí mánind sakht, aur bejumbish thá.

5. Yisú ne us waqt tak Yahúdíon men waz kiya thá, aur shágirdon se bhí yihí farmáyá, ki Yahúdíon men jáo. Is ká sabab yih, ki Yahúdí KHUDÁ ke kHÁSS log the, aur munásib bhí yihí thá ki yih kHush-khabarí pable unhin ko sunái jae. Akhír ko Masíh, jab apne sab kám tamám karke, aur murdon men se jí uþkar, ásmán par jáne ko taiyár thá, tab us ne unhen hukm kiya, ki “Sab qaumon ko Báp, Bete aur Rúh-ul-Quds ke nám se baptismá dekar shágird karo.” Matí 28 : 19, 20. *Sámariyon.* Mulk i Sámari, Galil aur Yahúdiya ke darmiyán thá, aur peshtar wahán ke log, Isráéli the, magar jab Bábul kí asiri men gae, aur phir wahán se chhútkar, apne watan men áe, tab aisa húa

6 Baki, pable, Isráel ke ghar kí khoí húi bheron ke pás jáo.

7 Aur chalte húe manádi karo, ki Ásmán kí bádsháhat nazdík áí.

8 Bímáron ko changá karo, korhíon ko pák sáf karo, murdon ko jiláo, deon ko níkaló : tum ne muft páyá, muft do.

9 Na soná, na rúpá, na támbá apní kamař men rakho.

10 Ráste ke liye na jholí, na do kurte, na jútíán, na

ki bahut se but-parast bhí un ke sáth áe, aur un but-paraston ke mel se in ke aqíde aur dastúr aise bigar gae ki yih bhí unhin men gine jate. Is wáste Yahúdí un se bahut nafrat karne lage; chunánchi is nafrat ká bayán Injil i Muqaddas men páyá jata hai, dekho Yúhan. 4 : 9, aur 8 : 48.

6. *Isráel ke ghar kí khoí húi bheron ke pás jáo.* Yahúdí, jo Isráel ke kHándán se the, wuh KHUDÁ ke chune húe log thahare, aur Muqaddas Kitáb men aksar KHUDÁ un ká chau-pán kahlátá hai, aur wuh us ká galla, yane, bheren; magar wuh bhaṭakkar gunáh ke kále paháron men paráganda ho gae, aur Masíh, un ká chaupán, unhen phir dhúndhne áyá.

7. *Ásmán kí bádsháhat nazdík áí,* yane Masíh apne logon ko ek jamáat men, jo kalísyá kahlátí, ikatthá karne ko taiyár hai, aur yih kalísyá us kí ek rúhání bádsháhat thahregí.

9, 10. Yih safar rasúlon ká, apní qaum, aur apne bháíon ke darmiyán thá. Is liye Masíh ne hukm diyá, ki apne wáste safar ká sámán na karo; kyúнки jis hál men tum un ke wáste rúhání kámon men aisi mílnat karoge, to yaqínan wuh bhí tumhári jismání zarúraton men madad karenge. Lekin agar koi wáiz gair-

lāthí lo : kyúnki k̄hurák maz-dúr ká haqq hai.

11 Aur jis shahr yá basti men dāk̄hil ho, daryāft karo, ki láiq wahān kaun hai ; aur jab tak wahān se na niklo, wahīn raho.

12 Aur jab tum kisí ghar men jāo, use salām karo.

13 Agar wuh ghar láiq hai, to tumhárá salām use pahunchegá : aur agar láiq

mulk, yá gair-qaum men Injil sunāne ko jáyá cháhe, aur is hukm ke liház se apne safar ká sámán na le, to wuh K̄hudáwand kí is bát ká matlab nahīn samjhá ; kyúnki gair-mulkwālon, aur but-paraston se aksar mángná befáida aur be-mauqa hai, aur na wuh denge. Is sabab se safr ká sámán taiyār karke jáná munásib hai, aur yih hukm aise safr se jlāqa nahīn rakhtá. Hān, dīn ke sab k̄hādīmon ko itná albatta cháhiye ki dunyá ká mál jamā karke us par dīl na lagāen, balki har Isái ko aisá munásib hai, aur khásskar k̄hādīm i dīn ko. *K̄hurák mazdúr ká haqq hai.* Yāne tum jo auron ko K̄hudá kí taraf se talīm karoge, to munásib hai ki wuh bhī tumhárá ihtiyājon ko rafa karen. Aur is muqaddame kí bábat Injil men mundarij hai, ki “ dáote hūe bail ká munh mat bāndho,” yāne jo koí kisí chíz par mihnāt kartá, us par us ká haqq wājib hotá hai. Dekho 1 Karint. 9 : 7—12.

11—13. *Láiq wahān kaun hai.* Yāne kaun dīndār aur K̄hudá-tars aisá hai ki tumhen mere nám se qabúl kar legá. Jab aisá shakhs mile, to usí ke ghar men jāo, aur wahīn raho ; kyúnki agar tum ghar ghar phiro, to log tumhen haqir jánenge, aur tum ko kalām sunāne kí fursat bhī kam milegi. *Aur jab tum kisí ke ghar men jāo ; use salām karo,* yāne yih, ki

nahīn, to tumhárá salām tum par phir áwegá.

14 Aur jo koí tumhen qabúl na kare, aur tumhárá bátēn na sune, us ghar yá us shahr se nikalke apne pánw kí gard jhár do.

15 Main tum se sach kahtá hūn, ki Adálat ke dīn Sadúm aur Amúráh kí zamīn ke liye us shahr kí nisbat ziyáda ásání hogí.

K̄hudá ke fazl se tum mubárák ho. Agar wuh láiq hon, aur mere nám se tumhen qabúl karen, to tumhárá mubárákbád un par thahregá, aur nahīn to phir áegá.

14. *Apne pánw kí gard jhár do.* Is bát kí gawáhi par, ki unhon ne K̄hudá kí barakat se ap ko mah-rúm rakhá, aur náláiq thahre : pas ham is men bequsúr hai. Aām. 13 : 51 ; aur 16 : 6.

15. *Sadúm aur Amúráh kí zamīn ke liye us shahr kí nisbat ziyáda ásání hogí.* K̄hudá ne yih shahr, aur in ke siwá Adamah aur Zabían ko bhī, un ke gunáhon ke sabab, ág aur gandhak se jalákar gárat kar dálá. Dekho Paid. 19 : 24, 25. Wuh bastiān us wadí men wéqa thin jahān ab Bahr-ul-maut, yāne Murda Samundar hai. Aur K̄hudáwand farmátá hai, ki hashr ke dīn us shahrwālon kí sazá, Sadúm aur Amúráh se niháyat ziyáda hogí, is liye ki inhon ne Injil kí khushkhabarí sunkar use radd kiyá, yāne ján bujhkar kalām ko haqir jáná ; aur Sadúm aur Amúráh ke logon ne jo kuchh kiyá, wuh nádání se thá. Matí. 11 : 23, 24 ; Lúk. 12 : 47, 48 ; Ibr. 2 : 1—3. Sadúm aur Amúráh ká ajab taur se gárat honá Kitáb i Muqaddas men ká jagah likhá hai, aur un kí halákat ek sáf nishán hai, ki gunahgár aur badkár besazá na chhútege. 2 Pat. 2 : 6 ; Yahúd. 7 á.

16 ¶ Dekho, main tumhen bheron kī mánind bherion ke bích men bhejtá hún: pas tum sámp kī tarah hoshyár, aur kabútar kī mánind bebad ho.

17 Magar ádmion se khabardár raho, ki we tumhen apní kachahrion men pakarwáenge aur apne ibádatkhánon men kore máreng;e;

18 Aur tum mere wáste

16. Is áyat ká matlab yih hai, ki main tum ko jo bheron kī mánind begunáh ho, dunyá ke logon ke pás jo bherion kī tarah phárnawále hain, bhejtá hún: pas tum sámp kī tarah hoshyár raho. Sámp har ek mulk men dáuáí aur hoshyári men mashhúr hai. Dekho Paid. 3: 1. Chunánchi qadím Misrion ke taswírí harfon men sámp kī taswír se dáuáí aur hoshyári murád hai. Masih ká matlab yih záhír hai, ki tum khataron se áp ko bacháne men sámp kī tarah hoshyár ho, ki yih jánwar bahut tezí aur hoshyári se bach nikaltá hai. *Aur kabútar kī mánind bebad ho.* Chunánchi bahut log sámp ko márne daurte hain, aur kabútar ko bahut kam.

17. *Logon se,* yane jo bherion kī tarah phárnawále hain, khabardár raho, ki wuh *sanedrim* men pakar le jáenge. Yih sanedrim ahl i Yahúd kī sadr-ádalát thí, jahán bhári muqaddamon ká faisala hotá, aur *ibádat-khánon men* chhotí báton kī ádalát hotí thí. Aur is áyat men in donon maqámon ke nám se har tarah kī ádalát kyá bhári kyá halkí, aur sazá kyá bhári kyá halkí, murád hai.

18. Masih agar jhúthá hotá, to wuh apne shágirdon se aisí báton ká zikr na kartá, balki jahán tak ho saktá, un ko tasallí aur dilása detá, ki tum ko merí pairawí karne se izzat aur fáida hogá. Magar na-

hákimon aur bádsháhon ke sámhne házir kiye jáoge, ki un par aur Gair-qaumon par gawáhí ho.

19 Lekin jab we tumhen pakarwáen, fikr na karo, ki ham kis tarah yá kyá kahenge: kyúnki jo kuchh tumhen kahne hoga, so usí gharí tumhen us kī ágáhí hogí.

20 Kyúnki kahnewále tum

hín; wuh un se sáf kahtá hai, ki "Tum mere nám ke sabab satáe jáoge," aur dúsre, maqám men wuh kahtá hai, ki "Baze tum men se qatl kiye jáenge." Aise hál men yih gumán díl men áte hain;—*Pahle*, yih, ki is mazhab ká bání, yane Masih, apní sadáqat par sábit qadam, aur apní safáí men kámil thá; ki agar-chi ádmí is mazhab ke bar-khiláf hon, magar Khudá mukhálif nahín hai. Aur *dúsre*, yih bhí samajh men áta hai, ki us ke rasúl jánte the ki is ke pás sadáqat hai, yane yih beshakk sachchá hai. Is wáste unhon ne thokar na kháí, aur zulm aur ruswái se na dare, halánki un ká fareb kháná muhál thá, kyúnki unhon ne bahut mujizon ko dekhá, aur kaí baras us ke sáth rahe the. Pas is se záhír hai ki jo mazhab unhon ne ikhtiyár karke jári kiyá, wuh sachchá aur barhaqq hai. Aur is par bhí gaur karná cháhiye ki Masih un se farmátá hai ki *tum hákimon aur bádsháhon ke sámhne házir kiye jáoge.* Us waqt un kī kyá haqiqat thí ki aisí bát un ke haqq men purí ho? Tau bhí kaí bár purí hui, chunánchi Patras, Nero bádsháh, aur Yúhanná, Domitian bádsháh, aur aur rasúl Pártiání, aur Isqutiání aur Hind ke bádsháhon ke áge házir kie gaye, aur un ke huzúr men Injíl par gawáhí dí.

19, 20. *Fikr na karo.* Dekho

nahín, balki tumháre Báp kí Rúh tum men bolegí.

21 Bhái bhái ko, aur báp bete ko, qatl ke liye pakar-wáegá : aur larke apne má báp kí mukhálifat men uthenge, aur unhen marwá dālenge.

22 Aur mere nám ke báis, sab tum se dushmaní karen-

Tafsír i Matí 6 : 25. Wuh kahtá hai ki Khudá un ko, ilhám kí rú se jawáb dene kí táqat degá. Yih bilá shubh un ke liye barí tasallí kí bát thí, kyúñki wuh garíb aur beilm the; aur aise log bádsháhon ke huzúr men aksar darte hain.

21. Masih kí yih bát aksar púrí húi hai. Agle dinon men jab Ísái thore the, aur Rúmíon kí hukúmat jari thí, tab hákim aur raíyat donon milkar har taur se koshish karte, ki yih mazhab na phailé, aur is iráde se hazáron Ísáion ko már dālte the; chunāñchi bazon ko qatl kiyá, aur bazon ko salíb par kñinchá, aur bazon ko khaulte hūe tel men dālá, aur kitnon ko ág men jalákar kñhak kar diyá, aur kitnon ko ág ke sámhne rakñkar kabáb kar dālá, aur aksaron ko sisá galákar piláyá, aur aksaron ko janglí darindon, sher, wagaira ke áge dālá, aur bazon par ral lagákar jalái, ki Nero bádsháh ke bág men roshní ho; aur agarchi Ísáion kí aisí haulnák maut darpesh thí, tau bhí aksar aisá hotá ki un ke jání dost, aur un ke má báp, bhái bahin khud pakarwáte the, kyúñki mazhab ke sabab un ke dil men púrí dushmaní paidá húi thí.

22. Mere nám ke báis sab tum se dushmaní karenge. Masíh kahtá hai, ki Main jahan ká núr hún, aur haqíqat men wuh aisá hai, aur kuchh us ke log bhí aise hí hain. Pas wuh jo tárikí, yane gunáh kí

ge : par wuh jo ákñhir tak bardásht karegá, so hí naját páwegá.

23 Jab we tumhen ek shahr men satáwen, to dústre men bhág jáo : main tum se sach kahtá hún, ki Tum Isráel ke sab shahron men na phir chukoge, jab tak ki Ibn i Ádam na á le.

tárikí men rahte, aur us ko pasand karte hain, us núr i haqq se náraz hokar, un logon ko bhí jo us kí kñhabar dete, aur us kí taríf karte, nápasand thahráte hain. Jo ákñhir tak bardásht karegá. Yane jo zindagí bhar un mushkilon aur musibaton se láchar na hokar, apne imán par sábit qadam rahen, wuhí naját páenge. Aur jo bardásht na karke, in musibaton ke báis Khudáwand ko chhoregá, wuh naját se kñharí hogá.

23. *Jab we tumhen ek shahr men satáen.* Masíh ká yih hukm nahín hai, ki ham apní ján befáida ganwáen, magar cháhiye ki har ek munásib tadbír se us ko bacháen. Tau bhí Masíh ke ahkám aur Rasúlon ke taríqe se záhír hai, ki Khudáwand ká inkár, yá koí burá kám karne se marná bihtar hai. Hán, ham ko cháhiye, ki jahán tak ho sake, apní ján bacháen; lekin agar bacháne kí shart yih ho, ki ham apne Naját-dihande ká inkár karen, to ján ko kho dená farz hai, aur is hál men ham ajr páenge. *Tum Isráel ke shahron men, w.* Yane, in musibaton ko sahte hūe tum Yahúdion ke shahron men na phir chukoge, ki Yarúsalam kí barbádí á pahunchegí, aur Yahúdí mazhab ákñhir ho jáegá. Dekho Tafsír i Matí 24 : 28, 29, 30. *Ibn i Adam*, yane Masíh ká áná, aksar yihí murád rakhtá hai, aur yih májara is bát ke kahne se tis baras

24 Shágird apne ustád se bará nahín, na naukar ápane kháwind se.

25 Bas hai, ki shágird apne ustád kí, aur naukar apne kháwind kí mánind ho. Jab unhoñ ne ghar ke málík ko Baalzabúl kahá hai; to kitná ziyáda, us ke logon ko na kahenge?

26 Pas un se na daro : kyúñki koí chíz dhanpí nahín, jo khul na jae, aur na chhipí, jo jání na jae.

27 Jo kuchh main tumhen andhere men kahtá hún, ujále men kaho : aur jo kuchh tum-

háre kánon men kahá jae, kothon par manadí karo.

28 Aur un se, jo badan ko qatl karte, par ján ko qatl nahín kar sakte, mat daro : balki usí se daro, jo ján aur badan, donon ko, jahannam men halák kar saktá hai.

29 Kyá ek paise ko do gaure nahín bikte? aur un men se, ek bhí, tumháre Báp kí bemařzí zámín par nahín girtá.

30 Balki, tumháre sir ke bál bhí gine haiñ.

31 Pas mat daro, tum bahut gauroñ se bihtar ho.

bad wáqí húa. Dekho Matí 24 : 30; Mark. 13 : 26; Lúk. 21 : 27, 32.

24, 25. In áyaton se murád yih hai, ki tum satáe jane se bachne kí ummed mat rakho. Unhoñ ne mujhe Baalzabúl, yane Shaitán kahá hai, aur wuh tumhen bhí zarúr burá kahenge. Baalzabúl Aqrúñion ká deotá thá, 2 Sal. 1 : 2. Aur us ke mane makkhion ká málík. Yih log samajhte the, ki wuh ham ko makkhion se bachatá hai. Is galíz aur haqir kám se ahl i Yahúd us ko Baalzabúb, yane galázat ká deotá kahte the; aur rafta rafta yih nám hiqarat ke taur par Shaitán ká thahráne lage, Lúk. 11 : 15; Mark. 3 : 22. Pas Masih par yih nám lagána niháyat hiqarat kí bát thí.

26. *Un se na daro.* Apne shágirdon ko wuh dilása detá hai, ki Khudá tumhári hifázat karega. Yih bát ki *koí chíz dhanpí nahín, jo khul na jae*, aglab hai, ki Yahúdiyon men ek masal thí. Is kahne se Masih kí murád yih hai, ki tum log abhí chhipe ho, yane dunyá tum ko ab tak nahín pahchánti; tau bhí zahir ho jáoge. Apná kám karte

jáo, aur rafta rafta log jánenge, ki tum bure nahín ho.

27. *Andhere men*, yane khilwat men. *Kothon par*, yane bedharak pukáro, chunáñchi koí shakhs kothe par manadí kare, to bahut log us kí bát sun sakte haiñ.

28. *Un se*, yane ádmion se mat daro, ki wuh sirf tumháre badan már dáñe kí táqat rakhte haiñ; magar Khudá se daro, ki wuh badan aur ján donon ko jahannam men dál saktá hai. Is áyat se sábit hai, ki bure logon kí bhí qiyámat hogí, aur un ke badan bhí sazá páenge. *Jahannam*. Dekho Tafsir i Matí, 5 : 22.

29—31. Pichhlí áyat men yih ishára páyá jatá hai, ki Khudá hamáři khabar legá, aur in áyaton men sáf bayán húa, ki kis wáste khabar legá. In ká matlab yih hai, ki agar Khudá chhoť aur kam-qadr chizon kí khabar letá hai, to wuh tumháři khabar kitní hí ziyáda na legá, ki tum insán ho,—Khudá ke bande, aur un se káñi afzal. Is maqám par dekho, ki koí chíz aisí chhoť aur haqir nahín, jo Khudá kí parwardigári us tak nahín pa-

32 Is liye, jo koí, ádmíon ke áge, merá iqrár karegá, main bhí apne Báp ke áge, jo ásmán par hai, us ká iqrár karúngá.

33 Par, jo koí, ádmíon ke áge, merá inkár karegá, main bhí apne Báp ke áge, jo ásmán par hai, us ká inkár karúngá.

34 Yih mat samjho, ki main zamín par sulh karwáne áyá: sulh karwáne nahín, balki talwár chaláne ko áyá hún.

hunchtí. Wuh hamáre bálon ká shumár bhí jántá hai, aur koí wáridát us kí marzí ke bagair nahín hotí. Is men kyá hí barí tasallí hai !

32, 33. *Is liye* insán se mat daro, *wg.*, magar ap ko Khudá ke supurd karo, kyúncí jo koí insán ke dar se merá inkár karegá, main bhí us ká inkár karúngá. Is bát par gaur karná cháhiye. Jo log Masih ko jánte hain ki haqíqat men Naját-dihanda hai, tau bhí ádmíon ke dar se us ká iqrár nahín karte, un ko yih bát sochná niháyat munásib hai, ki jis tarah wuh us se sharmáte hain, isí tarah wuh bhí un se sharmáegá, yane qabúl na karegá.

34, 35. Masih SHÁH I SALÁMAT kahlátá hai, Yas. 9 : 5 ; aur 11 : 6 ; Lúk. 2 : 14 ; aur jis tarah us ke paidá hone ke waqt firishton ne gáyá, ki "Zamín par salámatí, aur ádmíon se razámándí ho," usí tarah us ke áne se filhaqíqat húa, aur hotá játá hai. Masih kí murád yih nahín, ki mere áne ká kháss matlab talwár chaláne aur fasád uṭháne ká hai, magar yih, kí talwár mere sabab se chalegí, aur fasád uṭhegá ; yane log tum se dushmaní karenge, aur cháhenge ki már dálen ; aur is wáste yih karenge, kí wuh nekí ke dushman hain. Isí tarah Masih zulm o fasád ká sabab húa hai, lekin is men qu-

35 Kyúncí main áyá hún, ki mard ko us ke báp, aur betí ko us kí má, aur bahú ko us kí sás se judá karún.

36 Aur ádmí ke dushman us ke ghar hí ke log hongé.

37 Jo koí má báp ko mujh se ziyáda cháhtá hai, mere láiq nahín hai, jo koí betá yá betí ko mujh se ziyáda pyár kartá, mere láiq nahín hai.

38 Aur jo koí apní salíb uṭháke mere píchhe nahín átá, mere láiq nahín hai.

súr un logon ká hai, jo nekí ke mukhálif hain ; aur agar sab log nekí ke khwáhán hote, to Masih ke áne se sirf salámatí hotí. Aur Masih gharánon men fasád ká báis is taur se hai, kí jab koí us ko qabúl kar letá, aur us ke rishtadár rázi nahín hote, tab albatá judái partí hai. Magar is ká qusúr un par hai jo haq ko qabúl nahín karte.

37. Yane judái to hogí, magar jo koí má báp, bhái bahin, yá kisi dunyáwí chíz kí muhabbat se mere píchhe nahín á saktá, wuh mere lá-iq nahín ;—main us ko qabúl na karúngá. Aisá shakhs merá shágird nahín ho saktá. Haqíqí shágird wuh hai jo sab ko chhor degá, magar mujhe na chhoregá.

38. *Salíb.* Mulk i Rúm men jab káminon ko qatl karte the, wuh aksar salíb par khinchte. Yih salíb do lakríon se baní thí,—is taur par † ; aur is sazá ká ek hissa yí thá, ki mujrim apní salíb uṭhákar maqám i sazá par le jáe. Yih lakrí bhári thí, aur is ká uṭháná niháyat sharm ká báis thá. Pas Masih kí murád yih hai, ki sharmindagí uṭháná, aur musibatén sahná, aur merí ráh men har tarah kí mushkí-lát gawára karná, aur jo kuchh farz ho, mere shágird karen, aur dunyá ke logon kí parwá na rakhen.

39 Jo koí apní ján bachatá hai, use khoegá : par jo mere wáste apní ján khoegá, use páegá.

40 ¶ Jo tumhen qabúl kartá, mujhe qabúl kartá hai ; aur jo mujhe qabúl kartá hai, use, jis ne mujhe bhejá, qabúl kartá hai.

41 Jo koí nabí ke nám se

39. Jo koí in musibatón ke dar se merá inkár karegá, aur yún is dunyá men apní ján bcháegá, wuh naját men hissa na páegá, aur us kí ján áqibat men halák hogí. Is maqám men *ján* se do matlab hai; ek to zindagí is dunyá kí, aur दूसरे, áqibat kí zindagí.

40—42. In báton se Masíh kí murád yih hai, ki jo koí us ko, yá us ke shágirdón ko, yá kisi nabí, yá rástbáz ko qabúl kartá hai, wuh is se zahir kartá ki mujhe pah-chántá, aur mujh se khush hai. Wuh apná ajr páegá. *Nabí ke nám se.* Nabí ko qabúl karná yih hai, ki us ko nabí jánkar qabúl karná, aur nabí kí izzat dená, aur us ke kám men madadgár honá. *In chhoṭon men se,* yane shágirdón men se. Yih chhoṭe is wáste kahláte hai, ki un ke pás daulat aur hashmat aur dunyáwí ilm, aur darja na thá, aur dunyá un ko haqir jántí thí.

FAIDE.

7, 8. Masíh aur us ke rasúlon kí dilí shafaqat dekho, ki wuh jahán ko yih sab se barí barakat muft dete rahe. Hawá aur dhúp, aur pání, aur Khudá kí sab bakhsishon ke muwáfíq yih bhí hai; ki jis ke kuchh dām nahín. Garíb khushí se áen, aur daulatmand bhí apní daulat par bharosá na karke, khushí se áen; han, sab log khushí se ákar in barakatón men sharík hon. Yas. 55 : 1.

nabí ko qabúl kartá hai, nabí ká ajr páegá ; aur jo rástbáz ke nám se rástbáz ko qabúl kartá, rástbáz ká ajr páegá.

42 Aur jo koí, in chhoṭon men se, ek ko shágird ke nám se faqat ek piyála ṭhandá pání piláegá, main tum se sach kah-tá hun, ki Wuh apná badlá bepáe na rahegá.

9, 10. Khudá apne sab logon, aur khásskar dín ke khádimón ká parwardigár hogá. Jo Khudá par bharosá rakhte, aur us ke kám men mihnát karte hai, wuh un kí khabar legá ; kyúñki mazdúr apní mazdúrí ká haqqdár hai.

11—13. Dín ke khádimón se nek salúk karná cháhiye; ki naját kí khabar dená, aur jahán ko fáida pahunchána un ká kám hai.

14, 15. Injíl ke radd karne men dekho kyá hí bará khatra hai. Soná aur rúpá, táj aur takht radd karná kuchh barí bát nahín, lekin agar koí Injíl ko radd kare, to wuh sab hí apná kho detá hai, aur us ke liye Sadúm o Amúrah se ziyáda mushkil hogí.

23. Apní ján bacháne ke liye hamen khabardár honá cháhiye, jaisá ki rasúlon ko bhí khatre kí jagah se bhágne ká hukm thá. Jo shakhs befáida apní ján kho detá hai, wuh apná khún apne hí sir letá hai. Magar is ján bacháne ke liye koí yih na samjhe, ki Khudáwand ká inkár karná, yá kisi tarah kí bedíní bhí durust hogí.

29, 30. Khudá kí nigáh har chíz par hai, aur koí us kí parwardigáरी se judá nahín. Wuh chiryon tak kí khabar letá, aur hamáre sir ke bál bhí us ke nazdík gine hue hai. “Khudáwand saltanat kártá hai, zamín khushían kare.” Zab. 97 : 1.

32, 33. Logon ke áge Masíh ká iqrár karná munásib aur zarúr hai.

XI BĀB.

1 **A**UR aisá huá, ki jab Yisú apne bárah shágirdon ko hukm de chuká, to wahān se rawána huá, ki un ke shahron men tálím aur manádi kare.

2 Yúhanná ne qaidkháne men Masíh ká bayán sunkar apne shágirdon men se do ko bhejke us se pūchhwáyá, ki

3 Kyá, jo ánewálá thá, tú

Is bát se inkár karná, yá sharm kháná na chábiye, kyúnki wuh áp kahtá hai, ki Jo merá inkár kare, main us ká inkár karúngá, aur jo mujh se sharmáe, main us se shar-máungá.

XI BĀB.

KHULÁSA.

Yúhanná ká apne shágirdon ko Masíh ke pás bhejná, 2—6. Yúhanná ká bátat Masíh ká gawáhi, 7—15. Yúhanná aur Masíh ká bátat logon ká badgumáni, 16—19. Kafarnáhum, wq., ko malámat, 20—24. Yih khushkhabarí nádánon tak pahunchne kí shukrguzári, 25—27. Mazlúmon ko apne pás bulána, 28—30.

1. Masíh ne apne shágirdon ko Kafarnáhum ke nazdik yih hukm diyá thá. Phir un tarfon, yane Galil ke shahron men wuh gayá.

§ 41. Yúhanná ká, qaid hokar, apne shágirdon men se bázon ko Yisú ke pás bhejná. *Galil aur Kafarnáhum.*

Matí	Mark.	Lúk.	Yúhan.
11: 2-19	7: 18-35	

2—19. Dekho Lúk. 7: 18—35.

Yúhanná Herodís bádsháh kí qaid men thá, is wáste ki Yúhanná ne

hí hai, yá ham dústre kí ráh taken?

4 Yisú ne jawáb men unhen kahá, ki Jo kuchh tum sunte aur dekhte ho, jáke, Yúhanná se bayán karo: ki

5 Andhe dekhte, aur lang-re chalte, korhí pák sáf hote, aur bahre sunte, aur murde jí uñhte haiñ, aur garibon ko khushkhabarí sunái játi hai.

kahá ki apne bhái Filip kí jorú rakhná tujhe rawá nahín. Dekho Mat. 14: 3, 4. Yih tahqíq ma'lúm nahín hai ki Yúhanná ne kis wáste unhen Masíh ke pás bhejá: sháyad is wáste, ki mere shágird Masíh se wáqif hon, aur sháyad wuh áp dar-yáft karne cháhtá thá, ki áyá yih wuhí hai jis ko main ne baptisrá diyá: magar gumán gálib hai ki Yúhanná áp shubh nahín kartá thá, aur sirf is wáste bhejá ki Masíh kí haqíqat ziyáda khul jáe.

3. *Kyá jo ánewálá thá*, yane kyá tú haqíqat men Masíh hai, jis ká intizár ham karte haiñ, ki haqíqat men wuh áegá. Ahl i Yahud Naját-dihanda kí ráh dekhte the, aur us ká wada shurú hí se thá. Paid. 49: 10; Yas. 9: 1—6, aur 11: 1—5, aur 35: 4—6, aur 53 báb, Dán. 9: 24—27, dekho Yúhan. 6: 14 ko bhí, aur us ke sáth Istis. 18: 18, 19 ko miláo. Pas wuh aksar ÁNEWÁLÁ kahlátá thá.

4, 5. Yisú yih dawá kartá thá, ki main wuhí “ánewálá hún,” aur is dawé ke subút men yih mujize dikhlátá thá. Nabíon ne bhí albat-mujize dikhláe, magar yih dawá nahín kiýá; aur yih bhí jánná cháhiye, ki unhon ne jo kiýá, Khudá ke nám se kiýá, aur Masíh ne apne nám, yane apní táqat se. Pas Yisú ne wuhí kám kiye, jo sirf Masíh kar saktá, aur un kámon se Yú-

6 Aur mubáarak wuh hai, jo mere sabab thokar na kháe.

7 ¶ Jab we rawána húa, Yisú Yúhanná kí bábat jamáaton se kahne lagá, ki Tum jangal men kyá dekhne ko gae? Kyá, ek sarkandá jo hawá se hiltá hai?

8 Phir tum kyá dekhne ko gae? Kyá, ek mard ko, jo mihín kaprá pahine hai? dekho, jo mihín poshák pahinte bádsháhon ke mahalon men hain.

hanná ján saktá ki yihí Masíh hai. *Aur garibon ko Injil sunáí játí hai.* Masíh ke haqq men yih peshingóí thí, ki garibon, aur mazlúmon ko Injil sunáí jáegi—dekho, Yas. 61: 1. Is se bhí us ke shágird daryáft kar sakte the, ki Yisú wuhí Masíh hai. Is gawáhi par is bát se aur bhí mazbúúí páí játí hai, ki Masíh ke waqt tak jitne fail-súf aur hakímon ne dín ke muqadame men likhá, wuh sirf álimon aur daulatmandon ke liye thá, na garibon ke wáste.

6. *Mubáarak wuh hai, wg.* Yih bát wuh kháss Yúhanná aur us ke shágirdon, balki sabhon ke wáste kahtá hai, ki tum yih gumán na karo, ki mujhe dunyá ke taur par hukúmat lekar Yahúdíon par bádsháh banná hai; aur mere bádsháh na banne se tum mat socho ki sháyad yih Masíh nahín. Agar tum aisá sochoge, to tumhárá bahut nuqsán hogá; aur mubáarak wuh hai, jo is bát men thokar nahín khátá, yane merí haqíqat wájbí samajhkar, bequsúr aur beaib merí ráh par chaltá hai.

7—11. Bahut sí jamáaten Yúhanná ke pás baptismá lene ko áin thín, chunánci likhá hai, ki “Yarúsalam aur sáre Yahúdiya aur

9 Phir tum kyá dekhne ko gae? Kyá, ek nabí? hán, main tum se kahtá hún, balki nabí se bará.

10 Kyúnki yih wuh hai, jis kí bábat likhá hai, ki, Dekho, main apná rasúl tere áge bhejtá hún, jo tere áge terí ráh durust karegá.

11 Main tum se sach kahtá hún, ki Un men se jo auraton se paidá húa, Yúhanná baptismá denewále se kóí bará záhir nahín húa: lekin jo ás-

Yardan ke tamám ás pás ke rahnewále us ke pás chale áe,” Matí 3: 5. Masíh púchhtá hai, ki tum kyún gae? kyá ek sarkande ke muwáfíq kamzor shakhs ko dekhne gae the, ki wuh har ek hawá se hiltá? nahín; Yúhanná aisá ádmí nahín thá. Phir kyá, ek mard ko, ki jo bárik kapre pahine hai, dekhne gae the? Aise log bádsháhon ke mahalon men rahte hain; aur Yúhanná aisá ádmí na thá. Wuh únt ke bálón kí poshák pahintá, aur champe ká kamar-band bándhtá thá. Phir kyá nabí ko dekhne gae? Hán; Yúhanná nabí to thá, balki agle nabíon se bará, kyúnki wuh Masíh ká peshrau thá, aur us kí ráh taiyár karne ke liye bhejá gayá; chunánci Malákí nabí ne us kí khabar Masíh kí khabar ke sáth dí thí, (Mal. 3: 1.) ki “Dekho main apne rasúl ko bhejúngá, aur wuh mere áge rásta banáwegá, aur wuh Khudáwand,” (jo asl men Yahowáh hai,) “jis ke tum muntazir ho, hán áhd ká rasúl jis ke tum mushtáq ho, wuh apní haikal ko áwegá: dekho wuh yaqínan áwegá, Rabb-ul-afwáj yún farmátá hai.” Pas Yúhanná ká martaba basabab peshrau hone, aur Masíh ko dekhne, aur us ko baptismá देने ke, sab nabíon se barhkar húa.

mán kí bádsháhat men chhotá hai, so us se bará hai.

12 Yúhanná baptismá denwále ke waqt se ab tak, ásmán kí bádsháhat par zabardastí hotí hai, aur zabardast log use chhín lete hain.

Lekin agarchi Yúhanná ká itnā buland martaba thá, tau bhí Masíh kahtá hai, ki Jo shakhs ásmán kí bádsháhat men chhotá hai, wuh us se bhí bará hai. Is se murád yih hai, ki Yúhanná agle, yane Músá kí shariát ke áhd ká thá, aur tum nae, yane Masíh ke áhd ke ho; aur jis tarah chánd sūraj kí nisbat kam roshní detá hai, isí tarah agle áhd ke log banisbat is nae áhd ke logon ke, kam roshní rakhte, yane nūr i marifat kam thá, aur naját kí báton se kam wáqif the; aur Yúhanná agarchi us ne Masíh ko dekhá, tau bhí us kí nasihat aur naját se ba-khúbí wáqif na thá, jaisá ki tum ho. *Ásmán kí bádsháhat*. Yane meri bádsháhat, jo ásmáni aur rúhání hai, aur jis kí rajyat har tarah kí rúhání barakaton men shámil hai.

12. Bahut log Yúhanná ke pás játe, aur barí sargarmí ke sáth tau-ba karke us kí báton sunte the; aur wuh un ko Masíh kí bádsháhat ke liye taiyár kartá thá; aur is sabab se bahut log Masíh ke pás bhí áte, ki us kí nasihaton sunen, chunán-chi kaí bár likhá hai, ki “Barí barí jamáaten us ke piche ho lín, yahán tak ki us ko kháne kí bhí fursat na milí.” Aur jab wuh jangal men gayá bahut log us ke piche daure áe. Yih sab aisé hál húa, ki goyá zabardastí se ásmán kí bádsháhat ko chhine lete hain. Khair, aisi chiz ko chhín lená ganímat, aur Khudá ko pasandída hai. Jo shakhs sargarmí, aur dilsozí se, jurat karke, naját ko dhúndhtá hai, wuhí páegá, aur sust aur káhilon ke báth wuh kab áegí?

13 Kyúnki sab nabí aur tauret ne Yúhanná ke waqt tak nabúwat kí.

14 Aur Iliyás jo ánewálá thrá, yihí hai; cháho, to qabúl karo.

15 Jis kisi ke kán sunne ke hon, sunne.

13. Is áyat se murád yih hai, ki Yúhanná nabíon se bará is wáste hai, ki jab us ne manádí kí, ki *Ásmán kí bádsháhat nazdík hai*, tab us ne ek nae zamáne, yane áhd ko dákhl kiya; aur yih zamána agle zamáne se bihtar aur núrání hai. Is wáste Yúhanná goyá Khátim-ul-ambiyá hai. *Tauret* se Músá kí páñch kitáben, aur *nabíon* se báqí kitáben murád hai. Yih kitáben Yúhanná ke waqt tak nabúwat kí gawáhi detí rahín, yane jab tak yih Nayá-Áhd shurú na húa. Aur is se yih murád nahín nikalí ki is nae zamáne men un ká kuchh bhí kám nahín hai, magar yih ki un ká zamána guzar gayá, aur un ká itnā bará kám nahín rahá.

14. *Iliyás*. Maláki nabí ne kahá thá, (Mal. 4 : 5;) ki Iliyáh, yane Iliyás, tumháre pás áegá, aur is se Yahúdí log yih kahkar, ki wuh múá na thá, samajhte the, ki wuh khud áegá. Masíh kahtá hai, ki yih Yúhanná wuh hí hai: yane, Maláki nabí kí murád yih hai, ki koí Iliyáh kí mánind áegá; chunán-chi Lúká 1 : 17wín áyat men likhá hai ki firishte ne Zakariyáh se kahá, ki Terá betá Yúhanná jo paidá hogá, wuh us ke, yane Masíh ke áge, “Iliyás kí qúwat aur tabíat ke sáth chalegá;” aur yihí Maláki nabí ká matlab hai. Magar Yahúdí kahte the, ki Iliyáh khud áegá. Is wáste Masíh kahtá hai; ki *Cháho to qabúl karo*, yane tum aisé nahín samajhte ho, magar samajhná cháhiye.

15. *Jis kisi ke kán sunne ko hon,*

16 ¶ Lekin is zamáne ke logon ko main kis se tamsíl dún? We un laṛkon kí mánind hain, jo bázaron men baithke apne yáron ko pukár-ke kahte hain, ki

17 Ham ne tumháre wáste bánslí bajái, par tum na náche; ham ne tumháre liye mátam kiyá, par tum ne chhá-tí na pítí.

suno. Masíh aksar yih bāten isti-mál kartá hai. Un kí murád yih hai, ki jo main ne kahá wuh sunne ke láiq hai, aur sabhon ko sunná cháhiye.

16—19. Masíh yahán un par un kí talauwan mijázi ke sabab ilzám lagátá hai, ki wuh laṛkon kí mánind hain, jo bázár men khelte hús kisi bāt par qáim nahín; chunánchi jab shádí ká khel un ke darmiyán hotá hai, aur ek tarafwále bánsrí bajáte, tab दूसरी tarafwále zidd se nahín náchte; aur jab mátam ká khel hotá hai, aur ek taraf ke log rote, tab दूसरी taraf ke log chháti nahín pítte. Masíh kahtá hai, ki tum logon ká hál yihí hai. Tum na mujh se aur na Yúhanná se, razámand ho. Yúhanná khátá pítá nahín áyá, yane bahut kam khátá pítá thá; chunánchi likhá hai ki “tidí, aur janglí shahd us kí khrák thí;” (Matí 3 : 4.) aur tum ne kahá ki us par ek deo hai. Ibn i Adam, yane main khátá pítá, jaise aur log kháte píte hain, áyá hún; aur tum kahte ho, ki dekho ek kháu, aur sharábí, aur mahsúl lenewálon aur gunahgáron ká yár.

Yahán kahne ká mauqa hai, ki Masíh aur logon kí mánind khátá, pítá, aur faqíron kí tarah ap par sakhtí nahín kartá thá. Yahúdiya ke log, aksar angúr ká ras lekar sharáb banáte the: aur aglab hai ki Masíh dastúr ke bamújib us ko bhí

18 Kyúnki Yúhanná khátá pítá nahín áyá, aur we kahte hain, ki Us par ek deo hai.

19 Ibn i Adam khátá pítá áyá, aur we kahte hain, ki Dekho, ek kháu, aur sharábí, aur mahsúl lenewálon aur gunahgáron ká yár. Par hikmat apne farzandon ke áge rást thahrí.

pítá thá. Magar is angúr ke ras men nasha honá sabít nahín, aur agar thá, to bahut kam: aur Isáí log, jo yih Masíh ká dastúr jánkar samajhte hain, ki hamáre liye har tarah ká nasha jáiz hai, aur beqaid píte, aur matwále hote hain, yih niháyat bhúl men pare hain. Albatta Injil men nasha bilkull maná nahín, chunánchi Pulús Timtásus se farmátá hai, ki “Sirf pání na piyá kar, balki apne házime, aur aksar kamzorion ke wáste thorí mai pí.” 1 Tim. 5 : 24. Aur Masíh ne bhí Kána e Galíl men shádí kí majlis men, mujize se ek bār mai banái, magar is muqaddame men kai bāt-on par liház karná cháhiye.—Pahle yih, ki wuh mai jo Masíh ne banái, us men sháyad nasha bilkull na thá: chunánchi ahl i Yahúd angúr ká ras gair-muskir aksar píte the; aur agar ham mánen ki us men sháyad nasha thá, to wuh hí, jo angúr ká, yá kisi aur phal ká ras kuchh dinon rakhne se paidá hotá hai; aur yih nasha bahut kam hai. Us sharáb kí mánind nahín jo ág par rakbkar khínchí játí hai. Dústre, jab kí Pulús Timtásus se farmátá hai, ki mai pí, to yih us ke házime, aur daḡ kamzorion ke wáste thá. Malúm hotá hai kí Timtásus un dinon kuchh bí-már thá, aur Pulús ne use yih, dáwá ke taur par batláyá. Tisre, yih bhí khúb dekho, ki wuh kahtá hai, ki “Thorí pí.” Chauthé, nashebázi

20 ¶ Tab un shahron ko, jin men us ke bahut se mujize zahir hue, malamat karne laga, kyunki unhon ne tauba na ki thi: ki

21 Ai Khurazin, tujh par afsos! ai Baitsaidá, tujh par afsos! kyunki yih mujize, jo tumhen dikháe gae, agar Súr aur Saidá men dikháe játe, to we tát orhke, aur khák men baithke, kab ke tauba kar chukte.

22 Pas main tum se kahtá

aur matwálá honá bilkull mana hai; aur yih likhá hai, ki “na chor, na lalachí, na sharábí, na gálí baknewále, na zálím, Khudá kí bádsháhat ke wáris hongé.” 1 Karint. 6: 10. Aur phir yih, ki “agar koi bhái kahlakar harámkar, yá lalachí, yá but-parast, yá gálí denewálá, yá sharábí, yá zálím ho, aise ke sáth kháná bhí na kháná.” 1 Karint. 5: 11. Aur aisé hí kái jagah likhá hai. *Mahsul lenewalon ka yar.* Jánná cháhiye ki mulk i Yahúdiya us waqt Rómion ke taht i hukumat thá, aur Yahúdí un kí hukumat se bahut náráz hokar, har ek Yahúdí se ki jo un kí sarkar men koi qhda ikhtiyar kartá, bahut nákhush hote, aur samajhte the ki wuh qarib i kufr ho gayá hai; aur yih mahsul lenewale Rómion ke ahl i kar, aur qhdadar the. Is wáste jab Masih ne aise logon ke sáth kháyá, to Yahúdí us par ilzám lagáte, aur kahte the ki Wuh mahsul lenewalon, aur aise gunahgáron ke sáth kyun khátá hai. *Par hikmat apne farzandon ke áge rást thakri.* Masih kí murád yih hai ki agarchi tum aise beinsáf, aur nádán ho, tau bhí main jo hikmat, yane Khudá kí hikmat hún, (dekho Ams. 1: 20—33;) hikmat

hún, ki Súr o Saidá ke liye adálat ke din tum se ziyáda ásání hogí.

23 Aur ai Kafarnáhum, jo ásmán tak pahuncháyá gayá, tú dozakh men giráyá jáegá: kyunki yih mujize, jo tujh men dikháe gae, agar Sadúm men dikháe játe, to áj tak qáim rahtá.

24 Par main tum se kahtá hún, ki Adálat ke din Sadúm ke mulk par tujh se ziyáda ásání hogí.

ke farzandon, yane aslí hakimon ko pasandída hotá hún, aur wuh mujhe qabúl karenge. Aslí hakim wuhí hai, jo Khudá kí báton par rágib, aur hoshiyar hai, chunán-chi Sulaimán kahtá hai, ki “Khudá-tarsí dánáí kí mubtidá hai,” Ams. 1: 7. Pas Masih goyá kahtá hai, ki Main Khudá-tarson men maqbúl húngá.

§ 45. Yisú ká malámat karná, ki log us ke mujize dekhkar imán na láe. *Kafarnáhum.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
11:20-30			

20—24. Khurazin aur Baitsaidá yih donon Kafarnáhum shahr ke nazdik the, aur in shahron men Masih ne bahut waz kiyá thá, aur apne subút men bahut mujize dikháe, tau bhí unhon ne tauba na ki. Pas wuh kahtá hai, ki Agar Súr o Saidá ke log yih mujize dekhte, to wuh zarur tauba karte. Yih shahr mulk i Shám men, samundar ke kináre par the, aur qadim se tijarat aur daulat ke sabab mashhúr ho gae, aur un ke báshinde but-parast the. Aur áge wuh kahtá hai, ki Adálat ke din Kafarnáhum kí nisbat, Sadúm ke liye ziyáda ásání hogí. Is mulk i Sadúm ke log nihayat gunahgár the, yahan tak

25 ¶ Usí waqt Yisú phir kahne lagá, ki, Ai Báp, ásmán aur zamín ke Khudáwand, main terí taríf kartá hún, ki tú ne in chizon ko dánáon aur aqlmandon se chhipáyá, aur bachchon par khol diyá.

ki Khudá ne un ko ág aur ghandhak se halák kar dála, aur áj tak yih masal mashhúr hai ki fuláná shahr *Sadúm hai*, yane sharárat se niháyat bhará húa. Tau bhí us shahr ke logon ne jo kiyá, wuh nádání se kiyá, aur tum logon ke pás roshní pahunchí hai, tau bhí ánkhen band karte, aur mujh par ímán nahín láte ho. Pas tumhárá gunáh un ke gunáh se bhárá hai, aur tumhárá sazá un kí sazá se bhárá hogí. *Tát orhke aur khák men baithke*. Yih gam karne ká nishán hai. Yahúdíon ká yih dastúr thá ki jab niháyat gam karte, to bahut motá kaprá, tát kí mánind, pahinkar khák par baithte the. Yahán sochne ká mauqa hai ki Injíl bahut qawí dalilon se sábit húi hai, aur us ko radd karná, aur Masíh par ímán na láná, yih sab se bará gunáh hai. Sadúm ke logon kí ádálát ásán nahín hogí, magar albatta mushkil, kyúnci yih log shiddat se gunahgar the: lekin jo Masíh kí khabar sunte, aur us kí haqíqat se wáqif hote hain, tau bhí us ko nahín mánte, wuhí Sadúm ke logon se ziyáda gunahgar hain, aur ziyáda sazá páenge.

25. Dánaon aur aqlmandon se murád wuhí hain, jo áp ko dáná aur aqlmand samajhte hain; aur beshakk Farísion aur Zádúqion kí taraf yih ishára hai, ki yih log Músá kí shariát kí záhiri rasmon men phans gae, aur áp ko álim o fázil kahthe the, aur apne ilm i náqis ke sabab Masíh kí nádání ko, jo haqíqat men Khudá kí dánái hai, qabúl nahín kar sakte the. Aur jo log

26 Hán, ai Báp: ki yúnhín tujhe pasand áyá.

27 Mere Báp ne sab kuchh mujhe sompá: aur koí Bete ko nahín jántá, magar Báp; aur koí Báp ko nahín jántá, magar Betá, aur wuh, jis

19wín áyat men hikmat ke farzand kahláte hain, yahán bachche thaharte hain; kyúnci jaise bachcha apne báp kí bát ká yaqín kartá, aur mántá hai, waise hí yih Khudá ká Kalám sach jánte, aur qabúl karte hain. Pas wuh áp ko nádán samajhkar, haqíqat men dáná aur aqlmand thaharte hain. Aur is muqaddame men Masíh dúsrí jagah kahtá hai, ki “Jo koí ásmán kí bádsháhat ko chhote larke kí mánind qabúl nahín kartá, wuh us men dákhil nahín ho saktá hai.” Mark. 10: 15; Lúk. 18: 17.

26. *Yún hí tujhe pasand áyá*. Dekho 1 Karint. 1: 26, 27; aur 3: 18, 19, 20. Hán: jo koí tumháre darmiyán is jahán men áp ko hakim samjhe, to bewaquf ban jáe, táki hakim ho jáe. Is ká matlab gaur se samajhná cháhiye.

27. Yúhanná men líkhá hai (3: 35,) ki “Báp Bete ko pyár kartá hai, aur sab chizen us ke háth men dí hain,” aur Matí 28: 18 men Masíh kahtá hai “Ásmán aur zamín ká sára íkhtiyár mujhe diyá gayá.” Khudá tamám íkhtiyáron ká chashma hai, Zab. 62: 11; aur us ne sab íkhtiyár Masíh ko diyá hai, khúsusan zindagi aur naját ká, Yúhan. 17: 2. Masíh ke háth men jahanam aur maut kí kunjían hain, Mukásh. 1: 18; aur naját ke tamám wasíle aur asbáb usí ke íkhtiyár men hain. Pas Masíh ká martaba yih hai, aur us ke haqiqi hál ko baqhúbí koí nahín jántá, magar Báp; yane tum mujhe dekhte ho ki insán hún, magar Iláhí máhíyat aur azalí tawallud merá, Báp ke

par Beṭā use zāhir kiyā chāh-tā.

28 ¶ Ai tum logo, jo thake aur bare bojh se dabe ho, sab mere pás áo ; ki main tumhen áram dúngá.

29 Merá júá apne úpar le

siwá, kaun samajh saktá ? Aur Báp ko achchhi tarah koí nahín jántá, magar Beṭá. Haqiqat men Beṭá hí use jántá hai, aur jis par wuh zāhir kartá hai, wuh bhí jahān tak insān kí samajh men á saktá, use ján letá hai.

28—30. Is ká mel pichhlí áyat se yih zāhir hotá hai, ki main Kḥudá kí taraf se mukhtár hokar sab logon ko apne pás bulátá hún. Yih kyá hí mihrbānī kí dawāt hai ! Jo shakhs tarah tarah kí befáida rasmon, yāne Hajj, aur Amrá, aur Safá o Marwá ke darmiyān men daṛne, aur Hajr i Aswad ko chúm-ne, aur qurbānī guzráne, aur roza rakhne, aur ziyárat ká safar karne, aur iṭakáf men baithne, aur tírath, pújá, páṭ, ashnán, brahmanon ko dán punn, aur kitní tapashshiyá, aur jog se thake hain, aur jo kisi tarah ke gunáh ke bojh se dabe hain, un kí yih dawāt hai ; kyúнки yihí log hájatmand, aur apní hájat se kuchh wáqif hain. Aison ko Masíh apne pás bulátá hai, aur jo áram in rasú-mát ke wasile kabhi nahín milá, Masíh un ko degá. Albatta ek júá wuh un ke kándhon par rakhegá, magar wuh júá muláim hai, kyúнки wuh áp halím aur dil ká farotan hai, aur zálím nahín. Aur ek bojh un ko uṭháná paregá, magar wuh bojh halká hai. Yih bojh aur júá kyá hai ? Yihí ki mujh par íman láo : mere hukmon ko máno ; aur dil se Kḥudá kí bandagi karo. Aur hān, aisá karne se bará áram páoge. Hásil yih, ki Masíh ke pás áne se ek bará chain hásil hotá hai, yāne us par íman láne se kḥushnúdí, neknámí

lo, aur mujh se síkho ; kyúńki kí main halím, aur dil se kháksár hún, to tum apne jion men áram páoge.

30 Kyúńki merá júá muláim, aur merá bojh halká hai.

aur badnámí men us kí pairawí kar-ne se ek tasallí jo dunyá de nahín saktí, musibat aur tangi men jalál kí ummed, hukmon ko máne se bará nafa hai.

FAIDE.

2, 3. á. Masíh kí sachái, aur khúbí, aur us ká tamám hál bahut fíkr aur gaur ke sáth daryáft karná chāhiye ; kyúńki-wuh naját ká wāda kartá hai ; aur yih sab se bhári kām aur sab se ziyáda hamáre liye zarúr hai. Aur jo shakhs us se gáfíl hotá, wuh apní naját se gáfíl kartá hai.

4, 5. Masíh ke mujizon se sáf zāhir hai, kí wuh sachchá Naját-dihanda hai. Agar in mujizon se yih sábit na ho, to aur kisi bāt se sábit nahín ho saktá. Jis ne andhon ko bínái dí, wuh hamáre dilon ko bhí roshan kar saktá hai, aur jis ne murdon ko jiláyá, wuh hamen bhí hayát i abadí de saktá hai.

18, 19. Nek ádmíon par sharíron ká tuhmat lagáná taajjub nahín, jab kí unhon ne Masíh par bhí tuhmat lagái.

21, 22. Bure ádmíon aur bure shahron aur burí qaumon par Kḥudá ká gazab ákhir ko názil hogá. Yih qahr Sadúm o Amúráh, aur Súr o Saidá, aur Kafarnáhum par názil húa, aur aur badkáron par bhí, agarchi der ho, zarúr paregá.

23, 24. Har insān ko jis qadr fazl men se hissa milá hai, usí qadr us se hisáb liyá jáegá. Jis ke pás núr i hidáyat aur Injíl kí roshnī pahunchí hai, agar wuh apní naját se gáfíl rahe, to us ke liye un kí nisbat jin ke pás yih roshnī nahín

XII BĀB.

1 **U**S waqt Yisú sabb ke din kheton men se jātā thā, aur us ke shāgird bhūkhe the, aur we bālen tor tor khāne lage.

2 Tab Farisyon ne dekhke, us se kahā, Dekh, tere shā-

pahunchī, ziyāda mushkil hogī, ki wuh bejāne, aur yih jān būjhkar burā karte hain.

28—30. Garīb, lāchār, thake, bhāri boj se dabe, aur jo gunāh aur dunyā se āzurda hain, wuhī Masīh ke pās āen, aur āram pāen. Yih mez dunyā ki barābar lambī chaurī hai, aur har ek yahān ākar āsūda ho saktā hai.

XII BĀB.

KḤULĀSA.

Sabb ko shāgirdon kā bālān torā, aur Masīh kā un kī taraf se jāwāb denā, 1—8. Sūkhe hūe hāth-wālē ko changā karnā, 9—13, us ke qatl par Farisyon kī tadbīren, aur us kī bābat Yasqiyāh kī nabūwat, 14—21. Ek deo ke satāe hūe andhe gūnge ko changā karnā, 22, 23. Rūh-ul-Quds ke barkhilāf kufr bakne kā gunāh, 24—37. Nishān chāhnewālon ko jāwāb, 38—45, apne rishtadāron kā bayān, 46—50.

§ 37. Shāgirdon kā sabb ke din anāj ki bālen torkar khānā. *Gallī kī rāh men.*

Matī. | Mark. | Lūk. | Yūhan.
12: 1-8 | 2: 23-28 | 6: 1-5

1. Bālān tor tor khāne lage. Jab koī kheton men jātā, to Mūsā kī shariyat ke bamūjib us ko bālī

gird wuh kām karte hain, jo sabb ke din karnā rawā nahīn.

3 Us ne unhen kahā, Kyā tum ne nahīn parhā jo Dāūd ne kiyā, jab wuh aur us ke sāthī bhūkhe the?

4 Wuh kyūnkar Khudā ke ghar men gayā, aur nazar kī

wagaira torkar khānā jāiz thā; magar darāntī se kātnā rawā na thā. Dekho Istis. 23: 25. Aur Farisyon ne un par yih qusūr nahīn lagāyā ki tum ko torā na chahiye, magar sabb yāne āram ke din, yih jāiz nahīn. Mūsā kī shariyat men haqiqatan sabb ke din kām karnā tākīd se manā hai, dekho Kḥur. 20: 10; aur 35: 2, 3; Gin. 15: 32—36.

2—8. Masīh ke jawab men pānch wajhen hain ki bālān torne men mere shāgird qusūrwar nahīn. Pahle, farz kiyā ki har waqt yih harakat jāiz nahīn, magar zarūrat ke waqt jāiz hai, jaisā ki Dāūd ne, jis ko tum barā nabī jānte ho, zarūrat ke hāl men nājāiz kām kiyā. Dekho Sam. 21: 1—7. Dūsre, kāhin, jo sabb ke din haikal men kām karte, bequsūr thaharte hain, kis wāste ki un kā kām hukm ke bamūjib, aur zarūr hai: Pas yih bālī torā bhī basabab zarūrat ke, jāiz hai. Tīsre, tumhāre darmiyān kahāwat hai ki haikal men koī sabb nahīn, magar main haikal se buzurgtar hūn. Agar wahān kām karnā durust hai, to yahān kis qadr ziyāda durust na hogā. Chauthē, Kḥudā qurbānī ko nahīn, balki rahm ko chāhtā hai; yāne rahm ko qurbānī se ziyāda āzīz rakhtā hai. Qurbānī se murād yahān sab farzī rasūm, aur rahm kā qānūn har ek rasm par sabqat kartā hai. Dekho Hūs. 6: 6. Panchwen, main sabb kā bhī mālīk hūn, aur mujhe iḥtiyār hai, ki aisā karne dūn.

4. *Nazr kī roṭiān.* Dekho Ahb. 24: 5—9.

rotián khaín, jo us ko aur us ke sáthíon ko khaína rawá na thá, magar faqat káhinon ko rawá thá?

5 Aur kyá tum ne tauret men nahín parhá, ki káhin sabbt ke din haikal men sabbt kí hurmat nahín karte, tau bhí begunáh hain?

6 Aur main tumhen kahtá hún, ki Yahán ek shaḁhs hai, jo haikal se bhí buzurg hai.

7 Par agar tum us kí mañi jánte, ki Main qurbáni ko nahín, balki rahm ko chahtá hún, to tum begunáhon ko gunahgár na tháhráte.

8 Kyúñki Ibn i Ádam sabbt ká bhí Ḵhudáwand hai.

9 Phir wahán se rawána hoke, un ke íbádatḁháne men gayá:

10 ¶ Aur dekho, wahán ek shaḁhs thá, jis ká háth súkh gayá thá. Tab unhon

ne, is iráde se, ki us par nálísh karen, us se púchhá, ki Kyá sabbt ke din changá karná rawá hai?

11 Us ne unhen kahá, ki Tum men se aisá kaun hai, ki jis ke pás ek bher ho, agar wuh sabbt ke din garhe men gire, wuh use pakarke na níkále?

12 Pas ádmí bher se kitná bihtar hai? is liye sabbt ke din nekí karní rawá hai.

13 Tab us ne us shaḁhs ko kahá, ki Apná háth lambá kar; us ne lambá kyá, aur wuh dústre kí mánind changá ho gayá.

14 ¶ Tab Farísíon ne báhar jáke saláh kí, ki kyúnkar use már dálen.

15 Yisú yih jánke wahán se chalá, aur bahut sí jamáat-en us ke píchhe ho lín: aur us ne un sab ko changá kiya;

5. *Sabbt kí hurmat nahín karte.* Yane apne zarúrí kám, us din karte, aur waisá záhír men nahín mánte, jaisá ki aur log mánte hain.

§ 38. Sabbt ke din súkhe háth-wále ko changá karná. *Galíl men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
12: 9-14, 3: 1-6 | 6: 6-11 |

10. *Ki us par nálísh karen.* Unhon ne yih ḁhiyál kiya, ki sháyad wuh sáf jawáb de, ki sabbt ke din kám karná rawá hai; aur agar wuh yih kahtá to zarúr us par nálísh karte, ki yih shaḁhs Músá kí shariát ko nahín mántá, aur sazá ke láiq hai. Lekin Masíh ne aisi aqlmandí ke sáth jawáb diya ki wuh apne dil men qáil hokar kuchh na kah sake.

13. *Apná háth lambá kar.* Isí tarah Ḵhudá har ek gunahgár se kahtá hai, ki Tauba kar. Agar wuh kahe ki main tauba nahín kar saktá hún, to yih lunjá shaḁhs us ko qáil kartá hai, kyúñki us ne yih nahín kahá ki mujh men háth barháne kí táqat kahan, magar fauran koshish kí, aur Ḵhudá ne táqat dí. Isí tarah jo log dindári men himmat bándhte hain, Ḵhudá bhí un kí madad kartá hai.

§ 39. *Daryá e Tiberiyás ke pás* Yisú ká pahunchná, aur bahut logon ká us ke píchhe ho lená. *Galíl kí Jhíl, yane Daryá e Tiberiyás ke pás.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
12: 15-21 | 3, 7-12 |

16 Aur unhen tákíd kí, ki mujhe záhír na karná :

17 Táki wuh, jo Yasaiyáh nabí ne kahá thá, púra ho, ki

18 Dekho merá khádim, jise main ne chuná, aur merá pyará, jis se merá dil khush hai: main apní rúh us par dálúngá, aur wuh Ğair-qaum-on se shará bayán karegá.

19 Wuh jhagrá aur shor na karegá, aur bázáron men koí us kí áwáz na sunegá.

16. *Tákíd kí.* Farísí us kí ghát men lage the, aur us ne cháhá ki main bahut mashhúr na hon, aur un ko aib lagane ká mauqa na mile.

17—20. Is men Yasaiyáh nabí kí bát púrí húi, dekho Yas. 42 : 1—4. Nabí ne yih bát Masíh ke haqq men kahí thí, aur Masíh haqíqat men aísá hí thá. Us ne jhagre aur laráí ká shor na kiyá, aur bázáron men gul nahín macháyá. Aur Muhammad sáhib ne bhí pahle isí tarah logon ko apní taraf rujú kiyá, bamújib is áyat ke, yane “Zor nahín dín kí bát men, aur agar haṭ rahe, to terá zimma yihí hai pahunchá dená.” Surá i Baqar 256, Surá i Al i Imrán 20. Lekin jab us kí jamáat barhí, aur us ko taqat hásil húi, tab is nek-niyatí se háth uthákar, lút, aur dín kí taraqqí ke wáste logon ko jihád karne kí hirs dilwái, in áyaton ke bamújib, yane “Ai Nabí shauq dilá Musalmánon ko laráí ká.” “Ai Nabí laráí kar káfiron se, aur munáfiqon se,” Surá i Anfál 65 aur Surá i Tauba 74.

Baráks is ke Masíh halím, aur miskín thá, ki kisi par zor o zulm nahín kiyá; jaisá is áyat men likhá hai, ki jo shakhs masle hús sarkan-de kí mánind, gunáh, yá kisi mustibat ke sabab ázurda hokar, us ke pás átá, wuh us ko taqwíyat aur ummed dilátá thá; aur jis ke dil

20 Wuh masle hús sarkan-de ko na toregá, aur dhúnán uthte hús san ko na bujháwega, jab tak insáf ko gálib na karáwe.

21 Aur us ke nám par Ğair-qaumen ásrá rakhengí.

22 ¶ Tab us pás ek andhe gúnge díwáne ko lée, aur us ne use changá kiyá; chunánchi wuh andhá gúngá dekhne bolne lagá.

23 Aur sárí bhír dang ho

men nekí kí battí bujhne par thí, us ne nahín bujhái, balki us battí par tel ziyáda kiyá, táki safái se jale. *San* se murád sháyad battí, ki wuh aksar waláyat men ek qism ke san se bantí hai. Jaláte waqt, wuh ziyáda dhúnán detí, aur us kí lau kamzor hotí, kí hifázat se rakhná cháhiye, nahín to gul ho jáe. Yahán battí kí us shakhs ke dil se misál hai, ki jis men thoří dindári hai, aur jis ke bujh jáne kí dahshat hai. Masíh us ko na bujháegá, balki hifázat se rakhegá, aur us kí khidmat karegá, ki us men ziyáda roshní ho. *Aur us ke nám par Ğair-qaumen ásrá rakhengí*; yane sirf Yahúdí nahín, balki aur qaumen bhí us kí taraf mutawajjih hongí, aur us par imán láengi. Yih bát Masíh ke haqq men aksar nabíon kí kitábon men likhí hai, ki *us ke wáste se dunyá ke gharáne barakat pange*.

§ 48. Ek bad rúh ke giriftár ko changá karná. Kátibon aur Farísíon ká kufir bakná. *Galíl.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
		11:14,15	
12: 22-37	13: 19-30	11:17-23	

22. *Ek andhe gúnge díwáne ko lée.* Dekho Tafsír i Matí 4 : 24.

23. *Kyá yih Dáúd ká beṭá nahín.* Is ká matlab yih hai, ki

gaí, aur kahne lagí, Kyá yih Dáúd ká betá nahín ?

24 Par Farísion ne sunke kahá, ki Yih deon ko nahín nikáltá, magar deon ke sardár Baalzabúl kí madad se.

25 Yisú ne un ke kھیálon ko daryáft karke, unhen kahá, Jo jo bádsháhat ápas men bar-khiláf ho, wírán ho játí ; aur jis jis shahr yá ghar men mukhálafat ho, ábád na rahe-gá :

26 Aur agar shaitán shaitán ko dúr kare, to wuh apná hí mukhálif huá ; phir us kí

yihí Masíh hai, jis ká intizár ham karte hain. Farísí, aur Kátib, aur Faqíh, aur Káhin is ká inkár to karte hain, magar ham ko in mujizon se malúm hotá hai ki yih wuhí hogá.

24. *Baalzabúb.* Dekho Tafsír i Matí 10 : 25.

25. Masíh ke sámhne unhon ne yih tuhmat kí bát nahín kahí thí, magar wuh jo Álim-ul-gaib aur Árif-ul-qulúb hai, un ke kھیálon se wáqif huá. Yih Masíh kí ulúhiyat ká nishán hai, kyúнки Khudá ke siwá, kaun dil ke kھیálon ko jánch-tá hai.

25, 26. Yih us tuhmat ká pahlá jawáb hai, aur us ká matlab yih, ki Shaitán aisá nádán nahín, jo apní bádsháhat ko kharáb kare. Wuh aise kám, yane deon ke nikálne men kisi kí madad kab karegá ?

27. Dúsrá jawáb yih, ki tum apne larikon, yane shágirdon ko mantr jantr sikháte ho, aur wuh dawá karte, ki ham bhí bad-rúhon ko nikál sakte hain. Pas wuh kis kí madad se yih karte ? Wuhí tum ko mulzim, aur tumhári yih tuhmat jhúthí thahráte hain.

bádsháhat kyúnkar qáim rahegi ?

27 Aur agar main Baalzabúl kí madad se deon ko nikáltá hún, to tumháre beté kis kí madad se nikálte hain ? is liye wehí tumhári ádálát karenge.

28 Par agar main Khudá kí rúh se deon ko nikáltá hún, to albatá Khudá kí bádsháhat tum pás á pahunchí.

29 Nahín to, kyúnkar ho saktá hai, ki koi kisi zoráwar ke ghar men jákar us ke asbáb lúť le ? magar yih, ki pable

Yahán yih samajhná kuchh zarúr nahín, ki un logon ká apne mantr se deon ko utárná Masíh mántá thá ; magar unhen qáil karne ke liye wuh yih kahtá hai ; aur haqqatan is zamáne ke álimon ne is ilm i házirát ko jhúthá thahrárá hai.

28. *Par agar main Khudá kí rúh se, wg.* Khudá kí rúh se murád Khudá kí qudrat hai. Lúká men likhá hai, ki *Khudá kí unglí se*, Lúk. 11: 20. Aur is kesáth dekho, K̄hur. 8: 19; aur Zab. 8: 3. Agar yih kám Shaitán kí madad se nahín, to Khudá kí madad se hai, aur agar Khudá kí madad se ho, to Khudá kí bádsháhat, yane hukumat tumháre darmiyán áí hai. Matí 3: 2. Shaitán kí hukumat aur Khudá kí hukumat ápas men bar-khiláf hain, aur agar Khudá Shaitán ko hukumat se kharíj kar de, to samjho, ki Khudá kí hukumat áí hai.

29. *Nahín to.* Yahán kuchh mahzúf hai; yane main wuhí Dáúd ká betá sachchá Masíh hún, nahín to, wg. Yih usí tuhmat ká tísrá jawáb hai, ki Shaitán zoráwar hai, aur main jo us ko lúttá hún, is se záhír hai ki main us se bhí ziyáda

us zoráwar ko bándhe, tab us ká ghar lúte.

30 Jo mere sáth nahín, merá muḡhálif hai, aur jo mere sáth jamá nahín kartá, bithráta hai.

31 ¶ Is liye main tum se kahtá hún, ki Logon ká har tarah ká gunáh aur kufr muáf ho sakegá : magar wuh kufr, jo Rúh ke haqq men ho, logon ko muáf na hogá.

32 Jo koí Ibn i Ádam ke haqq men burá kahe, use muáf ho sakegá : par jo Rúh i Quds ke haqq men burá kahe, use

hargiz muáf na hogá, na is jahán men, na us jahán men.

33 Yá to daraḡht ko achchhá kaho, aur us ke phal ko achchhlá, yá daraḡht ko burá kaho, aur us ke phal ko burá ; kyúñki daraḡht phal hí se pahcháná játá hai.

34 Ai sámpon ke bachcho, tum bure hoke kyúnkar achchhí bát kah sakte ho? kyúnki jo dil men bhará hai, so hí munh par átá hai.

35 Achchhá ádmí dil ke achchhe khazáne se achchhí chízen nikáltá hai, aur burá

zoráwar hún, ki main ne us ke ghar men jákar use bándh liyá hai.

30. *Jo mere sáth nahín, merá muḡhálif hai.* Yih chauthá jawáb hai, yane Shaitán aur sab bure log mere sáth nahín, balki mere muḡhálif hain, aur is ke mutábíq, jo *mere sáth jamá nahín kartá, bithráta hai.* Yih masal launí ke waqt se lí gáí hai, ki jo shakhs mere sáth púlon ko jamá nahín kartá, wuh bithráta hai.

31, 32. *Is liye ; yane tum kahte ho ki main Baalzabúl kí madad se deon ko nikáltá hún ; is wáste main tum se kahtá hún, ki logon ká har tarah ká gunáh aur kufr muáf ho sakegá ; yane basharte, ki wuh tau-ba karen ; magar wuh kufr, jo Rúh ke haqq men ho muáf na hogá.* Yih kaun gunáh hai? Mufassarín aksar kahte hain, ki ján bújbkar, dushmaní se, Kḡudá ke barkhiláf kahná hai. In logon ne dekhá, ki Masíh mujize dikhátá hai ; aur jánte the, ki Kḡudá ke siwá koí yih kám nahín kar saktá : tau bhí apní díli dushmaní se kahte the, ki yih Shaitán kí madad se hai, agarchi wuh jánte the, ki yih jḡúth bát hai. Pás aisá gunáh muáf nahín

hogá. Kḡudá ká fazl aise gunah-gár ke pás kabhí nahín áegá, aur wuh apní dushmaní men sábit qadam rahkar, kabhí tauba na karegá. Masíh kahtá hai, ki Jo *Rúh* aur phir, jo *Rúh-ul-Quds* ke haqq men burá kahe, muáf na hogá. In báton se murád us kí lláhí qudrat hai. Masíh yane wuh insán jise Yisú kahte hain, Rúh-ul-Quds ke wasíle se yih kám kartá thá ; aur us ke haqq men burá kahná Kḡudá ko burá kahná hai. Yih gunáh muáf na hogá, *na is jahán men, na us jahán men*, yane na is zindagí men, na ákhir ko : na jahán i fá-ní men, na jahán i báqí men. Mat-lab yih hai, ki wuh kabhí muáf na hogá.

Maḡzalláh ! Kḡudá hamen is gunáh se bacháe. Ham us kí hadd bakhúbí nahín jánte, magar yih jánte hain, ki us se dúr rahná hífá-zat aur aql kí shart hai.—Dekho 1 Yúhan. 5 : 16.

33. Is áyat kí murád yih hai ki per apne phal se pahcháná játá hai, aur main bhí apne kámon se pahcháná já saktá hún. Tum dekhte ho ki mere kám achchhe hain, pas mujhe achchhá kahná cháhiye.

ádmí bure k̄hazáne se burí chízeṇ báhar látá.

36 Par main tum se kahtá hún, ki Har ek behúda bát jo ki log kahē, ádalát ke din us ká hisáb deṅge.

37 Kyúnki tú apní báton hí se rástkár giná jáegá, aur apní báton hí se gunahgár ṭhahregá.

38 ¶ Tab baze Faqíh aur Farisíon ne jawáb meṇ kahá, ki Ai ustád, ham tujh se ek nishán dekhá cháhṭe haiṇ.

39 Us ne unheṇ jawáb diyá, ki Is zamáne ke bad aur harámkár log nishán q̄húndhte haiṇ ; par Yúnas nabí ke nishán ke siwá, koi nishán unheṇ dikháýá na jáegá :

37. *Apní báton hí se rástkár giná jáegá.* Bāṭeṇ dil ká phal haiṇ. Un se maḷm hotá, ki dil ká hál kyá hai. Pas ádmí apní nek báton se rástkár giná játá, aur apní burí báton se gunahgár ṭhahartá hai. Us kí murád yih nahín hai, ki agar báteṇ achchhi, aur dil burá ho, to wuh rástkár ṭhahregá. Hān, sháyad insán ke áge aisá ho, magar K̄hudá ke huzúr kabhí na hogá.

§ 49. Kátibon aur Farisíon ká ek nishán chálhná, aur K̄hudáwānd ká jawáb. *Gulil.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
		11: 16,	
12:38-45	24:36	

38—42. *Ham tujh se ek nishán dekhá cháhṭe haiṇ.* Wuh goýá kahte haiṇ ki ham ne albatṭa kái mujizon ko dekhá, magar yih Shaitán kí madad se ho sakte haiṇ. Ek aisá nishán dikhá, ki us se terí sadáqat ká hamáre dil ko yaqín ho. Un ke jawáb meṇ wuh goýá kahtá

40 Kyúnki jaisá Yúnas tín rát din machhí ke peṭ meṇ rahá, waisá hí Ibn i Ádam tín rát din zamín ke andar rahegá.

41 Ninawah ke log is zamáne ke logon ke sáth ádalát ke din uṭheṅge, aur unheṇ gunahgár ṭhahráenge ; kyúnki unheṇ ne Yúnas kí manádi par tauba kí, aur dekho, yahān ek hai, jo Yúnas se buzurg hai.

42 Dakhin kí begam is zamáne ke logon ke sath ádalát ke din uṭhegí, aur unheṇ gunahgár ṭhahráegí : kyúnki wuh zamín ke kináre se Sulaimán kí hikmat sunne ko áí ; aur dekho, yahān ek Sulaimán se buzurg hai.

hai ki Tum apne bure dilon, aur apní beímáníon se yih kahte ho ; aur main koi nishán is waqt na dikhá-úngá. Magar hān, tumháre liye ek aur nishán hogá ; yāne Yúnas nabí ká, (dekho Yún. 1 báb,) ki tum apní dushmaní se mujhe már dáloge, aur main tín rát din qabr meṇ rahúngá. Yih albatṭa ek intihá ká nishán hogá, ki Main Masíh hún. Yúnas ká yih zikr karke, wuh Ninawah ká hál pesh látá hai, 'ki is shahr ke log tumheṇ gunahgár ṭhahráenge ; kyúnki jab Yúnas ne un ke pás jákar, K̄hudá kí taraf se kahá, ki bad chális din ke, yih shahr nest o nábúd hogá, tab unheṇ ne tauba kí, aur bach gae ; magar tum un se bhí saṅht-dil ho. Dekho Yún. 2 báb. Aur dakhan kí begam bhí tumheṇ gunahgár ṭhahráegí. Us ká bayán 1 Sal. 10 : 1—10 likhá hai. Wuh Sabá ke mulk se áí. Gáliban yih mulk Arabistán meṇ thá. Un dinon Jugráfiya ká ilm na thá, aur log dunyá

43 Jab nāpāk rūh ādmī se bāhar nikaltī, to sūkhī jagahon men āram dhūndhtī phirtī, aur jab nahīn pātī, to kahtī, ki

44 Main apne ghar men jis se niklī hūn, phir jāungī; aur āke use khālī aur jhārā aur lais pātī hai.

45 Tab jāke aur sāt rūhen,

ke hāl se kam wāqif the. Is wāste jo mulk ham nazdik jānte hain, un kī samajh men bahut dūr thā, aur Masīh un ke muhāware ke muwāfiq kahtā hai, ki Wuh zamīn ke kanāre, yāne bahut dūr se āī. Wuh malika Sulaimān kī hikmat dekhne ke liye dūr se āī, aur tum, agarchi nazdik ho, aur tumhāre darmiyān men ek Sulaimān se ziyāda hakim maujūd hai, tau bhī beparwā rahte, aur us kī hikmat par āmal nahīn karte ho. Pas wuh malika tumhārī gunahgārī par gawāhī degī.

43—45. In āyatōn kā ākhiri fiqra yih hai *ki is zamāne ke logon kā hāl bhī aisā hī hogā*. Is se in kī murād yih malūm hotī hai, ki tum Yahūdī nihāyat bigre hūe ho. Agar main tumhāre dilon se Shaitān ko nikāl detā, to wuh beārām, goyā jangalon men kuchh din tak phirā kartā, magar ākhir ko apne ghar, yāne tumhāre dilon men phir laut ātā, aur un men dākhil hokar, tumhārā hāl āge se bhī badtar kar detā. Aur hān, Yahūdion kā hāl aisā hī hūā. Bāze Masīh par imān lāe, magar aksar nahīn. Masīh ko salīb dene ke bad, wuh sharārat aur sarkashī men yahan tak barh gae, ki ākhir Rūmion ne ākar, un ke shahr aur haikal ko nest o nābūd kiyā, aur wuh tamām dunyā kī qaumon men parāganda ho gae. Is taur se un kā hāl yūn thā, ki goyā Shaitān kuchh dinon tak nikālā gayā thā: bad is ke aur shayātīn apne sāth

jo us se badtar hain, apne sāth lātī; aur we dākhil hoke wahān bastī hain; so us ādmī kā pichhlā hāl āgle se burā hotā hai. Is zamāne ke logon kā hāl bhī aisā hī hogā.

46 ¶ Jab wuh jamāaton se yih kah rahā thā, dekho, us kī mā aur bhāī bāhar khare us se bāt kiyā chāhte the.

lekar un men phir samā gayā, aur un kā hāl āge se bhī burā thahrā.

Yih to in āyatōn kī murād malūm hotī hai, magar is tamsīl men bāzī mushkilāt hain. Shāyad un kā sáf bayān yih hogā, ki shayātīn haqiqat men to hain, aur wuh bazon ko apne qabze men kar lete hain. Jab Masīh un ko nikaltā, tab is āyat ke zāhiri maṇe ke bamūjib wuh sūkhī jagahon, yāne jangalon, aur wirānon men dhūndhte phirte, aur badī karne kā qābū na pākar beārām rahte. Tau bhī Masīh yih nahīn thahrātā hai, ki haqiqat men bad rūhen aisi jagahon men rahtī hain. Yihī kāfi hai, ki yih Yahūdion kī samajh ke muwāfiq, aur un kā muhāwara thā. Masīh is muhāware ke mutābiq kahtā hai; aur hān, agar aisā ho, to kyā ājab? Aur phir yih, ki burā dil Shaitān kā ghar hai, aur us se bāhar rahnā us ke liye wirānī aur beārāmī hai. Jab wuh bāhar nikālā jāe, tab kuchh dil kī ārastagī hotī hai; magar Shaitān is se aur bhī nārāz hotā, aur sāt, yāne *bahut* bad rūhon ko sāth lekar, us men phir dākhil ho jātā hai.

§ 50. Is bayān men ki Masīh ke sachche shāgird us ke qaribtar rishtadar hain. *Galił*.

Matī. | Mark. | Lūk. | Yūhan.
12:46-50 | 3:31-35 | 8:19-21

46. *Us kī mā aur bhāī*. Malūm nahīn, ki yih us ke haqiqī bhāī

47 Tab kisí ne us se kahá, ki Dekh, terí má aur tere bháí báhar khare tujh se bát kiyá cháhte haiñ.

48 Par us ne jawáb meñ khabar denewále se kahá, Kaun hai merí má? aur kaun mere bháí?

the, yá nahín. Baze kahte haiñ, ki wuh Kliopás kí jorú Mariyam ke larke, aur us ke chachere bháí the. Aur agar yih us ke haqíqí bháí the, tau bhí kuchh aql se baíd nahín, kýúñki Mariyam ká shauhar Yúsuf thá, aur yih kahín nahín likhá, ki Yísú ke siwá us ke aur koí larhá na húa.

49. *Dekh merí má aur mere bháí.* KHUDÁ Báp hai. Masih us ká haqíqí, aur azalí, aur iklautá Betá hai, aur ham sab tamám dunyá ke imándár us ke bháí haiñ. Wuh bará aur ham chhoṭe, tau bhí sab ek hí khándán ke haiñ, aur apne ásmání Báp kí marzí par chalkar, us ke sáth hamesha rahenge. Masih kí murád yih nahín hai, ki main apní má, aur bháíon se bewásta hún; magar us ne yih mauqa pákar apne shágirdon ko yih nasihat muassar aur dil-pazír kí. Wáh wáh! yih kyá khúb nasihat hai! Aur is muhabbat ká bayán kahán tak ho sake! ki Masih ne ham ko apná bháí thahráyá, pas us ke bháí hokar ham KHUDÁ ke farzand thaharte haiñ.—Dekho 1 Yúhan. 3: 1.

FAIDE.

1—13. á. Áram ke din, jo kám wájib aur durust hai, wuh Masih kí nasiliat aur chalan se záhir hai. Wuh kám jo zarúrí hai, aur wuh kám jo muhrbání ká hai, hamen karná cháhiye. Aur is ke siwá har dunyáwí kám is din nájáiz hai, kýúñki yih din hamáre rúhání fáide ke liye hai, aur isí kám meñ use

49 Aur apná háth apne shágirdon kí taraf barháke kahá, ki Dekh merí má aur mere bháí!

50 Kýúñki jo koí mere Báp kí, jo ásmán par hai, marzí par chaltá hai, merá bháí, aur bahín, aur má, wuhí hai.

basar karná cháhiye. Phir záhir hai ki yih din insán ke liye bará fáidamand hai. Wuh *insán ke wáste* dunyá ke shurú se KHUDÁ kí taraf se muqarrar húa. Aur yih aksar tajribon se sábit hai, ki insán ko apní mihnát ke waqton meñ kí-sí qadar áram karná zarúr hai, aur jo shakhs us meñ sátwán hissa áram kare, wuh us se jo barábar mihnát kiye játá hai, ziyáda kar sakegá. Is se záhir hai, ki insán ko KHUDÁ ne isí qúwat, aur tabiát ke sáth paidá kiyá.

14, 15. Khatare ke waqt, Masih ke muwáfiq hamen karná cháhiye, yane wájibi taur par us se bachén. Apní jánon ko befáida kho dená na cháhiye, magar cháhiye ki un kí hifázat karen.

16. Jab log ek jagah Injíl ko radd karte haiñ, to yih auron ke pás pahunchne ká sabab hotá hai. Yih ek jári chashme kí mánind hai, ki jab koí use apne khet meñ áne se roktá, to yih dústre kí taraf ráh paidá kar letá hai; aur wuh roknawálá ap ko nuqsán, aur dústre ko fáida pahunchatá hai. Phir yih áftáb kí mánind hai. Agar koí ap ko is kí nazar se gár meñ chhipáyá cháhe, to chhipá saktá hai, magar wuh, auron par chamkegá. Hásil yih, ki tum beshakk ap ko halák kar sakte ho, magar Injíl tamám dunyá meñ phailegí.

19. Masih halím aur muláim mizáj thá, aur gul shor aur zabardastí se apná kám nahín kartá thá. Yihí sab logon meñ dindári kí ek pahchán hai. Shor o gul karne

XIII BĀB.

1 **USÍ** roz, Yisú ghar se nikalke daryá ke kináre já baiṭhá.

men kuchh dindári nahín, magar muhabbat, aur tazim, aur dahshat, aur pákizagí, aur Khudá ke huzúr farotání, aur ájizí, aur Masíh se mel rakhná, yihí dindári hai.

20. Kamzor, garib, nádán, Masíh ke pás áen, wuh kisí láchár ko na rokegá; aur jis ke dil men roshní hai, Masíh use ziyáda karegá.

31, 32. Kufr bakne ká khatara dekho. Jo shaḡhs Rúh-ul-Quds aur us kí tásir se mukhálifat kartá, wuhí mutlaq káfir hai. Jo maut o qiyámat kí bábat ṭhaṭṭhá kartá, aur dunyá ke shagalon men garq ho-kar, Khudá ko bilkull bhúl játa, aur nek tásiroṅ se báz rahtá, aglab hai, ki wuh apní halákat ko sábit kartá hai, aur us kí halákat usí ká qusúr hai.

38—42. Masíh ko radd karne ká khatara dekho. Roshní tumháre pás pahunchí hai, aur agar tum roshan na ho, to Ninawah ke logon se badtar ṭhaharte ho, aur wuh sab jinhen yih roshní nahín pahunchí, tumhen mulzim ṭhahráenge.

2 Aur aisí barí bhír us pás jamá húi, ki wuh ek náo par charḡ baiṭhá, aur sári bhír kináre par kharí rahí.

43—45. Jab koi gunahgár apne hál se wáqif ho, aur tauba karne lage; agar bad is ke wuh gáfil ho jáe, to jániye ki us ká hál áge se burá ho gayá. Us ká dil aur bhí saḡht huá, wuh Khudá aur nek ádmíon, aur dindári se ziyáda dushmaní karegá, aur gunáhon men ziyáda garq ho jáega. Us par ek deo thá, ab sáṭ á gae. Aise shaḡhs ko Khudá usí kí saḡht-dili aur náfarmání men chhoṛ detá hai. Aur is se záhír hai, kí Rúh-ul-Quds kí barḡhiláfi karná bará bhári gunáh, aur khatarnák kám hai.

46—50. Apne pairawon ke sáth Masíh kí muhabbat dekhná cháhiye. Us ne apní má ko kuchh kam pyár nahín kiya, magar shágirdon ko ziyáda pyár kiya. Ab bhí isí tarah wuh unhen pyár kartá hai, aur hamesha kartá rahégá. Un ke liye us ká dil muhabbat se bharrá huá hai. Aur agarchi wuh garib aur kam-qadr aur gumná hon, tau bhí Masíh unhen apne bahin, aur bhái samajhtá hai.

XIII BĀB.

KHULÁSA.

Bonewále kí tamsíl, 1—9. Masíh ká tamsíl men síkháne ká sabab, 10—17. Bonewále kí tamsíl kí tafsíl, 18—23. Karwe dáne kí tamsíl, 24—30. Rái ke dáne kí tamsíl, 31, 32. Khamír kí tamsíl, 33—35. Karwe dáne kí tamsíl kí tafsíl, 36—43. Gare khazáne kí tamsíl, 44. Qímátí motí kí tamsíl, 45, 46. Jál kí tamsíl, 47—52. Masíh ke hamwatanon ká us se ṭhokar kháná, 53—58.

§ 54. Bonewále kí tamsíl. *Daryá e Galíl par, Kafarnáhum ke nazdík.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
13: 1-23 | 4: 1-25 | 8: 4-18 |

1. *Daryá ke kináre já baiṭhá.* Yih Daryá e Galíl hai, jo Tiberiyás, aur Ganasarat kí jhíl bhí kahláti thí. Bhír ke sabab Masíh náo par charḡkar baiṭhá, aur jamáat kináre par kharí húi. Us waqt ká sáman kyá hí khush manzar thá, kí dunyá ká Naját-dihanda kishṭí par mash-gúl i nasihatgari, aur amboh i khaláiq kinára i daryá par fáida

3 Aur wuh unhen bahut sí báten tamsílon men kahne lagá, kí Dekho, ek kisan bīj bone gayá ;

4 Aur bote waqt kuchh ráh ke kináre girá, aur chiriyon ne ákar use chug liyá :

5 Aur kuchh pathrílí zamín par girá, jahán bahut mittí na milí, aur is sabab kí bahut mittí na páí jald ugá.

6 Par jab dhúp húi, jal gayá, aur is liye kí jar na pakrí thí, súkh gayá.

7 Aur kuchh kánton men girá ; kánton ne barhke use dabá liyá :

hásil kar rahí thí. Daryá hálát í sukút men kamál tasauwar se súrat í taswír, aur kishítí hamahtan gosh mutawajjih samáat í taqrír, aur pahar pusht í anboh par, goyá sar ufhákar sun rahe the.

3. *Tamsílon men.* Tamsíl ek bayán khwáh haqíqí, khwáh khi-yálí, kisé májare ká hai, kí us se ruhání yá ahláqí nasíhat hásil ho. Tamsíl ke wasíle nasíhat díl men ziyáda asar kartí, aur yád rahtí hai, khusúsan bejlmón aur kam-aqlón ke wáste niháyat muáfíd hai. Injíl ke parhnewálon ko malúm hogá kí Masíh ne aksar tamsílon ke wasíle se nasíhat kí, aur khásskar isí báb men káf ek ká bayán hai.

Kísán. Yih samajhná na cháhiye kí wuh kisé kháss kishtkár ká. zikr kartá hai, magar yih, kí bote waqt aksar is bayán ke mutábíq wáqí hotá hai.

4. *Ráh ke kindre.* Khet jo ráh ke pás ho, to kuchh bīj bote waqt us par zarúr gíregá ; aur mittí na hone ke sabab, chirýán use zarúr chug lengín.

9. *Jis ke kán sunne ke liye hon,* yane har ek, *sune.*

8 Aur kuchh achchhí zamín men girá, aur phal láyá, kuchh sau guná, kuchh sáth guná, kuchh tís guná.

9 Jis ke kán sunne ke liye hon, to sune.

10 Tab shágirdon ne pás áke us se kahá, Tú un se tamsílon men kyún kalám kartá hai ?

11 Us ne jawáb men unhen kahá, kí Tumhen ináyat húi, kí ásmán kí bádsháhat ke bhed jáno, par unhen ináyat nahín húi.

12 Kyúnki jis pás kuchh hai, use diyá jáegá, aur us kí bahut barhtí hogí : par jis

11. *Bhed se murád ek chhipí húi bát hai,* khwáh samajh men ásan ho yá mushkil, kí ab tak zahír men nahín áí. Yih báten, kí Injíl Gair-qaumon ko sunáí jáegí, aur Yahúdíon ke káfáre aur sab dastúrát púre hokar zálil honge, aur Masíh dunyá ká káfára hokar apní ján degá, yih sab bhed the, aur Masíh aise bhedon kí taraf ishára karke kahtá hai, kí in ká samajhná tumhen ináyat húa, magar un ko, un kí dushmaní aur barkhilásfí ke sabab nahín. Agar us waqt wuh in bhedon ko sáf kholdá, to Yahúdí zarúr us se ziyáda dushmaní karte, aur jald már dálte. Magar apne shágirdon ko Masíh ne bár bár, tákíd se, jahán tak samajhne kí táqat thí, in bhedon ko samjháya, aur wuh rafta rafta samajhne lage, magar mushkil se.

12. Yih ahl í Yahúd men ek kaháwat thí, aur us kí murád yih, kí jis ke pás kuchh fazílat yá khúbí hai, aur wuh apne díl se us ko pasand kartá, aur us kí taraqqí cháhtá hai, aise shakhs ko ziyáda mílegá ; aur jo use áziz nahín rakhtá, us se, jo kuchh us ke pás ho, wuh

pás kuchh nahín, us se, jo kuchh ki us pás hai, so bhí le liyá jáegá.

13 Is liye main un se tamsilon men bát kartá hún : ki we dekhte húa nahín dekhte; aur sunte húa nahín sunte, aur nahín samajhte haiñ.

14 Aur un ke haqq men Yasaiyáh kí nabúwat púrí húi; ki, Tum kánon se to sunoge, magar samjhoge nahín, aur ánkhoñ se dekhoge, par daryáft na karoge.

15 Kyúñki is qaum ká dil moťá húa, aur we apne kánon se únchá sunte haiñ, aur unhoñ ne apní ánkheñ múñd líñ, tá aisá na ho, ki we ánkhoñ se dekheñ, aur kánon se sunen, aur dil se samjheñ, aur rujú láweñ, aur main unheñ changá karúñ.

16 Par mubáarak tumhári

bhí le liyá jáegá. Yahúdí log aksar mukhálifát karte the, pas munásib nahín thá ki wuh aisí báton ko samjhen.

13. Dekho Mark. 4 : 12 ; Lúk. 8 : 10. Masíh ne tamsilon men kálám kiyá, aur us ke shágirdon ne samjhá, yá agar na samjhá to us se púchhá, aur bañhúbí dil-jamaí há-sil kí; magar yih log Yahúdí sunte to the, par apní dushmaní, aur kaj-fahmí ke sabab wájibí taur se na samajh sake.

14, 15. Dekho Yas. 6 : 9, 10. Yih bát Yasaiyáh nabí ke waqt ahlí Yahúd ke haqq men sach thí, aur un men púrí húi. Aur jis tarah nabí ne aglon ke haqq men kahí, Masíh farmátá, wuhí main bhí in ke haqq men kahtá hún. *Nabúwat* se yahán murád kálám hai, aur *púre hone* se

áñkheñ, kyúñki we dekhtín : aur mubáarak tumháre kán, ki we sunte haiñ.

17 Kyúñki main tum se sach kahtá hún, ki Bahut se nabí aur rástbázon ne árzú kí, ki jo tum dekhte ho, dekheñ, par na dekhá, aur jo tum sunte ho, sunen, par na suná.

18 ¶ Ab tum kisán kí tamsíl suno.

19 Jab koí us bádsháhat kí bátsuntá, aur nahín samajhtá, to wuh sharír átá, aur jo kuchh us ke dil men boyá gayá, le játá hai. Yih wuh hai, jo ráh ke kináre boyá gayá.

20 Jo pathrílí zamín men boyá gayá, wuh hai, jo kálám suntá, aur jald kñhushí se mán letá hai;

21 Lekin is sabab ki jañ nahín pakrí, chand roza hai :

murád yih, ki wuh bát un logon ke hál se miltí aur bámauqa áti hai. *Dil moťá húa*. Moťá honá jism ke haqq men kahte haiñ, aur jab dil ke haqq men kahan, to bewaqufí aur kaj-fahmí se murád hai. Yih log haqq ke dushman the, isí wáste kaj-fahm tháhre.

17. *Bahut se nabí aur rástbázon ne árzú kí*. Unhoñ ne Masíh ká zamána dekhná cháhá, ki us zamáne men dunyá kí ummed púrí hogí, aur rástbáz kñhush honge. 1 Pat. 1 : 10—12; aur Ibr. 11 : 13. “Abírahám bahut mushtaq thá, ki mere dín dekhe, chunáñchí us ne dekhá, aur kñhush húa.” Yúhan. 8 : 56.

18—23. Dekho Mark. 4 : 13—20; aur Lúk. 8 : 11—15. *Tum kisán kí tamsíl suno*, yane us kí tashríh. Masíh ek do tamsilon kí tashríh kar-

ki jab wuh kalám ke sabab musibat men partá yá satáyá játá hai, to jald thokar khátá hai.

22 Jo kánton men boyá gayá, wuh hai, jo kalám ko suntá, par is dunyá kí fikr aur daulat ká fareb kalám ko dabá dete, aur wuh bephal hotá hai.

23 Par jo achchhí zamín men boyá gayá, wuh hai, jo kalám ko suntá, aur samajhtá, aur phal látá, aur taiyár bhí hotá, baze men sau guná, baze men sáth guná, baze men tís guná.

24 ¶ Phir us ne ek aur tamsíl láke unhen kahá, ki Ásmán kí bádsháhat us ádmí kí mánind hai, jis ne achchhá bíj apne khet men boyá :

25 Par jab log so gae, us ká dushman áyá, aur us ke

tá hai, táki us ke shágird sab tamsílon ko samajhne kí táqat paidá karen, aur wuh yih hai:—*Bíj*, us ká kalám hai, ki wuh bádsháhat, yane Khudá kí bádsháhat ká kalám kah-látá hai. *Bonewáld*, wuhí aur us ke shágird hain. Wuh bíj jo *kindre ráh par* girá, un se murád rakhtá hai, jo sunte, magar dil kí sakhtí ke sabab se nahín samajhte. *Chiriyon* se murád wuh sharír, yane Shaitán, ki jo kalám ko bhulá detá hai, aur fáide tak nahín pahunchne detá. Baze *khushí* se mán lete, magar ján bújhar nahín; sirf apní khushí aur dil bahláne ke liye yih karte hain; chunáanchi Injil kí khush-khabarí, jab un tak pahunchtí, to wuh samajhte hain, ki yih koí naí bát hai, is ko mán lená cháhiye; magar un ke dil men gunáh ke patthar

kheton men karwá dáná bo gayá.

26 Jis waqt ankúrá niklá, aur bálen lagín, tab karwá dáná bhí záhir húa.

27 Tab us gharwále ke naukaron ne áke kahá, Ai Sáhib, kyá tú ne khet men achchhe bíj na boe the? phir karwe dáne kahán se áe?

28 Us ne unhen kahá, Kisú dushman ne yih kiyá. Tab naukaron ne kahá, Agar mar-zí ho, to ham jáke unhen jamá karen.

29 Us ne kahá, Nahín; aisé na ho, ki jab tum karwe dánon ko jamá karo, to un ke sáth gehún bhí ukhá lo.

30 Kátne ke din tak, donon ko ikatthe barhne do; ki main kátne ke waqt kátnewálon ko kahungá, ki pahle karwe dáne jamá karo, aur jaláne ke wás-

bhare rahte, aur jab musibat ke din áte, un ke ímán kí jar súkh játí. In se *pathrú* zamín murád hai. Aur *kánton* kí zamín un se murád hai, ki jin ke dil men dunyá kí fikren aur fareb bhare hain. Yih barhkar Khudá ká kalám dabá dete hain. Aur baze achchhí tarah sunte, aur qabúl kar lete, aur kam o besh phal late hain. *Sau guná*, yane ek dáne se sau dáne, yá ek man se sau man.

§ 55. Karwe dáne kí tamsíl, aur aur tamsílat. *Kafarnáhum ke nazdík*.

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
13:24-53 | 4:26-34 |

24—30, aur 36—43. Is tamsíl kí tafsíl Masíh ne ap aisé safái se kí, ki kuchh bayan kí hájat na

te un ke gatthe bándho; par gehún mere khatte men jamá karo.

31 ¶ Wuh un ke wáste ek aur tamsíl láyá, ki Ásmán kí bádsháhat khardal ke dāne kí mánind hai, jise ek shakhs ne leke apne khet men boyá.

32 Wuh sab bíjon men chhotá: par jab ugá, to sab

rahí, aur ásání se har ek use samajh saktá hai. *Ásmán kí bádsháhat* kalisyá se murád hai, yāne wuh jamáat jo Masíh ke ímándaron se mushtamil hai. In sabhon ko Masíh kí kalisyá, yāne jamáat kahate hai; -aur yih kalisyá do tarah kí hai: ek *asli*, yāne haqíqí ímándaron kí, ki yih sab naját ke wáris hai, aur un ká shumár Khudá ke siwá koí nahín jántá. Aur dúsrí *zahirí*, ki is men sachche aur jhúthe, ímándar aur beímán donon shámil hai. Yih tamsíl is zahirí kalisyá se murád rakhtí hai. Masíh kahtá hai dunyá men kalisyá ká hál aisá hogá ki main to achchhá bíj botá hún, magar rát ke waqt chhipkar, merá dushman, yāne Shaitán ákar, karwá bíj bo jatá hai. Isí tarah do qism ke log kalisyá men hai, aur Khudáwand ke siwá koí un ko achchhi tarah judá nahín kar saktá. Wuh unhen ikatthe rahne detá hai, jab tak ki kaṭne ká waqt, yāne adálat ká din áe. Us waqt gehún khatte men jamá kiye jāenge, yāne ímándar bihisht men dákhil hongé; aur karwe dāne ág men jaláe jāenge, yāne, beímán jahannam men parenge.

Ísaion ko is bát par gaur karná चाहिये, ki agarahi tumhárá baptis-má huá, tum kalisyá men sharík hué, tum Ísaí kahláe, tum Khudáwand ká nám lete ho, aur sháid insán tumháre haqq men samajhte hai, ki yih haqiqatan Khudá ke hai; magar is se tum sachche na-

tarkáron se bará hotá, aur aisá per hotá, ki chiriyāen áke us kí dálion par baserá kartin.

33 ¶ Us ne un se ek aur tamsíl kahí, ki Ásmán kí bádsháhat khamír kí mánind hai, jise ek aurat ne lekar áte ke tín paimánon men miláyá, yahan tak ki wuh sab khamíra ho gayá.

hín thaharte ho. Khudáwand áp farmátá hai, ki “Na har ek jo mujhe Khudáwand Khudáwand kahtá hai, magar wuh jo mere ásmáni báp kí marzi par chaltá hai, ásmán kí bádsháhat men dákhil hogá.” Is khet men karwe dāne bhí jam jaté hai, aur kaṭne ke waqt wuh jalte tanúr, yāne jahannam men dāle jāenge. Khudá kí panáh!

31, 32. *Khardal ke dāne kí mánind hai.* Yih per jo Yahúdiya des men áj tak khardal kahlátá, is mulk kí ráí kí mánind nahín. Wuh kái baras tak barhtá, aur aisá daraḥt hotá hai, ki ádmí us par charḥ sake. Us ká bíj niháyat chhotá hai. Is wáste ásmán kí bádsháhat, yāne kalisyá kí thík misál thahrá. Yih bádsháhat shurú men niháyat chhotí thi, aur barhte barhte bahut barí ho gai, aur hotí jāegí, jab tak ki tamám dunyá men na phailé. Aur agar koí samjhe, ki yih Masíhí ímándarí ká nishan hai, to yih bhí durust hai; chunánci auwalan jab koí Masíh kí ráh par átá hai, tab us men thorí táqat hotí, aur rafta rafta wuh táqat barhtí jati hai, jab tak ki barí quwat na páe, aur har ek mushkil par galib na áe. Yahan, yih donon tafsilen mauqa par hai, magar aglab ki Masíhí pahli, yāne, kalisyá se murád rakhtá hai.

33. Is kí murád úpar kí tamsíl ke mutábíq hai. Agar kuchh farq ho, to yih hí hogá, ki us se maḥlúm huá, ki ásmán kí bádsháhat barhegí, aur is se bádsháhat ke barhne

34 Yih sab báten Yisú ne un jamáaton ko tamsílon men kahín ; aur betamsíl, un se na boltá thá :

35 Táki jo nabí ne kahá thá, purá ho, ki, Main tamsílen lákar kalám karúngá ; main, un báton ko, jo dunyá ke shurú se poshída hain, záhir karúngá.

36 Tab Yisú un jamáaton ko rukhsat 'karke ghar ko gayá : aur us ke shágirdon ne us pás áke kahá, Khet ke karwe dáne kí tamsíl hamen batá.

37 Us ne unhen jawáb men kahá, Achchhe bíj ká bone-wálá Ibn i Ádam hai ;

38 Khet, dunyá húa ; achchhe bíj, is bádsháhat ke larke hain ; aur karwe dáne, sharír ke farzand ;

ká *taur* daryáft hotá hai ; yane, wuh poshída, ádmion ke dílon men barhegi ; jaise khamír áte men poshída barhtá hai, aur jab tak sab khamír na ho, tab tak koi use nahín dekhtá. Waisí hí yih bádsháhat phailtí játí hai.

Hindustán men bhí aisá hogá. Yih mulk rafta rafta khamír hotá játá hai, aur ho jáegá ; jab tak ki wuh din áe, ki kisi jhúthe mazhab o millat, aur panth ká zikr báqí na rahe ; chunáñchi ab tak bahut logon ne Masíh ko záhir hokar ikhtiyár nahín kiyá, magar bahut us se kuchh ágáh ho gae, aur apne dílon men jánte hain ki haqíqat men yih Naját-dihanda hai, aur is kí bádsháhat tamám jahán men phaillegí.

Tin paimáne. Tín se kuchh aur murád malúm nahín hotí, magar

39 Wuh dushman jis ne unhen boyá, Shaitán hai ; kátne ká waqt is dunyá ká ákhir ; aur kátnewále firishte hain.

40 Pas jis tarah karwe dáne jama kiye játe, aur ág men jaláe játe hain, is jahán ke ákhir men aisá hí hogá.

41 Ibn i Ádam apne firish-ton ko bhejégá, aur we sab thokar khilánewálí chizon, aur badkáron ko, us kí bádsháhat men se chunkar,

42 Unhen jalte tanúr men dál denge : aur wahán roná aur dánt písna hogá.

43 Tab rástbáz apne Báp kí bádsháhat men áftáb kí mánind núrání honge. Jise kán sunne ke liye hon, to sune.

44 ¶ Phir, ásmán kí bád-

yih kí wuh paimána qaríb chha ser ká thá, aur tín paimáne ke áthára ser húa ; goyá ek rupae ká átá bázár se mol liyá, aur sháyad Masíh ne *tín* is wáste kahe, kí log aksar itná mol lete the.

35. Yih bát Zab. 78 : 2, 3 men likhí hai. Yih zabúr Asáf ká hai. Masíh ne is nabí, yane Asáf kí mánind tamsílon men nasíhat kí, aur isí *taur* se wuh bát jo Asáf ne apne haqq men kahí, Masíh kí nasíbat men durust áí.

44. Is tamsíl men yih nasíhat hai, kí ham ko kis tarah is bádsháhat men dákhil honá cháhíye, yane jahán tak zarúr ho, sab kuchh chhór dene par rází hon. Má báp, bhái bahin, jorú, larke, mál asbáb jo tark karná pare, to karen, magar kisi na kisi tarah yih besh-qímat khazána len. Jo koi shaqhs kisi ke

sháhat, us k̄hazáne kí mánind hai, jo khet men gará hai; jise ek shakhs páke chhipá detá hai, aur k̄hushí ke máre jáke apná sab kuchh bechtá, aur us khet ko mol letá hai.

45 ¶ Phir ásmán kí bádsháhat, us saudágar kí mánind hai, jo qímatí motíon kí talásh men hai :

46 Jab us ne ek beshqímat motí páyá, to jáke, jo kuchh us ká thá, sab bech dálá, aur use mol liyá.

47 ¶ Phir ásmán kí bádsháhat, us jál kí mánind hai, jo daryá men dálá gayá, aur har tarah kí machhlí samet láyá :

khet men soná, yá chándí ke dáfine se wáqif hokar, us ke málík se chhipáe, aur sirf khet kí qímat use de, wuh albatta dagábází kartá hai. Masih kí murád yih nahín hai, kí aise kám ko rást thahráe. Wuh sirf yih kahtá hai, kí insán aksar aisá karte hain, aur ásmán kí bádsháhat ke mutláshí ko aisá hí sargarm honá cháhiye.

45, 46. Is tamsíl kí garaz yih hai, kí jo ásmán kí bádsháhat kí talásh men hai, us ko is saudágar kí mánind karná cháhiye. Yih bádsháhat sab chizon se beshqímat hai, aur sab kuchh us ke wáste chhorna, aqlmandí hai.

47—50. Is tamsíl ká matlab karwe dáne kí tamsíl kí mánind hai. Jaise kí jál men sab qism kí machhlíán átí hain, wuhí hál kalísyá men bhí hai. Achche bure donon us men áte hain, aur kuchh dinon tak sáth rahenge; magar hamesha nahín. Sharir burí machhlíon kí mánind phenke jáenge, balki yahan líkhá hai, kí wuh jalte tanúr men

48 Jab wuh bhar gayá, use kináre khainch láe, aur baith-ke achchhí machhlíán bartanon men jamá kí, par burí phenk dín.

49 Is jahán ke ákhir men aisá hí hogá : firishte áwenge, aur rástbázon men se sharíron ko alag karenge,

50 Aur unhen jalte tanúr men dál denge : wahan roná aur dánt píná hogá.

51 Yisú ne unhen kahá, Tum yih sab samjhe ? Unhon ne kahá, Hân, K̄hudáwand.

52 Tab us ne unhen kahá, Har ek faqíh, jo ásmán kí bádsháhat kí talím pá chuká, us gharwále kí mánind hai,

dále jáenge, jahán roná aur dánt píná hogá.

Ab gaur karná cháhiye, kí Yisú naját देने ke liye áyá, aur us ká dil rahm se bhará hai. Tau bhí kisí Rasúl aur Nabí ne aisí tahdíd se jahannam ke azáb nahín sunáe. Is se ham jánte hain, kí yih sirf dhamkí ke wáste nahín, balki us ká haqíqat men bará k̄hatara hai, aur Masih apní rahm-dilí se cháhtá hai kí ham sab is k̄hatare se bachén. Aur ham thík nahín kah sakte, kí jahannam men haqíqatan ág hai yá nahín. Gumán gálib átá kí aisí báton se majázan Masih jahannam ke azáb záhir kartá hai, kí wahan ke dukh ág ke dukh ke barábar, aur jo us bure hál men giriftár hain, un ke azáb unhín logon ke azáb kí mánind hain, jo ág kí jhíl men dále játe, aur wahan rote aur dánt píte.

52. Faqíh Yahúdíon men wuhí the jo Muqaddas Kitáb kí naqlen líkhte, aur us kí hifázat aur tafsír bhí karte, aur logon ko díní ahkám síkháte. Wuh misl pandít, yá mau-

jo apne k̄hazáne se naí aur purání chizen nikáltá hai.

53 ¶ Aur aisá huá, ki jab Yisú yih tamsilen kah chuká, to wahán se rawána huá.

54 Aur apne watan men áke, us ne un ke ibádatk̄háne men unhen aisí talím dí, ki we hairán hue, aur kahne lage, ki Aisí hikmat, aur mujize us ne kahán se páe?

lawí ke, díní báton men, logon ke ustád the.

Yahán Masíh apne rasúlon aur shágirdon kí taraf ishára kartá hai, ki tum agar Faqíhon kí mánind K̄hudá kí báton men hoshiyár, aur ásmán kí bádsháhat men álim ho, to apne dilon ke k̄hazáne men yih ilm chhipáná na cháhiye, magar jaise gharwále zarúrat ke waqt, apná asbáb aur dafína nikálte hain, usí tarah tum bhí in nasihaton ko nikálkar auron ko sikhláo.

§ 61. Yisú ká phir Násarat men áná, aur wahán námanzúr honá.

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
13: 54-58 | 6: 1-6 |

54. *Apne watan men*; yane Násarat men, jo Galíl ke mulk men wáqí thá, aur jahán us ká ghar, aur us ne tarbiyat páí thí. Isí wáste wuh Yisú Násarí kahlátá, aur Yahúdí us ke pairawon ko hiqárat kí ráh se, ki Galíl ká tamám mulk un kí nazar men haqír thá, Nasará yá Nasráni kahte the; aur un se sunkar yih nám Musalmánon ne bhí ab tak járí rakhá hai: aur báze un men se is nám ko *ansár ulláh* kí lafz, yane K̄hudá ke liye madadgár se murád samajhte hain. Magar Ísáíon ne apne wáste kabhí is nám ká istímál nahín kiya. *Un ke ibádatk̄háne men unhen talím dí.* Yahúdíon men yih dastúr thá, ki un ke buzurg ibádatk̄hánon men pák kitáb parhte, aur

55 Kyá yih barhaí ká betá nahín? aur us kí má Mariyam nahín kahlátí? aur us ke bhái Yaqúb, aur Yoses, aur Shamaún, aur Yahúdáh?

56 Aur us kí sab bahinen hamáre sáth nahín hain? Pas us ne yih sab kuchh kahán se páyá?

57 Unhon ne us se thokar khaí. Par Yisú ne unhen

us kí sharh karte the. Bad is ke agar koí izzatdár un kí majlis men kuchh kahá cháhtá, to us ko bhí ijázat thí. Masíh ne yih qábú pákar apne ham-watanon ko nasihat kí, aur wuh us kí talím se hairán hue, chunánchi unhon ne apne dil men mán liya, ki hán, Yih to barí hikmat aur fasáhat se kalám kartá, aur mujize dikhátá hai.

55. *Kyá yih barhaí ká betá nahín?* Markas kahtá hai, ki unhon ne púchhá, “Kyá yih barhaí nahín hai?” Aglab hai kí guftogú men donon báten pesh áí hon. Aur donon báten ek taur se sach thin; chunánchi Yúsuf barhaí záhir men us ká báp thá, aur gumán gálib hai kí Yisú bhí tis baras tak Yúsuf ke kám men háth lagátá rahá, kyúнки Yahúdíon men sab chhote baron ká dastúr thá kí har shákhs zarúr ek peshá síkhtá. Agar Masíh ne aisá kiya ho, to kyá ajab hai? K̄hilqat ke málik ke nazdík bádsháh ke takht, aur barhaí ke kárk̄háne men kyá farq hai? Us ke martaba i buland ke sámhne yih donon báten niháyat past hain. Hamáre Naját-dihande kí yih bandá-nawází hai, kí wuh bádsháh hokar nahín, balki miskín hokar áya. Us ke darwáze par darbán nahín hai, táki har ek kyá chhotá kyá burá us ke huzúr men berok tok pahunche.

57. *Nabí apne watan men, ug.* Yih ek kaháwat hai. Sab log jante hain kí jab koí watan se dúr jákar,

kahá, ki Nabí apne watan aur ghar ke siwá, aur kahín be-izzat nahín hai.

apní aglí liyáqat se ziyáda kuchh martaba paidá karke phir átá hai, tab aksar us ke parosí, jo agle hál se wáqif hain, us par hasad karte aur kahte hain, ki Yih kyúnkar ham se aisá barh gayá, aur kahán se yih martaba hásil kar láyá?

58. Us ne dekhá ki in logon men imán nahín hai, aur is sábab se mujiza dikhána munásib na jáná, ki yih in se bhí qáil na honge. Mujizon se un ko fáida thá jo haqq-jo the; magar haqq ke dushman yih kahte the, ki yih Shaitán kí madad yá kisi hikmat ke wasile se dikháta hai.

FAIDE.

3—9. á. Ai bonewálo, jo is Hindostán men kalám i haqq ká bīj bote ho, tum thako mat, aur ázurda-khátir na ho; ki tumhárá boná befáida na hogá. Agarchi yih bīj kuchh ráh ke kináre, aur kuchh pathrílí zamín par, aur kuchh kán-thon men zarúr gire; magar is ke siwá kuchh achchhí zamín men bhí giregá, aur bahut phal láegá. Auwal bonewálá Masíh hai. Us ke bad Khádím i dín; phir sab Ísáí hain. Koi aisá nádár nahín, jis ke pás is bīj men se ek bhí dá-na na ho. Pas jis ke pás ho, wuh boe; aur Khudá cháhe, to wuh ugegá, aur sau guná phal láegá.

11. Jo shakhs Masíh ká shágird bane wuhí haqq kí ráh, aur Khudá ke bhed daryáft karegá. Aur jo log apne kán band karen, aur apne dil sakht rakhen, wuh apní nádání men

58 Aur us ne un kí be-jatiqádí ke sabab wahán ba-hut mujize nahín dikháe.

aur bhí barhenge, aur halák hon-ge.

17. Jo báten nabí nahín jante, aur agle rástbáz un ke jánne kí árzú rakhte the; ham logon par jo Masíh ke áhd men hain, baqhúbí záhír hain: yahán tak kí jo ásmán kí bádsháhat men chhotá wuh ná-bíon se bará hai.—Matí 11: 11.

24—30. Shaitán bahut chálák aur mihnát-kash hai. Wuh rát dín qábú dhúndhtá, aur jahán kahín pátá, apná karwá dáná bo játá hai. Kalísyá men bhí botá hai, ki is khet men gehúon ke sáth karwe dáne bhí páe játe hain, magar Khudá ke si-wá koi unhen judá nahín kar saktá, aur wuhí ek dín judá karegá. Pas cháhiye ki ham gehúon ke shumár men hon, na karwe dánon ke.

33. Khudá ká fazl khamír kí mánind hai, ki wuh apne taur par barhtá, yahán tak kí sarásar apná asar kar játá hai. Cháhiye ki wuh hamáre kám aur kalám, aur sári chál chalan se záhír ho. Aur jo shakhs ek do báton men dindár ho, aur aur báton men nahín; to ab tak us men bará nuqs báqí hai, aur abhí yih khamír púra nahín húa.

44—46. Naját tamám dunyá kí daulat, aur sab motíon se besh-qímat hai. Jo dáná is ke liye sab kuchh chhor detá, usí kí ábrú rahegí. Is ke muqábil men má báp, bhái bahin, aur mál asbáb kyá mál hai?

55. Dunyá ká martaba, aur izzat kuchh barí bát nahín. Izzatdár haqíqat men wuhí hai, jo us farotan aur miskín Masíh kí mánind hai.

XIV BĀB.

1 **U**s waqt, mulk kī chau-
thāī ke hākīm Herodīs
ne Yisū kī shuhrat sunī,

2 Aur apne naukaron se
kahā, ki Yih Yūhannā baptis-
mā denewālā hai, jo murdon
men se jī uthā; is liye is se
mujiṛe zāhir hote haiṇ.

3 ¶ Ki Herodīs ne Yūhan-
nā ko Herodiyās ke sabab, jo

us ke bhāī Failbūs kī jorū
thī, giriftār kiya, aur bāndhke
qaidkhāne men dāl diya thā.

4 Is liye ki Yūhannā ne us
se kahā thā, ki Tujhe us ko
rakhnā rawā nahīṇ.

5 Aur Herodīs ne chāhā,
ki use mār dāle, par awāmm
se darā; kyūṇki we use nabī
jānte the.

6 Par jab Herodīs kī sāl-

XIV BĀB.

KḤULĀSA.

Herodīs kā gumān Masīh kī bābat,

1, 2. *Yūhannā baptismā dene-
wālā kā qatl, 3—12. Yisū kā
jāngal men pūnch hazār ādmīon
ko pānch rotī aur do machhliyon
se khilānā, 13—21. Us kā sa-
mandar par apne shāgirdon ke
pās chālānā, 22—33. Ganasarat
ke mulk men us kā pahunch-
nā, aur bimāron ko us kā dū-
man chhūne se sihat ho jānā,
34—36.*

§ 63. Herodīs kā gumān, ki Yisū
Yūhannā hai, jis kā sir main ne
kaṭwayā thā. *Galīl men? Piriā.*

Matī.	Mark.	Lūk.	Yūhan.
14: 1-12	6: 14-16	9: 7-9	

1. *Mulk kī chauthāī ke hākīm He-
rodīs.* Yih Herodīs Antipās kah-
lātā thā, aur usī Herodīs i Buzurg
kā betā thā, jo Masīh kī paidāish ke
waqt bādshāh thā, aur jis ne us ko
qatl karne ke irāde se Baitlaham
ke sab bachchon ko marwā dālā,
aur qarīb ek baras bad is ke mar
gayā, aur us kī bādshāhat tīn beṭon
men baṭt gai.

Yih Herodīs Antipās Galīl aur
Piriā kā mālīk ho gayā. Us ne
Masīh kī *shuhrat sunī*. Agarchi
āge bhī kuchh sunā hogā, magar
khiyāl na kiya, kyūṇki wuh nihā-

yat gāfil aur aiyāsh thā, aur aisi
bāton se us ko kyā garaz thī?

2. Ab Herodīs ke dil men kuchh
dahshat āī, ki us ne Yūhannā ko
marwā dālā thā. Khiyāl karne
lagā ki yih wuhī jī uthā, aur isī
waste mujiṛe dikhā saktā hai.

3—5. Dekho Mark. 6: 17—30;
aur Lūk. 3: 19, 20. Yih Herodiyās
Herodīs i Buzurg kī poti thī, aur
us kī shādī pahle us ke chachā Filip
Herodīs se hūī, aur us se ek betī
Salomī paidā hūī, aur aglab hai, ki
yih wuhī thī jo Herodīs ke sāmhnē
nāchī, aur jis se wuh kḥush hūā.
Yūsuf ek Yahūdī muarriḳh kahtā
hai ki Yih shādī us waqt hūī jab
Herodīs Antipās Rūm ko safar kar-
tā thā, chunāṇchī wuh apne bhāī
Filip ke pās thahrā, aur us kī jorū
ko dekhkar āshiq hūā. Phir apnī
jorū Aretus kī betī ko talāq dekar
us ko apne bhāī se chhīn liyā. Us
par do gunāh sābit hūe. Pahle zi-
nākārī, ki wuh dūsre kī jorū thī;
aur dūsre nāmūs-barbādī, kyūṇki
wuh us kī bhatījī thī. Yūhannā ne
nihāyat dilerī se us ko is kām se
manā kiya, aur isī waste Herodiyās
us ko mār dālā chāntī thī; magar
Herodīs kuchh dārtā thā, tau bhī use
qaidkhāne men dālā.

6. *Herodīs kī sālgirah.* Bādshāh-
on kā dastūr thā ki apnī sālgirah kā
din bahut dhūm dhām se mānte,
aur apne ahlkāron kī bulākar miha-
mānī karte. Paid. 40: 20. *Hero-*

girah lagí, Herodiyás kí betí un ke darmiyán náchí, aur Herodís ko k̄hush kiyá.

7 Chunānchi us ne qasam kháke wāda kiyá, ki jo kuchh tú mángegi, main tujhe dūngá.

8 Tab wuh, jaisá us kí má ne use síkhá rakhá thá, bolí, ki Yúhanná baptismá dene-wále ká sir thálí men yahín mujhe māngwá de.

9 Bádsháh dilgír huá : par us qasam ke, aur un ke sabab,

jo us ke sáth kháne baiṭhe the, us ne hukm kiyá, ki use lá dewen.

10 Aur us ne logon ko bhejkar qaidkháne men us ká sir kaṭwáyá ;

11 Aur us ká sir thálí men láke us laríki ko diyá : wuh apní má ke pás le áí.

12 Tab us ke shágirdon ne áke, lásh utháí, aur use gárá, aur jáke Yisú ko k̄habar dí.

diyás kí betí un ke darmiyán náchí. Aglab hai ki yih Salomí, Filip kí betí thí. Us kí má behayá thí, aur laríki ne us kí suhbat khúb páí, aur apní má kí mánind besharm ho gai thí.

8. *Jaisá us kí má ne síkhá rakhá thá.* Yāne náchne ke bad, na yih kí peshtar se síkháyá ho ; kyúñki Markas ke bayān se zāhir hai, ki us ne apní má ke pás jákar púchhá, ki main kyá māngún.—Mark. 6 : 24.

Yúhanná ká sir mujhe māngwá de. Sir māngne se un ko do fāide hásil hue : pahle yih, ki wuh apne gusse kí áḡthandí karen : दूसरे, yih malúm ho kí hukm púra karne men kuchh fareb nahín huá, aur Yúhanná haqíqat men mārā gayá. Afsos ! kí auraton men se koí aisi sukht-dil aur fisq par mustajid ho. Yih sach hai ki K̄hudá ne aurat ko narm-dilí ke sáth paidá kiyá ; magar jab sharārat par á jāe, tab mard se bhí sabqat le jātí hai.

9. *Bádsháh dilgír huá.* Sháyad is ke káí sabab hue ; pahle, wuh Yúhanná ko kuchh jāntá aur mántá thá, ki yih shakhs muqaddas aur sháyad nabí hai ; दूसरे, awām Yúhanná kí tazím karte the, aur Herodís un se dartá thá ; tísre, agarchi sharír thá, tau bhí aise niháyat zulm aur

beinsáfi ko pasand nahín kartá thá. *Qasam ke sabab.* Qasam ko albatá púra karná chāhiye, magar na us qasam ko jo nájáiz ho, kyúñki use púra karná gunáh par gunáh karná hai ; chunānchi jis ne K̄hudá kí shariyat ke barkhiláf qasam khái, us ne ek gunáh kiyá ; aur agar us ko púra kare to yih दूसरा gunáh hai. Pas aisi qasam radd karná farz hai, kyúñki wuh shurú hí men nájáiz thí. *Un ke sabab jo us ke sáth kháne baiṭhe the.* Us ne kahá, ki Jo tú mānge, main dūngá ; aur agar na detá to un logon ke áge use sharminda hone partá. Admion se dará, magar K̄hudá se na dará. Is tarah bahut log ápas kí sharm se gunáh karte haiñ, aur samajhte, ki agar aisá na karen, to hamāre rafiq aur áshná hamen haqir samjhenge. Wáh ! Kyá khúb ! yih kaisí bát hai, ki koí insān ko K̄hudá se ziyáda samjhe !

12. *Jáke Yisú ko k̄habar dí.* Sháyad in murádon se k̄habar dí ;—pahle, unhon ne jāná, ki Yúhanná Masíh ká peshrau thá, is liye use k̄habar dená chāhiye. दूसरे, apní musibat ke waqt Yisú ke pás áe, kyúñki wuh jānte the, ki hamará hamdard hogá. Ham sabhon ko bhí yihí wājib hai, ki jab kisi musibat men giriftár hon, to rúhání taur par Yisú se hál zāhir

13 ¶ Jab Yisú ne suná, to wahán se kishítí par baiṭhke, alag ek wíráne meṇ gayá: log yih sunke, shahron se nikle, aur kḥushkí kī rāh se us ke píchhe ho lie.

14 Aur Yisú ne nikalkar ek barí bhír dekhí; un par use rahm áyá, aur jo un meṇ bímár the, unheṇ changá kiyá.

15 ¶ Aur jab shám húi, us ke shágirdon ne us pás áke kahá, ki Jagah wírána hai, aur shám ho gaí, logon ko ruḁhsat kar, ki we bastíon meṇ jáke apne wáste kháne ko mol leṇ.

16 Yisú ne un se kahá, Un ká jáná kuchh zarúr nahín; tum unheṇ kháne ko do.

karen; kyúñki wuh hamáre dukh dardon meṇ shámil hogá. Tisre, un ká ustád bádsháh ke zulm se mára gayá thá; unhon ne jáná, ki wuh sháyad Yisú ko bhí dhúndhe, aur qatl kare. Aur haqíqat meṇ yihí khatra thá, aur is wáste Yisú wahán se chalá gayá.—Dekho, 13 áyat.

§ 64. Bárah shágirdon ká laut áná, aur Yisú ká jhil ke pár, un ke sáth jáná. Páñch hazár ádmíon ko khiláná. *Karḥarnáhum meṇ.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
14: 13-21 | 6: 30-44 | 9: 10-17 | 6: 1-16

13—21. Is ká bayán Matí, Markas, Lúka, aur Yúhanná, cháron meṇ hai. *Wíráne meṇ gayá.* Daryá e Galíl ke kináre, púrab aur pachchhim taraf, do gánw Baitsaidá nám ke hain; aur Yisú púrab taraf ke gánw meṇ gayá.—Dekho, Lúk. 9: 10. Is gánw ke ás pás jangal thá, aur thoṛí ábádí thí; aur gallon ke charáne ke siwá kuchh

17 Unhon ne us se kahá, ki Yahán hamáre pás páñch roṭí aur do machhlíon ke siwá kuchh nahín hai.

18 Wuh bolá, ki Unheṇ yahán mere pás láo.

19 Phir us ne hukm kiyá, ki log ghás par baiṭhen; tab un páñch roṭí aur do machhlíon ko liyá, aur ásmán kī taraf dekhkar barakat dí, aur roṭí torke shágirdon ko, aur shágirdon ne logon ko dín.

20 Aur we sab kháke ásúda húe: aur unhon ne ṭukron kī, jo bach rahe the, bárah ṭokríán bharí uṭháín.

21 Aur we, jinhon ne kháyá thá, siwá aurat aur larḁon ke, qaríb páñch hazár ke mard the.

kám nahín átí thí. Is sabab se wuh hifázat kī jagah thí, magar Yisú chhip nahín saktá thá. Bahut log gird-nawáh ke shahron, aur gānon se us ke píchhe daure, aur wuh jo Rahmán o Rahím hai, un ko bagair barakat ke, ruḁhsat nahín kar saktá thá.

19. *Barakat dí.* Yih Masíh ká dastúr thá, ki kháne se peshtar barakat mánge. Yahúdíon meṇ yihí dastúr ráij thá, chunáñchi jo báten wuh istímál karte, Tálmuḁ, yāne Yahúdí hadíson meṇ mundarij hain aur wuh yihí hain;—“Ai Kḥudá-wand, hamáre Kḥudá, jahán ke bádsháh; tú mubáarak ho, jis ne yih roṭí zamín se, aur yih mai ták se, paidá kī hai.” Yih barakat máng-ná sab logon ke wáste bahut achchá dastúr hai, aur kḥásskar Ísáíon ko cháhiye, ki apne sab kám Kḥudáwand ke namúne par karen.

§ 65. Yisú ká pání par chalná. *Daryá e Galíl.*

22 ¶ Aur us dam Yisú ne apne shágirdon ko tákíd se farmáyá, ki kishtí par charh-ke mere áge pár jáo, jab tak main logon ko rukhsat karún.

• 23 Phir áp logon ko rukhsat karke, duá ke liye pahár par akelá charh gayá: aur jab shám húi, wahín akelá rahá.

24 Par wuh kishtí, us waqt, daryá ke bích pahunchkar, lahron se dagmagatí thí: kyunki hawá mukhálif thí.

25 Aur rát ke pichhle pahar, Yisú daryá par chaltá húa, un pás áyá.

26 Jab shágirdon ne use daryá par chalte dekhá, we ghabráke kahne lage, Yih bhút hai; aur darke chilláe.

27 Wunhín Yisú ne unhen kahá, ki Khatir-jamā rakho; main hí hún; mat daro.

28 Patras ne us se jawáb men kahá, Ai Kхудáwand, agar tú hí hai, to mujhe farmá, ki main pání par chalke tere pás áún.

29 Us ne kahá, A. Tab Patras kishtí par se utarke pání par chalne lagá, ki Yisú ke pás jáe.

30 Par jab dekhá, ki hawá

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
14: 22-36; 6: 45-56; 6: 15-21

22, 23. Wuh us waqt daryá ke púrab taraf the, aur Masíh ne un ko pachchhim taraf bhejne ká iráda kiya. Markas kahtá hai, ki us ne Baitsaidá, yane pachchhim taraf ke Baitsaidá gánw men bhejá. Yih log jo Masíh ke pás áe, aur jinhon ne yih mujiza dekhá, hairán hokar ápas men kahne lage, ki filhaqiqat yih hamará Masíh i maúð hai, aur cháhte the, ki zabardastí se us ko bádsháh banaen. Masíh ne is iráda se wáqif hokar, jald un ko rukhsat karná munásib jáná; aur rukhsat karke, áp pahár par duá mángne gayá. Yih kyá hí khúb taqlíd hamáre liye hai, ki jab dunyá ki izzat hamáre háth áe, tab Kхудáwand ki tarah ham blí us ko náchíz samjhen, aur Kхудá ke pás jákar panáh len.

25. *Rát ke pichhle pahar.* Qadím Yahúdí rát ko tín pahar men bántte the; lekin jab Rúmíon ne mulk ko le liya, tab Rúmí dastúr ráij húa, ki char pahron men bántne lage. Yih chauthá pahar tín baje rát se chha baje tak raltá. Is se

malúm húa, ki Masíh tamám rát ke qarib duá mángne men mashgúl rahá; aur Injíl men aksar isí taur ká zikr hai. Dar haqiqat is jahán men wuh ádmí thá, aur ádmí hokar apne báp se duá mángná niháyat pasand kartá thá.

26. *Yih bhút hai.* Sab mulkon men áwám log bhúton ko mánte, aur un se darte hain, aur Yisú ke rasúl bhí ab tak is wahm se ázád nahín húe the. Aur kyá taajjub, ki jab andhere men kisi ko pání par chalte húe, apne pás áte dekhen to is hálát men kis ke dil men dahshat paidá na hogí? Magar yih bhút na thá. Aur jo log bhúton ko dekhte, aur un se darte hain, agar apná dil mazbút karke, daryáft karte, to malúm hotá ki yih koi jánwar, yá ádmí, yá apná hí wáhimá hai. Jo shakhs Kхудá se dartá, aur áp ko Kхудá ká banda jántá hai, use bhúton se darna na cháhiye, kyunki auwal to yih bhút nazar nahín áte, aur agar áen, to bemarzí Kхудá ke kuchh kar nahín sakte. Kхудá se darna wálon ko aur kisi se darne kí hájat nahín; khusúsan bhúton se.

tez hai, to dará; aur jab dúbne lagá, chilláke kahá, Ai Kḥudáwand, mujhe bachá.

31 Wunhín Yisú ne háth barháke use pakaṛ liyá, aur us ne kahá, Ai kam-iaṭiqád, tú kyúñ shakk láyá?

32 Aur jab we kishtí par áe hawá tham gaí.

33 Aur unhoñ ne, jo kishtí par the, áke use sijda karke kahá, Tú sach much Kḥudá ká Beṭá hai.

33. Is se maḷúm hotá hai, ki shá-girdoñ ke siwá, aur bhí kishtí men the. Jab unhoñ ne yih mujiza dekhá, to kahá, ki *Tú sach much Kḥudá ká Beṭá hai*. Yane yih jo tú dawá kartá hai, terá dawá is mujize se sach ṭhahartá hai. Tú haqíqat men wuhí Masih i maḥd hai, jo ánewálá thá.

34. Yih Ganesarat ká mulk Dar-yá e Galíl ke kináre par thá, aur us men pachehhim taraf ká Baitsaidá wáqí thá, jahán Markas kalítá hai, ki wuh áe.

FAIDE.

5. á. Ádmí aksar gunáh karná cháhte haiñ, magar logoñ ke dar se, yá kisi tarah ká nuqsán dekhkar nahín karte. Is se maḷúm hotá hai, ki un ke dil un kí chál se bhí bure haiñ, aur yih kí wuh insán se, banisbat Kḥudá ke, ziyáda ḍarte haiñ.

6. Náç, tamásha, dhúm dhám, ifráť kháne píne men, ádmí ke liye niháyat kḥatre ká maqám hai, ki

34 ¶ Phir pár utarke Ganesarat ke mulk men pahunché.

35 Aur wahán ke logoñ ne use pahcháñke us tamám girdnawáh men shuhrat dí, aur sab bímáron ko us pás láe;

36 Aur us kí minnat kí, ki faqat us kí poshá ká dá-man chhúeñ: aur jitnoñ ne chhúá, bilkull change ho gae.

us waqt imtihán bahut se haiñ, aur gunáh karná niháyat ásan hai.

8. Jo koi bahut din tak gunáh men mashgúl rahe, us ká dil saḥt ho játá hai, yahán tak kí kisi gunáh se nahín ḍartá, aur kisi zulm se sharminda nahín hotá.

9. Koi qasam aisí wájb nahín hai, ki us ko purá karne men ádmí ko burái karne paré. Aisí qasam kháná gunáh hai, aur us ko purá karná yih bhí gunáh hai.

10. Ek gunáh karná dústre gunáh ke liye darwáza kholná hai, aur jo koi sharárat kí ráh men qadam rakhtá hai, Kḥudá ke siwá koi nahín jántá kí wuh kab báz áegá.

23. Kḥudá ke nazdík rahne, aur is taqarrub ko hásil karne ke wáste roz roz duá mángná cháhiye, aur yih dilí pákizagí, aur ádmíon ko fáida baḥshne ke liye bhí niháyat zarúr hai; kḥusúsan imtihán ke waqt men.

30. Jab ás pás ke khatron ke sabab, Masih hamáří nazar se chhip játá hai, tab hamáří rúhání bahádurí men bhí farq á játá hai.

XV BĀB.

1 **T**AB Yarusalam ke Faqīh aur Farisīon ne Yisú pás áke, kahá,

2 Tere shágird kyún buzurgon kí riwáyaton ko tál dete haiñ? ki roṭī kháne ke waqt apne háth nahīn dhote.

XV. BAB.

K̲HULĀSA.

Faqīhon aur Farisīon par ilzám, ki wuh apní riwáyaton ko K̲hudá ke ahkám se ziyáda mánte the, 1—9. Kháne pine kí bábat náshat, 10—20. Ek Kanaání qurat kí betí ko changá karná, 21—28. Aur Daryá e Galíl ke pás bahut-on ko síhat dená, 29—31. Sāt roṭī aur katék machhlíon se chár hazár mard aur un ke síwá auraton, wg., ko khilána, 32—39.

HISSA V.

K̲HUDÁWAND KÍ TÍSĒÍ ÍD I FASH KE KHÁNE SE LEKAR US WAQT TAK KI GALÍL KO ÁKHIRÍ BĀB CHHOR GAYÁ.

ARSA : Chha mahíne ká.

§ 67. Bedhoe háth kháne se K̲hudáwand ká apne shágirdon ko bequsúr ṭhahráná. Farisīon kí riwáyaton. *Kafarnákum men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
15: 1-20 7: 1-23 |

2. Kyún buzurgon kí riwáyaton ko tál dete haiñ. Injil kí aslí zabán men buzurg ke máne buddhe; aur yahan murád qadimon se hai; yih sunnaten qadamat se chali áin. Yahúdí kahte the, kí Síná pahár par jab Músá ko shariat milí, tab yih do tarah par thí: ek likhí húi, aur dúsrí belikhí. Aur jo belikhí thí Músá ne wuh Yashúa ko supurd kí, aur Yashúa ne Qázion ko, aur Qázion ne Nabion ko; aur isi tarah zabáni riwáyat chali áí, jab

3 Us ne unhen jawáb men kahá, ki Tum kis wáste apní riwáyaton ke sabab K̲hudá ká hukm tál dete ho?

4 Kyúnki K̲hudá ne farmáyá hai, kí Apne má báp kí izzat kar: aur jo má yá báp par lanat kare, ján se marájác.

tak kí Tálmod, yane Hadís kí kitáb men mundarij na húi. In hadison men bahut se bátíl ahkám o dastú-rát likhe haiñ. Farisīon aur Sadú-qion men yih ek bará farq thá, kí Farisi un riwáyaton ko ahkám i Iláhí ke barábar mánte, aur Sadúqí un par kam ámal karte the; magar yih sunnat, kí bedhoe háth na khána, tamám Yahúdí mánte, aur na sirf háth ko, balki aur bahut chízen, jaise piyálon, aur thálion, aur tán-be ke bartanon, aur chárpaion ko bhí dhoná wájib jánte the. Dekho Mark. 7: 3, 4. Bhalá yih dhoná jab safái ke wáste hai, to bahut bihtar hai. Kaun iqtaráz kar saktá hai? Magar yih log un dastúron ko apná dín samajhkar mánte the, aur durustí se bajá láne ke liye bahut k̲hiyá-lí qánún unhon ne jári kiye; chunan-chi yih, kí kitná paní k̲harch karná cháhiye, aur kis tarah us ko kám men láná cháhiye, kitní bār badalná, aur kitne ádmion ko ek hí bartan men dhoná cháhiye. In behúda báton ko Masíh ne dín se bejlága ṭhahráya. Is wáste yih log naráz the.

3. Yih riwáyaton K̲hudá ke hukm se nahín thín, magar buzurgon ne apne nafá aur bátíl-parastí ke sabab un ko jári kiya thá; aur aisá karke unhon ne K̲hudá ke aksar hukmon ko tál diyá. Pas in riwáyaton ko, mánná na cháhiye.

4. Apne má báp kí izzat kar. Yih das hukmon men se pánchwán hukm hai. K̲hur. 20: 12; aur 21: 17. Izzat karne men yih sab báten shámil haiñ, yane fārmān-bardāri, aur adab, aur shafuqat se bolná, aur un kí nek-

5 Par tum kahte ho, ki Jo koí apní má yá báp ko kahe, ki Jo kuchh mujhe tujh ko dená wájib thá, so Kḥudá kí nazr húa;

6 Aur apní má yá báp kí jzzat na kare, to kuchh muzá-yaqa nahín. Pas tum ne apní riwáyat se Kḥudá ke hukm ko bátíl kiyá.

7 Ai riyákáro, Yasáiyáh ne kyá kḥúb tumháre haqq men nabúwat kí, ki

8 Yih log apní zabán se merí nazdíkí ḡhúṇḡhte aur

námí ḡhúṇḡhná, aur hájat ke waqt kḥidmat karná. Aur *lanat* karne men yih báten hain, yane beadabí, aur saḡhtí se bolná, hukm na mánná, tah-qir, hájatmandí men madad na kar-ná.

5. Is ká matlab yih, ki tum apní riwáyaton ke bamújib síkháte ho, ki agar kisi bête se us ke má báp kuchh mángen, aur wuh betá kisi sabab, kḥwáh gusse, yá be-ímání se dená na cháhe, to wuh kahe ki yih chíz, aur jo kuchh tum mujh se mángte ho, *Kḥudá kí nazr hai*, to is ke baḡ use dená na cháhiye. Isí tarah wuh Kḥudá ká hukm apní riwáyaton se bátíl karte the. Aur Masíh yih nahín síkhátá, ki Kḥudá ko nazr dená na cháhiye, magar yih ki us ká hukm tálkar na dená cháhiye; chu-náñchi us ká hukm yih hai, ki “Má báp kí jzzat kar,” aur jo koí yih hukm tálkar Kḥudá ko nazr detá hai, wuh kabhí maqbúl na hogí.

7. *Ai makkáro*. Dekho, Yas. 29 : 13. Yih bát Yasáiyáh nabí ne us waqt Yahúdí qaum kí bábat kahí, aur haqíqatan yih makkárí hamesha un logon kí ádat rahí. Masíh goyá yih kahtá hai, ki Jo bát tumhare báp dádon ke haqq men sach thí,

mujh se merí jzzat karte hain, par un ke dil mujh se dúr hain.

9 Lekin we ábas merí pa-rastish karte hain; kyúñki tálím karne men insán hí ke hukm sunáte hain.

10 ¶ Phir us ne jamáat ko bulákar, un se kabá, Suno, aur samjho : ki,

11 Jo chíz mujh men játi hai, ádmí ko nápak nahín kartí; balki wuh jo mujh se nikaltí hai, wuhí ádmí ko nápak kartí hai.

wuh tumháre haqq men bhí sach hai, ki tum bhí unhín kí chál chalte ho.

11. *Jo chíz mujh men játi hai, ádmí ko nápak nahín kartí*. Yih kyá hí kḥúb nasihat hai! Kásh ki is mulk ke log is par kḥiyál karte! Is bát ko jáñch lená nihá-yat zarúr hai, ki dindári kháne pine men nahín. Gaur karná cháhiye ki dín kis wáste aur kis kám men átá hai. Dín is wáste hai ki ham gunahgár gunáh se chuṡkára pákar, aur Kḥudá ká qurb hásil karke, is zindagí men us kí buzurgí záhir karen, aur marne ke baḡ tá abad us kí kḥushnúdí men rahen. Pas kahiye ise kháne pine se kyá nisbat? Albatta agar koí ziyáda khákar peṡú bane, yá ziyáda píkar matwála ho, yá agar koí apná dil kháne pine kí chízon par ziyáda lagáe, ki Kḥudá ko bhúl jae, to aisá shakhs beshakk dindári ke barkhiláf chaltá hai. Lekin koí chíz kháná, aur koí chíz na kháná, yih kuchh dindári se nisbat nahín rakhtá. Aur aksar Hindú log, balki is mulk ke Musalmán bhí, jo inhén báton ko apná dharm ímán jánte hain, nihá-yat bhúl men pare hain. Un ko zará samajhná cháhiye, ki jo chíz mujh men játi hai, kyúñkar ádmí

12 Tab us ke shágirdon ne us pás áke us se kahá, Kyá tú jántá hai, ki Farísí yih bát sunkar náráz hue?

13 Us ne un se jawáb men kahá, Jo paudhá mere Báp ne, ki ásmán par hai, nahín lagáya, jar se ukhárá já-egá.

14 Unhen jáne do; we andhe andhon ke ráh dikhánewále haiñ. Phir agar andhá andhe ko ráh dikháwe, to donon garhe men girenge.

15 Patras ne use jawáb men kahá, Wuh tamsíl hamen samjhá.

ko nápak karegi? Hargiz nahín : balki jo munh se nikaltí wuhí albatá ádmí ko nápak kartí hai.

12. *Farísí yih bát sunkar náráz hue.* Wuh apní wáhiyát par bhúle hue, aur nahín cháhte the ki yih behúdagí sábit ho. Isí tarah jo log aql ke barkhiláf aqídon par chalte, wuh apne tamíz kí ánkhen band, aur apne áib ko bagal men pasand karte haiñ; aur misl us maríz ke haiñ, ki jis kí áñkh men áshob ho, aur wuh us men lep lagánewále se jhunjhláe.

13. *Jo paudhá, wg.* Paudhe se murád díní talím, 1 Karint. 3 : 6—8. Yih talím dil men boí játí, aur chál chalan men phal látí hai. Masíh kahtá hai, ki Yih sab talímen jo Khudá kí taraf se nahín, paudhe kí tarah ukherí jáengí, yáne unhen dúr karná munásib hai. Agar yih log náráz hon, to hone do; tau bhí jhúthí bátón ko beiatibár karná cháhiye.

14. *Unhen jáne do.* Yih nahín, ki un se kám na rakho, aur unhen sudhárne ke liye koshish na karo, magar yih, ki unhen náráz hone do, aur un ke gusse se mat ghabráo. Wuh andhe haiñ, aur chingádar kí tarah áftáb kí roshní se áñkh chhi-

16 Yisú ne kahá, Kyá tum bhí ab tak besamajh ho?

17 Ab tak tum nahín samajhte, ki jo kuchh munh men játá, peñ men partá hai, aur garhe man phenká játá?

18 Par wuh bátén jo munh se nikaltín, dil se áttí haiñ; we ádmí ko nápak kartí haiñ.

19 Kyúñki bure kھیال, khún, ziná, harámkárí, chorí, jhúthí gawáhí, kufr, dil hí se nikalte haiñ :

20 Yihí bátén ádmí kí nápak karnewálí haiñ : par bin dhoe háth kháná ádmí ko nápak nahín kartá.

páte haiñ. Is wáste wuh in bátón ko pasand nahín karte. Bhalá koi andhá agar andhe ko ráh batáe, to wuh donon khandaq men girenge.

15. *Patras ne use jawáb men kahá, wuh tamsíl hamen samjhá.* Bází jagahon men tamsíl se murád wuh bát hai, ki jis ká samajhná mushkil ho. Aur yahán bhí us ke mane yihí haiñ. Patras ká matlab yih hai, ki yih nasíhat, ki jo chíz ádmí ke munh men játí hai, use nápak nahín kartí, hamárá samajh men achchhí tarah nahín áttí. Ise hamen sáf sáf samjhá de. Yih bát is zamáne ke Isáí log albatá khúb samajh sakte haiñ; lekin us waqt ke shágirdon ko jinhen apná Yahúdípan chhorná mushkil thá, is ká samajhná bhí mushkil húa, kyúñki wuh kháne hí kí sharton ko parhezgárá aur dindárá samajhte the.

18—20. Jo gízá ádmí kháe, wuh badan men játí hai, aur kuchh der bad jab wuh apní táqat badan ko bakhsh chuke, tab phenkí játí. Us kí tásír dil ko nahín bigártí, aur badí us se paidá nahín hotí. Magar dil áp badí ká chashma hai, aur munh ká bolná, aur ázá kí harakat

21 ¶ Tab Yisú wahán se rawána hoke, Súr aur Saidá kí sarhaddon men gayá.

22 Aur, dekho ek Kanaáni aurat wahán kí sarhadd se nikalke pukártí húi chalí áí, kí Ai Khudáwand, Ibn i Dáúd, mujh par rahm kar; kí merí beṭí saḡht díwání hai.

usí kí hidáyat se hai. Albatta díl kí buráion se ádmí nápak ho játá hai, chunánchi yih burí báten díl se nikaltí hai:—

1. *Bure khyál.* Yih sirf díl ká kám hai, aur sab buráion kí jaṛ yihí hai.

2. *Khún.* Yih kína yá lálach ke sabab se kisé kí ján lená hai. Har ek jántá hai, kí khúnrezi ká mádda díl men hai, aur háth jo khún karte, yih sirf díl ke wasíle, aur hathýar hai: chunánchi agar kóí kisé ko beiráda már dále, to beqúsúr thahartá hai, aur agar qusúrwár bhí ho, to sirf gaflat ke sabab ká.

3. *Zinú, aur harámkárí.* Insán apní shahwat ko rok saktá, lekin díl kí targíb ke sabab wuh aisá kám kar baíhtá hai.

4. *Chorí* ká mádda lálach hai, aur lálach díl men hai.

5. *Jhúthí gawáht.* Yih is iráde se hotí hai, kí kisé dústre ká nuqsán karen, aur us kí jaṛ díl hai.

6. *Kufr.* Yih Khudá se barkhí-láfi, aur dushmaní paidá karná hai, aur us ká maskan díl hai.

Aur bahut sí báten bhí jin ká zikr yahán karná zurúr nahín, chunánchi Markas ne kitnon ká ziyáda bayán kiyá hai, ádmí ko nápak kartí hai.

§ 68. Ek Suryáni aurat kí beṭí ká síhat páná. *Súr o Saidá kí sarhadd men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
15: 21-28. 7: 24-30

23 Us ne kuchh jawáb na diyá. Tab us ke shágirdon ne pás ákar us kí minnat kí, kí Use rukhsat kar: kyúñki wuh hamáre píchhe chillátí hai.

24 Us ne jawáb men kahá, Main Isráel ke ghar kí khoí húi bheron ke siwá, aur kisé pás nahín bhejá gayá.

21. *Súr aur Saidá kí sarhaddon men gayá.* Yih do bare shahr mulk i Kanaán kí uttar taraf, thoṛí dúr par the. Wuh mulk Suriyá, aur Suriyá Foiníki kahlátá thá. Us ká qadím nám Arám thá, aur Musalmán áj kal us ko Shám kahte hai. Wahán ke báshinde Kanaáni the, aur but-parast, magar bazon ne un men se Yahúdí mazhab ko ikhtiyár kiyá thá. Gumán gálib hai kí yih aurat záhiran but-paraston men giní játi thi, lekin díl se Yahúdíon ke Khudá ko mántí, aur Masih kí khabar sunkar jántí thi kí jo ánewálá Masih thá, wuh yihí hai.

22. *Sakht díwánt hai.* Dekho, Tafsír i Matí 4: 24.

23. *Us ne kuchh jawáb na diyá.* Is aurat ke ímán kí ázmaish ke liye jawáb na diyá; aur is wáste bhí kí us ke shágirdon ko malúm ho kí istíqlál aur sábit-qadamí se kyá fáida hai.

24. Dín i Masíhí beshakk tamám dunyá ke wáste hai, aur Masíh ne aksar apne shágirdon ko farmáyá, kí sab logon ko yih khushkhabarí sunáo. (Dekho Matí 28: 19,) aur aisá hí unhon ne kiyá. Magar Masíh ap Gair-qaumon ke pás khásskar nahín gayá; sirf Yahúdíon men Injíl ká wáz kiyá; aur munásib bhí yihí thá, kí yih zindagí ká kálám pahle un ko sunáya jáe, táki un men jaṛ pakarke, aur mulkon par apná sáya dále. *Us ne jawáb men kahá.* Yih jawáb shágirdon ko nahín diyá, magar us aurat ko, *Is-*

25 Par wuh áí, aur use sijda karke kahá, Ai K̄hudá-wand, merí madad kar.

26 Us ne jawáb diyá, Mu-násib nahín, ki lar̄kon kí roṭí lekar, kut̄ton ko phenk dewen.

27 Us ne kahá, Sach, ai K̄hudáwand : magar kutte bhí, jo ṭukre un ke k̄hudá-wand kí mez se girte, kháthe hain.

28 Tab Yisú ne jawáb men use kahá, Ai áurat, terá iati-qád bará hai : jo cháhtí hai, tere liye ho. Aur usí dam us kí beṭí changí ho gaí.

29 Phir Yisú wahán se rawána hoke, Galíl ke daryá ke nazdík áyá ; aur ek pahār par chaṛhkar wahán baiṭhá.

ráel kí khot húi bheron, waqaira, yane Isráéli log, jo apne haqíqí chaupán ko chhoṛkar, gum-shuda bheron kí mánind ho gae hain. In-hín ko dhúndhná, aur bacháná merá kháss kám hai. Main pahle inhín ke pás áyá, aur inhín ká Masih i Maúd hún.

26. Us sarápá narm-dil ká yih saṁkht jawáb malúm hotá hai ; magar us ká bayán yih hai. Masih cháhtá thá ki us áurat ke ímán kí ázmá-ish kare, aur chúnki Yahúdí aksar isí taur se samajhte, aur auron ko kutte kahte the, pas us ne Yahúdí muháware ke muwáfíq us aurat se kalám kiyá, goyá wuh kahtá hai, Main Yahúdí hún, aur tú Kanaáni hai. Yahúdí tum ko nápak aur kutte samajhte hain. Pas lar̄kon kí roṭí lekar kut̄ton ko na dená cháhiye.

27. Us saṁkht jawáb se wuh áurat ranjída na húi. Wuh goyá kahtí hai, Agar aisá ho, to ho, tau bhí merí madad kijiye. Ham kutte hon, to hon, magar kutte bhí apne

30 Aur bahut jamáaten, langron, andhon, gúngon, aur ṭundon, aur un ke siwá bahu-teron ko sáth lekar us pás áín, aur unhen Yisú ke páñw par dálá ; aur us ne unhen changá kiyá :

31 Aisá, ki jab un jamáaton ne dekhá, ki gúnge bolte, ṭunde tandurust hote, langre chalte, aur andhe dekhte hain, to taájjub kiyá, aur Isráel ke K̄hudáwánd kí taríf kí.

32 ¶ Tab Yisú ne apne shá-girdon ko buláke kahá, ki Mujhe is jamáat par rahm átá hai, ki tín din mere sáth rahí, aur un ke pás kuchh kháne ko nahín : aur main nahín cháhtá, ki unhen fáqe se ruḁhsat ka-

malíkon ká jhúthá kháthe hain ; pas merí yih beqadrí merí haqq-dárí par dalíl hai.

§ 69. Ek gúnge, aur aur bahut-on ko shifá dená. Chár hazár ko roṭí khiláun. *Dikápolis.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
7 :	31-37		
15: 29-398 :	1-9		

32—39. Yih mujiza us mujize se bahut mushábihat rakhtá hai ki jis ká bayán 14 báb, aur 14—21 áyat-on men likhá hai ; magar itná farq hai ki wahán páñch roṭí thín, yahán sá, wahán do machhlí, yahán kaí ek ; wahán páñch hazár, aur yahán chár hazár mard, siwá áurat, aur lar̄kon ke the.

32. *Tín din mere sáth rahí, aur un ke pás kuchh kháne ko nahín.* Sháyad kuchh thoṛí sí khurák apne sáth láe honge, magar itne din ka-lám sunne ke liye Masih ke sáth rahne men wuh khurák káfi na húi, aur bahut bhúkkhe hone lage.

rún, aisé na ho, ki ráh men kahín nátáqat ho jáen.

33 Us ke shágirdon ne us se kahá, ki Is wiráne men ham itní roṭián kahán se páwen, ki aisé jamáat ko ásúda karen ?

34 Tab Yisú ne unben kahá, ki Tumháre pás kitní roṭián hain ? We bole, Sát, aur kai ek ehhoṭí machhlí.

35 Tab us ne jamáaton ko hukm kiyá, ki Zamín par baith jáwen.

36 Phir un sát roṭion aur

machhlion ko lekar shukr kiyá, aur torkar apne shágirdon ko diyá, aur shágirdon ne logon ko.

37 Aur sab kháke ásúda húa : aur tukron se jo bach rahe the, unhon ne sát tokrián bharkar utháin.

38 Aur khánewále, siwá aurat aur larcon ke, chár hazár mard the.

39 Aur jamáaton ko rukhsat karke, kishṭi par charhá, aur Magdalá kí sarhadd men áyá.

39. *Magdalá kí sarhadd men áyá.* Markas kahtá hai, ki wuh Dalmanúthá ke mulk, yá sarhadd men áyá. Yih Magdalá aur Dalmanúthá do shahr, ápas men nazdik, Daryá e Galil ke kináre par wáqá the. Is sabab se jo ek kí sarhadd wuhí dústre kí bhi sarhadd thí. Pas yahán donon ke bayán ápas men mil játe hain. Aur aise thore ikhtiláf se yih ek fáidamand natíja nikaltá hai, jis se ham jánte hain, ki Matí aur Markas ne ápas men mashwarat karke, apná apná bayán nahín likhá hai. Aise aise bahut záhiri ikhtiláf eháron Injilon men páe játe hain, ki gaur karne se ákhir ko un ká ittifaq sábit ho játá hai, aur har ek parhnewálá samajh saktá hai, ki cháron ne apná apná bayán judá judá likhá, tau bhi un kí kitáben aisé sahíh aur durust hain, ki kisé ek bát men koí ikhtiláf i haqíqí nahín. Bhalá yih Khudá kí hidáyat ke siwá, aur kis se ho saktá hai ?

FAIDE.

1—6. á. Khudá ká kalám jo Tauret, aur Zabúr, aur Nabíon kí kitábon, aur Injil men mundarij hai, yih hamáre hidáyat aur rahnumái

ke liye káfi hai ; magar insán is par qanáat na karke, apní aql i náqis se, goyá Khudá kí aql sudhárne ke liye, tarah tarah kí hadísen, aur riwáyaten jári karte, ki jin se Khudá ká kalám aksar bátíl ṭhahráte hain.

2. Insán bátíl dastúron kí taraf mutawajjih hain. Khudá ká pák kalám, aur us kí nasihaton ko nápasand karke, wuh apne rasúmat wagaira ko, jári karne se apne dil ko áram bakhshte hain, maslan, háth ká dhoná dilí pákízagi ká iwaz ṭhahráte hain.

4. Jo shakhs Tauret, aur Injil ko Kalám i Iláhi jánkar, qubúl kartá, aur us kí nasihaton ko khúsh samajhtá hai, wuh har tarah ke wahm aur bátíl-parastí se bachá rahegá. Pas is kitáb ko chhápna, aur kasrat se phailána niháyat zarúr aur mufid hai.

15. Jab kí ham Kalám i Iláhi achchhi tarah nahín samajhte, to Khudá se madad mángná cháhiye, kí aql aur samajh de, aur wuh beshakk degá.

19. Insán ká dil bigrá húa hai. Wuh álúdagi aur najasat ká ek chashma hai, bamújib is kalám ke, kí “Dil sab chízon se ziyáda hila-

XVI BĀB.

1 **F**ARÍSĪON aur Sadú-qíon ne áke, ázmáish

báz hai, wuh niháyat fásid, us kí haqíqat kaun daryáft kar saktá hai," Yar. 17 : 9.

20. Jo koí Khudá ke kalám se wáqif hai, aur Khudá kí hidáyat ke bamújib chaltá, wuh záhiri chál chalan, aur báhiri dastúrát par bahut nigáh nahín kartá, magar apne dil ke hál par, kí agar yih durust ho, to sab durust áegá, bamújib Khudáwand ke qaul ke ; kí "Per ko achchhá karo, to phal bhí achchhá hogá."

22. Apní, aur apne ázizon kí musibat aur bímári ke waqt iláj, jo kuchh ho sake, beshakk karná cháhiye ; magar kháss iláj yih hai, kí ham Yisú ke pás jáen, aur us se apne dukh dardon ká bayán karen. Wuh dardon men hamará ham-dard hai, aur hájat ke waqt madadgar hogá.

23. Agar hamári duá fauran maqbúl na ho, tau bhí ham ko ázur-

ke liye us se cháhá, kí ek ásmání nishán hamen dikhá.

da aur náummed na honá cháhiye. Khudá dene ká bihtar waqt jántá hai, aur sháyad kabhí kabhí yih taammul bahut mufid aur munásib ho.

24—28. Duá karne men istiqlál cháhiye, aur Khudá se, goyá jurat karke faryád karná wájib o láiq hai. Agar ham yúnhi mángte rahen, to ákhir ko kisi na kisi waqt Khudá hamári sunegá. Masih saf kahtá hai, kí "Jo dhúndhte hain, so páenge."—Matí 7 : 7. Magar farotaní aur imán ke sáth mángná cháhiye.

32—38. Masih apne kangál imándaron kí khabar legá. Jis men dene kí táqat, aur marzí donon hai, wuh kis tarah un ko bhúlegá. Dáúd kahtá hai, kí "Main jawán thá, aur ab búrhá húa, par main ne sádiq ko hargiz áwára na dekhá, aur us kí nasl men se kisi ko tukre mángte na páyá."—Zab. 37 : 25.

XVI BĀB.

KHULÁSA.

Farísion ká ek nishán cháhna, 1—

4. *Masih ká Farísion aur Sadúqion kekhamir se apne shágirdon ko khabardár karná, aur is ke matlab ká bayán, 5—12. Logon ká gumán, aur Patras ká igrár Masih kí bábat, 13—20. Masih ká apní maut kí peshkhabari dená, aur Patras ká malámat karná, is wáste kí us ne cháhá, kí use rok rakhe, 21—23. Us ká apne shágirdon ko batláná, kí áqibat ke jalál ke wáste sab áram-talabí chhor dená zarúr hai, 24—28.*

§ 70. Farísion, aur Sadúqion ká phir ek nishán cháhna. *Magdálá ke nazdik.* (Dekho, §49.)

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
16: 1-4	8: 10-12		

1. *Farísion aur Sadúqion ne, wg.* Dekho Tafsiri Matí 3 : 7.

Ázmáish ke liye. Un kí murád yih nahín thí, kí ham ásmání nishán dekhkar imán láen, magar yih kí wuh nishán dikháne kí koshish kare, aur na dikhlá sake, to jhúthá nikle.

Ásmání nishán. Unhon ne goyá yih kahá kí Yih mujize jo tú dikhá-tá hai, jaise kí bímáron ko changá karná, andhon ko binái dená, aur

2 Us ne jawáb men un se kahá, ki Jab shám hotí, tum kahte ho, ki Kal pharchhá hogá: kyúñki ásmán lál hai.

3 Aur subh ko kahte, ki Ajándhí chalegí, kyúñki ásmán lál aur dhundhlá hai. Ai riyákáro, tum ásmán kí súrat ko imtiyáz kar sakte ho,

murdon ko jiláná, yih sab zamíní, aur Shaitán kí madad se ho sakte hain. In se terá dawá sabút ko nahín pahunchtá hai. Ab ásmání koí nishán dikhlá, jaise ki Músá ne ásmán se mann utará, yá Iliyás ne ásmán se ág barsáí, yá Samúel ne bádál garjáyá.

Yahán kahne ká mauqá hai, ki agarchi Masíh ne us waqt aísá nishán dikháná munásib na jáná, magar us ke marte waqt, in se bhí bare nishán záhir húe, ki súraj andherá ho gayá, aur zamín kámpí, aur qabren khul gaín, aur us kí zindagí men bhí, tén bár ásmán se áwáz áí, ki “Yih merá pyará Betá hai, tum us kí suno.”

2, 3. Masíh nahín kahtá hai ki Yih nishán wájibí hain, yá nahín. Yahúdí log un ko mánte, aur un ke wasíle ásmán kí súrat ko imtiyáz karte the; aur agar koí kahe ki is mulk men yih nishán sach nahín thaharte hain, to jáná cháhiye kí jude jude mulkon men waqton ke alag alag nishán hain.

3. *Par waqton kí nishánáñ nahín daryáft kar sakte*; yane agar tum kaj-fahm na hote, to daryáft kar lete, kí Masíh ká áná is waqt zarúr hai, aur us ke sab nishán mujh men maujúd hain; chunáñchi main bákira se paidá húa, bamújib Yasaiyáh ke kalám ke, (7: 14); aur Baitlaham men, bamújib Míkáh ke kalám ke (5: 2); aur us zamáne men jab “Sibt Yahúda se, aur asá us ke páon men se” játá rahá, bamújib Yaqúb kí

par waqton kí nishánáñ nahín daryáft kar sakte?

4 Is zamáne ke bad aur harámkár log nishán dhúndhte hain; par Yúnas nabí ke nishán ke siwá, koí nishán unhen dikháyá na jáegá. Aur wuh unhen chhorke chalá gayá.

5 Aur us ke shágird pár

peshgoí ke (Paid. 49: 10); aur merí ráh taiyár karne ke liye, Yúhanná baptismá denewálá, Iliyás kí táqat, aur qudrat ke sáth áyá, jaisá ki Maláki ne kahá—(4: 5). Aur main andhon kí áñkh kholtá, aur bahron ke kán sunwátá, aur langre mere wasíle haran kí mánind chaukaráñ bharte hain, jaise ki Yasaiyáh ne kahá (35: 5, 6). Yih sab Masíh ke zamáne ke nishán hain. Magar tum makr aur kaj-fahmí se mere pás nishán ke wáste áte ho. Main aise logon ko nishán nahín dúngá.

4. *Harámkár*. Yih bát majází taur par hai. Kalám í Iláhi men aksar is taur ká bayán hai, kí Khudá qaum í Yahúd ká shauhar, aur wuh us kí zauja hai. Aur jab wuh but-parastí kí taraf máil, yá kisi sabab se us se bargashta ho gae, tab yih un ká fíal *harámkárí* kahlátá, aur wuh harámkár, yane rúhání taur par thaharte hain. Dekho Yas. 57: 3; Hús. 3: 1; Hiz. 16: 15.

Yúnas nabí ke nishán ke siwá. Dekho Tafsír í Matí 12: 38—40. Markas kahtá hai kí us waqt “Us ne apne dil se áh khínchí.” Wuh un kí sañht-dilí, aur kaj-fahmí se bahut ranjída húa.

§ 71. Farisíon ke khamír se shágirdon ko khabardár karná. *Daryá e Galíl kí purab taraf*.

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
16: 5-12; 8: 13-21

5. *Pár pahunchhe*. Yane Daryá e Galíl ke pár. Yih guftogú jis

pahunche, aur roṭí sáth lená bhúl gae the.

6 ¶ Yisú ne unhen kahá, Farísion aur Sadúqion ke khamír se khabardár aur chaukas raho.

7 Aur we sochkar ápas men kahne lage, Us ká yih sabab hai, ki ham roṭí na láe.

8 Lekin Yisú ne yih daryáft karke kahá, ki Ai kam-iaṭiqá-do, tum apne dil men kyún sochte ho, ki yih roṭí na láne ke sabab se hai ?

9 Ab tak nahin samajhte ho ? un páñch hazár kí páñch roṭián nahin yád rakhte, aur ki kitní ṭokrián bharí utháin ?

ká bayán huá, púrab kí taraf wáqa húi thí, ab wuh pachchhim ko áe hain.

6. *Farísion aur Sadúqion ke khamír se chaukas raho.* Masíh apne shágirdon se majázan kahtá hai, ki Tum in Farísion aur Sadúqion kí talím se khabardár raho, ki wuh khamír kí mánind, tamám dil men phail játi, aur insán ko phuláti, aur bilkull kharáb kar detí hai. Shágirdon ne us ká matlab nahin samjhá. Unhon ne gumán kiyá ki hamáre pás roṭí na hone ke sabab, wuh kahtá hai, ki Tum jab roṭí lene ke wáste jáo, tab Farísion aur Sadúqion ke pás mat jáo, ki un kí roṭí tumháre wáste nápák hai, yá kisi aur sabab se wuh mana kartá hai.

§ 73. Patras aur báqí rasúlon ká phir iqrár í imán karná. (§66.) *Qaisariya Filippí kí sarhadd men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
16: 13-20 | 8: 27-30 | 9: 18-21

13. *Qaisariya Filippí.* Do shahr is nám ke the. Ek buhíra

10 Aur na un chár hazár kí sáṭ roṭián, aur ki tum ne kitní ṭokrián bharkar utháin ?

11 Yih tum kyún nahin samajhte ho, ki main ne tum se roṭí kí bábat nahin kahá, ki tum Farísion aur Sadúqion ke khamír se chaukas raho ?

12 Tab unhon ne malúm kiyá, ki us ne roṭí ke khamír se nahin, balki Farísion aur Sadúqion kí talím se chaukas rahne ko kahá thá.

13 ¶ Aur Yisú ne Qaisariya Filippí kí sarhadd men ákar, apne shágirdon se púchhá, ki Log kyá kahte hain, ki main jo Ibn í Ádam hún, kaun hún ?

e Rúm ke mashriqí kináre par wáqa thá, aur दूसरा, jis ká zikr yahán hai, koh í Lubnán ke nazdik, aur Yahúdiya kí shimáli sarhadd par hai. Áj kal us men qarib do sau ghar ke hain, aur rahnewále us ke aksar Turkmán hain. *Log kyá kahte hain, ki Main jo Ibn í Ádam hún, kaun hún ?* Is fiqre ká tarjuma do tarah par ho saktá hai. Pahle.—Jaisá ki yahán is áyat men hai, aur gáliban yih durust hai. Dústre.—*Log mujhe kyá kahte hain ? Kyá Ibn í Ádam ?* Donon tarjumon se ekhí mane nikalte hain, sirf yihí farq hai, ki pahle ke bamújib Masíh áp ko Ibn í Ádam thahrátá hai, aur दूसरे के bamújib wuh sawál kartá hai, ki kyá log mujhe Ibn í Ádam kahte hain ? Jáná cháhiye ki *Ibn í Ádam* se murád Masíh hai, yane wuh khash muntáz Betá, ki jo maúð huá, aur jis ká intizár sab log karte the. Masíh púchhtá hai ki Main jo aisá hún, mere haqq men log kyá kahte hain ? Aur púchhne kí murád yih nahin thí,

14 Unhon ne kahá, ki Baze kahte hain, ki Tú Yúhanná baptisámá denewálá hai; baze Iliyás; aur baze Yaramiyáh, yá nabíon men se kói.

15 Us ne unhen kahá, Par tum kyá kahte ho, ki main kaun hún?

16 Shamaún Patras ne ja-

ki wuh un se daryáft kare, ki goyá us ko malúm nahín thá; magar is wáste ki unhín ká iqrár sune.

14. Yahúdí tarah tarah ke gumán us ke haqq men karte the. Baze, Herúdís ki tarah kahte the, ki wuh Yúhanná hai, (Matí 14: 2), aur baze Iliyás, ki wuh jítá ásmán ko gayá thá, aur ab laut áyá hai; aur baze Yaramiyáh, wg. Wuh samajhte the ki kói bará nabí ab phir áyá hai, aur is wáste yih mujize záhír hote hain.

16. *Shamaún Patras ne jawáb men kahá, wg.* Shamaún Patras aksar aur rasúlon se sabqat karke dilérí se jawáb detá thá. Yahán, wuh na sirf apní, balki un sabhon ki taraf se jawáb detá hai. **TÚ MASÍH ZINDA KHUDÁ KÁ BETÁ HAI.** **MASÍH,** yane *mamsúh*, bádsháh i muqarrar, jis ká wáda húa, aur jo na sirf Ibn i Ádam, balki *Ibn i Iláh* bhí hai. Jo shakhs yih iqrár dil se kartá, wuh sachchá Ísái hai; hán, yihí Ísáion ká kháss aqída hai.

17. *Shamaún Bár Yúnas.* Bár Suryáni lafz hai, aur us ke mane betá yane Shamaún ibn i Yúnas. *Jism' aur khún.* Yane insán, aur jo kuchh insán se jláqa rakhtá hai. Mane yih hain, ki insán ne tujh ko yih nahín sikháya, aur tú ne apní aql se is ko daryáft nahín kiyá.—Dekho, Gal. 1: 16; Afs. 4: 12.

18. *Tú Patras hai.* Patras Yúnání lafz hai, aur us ke mane *patthar*. Yih nám Masíh ne Shamaún ko diyá, jab ki use apní shágirdí

wáb men kahá, Tú Masíh zinda Khudá ká Betá hai.

17 Yisú ne jawáb men use kahá, Ai Shamaún Bár Yúnas, mubáarak tú; kyúnki jism aur khún ne nahín, balki mere Báp ne, jo ásmán par hai, tujh par yih záhír kiyá.

18 Main yih bhí tujh se

men liyá thá. (Yúhan. 1: 42.) Wuh kabhí kabhí *Xephas* bhí kahlátá hai, ki yih Suryáni lafz us hí mane ká hai.

Is atharahwín áyat ki tafsír yih malúm hotí hai, ki tú ne thík mujhe Zinda Khudá ká Betá kahá. Main ne bhí tujhe ek nám diyá hai, aur wuh tere haqq men durust hai. Tú *patthar* hai, aur main tujh *patthar* par, apní kalisyá kí bunyád dálungá. Agar yih sharh durust hai, to Masíh kí bát is taur se púrí húi, ki Patras ne, sab rasúlon par sabqat lekar Masíh kí maut ke bad jab Rúh-ul-Quds un par názil húa, sab se pahle, Yahúdí aur Gair-qaum donon ko Injíl sunái; chunánci us ne sab se pahle Yahúdíon men Injíl ká wáz kiyá—(dekho, Aqmál 2: 14—36.) Aur phir Khudá ne us ko chun liyá, ki kalisyá ká darwáza Gair-qaumon ke liye khol de.—Aqmál 10 báb. Isi tarah Patras ko yih izzat hásil húi, ki kalisyá kí bunyád par pahlá *patthar* rakhe; aur hán, albatta sab rasúl is kám men shámil to the, magar Patras sabhon se sabqat kar gayá.—Gal. 2: 9. Aur agar kói kahe ki Masíh ap kalisyá kí bunyád hai, to yih beshakk sach hai, balki wuh “*Kone ká sirá*,” yane bunyád kí bunyád hai, aur rasúl *usí par* bunyád hain; bamújib is qaul ke, ki “Tum rasúlon aur nabíon kí neo par, jahán Yisú Masíh ap kone ká sirá hai, radde kí tarah utháe gae ho.”—Afs. 2: 20.

Aur is áyat kí tafsír aur do tarah

kahtá hún, ki Tú Patras hai, aur main is patthar par apní kalisyá banáungá; aur do-

zakh ke darwáze us par fath na páenge.

19 Aur main ásmán kí bád-

par bhí hai, ki jo gaur karne ke láiq hai. Pahle, is taur par; ki tú Patras hai, aur is patthar par, yane *is tere iqrár par, ki Main Zinda huda ká Bejá hún*, main apní kalisyá banáungá. Yih mane bahut durust hai, aur yih tafsír aql se bajd nahin. Dústre, yih ki tú Patras, yane patthar hai, aur is PATTHAR PAR, (yane apní taraf ishára karke, wuh kahtá hai)—Main apní kalisyá banáungá. Yih tafsír bhí mauqe kí hai, aur aksar log is ko durust kahte hai, magar pahlá bayán jo húa, wuh ziyáda sáf malúm hotá hai.

Is áyat par ahl i Pápá, yane Ruman Kátholik bará dawá karte hai, aur kahte ki Masíh ne Patras hí par kalisyá kí bunyád dáli, balki wuh sab rasúlon ká sardár thahrá, aur hamará Pápá us ká qáim-muqám hai. Is ká jawáb i mukhtasar ham yih dete hai.

1. Kí jis tarah Patras ne sabhon ke badle wikálat ke taur par jawáb diyá, usí tarah Masíh us ká nám lekar, sab rasúlon ke haqq men yih kahtá hai: aur us ko intikháb karne, aur us ká nám kháss lene ká ek aur sabab yih hai, ki wuh niháyat sábit-qadam, aur ustawár, patthar kí mánind thá.

2. Patras ká un sab par sardár honá kahin Muqaddas Kitáb men mazkúr nahin hai.

3. Rasúlon ne jo kiyá, ápas men saláh karke kiyá. Dekho Aqmál 15 báb, aur khusúsan 13—21 áyaten, jahán Yaqúb kí saláh gálib húi.

4. Pulús ne Patras ko malámat kí. Wuh likhtá hai, ki jab Patras Antákiya men áyá, main ne rúbarú us ká muqábila kiyá, is liye ki wuh malámat ke láiq thá.—Gal. 2: 11.

5. Rasúlon ne Patras aur Yúhanná ko Sámarya shahr ko bhejá.

Aqmál 8: 14. Par agar wuh sardár hotá, to auron ko bhejtá, aur áp bhejá na játá.

Aisi wajahon se zahir hai, ki Patras rasúlon ká sardár, aur hákim muqarrar nahin húa thá. Aur phir, agar hotá, tau bhí is se yih natíja nahin nikaltá hai, ki us ká koi qáim-muqám aur jae nashin húa.

Kalisyá. Yúnání zabán men yih lafz “iklesyá” hai, aur us ke asl mane *báhar se buláe gae*, yane jamáat, kyunki jamáat aur logon men se bulái játí hai. Dekho, Aqmál 19: 32; aur 7: 38, jahán *jamáat*, aur *majlis* Yúnání zabán men *iklesyá* hai. Lekin aksar Injil men kalisyá se Ísái jamáat murád hai, ki yih dunyá ke gunahgáron men se buláe játe hai. Baze auqát us ke mane tamám Masíh kí ummat jo dunyá men hai; Afs. 1: 22; 1 Karint. 10: 32, aur is muqám men yihí mane hai. Aur baze auqát wuh kisi kháss jamáat se, jo ek hí muqám men ibádat ke wáste jama hotí, murád rakhtí hai.—Aqmál 8: 1; aur 9: 31; 1 Karint. 1: 2, wagaira. Báz dafa us se murád hai, jamáat i záhiri, yane, sab jo Masíhi, yá Ísái kahláte hai, aur báz dafa jamáat i haqíqí, yane wuh sab jo sachche ímándár hai.

Aur dozakh ke darwáze us par fath na páenge. Qadim waqton men aur áj kal bhí Eshíá ke mulkon men, shahr ke phátakon par kachaharían hotí hai, aur wahán shahr ke ahlkár jama hokar apní maslahat ke bamújib bandobast karte hai. Pas darwáze se *maslahat* aur *bandobast* murád hai, ki dozakh ke sardár aur ahlkár, jo phátak par baithkar, kalisyá ke barkhiláf maslahat aur mansúba bándhte hai, wuh fath na páenge.

19. *Aur main ásmán kí bádshá-*

sháhat kí kunjíán tujhe dúngá : jo kuchh tú zamín par band karegá, ásmán par band kiyá jáegá : aur jo kuchh tú zamín par kholegá, ásmán par kholá jáegá.

hat ki kunjián tujhe dúngá. Kunjí darwáze kholne ke wáste hai, aur jis ke pás kunjí ho, wuh ghar ke bhítar báhar áyá jáyá kartá, aur us men mukhtár baná rahtá hai. Is wáste Kalám i Muqaddas men kunjí mukhtári aur ikhtiyár ká nishán hai.—Yas. 22 : 22; Mukásh. 1 : 18; aur 3 : 7. Masíh kahtá hai, kí Main ásmán kí bádsháhat kí kunjí tujhe dúngá. Ásmán kí bádsháhat se murád yabán kalisyá, jo zamín par hai; (Dekho, Tafsír i Matí 3 : 2,) aur kunjí Patras ko dene se yih ishára hai, kí wuh aur rasúlon se, sabqat lekar pahle Yahúdíon aur Gair-qaumon ko Injíl sunákar, unhen kalisyá kí taraf buláegá, aur us men shámil karegá. Aur isí tarah us ne haqíqat men, álam ke wáste, kalisyá ká darwáza khol diyá, jaisá kí bayán ho chuká hai. Isí taur par kunjion ká ikhtiyár sirf Patras hí ko diyá gayá thá, magar aur báton ke haqq men bándhne aur kholne ká ikhtiyár na sirf Patras ko, balki aur sab rasúlon ko bhí waisá hí jnáyat húá. Dekho Matí, 18 : 18, jahán Masíh sabhon ke haqq men yihí bát kahtá hai.

Jo kuchh tú zamín par band karegá, ásmán par band kiyá jáegá, wg. Bándhná aur kholná Yahúdíon men ek ámm muháwara thá, aur us ke mane maná karná, yá ijázat dená; chunánci sabbt ke dín, lakrí jamá karne kí bábat, wuh kahte the, kí “Rabbí Shammaiwále bándhte,” yane maná karte hain, “aur Rabbí Hillelwále kholte,” yane ijázat dete hain. Is muqám par jab kí Masíh yih ikhtiyár

20 Tab us ne apne shágirdon ko hukm kiyá, kí kisú se na kahná, kí main Yisú Masíh hún.

21 ¶ Us waqt se Yisú apne shágirdon ko khabar dene la-

rasúlon ko detá hai, us kí murád yih, kí jo kuchh tum kalisyá men jáiz yá nájaiz thahráo, us par Khudá kí muhr hogí, kí wuh haqíqat men jáiz yá nájaiz ho. Garaz yih, kí kalisyá kí tartíb aur bandobast men un kí hidáyat hotí rahegí, yane pahle Masíh kí nasihat se, aur dúsre Rúh-ul-Quds kí rahnumái se. Aur isí ikhtiyár ke bamújib unhon ne kalisyá ká bandobast kiyá chunánci unhon ne Yahúdí rasm-on, aur dastúron ko uthá dálá, aur buton kí qurbánián, aur galá ghortá, aur lahú khána nájaiz thahráyá. Aámál 15 : 20.

20. Is ká matlab yih malúm hotá hai, kí tum to jánte ho kí main Masíh hún, magar aur logon se abhí na kahná. Merá waqt, yane ján dene ká, abhí nahín áyá hai, aur main cháhtá hún kí Yahúdíon ke dil men apní taraf se ziyáda dushmaní paidá na karún. Kuchh dinon ke bad yih bát mashhúr kí jáegí. Záhir hai kí Masíh ne jaisá mauqa páyá waisá hí ap ko záhir kiyá. Kabhí kabhí záhir karná munásib jáná, aur phir jab Yahúdíon kí dushmaní ke sabab, us kí ján ká khatra thá, tab apne ko kuchh chhipáyá.

§ 74. Apní maut aur jí uthne. aur apne pairawon ke imtihánon kí peshgoi. *Filippi kí sarhadh men.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
8: 31-38	8: 31-38	9: 1	9: 22-27
16: 21-28	9: 1	9: 22-27	

21. Jab shágirdon ko khub malúm húá, kí yih haqíqat men Masíh hai, aur bad is ke kí wuh us ká iq-

gá, ki zarúr hai, ki main Yarusalam ko jáún, aur bu-zurgon, aur Sardár Káhinon aur Faqíhon se bahut dukh utháún, aur mára jáún, aur tísre din jī uthún.

22 Tab Patras use kináre le jáke jhunjhlákar kahne lagá, ki Ai K̄hudáwand, terí salámatí ho : yih tujh par kabhí, na hogá.

23 Par us ne phirke Patras se kahá, Ai Shaitán, mere sámbhne se dúr ho; tú mere liye thokar khilánewálá pat-

rár bhí kar chuke the, tab rafta rafta, jahán tak un kí samajh men á sake, wuh samjháne lagá, ki mujhe bahut bejjzati, aur ruswái, aur dukh, aur ranj sahná hogá; balki apní ján bhí dene paregi. Jáná cháhiye ki us ke shágird Yahúdíon ke intizár ke bamújib ab tak yihí samajhte rahe ki Masíh barí shán o shaukat ke sáth Yahúdiya ke takht par baithégá, aur ham bhí us ke sáth bare martabe hásil karenge. Is wáste in báton ko sunkar, wuh náráz hue.

23. *Ai Shaitán, wg.* Shaitán ke asl mané *mukhálif*, aur Masíh kí yihí murád yahán hai. Mukhálif hone ke sabab us gumráh firishte ká yihí nám ho gayá hai, ki jo ádmíon ká dushman hokar unhen halák karne par lagá rahtá hai. Masíh ká matlab yih hai, ki Ai Patras is bát ke kahne, aur yih saláh dene men tú merá, aur K̄hudá ke iráda ká mukhálif hai. Tú cháhtá hai ki merí ráh men ek thokar denewálá patthar rakhe, yane yih saláh ek patthar kí mánind hai, jis se mere paon ko thokar lage. Aisí saláh mujh se dúr ho. Main isí kám ke liye dunyá men áya, phir kyún us ko púra na karún?

thar hai; kyúnki tú K̄hudá kí báton ká nahín, balki insán kí báton ká k̄hiyál rakhtá hai.

24 ¶ Tab Yisú ne apne shágirdon se kahá, Agar koí cháhe, ki mere píchhe áwe, to apná inkár kare, aur apní salíb utháke merí pairawí kare.

25 Kyúnki jo koí apní ján bacháyá cháhe, use khoegá: par jo koí mere liye ján khoe-gá, use páegá.

26 Kyúnki ádmí ko kyá fáida hai, agar tamám jahán ko hásil kare, aur apní ján

Gaur karná cháhiye ki is se pesh-tar áthárahwín áyat men, Masíh ne kahá thá, ki Tú aisá patthar hai jo merí kalisyá kí bunyád hogá, magar yahán is saláh ke sabab, thokar khilánewálá patthar kahá gayá. Masíh khúb jántá thá, ki kis waqt taríf, aur kis waqt tádíb karná cháhiye.

24. *Tab*, yane Patras kí is saláh se mauqa pákar Masíh ne kahá, ki *Jo koí cháhe, wg.* Is ká matlab yih hai ki tum log cháhte ho ki main apní ján bacháún, aur tum ko bare martabewále, aur betaklíf is jahán men rakhún; lekin yih nahín ho saktá hai. Main tum se sáf kahtá hún, ki Agar tum merí pairawí karo, to *apná inkár karná hogá*, yane apní nafs-kushí karná, aur apní khwáhish par na chalná, aur kisi tarah ke áish o áram par rágib na honá, balki K̄hudá kí marzí par apne ko baján o mál somp dene paregá. *Aur apní salíb utháke*, yane sharmindagí aur taklíf aur dunyá ke azáb, jo kuchh hon, wuh uthákar merí pairawí kare. Dekho Tafsír i Matí 10: 38.

25. *Jo koí apní ján bacháyá cháhe.* Dekho Tafsír i Matí 10: 39.

26. Is áyat ká mazmún pichhlí

khowe ? phir ádmí apní ján ke badle kyá de saktá hai ?

27 Kyúñki Ibn i Ádam apne Báp ke jalál men apne frish-ton ke sáth áwegá ; tab

áyat se yún miltá hai, ki merí pairawí karne se is dunyá men ján ko kho dená, yane shahid honá, aur is tarah par áqibat men apní rúh bacháná bahut bihtar aur mufid hai : *kyúñki* is ke barákhiláf karke, agar koí tamám jahán kí daulat hásil kare, aur apní ján, yane rúh kho de, to us ko kyá faida hogá ? Wuh halák húa. Pas us ká mál kyá tassallí bakhsh saktá hai ? Ján ke badle mál kí kyá haqiqat ?

27. Is áyat ká mel pichhlí áyat-on se sháyad yih hai, ki is se Masíh kí pairawí karne ká sabab aur natíja jo hásil hogá záhir hotá hai ; yane is wáste us kí pairawí karní cháhiye, kí *Ibn i Ádam*, yane Masíh, *apne Báp ke jalál men*, yane Ulúhiyat se mulabbas hokar, *apne frish-ton ke sáth*, kí yih sab usi ke hain, qiyámat ke roz, *áegá* ; aur us waqt wuh, *har ek ko us ke aamál ke muwáfíq badlá degá*, yane jis ne rástí ke sáth Masíh kí pairawí kí, us ko jazá ; aur jis ne dunyá ko hásil karne men apná dil lagáya, us ko sazá.

28. Is kí tafsír kuchh mushkil hai. Jáná cháhiye, kí Masíh ká áná do tín tarah ká hai, aur in ká Injil men aksar zikr hai, aur yih sab ápas men aláqa rakhte hain. *Pahle*, rúhání taur se, apní bádsháhat men áne ká bayán hai, yane jab kisi jagah yá kisi mulk men yih bádsháhat ráij hotí, tab wahán Masíh ká yihí áná kahlátá hai. *Dúsré*, Yarúsalam aur Yahúdí qaum kí barbádí ke wáste wuh áyá, kí unhon ne us kí khashs ummat hokar use qabúl nahín kiya thá. *Ásre*, wuh áqibat ke roz áegá, kí us waqt us kí bádsháhat kámil hokar tamám

har ek ko us ke aamál ke muwáfíq badlá degá.

28 Main tum se sach kah-tá hún, kí Un men se jo yahán khare hain, baze hain,

khilqat us ke zer-hukm hogí. Ma-lúm hotá hai kí yahán do taur par áne ká zikr hai ; yane sattaís-wín áyat men áqibat men jalál ke sáth us ke áne, aur attháís-wín áyat men rúhání taur se us ke áne ká tazkira hai. Is ke bamújib Masíh kí murád is áyat men yih hai, kí tum logon men se baze jíte rahenge, jab tak kí mulk i Yahúdiya, aur aur mulkon men merí bádsháhat ko khúb ráij na dekh len. Markas is ká bayán yún likhtá hai (9 : 1), kí “Main tum se sach kahtá hún, kí un men se jo yahán házir hain, baze hain, kí jab tak KHUDÁ kí bádsháhat qudrat se áte na dekhén, maut ká maza na chakhenge.”

Yih sab purá húa. Pantíkost ke din ke ajáibát sab rasúlon ne dekhe. Baze un men se khashs karke Yúhanná, bahut din tak jíte rahe, aur Yahúdí qaum ko paráganda, aur hainkal ko barbád, aur kochak Esiá, aur Róm, aur Yúnán, aur aur bahut mulkon men, kalisyá, yane Masíh kí bádsháhat ko bahut ráij dekh líyá.

FAIDE.

3. á. Waqton kí nisháníon par, nabúwaton ko samajhkar, gaur o taammul karná cháhiye, aur jahán tak ho sake daryáft karná cháhiye, kí kyá honewálá hai. Chunánchí áj kal ham dekhte hain, kí KHUDÁ ke log, áge kí banisbat, Masíh kí khushkhabarí, tamám dunyá men sunáne ke liye, bahut mihnát o mushaqqat karte hain ; aur lákhon Kitáb i Muqaddas chhápi játín, aur Injil ke wáiz har ek mulk, aur jazíre men phailte játe hain, aur kalisyá bahut táqat aur istiqlál patí, aur

ki jab tak Ibn i Ádam ko apní bádsháhat men áte dekh na

len, maut ká maza nachakhe-ge.

sab mulkon men jar pakartí jati hai. Aur yih bhí ham dekhte hain, ki aur jitne mazhab dunyá men hain, yih sab ghatte, aur zaif hote jate hain; jaise ki is Hindostán men bahut log apne dharm par kuchh iatimád aur iatiqád nahin rakhte, aur apní zát par áge ke muwáfiq, fakhr nahin karte hain; aur jin mulkon men Musalmání mazhab phailá hai, roz roz us par zawál átá jatá, aur us ká iktiyár jate rahne par hai. Bhalá, in sab nishánon se ham ko kyá kuchh nasihat hásil nahin hotí? aur kyá un par gaur karná na cháhiye, ki ab yih nabú-waten, jo Masih kí bádsháhat ráij hone kí bábat hain, purí honewálí-án hain? aur in nishánon ko dekhne se kyá hamáre dil mazbutí na pakrenge, aur hamará imán ziyáda na ho jáegá?

9—12. Rotí ke wáste dindáron ko bahut fikrmand honá na cháhiye. Masih ne bahuton ko khiláyá, kyá tum ko khilá nahin saktá hai?

16. Ísáí ko hamesha mán lená cháhiye ki *Masih Khudá ká Betá hai*. Yihí to barí bát hai, kyunki agar Masih aisá na ho, to hamará Naját-dihanda nahin ho saktá. Aur jo shakhs apne dil se, is bát par imán látá hai, wuh albatta Masih

ke hukmon par bhí chalegá, aur sachhá Ísáí thahregá.

17. Agar koí rúhání báton ko bakhúbí samajhne cháhe, to cháhiye ki wuh Khudá se hidáyat kí darkhwást kare.

19. Jab rasulon ne Khudá kí marzí zahir kí, aur Rúh-ul-Quds kí hidáyat se kitábon men likhá, aur jab wafádár Khádim i dín Injil kí manádí karte hain, tab jo Khudá ásmán par se durust yá nádurust thahrátá, wuh usí ke mutábíq mana karte, yá ijázat dete hain. Aur kalisyá ke uhdedár, jab Injil ke bamújib, bandobast karte hain, tab jis tarah wuh bándhen yá khole, waisá hí Khudá bhí manzúr kar legá.

20. Insán ko har jagah har waqt, sach bolná zarúr hai, magar náhaqq, aur besabab har ek sach bát ko fash karná bhí na cháhiye. Baze auqát na sach, na jhúth bolná, balki chup rahná hí bihtar hai, aur bemaufa sach bolná aksar nuqsán ká bájs hotá hai.

24. Masih ke imándáron kí zindagi náfs-kushi ke sáth hotí hai. Un ko apná inkár karná shart hai, aur wájib yihí hai, kyunki aisá karne se wuh aksar jismání nuqsánon se bachte, aur rúhání fáide hásil karte hain.

XVII BĀB.

1 **A**UR chha din bād, Yisú, Patras, aur Yaqúb, aur us ke bhái Yúhanná ko, alag ek únche pahār par le gayá.

2 Aur un ke sāmhe, us kí

XVII BĀB.

K̄HULĀSA.

Masth kí sūrat badal jāne ká bayán, 1—9. Iliyás ke áne kí báout shágirdon ko nasthat, 10—13. Ek dīwāne ko changá karná, 14—21. Masth ká apne dukhon kí khabar dená, 22, 23. Mahsúl adá karná, 24—27.

§ 75. Sūrat kí tabdíl. Tīn shágirdon ke sáth Khudāwand kí is bāt par guftogú. *Qaisariya Filippi kí sarhadd men.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
17: 1-13	9: 2-13	9: 28-36	

1. *Chha din bād*, yāne chha din bād us guftogú ke, jo pichhle bāb men bayán ho chukí. Lúká likhtá hai (9: 28) kí “roz áth ek bād.” Aglab hai kí Matí sirf darmiyán ke din shumār men látá hai, aur Lúká aglá aur pichhlá din bhí shāmil kartá; yāne jis din guftogú hui, aur jis din yih májará wāqá húa.

Is hisáb se donon kí bāt sach thahartí hai. Alāwa is ke Lúká aṭkal se kahtá hai, yāne “roz áth ek bād,” kí agar thík áth din na hon; tau bhí us ke bayán men kuchh nuqs na hogá. Aise chhote chhote ikhtiláfon se Injil kí sachchái ke liye ek bará natíja háth átá hai, yāne in se sáf zāhir ho gayá, kí Injil ke musannifon ne apas men bandish nahin bāndhí, aur mashwarat karke nahin likhá hai; magar un men se har ek ne jo kuchh likhá, wuh alag alag

sūrat badal gai: aur us ká chihra áftáb sá chāmká, aur us kí poshák nūr kí mánind sufed ho gai.

3 Aur dekho, Músá aur Iliyás us se bāten karte unhen dikhái diye.

likhá hai, aur tau bhí un ke bayán ká ittāfāq dekhá chāhiye, kí us men koí wājibi ikhtiláf pāyá nahin jātá. Yih ittāfāq beshakk un tasnifon ke ilhāmí hone se hai. *Patras, Yaqúb, aur Yuhanná.* Yih tīn shágird Gatsamaní ke bāg men bhí us ke sáth the, jāhān wuh nihāyat ranj men pará thá. Aglab hai kí wuh un par ziyáda iṭibār kartá thá, aur us ne chāhā kí apná jalál, aur apná sārā ranj bhí unhen dikh-lāe, táki gawāhí ke kām ke liye wuh ziyáda taiyār ho jāen. *Alag*, yāne apne aur shágirdon se alag. *Ek únche pahār par le gayá.* Gumán gálib hai kí yih pahār koh í Tabūr thá, ek únchā pahār jo Galíl men hai; lekin us ká nám Injil men pāyá nahin jātá. Lúká likhtá hai kí wuh duá mángne ko wahān gayá (9: 28.) Hamará Naját-di-handa duá mángne par mustajd thá, aur alag hokar duá mángná us ká dastúr thá, aur is ke liye pahār bahut mauqe kí jagah hai.

2. *Us kí sūrat badal gai*, yāne us ká ásmání aur haqiqí jalál kuchh zāhir húa. Shāyad Yúhanná isí májare se ishāra kartá hai jab wuh iikhtá hai. Dekho Yúhanná 1: 14; kí “Ham ne us ká aisá jalál dekhá jaisá Báp ke iklāute ká jalál.” Aur beshakk Patras bhí is ká bayán apne 2 Khat men (1: 16, 17, 18) kartá hai—“Aur ham ne, jab us ke sáth Muqaddas pahār par the, yih áwáz ásmán se áti suní,” 18 áyat.

3. *Músá aur Iliyás.* Kis liye Músá aur Iliyás dikhái die? Shāyad Músá is liye kí us kí marifat

4 Tab Patras ne Yisú se kahá, Ai K̄hudáwand, hamáre liye yahán rahná achchhá hai : agar marzí ho, to ham yahán tīn dere banáwen ; ek tere, aur ek Músá, aur ek Iliyás ke liye.

5 Wuh yih kahtá hī thá, ki dekho, ek núrání badlí ne un par sáya kiyá ; aur dekho, us bádál se ek áwáz áí, ki Yih merá pyará Betá hai, jis se main̄ khush hún ; tum us kí suno.

6 Shágird yih sunke mun̄h

shariát dí gáí thí, aur sab nishánín aur dastúrát jo Masíh kí maut se púre hue, yih us ke wasile se muqarrar hue the ; aur Iliyás ká darja nabíon̄ men̄ bará thá, ki us ne bahut karámaten̄ dikháin, aur ap̄ jíte jí, ásmán par gayá, aur Masíh ká peshrau Yúhanná us kí rúh, aur qudrat ke sáth áyá thá, Lúk. 1 : 17 ; Matí 11 : 14.

Us se báten̄ karte. Lúká bayán kartá hai (9 : 31), ki wuh “us ke marne ká, jo Yarásalam men̄ purá hone par thá, zikr karte the.” Is maut men̄ kull mominín, khwáh zamín ke, khwáh bihisht ke, khwáh Masíh se peshtar ke, khwáh us ke píchhe ke, sab ke sab hissadar̄ hain, aur wuh un kí naját ká bájs hai. Pas kuchh taajjub nahín, ki wuh isi hálát ki bábat báten̄ karte hon̄.

4. *Tīn dere.* Patras ne ghabrákar, yih k̄hiyál kiyá hogá, ki ham̄ peron̄ kí dālían̄ toṅkar̄ tīn sáyadar̄ rahne kí jagah banáen̄, to yih kuchh̄ dīn tak rahen̄.

5. *Núrání badlí.* Yih badlí K̄hudá kí huzúrí ká nishán thá. Isí tarah̄ Isráelion̄ ke sámhne K̄hudá ek badlí ke sutún̄ men̄ hokar, dasht̄ men̄ áge áge jatá thá. (K̄húr. 14 : 19,) aur Koh̄ i Siná par ek núrání badlí men̄ wuh dikhái diyá. (K̄hur.

ke bal gire, aur niháyat̄ dar̄ gae.

7 Tab Yisú ne áke unhen̄ chhuá, aur kahá, ki Uṭho, mat̄ daro.

8 Aur unhon̄ ne apní ánk̄h̄ uṭháke, Yisú ke siwá, aur kisi ko na dekhá.

9 Jab we pahár se utarte the, Yisú ne unhen̄ takíd se farmáyá, ki Jab tak̄ Ibn̄ i Ádam̄ murdon̄ men̄ se jí na uṭhe, is roya ká zikr̄ kisé se na karo.

24 : 15—17). Aur ek badlí, *Shakaina* nám, haikal ke pákṭarin makán̄ men̄ hamesha maujúd̄ rahtí thí ; 1 Sal. 8 : 10, 11 ; Hiz. 1 : 4 ; aur 10 : 4. Yih K̄hudá ke apní haikal men̄, aur apne logon̄ ke sáth rahne ká nishán thá. Pas shágird is badlí ko dekhkar, K̄hudá kí taraf se áwáz sunne ko taiyár hue honge. *Yih merá pyará Betá hai.* Yih dúsri bār hai ki K̄hudá Báp̄ ne ásmán se yih qaul farmáyá, yane pahlí bār jab Masíh ká baptis̄má Yúhanná ke háth se huá (Matí 3 : 17,) aur dúsri bār yahán. Is liye yih áwáz áí, ki un ká imán Masíh par mazbút̄ ho, khásskar us kí maut ke bad̄, jab gawáhí dene ká waqt̄ áe. Pas is se wuh ján gae ki Masíh kí izzat, aur us ká martabā Iláhí hai, aur ham̄ ko sabhon̄ se ziyáda us kí farmán̄bardári karná cháhiye. Bad̄ is ke, shakk̄ karná is bāt̄ men̄, ki wuh haqiqat̄ men̄, K̄hudá ká Betá hai, námumkin thá.—Dekho 2 Pat. 1 : 17, 18.

9. *Is roya ká zikr̄ kisé se na karo.* Agar zikr̄ karte, to Yahúdí log bahut̄ gusse hokar, jald̄ mār dāine ká bandobast̄ karte ; magar Masíh ká waqt̄ tab talak̄ áyá na thá ; is liye us ne na cháhá ki yih bāt̄ abhí mashhúr̄ ho.

10 Aur us ke shágirdon ne us se púchhá, Phir Faqíh kyúñ kahte hain, ki pahle Iliyás ká áná zarúr hai ?

11 Yisú ne unhen jawáb diyá, ki Iliyás albatta pahle áwegá, aur sab chízon ká bandobast karegá.

12 Par main tum se kahtá hún, ki Iliyás to á chuká, lekin unhon ne us ko nahín pahcháná, balki jo cháhá us ke sáth kiyá. Isí tarah Ibn

i Ádam bhí un se dukh uthá. wegá.

13 Tab shágirdon ne samjhá, ki us ne un se Yúhanná baptismá denewále kí bábat kahlá.

14 ¶ Jab we jamáat ke pás pahunché, ek shakhs us pás áyá, aur ghutne tekke us se kahlá,

15 Ai Kḥudáwand, mere beté par rahm kar ; kyúñki wuh sirí hai, aur bahut dukh

10. *Phir Faqíh kyúñ kahte hain?* Is ká saf bayán yih hai, ki ham ko tere Masih hone ká kámil yaqín hai, lekin jo Faqíh kahte hain, ki Masih ke áne se pesh-tar, Iliyás ká áná zarúr hai, is ká kyá matlab ?

11. *Iliyás albatta pahle áwegá.* Masih ki murád yih hai, ki Faqíh jo pahle Iliyás ká áná bayán karte hain, wuh durust hai. Beshakk us ká áná zarúr thá, jaisá ki Nabí ne kahá, Mal 4 : 5.

12. *Iliyás á chuká,* yane Yúhanná baptismá denewálá, ki wuh Iliyás kí qudrat aur táqat se áyá. Dekho Lúk. 1 : 17. Wuh to aslí Iliyás nahín, magar us ki táqat aur súrat par thá.

Yahán ek bát ká zikr karná lázim hai. Thoré din guzre ki Hindostán ká ek Ísáí, jo ki sabiq men Hindú mazhab ká thá, is áyat se, bataur i nádání, wuh apne nazdik áwágawan ká sabút samjhá; aur sháyad, kisi waqt, phir koi aisi nádání kare, to kuchh taajjub nahín. Is wáste is kí bábat do tín báten kahná cháhiye. Albatta agar koi lafzí taur se is áyat ke mane lagáe, to sháyad áwágawan kí taraf ishára páyá jae. Magar aisá hargiz nahín. Áwágawan kabhí Injil se sábit nahín ho saktá. Yúhanná sirf majází taur se Iliyás kahlátá hai, is wáste ki wuh Iliyás

kí tabíat aur qúwat ke sáth áyá, jaisá ki Lúká saf likhtá hai (1 : 17.) Aur abhí bayán ho chuká, ki Iliyás Masih ke pás áyá, aur us se báten kín. Is se záhír hai ki wuh us waqt tak maujúd, aur apne aslí hál par qáim thá. Phir áwágawan ek zaíf ishára se, jo ki ek hí áyat men páyá játá, kabhí sábit nahín ho saktá hai, is wáste ki wuh tamám Injilí talimon ke kḥiláf hai; kyúñki Injil ke mutábíq, ádmí jab martá hai, wuh phir is dunyá kí taraf nahín lauttá, balki apná hissa bihisht yá dozakḥ men patá, jahan se phir koi níkal nahín saktá hai. *Jo cháhá us ke sáth kiyá;* yane us ko már dálá. Matí 14 : 10.

§ 76. Ek deo ke giriftár ko shifa bakhshná, ki us ke shágird us ko aachchhá nahín kar sakte the. *Qazariya Filipptí kí sarhadd men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
17:14-21 | 9: 14-29 | 37-43 |

14. *Jab we jamáat ke pás pahunché.* Lúká kahtá hai ki yih dúsre din wáqa húa. Malúm hotá hai ki Masih un tín shágirdon ke sáth, usí din aur rát ko pahár par duá mang-tá rahá, aur dúsre din jab utrá, tab apne nae muridon kí ek jamáat ke pás pahunchá; lekin aglab hai ki bárah shágirdon men se wahán koi házir na thá, kyúñki unhin ko deon

uthátá hai; ki aksar ág men girtá, aur aksar pání men.

16 Aur main tere shágirdon ke pás láyá thá, par we use changá na kar sake.

17 Yisú ne jawáb men kahá, Ai beiatiqád aur terhí qaum, main kab tak tumháre sáth rahúngá? kab tak tumhári bardásht karúngá? use yahán mere pás lá.

18 Tab Yisú ne deo ko dhamkáyá; wuh us se nikal gayá; aur wuh chhokrá usí gharí changá ho gayá.

ke nikálne ká iḡhtiyár milá thá. Matí 10: 1. In diwánon kí bábat dekho Tafsír i Matí 4: 24.

16. *Tere shágirdon ke pás láyá.* Yane bárah shágirdon ke pás nahín, kyúnci wuh to changá kar sakte the, (dekho Matí 10: 8) magar un ke siwá aur muridon ke pás, jo sirf apní taraf se, yane beikhtiyár páe húe, is kám men háth dálte the. Dekho Mar. 9:38.

17. *Ai beiatiqád aur terhí qaum.* Beiatiqád se murád yih hai ki main ne, agarchi bahut mujize dikháe, tau bhí tum imán nahín láte ho, aur jo láe bhí, to kamzorí ke sáth. Aglab hai ki Masih ne, Yahúdiyon se mukhátib hokar yih bát kahí; aur shágirdon ko bhí, us hí, men tambíh ho gáí, is tarah par ki Yahúdiyon men imán bilkul na thá, aur shágirdon ká imán kamzor.

18. *Tab Yisú ne deo ko dhamkáyá.* Dhamkáne se murád ghurakná, aur nikal jáne ká hukm dená hai. Masih ne jo us waqt kahá, wuh Markas men likhá hai (9: 25), yane us ne kahá, “Ai gúngí, aur bahrí rúh, main tujhe hukm kartá hún, us se báhar nikal, aur us men phir kabhí mat dákhiil ho.” Tab deo chillákar, bare zor o shor se nikalkar, use munda sá chhor gayá.

19 Tab shágirdon ne alag Yisú pás áke kahá, Ham kyún us ko nikál na sake?

20 Yisú ne unhen kahá, Apní beímání ke sabab: kyún-ki main tum se sach kahtá hún, ki Agar tumhen ráí ke dáne ke barábar imán hotá, to agar tum is pahár se kahte, ki Yahán se wahán chalá já, to wuh chalá játá; aur koí bát tumhári námumkin na hotí.

21 Magar is tarah ke deo, bagair namáz o roza ke, nahín nikále játe.

Masih ne us ká háth pakarkar utháyá (Markas) aur us ke báp ko sompá (Lúká).

20. Imán kí kamzorí ke sabab se, wuh us deo ko nikál na sake. Yane yih dekhkar ki bahut saḡht muamilahai, wuh ghabrá gae, aur shubhe men pare, ki ham sháyad ise nikál na sakege. Aur Masih kahtá hai, ki Agar tumhárá imán ráí ke dáne ke muwáfíq, yane thorá sá, magar sachchá ho, to tum paháron ko chalá sakoge, yane ásání se har mushkil kám karoge. Beshakk yih bát, khásskar usí zamáne ke shágirdon ke haq men sach thí, aur mujizon ke dikháne kíbábat bayán húi; magar har ek zamáne men bhí yih masl ke taur par sach hai, ki “imán paháron ko chalá saktá hai.” Wuh har ek mushkil par gálib átá. Yih bát imándár ká dil jántá hai, lekin agar gair log báwar na karen, to kyá taajjub?

21. *Magar is tarah ke deo wog.* Is áyat ká matlab yih ma'lúm hotá hai, ki is tarah ke deo, jo bahut dinon se, aur saḡhtí ke sáth lípte hain, bagair namáz aur roza ke, ki in ke wasíle se imán táqat pátá hai, nahín nikalte hain.

§ 77. Yisú ká phir apní maut,

22 ¶ Jab we Galíl men phirá karte the, Yisú ne unhen kahá, ki Ibn i Ádam logon ke háth men hawála kiya jáegá :

23 Aur we use qatl karenge, phir wuh tísre din jí uthegá. Tab we niháyat gamgín hue.

24 ¶ Jab we Kafarnáhum men áe, ním-misqál ke lenewálon ne pás áke Patras se kahá, ki Kyá tumhárá ustád ním-misqál nahín detá? Us ne kahá, Hán detá.

25 Jab wuh ghar men áya,

tab Yisú ne us ke bolne ke peshtar us se kahá, ki Ai Shamaún, tú kyá samajhtá hai? dunyá ke bádsháh khi-ráj yá jizya kis se lete hain? apne larcon se yá gairon se?

26 Patras ne us se kahá, Gairon se. Yisú ne us se kahá, Pas to larke us se ázád hain.

27 Lekin táki ham unhen thokar na khiláwen, tú jáke daryá men bansí dál, aur jo machhlí ki pahle nikle, use leke, us ká munh khol, to ek

aur jí uthne kí peshgoi karná. (§74.) *Galíl men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
17:22-23 | 9: 30-32 | 9: 43-45 |

22, 23. Markas aur Lúká kahte hain, ki unhon ne yih bát na samjhi, aur us se púchhne men bhí dare. Un ke na samajhne ká sabab yihí thá, ki bahut dín, balki us ke marne tak, wuh Yahúdion kí tarah yih khiyál chhor nahín sakte the, ki Masíh ek álishán bádsháh hokar, aur Dáúd ke takht par baithkar, ham ko Rúmion, aur apne sab dushmanon se bacháegá. Is wáste wuh us ke máre jáne ká mazmún khúb na samajh sake, magar thorá bahut; is qadr, ki sháyad yih bát, jaisá ham samajhte hain, us ke barkhiláf hogi. Is wáste wuh gamgín hue. Aur yih khiyál i khám un ke dilon men se bilkul na niklá jab tak ki wuh na múá; balki us ke marne, aur jí uthne ke bad unhon ne púchhá, ki "Ai Khudáwand kyá tú is waqt Isráel kí bádsháhat ko phir bahál kiya cháhtá hai."—Aam. 1 : 6.

§ 78. Mahsúl, mujizána taur se baham pahunchána. *Kafarnáhum men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
17:24-27 | 9: 33 |

24—27. *Ním-misqál.* Asl men *dirhama*, yane do dirham. Yih mahsúl Rúmion ke wáste nahín, magar Yahúdion ká ek khássa mahsúl haikal kí khidmat ke wáste muqarrar thá, aur log jabran nahín, balki az khud dete the. Dekho Khur. 30 : 11—16, jáhán us ká bayán hai. Wuh *do diram*, yane athanní se kuchh ziyáda thá, aur is wáste ki log us ke dene, yá na dene men ikhtiyár rakhte the, mahsúl lenewálon ne Patras se púchhá, ki kyá tumhárá ustád yih mahsúl detá hai? Us ne jawáb diyá, hán. Masíh ne apní gaibdání se jáná ki Patras ne mahsúl lenewálon se kyá kahá; aur jab yih ghar men áya, Masíh ne yih jánkar ki wuh kyá kahá cháhtá hai, pahle hí us se púchhá, ki *dunyá ke bádsháh khi-ráj yá jaziya kin se lete hain.* Apne *larcon* se yá *gairon* se? Us ká matlab yih hai, ki yih mahsúl mere Báp kí haikal kí khidmat ke wáste hai, aur main jo Betá hún mujhe dená farz nahín; tau bhí yih log jo is bát se wáqif nahín hain, agar ham na den, to

sikka páwegá : use leke, me- re, aur apne wáste unhen de.

hamarí badnání karenge, aur yih auron ko thokar ká báis hogá. Pas dená hí bihtar hai.

FAIDE.

1. á. Har ek Ísái ko, Masíh kí mánind tanháí men duá mángná munásib hai. Masíh akelé hone ke liye kabhí jangalon men, aur kabhí paharon par gayá. Yih tanháí is wáste dhúndhná cháhiye,— (1.) Kí khudnumái se bachén. (2.) Kí shekhí paidá na ho. (3.) Kí dunyá ke shor aur fikr se alag hokar, hamáre dil fárig aur bekhatke rahen. Beshakk har ek ke liye kóí chhipí jagah aur khilwat ká makán munásib hai, jahán roz roz, do tín bár, insán se chhipkar, KHUDÁ se apná hál arz kare.—Dekho Matí 6 : 6.

2 aur 5. In muqámon se Masíh ká jalál kyá hí záhir hotá hai. Kisí nabí ká aisá jalál na thá, balki sab se bare nabí us kí khidmat men házir áe, aur unhen sunákar, KHUDÁ Báp áp kahtá hai, ki “Yih merá pyará Betá hai, jis se main khush hún, tum is kí suno.”

3. Masíh kí maut sab murda aur zinda imándáron ko niháyat azíz aur kamál margúb hai. Músá aur Iliyás isí kí bábat us se *báten karte the*, jaisá kí Lúká men likhá hai, 9 : 31. Firishte bhí is ká hál daryáft karne ke mushtáq hain.—1 Pat. 1 : 12.

7. Agar Yisú hamáre sáth ho; to kisi bát ká dar nahín hai.

3. Imándár is dunyá i fání se guzarkar, maut ke bad jíte rahte, aur jalál men khushnúd hain. Chunaníchi Músá aur Iliyás us waqt nae

sir se paidá nahín húe, magar bihisht se áe, aur bihisht ko laúte. Pas jo un ká hál hai, wuhí aur imándáron ká hál bhí samjhá cháhiye.

3. Jo mominín bihisht men pahunché hain, wuh is dunyá ke muqámon se bhí kuchh wáqif rahte hongé. Malúm hotá hai, kí Músá aur Iliyás jánte the kí Masíh kí maut ab nazdík hai. Is se gumán gálib hai kí bihisht ke log ápas kí ján pahchán bhí rakhte hongé.

5. Má báp ko cháhiye kí apne larcon kí khushí aur bihtari kí fikr aur talásh rakhen, aur jab wuh bímár hon, to sihat ke liye duá mángén.

14—18. Má báp kí imándári aur duá karná, un ke larcon ke haqq men bahut fáide ká báis hai.

20. Beimání se bará harj hai. Jis ká imán nahín, yá kamzor ho, wuh dindári ke kis kám men sarsabz aur kámyáb hogá ?

21. Imán ko barháne ká taur samajh lo. Duá mángná, nafs-kushí karná, roza rakhná, wagaira, yihí taur hai. Imán ek dilpasand paudhá hai, jo jangalí khudrau darakhton kí tarah nahín, balki ánsúon ke pání se sínhá játá, aur ján ke sáth hifázat kiyá játá, aur bagair tásir Áftáb i Sadáqat ke, phal nahín látá hai.

23. Masíh kí maut se gamzada honá wájib hai, kyúnki wuh bahut sakht aur dardnák, aur hamáre hí gunáhon ke wáste thí. Bawajúd is ke khushí bhí karná cháhiye, kí is maut se hamen naját hasil húi. Pas yahan gam aur khushí donon ká muqám hai.

XVIII BĀB.

1 **U**S waqt shágirdon ne Yisú pás áke us se púchhá, ki Ásmán kí badsháhat men sab se bará kaun hai?

2 Yisú ne ek chhotá larķá buláke, un ke bích men khará kiyá,

XVIII BĀB.

KĤULĀSA.

Apne shágirdon ke sámhne Masĥ ká ek chhoṭe larke ko, bataur namúne ke, pesh karná, ki is tarah māsúm aur farotan honá cháhíye, 1—6. Agarchi háth yá páon ko káṭne, yá ánkĥ níkalne pare, tau bhí ťhokaron se khabardár rahná cháhíye, 7—9. Chhoton ko haqír na jánne kí nasĥat, kyúñki Kĥudá un kí khabar letá hai, 10—14. Jo koí bhái, kist ká gunáh kare, us se kyá salúk karná cháhíye, is ká bayán, 15—20. Aur kitní bár use muáf karná cháhíye, is kí gintí aur tamsíl, 21—35.

§ 79. Shágirdon kí ápas men takrár, ki kaun sab se bará hai. Yisú kí farotani, bardásht, aur birádarána muhabbat ke liye nasĥat. *Kafarnáhum* men.

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
18: 1-35	9: 33-50	9: 46-50	

1. *Ásmán kí bádsháhat men sab se bará kaun hai? Ásmán kí bádsháhat ke ťhík mane wuh rúhání aur rabbání bádsháhat, ki jis ká shurú yahán se, aur kamál bihisht hai. Magar Yahúdí samajhte the, ki Masĥ jab áegá, wuh ek dunyáwí bádsháhat, kĥass Yahúdíon ke wáste muqarrar karegá, aur shágirdon ne bhí ab tak is kĥiyál i bátil se kĥalási na pái thí. Markas (9: 34) likhtá hai, ki rák men we ek dústre ke sáth bahs karte the, ki ham men se bará kaun hai, aur*

3 Aur kahá, Main tum se sach kahtá hún, Agar tum log tauba na karo, aur chhoṭe larķon kí mánind na bano, to ásmán kí bádsháhat men har-giz dákhil na hoge.

4 Pas, jo koí áp ko is bachche kí mánind chhoṭá jáne,

Masĥ ne púchhá, ki *tum kyá bahs karte ho?* Lúká (9: 47) likhtá hai, ki Yisú ne *un ke dilon ke kĥiyál daryáft kiye*, tau bhí malúm hotá hai, ki us ne itná hí púchhá, aur kuchh ziyáda na kahá. Shágirdon ne yih jánkar ki Masĥ se hamáre kĥiyál chĥipe nahín hain, us se goyá yih púchhá, ki ham jánte hain, ki tú ek bádsháhat muqarrar karegá. Khair jab tú taṭĥt par julús farmác, tab ham men se bará, yane *wazír i azim* kaun hogá?

2, 3. *Agar tum tauba na karo. Yúnání zubán men satráfete*,—yane agar tum na *phiro*. Asl máne yih hain, ki agar tum aise kĥiyál i bátil ko na chĥoro, aur chhoṭe larķon kí mánind lá-tamá, aur beparwá na bano. Yane agar tum yih hawas rakho, to bare hone ká kyá zikr, tum us bádsháhat men dákhil bhí na hoge. *Aur chhoṭe larķon kí mánind na bano*. Chhoṭe larķon kí kĥássiyaṭen aksar yih hain:—

1. *Álí mizáj nahín hote*:—bhole bane rahte.

2. Farotan hain. Wuh fakhr aur garúr nahín karte.

3. Nasĥat ke muhtáj hain, aur hidáyat mánte.

4. Má báp ke tábí rahte.

5. Apní aql par gĥamand nahín karte.

Yihí mizáj Masĥ apne logon men cháhtá hai. Álí damág, aur magrúr, aur sarkash, aur khudgaraz, yih Masĥ kí bádsháhat kí rajyat, yane us ke logon ke shumár men nahín ho sakte.

4. *Sab se bará hai, yane us kí*

wuhí ásmán kí bádsháhat men sab se bará hai.

5 Aur jo koi mere nám par, aise bachche kí khátirdári kare, meri khátirdári kartá hai.

6 Par jo koi in chhoṭon men se, jo mujh par ímán láte hain, ek ko ṭhokar khiláwe, to us ke liye yih bihtar hai, ki chakkí ká pát us ke gale men bándhá jáwe, aur wuh bích samundar men dubáyá jáe.

7 ¶ Ṭhokar khilánewálí chízon ke sabab dunyá par afsos hai : ki ṭhokar khiláne-wálí chízon ká áná zarúr ; par

afsos us shakhs par, jis ke sabab ṭhokar lage.

8 Agar terá háth, yá terá pánw tujhe ṭhokar khiláwe, use kát dál, aur apne pás se phenk de : ki langrá yá ṭundá hokar zindagi men dákhil honá tere liye us se bihtar hai, ki do háth yá do pánw hote hamesha kí ág men dálá jáwe.

9 Aur agar terí ánkhi tujhe ṭhokar khiláwe, use nikál dál, aur phenk de : kyúñki káná hokar zindagi men dákhil honá tere liye us se bihtar hai, ki terí do ánkhi hon, aur tú jahannam kí ág men dálá jáwe.

dúndarí sab se ziyáda, aur wuh khudá kí nazar men sab se bará hogá.

5. *Aise bachche kí, wq.* Yane mere kisi ímándár kí, jis men yihí bachche ká sá mizáj hai, *mere nám par*, yane mere sabab, aur meri muhabbat se, aur is wáste ki wuh merá hai, *jo koi khátirdári kare, wuh meri khátirdári kartá hai*, is wáste ki main apne logon ke sáth shámil hún, aur jo koi un se kuchh kartá, wuh mujh se bhí kartá hai.

6. *In chhoṭon men se*, yane mere sache shágirdon men se,—jin ká mizáj chhoṭe larkon kí mánind hai. *Ek ko ṭhokar khiláwe.* Kharbárah men jo koi bekhabar chale, wuh aksar ṭhokar kháegá, aur kabhí kabhí giregá bhí. Isí tarah Masih ke ímándaron kí ráh men *ṭhokaren*, yane gunáh karne ke mauqe aur wasíle bahut se hain; yih baze wuh ráh ke patthar hain, jo hamesha se pare hue, aur baze jo dushmanon ke háth se dále gae hain. Masih kahtá hai, ki kisi ímándár ko war-galaná, yá nek ráh se rokná, yih

niháyat khatarnák kám hai, aur bihtar hotá kí aísá ádmí, is kám ke karne se peshtar mar játa.

Chakkí ká pát. Yih masal hai. Asl zubán ko dekhne se malúm hotá hai, ki yih chakkí, (Yúnání men *mulos onikos*) háth se nahín, magar gadhe ke zor se chaltí thí, yane un chakkíon se jo háthon se ghumái játí hain, bahut barí. Aísí chakkí-án gale men bándhkar, Yúnání aur Suryání, aur Rúmi log baze qusúr-wáron ko sazá देने ke liye, pání men dubá dete the.

7—9. In áyaton ká matlab yih hai, ki ṭhokaron ká áná zarúr hai. Agar báhir, yane gair logon se yih ṭhokaren khilái jáen, to afsos, un ṭhokar khilánewálon par. Yih sátwín áyat ká khulása ho chuká; aur áthwín, nawín áyaton kí murád yih hai, ki agar yih ṭhokaren bhitar hí, yane tumhare dílon se paidá hon to un ko dúr karo; nahín to wuh tumhári halákat ká báis hongín. *Háth yá pánw* ká kaṭná, aur ánkhi ká nikálná, yih sirf ek muhawara, majázi taur par hai; aur matlab

10 Khabardár, in chhoṭon men se kisí ko náchíz na jáno; kyúñki main tum se kahtá hún, ki Ásmán par un ke firishte mere ásmání Báp ká munh hamesha dekhte hain.

11 Kyúñki Ibn i Ádam áyá hai, ki khoe húon ko dhúndhke bacháwe.

12 Tum kyá samajhte ho? agar kisí shaḡhs ke pás sau bheṛ hon, aur un men se ek kho jáe, kyá wuh ninnánave ko na chhoregá, aur paháron par

jáke, us khoí húi ko na dhún-dhegá?

13 Aur agar aisá ho, ki use páwe, main tum se sach kahtá hún, ki wuh us ke sabab un ninnánave se jo kho na gaí thin, ziyáda ḡhush hogá.

14 Isí tarah tumháre Báp kí, jo ásmán par hai, marzí nahín, ki in chhoṭon men se koí halák howe.

15 ¶ Phir agar terá bháí terá gunáh kare, já, aur use akele men samjhá; agar wuh

yih, ki koí chíz jo gunáh ká bájs ho, agarchi háth yá paon, yá áñkh ke barábar ázíz ho, tau bhí apní taraf se dúr karná zarúr hai. Aur Masíh kí murád yih nahín, ki koí haqíqat men káná hokar, aur isí sabab se, zindagí men dáḡhil hogá, magar yih kí agar aisá honá pare, tau bhí halákat se yih niháyat bihtar hai.

10, 11. *In chhoṭon men se kisí ko náchíz na jáno.* Yane merí bád-sháhat ke logon ko, jo mizáj men chhoṭe larḡon kí mánind hain. Yahán do sabab batáe gae hain, ki un kí hiqárat na karná cháhiye. *Pahle.*—Firishte un ke ḡhidmat-guzár hain. Pas un kí qadr barí hai, aur unhen haqír karná bahut ḡhatre ká muqám hai, kyúñki yih firishte Ḳhudá ke pás rahte, aur un kí sífá-rish ke liye taiyár hain. *Dúsré.*—Masíh ap unhen bacháne ko áyá, aur un ke wáste yih mihnát aur musíbat uṭhákar, zarúr un kí taraf-dári karegá. *Un ke firishte.* Baze gumán karte hain, ki har ek ímándár ká ek ḡháss ḡhidmatguzár muháfiz firishta hai, aur Masíh ke zamáne men Yahúdí log albatta yihí gumán karte the; lekin Masíh yih nahín kahtá hai, ki har ek ká koí ḡháss firishta hai, magar yih kí

firishte mere logon kí ḡhidmat kar-te, aur un ke nigahbán aur madad-gár hain.—Dekho Ibr. 1: 14. “We ḡhidmatguzár rúhen hain.” *Mere ásmání Báp ká munh hamesha dekhte hain.* Yih ek muháwara, jo dunyáwí báton se iláqa rakhtá hai. Jo naukár bádsháh kí ḡháss huzúrí men rahte, aur us ká munh dekhte hain, wuh bará rutba aur íḡhtiyár rakhte hain, aur un kí dostí aur sífá-rish se bahut kám nikal saktá hai. Isí tarah firishte izzat-dár aur íḡhtiyárwále aur Ḳhudá ke ázíz hain. Is liye ímándáron kí hiqárat na karná cháhiye.

12—14. Phir tamsíl kí ráh se bhí wuh zahir kartá hai, ki unhen haqír na jánná cháhiye, chunánchí Ḳhudáwand ne apne khoe hús logon ko jáisá koí garáṛiya apní bheṛon ko dhúndhtá, waisá hí goyá gunáh ke paháron par dhúndhá hai, aur unhen pákar bahut ḡhush húa, aur is ke bad wuh unhen bahut ázíz jántá hai.

15. *Terá bháí.* Masíh ḡháss apne hí logon se yih kahtá hai. *Bháí* se murád Ísáí bháí hai. *Terá gunáh kare,* yane kisí bát men terá nuqsán aur badi kare. *Akele men samjhá.* Shariát men bhí yihí hukm

terí sune, tú ne apne bhái ko páyá.

16 Agar wuh na sune, to ek yá do shakhs apne sáth le, táki har ek bát do yá tín gawáhon ke munh se sábit ho.

17 Agar wuh un kí na máne, to kalísyá se kah : agar wuh kalísyá ko bhí na

máne, to us ko gair-qaumwále kí mánind bedín, aur mahsúlenewále ke barábar ján.

18 Main tum se sach kahtá hún, Jo kuchh tum zamín par bándhoge, ásmán par bándhá jáegá : aur jo kuchh tum zamín par khologe, ásmán par kholá jáegá.

hai. Ahb. 19: 17. Aisá karne se yih fáide hongé:—

1. Kí qusúrwár ko asl hál bayán karne ká mauqa mile, kyúnki kabhí kabhí jab koi samajhtá hai, kí mere bhái ne merá qusúr kiyá, is par wuh gusse men áta, aur larne ko taiyár hotá hai ; aur is ke baráhiláf agar wuh apne bhái ke pás játá, aur haqíqat í hál daryáft kartá, to kuchh qusúr na pátá, yá bahut thorá, aur usí waqt mel ho játá.

2. Agar us ne qusúr kiyá ho, to iqrár karne, aur muáfí cháhne, yá íwaz dene ká mauqa is tarah use milegá.

3. Agar us ke qusúr se kuchh diní harj huá ho, to is hál men us ke pás jáne se, samjháne ká achchá mauqa milegá, táki wuh tau-ba kare, aur jahán tak ho sake, us harj ko miṭá de. *Apne bhái ko páyá* ; yane use dindári kí ráh par pher láyá, aur apná dost kar rakhá hai.

16. *Ek do shakhs apne sáth le.* *Pahle*, kí wuh un kí sháyad sunegá, aur jhagrá is taur se miṭ jáegá: aur *Dúsré*, agar na sune, to yih kalísyá ke sámhne gawáh hongé. Músá kí shariát men do yá tín gawáhon ká aise hál men dastúr thá.—Istis. 19: 15; 2 Karint. 13: 1; Yúhan. 8: 17.

17. *To kalísyá se kah.* Kalísyá ke mane, jamáat, (Dekho Tafsír í Matí 16: 18) aur chúnki Masíh kháss apne logon ko yih nasíhat kartá hai, to yahan kalísyá se mu-

rád *Masíhí jamáat* hai, aur áyá yih faryád tamám kalísyá ke sámhne láná cháhiye, yá sirf kalísyá ke afsaron ke áge, yih is áyat se thík daryáft nahín hotá ; lekin gumán gálib hai kí sirf afsaron ke sámhne láná cháhiye ; kyúnki, *Pahle*, afsar tamám kalísyá ke qáim-muqám hain, aur jo kuchh un ke sámhne áta, wuh goyá kalísyá ke sámhne áta hai. *Dúsré*.—Aglab hai, kí Masíh, jo mujmilan kalísyá ká zikr kartá hai, wuh Yahúdíon kí kalísyá se ishára hogá, aur yih tahqíq hai, kí un kí jamáaton men das pánch sanjida aur ázmúdakár ádmi, *Presbútaroi* náme, yane buddhe, kalísyá ká bando-bast, pancháyat ke taur par karte the. *Agar wuh kalísyá ko bhí na máne, to wg.* Jab tum ne yih sab kiyá, aur tau bhí us ne na máná, to tum bequsúr hoge. Tab tum us ko bhái na samjho. *Mahsúl lenewále ke barábar ján.*

Ahl í Yahúd Rúmíon ke tasallut se bahut náráz the ; is wáste aksar koi achchá aur dindár Yahúdí un kí hukúmat men uhda qabúl nahín kartá thá. Is hál men jo tahsílí ke kám par muqarrar hué, wuh aksar luckhe, aur zálím aur bedín the, yahan tak kí un ká nám bedíní men mashhúr ho gayá thá.

18. *Jo kuchh tum zamín par bándhoge, wg.* Dekho Tafsír í Matí 16: 19. Yih báten wuh apne bárah rasúlon hí se kahtá hai, jaisá kí áge us ne Patras se kahá thá.

19 Phir main tum se kahtá hún, Agar tum men se do shaḡhs zamín par kisí bát ke liye mel karke duá mángen, wuh mere Báp kí taraf se, jo ásmán par hai, un ke liye hogí.

20 Kyúnki jahán do yá tín mere nám par ikatṭhe hon, wahán main un ke bích hún.

(16: 19.) In ká matlab yih hai, ki jo kuchh kalisyá ke bandobast aur árástagi aur tartib men tum Rúh-ul-Quds kí hidáyat se karo-ge, wuh Kḡudá ko manzúr hogá, aur wuh us par goyá apní sahih aur muhr karegá. Pas yih kalám sirf rasúlon se jláqa rakhtá hai, aur ham logon se nahín; kyúnki ilhám ke sabab, wuh galatí se mah-fúz rahe, aur ham log aksar dho-khá khá játe hain.

19. *Phir main tum se kahtá hún, Agar tum men se do shaḡhs* *wg.* Malúm hotá hai, ki yih áyat do pichhli áyaton se jláqa rakhtí hai. Sattrahwín áyat kí murád yih hai, ki sarkash ádmí ko kalisyá se nikálná cháhiye, aur athárahwín áyat se yih matlab nikaltá hai, ki kalisyá ká bandobast aur árástagi, aur kalisyá ke logon ko qabúl karne aur nikálne ká iḡhtiyár, yih tum rasúlon ke háth men hai. Phir is unniswín áyat men wuh goyá yih kahtá hai, ki is kám ke liye tum sabhon ká házir honá zarúr nahín. Agar sirf do tín milke duá mángen, to Kḡudá tumhári sunegá, aur hidáyat karegá, ki tum kalisyá ke bandobast men bhúl chúk se bachoge.—Dekho Aamál 1: 14—26; aur 15: 1—29. Yih wáda rasúlon hí se, kalisyá kí tartib ke liye jláqa rakhtá hai, aur imándáron kí mamúli duáon se nahín. Albatta aur wáde un ke wáste to hain, aur yih bhí sach hai, ki wuh

21 ¶ Tab Patras ne us pás áke kahá, Ai Kḡudáwand, agar merá bhái merá gunáh kare, to main use kitní martaba muáf karún? sát martabe tak?

22 Yisú ne use kahá, Main tujhe Sát martabe tak nahín kahtá, balki Sattar ke sát martabe tak.

duá, jab imán ke sáth ho suní jáe-gí, magar yahán is ká zikr nahín.

20. *Kyúnki jahán do yá tín, wg.* Yih sháyad ámm wáda, yane sab imándáron ke liye hai, aur sirf rasúlon ke wáste nahín, aur is ká matlab sáf yih hai, ki Masíh apní Ulúhiyat kí qudrat se duá karnewálon kí jamaát men maujúd hokar, un kí suntá hai. Aur is men us kí Ulúhiyat kí sáf dalíl hai, yane un ke wáste jo Injíl ko Kalám-Ulláh jánte hain. Chunán-chi tamám dunyá men us ke log bahut mutafarriq jagahon men ek hí waqt ikatṭhe hote hain, aur tau bhí wuh un ke darmiyán maujúd hotá hai. Pas jo aisé házir o názir ho, wuh Kḡudá hai. Kyá hí tasallí kí bát yih hai! ki hamará ikatṭhá honá, aur duá mángná be-fáida na ṭhahregá. Agarchi ham sirf do tín milkar jama hon, tau bhí Masíh hamáre sáth hogá.

21, 22. Yih Patras ká sawál sháyad pandrahwín áyat se jláqa rakhtá hai. Masíh ne wahán kahá thá, ki Agar koi bhái tumhárá gunáh kare, to jákar use ḡhilwat men dekhná, aur us se hatt-al-maqdúr mel karná cháhiye. Is se yih natíja nikaltá hai, ki use muáf bhí karná lázim hai. Pas Patras púchhtá hai, ki kitní bár muáf karná cháhiye. Kyá *Sát martabe tak?* Yahúdí álim sikháthe the, ki tín dafa qusúrwár ko muáf karná cháhiye. Patras ne is shumár ko dúná

23 ¶ Is liye ki ásmán kí bádsháhat ek bádsháh kí mánind hai, jis ne apne logon se hisáb lene cháhá.

24 Jab hisáb lene lagá, ek ko us pás láe, jis se us ko das hazár toṛe páne the.

25 Par is wáste ki us pás kuchh adá karne ko na thá, us ke kḥudáwand ne hukm kiyá, ki wuh aur us kí jorú, aur us ke bál bachche aur jo kuchh us ká ho, bechá jáwe, aur qarz bhar liyá jáwe.

26 Tab us naukari ne girke

use sijda karke kahá, Ai kḥudáwand, sabr kar, ki main terá sára qarz adá karúngá.

27 Us naukari ke sáhib ko rahm áyá, aur use chhṛkar qarz use baḥsh diyá.

28 Us naukari ne nikalke apne sáthí naukaron men se ek ko páyá, jis par us ke sau dínar áte the; us ne us ko pakarkar, us ká galá ghoṭá aur kabá, Jo merá átá hai, mujhe de.

29 Tab us ká sáthí naukari us ke pánw par girá, aur us kí minnat karke kahá, Sabr,

balki is se bhí ziyáda kiyá, aur púchhá, ki kyá yáhn tak ham muáf karen? *Sattar ke sāt mar-tabe tak.* Māne yih hai, ki ham apná muáf karná kisi shumār par munhasar na rakhen, balki jahān tak wuh muáf māngtá jāe, wahān tak ham muáf karen. Muáf māng-ná us par farz hai, (Lúká 17: 4,) aur muáf karná ham par. Aur agar wuh is se inkār kare tau bhí hamen us se kína aur dushmaní kí ijázat nahin, magar is ke baraks mihrbání, aur nekí se sulúk karen, aur us ke wáste duā māngen. (Lúká 10: 30—37.)

23—35. Yih tamsíl síkhátí hai, ki ham kis taur, aur kis sabab se apne qusúrwáron ko muáf karen, aur agar muáf na karen, to Kḥudá ham se kyá sulúk karegá.

23. *Ásmán kí bádsháhat*,—yāne kalisyá. Matlab yih hai ki Kḥudá apní kalisyá ke logon se aisá sulúk karegá jaisá is bádsháh ne apne naukari se kiyá. *Apne logon*,—yāne apne ahlkaron se.

24. *Das hazár toṛe*. Toṛá asl men *talanton* hai. Qadimon se daryáft hotá hai ki ek talanton 3000 siql ká, aur siql ek rupae ke qarib thá. Is hisáb se ek toṛe men 3000

rupae hūe, aur das hazár toṛon men tīn karor. Yih shaḥs kisi sūbe ká hákim húa hogá, jis ne apne iláqe kí ámadání ká baras se dabá rakhi, aur bádsháh ke kḥazāne men dákhil ná kí thí. Isí tarah bádsháhí qarz us par niháyat barh gayá, aur matlab is bare qarz se yih hai, ki ham log Kḥudá kí dargáh men behadd gunahgár hain, yáhn tak ki ham kisi tarah yih qarz adá nahin kar sakte.

25. Músá kí shariat ke bamújib is tarah ká bechná jāiz thá, yāne jab tak qarz adá na ho.—Dekho 2 Sal. 4: 1; aur Aḥb. 25: 39—46. Aur bádsháh, Yahúdí ho, yá koí aur, aksar aisá kiyá karte the.

27. Is áyat se Kḥudá kí rahmat zāhir hotí hai. Yāne jab hamará girgiraná us ke kán tak pahunchtá tab wuh apne niháyat fazl se hamāre sab qarz, yāne gunáhon ko muáf kar detá hai.

28, 29. Kḥudá ká rahm to dekhá, ab insán ká zulm dekhá cháhiye. Is shaḥs ne jis ká qarz muáf ho chuká, apne ek sáthí naukari ko páyá, jis par us ke sau dínar, yāne ek thorá sá qarz,—qarib 28 rupae ke, átá thá. Us ká galá ghoṭá, aur kahá, ki jo merá átá hai mu-

kar, ki main sab adá karún-gá.

30 Par us ne na máná, balki jáke use qaid-kháne men dálá, ki jab tak qarz adá na kare, qaid rahe.

31 Us ke sáthi naukar yih májará dekhke niháyat gam-gín hue, aur jákar apne kḥá-wind se tamám ahwál bayán kiyá.

32 Tab us ke kḥáwind ne use bulákar us se kahá, ki Ai

jhe de; aur us ke gírgiráne par kuchh taras na kháya, balki qaid-kháne men dálá.

30. Kḥudá ko kuchh hájat nahín hai, ki ham us ko kisi bát ki ittila den, kyúñki wuh sab hálát se wáqif hai; tau bhí us ke log apní duáon men us ke huzúr, sab báten bayán karte, aur dunyá ke zulmon ke sabab faryádi hote hain.

32. *Ab sharír chákár.* Peshtar us ke málik ne yih sakht bát nahín kahí thí. Aisá niháyat qarzdár ho jáná bahut burá to thá, magar us ki sharárat kḥáss isí bát men sábit húi ki rahm pákar us ne rahm na kiyá.

34. Yane jo apne bhái ko muáf nahín karte Kḥudá unhen Shaitán ke supurd kar degá, aur jahannam men dalegá. Lekin sháyad koi kahe ki us ká qarz to muáf ho chuká thá, phir kyún pakrá gayá? Is ká jawáb yih hai, ki tamsíl, agarchi Kḥudá ki báton ko sáf khol detí, aur dil par muassir, aur yád men rahtí hai, magar insán ke hál se, muwáfiqat rakhne ke liye, aksar us men aisi báten hain jo Iláhi sulúk se kuchh tafáwat rakhtí hain. Tau bhí is ká aslí matlab samajhná mushkil nahín hai. Jab koi shakhs záhiran Masih ke pás átá, aur us ki kalisyá men shámil hotá hai, tab záhir men us ke gunáh bakhsh

sharír chákár, main ne wuh sab qarz tujhe bakhsh diyá, kyúñki tú ne merí minnat kí:

33 To kyá lázim na thá, ki jaisá main ne tujh par rahm kiyá, tú bhí apne ham-khidmat par rahm kartá?

34 So us ke kḥáwind ne gussa hoke us ko dároga ke hawále kiyá, ki jab tak tamám qarz adá na kare, qaid rahe.

35 Isí tarah merá ásmání

gae; lekin is ke bad agar wuh Masih kí marzi ke mutábíq na chale, aur kḥásskar is hukm ko na máne, to kalisyá se nikálá jáegá, kyúñki us ne ap ko yún záhir kiyá hai, ki na Masih men, na us kí naját men kabhí sharík húa thá. Pas us ká hál jaisá bedíni men thá waisá hí baná rahá, balki wuh aur bhí ziyáda gunahgár thahar gayá.

Jab tak tamám qarz adá na kare, qaid rahe.—Yane hamesha, kyúñki yih qarz behadd, aur hargiz adá nahín ho saktá thá. Maslan, agar koi kahe, ki jab tak Gangá súkh na jáe, tab tak main tujhe na chhorúngá, us ká matlab yih hai, ki main kabhí na chhorúngá. Isí tarah ham par yih qarz behadd hai, aur agar Kḥudá us ká hisáb le, to ham kabhí na de sakenge.

35. *Isí tarah,*—yane jis tarah is bádsháh ne apne naukar ko sazá dí, usí tarah Kḥudá is hukm ke údúl karnewálon ko jahannam men dalegá. Is tamsíli nasíhat ká kḥulása yih hai:—*Pahle*, ki hamáre gunáh beshumár hain. *Dúsré*, ki Kḥudá unhen bakhshthá hai. *Týsré*, ki jo hamáre qusúr koi díní bhái kartá hai, wuh un qusúron ke banisbat jo Kḥudá ke huzúr men ham karte hain, chhote hain. *Chauthé*, ki unhen muáf karná niháyat zarúr hai,

Báp bhí tum se karegá, agar har ek tum men se apne bháion

ke qusúr dil se muáf na karegá.

aur roz roz apní duáon men ham ko kahná cháhiye, ki tú hamáre qusúron ko muáf kar, ki ham bhí apne qusúrwáron ko muáf karte hain. *Páncwén*, ki agar ham muáf na karen, to Kḥudá ham se bahut ná-ráz hogá, aur hamen sazá degá.—*Dil se*, yane na sirí zabán se, balki haqíqatan; chunánchi apne bhái ko aisá pyár karen, aur us se aisá sulúk rakhen, ki goyá us ne hamará qusúr kiya hí na thá.

FAIDE.

1. á. Ham yahán se síkhte hain, ki Masíh kí kalisyá men bhí izzat aur námwarí dhúndhná aur apná darja barháne kí koshish karná, yih sab ho saktá hai.

3. Dindári men farotaní zarúr hai. Agar koí farotan na ho, to wuh Masíh ká shágird nahín.

4. Jo sab se ziyáda dindár hai, wuh sab se ziyáda farotan hogá.

6. Masíh ke chhoṭon ko haqír jánná, yá un ká nuqsán karná, aur kḥásskar un ko imtihán men phansáná, yih bará kḥatarnák kám hai.

7. Phansúnawále is dunyá men bahutere hain; aur wuh is kám men hoshyár aur sargarm hain; lekin un par afsos!

8, 9. Apne sab se ziyáda azíz gunáhon ko chhoṛ dená zarúr hai, nahín to jahannam men khínchenge.

10. Masíh ke log mahfúz rahte hain, kyúnci firishte un ke dost aur muháfiz hain, aur yih firishte Kḥudá ke muqarrab hain.

11. Phir Masíh ke log mahfúz hain, is wáste ki Yisú unhen dhúndhne aur bacháne ko áyá, aur itní mihnát un ke wáste uṭhakar, kyá phir gaffat se chhoṛ degá; aur kyá koí unhen us ke háth se chhín saktá hai? Kabhí nahín.—Dekho Yúhan. 10: 27, 28.

15. Jab kisi bhái ne hamará qu-

súr kiya ho, to pahle us ke pás jákar use kḥilwat men samjhána farz hai, aur jab tak ham ne yih na kiya ho, tab tak aur kisi se na kahná cháhiye.

15—17. Jis tarah se apne qusúrwáron ke sáth salúk karná cháhiye, yih in áyaton se záhir hai, aur jo koí aur kisi ráh ko ikhtiyár kare, wuh Masíh ke hukm ke barḥilálf-chaltá hai. Lekin kitne log aisáhi karte hain, yane agar kisi ne un ká qusúr kiya ho, to fauran jákar auron se bakte phirte, aur dushmaní kí ráh se bát ko barháte hain, yahán tak ki qusúrwár bhí apne qusúr kí badlí húi súrat na pahchán sake. Kḥair jo aisá karte hain, wuh bure chor hain, kyúnci mál kí chori bhar dí játi hai, magar neknámí kí chori kis tarah bhari jáe? kyúnci us ká badal nahín hai, aur aise choron ko kyá hí sazá milegí! Aur záhir hai ki yih ráh, jo Masíh ne batláí, wuh har ek bhái ke wáste hai, magar ádalát karne ke waqt hákimon aur wáli-dain, aur buzurgon, aur kalisyá ke afsaron ke wáste nahín hai; chunánchi kisi bhái ne qusúr kiya ho, aur wuh muáf mánge, to dil se use muáf karná lázim hai, tau bhí sháyad us ká qusúr aisá ho, ki kalisyá ke afsaron ko munásib thahre, ki us ko sazá den, to dená cháhiye; magar yih sazá dushmaní kí ráh se nahín, sirf us ke aur auron ke fáide ke wáste hogí.

20. Duá mángne men kyá hí dí-lása Masíh detá hai!

20. Masíh kí Ulúhiyat ká yih nishán hai, chunánchi jo is wáde ko púra kar saktá, aur hazáron jagah ek hí waqt házir ho saktá hai, wuh maḥlúq nahín.

22. Apne bháion ko muáf karne men ham kabhí na thaken; aur jab ki ham aisá karen, to goyá Kḥudá ke muwáfíq karte hain.

XIX BĀB.

1 **A**UR yún huá, ki Yisú, jab us kalām ko tamām kar chuká, Galíl se rawána huá, aur Yardan ke pár Yahúdiya kí sarhadd men áyá ;

23. Ek hisáb ká din hogá.

24. Ham Kḥudá ke niháyat qarzdár hain, yahán tak ki ham kabhí de nahín sakte; lekin Masih ne kafára dekar hamará qarz adá kiya hai, aur us ke wasíle se ham bach sakte hain.

26. Jab ki ham ne gunáh kiya, to Kḥudá se minnat karná munásib hai.

27. Jo minnat karenge, Kḥudá un par rahm karega.

28. Kḥudá kí rahmat se ham yih talím pāen, ki auron par zulm na karen.

34. Auron ko muáf karná, yih na sirf ham par farz hai, balki is men hamará bará fáida bhí hogá. Kḥudá ek din intiqám legá, aur agar ham us ke hukm ke bamújib auron ko muáf na karen, to wuh zarúr hamen sazá degá.

35. Afú karná na sirf zabání, balki dil se cháhiye.

XIX BĀB.

KḤULÁSA.

Masih ká bímáron ko chungá karná, 1, 2. Farisíon ká sawál taláq kí bábat, aur jo shádá ke nuqsán kí bábat us ke shágirdon ne kahá, us ká jawáb, 3—12. Chhoṭe larḳon ko us ká, muhabbat se qabúl karná, 13—15. Ek jawán ko hidáyat, ki kis tarah hamesha kí zindagi pāe, aur kamál tak pahunché, 16—22. Masih ká yih bayán, ki daulatmand ká ásmán kí bádsháhat men dákhlil honá kaisá mushkil hai, 23—26. Aur jin logon ne

2 Aur barí bhí us ke pí-chhe ho lí; aur us ne unhen wahán changá kiya.

3 ¶ Aur Farísí us kí ázmáish ke liye us pás áe, aur us se kahá, Kyá rawá hai, ki

us kí pairawí men apná sab kuchh chhoṛ diya hai, un ke liye bare ajr ká wada, 27—30.

§ 94. Yisú ká Yardan pár jáná, aur bahut logon ká us kí pairawí karná. Sabt ke din ek nátawán aurat ko chángá karná. *Yardan ke pás Piriá men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
19: 1, 2 | 10: 1 | 13: 10-21 |

1. *Yardan ke pár Yahúdiya kí sarhadd men.* Yih zamín Yardan ke púrab taraf hai, aur Masih ke zamáne men Piriá kahláti thí. Agle dinon men wuh Rúbin, aur Gád aur Manassí ke firqon se ábad hui. Aglab hai ki Masih Yarusálam kí taraf kisi íd men jáya cháhtá thá, aur Sámariya ká rásta kisi sabab se nápasand karke, nadí pár gayá, aur Iriho kí ráh se Yarusálam ko rawána huá.

§ 104. Taláq kí bábat hukm. *Piriá.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
19: 3-12 | 10: 2-12 |

3. Farisíon ká iráda yih thá, ki wuh is ke jawáb men apní zabán se áp phanse, aur un kí cháláki is sawál men yih thí, ki Yahúdíon men is muqaddame kí bábat do ráen thin; yane bāze Rabbi Hillel náme ke fatwe par amal karte, jo kahtá thá, ki Mard apní jorú ko kisi qusúr, yá narázi ke sabab chhoṛe to jáiz hai. —(Dekho Tafsír i Matí 5: 31). Aur bāze Rabbi Shammai kí ráe mánte, ki zinákári ke siwá, aur koi sabab taláq ká nahín hai. Pas jo kuchh jawáb Ma-

mard har ek sabab se apní jorú ko chhor dewe?

4 Us ne jawáb men un se kahá, Kyá tum ne nahín parhá, ki K̄hálíq ne shurú men unhen ek hí mard aur ek hí aurat banái,

5 Aur farmáyá, ki Is liye mard apne má báp ko chhoregá, aur apní jorú se milá rahégá: aur we donon ek tan hongé?

6 Is liye ab we do nahín, balki ek tan hain. Pas, jise K̄hudá ne jorá, use insán na tore.

7 Unhon ne us se kahá, Phir Músá ne kyún hukm

diyá, ki taláq-náma use deke use chhor de?

8 Us ne un se kahá, Músá ne tumhári sakht-dilí ke sabab tum ko apní jorúon ko chhor dene kí ijázat dí, par shurú se aisá na thá.

9 Aur main tum se kahtá hún, ki Jo koí apní jorú ko, siwá ziná ke aur sabab se chhor de, aur dúsrí se byáh kare, ziná kartá, hai: aur jo koí us chhorí húi aurat ko byáhe, ziná kartá hai.

10 ¶ Us ke shágirdon ne us se kahá, Agar mard ká hál jorú ke sáth yih hai, to jorú karná achchhá nahín.

síh is sawál ká de, wuh in donon men se ek ko zarúr náráz karegá.

4—6. Masíh ne dánái aur hosh-yári se un ke muallimon kí ráe par mutawajjih na hokar, Músá kí shariyat, yane Tauret se jawáb diyá, ki donon tarafwále is ko mánte the; aur sábit kiyá, ki shádí kí auwal garaz kyá hai.

Kyá tum ne nahín parhá, Paid. 1: 27; aur 2: 21, 22. Aur farmáyá, ki is liye, wg. Paid. 2: 21. Is ká matlab yih hai, ki K̄hudá ne auwal ek hí mard aur ek hí aurat ko paidá kiyá, táki un kí nasl K̄hudá kí yih marzí ján le, ki mard sirf ek aurat ko rakhe. Apne má báp ko chhoregá. Yane apne má báp se ziváda apní jorú se milá rahégá. Masíh kí dalíl yih hai, jab ki mard aur jorú donon ek hí tan hain, to ziná ke siwá, jorú ko kabhí na chhorná cháhiye.

Phir Músá ne kyún hukm diyá? Dekho Istis. 24: 1, jahán se ma-lúm hotá hai, ki Músá ne yihí ijázat dí thí.

8. Masíh mántá hai, ki Músá ne beshakk yih ijázat dí thí, kyúnki

us waqt Yahúdí qaum sarkash, aur betarbiyat, aur sakht-dil thí, aur yih jorúon ko chhor dene kí rasm un men phailí húi thí; aur Músá jántá thá, ki agar main is bát ko mana karún, to burá natija niklegá, aur sháyad wuh apní jorúon ko ná-rázi ke waqt már dálenge; pas un kí is sakht-dilí ke sabab us ne us waqt jáiz thahráyá; magar shurú se aisá nahín thá; aur jorúon ko chhor dená K̄hudá kí marzí ke mutábíq, haqíqat men nahín. Tumhá-rí sakht-dilí ke sabab; yane tumhá-rí qaum kí. Ijázat dí. Magar hukm nahín diyá, sirf us sakht-dilí ke sabab jáiz thahráyá. Par main kahtá hún. Main ká lafz yahán tákídí hai; yane áge jáiz thá, magar mere áhd men jáiz nahín. Sirf ek hí sabab taláq ká hai, yane ziná; kyúnki jis ne ziná kiyá, us ne áp is bánd ko torá, aur is girah ko khol diyá hai. Is ke bad wuh donon ek dúsré ke páband nahín rahe.

10. Masíh ke shágird qaum i Yahúd se the, aur isí sabab, wuh samajhte the, ki baze auqát taláq men bará fáida hai, aur agar yih

11 Us ne un se kahá, ki Sab is bát ko qabúl nahín karte hain, magar we jinhen diyá gayá.

12 Kyúñki baze kхоje hain, jo má ke peṭ hí se aise paidá hue; aur baze kхоje hain, jinhen logon ne kхоja banáyá; aur baze kхоje hain jinhon ne ásmán kí bádsháhat

jáiz na ho, to jorú na karná bihtar hai.

11. *Sab is bát ko qabúl nahín karte.* Asl zabán ká tarjuma yih hai, ki *Sab men yih samá nahín hai; yā-ne aisá karne kí liyáqat nahín. Is bát ko.* Yāne jo tum kahte ho, ki jorú na karná bihtar hai. Bāzon men albatta yih táqat hai, aur un ke haqq men bihtar hai.

12. Is áyat men un logon ká zikr hai jin ke liye bihtar hai, yāne jo kхоje hain, ki un kí tīn qismon ká bayán hai. Ek wuh jo aise hí paidá hue, aur दूसरे jo ádmion ke háth se kie gae. Yih haqíqat men kхоje hain. Aur tisre wuh, jinhou ne Kḥudá ke kām men mashgúl rahne ke liye áp ko misl kхоje ke banáyá; yāne jorú na karne kí táqat, apne badan men paidá karke aur Kḥudá se faẓl pákar aurat se parhez karte hain. Sháyad Assiní-on se yahán ishāra hai, jo Yahúdí-on men ek firqa thá.—Dekho Tafsír i Matí 3: 7. Yih log jorú nahín karte, magar garibon ke larke lepálak karke, apná firqa qáim rakhthe the.

§ 105. Chhote larcon ko god men lená, aur unhen barakat dená. *Piríá.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
19:13-15 | 10:13-16 | 18:15-17 |

13. Khatne kí rasm ke wasíle se Yahúdí log apne larke Kḥudá ke supurd karte the, aur aglab hai, ki

ke liye áp ko kхоja banáyá. Jo us ko qabúl kar saktá hai, so kare.

13 ¶ Tab log chhote larcon ko us pás láe, ki wuh un par háth rakhe, aur duá kare: par shágirdon ne unhen dántá.

14 Yisú ne un se kahá, ki Larcon ko chhor do, aur un-

yih log, jo apne larcon ko láe, Masih ke muataqid hue the. Isí liye unhon ne cháhá, ki us rasm ke taur par Masih ko apne larke supurd karen. *Shágirdon ne unhen dántá.* Sháyad wuh samjhe, ki yih chhote larke kuchh nasihat samajhne ke qábil nahín; aur un ke áne se Masih ko befáida diqqat hogi.

14. Markas kahtá hai, ki un ke maná karne se "*Wuh bahut náráz húa*" *Ásmán kí bádsháhat aison hí kí hai*; yāne merí kalisýá ke haqíqí log chhote larcon kí mánind hain. Markas aur Lúká men likhá hai, ki us ne us waqt yih bhí kahá; ki jo koí ásmán kí bádsháhat ko chhote larke kí mánind qabúl nahín kartá, wuh us men kabhí dá-khil na hogá; yāne jo farotan aur dil ká garib aur farmānbardár na hokar mere pás áe, wuh kabhí maqbúl na hogá; aur merí kalisýá ká haqíqí azú na thahregá. Yahán zá-hir hai, ki Masih chhote larcon ko pyár kartá, aur cháhtá hai. Aur agar un men se koí us kí pairawí kiyá cháhe, to is bát men us ke wáste barí tasallí aur kḥátirjamái hai. Ai larke, Masih ke pás áo, kyúñki wuh tumhen naját dene ko taiyár hai. Is áyat se yih bhí natíja is mufassir kí samajh men páyá jatá hai, ki jis tarah Yahúdíon ke larke bále Músá ke áhd men khatne kí rasm ke wasíle kalisýá ke sharík hote the, isí tarah aglab hai, ki Masih ke áhd men us kí marzí yih

hen mere pás áne se mana na karo ; kyúnki ásmán kí bádsháhat aison hí kí hai.

15 Aur us ne apne háth un par rakhe, aur wahán se rawána húa.

16 ¶ Aur, dekho, ek ne áke us se kahá, Ai nek Ustád, main kaun sá nek kám karún, ki hamesha kí zindagí páún ?

17 Us ne use kahá, tú Kyún mujhe nek kahtá hai ? nek to koí nahín, magar ek, yane KHUDÁ ; par agar tú zindagí men dákhil húa cháhe, to hukmon par amal kar.

18 Us ne use kahá, Kaun se

hukm ? Yisú ne use kahá, Yih, ki Tú khún na kar, Ziná na kar, Chorí na kar, Jhúthí gawáhi na de,

19 Apne má báp kí izzat kar : aur Apne parosí ko aisá pyár kar, jaisá ap ko.

20 Us jawán ne us se kahá, Yih sab main larakpan hí se mántá áyá : ab mujhe kyá báqí hai ?

21 Yisú ne kahá, Agar tú kámil húa cháhe, to jáke sab kuchh jo terá hai, bech dál, aur muhtájon ko de, ki tujhe ásmán par khazána milegá : tab mere píchhe ho le.

hai, ki Baptismá kí rasm ke wasíle larke meri kalisyá men shámil hon. Magar yih matlab sirf hásil ke taur par nikaltá hai ; aur baze Isái is bát ko durust nahín jánte. Phir ek aur natíja yih hai, ki jab kí Masih larkon ko aisá pyár kartá hai, to chhutpan kí hálát men, jo mar játe, galiban wuh unhen naját bakhshé-gá. Is muqaddame men kahín sáf nahín likhá ; magar imándár is se apne murde bachchon kí bábat qawí tasallí hásil kar saktá hai. Ai imándáro, beshakk yih wada hai, tumháre aur tumhári aulád ke liye.

§ 106. Daulatmand jawán. Anguristán ke mazdúron kí tamsil. *Pirtá.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
19:16-30			
20:1-16	10:17-31	18:18-30	

16. *Ek ne áke, wg.* Yih “mard i jawán” thá. 20 á. Wuh “ek sardár thá ;”—galiban ibadatgáh, yá sadr majlis ká, (Lúká). “Wuh dartá húa áyá,” (Markas). Is se malúm hotá hai, ki wuh bahut fikrmand thá. Markas yih bhi

kahtá hai, ki us ne ghutne teke : yane ádáb bajá láyá. *Ai nek ustád.* Yahúdí log aksar apní qaum ke buzurgon, yane muallimon ko nek ustád kahte the.

17—21. *Tú kyún mujhe nek kahtá hai.* Yih shakhs Masih ko sirf ádmí samajhkar, aur us kí Ulúhiyat se náwáqif hokar, use nek kahtá hai ; hálánki zahir hai, ki koí sirf ádmí hokar nek nahín hai. Pas us kí yih cháplúsí, aur khushámad dekhkar Masih use qusúr-wár thahrátá ; aur kahtá hai, ki *Koí ádmí nek nahín.* Yihí us ke sawál ká jawab káfi thahrá ; yane tú hí nek nahín aur apne nek kámon se hamesha kí zindagí nahín pá saktá ; yih terá sawál, aur yih terí koshish láhásil aur befáida hai. Tau bhi use ázmáne, aur apná hál us par zahir karne ke liye Masih farmátá hai, ki Tú *hukmon par amal kar ;* yane jo KHUDÁ ne Músá kí marifat diye. Agar koí shakhs dil se benuqs apní tamám umr un ko máne, to wuh albatta hayát i abadí ká dawá kar saktá hai. Lekin Masih ke siwá kabhí kisi ne unhen púra nahín máná, aur na koí púra mán saktá hai.

22 Wuh jawán yih sunkar gamgín chala gayá : kyunki bará máldár thá.

23 ¶ Tab Yisú ne apne shágirdon se kahá, Main tum se sach kahtá hún, kí Dau-

Rúm. 3 : 20, 28 ; aur 4 : 6 ; Gal. 2 : 16 ; Afs. 2 : 9 ; 2 Tim. 1 : 9. Cháhiye thá ki yih jawán apne dil men muhtarib aur mulzim hokar kahtá, ki Ai Khudáwand main yih nahin kar saktá. Is ke baraks, apne dil ke aslí hál se wáqif na hokar, aur apní nekí par bharosá karke us ne púchhá, ki *kaun se hukm ?* Tab Masíh ne baze hukmon ká bayán kiyá, yane un ká jo hamáre ham-jinson se iláqa rakhte hain, kyunki agar wuh in kí nisbat ap ko gunahgar na samjhe, to kuchh ummed nahin hai, ki un kí nisbat jo Khudá se iláqa rakhte hain, wuh ap ko gunahgar samjhe. Yih sunkar us ne bari tasallí se jawáb diyá, ki *yih sab main larakpan hí se mántá áyá hún ;* aur sháyad sharai aur záhiri taur se us ne maná ho. Masíh ne yih dekhkar, ki wuh apní khúbí aur nek chalan par takya kartá, aur us ká dil-dunyá aur daulat par farefta hai, ek aisé hukm diyá, ki agar wuh máne, to us kí ján bach jae, aur use har taur par fáida ho ; aur na máne to záhir hogá, ki wuh daulat aur áram ko Khudá aur apní naját se ziyáda cháhtá hai. *Agar tú kámil húa cháhe ;* yane agar pure dil se Khudá ká banda, aur naját ká mutláshí húa cháhe. Masíh goyá kahtá hai ki tú záhiri taur se nek ho to ho, magar terá dil dunyá aur daulat par lagá hai, aur Khudá ke buzúr men kámil nahin ; yih sab kuchh jo terá hai, chhorkar mere píchhe á. *Sab kuchh bech dál.* Masíh ne kabhi aur kisi par yih hukm nahin kiyá. Is se záhir hai, ki us shakhs ká hál jánchkar, koi kháss sabab

latmand ká ásmán kí bádsháhat men dákhil honá mushkil hai.

24 Balki main tum se kah-tá hún, ki Uñt ká, súi ke náke se, guzar jáná, us se

aise hukm ká páyá hogá ; yane us kí daulat, misl dahine háth, yá dahiní ánkhe ke use ázíz thí, aur use halák kiyá cháhtí thí.—Matí 5 : 29, 30. Aur Masíh albatta apne har ek shágird se yih cháhtá, aur hukm kartá hai, ki dil se apná sab kuchh chhor de ; yane us par takya na kare, aur use goyá apná na samjhe, na us par fakír aur ghamand kare. Aláwa is ke, agar aisé mauqa ho, ki Masíh ke wáste daulat ko haqiqatan chhorná pare, to yih bhí karná zarúr hai. Aur aise hál men agar koi daulat ko ázíz rakhe, to wuh ásmán kí bádsháhat ke láiq nahin hai.

23. Daulatmand ká ásmán kí bádsháhat men jáná jo Khudáwand ne mushkil farmáyá, yih is wáste nahin, ki us ke pás daulat hai : magar is wáste ki wuh daulat ko ázíz rakhtá ; aur is men us ká bará khatra hai. *Ásmán kí bádsháhat* se murád kalisyá, aur us men *dákhil* hone se murád yih, ki Masíh ká shágird honá, aur us kí pairawí karná

24. Kahte hain, ki yih masal Yahúdíon, aur Arabon men mashhúr thí, aur ab tak un men, balki Hindostán ke logon kí bhí zabán par jári hai ; yane jab koi bát niháyat mushkil yá anhoní ho, tab kah-te hain, ki Uñt ká súi ke náke se nikal jáná, is se ásan hai. Baze kahte hain, ki Yúnání zabán men do lafzen hain, jin kí shakl ápas men bahut míltí hai ; yane *kamelon* jis ke mane uñt, aur *kamilon*, jis ke mane jaház ke langar ká rassa ; aur is hál men naql nawison ne *kamilon* ke badle *kamelon* líkhá ho-

ásán hai, ki ek daulatmand
K̄hudá kī bādsháhat men dá-
khil ho.

25 Jab us ke shágirdon ne

gá. Pas *kamilon* ke mane agar
yahán lagáen, to is ke bamújib Ma-
sīh kā yih matlab zāhir hotá hai,
ki langar kā rassa sūi ke náke men
jáná is se ásán hai, wagaira. Yih
bayán yahán bahut mauqe kā hai,
kyūnki sūt, aur rassa donon ek hī
chiz hain, sirf itnā farq hai, ki ek
mahin, aur dusrá motā hai; ek sūi
men jā saktá, aur dusrá hargiz na-
hin jā saktá. Lekin yih tabdíl in
lafzon kī, sābit nahīn, aur kuchh
hājat nahīn, ki ham is tabdíl ko
mutabar jānen. Bihtar yih hai,
ki *kamelon*, yāne ūnt hī kā lafz ba-
ná rahe. Aur is ke bayán men
kahte hain, ki Yarásum kī shahr
panáh men ek phātak thá, ki us ke
kináre hī par ek chhotá tang dar-
wáza paidalon ke jāne ke wáste ba-
ná thá; aur tang hone ke sabab is
darwáze kā nám *sūi kā náka* kahlá-
tá thá. Is darwáze se sirf paidal
ádmī nikal jātá, lekin ūnt, k̄hasskar
apne bojh samet, kabhī na jā saktá
thá. Aur is nám ke sabūt men,
Lord Nujint sāhib, ek Angrezī mu-
sāfir, jis ne mulk ī Yahūdīya men
thore din guzre, ki sair kī, aur ek
kitāb men apnī sair kā bayán
chhapwáyá, yūn likhtá hai, ki “Maīn
Habrūn men shahr ke phātak se pai-
dal nikaltá thá, ki us waqt ek ūnton
kī qitār áge áī, aur bahut bhīr dekh-
kar, mere sáthion ne mujh se kahá,
ki Sūi ke náke men jāiye, yāne
chhote darwáze men, jo phātak ke
pās hai. Tab mujhe K̄hudāwand
kī bát yād áī, ki ūnt kā sūi ke ná-
ke se guzar jáná us se ásán hai, ki
daulatmand ásmán kī bādsháhat
men dākhil ho; kyūnki yih ūnt
daulatmandon kī tarah, bare bojh
se lade the, aur aisi tang rāh se un
kā guzar jáná muhál thá.” Yahán

yih suná, to niháyat hairán
hoke bole, Phir kaun naját
pá saktá hai?

26 Yisū ne un par nazar

sochná chāhiye, ki daulat men bare
bare khatre hain. Un men se yih
zāhir hain, (1.) Kī us par dil aksar
lagá rahtá, aur K̄hudá ko bhúl jātá
hai, kyūnki kōi do k̄hawindon kī
k̄hidmat nahīn kar saktá. (2.) Usse
gurúr aur ghamand paidá hotá hai,
aur jis ke dil men yih bhará hai,
wuh K̄hudá ko kis tarah manegá.
(3.) Daulat dil ko tarah tarah kī
ghabrāhat men dāl deti hai, aur us
men, kánton-wālī zamīn kī tarah
nekī kā bij barhne nahīn deti. (4.)
Aiyáshī aur aubáshī, aur har tar-
ah kī sharárat us se paidá hoti
hai. (5.) Us ke hásil karne, aur
mahfúz rakhne men aksar zulm,
aur dagábázi, aur lálach, aur hirs,
aur bukhl shāmil hain. Lekin
agar kōi daulatmand apnī daulat
par bharosá na kare, aur ap ko us
kā amānatdār samajhkar, K̄hudá-
tarsī se guzrān kare, to K̄hudá-
wand kā yih kalām us se ilāqa nahīn
rakhtá hai; kyūnki yahán daulat-
mand se murād wuh shakhs, jo
daulat par dil lagátá hai. Chunán-
chī Markas is kā bayán yūn kartá
hai, ki jab shágird us kī bāton se
hairán hue, tab us ne duhrákar,
tashrīh ke taur par kahá, ki “Ai
lāko, jo daulat par bharosá rakhte
hain, un ke liye K̄hudá kī bādshá-
hat men dākhil honá kyā hī mush-
kil hai.”—Markas 10 : 24.

25. Unhon ne dunyāwī taur par
khiyál kiyá; yāne samjhe, ki agar
daulatmand Masīh ko qabūl na ka-
ren, to garibon men se kōi use na
manegá; tab us kī bādsháhat kyūn-
kar qáim ho sakegi?

26. Masīh kā matlab yih hai, ki
agarchi daulatmand qabūl na karen
tau bhī K̄hudá kī qudrat se meri
bādsháhat qáim ho jaegi; chunán-

karke kahá, Yih insán se nahín ho saktá, par Kḥudá se sab kuchh ho saktá hai.

27 ¶ Tab Patras ne jawáb men use kahá, Dekh, ham ne sab kuchh chhorá, aur tere píchhe ho líe; pas ham ko kyá milegá?

28 Yisú ne kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki Tum jo mere píchhe ho líe, jab naí kḥilqat men Ibn i Adam apne jalál ke takht par

chi likhá hai, “Na to zor se, aur na tawánáí se, balki merí rúh se, Rabb-ul-afwáj farmátá hai.”—Zak. 4: 6. Meri bádsháhat qáim hogí, aur us ke qáim hone se bahut log naját páenge. Aur yih bát púrí húi, ki bahut log naját pá chuke, aur barábar páte chale játe hai.

28. *Naí kḥilqat men*; yane, jab qiyámat áegí, aur sab chízen goyá nae sire se paidá hongí; kyúñki likhá hai, “Ki nayá ásmán, aur naí zamín hogí.” 2 Pat. 3: 13, tab tum ko bará jalál, aur barí izzat milegí. *Tum bárah takhton par*; yane bará martaba aur iqtidár pákar, mere sáth baithoge, aur Isráel ke bárah gurohon kí ádálát karoge; yane kalisyá kí. In bárah gurohon se murád Kḥudá ke logon kí jamáat hai.—Yaq. 1: 1. Agar koi kahe, ki Yahúdáh Iskariyúti bhí in rasúlon men maujúd thá, to is ká jawáb yih hai, ki Masih ká yih kalám ámm taur par hai. Wuh shurú hí men jántá thá, ki Yahúdáh bargashta hogá; chunánchi wuh kahtá hai, ki “Kyá main ne tum bárahon ko nahín chuná, aur ek tum men se shaitán hai.”—Yúh. 6: 70; aur jab Yahúdáh un men se kḥárij huá, tab ek aur shágird chuná jákar, bárah ká shumár púra ho gayá.

29. Yih ámm wada na sirf bárah

baithégá, tum bhí bárah takhton par baithoge, aur Isráel kí bárah gurohon kí ádálát karoge.

29 Aur jis ne ghar, yá bhái, yá bahin, yá má báp, yá jorú, yá bál bachchon, yá zamín ko, mere nám par chhorá, sau guná páwegá, aur hamesha kí zindagí ká wáris hogá.

30 Par bahut se jo pahle hai, pichhle ho jáenge; aur jo pichhle hai, pahle hongé.

rasúlon, balki Masih ke sab pairaon ke wáste hai. Masih ke dinon men jo us kí pairawí karte the, unon ne haqiqat men apná sab kuchh chhorá. Aur áj kal jo apná watan chhorkar dúr deson men játe hai, un ko má báp, bhái bahin, balki dunyá kí daulat aksar chhor dene partá hai. Aur is mulk men, jo Hindú aur Musalmánon men se Isáí dín kí taraf nikal áte hai, un ko bhí aksar sab kuchh chhor dene partá hai. Kḥair, jis ne Masih kí kḥatir aisá kiyá, aur us kí pairawí kartá rahegá, usí ke wáste yih wada hai. Aur phir bahut hai, jo apne watan, aur apne ghar men, aur apne azízon ke sáth rahte, tau bhí Kḥudá kí bandagí, aur Masih kí pairawí karte hai; chunánchi agar wuh dunyá kí chízon se dil uṭhakar ásmán kí chízon kí taraf lagáen, to yih wada un ke liye bhí hai.

30. Is ká matlab yih hai, ki tum is jalál aur izzat kí bábat na to sust aur na gustákh ho, aur is men dhokhá na kḥáo; kyúñki bahutere jo ádmion kí samajh men pahlá darja páne ke láiq hai, Kḥudá ke nazdik pichhle hongé; aur bahutere hai, jinhen ádmí kam-qadr, aur náláiq, aur dindári men kamzor samajhte hai, magar Kḥudá un ká aslí hál jántá hai, aur unhen nek badlá degá. Yih áyat biswen báb se ziyáda

XX BĀB.

1 **K**YUNKI āsmān kī bādshāhat us sāhib

mel rakhtī hai, kyūnki angūristān kī tamsil isī matlab ke sáf karne ko kahī gāi.

FAIDE.

3. á. Sharír aur hujjatī mushkil sawálon se Khudá ke logon ko phansáne kī koshish karte haiñ.

4. Khudá ke kalām ke bamūjib, shafaqat ke sáth, agar ham unhen jawáb den, to bahut munásib hai.

6. Shádi ká band niháyat mazbút, aur páedár hai; aur wuh zinákárá ke siwá, aur kisi sabab se tút nahín saktá.

12—15. Imándáron ko chāhiye, ki chhoṭe larṭon kī tarah sáda mizáj rakhen, aur yih bhí ki apne larṭe-bále Masíh ko supurd karen, ki wuh unhen qabúl karegá.

16. Jo naját ká mutláshí hai, chāhiye, ki wuh mustajd aur sargarm ho. Us ko Masíh ke pás *áná* chāhiye. Jawání men *áná* chāhiye. Agar izzatdár aur daulatmand ho, tau bhí láchár hokar, *áná* chāhiye.

16. Mutláshí aksar apne kámon par bharosá rakhte haiñ. Wuh púchhte haiñ, ki ham kyá karen ? aur jab tak unhen yih samajh na ho, ki ham kuchh kar nahín sakte, tab tak shariát ke kámon par wuh bharosá rakhte haiñ; lekin jab kisi ne ján liyá, ki is ráh se naját nahín mil sakti, tab wuh Masíh aur us ke kámon par apne ko saunp dene par rázi ho játá hai.

23, 24. Agar ham wájibí taur se daulat ko rakhen, to us men barakat hogí; nahín to dagá, aur khatra, aur halákat hai. Daulat kī muhabbat men hazáron halák húe, aur kabhí kisi ne naját us se nahín pái.

27—29. Masíh kī khátir sab kuchh, thorá ho yá bahut, chhor dená zarúr hai.

28, 29. Masíh kī pairawí karne men barí jazá hai.

i khána kī mánind hai, jo tarke báhar niklá, táki apne angūristān men mazdúr lagáwe.

XX BĀB.

KĤULĀSA.

Mazdúron kī tamsil, jo kat bár karke, angūristān ke kām par lagde gae, 1—16. Masíh ká apne dukh uṭhāne, aur jī uṭhne kī bábat pahle se khabar dená, 17—19. Zabadí ke beṭon kī má kī darkhwást, aur us ká jawáb; aur is darkhwást se báqi rasúlon ká nákhush honá, 20—28. Do andhon ko bíná dená, 29—34.

1. Yih tamsil pichhle bāb se mel rakhtī hai, chunānchi lafz i *kyūnki* se zāhir hai. Patras ne sab rasúlon ke wáste púchhlá thá, ki *ham ko kyá milegá ?* (19 : 27.) Masíh ne jawáb men kahá, ki Tum ko bará ajr milegá, (á. 28.) Lekin us ne daryáft kiyá, ki Patras kī samajh is bāt men durust nahín hai; yane aisi samajh, ki yih ajr hamará haqq hogá, aur mazdúri ke taur par hamen milegá. Is samajh ko durust karne ke liye wuh kahtá hai, (á. 30) ki Hān, tum ko bahut kuchh milegá, tau bhí tum is bāt par bhúle na raho. “Bahut se jo pahle haiñ, pichhle ho jáenge, aur jo pichhle haiñ, pahle hongé.” Aur is matlab kī tafsíl men yih tamsil kahī gāi. *Āsmān kī bādshāhat. Āsmān kī bādshāhat se murád kalísyá, ki jis ká shurú yahán, aur tamámí bihisht men hai. Sháyad us kī donon hálaton se yahán murád hai; khásskar pichhlí, yane bihisht se. Is tamsil se yih nasíhat nikaltí hai, ki āsmān kī bādshāhat men yahán, aur ákhirat ke dín, ajr dene ká aísá taur hogá, jaise kisi sāhib i khána ne, jis ká tamsil men zikr hai, apne mazdúron ko diyá. Angūristān. Yih mulk i Yahúdiya men bahut the; aur chūnki har angūristān chār díwári se ghírá húa, aur hifá-zat se rahtá, aur log us kī khabar-*

2 Aur us ne mazdúron ká ek ek dínár rozína muqarrar karke, unhen apne angúristán men bhejá.

3 Aur us ne phir,* din charhe, báhar jáke, auron ko bekár khare dekhá,

4 Aur un se kahá, Tum bhí angúristán men jáo, aur jo kuchh wájibí hai, tumhen dúngá. So we gae.

5 Phir us ne, do pahar, aur tisre pahar ko báhar jáke, waisá hí kiya.

6 Ek ghantá din rahte, phir báhar jáke, auron ko bekár khare páya, aur un se kahá, Tum kyún yahán tamám din bekár kahre rahte ho?

7 Unhon ne us se kahá, Is liye ki kisi ne ham ko mazdúrí par nahín rakhá. Us ne unhen kahá, Tum bhí angúristán men jáo, aur jo kuchh wájibí hai, páoge.

8 Jab shám hui, angúristán ke málík ne apne kárinde se kahá, Mazdúron ko bulá, aur pichhlon se leke pahlon tak un kí mazdúrí de.

dári bahut achchhi tarah se karte the, is wáste aksar kalisá kí us se tashbíh di játi hai.—Yas. 5 : 7; aur Yar. 12 : 10. Yahán *angúristán* se kalisá, aur *súhib í khána* se Khudá, aur *mazdúron* se ham log murád hain. *Báhar níklá*. "Ham ne Khudá ko nahín chuná, magar us ne hamen chun liya." Khudá apne logon ko dhúndhtá, aur bulátá, aur apne kám men lagátá hai.

2. *Dínár*, yane qarib ek chauan-ní ke. Yih ek Rómí sikka, aur aksar mazdúr ke ek din kí mazdúrí thá.

9 Jab we, jinhon ne ghante bhar kám kiya thá, áe, to ek ek dínár páya.

10 Jab agle áe, unhen yih gumán thá, ki ham ziyáda páwenge; par unhon ne bhí ek ek dínár páya.

11 Jab unhon ne yih páya, to ghar ke málík parkurkuráe.

12 Aur kahá, Pichhlon ne ek hí ghante ká kám kiya, aur tú ne unhen hamáre barábar kar diya, jinhon ne tamám din kí mihnát aur dhúp sahí.

13 Us ne un men se ek ko jawáb men kahá, Ai miyán, main terí beinsáfi nahín kartá; kyá tú ne ek dínár par mujh se iqrár nahín kiya?

14 Tú apná le, aur chalá já : par main jitná tujhe detá hún, pichhle ko bhí dúngá.

15 Kyá rawá nahín, ki apne mál se jo cháhún so karún? Kyá tú is liye burí nazar se dekhtá hai, ki main nek hún?

16 Isí tarah pichhle pahle honge, aur pahle pichhle: kyunki bahut se buláe gae, par barguzide thore hain.

4. *Jo kuchh wájibí hai*. Kuchh aur iqrár nahín kiya. Wuh mazdúr jánte the ki yih sáhib í jzzat hai, aur ham se dagá nahín karegá. Lekin unhon ne gumán nahín kiya hogá, ki pure din kí mazdúrí wuh degá.

15. *Burí nazar se dekhtá hai*; yane apne dil men ranjida hai.

16. Yahán tamsíl ká natija níkalá hai. Jo mazdúr pichhe se kám par lagáe gae, unhon ne pahle páya, aur apní mihnát se ziyáda; aur khush hokar chale gae. Aur jo

17 ¶ Aur jab Yisú Yarúsalam ko játá thá, ráh men bárah shágirdon ko alag le já-ke un se kahá,

18 Dekho, ham Yarúsalam ko játe hain; aur Ibn i Ádam Sardár Káhinon aur Faqíhon ke hawále kiyá jáegá, aur we us par qatl ká hukm denge,

pahle áe, aur kám par lagáe gae, unhon ne albatá apní mazdúrí pái, magar pichhlon se píchhe, aur apne hasad ke sabab unhen wuh paná, na páne ke barábar ho gayá.

Is tamsil men yih nasihatén hain. *Pahle*, Khudá málik hai: wuh apne mál se jo cháhe so kare. *Dúsré*, us ke dene men kuchh beinsáfi nahín hai. *Tísre*, tamám din ke mazdúron se murád wuh log hain, jo bahut ásse tak Khudá ke kám men lage rahe, magar sustí se. *Chauthé*, dopahar, aur tísre pahar, aur ek ghanhá kám karnewálon se murád wuh log hain, jo thore ásse tak, Khudá ke kám men lage rahe, magar dil lagákar aur sargarmí se. *Páñchwen*, wuh jo burhápé men Khudá ke kám men sargarm ho játe, aur jo kam úmrí men mar játe hain, un ke wáste is men barí tasallí hai; tau bhí agar koí der tak aur sargarmí se bhí aisá hí kare, to kyá hí bihtar hai! *Chhathe*, koí sirf apní mazdúrí ke wáste yih kám na kare, magar muhabbat se, dil lagákar, sargarmí ke sáth, yih jánkar, ki Khudá ke fazl se apne haqq se ziyáda páúngá. *Sátwen*, is tamsil ká khlúsa yih hai ki Khudá tum se yih nahín púchhegá, ki kitní der tak tum ne merá kám kiyá, magar yih, ki kitní sargarmí, aur kaise dil se.

§ 107. Tísrí bár Yisú ká apní maut, aur jí úthne kí peshgoí karná. (Dekho §74, aur §77.) *Piríá.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan. 20:17-19 | 10:32-34, 18:31-34 |

19 Aur use Gair-qaumon ke hawále karenge, ki tháththon men uráwen, aur kore máren, aur salíb par khínchen: par wuh tísre din phir jí úthegá.

20 ¶ Tab Zabadí ke beṭon kí má apne beṭon ko leke us pás áí, aur use sijdá karke

17. *Yarúsalam ko játá thá.* Galil ko chhorkar, wuh Yárdan ke pár gayá thá, aur wahán se Id i Fash ke wáste Yarúsalam ko chala. Sab Yahúdí mardon ko is Id men jáne ká hukm thá. (K̄hur. 23 : 17.) Is wáste bahut log ráh men chale játe hongé; aur aglab hai, ki Masih ke sáth bhí bahut log the. Is liye apne shágirdon ko alag le gayá, kyúunki wuh nahín chahtá thá, ki aur log yih bát sunen. Markas ke bayán ke bamújib wuh apne shágirdon se áge barhá játá thá, aur wuh hairán hokar darte darte us ke píchhe chale; aur iská yih sabab hogá, ki peshkar bhí us ne do bár apne máre jáne kí khabar dí thí. Is wáste aglab hai, ki us ke shágird, yih jánkar, ki Yarúsalam men us ke bahut dushman hain, darte the.

18, 19. Yih báten jin kí khabar Masih ne dí, thore dinon ke bad púri hún, aur Sardár Káhinon aur Faqíhon ke wuh hawála kiyá gayá, (26 : 15 aur 57), aur unhon ne qatl ká hukm diyá, yane fatwá diyá, ki yih qatl ke láiq hai; (26 : 66.) magar chúuki unhen qatl ká iktiyár na thá, is liye use Pilátus Rómí hákim ko supurd kiyá.—(27 : 2.)

§ 108. Yaqúb aur Yúhanná kí darkhwást. *Piríá.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan. 20:20-28 | 10:35-45 |

20. *Zabadí ke beṭon kí má.* Yane Salomí, Yaqúb aur Yúhanná kí má.

cháhá, ki us se kuchh arz kare.

21 Us ne us se kahá, Tú kyá cháhtí hai? Wuh bolí, Farmá, ki mere donon beṭe, terí bádsháhat men, ek terí dahní, aur दूसरी terí báin taraf baiṭhen.

22 Yisú ne jawáb men kahá, Tum nahín jánte, ki kyá mángte ho. Kyá wuh pyála, jo main píne par hún, pí sakte ho? aur wuh baptismá, jo main pátá hún, tum pá sakte? We bole, Ham sakte hai.

23 Us ne un se kahá, Tum albatta merá pyála píoge, aur wuh baptismá, jo main pátá hún, píoge; lekin merí dahní aur merí báin taraf baiṭhná, mere iḡhtiyár men nahín ki

kisí ko dún, magar un ko, jin ke liye mere Báp ne muqarrar kiyá.

24 Aur jab un dason ne yih suná, un do bháion par gusse hue.

25 Tab Yisú ne unhen buláke kahá, ki Tum jánte ho, ki Gair-qaumon ke hákim un par hukúmat jatáte, aur iḡhtiyárwále un par apná iḡhtiyár dikháte hai.

26 Par tum logon men aisá na hogá: balki jo tum men bará huá cháhe, tumhárá ḡhádim ho;

27 Aur jo tum men sardár baná cháhe, tumhárá banda ho:

28 Chunáñchi Ibn i Ádam bhí is liye nahín áyá, ki

21. Masíh ke shágird ab tak samajhte rahe, ki us kí bádsháhat dunyáwí hogí, aur is aurat ne yih ḡhiyál karke, ki wuh mere beṭon ko azíz rakhtá hai, goyá yih darḡhwást kí, ki yih donon tere wazir hon. Lúká ke bayán se (19: 11); záhír hai, wuh yih ḡhiyál karte the, ki yih bádsháhat abhí záhír huá cháhtí hai.

22. Matlab yih, ki merí bádsháhat kí bábat tum bilkull bhúl karte ho, yane samajhte ho ki wuh dunyáwí hogí, aur dunyá kí izzat aur martaba tum píoge; magar is ke baráks mujhe ek pyála piná hai, yane ranj o maut ká; aur mujhe ek baptismá paná hai, yane jahán ke gunáhon ke wáste Iláhí gazab mujh par názil hogá; kyá tum mere sáth yih sab sahí sakoge? Is se wuh samjhe hongé, ki barí mushkilon, aur ḡhatron se yih bádsháhat qáim hogí: tau bhí unhon ne ḡhiyál kiyá, ki jo kuchh hamen sahná ho

to sahenge; ham wuh pyála pí sakte hai. Pyále se murád aksar gazab aur sazá hai.—Dekho Yas. 51: 17, aur 22; Zab. 75: 8.

23. Is ká matlab yih hai, ki tum albatta mere sáth dukh uṭháoge, aur mere wáste satáe jāoge, aur tum men se ek ján se bhí mára jāegá; lekin is darḡhwást kí bábat main kuchh kah nahín saktá, magar yihí ki jin ke liye Báp ne mere dahné baiṭhná muqarrar kiyá hai, unhín ko dúngá, aur abhí kahná wájib nahín ki kin ko dúngá.—Matí 25: 34.

24. Unhon ne jāná, ki yih donon ham se sabqat le jáyá cháhte hai: is liye un par gussa hue.

25—28. Jab wuh jhunjhláthe the, tab Yisú ne yih takrár miṭáne ke wáste un se kahá, ki Jaisá is dunyá kí bádsháhaton men hai, waisá merí bádsháhat men na hogá; balki jo tum men bará huá cháhe, wuh tumhárá ḡhádim ho, jis tarah main bhí huá. Chunáñchi us ke haqq

khidmat le, balki khidmat kare, aur apní ján bahuteron ke liye fidiya men de.

men yih likhá hai, ki “Us ne Khudá kí súrat men hokar Khudá ke barábar honá ganímat na jáná, lekin us ne ap ko ních kiyá, aur khádim kí súrat pakrí, aur insán kí shakl baná, aur ádmí kí súrat men záhír hoke ap ko past kiyá, aur marne tak, balki salíbí maut tak farmánbardár rahá.”—Filip. 2: 6, 7, 8. *Apní ján bahuteron ke liye fidiya men de.* Wuh sáf kahtá hai, kí Main apne logon ke gunáhon ke badle apní ján detá hún. Aur aisá karná is waste zarúr thá:—

1. Kí Khudá ne kahá thá, kí Jo shakhs gunáh karegá, wuh maregá; yane, halákat men paregá.

2. Sabhon ne gunáh kiyá hai, aur agar insáf ho, to sabhon ko jahannam men jáná hogá.

3. Kóí insán apná kafára nahín de saktá, phir auron ke liye dene ká kyá zikr hai? Agar kóí tauba karke pák bhí rahe, to yih sirf farz adá karná hai, aur guzre hue gunáh is se, kabhí na mitenge.

4. Na firishta, na kóí aur maḡhlúq yih kám kar saktá thá, kyúnki har ek maḡhlúq par apne hí zimme kí farmánbardári bajá láná zarúrhá; ziyáda nahín kar saktá, to auron ká íjaz kyúnkar de saktá hai? Is wáste Khudá ko pasand áyá, kí apne Bete ko juhán men bheje, táki wuh kafára hokar insán ko bacháe.—Dekho Yúhan. 3: 16; 1 Yúhan. 4: 10; 1 Pat. 1: 18, 19; Mukásh. 13: 8; Yúhan. 1: 29; Afs. 5: 2; Ibr. 9: 28; Yas. 53. *Bahuteron ke liye*—Dekho Matí 26: 28; Yúhan. 10: 15; 1 Tim. 2: 6; 1 Yúhan. 2: 2; 2 Karint. 5: 14, 15; Ibr. 2: 9.

§ 109. Irihá ke nazdik do andhon ko bínái dená.

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan
20: 29-34	10: 46-52	18: 35-43	19: 1

29 Jab we Irihá se rawána hone lage, baří bhír us ke píchhe ho lí.

29. *Irihá se rawána hone lage.* Yih shahr Yarúsalam se nau kos púrab-uttar kí taraf dúr thá, aur isí ke pás Isráelí log mulk i Kanaán ko játe waqt Yarden nadí se súkhe utre the.—Yash. 3: 16. Yashúa ne jin shahron ko le liyá, un men yih pahlá shahr thá. Us ne use bilkull ujár diyá, aur jo kóí use phir tamír kare, us par lanat kí.—Yash. 6: 20, 21, aur 26. Pán sau baras बाद yih lanat ek shakhs par názil húi —1 Sal. 16: 34. बाद is ke wuh ambiyá-zádon ká madrasa ban gayá.—2 Sal. 2: 5. Is ke nazdik Ilísha se ek mujiza záhír húa.—2 Sal. 2: 21. Masíh ke zamáne men wuh sirf Yarúsalam se qadr men kam thá. Kabhí kabhí wuh *táron ká shahr* kahlátá thá, kyúnki tár ke darakht us men bahut the; aur ab bhí kuchh báqí hain.—2 Taw. 28: 15; Qáz. 1: 16. Aj kal wuh Ríhá yá Ráh kahlátá hai, aur ek chhotá tútá phútá gaón qaríb pachás gharon kí ábádí ke hai. Yarúsalam se Irihá kí ráh ek bayá-bán men jo Irihá ká kahlátá thá, hokar játi thí; aur jis tarah Masíh ke zamáne men us ráh men chalne-wálon ko khatra thá; usí tarah in dinon ke musáfir bhí bayán karte hain, kí rahzanon ke sabab se wuh ráh chalná mushkil hai.—Lúk. 10: 30. Jab Yisú ne yih mujiza dikhá-yá, wuh Yarúsalam ko játá thá. Matí ke bayán men sirf ek andhe ká zikr hai. Markas aur Lúká do ká bayán karte hain. Is ká mufasil hál yih hogá, kí haqíqatan do the; magar un men se ek mashhúr thá, kí wuh sháyad kisé bare ízzat-dár ká betá thá; chunápehi wuh Tímai ká betá kahlátá hai. Aur aḡlab hai kí bínái páne ke बाद wuh Masíh ká shágird ho gayá. Dúsrá kóí gumnám shakhs hogá, kí Matí

30 ¶ Aur, dekho, do andhe, jo ráh ke kináre baithé the, jab suná, ki Yisú chailá jātá hai, pukárne lage, ki Ai K̄hudáwánd, Ibn i Dáúđ, ham par rahm kar.

31 Par jamá'at ne unhen dān-ṭá ki chup rahen: lekin we aur bhí chilláe, ki Ai K̄hudáwánd,

us ká zikr nahín kartá hai. Aur is ke siwá Matí aur Markas likhte hain, ki Yisú Irihá se *rawána húa*: magar Lúká men (agar yahán ká tarjuma durust ho) likhá hai ki jab wuh Irihá ke *nazdik áyá*, yih májará guzrá. Lekin jis lafz ká tarjuma *nazdik áyá* hai, agarchi aksar us ke yih mane hain, tau bhí sirf yihí mane nahín. Báz jagah us ká tarjuma yih ho saktá hai, yane *nazdik thá*. Pas yahán donon bayánon men mukhálifat nahín hai. Matí aur Markas kahte hain, ki *rawána húa*, aur Lúká ke bayán ke bamújib yih natíja nikaltá hai, ki wuh rawána hokar, Irihá ke *nazdik thá*. Aur baze mufasssirin is mukhálifat ko rafá karne men yih samajhte hain, ki Yisú ke wahán dákhlil hone ke waqt ek andhá milá, magar bínái na pái. Dústre dín Yisú ke shahr se rawána hote waqt, yih andhá kisí dústre andhe ko sáth lekar ráh par baithá, aur us waqt bínái pái. Aur Lúká jo bayán kartá hai, ki Yisú ke dákhlil hone ke waqt wuh andhá milá, aur bínái pái, to sára bayán is hál ká mukhtasir karke usí waqt par khatm kartá hai. Aur is ká sabab yih hai, ki do hisson men ek bát ká bayán karná wuh kuchh zarúr na samjhá; chunánci muarrikhon ká aksar yih dastúr hai. Pas donon taur se is bayán men ikhtiláf nahín hai. Is ke baráks sab jánte hain, ki jab do shakhsan ke bayán men kuchh záhiri tafáwat páyá jae: to yih us bayan ká ek sabút thahartá

Ibn i Dáúđ, ham par rahm kar.

32 Tab Yisú khará rahá, aur unhen buláke kahá, Tum kyá cháhte ho, ki main tumháre liye karún?

33 Unhon ne use kahá, ki Ai K̄hudáwánd, hamári ánkhen khul jáen.

34 Yisú ko rahm áyá, aur

hai; yane is se záhir hai, ki unhon ne ápas men kisi jhúthi bát par mashwarat nahín ki. Pas aise tafáwatan se malúm hotá hai, ki Injil ke likhnewálon ko, un kí tasnífon ke likhte waqt, ápas men kuchh bandish na thi. Is sabab se un ká bayán sahíh thahartá hai.

30. *Ai K̄hudáwánd Ibn i Dáúđ*; yane ai Masih. Wuh Dáúđ kí nasl thá, jis kí bábat K̄hudá ne bare bare wáde kiye.—Zab 132: 11, 12; aur 89: 3, 4. Yahúdí sab jánte the, ki Masih Dáúđ kí nasl se hogá.—Dekho Matí 22: 42.

34. *Un kí ánkhon ko chhúa*. Markas aur Lúká kahte hain, ki us ne yih bhí kahá ki “Tere imán ne tujhe bacháya;” yane imán ke sabab tū ne mere pás ákar, bínái mángí, aur pái.

FAIDE.

1—16. á. Jo tamsíl is báb ke shurú men hai, us se ham yih talím páte hain, ki Masih kí khidmat ká jo ajr milegá, wuh muddat kí darázi par nahín, magar sargarmí, aur mashaqqat par munhasir hai.

13. K̄hudá sabhon ke sáth insáf se muamila karegá.

16. Bazon ko, bazon kí banisbat, ziyáda ajr degá. Bihisht men har ek, apní apní liyáqat ke bamújib, kámil khushi páegá; magar záhir hai, ki bazon kí ziyáda liyáqat hai, aur unhen ziyáda milegá.

15. K̄huda apne mál se jo cháhtá so kartá hai.

un kí ánkhoṇ ko chhuá: aur
usí dam un kí ánkheṇ bíná

huín, aur we us ke píchhe
ho lie.

15. Jab Kḥudá kisé ko kuchh de-
tá hai, to us men hamará nuqsán
nahín. Agar koí bháí ziyáda
daulatmand, yá aqḥmand, yá izzat-
dár ho, to us se kína na rakheṇ;
magar is ke baráks kḥush hon.
Us kí kḥush-hálí se hamará kyá
har; hai? Kuchh nahín, balki
fáida hai.

1—16. Kḥudá ke angúristán
men jákar hamen mihnát o mashaq-
qat karná cháhiye. Us ká kám bu-
láná hai. Wuh sabhoṇ ko bulátá
hai.

4. Jo koí us ká kám kare us ke
liye ajr ká wáda hai.

6. Burhápé men bhí ádmí bach
saktá hai; lekin jo is hálát tak pa-
hunchkar bach játe, wuh thoṛe
hain. Aur burhápé tak naját se
gáfil rahná, barí nádání aur khatre
kí bát hai.

20—22. Má báp aksar apne lar-
kon ke wáste dunyáwí izzat cháhte
hain, aur nahín sochte, kí dindári
is se bhí bihtar hai.

26—28. Farotání se hamári dín-
dári zahir hai. Jis shakhs men fa-
rotaní nahín, us men dindári bhí
nahín.

30—34. In andhoṇ ke hál se ham
gunahgár yih nasíhaten páen:—

1. Insán, gunáh ke báis, andhe
hokar ráh i haqq kí kḥúbí nahín
dekhte.

2. Is andhepan kí hálát men Ma-
síh ko pukárná wájib hai, kí wuh
hamári ánkheṇ khol saktá hai.

3. Masíh jab kí nazdík hai, to
yihí mauqá us ko pukárne ká háth
se na dená cháhiye, aur áj hí ke dín
mauqe ká waqt hai, phir kal kahán?

4. Jab log dáṇṭte, aur hanste,
aur bar-khíláfí karte hain, tab ruk
janá na cháhiye, balki aur bhí chil-

lákár Masíh ko pukárná munásib
hai.

5. Jo Masíh kí madad cháhte,
aur mángte hain, unhín ko milegi.
Wuh kisé ko kḥálí háth nahín lau-
tátá.

6. Jis tarah yih andhá Bartimai
apná kaprá phenkkar uṭhá, (Mark.
10: 50,) aur Masíh kí taraf daurá,
usí tarah ham ko bhí karná cháhi-
ye; yāne kaprá to nahín, magar har
ek gunáh ká bojh, aur uljhanewále
wáhimon ko apne se dūr karke barí
chálákí aur koshish se sabuk-
dosh hokar Masíh kí taraf daurná,
aur ap ko us ke páon par giráná
cháhiye. Koí ádmí sust baiṭhá huá
nahín bahtá. Hukm yih hai, kí
“tang darwáze men dákhil hone ke
liye jan se koshish karo;” aur wáda
síríf un logon se hai, jo “mángte, aur
dhúndhte aur khaṭkhaṭe” hain.

7. Ímán ek wasíla hai, kí jis se
ham par rahm kiyá játá hai.—Mark.
10: 52. Hamáre ímán ke muwáfíq
Masíh ham se sulúk karegá. Is ke
bagair koí us ke pás na jáegá; aur
na gayá, to halák hogá. Ímán wuh
háth hai, kí jis se ham naját ká dá-
man pakar lete hain.

8. Jo koí isí taur se Masíh ke
pás jáe, aur dar-kḥwást kare, us par
rahmat názil hogí, tab us kí ánkhe-
ṇ khul jáengín, aur sáf dekhne la-
gegá.

9. Jo yún bínái páte hain, un ko
cháhiye, kí Masíh kí pairawí bhí
karen. Jahán kahín, aur jo kuchh
wuh batáe, wuhí unhen karná
cháhiye, kyúñkí jo andhoṇ ko bínái
de saktá hai, wuh sídhí ráh kí bá-
bat bhúl chūk na karegá, aur wuh
shurú se ákhir tak; han, maut kí
wádí men bhí, hamen roshní de
saktá hai.

XXI BĀB.

1 **A**UR jab we Yarúsalam ke nazdík pahunchke Baitfágá men Zaitún ke pahār pás áe, tab Yisú ne do shá-

XXI BĀB.

KHULÁSA.

Masíh ká gadhe par sawár hokar, Yarúsalam men dākhil honá; aur shor machákar logon ká mubarakbád karná, 1—11. Kharíd o farokht karnewálon ko haikal se nikál dená, aur wahān ke bímáron ko changá karná, 12—14. Káhinon, aur Fagihon ká, Masíh kī taríf sunkar, hasad karná; aur us ká jawáb, 15, 16. Ek bephal anjír par Masíh kī lanat, aur us ká súkh jáná, 17—22. Káhinon aur buzurgon kī, jinhon ne us ke ikhtiyár kī bábat sawál kiyá thá, zubán band karná, 23—27. Do beṭon kī tamsíl, jinhen un ke báp ne tákistán ke kám par bhejá, 28—32. Tákitán, aur us ke bági bágbánon kī tamsíl, 33—46.

HISSA VII.

KHUDÁWAND KÁ YARÚSALAM MEN ALÁNÍA DĀKHIL HONÁ, AUR BĀD IS KE JO WÁQÍAT CHAUTHÍ ID I FASH TAK GUZRE.

ARSA: Pánch din ká.

§ 112. Khudáwand ká Yarúsalam men, shán o shaukat ke sáth dākhil honá. *Baitāniya aur Yarúsalam.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
21:1-11			
14-17	11: 1-11	19:29-44	12:12-19

§ 113. Bephal anjír ká darakht. Haikal ká saf karná. *Baitāniya aur Yarúsalam.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
21:12,13,		19: 45-48	
18, 19	11:12-19	21:37-38	

girdon ko yih kahke bhejá, ki

2 Sámhne kī bastí men jáo, aur wahān ek gadhí bandhí, aur us ke sáth ek

§ 114. Bephal anjír ke darakht ká súkh jáná. *Baitāniya aur Yarúsalam ke darmiyán.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
21:20-22	11:20,26		

1. Zaitún ke pahār pás áe. Yih pahār Yarúsalam ke púrab taraf hai, aur us ke nam se zahír hai, ki zaitún ke darakht us par bahut the; aur wuh Yarúsalam se ek sabb kī manzil, yāne pandrah sau qadam dūr hai. (Aamál 1: 12) Us ke, aur shahr ke bích men ek nālá, Kadrún náme hál hai, jis men bárish ke waqt pání bahut hotá, magar garmí ke dinon men súkh játá hai. Is pahār ke dāman men, pachehhim taraf, Yarúsalam ke pás ek bági thá, jo Gatsamani kahlátá, aur Yisú wahān duá mángne ke wáste jáyá kartá thá.—Lúk. 22: 39; Mark. 14: 32. Pahār se mile hús púrab taraf, Baitfágá aur Baitāniya donon gáon wáqá the.

2. Sámhne kī bastí men jáo. Aglab hai, ki yih Baitāniya wuh ganw thá, jahān Lazar aur Marthá aur Mariyam ká makán thá, aur wahān ke bahut log use jánte bhí honge. *Ek gadhí bandhí, aur us ke sáth ek bachcha.* Mulk i Yahúdyá men ghoré bahut nahín the; aur jo kuchh the, aksar larái ke kám ke liye makhsús rahte, magar sawári ke wáste gadhe aur khachhar ziyáda kám men áte; aur wahān ke gadhe jaise is mulk men hain, waise nahín, magar únche, aur khúbsurat, aur mazbút the. Bádsháh, aur sháhzáde aksar sulh aur amn ke waqton men un par sawár hote, aur yih sawári martabe aur shaukat ká nishán thí.—Qáz. 10: 4; aur 12: 14; 1 Sam. 25: 20, aur Sulaimán

bachche páoge : kholke mere pás láo.

3 Aur agar koí tum ko kuchh kahe, to kahiyo, ki Kḥudáwand ko yih darkár haiñ ; ki wuh usí dam unheñ bhej degá.

4 Yih sab kuchh huá, táki jo nabí ne kahá thá, purá ho, ki:

5 Saihún kí beṭí se kaho, Dekh, terá Bádsháh, farotani se gadhí par balki gadhí ke bachche par sawár hoke, tujh pás átá hai.

taḡht-nashín hone ke waqt, apne báp ke ḡhachchar par sawár huá. 1 Sál. 1 : 33. Pas Masíh ká is taur se sawár honá kaminagi, aur garíbi ká nishán nahín, balki niháyat wá-jib o lázim thá, kí wuh jo Saihún ká bádsháh, aur sulh ká sháhzáda bár bár kahlátá hai, jab apne dár-us-saltanat Yarusálam meñ, maut kí ráh se taḡht-nashín hone par thá, aisí sawári par dāḡhil ho. Markas aur Lúká, donon sirf *bachche* ká zikr karte, aur kahte haiñ, ki Us par kablu koí sawár nahín huá. Záhir hai, ki shágird jo gae, to gadhí aur us ke bachche ko láe, magar Masih bachche hí par sawár huá. Is meñ kuchh iḡhtiláf nahín, sirf yih kí Matí zara muḡassil bayán kartá hai.

4, 5. Yih nabúwat Zak. 9 : 9 áyat meñ pái jati hai. Yahúdí log jante the, kí is meñ Masíh ká zikr hai. *Saihún kí beṭí*;—yañe Yarusálam. Jin paháñon par Yarusálam wáqa thá, un meñ ek ká nam Saihún hai. Dáúd ne use basáya, aur waháñ us ká mahall aur qila thá ; is wáste wuh bár bár Dáúd ká shahr kahlátá hai. Nabíon kí kitábon, ḡhasskar Yasaiyáh meñ, Yarusálam kí basti aksar shájrána bayán meñ *Saihún kí beṭí* kahláti hai. *Farotani se*; yañe larái, aur

6 So shágirdon ne jáke, jaisá Yisú ne unheñ farmáyá thá, bajá láe,

7 Aur us gadhí ko bachche samet le áe, aur apne kapre un par dále, aur use un par biṭhláyá.

8 Aur ek barí jamáat ne apne kapre ráste meñ bi-chháe ; aur kitnon ne darakḡbt-on kí dālían kátke ráh meñ ebhitráñ.

9 Aur bhír jo us ke áge píchhe chalí jati, pukárke kah-

zulm ke sáth nahín, magar sulh aur ḡhairiyat ke sáth. Wuh bádsháhon ke taur se filhaḡiqat áya, magar gurúr aur áli-mizáji se nahín. 7. *Apne kapre us par dále*. Us ká martaba záhir hone ke liye unhon ne yih kiyá.—2 Sál. 9 : 13.

8. Jaisá ádáb bádsháhon ká kar-te haiñ, waisá hí unhon ne Masíh ke sáth kiyá, kí apne apne kapre bichháe, goyá maṡṡi par chalná us ke láiq nahín, aur ḡhurme kí dālían ráh meñ phailáñ ; (Yúhan. 12: 13,) is wáste kí yih fathmandí, aur iqbál, aur ḡhushnúdí ke nishán the. Mukash. 7 : 9. Rúmíon aur Yahú-díon, balki aur bahut sí qaumon meñ yih qadím dastúr hai ; yahán tak kí Angrezí zabán meñ bhí ḡhur-me kí angrezí lugat, yañe *palm* ke mane iqbál aur fathmandi haiñ. Aur Yúsuf, Masíh ke zamáne ká ek Yahúdí muarriḡh likhtá hai, kí “jab Sikandar bádsháh Yarusálam meñ áya, tab Yahúdíon ne isí ádáb se use shahr meñ dāḡhil kiyá.” Aglah hai, kí yih log jinhon ne Masíh kí is taur se jilaudári kí, yih samajhte the, kí ab wuh dunyáwi taur se hamará bádsháh hone par hai, aur us ke haḡiqi jalál aur rúhání badsháhat se ab tak náwáḡif the.

9. *Ibn i Dáúd ko Hoshanná!* Ibn i Dáúd se murád Masíh. Sab

tí thí, Ibn i Dáúd ko Hoshanná ! Mubáarak wuh jo Kḥudá-wand ke nám par átá hai : Use ásmán par Hoshanná !

10 Aur jab wuh Yarúsalam men dákḥil húa, sáre shahr

Yahúdí log jánte the, ki Masíh Dá-úd kí nasl se hogá. *Hoshanná*, do Ibrí lafzon se murakkab hai, aur us ke mañe yih hain, *ab bachdo*. Yih mubáarakbádí ká lafz hai, jo ki Íd i kḥaima ke din ziyáda istigmál men átá thá. Is Íd ká kháss matlab yihí thá, ki Masíh dunyá men ákar, insán ke sáth goyá kḥaime, yane jism ke kḥaime men sukúnat karegá. Aur kabhí kabhí is nám yane, Hoshanná se bhí Íd i kḥaima ki taraf nisbat karte, kyúñki wuh us waqt 118 Zabúr kí 25, 26wín áyaten gáte the; yane “Ai Kḥudáwand kámyábí bakhshiye : mubáarak hai wuh jo Kḥudáwand ke nám se átá hai : ham Kḥudá-wand ke ghar men se tum ko *Hoshanná*,” yane mubáarakbádí, “dete hain.” Yih áyaten Masíh kí taraf ishára kartí hain, aur sab Yahúdí log un ká yihí matlab jánte the. Pas zahir hai, ki jab wuh Yisú ke haqq men kahte hain, ki “*Hoshanná*,” aur “mubáarak hai wuh jo Kḥudáwand ke nám se átá hai,” to wuh us men *Masíh i mauúyá* ká martaba samajhte hain.

11. *Násarat ká Yisú nabí hai*. Awámm isí nám se Yisú ko jánte the—Matí 2 : 23. “Wuh Násari kahláegá.”

12. *Kḥudá kí haikal men gayd*. Markas ke bayán se gumán galib hai, ki pable din us ne haikal men jákar use dekhá, aur sháyad us kí taqdíq yane pák karná shurú kiya, aur दूसरे दिन उस काम को तमाम किया. Matí yún bayán kartá hai, ki goyá pable hí din yih sab kuchh húa; yane waqt ká hisáb nahin rakhá, sirf májará bayán kar diya. *Haikal*, jis men ahl i Yahúd Kḥu-

men gul machá, aur kahne lage, ki Yih kaun hai ?

11 Tab bhír ne kahá, ki Yih Galíl ke Násarat ká Yisú nabí hai.

12 ¶ Aur Yisú Kḥudá kí

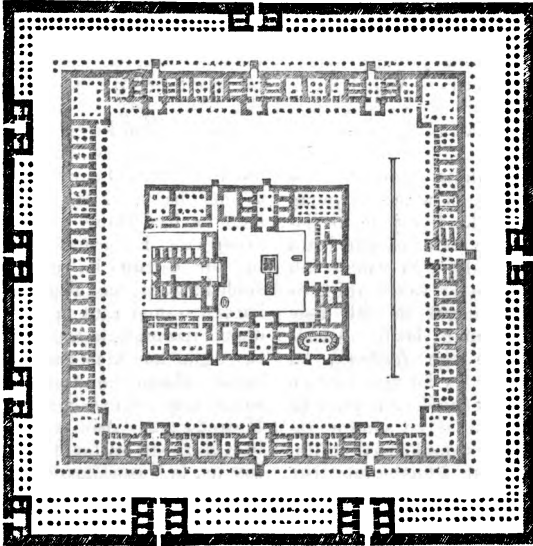
dá kí íbádat karte the, Yarúsalam men Moriyá pahár par wáqá thí, aur ek hazár páñch baras Masíh se peshtar Sulaimán bádsháh ke háth se tamír húi.—1 Sal. 6 báb ko dekho. Sát baras ke arse men wuh ban chukí.—1 Sal. 6 : 38. Sulaimán ke báp Dáúd ne us ká banána cháhá thá, aur bahut mál o asbáb us ke liye ikatṭhá kiya; lekin is sabab se ki wuh mard i jangí thá, Kḥudá ne use is kám se mana kiya. 1 Tawá. 22 : 1—9; 1 Sal. 5 : 5. Yih haikal barí shándár thí, aur bahut hí soná aur rúpá us men lagáya gayá. Wuh Masíh se páñch sau chaurási baras peshtar, Kaldíon ke háth se, Nabúkhudnazar bádsháh ke waqt men garát húi.—2 Tawá. 36 : 6, 7, aur 19. Bábul kí asirí ke bád Zarúbábul náme ne use tamír kiya, lekin pahlí kí sí shán aur kḥúbsúratí men na thí; kyúñki likhá hai, ki jinḥon ne pahlí haikal ko dekhá thá, jab is ko dekhá, tab roe.—Ázrá 3 : 8, 12. Yih दूसरी haikal kahlái, aur laṛáíon men jab Yahúdí maglúb hue, dushmanon ne kaí bár ise nápak kiya, aur ákhir ko wuh bahut bemarammat, aur barbád ho gaí. Masíh kí paidáish se solah baras peshtar, Herodís bádsháh ne, is iráde se, ki Yahúdíon ko khush kare, phir us ko tamír kiya; magar is tarah par ki thorá thorá girakar rafta rafta tamám imárat nae sir se banái; yahán tak ki wuh aglí kí tarah bahut kḥúbsúrat, aur khushnumá ho gaí; tau bhí wuh दूसरी haikal kahlái, na tísrí. Us haikal men Masíh ke áne se Hajjí nabí kí nabúwat purí húi.—Haj. 2 : 9. Is kí tamír men athárah hazár ádmí, nau baras tak

haikal men gayá, aur un sab

lage rahe, yahan tak ki wuh Masih ki paidaish se ath baras peshtar, ibadat ke liye taiyar ho gai thi, magar tamam imarat chhiyalis baras tak puri na hui; chunanchi Yuhannan. 2: 20 men, yih likha hai, ki

ko jo haikal men kharid fa-

Yahudion ne Masih ke jawab men kaha, ki "chhiyalis baras se yih haikal ban rahi hai." Masih ki umr us waqt tis baras ki thi, aur solah baras is men milakar chhiyalis baras hue.

Yih naqsha haikal ka hai, aur is se kuchh daryaft ho sakti hai, ki wuh kaisi imarat thi. Chunke Moriya pahar ki choti us ki wasat ke liye kafi na thi, is waste bara pusha sangin pahari ke charon taraf bandha gaya. Yih pusha bahut uncha tha, khassekar dakhani taraf; ki chha sau fut ki bulandi thi. Ihte ki baharwali diwar isi pushte par bani thi, jis ki pachis fut unchai, aur adhe mil ka ghera tha. Aglab hai, ki Shaitan isi diwar par Yisu ko le gaya, aur chaha, ki wuh ap ko gira de.—Maty 4: 6. Us ke andar charon taraf, diwar ke pas bahut khushnuma baramade banae

gaye, jo ki tin taraf tihre pilpaon, aur chauthi taraf char char pilpaon par sahara pate the. In bare chaur baramadon men log tahlalte; aur yahan sarraf aur kabutaron ke bechnewale baithe the. Aur isi jagah ek makan bhi bana tha, jis men Yahudi muallim, jo Rabbi kahlate, jama hokar logon ke sawalon ka jawab dene ko taiyar rahte. Isi makan men Yisu ne larakpan men Rabbin ke bich men baitkar unhen apne sawalon aur jawabon se hairan kiyi thi.—Luk. 2: 46. Pahle Isai bhi yahan ikatthe hua karte. Aamal 2: 46. Is ihte ki diwar men nau phatak the; aur un men

rokh̄t kar rahe the, nikál diyá,
aur sarráfon̄ ke takhte, aur

kabútar faroshon̄ kí chaukián
ulaṭ dín,

dákhil hone ke liye bare bare zíne pushte par bane the. Yih sab phá-
tak bare aur khushnumá the ;
magar púrab taraf, Zaitún ke pa-
hár ke sámhne ek phátak jo *khú-
súrat* kahlátá, sab se ziyáda khush-
numá thá. Yih phátak Qurintí
pítal se, jo bahut qímátí hai, ba-
ná ; aur saintís háth, yane pach-
pan fuṭ únchá thá.—Aqmál 3 : 2.
Aur jo barámada us ke pás thá,
wuh Sulaimán ká kahlátá.—Aqmál
3 : 11.

Báharwála iháta *Gair-qaumon̄*
ká kahlátá thá, is wáste kí yahán
tak sab logon̄ ke liye jáne kí ijá-
zat thí. Is ke andar ek aur iháta
quratón ká kahlátá, kí yahán tak
Yahúdí auraton̄ já sakti thín, is
se áge nahin, magar us hál men,
kí jab qurbánián látin. Aurat-
on̄ ke iháte ke áge *Isráelion̄* ká
iháta thá ; aur us ke áge *Láwion̄*
ká ; jabán qurbángáh, aur pítal ká
hauz, kháss haikal ke sámhne ra-
khá thá. Kháss haikal bahut ún-
chí aur niháyat khushnumá thí.
Us ke sámhne ek barámada ek sau
pachás fuṭ únchá, aur utná hí chau-
rá thá. Haikal ke andar do dálán
yá kamre the, ek jo *Qudús* kah-
látá, sáth fuṭ lambá, aur utná hí
únchá, aur tis fuṭ chaurá thá. Is
men̄ nazr kí roṭián rakline kí mez,
aur bakhúr jaláne kí qurbángáh,
aur sone ke shamadán rakhe the.
Us se áge dúsrá kamrá *Quds-ul-aq-
dás* kahlátá thá. Yih tis fuṭ chau-
rá, aur utná hí únchá, aur utná
hí lambá thá. Isí men̄ jab tak
pahlí haikal rahí, áhd ká sandúq,
kí jis men̄ shariát kí donon̄ takhtián,
aur mann ká ek martabán, aur
Hárún ká asá rakhá thá ; aur
áhd ke sandúq ke úpar Kafíre ká
sarposh, aur do karúbim kí shaklen,
khális sone se baní hui thín. Is
kamre men̄ Sardár Káhin ke siwá kí

shakhs dákhil nahín hotá, aur wuh
bhí sál bhar men̄ sirf ek bár. In
donon̄ ke darmiyán ek parda ba-
hut qímátí pará rahítá thá. Masih
ke ján dene ke waqt, yihí parda pháṭ
gayá.—Matí 27 : 51. Is se yih mu-
rád thí, kí Khudá ke pás pahunch-
ne kí ráh, jo Sardár Káhin ke liye
sál bhar men̄ ek bár khulí thí, ab
har waqt ke liye Khudá ke logon̄
par khul gaí.

Kháss haikal ke cháron taraf sih-
manzile bahut se kamre káhinon̄
ke wáste bane the, aur tamám ihá-
te men̄ bahut sí aur jagahen aise
kám ke liye thín. Yih sab ima-
raten̄ sang i marmar se banái ga-
ín, aur Zaitún ke pahár se jab
subh ke waqt, haikal par kí nigáh
kartá, to aisi raunaq aur chamak
damak nazar áti, kí nigáh na thabar-
tí. Aglab hai, kí isí pahár par khare
hokar, Masih ne apne shágirdon̄
se kahá, kí “Yih sab girá dí jaegí.”
Matí 24 : 2. Aur is peshingoí ke
bamújib, san sattar Iswí men̄ Ti-
tus ne, jo Vaspasian, Rúm ke bád-
sháh ka beta thá, us ko bilkul
barbád kiyá. Aur agarchi Júlian
Qaisar ne, jo *murtad* laqab se
mashhúr hai, chahá kí use phir
tamír kare, takí Masih kí peshin-
goí ko jhutláe ; magar baná na
saká. In dinon̄ men̄ usí jagah par
Musalmánon̄ kí ek masjid Al-sakhra,
jo Umar kí kahlátí, baní hai. *Jo*
haikal men̄ kharid farokht kar
rahe the nikál diyá. Yih log
haikal i kháss men̄ to nahín, magar
báharwále barámade men̄, jo *Gair-*
qaumon̄ ke iháte men̄ thá, baithte
the. Yahán, jin chízon̄ kí kharid
o farokht hotí thí, wuh haikal kí
zarúraton̄ ke liye áti thín ; yane
kabútar, aur qumrí, wagaira, aur
sháyad aur bhí mál roz marra ke kám
ká bechte. Aur *sarráf* jo wahán
baithte, wuh is liye, kí haikal kí

13 Aur un se kahá, Yih likhá hai, ki Merá ghar íbádat ká ghar kahláegá ; par tum ne use choron ká khoh baná-yá.

14 Aur andhe aur langre haikal men us pás áe ; us ne unhen changá kiyá.

15 Jab Sardár Káhinon, aur Faqíhon ne karámaton ko, jo us ne dikháin, aur lar-
kon ko haikal men pukárte, aur Ibn í Dáúd ko Hoshanná kahte dekhá, to gusse hús.

16 Aur us se kahá, Tú suntá hai, ki ye kyá kahte haiñ ? Yisú ne unhen kahá,

khidmat ke liye har ek ádmí ko ádhá siql dená thá, jo ki Yahúdí ek sikka hai; magar chúnki mulk í Yahúdíya Rómion ke taht men á gayá thá, is wáste Rómí sikke ziyáda jári ho gae the; pas mulkí puráne sikkon ke liye sarráfon kí hájat rahtí thí. Aur Masíh kí báton se malúm hotá hai, kí yih sarráf aur bechnewále ámm logon ko bahut lútte the; aur na lútte, tau bhí yih dunyádári ká kám Khudá ke ghar men na karná cháhíye.

13. *Yih likhá hai, wg.* Dekho Yas. 56 : 7. Markas aur Lúká kahte haiñ, *ki isí sabab se* Faqíhon aur Sardár Káhinon ne us ke qatl ká iráda kiyá, Mark. 11 : 18, 19; Lúk. 19 : 47, 48. Yih unhon ne dushmaní se cháhá, (Matí 27 : 18,) kyúnki wuh yih samjhe, kí us ne logon ko wargaláná, aur aisá hí kartá rahe, to hamári qadr játi rahegi.

15, 16. Yane qaum ke bare log áwámm kí is taríf se bahut naráz the, magar rokne kí jurat na pákar us ke pás áe, aur kahá, kí Tú suntá hai, yih larke kaise chilláte, aur is pák haikal men shor o gul macháte

Hán ! kyá tum ne kabhí nahín parhá, kí Bachchon, aur shír-khwáron ke munh se tú ne kámil taríf karwái !

17 ¶ Phir wuh unhen chhorke shahr ke báhir Bait-aniyá men gayá ; aur waháñ rát bitái.

18 Aur jab, subh ko, shahr men jáne lagá, use bhúkh lagí.

19 Tab anjír ká ek daraḡht ráh ke kináre dekhkar, us pás gayá, aur jab patton ke siwá us men kuchh na páyá, to kahá, Ab se tujh men kabhú phal na lage. Wunhín anjír ká daraḡht súkh gayá.

haiñ ? Masíh ká jawáb yih hai, kí Khudá ke kalám ke bamújib un ká taríf karná wájib hai.—Zab. 8 : 2.

19. *Jab patton ke siwá us men kuchh na páyá.* Markas likhtá hai, (11 : 13,) kí anjír ká mausim na thá : yane sháyad is ká matlab yih hai, kí batórne kí fasl na thí. Albatta koí koí anjír baze peron par pakke to the, is wáste cháhíye kí pakke anjír is daraḡht par bhí kuchh hote, ḡhásskar jab us ne patton kí aisí numáish kí, magar mutlaq na the. Yih hál dekhkar Masíh ne apne shágirdon kí nasíhat ke liye yih kahá, kí *Ab se tujh men kabhí phal na lage.* Gaur karne ká maqám hai, kí tamám Injíl men kabín zikr nahín kí Masíh ne kisé shakhs ká nuqsán kiyá; magar jab cháhá kí apne gazaḡ ko záhir kare, tab ek be-rúh par záhir kiyá. Aur yih bhí us ne filhaqíqat hamári nasíhat ke wáste kiyá, na gazaḡ dikháne ko. Aur is men nasíhat yih thí, kí Masíh ká har ek shágird anjír ke daraḡht kí mániud hai, aur wuh us se phal cháhtá hai : pas darná cháhíye, aisá na ho kí be-phal hokar, hamen usí anjír kí tarah,

20 Aur shágirdon ne yih dekhkar taajjub kiyá, aur kahá, ki Yih anjír ká darakht kyá hí jald súkh gayá !

21 Yisú ne jawáb men unhen kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki Agar tum yaqín karo, aur shakk na láo, to na sirf yihí kar sakoge, jo anjír ke darakht par húa, balki agar is pahár se kahoge, Tú tálkar daryá men já gir, to waisá hí hogá.

lanat aur halákat uthána pare. Aur baze yih bhí samajhte hain, ki is men Yahúdí qaum ká nishán bhí thá, chunánchi Masíh un ke pás phal dhúndhtá áyá, aur patton ke siwá, kuchh na pákar unhen zard-rú kiyá.

§ 114. Bephal anjír ke darakht ká súkh jáná. *Baitaniya aur Yarusalam ke darmiyan.*

Matí | Mark. | Lúk. | Yúhan.
21:20-22 | 11:20,26 |

20. Markas se malúm hotá hai, ki shágirdon ne wuh per súkhá húa dússe din subh ko dekhá, aur un men se jis ne yih bát kahí, wuh Patras thá. Is kí kaifiyat yih hai, ki Matí ne bahut mukhtasar likhá hai, aur Markas ne kuchh ziyáda tafsíl ke sáth. Matí kahtá hai ki *wunhí* súkh gayá, yane usí waqt se súkhne lagá; magar Markas ke bayán se zahir hotá hai, ki shágirdon ne jab phir ákar use dekhá, tab súkhá húa páyá.

21, 22. Un ká ímán na mazbút karne ká mauqa Masíh ne is men pákar kahá: tum KHUDÁ par ítiqád rakho (Mark. 11 : 22). Aisá ítiqád rakhnewálá sab mushkilát par galib áega, yahan tak ki paharon ko chalaé. Zahir hai, ki yih bát us ne khashskar apne barah rasulon ke wáste kahí, ki tum ímán

22 Aur jo kuchh duá men ímán se mángoge, so páoge.

23 ¶ Jab wuh haikal men talím detá thá, Sardár Káhinon aur qaum ke buzurgon ne us pás áke kahá, Tú kis íkhtiyár se yih kartá hai, aur kis ne tujhe yih íkhtiyár diyá ?

24 Tab Yisú ne jawáb men unhen kahá, Main bhí tum se ek bát púchhún; agar batáo, to main bhí tumhen batáún, ki yih kis íkhtiyár se kartá hún.

ke wasíle, mere nám se bare bare muajize dikhá sakoge. *Paharon ko chalaná* ek muhaware kí bát hai, ki jis se murád bare mushkilát par galib áná. Aur yih bhí zahir hai, ki jo kuchh unhon ne us ke nám se duá mángkar, us kí buzurgí ke wáste karná cháhá, us kí unhen táqat milí. Aur ham logon ke wáste bhí barí tasallí kí bát is men hai. Ham jánte hain ki jo kuchh ham KHUDÁ kí marzí ke mutábíq, Masíh ke nám se, ímán lákar, mángen, KHUDÁ wuhí hamáre wáste karegá.

§ 115. Masíh ke íkhtiyár kí bábat ítaráz. Do beiton kí tamsíl. *Yarusalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
21:23-32, 11: 27-33, 20: 1-8 |

23. *Tú kis íkhtiyár se yih kartá hai?* Wuh dawá karte hain, ki haikal men íkhtiyárwale ham hí hain. Tú kis ke hukm se hamáre kám men háth lagátá, aur hamáre bandobast men khalal dáltá hai ? Yih sawál unhon ne daryáft karne ko nahín kiyá, magar dushmaní aur kajrawí se. Yisú barí qawí dalílon se apná Masíh honá zahir kar chuká thá; is liye ab jawáb dená kuchh zarúr na samjhá.

24. Jawáb देने kí jagah, us ne un se ek sawál kiyá: aur yih aisá

25 Yúhanná ká baptismá kahān se thá? ásmán se, yá insán se? We apne dil men sochne lage, ki agar ham kahen, Ásmán se, to wuh ham se kahegá, Phir tum ne use kyún na máná?

26 Aur agar ham kahen, ki Insán se, to áwámm se darte haiñ; kyúnki sab Yúhanná ko nabí jánte haiñ.

27 Tab unhon ne jawáb men Yisú se kahá, Ham nahín jánte. Us ne un se kahá, Main bhí tumhen nahín ba-

tátá, ki kis ikhtiyár se yih kartá hún.

28 ¶ Kyún, tum kyá samajhte ho? Ek ádmí ke do bete the; us ne bare pás jáke kahá, Bete, já, áj mere angúristán men kám kar.

29 Us ne jawáb men kahá, Main nahín jáungá; magar pichhe pachhtáke gayá.

30 Phir chhoṭe pás jákar wuhí kahá. Us ne jawáb men kahá, Achchhá, ai Kḥudá-wand; par na gayá.

31 Un donoñ men se kaun

sawál thá, ki jis tarah ká wuh jawáb den, apne munh se áp hí mulzim ṭhahren. Yúhanná Masíh kí ráh taiyár karne ke liye áyá thá, aur Masíh kí bábat bár bár us ne gawáhí dí, ki yih “Kḥudá ká Barra hai, jo jahán ká gunáh uthá le játá hai.”—Yúhan. 1 : 29. Pas wuh un se púchhtá hai, ki Yúhanná ká baptismá, yane baptismá dene ká ikhtiyár kahān se thá? Kyá Kḥudá kí taraf se, yá insán kí taraf se? Agar wuh kahte, ki Kḥudá kí taraf se, to Masíh fauran unhen mulzim ṭhahrátá, ki phir tum ne kyún us ká kahná na máná, kyúnki us ne mujh par gawáhí dí; Aur agar wuh kahte, ki Insán kí taraf se, to logon se darte the, kyúnki ámm log use Kḥudá ká paigambar jánte the.

27. *Main bhí nahín batátá hún, ki kis ikhtiyár se yih kartá hún.* Na batáne ká sabab yih, ki unhon ne maktar, aur dushmaní kí ráh se púchhá thá. Chúnki bár bár us ne apná Masíh honá bayán kiyá, aur un ke áge muajize dikháe the, is sūrat men ab apne ikhtiyár ká hál batáne kí kuchh hájat na thí; aur yih sawál jo us ne kiyá, sirf unhen qáil ho jáne, aur chup karne ke liye thá.

28—31 Is tamsíl ká matlab yih hai, ki un par un ká gunáh sábit kare. Pahle bete se murád mahsúlenewále, aur gunahgár; yane khule hue gunahgár, aur mashhúr, ki jo rástbázi ká kuchh dawá bhí nahín karte. Kḥudá ne un se apne nabíon kí marifat kahá thá, ki Mere angúristán men kám karo; yane Shaitán kí tábidári chhoṭkar meri kalisyá men shámil ho, aur rástbázi ke kám karo. Us waqt unhon ne na máná, aur goyá kahá, ki Ham na jáenge; magar pichhe jab Yúhanná áyá, wuh pachhtákar gae. Aur दूसरे bete se murád yihí Sardár Káhin, aur qaum ke buzurg, jo apne ko dindár, aur kḥudáparast záhír karte the; ki goyá jab yih hukm niklá, unhon ne kahá, ki Ham játe haiñ; kḥushí se kám karengé: magar na gae. Un kí dindári sirf báton hí kí thí, aur unhon ne Kḥudá ká hukm, haqíqat men kuchh nahín máná. Pas Masíh púchhtá hai, ki in donoñ men se kaun Kḥudá kí marzí par chalá? Tab unhon ne kahá, ki Bará, to záhír hai, ki us waqt tak tamsíl ká asl matlab nahín samjhe the. Tab Masíh ne batláyá, ki yih mahsúlenewále, aur kasbíán, jin se murád bará betá hai,

apne báp kí marzí par chala? We bole, Bará. Yisú ne un se kahá, Main tum se sach kahtá hún, kí Mahsúl-lenewá-le aur kasbíán, tum se pahle, Kḥudá kí bádsháhat men dá-khil hote hain.

32 Kyúñkí Yúhanná rástí kí ráh se tum pás áyá, aur tum ne us kí na mání, par mahsúl-lenewálon aur kasbíon ne us kí mání; tum yih dekhkar píchhe bhí na pachhtáe, kí us kí máuo.

33 ¶ Ek aur tamsíl suno : Ek ghar ká málik thá; us ne angúristán lagáyá, aur us kí cháron taraf rúndhá; aur us ke bích men khodke kolhú

tum se pahle Kḥudá kí bádsháhat men dákhil hongé; yāne merí kalis-yá men jānā hokar, aur mere angúristán men kām karke, najāt kí maz-dúrí páenge. *Angúristán*.—Mulk i Yahúdiya men yih bahut kasrat se the. Yih wuh muhāwara hai, jaise is mulk men, ek dúsre se kahtá hai, kí Mere bágiचे, yá mere khet men jákar kām kar.

§ 116. Bági bágbánon kí tamsíl *Yarúsalam*.

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
21: 33-46 | 12: 1-12, 20: 9-19

33. Is tamsíl se murád yih hai, kí Yahúdí qaum Kḥudá ká tákistán thá. Yih tashbíh Kitáb i Muqad-das men aksar milí hai.—Dekho Zab. 80: 8—19. Kḥudá ne is qaum ko chunkar, mulk i Mísir se nikál liyá, aur zamín i Kanaán men lejákar use sarsabzí bakhsí, aur barí hifázat kí, is liye kí is se phal paidá hon; magar kuchh phal na páyá. *Kolhú*.—Yih kolhú hauz-núna thá, jaise is mulk men níl ká

gárá, aur burj banáyá, aur bágbánon ko sompke áp safar ko gayá.

34 Aur jab mewe ká mau-sim qaríb áyá, us ne apne naukaron ko bágbánon pás bhejá, kí us ká phal lāwen.

35 Par un bágbánon ne us ke naukaron ko pakaṛke ek ko pítá, aur ek ko már dālá, aur ek ko pathráo kiyá.

36 Phir us ne aur naukaron ko, jo pahlon se barḥkar the, bhejá; unhon ne un ke sáth bhí waisá hí kiyá.

37 Ákhir, us ne apne betē ko un pás yih kahkar bhejá, kí We mere betē se dabenge.

chahbachcha. Wuh sháyad áth fut murabba, aur chár fut gahrá thá. Us men angúron ko dalkar raundte, kí áraq nikalkar, dúsre bare hauz men já girtá thá. *Burj*.—Is waste burj banáthe the, kí rakhwále us par chaṛhkar, tamám angúristán par nigáh karen; aur choron, aur jánwaraon se hifázat ho. *Bágbánon ko sompke áp safar ko gayá*. Yih aksar dastúr thá, kí málik, tákistán lagákar, apne nafá ke wáste auron ko ijāre men somp dete. Kḥudá ne mulk i Kanaán ko tákistán kí tarah, Yahúdí qaum ke supurd kiyá thá, aur áp, goyá dúr se, apne naukar, yāne nabíon ko bár bár bhejtá raha, kí kuchh un se apná haqq páe. Magar bágbánon ne un se badsulúki kí, aur nikál diyá.

37. *Ákhir us ne apne Betē ko bhejá*. Jab kí nabíon ke bhejue se kuchh kām na niklá, aur yih log sarkash bane rahe, tab Kḥudá ne un ko bhejná mauqúf kiyá, aur apne iklaute Betē ko rawána kiyá;

38 Lekin jab bāgbānon ne us ke betē ko dekhā, āpas men kahne lage, Wāris yihī hai; āo, ise mār dālen, ki mīrás hamārī ho jāe.

39 Aur use pakarke angūristān ke bāhar le jākar, qatl kiyā.

40 Jab angūristān kā mālīk āwegā, to in bāgbānon ke sāth kyā karegā?

41 We bole, In badon ko burī tarah mār dālegā, aur angūristān ko aur bāgbānon ko sompegā, jo use mausim par mewe pahunchāwen.

42 Yisū ne unhen kahā, Kyā tum ne nawishton men kabhī nahīn parhā, ki Jis patthar ko rājgiron ne nāpasand kiyā, wuhī kone kā sirā

yane Masīh apne haqq men yih kahtā hai, ki Mujhe bhejā.

38. *Kī mīrás hamārī ho jāe.* Haqiqat men Yahūdī sardār chāhte the, ki ham Khudā kī jamāat par hākīm ban baithe.

41. Unhon ne tamsīl kā khāss matlab na samajhkar, ki yih hamārī hī nisbat hai, wājibi jawāb diyā, aur is men unhen āp hī qāil hone parā, aur apne hī ūpar qusūr lagāyā.

42. Masīh ne yih qusūr, Muqaddas Kitāb ke bamūjib, is āyat men un par lagāyā. Yih bāten Zabūr 118: 22, 23, āyaton men mundarij hain. Is Zabūr men kalām karne-wālā kalisyā kī taraf se Dāūd hai, aur kalisyā kā sir Masīh. Pas jo bāt kī ek yane Dāūd ke haqq men wājib aur durust hai, wuhī tamām kalisyā, aur kalisyā ke Sir ke haqq men bhī sahīh hai. Masīh kī murād yih hai, ki *main hī* wuh patthar hūn, aur tum mīmār ho.

43. *Khudā kī bādshāhat, wg. ; ya-*

hūā ; yih Khudāwand kī taraf se hai, aur hamārī nazaron men ajīb?

43 Is liye main tum se kahtā hūn, ki Khudā kī bādshāhat tum se le lī jāegī, aur ek qaum ko, jo us ke mewe lāwe, dī jāegī.

44 Jo is patthar par giregā, chūr ho jāegā; par jis par wuh gire, use pis dālegā.

45 Jab Sardār Kāhinon aur Farisyon ne us kī yih tamsīl sunī, to samajh gae, ki hamāre hī haqq men kahtā hai.

46 Aur unhon ne chāhā, ki use pakar len, par āwāmm se dare, kyūnki we use nabī jānte the.

ne haqīqī kalisyā ab tak Yahūdion men maujūd thī, magar in mīmārion ke yih kone kā patthar nāpasand karne ke sabab, ab un men na rahegī, balki Masīhī qaum men jāegī; yane un logon men, jo har ek qaum men se, Masīh ke farmān-bardār hokar, rāstbāzī kā phal lāte hain.

44. Is āyat men zāhirā Yasaiyāh Nabī ke 8: 14, 15wīn se ishāra hai. Matlab yih, ki jo log Masīh kī barkhilālī karen, wuh yahan barā nuqsān ūthāenge, aur ākhir ko us kā gazab un par nāzil hogā. Yih jo ab sulh kā bādshāh hai, ādālat ke waqt apne dushmanon ko halāk karne men taammul na karegā. Pas Aī qaumo, “Betē ko chūmo, tā na howe ki wuh bezār ho, aur rāh men tum halāk ho, jab us kā qahr ek zarra bhī bharke.”—Zab. 2: 12. Khudā kare ki is kitāb ke parhnewāle is rahīm o karīm ko, apnī nisbat gazab men na lāen !

XXII BĀB.

1 **Y**ISU' phir unhen tamsilon men kahne lagá :
ki,

2 Āsmán kí bádsháhat us bádsháh kí mánind hai, jis

FAIDE.

7—9. á. Masíh kí tazím o taríf karná munásib hai. Wuhí Saihún ká bádsháh aur sabhon ká Khudá-wand hai.

“Sab niyámaton par shákir ho,
Ai sári khalqulláh!
Zamín zamán ke málík ko
Tum jáno Sháhansháh.”

15. Larkon ko bhí us kí taríf karná cháhiye.

9—11. Masíh ká jalál yahan thorá nazar áyá. Agarchi niháyat faro-tan, magar bádsháh thá, aur garíbi kí hálát men bhí ek dafa bádsháhi dabdabe se apne dár-us-saltanat men dákhil húa. Akhir ko us ká kámil jalál záhir hogá. Wuh apne sab muqaddason aur firishton ke sáth, apne Báp ke jalál men áegá. Wahan ham log bhí hongé, aur cháhiye, kí ham us ke huzúr men Hoshanná kahne ko taiyár hon !

12. Masíh ne haikal ko pák kiya. Wuh Khudá ká ghar thá. Isi tarah hamáre dil bhí Rúh-ul-Quds ká maskan hokar, pák o sáf ho jáen. Sab dunyáwí fikr, aur shagl, aur khyál, jo Rúh-ul-Quds ke rahne ke mání hon ; aur sab sharárat, aur zulm, aur ziyádatí, aur dagabázi, aur nápakí, aur najásat dúr karná cháhiye. Nápak hai-kalon men Khudá nahín rahtá.

19. Ham un darakhton kí mánind hon, jo na sirf phúl, aur patte, balki phal bhí láte hain. Agar dindári sirf numáish ke liye ho, aur phal na ho, to Masíh ham par lanat karega.

44. Jo log Masíh ká inkár karte hain, wuh halák hongé. Yih bát

ne apne beté ká byáh ki-yá ;

3 Aur us ne apne naukar-on ko bhejá, kí mihmánon ko byáh men buláwen ; par un-hon ne na cháhá, kí áwen.

wuh áp kahtá, aur us se ziyáda phir kaun jántá hai ?

XXII BĀB.

KHULÁSA.

Shahzáde kí shádí kí tamsíl.—Pah-le buláe hún kí náláiqí.—Un ke badle auron ko buláná.—Ek shakhs kí, jo shádí ke libás bu-gair áyá, sazá, 1—14. Ilzámí sawál.—Qaisar ko mahsúl देने kí bábat, aur Masíh ká jawáb, 15—22. Sadúqion ko, jinhon ne hashr kí bábat us se sawál kiya, qául karná, 23—33. Shariat ke bare hukmon ká bayán, 34—40. Masíh kí bábat, Fariston se, ek mushkil sawál, 41—46.

§ 117. Bádsháh ke beté kí shádí kí tamsíl. *Yarusalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
22: 1-14 |

2. Yih tamsíl bhí, piehhlí do tamsilon kí mánind, khashkar Yahúdíon se murád rakhtí hai, kí wuh kis tarah Khudá kí dáwat ko radd karke, mardúd hongé, aur un ke badle Gair-qaumen bulái jaengi. *Āsmán kí bádsháhat us bádsháh kí mánind hai.* Yane Masíh jab apne logon ko buláegá, to aisá hál hogá jaisá us bádsháh ke beté kí shádí men húa. *Bádsháh* se murád Khudá hai, aur sháyad *Bete* se murád Masíh, lekin beté se yahan yih nisbat kuchh zarúrí nahín hai.

3. *Apne naukaron ko bhejá.* In naukaron se murád nabí, aur rasúl, aur khádim í din, jo Khudá kí taraf

4 Phir us ne aur naukaron ko yih kahke bhejā, ki mih-mānon se kaho, ki Main ne khānā taiyār kiya : mere bail, aur moṭe moṭe jānwar zabh hūe, aur sab kuchh taiyār hai : byāh men āo.

5 Par we kuchh kھیāl men na lākar chale gae, ek apne khet, aur dūsrā apnī saudāgarī ko ;

6 Aur bāqion ne, us ke naukaron ko pakarke, bejjzat kiya, aur mār dālā.

7 Tab bādshāh sunkar gussa hūā ; aur apnī fauj bhejke, un khūnion ko mār dālā, aur un kā shahr phūnk diya.

8 Phir us ne apne chākaron se kahā, Byāh kī taiyārī to

hūī, par we, jin ko bulāyā, nālāiq the.

9 Pas tum sarakon par jāo, aur jitne tumhen milen, byāh men bulāo.

10 So un naukaron ne, rāston par jāke, bhale bure jo unhen mile, sab ko jamā kiya, aur byāh kā ghar mihmānon se bhar gayā.

11 ¶ Jab bādshāh mihmānon ko dekhne andar āyā us ne wahān ek ādmī dekhā, jo shādī kā libās pahine na thā :

12 Aur us se kahā, Ai miyān, tū shādī ke kapre pahine bagair yahān kyūn āyā ? Us kī zabān band ho gai.

ziyāfat men logon ko bulāte hain. Malūm hotā hai, ki yih pahlā bulānā un logon ko khabar dene ke waste thā, ki ziyāfat hogī. Isī tarah bār bār Khudā ādmion ko bulātā hai ; magar bahut aise hain, ki āyā nahin chāhte.

4. *Bail aur moṭe jānwaron se* kuchh khlāss murād nazar nahin ātī, magar yihī ki tamsil kī takmil lāzim hūī, kyūnki aisī chizen ziyāfat ke liye zarūr hotī hain. Matlab yih hai, ki Khudā ne Injilī ziyāfat men har tarah kī taiyārī kī hai, aur ek aisā dastarkhwan ārasta kiya, ki sab ke lāiq hai.

5, 6. In kambakhton ne bādshāh se sarkash hokar, us ke naukaron, yane nabion ko pakarke, bazon ko bejjzat kiya, aur bazon ko mār dālā.

7. *Un kā shahr phūnk diya.* Is ke tis baras bad, Khudā ne Rūmion kī fauj bhejī, ki jinhon ne in Yahūdion kā shahr barbad o mismār kiya, aur tamām mulk ke bāshindon

ko gulāmī men bech dālā. Isī tarah yih bāt purī hūī.

8—10. In baton se murād yih hai, ki Masih ne apne rasulon se kahā, ki Tamām dunyā men jākar sab logon ko Injil kī khabar pahunchāo. *Bhale, bure.* Is se murād wuh jo insān kī nazar men bhale yā bure hain. Haqiqat men koi shakhs Khudā kī nazar men bhalā nahin, lekin burāi men darje hain ; tau bhī koi shakhs itnā burā nahin, ki Khudā us ko na bulāe.

11. *Shādī kā libās pahine na thā.* Bādshāhon kā yih dastūr hai, ki apne toshakkhane se barātion ko jore, yane poshāk bhejte hain. Yih shakhs apne gurūr men samjhā hogā, ki mere kapre agar-chi kuchh maile aur phate hain, tau bhī is bādshāh ke pās jāne ke lāiq hain, aur badalna kuchh zarūr nahin.

12, 13. *Ai miyān, tū shādī ke kapre pahine bagair yahān kyūn āyā.* Isī tarah jo shakhs apnī neki aur

13 Tab bádsháh ne naukaron ko kahá, Us ke háth pair bándhke use le jáo, aur báhar andhere men dál do; wahán roná, aur dánt písna hogá.

14 Kyúnki buláe gae bahut hain, par barguzide thore.

15 ¶ Tab Farisíon ne jáke saláh kí, ki use kyúnkar us kí báton men phausáwen.

rásti par bharosá kare, aur Masih kí rástbází ká libás na pahinkar, Injilí ziyáfat men jáe, Kḥudá us se náráz hogá, aur use andhere men dálegá, jahán roná aur dánt písna hogá; yane jahannam men.

14. *Kyúnki buláe gae bahut hain, par barguzida thore.* Yih bát Masih ne káí datá kahí, aur aglab hai kí zarb-ul-masal thí. Yahúdí qaum bulái gáí thí, magar barguzida un men thore the, kyúnki zahir hai, ki un men aksar sharir aur naját ke náqábil the. Gair-qaumen bhí bulái gáin; (Yas. 45: 22.) Aur Masih ke áhd men, sab qaumen áj tak bulái játi hain, magar kitne thore hain, ki jo dil se Kḥudá kí dáwat ko qabúl karte, aur Kḥudá ke barguzida thaharte hain! Aur yih bhí sach hai, ki bahutere kalisyá men bhí hain, jo shádi ká libás pahine nahin, aur barguzidagi ke darje se kḥarij hain. Magar yih chaudahwín áyat tamám tamsil se iláqa rakhti hai, na sirf us hisse se, jahán us ádmí ká zikr hai, jo shádi ká libás pahine na thá. Pas is ká matlab yih nahin, ki kalisyá men yihí hál hai, magar yih kí qaumon men se, jo Masih ke dinon men buláe gae, un men thore the, jinon ne us dáwat i fazi ko qabúl kiyá.

§ 118. Farisíon ká ghátí sawál. Qaisar ko mahsul dená. *Yarusalam.*

16 So unhon ne apne shá-girdon ko Herodíon ke sáth us pás bhejá, ki us se kahen, Ai ustád, ham jánte hain, ki tú sachchá hai, aur sachái se Kḥudá kí ráh batátá, aur kisi kí kuchh parwá nahin rakhtá; kyúnki tú ádmíon ke zahir hál par nazar nahin kartá hai.

17 Pas, ham se kah, Tú

Matí. (Mark. | Lúk | Yúhan. 22:15-22, 12:13-17, 20:20-26)

15. Farisíon kí bábat, dekho Taf-sír i Matí 3 : 7.

16. Yih bilkul thik malúm nahin hai, ki yih Herodí kaun the, magar aksar samajhte hain, ki Herodís ke nám se mansúb húe the. Aglab hai, ki wuh ek mulkí firqa thá, na díní. Aur un ká maqsad yih thá, ki Herodís kí bádsháhát ko, jo Rómíon kí taraf se thí, sahára den; kyúnki Yahúdí, kḥasskar Farisí kahá karte the, kí Dúsrí qaum ke taht men rahná Músá ke hukm ke barkhiláf hai; (Istis. 17 : 15,) is wáste taajjub nahin, ki is Herodís kí bádsháhát se náráz the. Aur dúsrí bát, jo Herodí mánte, yih hai, ki jab ek qaum dúsrí qaum se maglúb ho, to us hál men gálib qaum ke dastúrá, balki bázi báton men un ká mazhab bhí mánná bihtar hai. Sháyad yih Herodís ká wuh *khamír* thá, jis ká Markas ke 8 : 15wín men zikr hai. Malúm hotá hai, kí Herodí, aur Sadúqí aksar báton ke áqide men muwáfíqat rakhte the.—Dekho Matí 16 : 6; Mark. 8 : 15.

17. *Qaisar ko jizya dená rawá hai, yá nahin?* Qaisar Rómí bádsháhon ká ámmi laqab thá. Us waqt ke takht-nashin Qaisar ká, Tibirius nám thá; aur wuh zulm aur beinsáfi aur áiyáshí men mash-

kyá kھیأل kartá hai? Qaisar ko jizya dená rawá hai, yá nahin?

18 Par Yisú ne un kí sharárat samajhke, kahá, Ai riyákáro, mujhe kyún ázmáte ho?

19 Jizye ká sikka mujhe dikhláo. We ek dínár us pás láe.

20 Tab us ne un se kahá, Yih súrát aur sikka, kis ká hai? Unhon ne kahá, Qaisar ká.

21 Phir us ne kahá, Pas, jo chizein Qaisar kí hain, Qaisar ko; aur jo Khudá kí hain, Khudá ko do.

22 Unhon ne yih sunkar taajjub kiyá, aur use chhorkar chale gae.

23 ¶ Usí din Sadúqí, jo

húr huá. Is sawál se un ká matlab yih zahir hotá hai, ki agar Masíh kahe, ki Jizya rawá nahin, to Herodí us par nálish karne ko taiyár the, ki wuh Qaisar, aur Herodís ká dushman hai, aur bád-sháhi hukm nahin mántá. Aur agar wuh kahe, ki Jizya dená cháhiye, to aksar Yahúdí is bát se niháyat náráz hongé, aur áwámm us kí dostí se hat jáenge.

19. *Ek dínár*, goyá ek chauanní.

21. Yih jawáb kyá hí khúb hai, ki na sirf un ko lújawáb kiyá, balki aisi achchhi nasíhat us se nikli, ki har jagah, aur har zamáne men, har ek ke wáste mufíd hai; ki jo insán ká hai, insán ko, aur jo hákim ká hai, hákim ko, aur jo Khudá ká hai, Khudá ko dená: yihí hamesha durust hai, aur us par ítaráz koí nahin kar saktá.

§ 119. Sadúqion ká ghátí sawál. Qiyámat. *Yarúsalam*.

qiyámat ke munkir hain, us pás áe, aur us se sawál kiyá, ki,

24 Ai Ustád, Músá ne kahá hai, Jab koí beaulád mar jáe, to us ká bhái us kí jorú ko byáh le, táki apne bhái ke liye nasl járí kare.

25 So hamáre darmiyán sát bhái the; pahlá byáh karke mar gayá, aur is sabab, ki us kí aulád na thí, apní jorú apne bhái ke wáste chhor gayá.

26 Yúnhin dusrá, aur tísrá bhí, sátwen tak.

27 Sab ke bád wuh áurat bhí mar gai.

28 Pas, wuh, qiyámat men un sáton men se, kis kí jorú hogí? kyúnki sabhon ne us se byáh kiyá thá.

29 Yisú ne jawáb men un

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
22:23-33 | 12:18-27 | 20:27-40 |

23. *Sadúqí*. In ke bayán men dekho Talsír i Matí 3 : 7. Yih log qiyámat, aur baqá, aur firish-ton, aur rúhon ke wujúd ke munkir the.
—Aamál 23 : 8.

24. Yih hukm Istis. 25 : 5, 6, áyaton men hai, táki Isráelion ke khándán jári rahen. Is hál men jo aulád paidá húi, wuh murda bhái kí gini játi thí.

25—28. Aglab hai, ki aísá hádi-sa kabhi nahin huá, agarchi qiyás men á saktá hai, aur jahán tak ho saká unhon ne apne sawál ko mushkil kiyá. Wuh is wáhime men giriftár the, ki agar qiyámat ho, to jo dunyá men halát hain, yihí bihisht men bíi hongé. Phir yih áurat, jis ke sát shaular húe, wuh kis kí thahregí?

29. *Tum nawishton aur Khudá*

se kahá, Tum nawishton aur Khudá kí qudrat ko na jánkar galatí karte ho.

30 Kyúñki qiyámat men log na byáh karte, na byáhe játe hain, balki ásmán par Khudá ke frishton kí mánind hain.

31 Aur murdon ke jí uth-

kí qudrat ko na jánkar galatí karte ho. Un kí galatí yih thí, ki agar qiyámat, aur álam i baqá men log jien, to jaise yahán rahte hain, usí hál men wahán bhí rahná hogá. Masih kahá hai, ki Agar tum nawishton, yane Tauret o Zabúr, o Ambiya se haqíqat men wáqif hote, to jánte ki is dunyá ká hál wahán ká sá nahín hai. Aur agar tum Khudá kí qudrat se wáqif hote, to qiyámat kí bábat na kahte, kí muhal hai. Jí uthne kí bábat, dekho Dán. 12 : 2; aur Yas. 26 : 19.

30. Injil kí ek khúbí yih hai, aur is se ek qawí dalil nikaltí hai, ki wuh Khudá kí taraf se hai, yane dunyáwí, aur jismání ragbaton se insán ko dilása nahín detí. Us ke bamújib bihisht kí khúbíyán dunyáwí nahín, magar rúhání hain; aur wahán kí khushí pákizagí hai. Agar insán apne dil, aur apní aql ke bamújib likhtá, to wuh bihisht ko nápáki ke sámán ke sáth bayán kartá; chunáñchi isí tarah Ísái mazhab ke siwá, sab mazhabwálon ne kiyá. Sab jánte hain, ki Hindúon ká baikunth ek aisí jagah hai ki jahán nách, aur rág-rang, aur tamásha, aur rathon kí sawarí, aur sab tarah kí jismání khushiyán bahut kasrat se hain; magar pákizagí aur Khudá kí bandagí wájibi taur se kahán? Aur Muhammad sáhib ne bihisht ko húron, aur gilmánon, aur mewon, aur tarah tarah kí jismání lazzaton se bhar diyá. Pas yih Khudá kí bihisht nahín : sirf insán kí hai, yane insán ne apne khiyál i

ne kí bábat Khudá ne, jo tumhen farmáyá, wuh, tum ne nahín parhá, ki,

32 Main Abirahám ká Khudá, aur Izhák ká Khudá, aur Yaqúb ká Khudá hún? Khudá murdon ká nahín, balki zindon ká Khudá hai.

bátíl se us ko banáyá, magar us kí kuchh asl nahín. Khudá kí bihisht pák hai. Phir Musalmánon ko sochná cháhiye, ki Muhammad sáhib ne bár bár Injil ko Kalám-Ulláh sábit kiyá, aur kahá, ki Jo Musalmán us par imán na láe Musalmán hí nahín. Pas yih log Masih ke is kalám ko kyúnkar sach nahín jánte, kyúñki jo bát Masih ke waqt men sach thí, wuh áj tak bhí sach hai, aur hamesha sach rahegi. Aur jab Masih ke waqt men bihisht men shádí ká dastúr na thá, to Muhammad ke waqt men kyúnkar jarí húa? Yih to niháyat gaur karne ke láiq hai. Aur agar koí khiyál kare, ki Ísáion ne apne matlab kí bát shámil karke is maqám men kuchh tahríf kí hai, to dekhná cháhiye kí yih maqám to jismání khwáhishon ke bilkull barákhiláf hai. Pas yahán kaun sí bát insáni ragbat ke muwáfiq hai, jo tahríf karke shámil kí jatí? Balki yih ek aisí bát hai, ki goyá Khudá ne bihisht ko húron se bhar diyá thá, magar Ísáion ne un sab ko nikálkar, us men sirf pákizagí ko baqí rakhá hai.

31, 32. Yih bát jo us ne kahí, Khur. 3 : 6, 15wín men hai, yane jab Khudá jhári men se ág ke shuale men Musá par záhír húa thá. Qadím Ahd-náme men aur bhí áyaten hain, ki un se qiyámat sábit ho saktí hai; magar Sadúqí Musá kí kitáb ko, aur kitábon se ziyáda mánte the; is wáste sháyad wuh sirf is maqám ko pesh láyá. Abirahám,

33 Jamáaten yih sunkar us kí talím se dang húin.

34 ¶ Jab Faríson ne suná, ki us ne Sadúqion ká munh band kiyá hai, we jamá hue.

35 Aur un men se shariát ke ek sikhlanewále ne us se, ázmáne ke liye, yih púchhá, ki,

36 Ai Ustád, shara men bará hukm kaun hai?

37 Yisú ne us se kahá, Kḥudáwand ko jo terá Kḥudá hai, apne sáre dil, aur ap-

ní sárí ján, aur apní sárí samajh se pyár kar.

38 Pahlá aur bará hukm yihí hai.

39 Aur dúsrá us kí mánind hai, ki Tú apne parosí ko aisá pyár kar, jaisá áp ko.

40 Yih hí do ahkám sárí shara aur sab anbiyá kí bun-yád hain.

41 ¶ Jab Farísí jamá the, Yisú ne un se púchhá, ki,

42 Masíh ke haqq men tumhárá kyá gumán hai?

aur Izháq, aur Yaqúb ko mare hús bahut din guzar chuke the; chunán-chi Abirahám kí wafát se Músá tak tín sau untís baras ho chuke the; tau bhí Kḥudá áp ko un ká Kḥudá kahtá hai, jis se zahir hai, ki wuh ab tak maujúd hain, aur nest o nábúd nahin hús, balki ab bhí Abirahám aur Izháq aur Yaqúb kahtá hain. Is se sábit hai ki rúhen badan ke marne ke bad jiti rahtin, aur un ke wuhí nám hain jo dunyá men the. Pas agar yih sahih hai, to qiyámat ká honá kuchh mushkil bát nahin.

§ 120. Ek Faqíh ká Yisú se sa-wál. Do bare hukm. *Yarusalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
22:34-40 | 12:28-34 |

34. Farísí sháyad khush hús, ki us ne Sadúqion ko lájawáb kiyá thá; tau bhí un kí dushmaní kuchh ghaṭi nahin, aur unhon ne use phansána cháhá.

35. *Shariát ká sikhlanewálá.* Markas us ko Faqíh kahtá hai. Faqíh wuhí the, jo Muqaddas Kitáb kí naqlen likhte, aur us kí tafsir karte. Un men ke álim o fázil shariát ke sikhlanewále, Pandit aur Mullá ke taur par the. Yahúdition

men, un ká bará darja thá, aur wuh aksar Farísí the.

37—40. Dekho Istis. 6 : 4, 5; aur Ahb. 19 : 18. Yih do hukm is wáste bare hain, ki sab hukmon ká, yane sárí Shariát aur sab Ambiyá ká khulása in men hai. Jo shakhs in do ko mántá, wuh sab hukmon ko mántá hai. Maslan jo apne bhái ko aisá, jaise áp ko pyár kartá hai, wuh na khún, na ziná, na chori, na dagá, na lálach, karegá; aur jo Kḥudá ko apne tamám dil o ján se pyár kare, wuh usí kí bandagí karegá; aur dewí, dewatáon aur mú-raton ko na pújégá: sirf Kḥudá hí ke nám ká adab rakhegá, aur jo kuchh us ne farmáyá, bajá láegá. Yahúdition men aksar mubáhisa rahá, ki bará hukm kaun hai. Bare kahte, ki Khatna ká bará hukm hai, aur bare qurbán, aur bare tawíz pahinne ká. Yih sab wáhiyát Masíh ek bát se dúr kartá, aur *muhabbat* ká qánún bará thahrátá hai; yane *muhabbat*,—pahle Kḥudá se, phir insán se.

§ 121. Masíh kis tarah Dáúd ká betá hai. *Yarusalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
22:41-46 | 12:35-37 | 20:41-44 |

42. *Masíh ke haqq men, wg.*

Wuh kis ká betá hai? We bole, Dáúd ká.

43 Us ne un se kahá, Phir Dáúd, rúh ke batáne se, kyúnkar use Kḥudáwand kah-tá hai, ki,

44 Kḥudáwand ne mere Kḥudáwand ko kahá, ki Jab tak main tere dushmanon ko

Yane jis ká intizár tum karte ho, ki wuh waḍon ke bamújib ánewálá hai, us kí bábat kyá samajhte ho, ki wuh kis ká betá hogá?

43—45. *Phir Dáúd Rúh ke batáne*, yane ilhám se, *kyúnkar use Kḥudáwand kah-tá hai?* Yih bát-en 110 Zabúr kí pahlí áyat men hai. Sab muttafiq hokar mán le-te hai, ki yih Zabúr Dáúd kí tasníf hai, aur yih bhí ki us men Masih ká zikr hai. Yahúdí log is bát ko mánte the, aur ab tak mánte hai; aur haqíqatan wuh aur kisí kí shán men nahín ho saktá hai. Is tamám Zabúr ko parhná cháhiye, aur is ke sáth dústre Zabúr ko bhí. Dústre men Kḥudá Masih ko hukmrání dene ká wada kartá hai, aur 110wen men is ká zikr hai, ki wuh Hákím, aur Káhin hai, aur abad tak rahe-gá, jab tak ki us ke sab dushman maglúb na hon. Yih sawál Masíh ne is wáste kiyá hogá:—*Pahle*, ki wuh apní nádání se qáil hon. *Dústre*, ki qáil hokar, farotaní sikhen. *Tústre*, ki wuh Masíh ká haqíqí martaba aur jalál ján len, ki wuh na sirf Dáúd ká betá, balki Dáúd ká Kḥudáwand bhí hai; yane *insáníyat* kí rú se betá, aur *ulúhiyat* kí rú se Kḥudáwand.

46. *Koi us ke jawáb men ek bát na bol saká.* Unhon ne is bhed par kabhí gaur na kiyá thá; pas lá-jawáb hue. Wuh us kí insání qadr se wáqif to the, magar us kí iláhí qudrat se náwáqif. *Kisí ká hiwáo na pará, ki us se phir kuchh*

tere páu w kí chaukí na karún, tú mere dahne baith?

45 Pas, jab Dáúd us ko Kḥudáwand kah-tá hai, to wuh us ká betá kyúnkar ṭhahrá?

46 Par koi us ke jawáb men ek bát na bol saká, aur us din se kisí ká hiwáo na pará, ki us se phir kuchh sawál kare.

sawál kare; yane dushmaní kí ráh se, aur use phansáne ke liye; agar-chi us ke dost, aur shágird us se sawál karte rahe honge.

FAIDE.

3. á. Bahut log naját kí ḍawat men buláe játe hai, magar áyá nahín cháhte, aur apne gunáhon men halák ho játe hai.

3. Un ká kḥún unhín ke sir hai. Naját kí ziyáfat un ke liye taiyár kí gai thí, aur buláhaṭ un ke pás pahunchí, par unhon ne na cháhá.

5. Dunyá ke shagl, agarchi zarú-rí hai, tau bhí un men bará kḥatra hai; aur jo log un men ḍube rahte hai, un kí halákat kuchh dúr nahín hai.

3—5. Injil ko na mánná, yih Kḥudá ke huzúr men beadabí, aur nashukri karná hai. Us ne apne Beṭe ko hamáre wáste ján dene ko bhejá hai. Hamári ḍawat us ne kí. Ek bará dastarkḥwán hamáre liye bichháya hai. Phir un sab niāmaton se munḥ pherná, yih na sirf Kḥudá ko gussa dilána, balki ap ko halák kar dená bhí hai.

9, 10. Bahut garib aur láchár naját páenge, aur bahut magrúr aur daulatmand jahannam men ḍále jáenge.

11. Jo Masíh ke pairau hone ká ḍawá karte hai, wuh us din ko yád rakhen, jab wuh un kí ázmáish karegá. Ek din átá hai, jab Masíh ki nazar un par paregí, aur wuh un

XXIII BĀB.

1 **T**AB Yisú logon aur apne shágirdon se kahne lagá : ki,

2 Faqíh aur Farísí Músá kí gaddí par baiṭhe hain :

ke dilon ko jánchegá, aur dekhégá, ki un ká libás kyá hai, áyá usí kí rástbázi hai, yá apní narástí ke chithre.

11—13. Záhír men Masíhí honá káfí nahín hai. Ham áp ko kyún dagá den ? Sirf sachchá ímán Masíh par, ki jis ká nishán díndári, aur pákízagí, aur farmánbardári hai, wuhí kam áegá. Is ke bad al-batta zabán ká záhírí iqrár hogá.

13. Riyákár, aur jo apní neki par bharosá karte hain, halák hong-e; aur un kí halákat durust hai.

21. Mul kí qánún, aur hákim ko mánná wájib aur lázim hai; magar wahín tak ki un ke qánún Kḥudá ke hukm ke barkhíláf na hon. Albat-ta Kḥudá ko pahle mánná farz hai.

30. Qiyámat men ham jalál aur

3 Is liye jo kuchh we tumhen mánne ko kahen, máno, aur ámal men láo, lekin un ke se kám na karo : kyúñki we kahte hain, par karte nahín.

khushí páenge, aur firishton kí mánind hong-e.

31, 32. Hamáre díndár azíz, jo mar gae, wuh khushnúdí men hain.

37. Kḥudá ko tamám díl se pyár karná cháhiye.

39. Apne paṛosí ko, apne barábar pyár karen.

42. Ai parhnewálo, Masíh ke haqq men tumhárá kyá gumán hai ? Wuh Dáúd ká beṭá, aur Dáúd ká Kḥudáwand bhí hai; agar use tum apná Kḥudáwand, aur Naját-dihanda manzúr na karo, to apne gunáhoñ men maroge, aur naját ko na dekhoge.

Is báb se ham Masíh kí dánái ko dekhte hain, ki wuh har ek dushman ko ṭhík jawáb de saktá, aur qáil kar saktá thá.

XXIII BĀB.

KḤULÁSA.

Masíh kí nasihat, ki Faqíhon, aur Farísíon kí achchhí talím mánná, magar un ke se kám na karná, khásskar un ke makr par na chalná cháhiye, 1—12. Un ke andhepan, aur riyákári ke sabab, un par áth bár afsos, 13—33. Yarásulám ke qárat hone kí khabar áge se dená, 34—39.

§ 122. Faqíhon aur Farísíon kí burí chál kí ittílá. Yarásulám.

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
23: 1-12 | 12:38, 39 | 20:45,46

1. Tab Yisú logon, aur apne shágirdon se kahne lagá. Samajh-

ná cháhiye, ki Yisú ab tak haikal meñ thá, aur jamáat us ke ás pás kharí thí. Un men se baze us ke shágird the, aur baze nahín. Faqíh aur Farísí chale gae honge, magar sháyad koi koi rah gae.

2. Músá kí gaddí par baiṭhe hain. Yane Músá ke qaím-maqám hain. Masíh goyá kalítá hai, ki Músá ke wasíle shariát milí, aur yih álim o fázil, jo shariát se wáqif hain, is kám par muqarrar hain, ki use parháen aur samjháen.

3. Jo kuchh mánne ko kahen, máno. In báton ke matlab kí kuchh hadd bándhna zarúr hai. Masíh kí murád yih nahín, ki un ke sab bátil dastúráat aur wáhiyát ko mánná cháhiye; magar yih kí jo kuchh

4 Ki we bháří bojhe jin ká utháná mushkil hai, bándhte, aur logon ke kándhon par rakhte hain; par ap unhen apní ek unglí se sarkáne par rází nahín hain.

5 We apne sab kám logon ko dikháne ke wáste karte hain; apne tawíz chauré, aur apne jubbon ke dáman lambe banáte hain.

Músá kí shariát men se wuh tumhen sikháen, us ko máno. Yih log Masíh ko jhúthá thahráte, aur kahte the, ki Us par ek deo hai. Pas Masíh ká matlab yih nahín ho saktá, ki aisi báton men un ko mán-ná munásib hai.

4. *Bháří bojhe*. Shariát ke dastúrat ap bháří bojh the; (Aqmál 15: 10), aur yih log jahán tak ho saktá, hadíson aur riwáyaton se un ko aur bhí bháří kar dete the; *aur logon ke kándhon par rakhte*, jis tarah jánwaron par bojh ládne ká dastúr hai. *Ek unglí se*, yane zara ishára tak nahín karte. Sirf auron par yih bojh ládte, ap bilkull nahín utháte.

5. *Apne tawíz chauré*. Khudá ká hukm Isráelíon ko yún húa, (Khur. 13: 16), ki “Yih” (shariát) “tere háth men ek alámat, aur teri ánkhon ke bích ek yádgár hogá; kyúнки Khudáwánd zabardastí se tum ko Misr se báhar nikál láyá.” Dekho Ams. 3: 1, 3; aur 6: 21 ko bhí. Is hukm ká matlab yih thá, ki *díl* kí ánkhon ke bích yádgár ho, yane bahut muazzaz, aur mahfúz. Lekin yih log rúhání matlab ko na pahunchkar, tawíz ke taur par ek do kháss áyaten, yane Khur. 11: 21; aur 12: 2—10; aur Istis. 6: 4—9; aur 11: 18—21, likhkar, apne máthon par bándhte the; ki goyá is tarah rakhne se Khudá ke ahkám mahfúz rahenge.

6 Aur mihmáníon men sadr jagah, aur ibádatkhánon men auwal kursí.

7 Aur bázáron men salám, aur yih, ki log unhen Rabbí Rabbí kahen, cháhte hain.

8 Par tum Rabbí na kahláo, kyúнки tumhárá Hádí ek hai, yane Masíh, aur tum sab bhái ho.

9 Aur zamín par kisú ko

Aur isí tarah, apne báen bázu par bhí bándhte the. Yih Faqíh, aur Farísí apne tawíz auron se ziyáda chauré banáte the, táki malúm ho, ki Khudá ke ahkám ziyáda mahfúz rakhte, aur un kí ziyáda tazím karte hain. *Jubbon ke dáman lambe bándhte hain*. Is dáman kí bábat dekho Gintí 15: 38—40; Istis 22: 12. Yih hukm is wáste húa, ki Isráelí log ise dekhkar Khudá ke sab hukmon ko yád karen.

7. *Rabbí*. Is lafz ke mane *bn-zurg*. Yahúdíon men tín darje is azmat ke the; yane *Rabb, Rabbí, Rabbán*. Un ká matlab yih thá, ki jis ká laqab yih ho, wuh bará álin aur ustád kahláne ke láiq hai.

8. *Tum Rabbí na kahláo*. Azmat ke aise laqab tumháre darmiyan na hon, kyúнки tumhárá Rabbí Masíh hai, aur tum sab bhái hokar ápas men barábar ho. Ek dústre par ghamand aur ziyádatí na kare.

9. *Kisú ko apná báp mat kaho*; yane dín ke muqaddame men. Jo haqíqí má báp hain, un se yahán murád nahín; aur na yih wuh báp hai, jo 1 Karint. 4: 15wín áyat men Pulús ne kahlí, “Main Masíh Yisú men tumhárá báp húa,” yane tum ne mere wasile Yisú Masíh men nayá janm páyá. Magar us kí murád yih hai, ki koi apná imán aur naját dústre ke háth men na samjhe, ki bedaryáft us kí hidáyat par chale; lakin har ek apne hí

apná báp mat kaho : kyunki tumhára ek hí Báp hai, jo ásmán par hai.

10 Aur na tum Hádí kah-láo, kyunki tumhára Hádí ek hai, yane Masíh.

11 Balki, jo tum men bará hai, tumhára khádím hogá ;

12 Aur jo áp ko bará jánegá, chhotá kiyá jáegá, aur jo áp ko chhotá samjhegá, so bará kiyá jáegá.

13 ¶ Ai riyákár Faqího aur Farísio, tum par afsos ! is liye ki ásmán kí bádsháhat ko logon ke áge band karte ho : na

tum áp us men játe, aur na jánewálon ko jáne dete.

14 Ai riyákár Faqího aur Farísio, tum par afsos ! ki bewáon ke ghar nigal játe, aur makr se lambí chaurí namáz parhte ho : is sabab tum ziyádatar sazá páoge.

15 Ai riyákár Faqího aur Farísio, tum par afsos ! ki tum tarí aur khushkí ká daura is liye karte ho, ki ek ko apne dín men láo, aur jab wuh á chuká, to apne se dúná use jahannam ká farzand banáthe ho.

16 Ai andhe ráh dikháne-

wáste, daryáft karke jo wájib aur durust hai, wuhí kare, kyunki har shakhs ko apná apná jawáb dene paregá ; aur 10wín áyat kí murád isi ke mutábíq hai.

11, 12. Yih báten Masíh ne bár bár káliq, aur in men aglí báton ká khlúsa hai. Is se ham daryáft karte hain, ki Masíh ká matlab yih nahín ki laqab se kuchh aisá harj hai, magar us par fakhr aur ziyádatí karná, yih harj kí bát hai, aur Masíh kí yihí murád hai. Har jagah chhote aur bare to hain, aur hamesha honge, magar jo bará hai, wuh áp ko sabhon ká khádím jáne, aur apní baráí par gurúr, aur Khudá ke ghar men hakimi na kare. Albatta Khudá aur insán donon us shakhs ke barákhiláf hain, jo áp ko bará kiyá cháhtá hai.

§ 123. Faqíhon aur Farísion par afsos. Yarusalam par wawailá. Yarusalam.

Matí.	Mark.	Lúk.	Yuhan.
23:13-39	12: 40	20 : 47.	

13. Ásmán kí bádsháhat ko logon ke áge band karte ho. Yin log na áp Masíh par ímán láte, na auron ko láne dete, aur isi tarah ásmán kí

bádsháhat ko goyá band karte the. Lúká men likhá hai, (11 : 52,) kí “Tum ne marífat kí kunjí le lí hai,” yane auron ko nahín síkháyá, aur unhen samajhne na diyá.

14. Bewáon ke ghar nigal játe ho, yane un ká mál aur warsa apne kám men khúchkar láte, aur is matlab ko hásil karne ke liye makr se bahut lambí chaurí namáz parhte the, táki yih bewáon un ko bahut dín-dár aur diyánatdár samajhkar, apná mál unhen supurd karne parrázi hon.

15. Sachche dín ke wáste sargarm honá wájib aur munásib hai ; aur is kám ke liye tarí aur khushkí ká daura, yane kamál mihnát aur mashaqqat karná farz hai ; lekin yih log khud-garazí se, aur nafa ke wáste yih kám karte the, aur riyákár aur bedín hokar apne shágirdon ko ráh i rást par nahín chaláte ; magar yá to unhen benasíhat chhorté, yá wáhiyát se un ke dilon ko bhar dete. *Jahannam ká farzand* ek Ibrání maháwara hai, aur us se murád jahannam ká wáris, yá hissadár.

16—22. In áyaton men qasmon kí bábat bayán hai, aur jo nasíhat un se nikaltí, wuh yih hai, ki kisi chiz kí qasam na khána cháhiye,

wálo, tum par afsos, ki kahte ho, Agar koí haikal kí qasam kháwe, to kuchh muzáyaqa nahín; par agar haikal ke sone kí qasam kháwe, to us ko púrā karnā zarúr hai !

17 Ai nádāno aur ai āndho, kaun barā hai, sonā, yā haikal, jo sone ko pāk kartí?

18 Phir tum kahte ho, Agar koí qurbángáh kí qasam kháwe, to kuchh muzáyaqa nahín; par agar nazr kí, jo us par charhtí, qasam kháwe, to us ko púrā karnā farz hai.

19 Ai nádāno, aur ai āndho: barā kaun hai, nazr, yā qurbángáh, jo nazr ko pāk kartí?

20 Pas jo qurbángáh kí qa-

sam khátá hai, us kí aur un sab chízon kí, jo us par charhí, qasam khátá.

21 Aur jo haikal kí qasam khátá hai, us kí aur jo us men rahnewálá hai, us kí bhí qasam khátá hai.

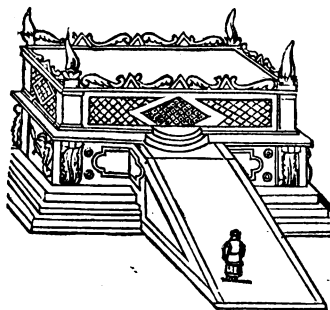
22 Aur jo ásmán kí qasam khátá hai, Kḥudá ke takht aur us par jo baiṭhnewálá hai, us kí bhí qasam khátá hai.

23 Ai riyákár Faqího aur Farísíó, tum par afsos ! kyúnki podína, aur anísún aur zíre kí dahyakí dete ho, par sharí-at kí bhárí báton yāne insáf, aur rahm, aur ímán ko chhoṛ diyá; lázim thá, ki tum unhen íkhtyár karte, aur inhen bhí na chhoṛte.

kyúnki Kḥudá hí málík hai. Yih log apní gumráhí men kahte the, ki Agar koí shakhs haikal kí qasam kháe, aur wuh bát jis kí bábat qasam kháí, púrí na kare, to kuchh muzáyaqa nahín; lekin jo haikal ke sone kí, yāne jo kḥazāne men hai, qasam kháe, use púrā karnā zarúr hai. Yih barí nádānī, aur gumráhí un kí thí, kyúnki kḥazāne men, jo

kuchh khássiyaṭ thí, wuh haikal se thí; aur nazr ne apní khássiyaṭ qurbángáh se, (dekho yih naqsha) aur qurbángáh ne apní khássiyaṭ haikal se, aur haikal ne apní khássiyaṭ Kḥudá se páí. Pas jo shakhs kisí chíz kí qasam khátá, wuh Kḥudá hí kí qasam khátá hai.

23. Baní Isráel ke bárah firqe the. Un men Lewí ká firqa dín kí

24 Ai andhe ráh dikhláne-wálo, ki machchhar chhán̄tte aur ún̄t ko nigal játe ho.

25 Ai riyákár Faqího aur Farísio, tum par afsos ! ki tum pyála aur rikábí ko úpar se sáf karte, par wuh andar lút aur burái se bhare hain.

26 Ai andhe Farísio, pahle pyála aur rikábí andar se sáf karo, ki báhar se bhí sáf hon.

27 Ai riyákár Faqího aur Farísio, tum par afsos ! ki tum sufedí phirí húi qabron kí mánind ho, jo báhar se bahut achchhí málum hotí hain, par bhítar murdon kí hadqíon aur har tarah kí ná-pákí se bharí hain.

28 Isí tarah tum bhí záhir

khidmat par muqarrar thá, aur un-hon ne Mulk i Kanáan men mirás na pái thí. Is liye un ke, aur kangálon kí guzrán ke wáste har ek Isráeli ko hukm húa, ki apní ámadaní ká daswán hissa de.—Ahh. 27 : 30 ; Gintí 18 : 24. Yih Faqíh aur Farísí aisí chhotí chhotí báton men shariát ke alhkám achchhí tarah mánte, aur ap ko bahut dindár jánte the ; magar shariát kí barí báton, yane insáf, aur rahm, aur ímán se gáfil rahte the.

24. Yih ek masal hai, aur is ká matlab chhotí báton kí barí hifázat, aur barí báton men gafilat karná hai. Yih log apne mál ká daswán hissa, aur kháskkar un chizon ká jo kam-qímat thin, benuqs dete the, tau bhí beinsáf, aur zálím, aur be-ímán the.

25—27. In áyaton ká matlab 28win áyat se záhir hai, ki yih log záhir men achche, magar batin men bure the.

29—33. Yih Faqíh aur Farísí

men logon ko rástbáz dikháí dete, par batin men riyákár, aur sharárat se bhare ho.

29 Ai riyákár Faqího aur Farísio, tum par afsos ! kyún-ki nabíon kí qabren banáte, aur rástbázon kí goren san-wárte ho,

30 Aur kahte, Agar ham apne bápádáon ke dinon men hote, to nabíon ke khún men un ke shárik na hote.

31 Isí tarah tum apne par gawáhi dete ho, ki tum nabíon ke qátilon ke farzand ho.

32 Pas apne bápádáon ká paimána bharo.

33 Ai sámpo aur ai sámp ke bachcho, tum jahannam ke azáb se kyúnkar bhágo ?

apní zabán se nabíon ko mánte, aur un ká qatl burá thahrákar, un kí qabron ko barí shán o shaukat se árasta karte ; magar jo in ke bápádáon ká, jinhon ne nabíon ko qatl kiya, mizáj aur chalan thá, wuh in ká bhí thá. Is wáste na sirf jism kí ráh se, balki mizáj aur chalan se bhí, yih ap ko apne bápádáon ke farzand thahráte hain ; yane unhin ke muwáfíq. *Pas apne bápádáon ká paimána bharo ;* ki goya apne gunáhon se ek halákat aur gárat ká paimána tum, mai apne bápádáon ke, bhar rahe ho. Ab tak wuh bilkull bhar nahin chuká hai, magar tum isi tarah bharte jáo, to wuh jald bhar jáegá. Tab Khudá ká gazab tum par názil hogá. Yih gárat, jáhan tak dunyáwi thí, un par tis baras bad áí, jab ki Yarúsalam Rúmíon ke háth se barbád húa. Gaur karná cháhiye, ki yih ní-háyat sakht malámat Masíh ke munh se niklí. Sach to yih hai ki jo malámat muláim-mizáj, aur

34 ¶ Is liye, dekho, main nabíon, aur dānāon, aur faqíhon ko, tumháre pás bhejtá hún; tum un men se bazon ko már dāloge, aur salíb par khínchoge, aur bazon ko apne ibádatkhānon men kore mároge, aur shahr bashahr satāoge.

35 Táki sab rástbāzon ká

narmdil, aur pák-niyat shaḡhs ke munh se nikle, wuh sab se saḡht, aur bhári hai; is wáste ki wuh bejá, aur sirf gusse se nahín, magar dili ranj se nikaltí hai.

34—36. Yahán Masíh kahtá hai, ki Main nabíon, aur dānāon, aur Faqíhon, yane apne rasúlon, aur ḡhādimon ko, jo nabíon, aur Faqíhon ke muwáfíq Khudá ke bhedon men dáná aur hoshyár honge, tumháre pás bhejúngá; magar main áge se jántá hún, ki tum un ko satāoge, aur már dāloge, jis tarah tumháre bāpdādon ne nabíon ko márá; aur aisá karke sab shahídón ká ḡhún, shurú se lekar áḡhir tak, tumháre sir hogá, aur kull sazá hadd tak kí tum par áegí. Ḳhudá kí parwardigári aur intizám men aksar aisá hotá hai, ki kisi qaum ko sharárat kí sazá fauran nahín miltí, magar jamá hotí játí, jab tak ki paimána bhar na jae; tab eká ek us sharír nasl par názil hotí hai. Isí tarah qaum í Yahúd ke gunáh ká paimána tís baras Masíh ke baḡ labrez huá, aur tabhí halákat un par ágaí. *Hábil rástbáz ke ḡhún se Baraḡhiyá ke beṭe Zakariyáh ke ḡhún tak*: yane shurú se lekar áḡhir tak. Is Zakariyáh kí bábat shubha hai, ki wuh kaun thá. Baze samajhte hain, ki wuh ek Zakariyáh thá, jis ká zikr Yúsuf Yahúdí muarriḡh kartá hai, ki jab Rúmíon ne Yarúsalam ko gárat kiyá, wuh sab se pichhe márá gayá.

ḡhún, jo zamín par baháyá gayá, tum par áwe, Hábil rástbáz ke ḡhún se Baraḡhiyá ke beṭe Zakariyáh ke ḡhún tak, jise tum ne haikal aur qurbángáh ke darmiyán qatl kiyá.

36 Main tum se sach kahtá hún, ki Yih sab kuchh is zamáne ke logon par áwegá.

Magar Masíh yahán kahtá hai, ki Tum ne us ko qatl kiyá, yane us waqt se peshtar wuh qatl ho chuká thá. Aur baze samajhte hain, ki wuh Zakariyáh, Yúhanná baptis-má denewále ká báp thá, magar us ke már dāle jáne ká kahín zikr nahín hai. Aglab hai, ki Masíh yahán Zakariyáh bin Yahúyadá ká zikr kartá hai, ki jo haikal aur qurbángáh ke darmiyán márá gayá thá. Dekho 2 Tawá. 24: 20, 21. Agar-chi wuh us jagah Yahúyadá ká beṭá likhá hai, na Baraḡhiyá ká; lekin Yahúdíon ká aksar dasṭur thá, ki do tín nám rakhte the; maslan Matí jo Lewí, aur Labbí jo Thaddí, aur Shamaún jo Patras aur Kefas, aur Sáúl, jo Pulús kahtá hai. Isí taur se kuchh taajjub nahín, ki Yahúyadá ká दूसrá nám Baraḡhiyá ho. Alhásil yih záhir hai, ki Masíh yahán kisi aise shaḡhs ká zikr kartá hai, jis se Yahúdí ḡhúb wáqif the, ki wuh nabíon ke silsile ke áḡhir men thá.

36. *Main tum se sach kahtá hún, ki yih sab kuchh is zamáne ke logon par áegá*; yane Yarúsalam ke gárat hone, aur Yahúdí qaum kí barbádí men. Yih sazá qaum kí sazá thí, kí bāpdādon kí ḡharábí beṭon par áí, magar áḡhirat men, jo sazá Ḳhudá un logon, balki sab gunahgáron ko degá, us men áyá insán apne bāpdādon ke qusúron men sharík hokar un ke sabab se

37 Ai Yarúsalam, ai Yarúsalam, jo nabíon ko már dáltá, aur unhen, jo tujh pás bheje gae, pathráo kartá hai, main ne kitní bár cháhá, ki tere larkeon ko, jis tarah murgí apne bachchon ko paron tale ikatthe kartí hai, jama karún, par tum ne na cháhá !

sazá pátá hai, yá nahín, yahán is bayán ki kuchhi hájat nahín.

37—39. *Ai Yarúsalam !* yane, ai Yarúsalam ke rahnewálo ; aur chúnki Yarúsalam Yahúdíon ká dar-us-saltanat thá, is se matlab yih, ki Ai qaum i Yahúd. Is misál men barí dilsozí se Masih apní muhabbat apne logon par zahir kartá hai, ki jis tarah murgí apne bachchon ko paron ke niche páltí, isi tarah wuh apne logon ko bachá-yá cháhtá thá, magar wuh rázi na the. *Tumhárá ghar wíran, wg.* Yane haikal, yá sháyad shahr. Yih donon wíran ho gae. *Ab se tum mujhe phir na dekhoge, wg.* Rahm karne ke din guzar gae. Main ne tum ko panáh aur naját dení cháhí, magar tum ne qabúl na kiya. Main ab phir tumhare darmiyan na áungá; jab tak ki yih sab sakhtiyon tum par na áen, aur tum bhí isi tarah na kahó, jis tarah in logon ne mere haqq men kahá, ki “Mubáarak hai wuh jo Khudáwand ke nám par átá hai.” Filhaqiqat bahuton ne Yarúsalam ke gárat hone ke bad aisá hí kahá, chunánchi yih kahná un ká Masih par imán láne se zahir hotá hai. Yá sháyad is ká matlab yih hai, ki tum mujh par imán lákar, phir apne aslí martabe ko pá jáoge, (Rúm. 11 : 25—32.) aur us waqt tum mujhe qabúl karke yih kahoge, ki “Mubáarak hai wuh,” wg.

FAIDE.

3. á. Ustádon, aur dín ke khá-

38 Dekho, tumhárá ghar tumhare liye wíran chhoṛá játá hai.

39 Kyúnki main tum se kahtá hún, ki Ab se tum mujhe phir na dekhoge, jab tak ki kahoge, Mubáarak hai wuh, jo Khudáwand ke nám par átá hai.

dimon kí wájibí izzat hamesha samajhná cháhiye.

3. Agar khádim i dín burá ho, to us kí chál par na chalná cháhiye; lekin jahán tak us kí nasihat achchhi ho, wahán tak mánná zarúr hai.

4. Admí aksar auron ko mushkil ráh batáte, aur ap ásan ráh par chalná cháhte hai.

11, 12. Hamári izzat farotani men hai. Jo sab se ziyáda farotan hai, wuhí sab se ziyáda izzatdar hai.

13—31. Faqíhon, aur Farisíon ke bayán men ham riyákári kí súrat sáf dekhte hai:—

1. Wuh auron ke liye ásmán kí bádsháhat ká darwáza band karte the, á. 13.

2. Wuh dindári kí poshák pahinte, tau bhí badchál aur sharír hokar bewáon ká mál urá dete, aur apní sharárat chhipáne ke liye lambí chauṛí namáz parhte the, á. 14.

3. Apne dín kí taraf auron ko láne men sargarm to the, magar apne nafá ke wáste dín men lákar, unhen aur bhí ziyádatar kharáb kar dete the, á. 15.

4. Jhúthí aur burí nasihat karte the, ki jis se qasmen befáida thahren, aur Khudá kí yád insán ke dil se játi rahe, á. 16—22.

5. Bátil-parast the. Chhotí báton ko bahut durustí se mánte, aur barí báton men gafilat karte the, á. 23.

6. Dikháne ke liye apná chál chalan sudharte the, magar apne dilon ko sáf nahín karte, á. 25—28.

XXIV BĀB.

1 **A**UR Yisú haikal se nikalke chālā gayā, aur us ke shāgird us pās āe, ki

7. Wuh nabion, aur waliṇ ki zāhirā barī tazim karte the, magar un ke qātilon kā chalan in men maujūd thā, ā. 29—31. Beshakk yih thīk riyākārī hai, aur Masīh ne bahut thīk is kā bayān kiya hai.

37. Halak honewāle gunahgāron par Masīh afsos karke, unhen bachāyā chāhtā, aur unhen apne pās bulātā hai; magar wuhī apnī halākat par mustajid haiṇ, is waste un kā halāk honā lāzim hai.

use haikal kī imāraten dikhāwen.

2 Yisú ne un se kahā, Tum yih sab chīzen dehhte ho?

38. Gunahgār halāk hogā. Khudā kā gazab hamesha sabr na karegā. Ek din ātā hai, ki gunahgār rahm ke waste pukārenge, par koi un kī na sunegā. Khudā unhen na bachāegā, aur kisi makhluq, mā bāp, bhāī bahin, dost āshnā, insān firishta, kisi men bachāne kī tāqat na hogi. Wāh, wāh, gunahgāron kī kaisi nādānī hai, ki apnī najāt se, aīn najāt ke waqt gāfil ho rahe haiṇ.

XXIV BĀB.

KHULĀSA.

Masīh kī nabūwat, haikal ke gārat hone kī bābat, 1, 2. Phir yih bayān kī us ke wāqa hone se peshtar kitnī aur kuisī qfaten dengū, aur Masīh ke āne ke waqt

kyā wāqa hogā, 3—31. Anjir ke darakhṭ se yih nasthat, kī Masīh kā ānā isī taur se maḥlūm kareṇ, 32—41. Pas un achche naukaron kī mānind, jo apne Khudāwand ke āne ke muntazir haiṇ, chāhiye, kī hum hosh-yār o bedār hon, 42—51.

§ 124. Ek bewa kī do chhadām. *Yarūsalam*.....
 § 125. Masīh kī ziyārat ke liye bāze Yūnāniṇ kā irāda. *Yarūsalam*.....
 § 126. Yahūdion kī beṭiqādī kā zikr. *Yarūsalam*.....
 § 127. YISÚ KĀ HAIKAL SE NIKALKAR, US KĪ BARBĀDĪ, AUR APNE SHĀGIRDON KĪ ĀZMĀISHON KĪ PESHGOĪ KARNĀ. *Yarūsalam. Zaitūn ke pahār par*.....

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
.....	12:41-44	21: 1-4	
.....	12:20-36
.....	12:37-50
24:1-14	13: 1-13	21: 5-19	

1, 2. Haikal se nikalkar, jaisā 23wen bāb ke ākhir men likhā hai, wuh phir kabhī us men na gaya. Us waqt wuh pūrab ke darwāze se niklā hogā, kyūnki wuh Zaitūn ke pahār kī taraf thā, aur Masīh us

waqt udhar jātā thā. Us taraf kā pushta qarīb chha sau fuṭ unchā, aur bare bare pattharon se bahut mazbūt banā thā. Markas likhtā hai kī shāgirdon ne pattharon kī taraf ishāra kiya, aur Yūsuf mu-

main tum se sach kahtá hún, ki Yahán ek patthar patthar par na chhútegá, jo na giráyá jáegá.

3 ¶ Aur jab wuh Zaitún ke pahár par baithá thá, us ke shágirdon ne k̄hilwat men

arrikh kahtá hai, ki “Us díwár men kaí patthar 45 háth lambe, aur 6 háth chaure the.” Yahúdí samajhte the, ki yih imárat kabhí barbád na ho sakegi; aur beshakk yih log bhí jo Masíh ke sáth us waqt the, aisáhi samajhte the; lekin Masíh yahán kahtá hai, ki Yih imárat jise tum aisi mazbút aur k̄húbsúrat samajhte ho, bilkull mismár hogi, yahán tak ki ek patthar dústre patthar par na rahegá. Yih bát qarib chális baras bad púri húi; chunánchi Rúmí bádsháh ke bete Titus ne, jo fauj ká sipahsálár thá, us ko san sattar Íswí men le liyá. Yúsuf is warídat kí bábat yún likhtá hai, ki “Shahr le lene ke bad Titus ne hukm kiya, ki tín qilaon ko chhorkar, tamám shahr aur haikal ko dhá den; aur faujwálon ne is hukm ko yahán tak púra kiya, ki díwáron kí neo tak khod dáli, aur itná use benishán kar diya, ki koí pahchán na saktá thá, ki yahán kabhí haikal thí.” Aur Maimonadis ek Yahúdí muarrikh bhí kahtá hai, ki “Tirantiús Rúfas ne, jo ki Titus kí fauj ká ek afsar thá, haikal kí bunyád par hal chawáe.” Tab yih nabúwat Mikáh nabí kí púri húi, ki “Saihún khet kí tarah jotá jáegá.”—(3 : 12.) Yih sab barbadí Khudá kí taqdír ke bamújib áí. Larái se peshtar, Títus ne cháhá thá, ki us ko, aur k̄hasskar haikal ko bacháe, aur isi liye us ne Yúsuf muarrikh ko kaí bár Yahúdíon ke pás bhejá, aur paigám diya, ki apní bagawat ko chhoro, aur shahr mere qabze men kar do; to main tum ko muáf karúngá, aur tumhá-

us pás áke kahá, Ham se kah, ki yih kab hogá? aur tere áne ká aur zamáne ke ákhir hone ká nishán kyá hai?

4 Tab Yisú ne jawáb men un se kahá, Khabardár, koí tumhen gumráh na kare.

rá shahr gárat na hogá; magar Yahúdíon ne is ghamand par bharosá karke, ki Khudá hamári taraf hai, aur hamári shahr-panáh bhí niháyat mazbút hai, us kí na suní, aur yahán tak barí jánfishání, aur himmat se us ká muqábila kiya, ki ákhir ko jab shahr us ke qabze men áya, tab Rúmí sipáh bahut gussa hokar ruk na saki, aur shahr men phailkar, mard o aurat sabhon ko már dála, aur gharon men ág lagá di. Phir Yahúdí log, jo panáh ke liye haikal men bhág gae the, jab unhon ne dekhá, ki kuchh na bachegá, tab ap kaí barámadon men ág lagá di. Us waqt Rúmí fanj hamla karke haikal men ghus pari, aur ek sipáhi ne bagair hukm ke, ek mashál k̄hass haikal ke andar phenki, tab jald us men ág lag uthí. Titus ne us ke bujháne ká hukm kiya, lekin us zor o shor ke hal chal men kaun kis kí suntá thá? Sipáhíon ne haikal par dháwá kar diya, aur kisi tarah se na ruk sake.

3. *Us ke shágirdon ne kahá.* Markas ke bayán se malúm huá, (13 : 3.) ki jinhon ne yih púchhá, wuh Patras, aur Yaqúb, aur Yúhaná, aur Andryás the; lekin aur bhí un ke sáth honge. *Yih kab hogá, wg. ?* Yahán tén sawál hain. *Pahle.* Yih gárat kab hogí? *Dústre.* Masíh ke áne kí, (yani Yarúsalam kí gárat ke liye) kyá nishánín hongí? *Tisre.* Zamáne ke ákhir hone ke kyá nishán hongé? Masíh pahle sawál kí bábat sáf kahtá hai, ki Koí insán nahín jántá : sirf Khudá us waqt se wáqif hai, aur wuh tum ko faqat nisháníon se ágáhi detá hai.

5 Kyúnki bahutere mere nám par áwenge, aur kahenge, ki Main Masíh hún; aur bahuton ko gumráh karenge.

6 Aur tum laráion aur laráion kí afwáh kí khabar sunoge; khabardár, mat ghabráiyo : kyúnki un sab báton ká

Tum hoshyár raho. Dústre aur tísre ke jawáb ápas men mile húe hain, aisá ki kabhí ek ká zikr hai, aur kabhí dústre ká; aur kabhí kabhí un men tafríq karná mushkil hai. Aur is ká sabab yih hogá, ki yih donon wáridáten ápas men muwáfiqat rakhti hain, aur jo zikr ek ke láiq hai, wuh dúsrí ke bhí láiq hai. Sach to yih hai, ki bázi báten is nabúwat men samajhná mushkil hain; magar gaur karná cháhiye, ki sál saf tawarikh ke taur par áge se bayán karne kí murád nahín thí; sirf bázi álamáton, aur nishánon se apne logon ko ágáh kar dená thá, taki wuh us ke liye taiyár hon, aur jo us ne kahá, wuh is ke wáste káfí hai.

5. *Mere nám par áwenge*; yane Masíh ke nám par:—yih kahte húe ki Ham Masíh hain. Tum khabardár ho, aur un ke píchhe mat chalo. Yahúdí us waqt Masíh ká inti-zár kar rahe the.—(Matí 2 : 1, 2.) Is wáste bahuton ne dawá kiya, ki ham Masíh hain; aur bahut log un ke sabab gumráh húe. Yúsuf muarikh kitnon ká zikr kartá hai. Wuh yún likhtá hai, ki “Mulk jadúgaron aur dagábázon se bhar gayá thá, jinhon ne bahuton ko wargaláná, aur bayabán men le gae, taki apní karámaten dikháen.” In men se Dosíthius Sámri ká zikr hai, jis ne ap ko Masíh kahá; aur Shamaún majúsi, jo ap ko Khudá ká betá kahtá thá; aur Túdas, jis ne bahut logon ko dhokhá dekar kahá, ki Main Yardan nadí ko do hisse karke bích

honá zarúr hai, par ab tak ákhir nahín hai.

7 Ki qaum qaum par, aur bádsháhat bádsháhat par charh áwegí, aur kál aur marí paregí, aur jagah jagah bhúnchál áwenge.

8 Yih sab kuchh musíbaton ká shurú hai.

men rasta banáungá. Alqissa chaubis shakhson ká zikr hai, ki jinhon ne Adrian Qaisar ke waqt se lekar, san ek hazár chha sau bayási, Íswí tak Masíh hone ká dawá kiya.

6—8. Afaten is dunyá men bár bár áti hain, magar tawarikhon se malúm hotá hai, ki un dinon men bahut ziyáda thín. Derh baras ke ásse men char Rúmí bádsháh, yane Nero, Galba, Otho, Vitellius, apne sipáhiyon ke háth se qatl húe; aur in tabdílon aur inqilábon ke sabab se tamám Rúmí bádsháhat men bahut laráión barpá huín, aur bahut log máre gae. Phir Qaisarya shahr men Yahúdí aur Suriyáni ápas men jhagarne lage, aur do hazár Yahúdí us waqt máre gae. Tab Yahúdíon ne bahut gussa hokar, tamám mulk i Suryá par dháwá kiya, aur bahut der tak donon ápas men larhte rahe. Is ke siwá, unhín dinon, mulk i Ítalí men bahut sakht larái huí, aur akál bhí pare. Injíl men likhá hai, ki ek akál kí peshingóí Agabús se huí—Aam. 11 28. Is akál ká zikr kaí muarrikh karte hain, khásskar Yúsuf ká bayán yih hai, ki “Yarúsalam men aisá sakht akál thá, ki bahut log bhúkh se mar gae.” Aur Klaudius bádsháh, jab tak takht-nashin rahá, yane iktális se chauwan san i Íswí tak ke ásse men char dafa Rúm aur Yahúdiya aur Yúnán men akál pare. Aur maríon aur bhúnchálón ká bhí zikr hai; magar in sab ká bayán túl samajhkar yahán nahín likhá. Lúk. 21 : 11 men likhá hai, ki is ke siwá Masíh

9 Tab we tumhen aziyat men dāl denge, aur tumhen mār dālenge; aur mere nām ke sabab sab qaum tum se kīna rakhengī.

10 Us waqt bahutere thokar khāenge, aur ek dūsre ko pakarwāegā, aur ek dūsre se kīna rakhegā.

ne kahā ki “Bhayānak chīzen aur bare bare nishān āsmān se zāhir hongē.” Is kī bābat Yūsuf, jis ne kabhī is nabūwat kā zikr na sunā hogā, aur Yahūdī hone ke sabab se Isāion kā dushman thā, yun likhtā hai, ki “Ek sitāra, talwār kī sūrat, shahr ke ūpar thāhrā, aur ek dum-dār sitāra tamām sāl dikhāī detā rahā. Aur Īd i fash ke din, qurbāngāh ke ās pās, ek barī roshnī rāt ke waqt ādhe ghantē tak chakmaktī rahī, is qadar kī goyā din ho gayā. Haikal kā pūrāb taraf-wālā phātak, jo pītāl kā banā thā, aur bamushkil bis ādmīon se band hotā thā, āp se āp ek rāt khul gayā. Aur Īd i fash ke thore dinon bād sūraj ke dūbne se peshtar, larāion kī gārīān, aur hathiyār-band sipāhī bādalon men daurte hūe dikhāī diye, aur barī āwāz goyā barī jamāat kī, Haikal se niklī, kī Ham yahan se chale jāen.” Aur wuh yih bhī likhtā hai, ki “Chār baras larāī ke shurū hone se peshtar Anarās kā betā Yisū, ek beilm kisan Īd i khaima men jabāyā, aur tab tak shahr men amn, aur khushhālī bāqī thī, yih pukārne lagā, kī Pūrāb se āwāz, aur pachchham se āwāz, aur chāron taraf se Yarūsalam, aur is muqaddas haikal ke barkhilāf ek āwāz ke āwāz:—ek āwāz dūlah, aur dulhan, aur tamām qaum ke barkhilāf.” Hākimon ne koron se use mārā, magar korē kī har ek mār par wuh pukārā, “Afsos, afsos, Yarūsalam par afsos!” aur isī tarah roz roz, sāt baras tak wuh pukartā rahā; yahan tak kī Yarūsalam ke muhāsare

11 Aur bahut jhūthe nabī uthenge, jo bahuton ko gum-rāh karenge.

12 Aur bedīnī ke barh jāne se bahuton kī muhabbat ghaṭ jāegī.

13 Par jo ākhir tak sahegā, wuhī najāt pāwegā.

14 Aurbādshāhat kī khush-

men mārā gayā, aur marte waqt wuh pukārā, “afsos mujh par bhī!”

9—13. Injil ke har ek parhnewāle ko malūm hai kī yih bāten sab pūrī hūin; aur un dinon kī tawārīkhon se aur bhī zāhir hai. Dekho Aam. 4: 3, 5, 6, 7; aur 16: 23, 24; aur 18: 12; aur 24: 24; aur 25: 23; aur 7: 59; aur 12: 2. Aur aur bahut sā bayān isī taur kā hai. Tawārīkhon se daryāft hotā hai kī tīn sau baras tak Isāī log bār bār, har jagah, har taur se satāe jāte the.

Yahan gaur karne kī jagah hai kī Masīh agar dagābāz hotā, to apne logon ko aisī musibaton, aur sakhtion kī khabar dekar na darātā, balki dunyāwī khushī aur martabe kā wāda kartā. Yih ek pakki dalīl hai kī Masīh sachchā hai. Aur jo bāten 10, 11, 12wīn āyaton men likhī hain, yih bhī bār bār bahut mulkon aur har zamāne men pūrī hūin, yahan tak kī in sab kā bayān tūl hai. *Jhūthe nabton* se murād jhūthī rāh batānewāle. *Par jo ākhir tak sahegā, wuhī najāt pāegā.* Masīh ne aksar yih bāt kahī. Jo shakhs in sab mushkilon par galīb atā hai, aur thokar na khākar, ākhir tak rāh par chaltā rahe, wuhī najāt pāegā; na wuh jo shurū men sīdhā chale, aur thore dinon bād bhatak jāe.

14. *Aur bādshāhat kī khushkhabarī kī manādī tamām dunyā men hogī.* Is bāt kī Injil āp gawāh hai. Us men Pulūs kahtā hai, kī “Manādī āsmān ke tale har qaum ko

khbarí kī manádī tamám dunyá men hogí, táki sab qaumon par gawáhí ho; tab ákhir hogá.

15 Pas, jab tum us wíran karnewálí makrúh chíz ko, jis kī khabar Dániel nabí ne dí, pák jagah men khare de-

húí.”—Kal. 1: 6, 23. Phir yih kī Rómíon ke “ímán kī shuhrat tamám dunyá men phailí.”—Rúm. 1: 8. Phir yih kī us ne Arabistán men manádí kī.—Gal. 1: 17. Aur phir Yarúsalam se lekar, chaugird Iluriqum tak; (Rúm. 15: 19;) yane Maqdúniya kī sarhadd ke Sú-be men. Aur yih bhí sábit hai, ki us ne Kochak Eshíá, aur Yúnán, aur Krit tápur men safar karte hús Injíl kī manádí kī; aur yih kī wuh Itálí men gayá, aur galíban Ispen aur Fráns men bhí—Rúm. 15: 24-28. Aur us waqt ke báqí rasúl jo the, wuh bhí gáfil, aur sust na rahe honge. Yih káfi aur púrí gawáhí hai, ki jo mulk un dinon men *dun-gá* kahláthe the, is wáste ki aur mulkon se waqífiyat na thí, yane Rúmí saltanat ke mulkon men, Injíl kī khabar tís baras ke ásse men ho gai, aur kalisyáen un men jama húín. *Táki sab qaumon par gawáhí ho*; yane yih Injílí waz sab qaumon ke darmiyán un ke liye ek sabút hogá, ki jo tafriq Yahúdíon aur Gair-qaumon men ab tak rahí, wuh mit jáne par hai. Tab tak ilhám kī barkaten Yahúdíon men thín, ki wuh Khudá ke kháss log, aur us ke paigám unhín ke pás bheje gae the. Pas jab Khudá ne Injíl ko sab logon tak pahuncháyá, yih un ke liye ek sabút thahrá kī sharaí intizám jo Músá ke waqt se muqarrar huá, aur jis ko Yahúdí log mánte rahe, wuh mauqúf hone par hai. *Tab ákhir hogá.* Yane is sharaí intizám ká ákhir. Yahúdíon kī diní rasmen uth jáengí, aur un

khoge, (jo parhe, so samajh le:)

16 Tab jo Yahúdiya men ho, paháron par bhág jáe:

17 Aur jo kothe par ho, na utre ki apne ghar se kuchh nikále:

18 Aur jo khet men ho,

ká shahr aur un kī haikal gárat hogí.

§ 128. Yarúsalam ko barbád, aur Yahúdí saltanat aur áhd ko tamám karne ke liye Masíh ke áne kī álamaten. *Zaitún ke pahár par.*

Matí. [Mark. | Lúk. | Yúhan. 24:15-42 | 13:14-37 | 21:20-36]

15. *Wíran karnewálí makrúh chíz.* Sab Gair-qaum Yahúdíon ke nazdík makrúh the.—Aamál 10: 28. Yahán is makrúh wíran karnewálí chíz se murád Rúmí fauj hai; chunánci Lúká ke bayán se zahir hai. Lúká 21: 20. Yih log makrúh the, na sirf is sábab se ki Gair-qaum, magar kháss is sábab se ki but-parast the, aur apne nishánon par bádsháh kī taswir, aur uqáb kī súrát rakhte, aur un kī pújá karte the. (Dekho 189 safha men naqsha.) Yih nishán but-parastí ká nishán hokar, makrúh chíz thahre. *Jis kī khabar Dániel nabí ne dí.* Dán. 9: 26, 27; aur 11: 31; aur 12: 11. *Pák jagah par khare dekhoge.* Yane haikal men, yá sháyad Yarúsalam men, yá Yarúsalam ke chaugird, ki wuh sab muqaddas kahlátá thá. Yúsuf bayán kartá hai, ki “Rúmí fauj ne apne nishánon ko haikal ke púrab darwáze par khará karke, wahán un kī pújá kī.” Sháyad isí bát se yahán murád ho, yá us waqt se, ki jab Rómíon ne us pák shahr ko gherkar, apne nishán cháron taraf khare kiye.

16—21. In áyaton ká matlab yih hai, ki barí musibat us waqt, na sirf shahr i Yarúsalam, balki tamám

píchhe na phire, ki apne kap-
re le.

19 Par un par afsos, jo un
dinoṇ peṭwáliāṇ, aur dúdh
pilánewáliāṇ hoṇ !

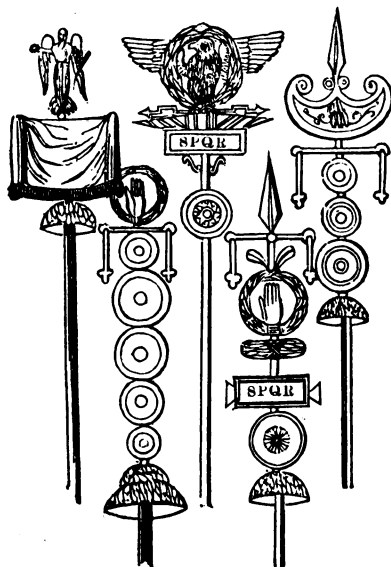
20 So tum duḍ mángo, ki

mulk i Yahúdiya par áegí; magar
tum mere log, jo us waqt hoge, jald
bhág jáo, aur hifázat kí jagah meṇ
panáh lo. Yúsibius, ek un dinoṇ
kí kalisyá ká muarriḱh likhtá hai,
ki “Ísaíon ne in báton se ágáh ho-
kar, waisáhi kiyá, aur un meṇ se
koí halák na huá. Wuh ḱhásskar
Pillá, aur aur shahron meṇ, jo Yar-
dan ke pár the, bháge, aur wahán
jákar bach gae.” *Duḍ mángo, ki*

tumhárá bhágná járe meṇ,
yá sabb ke din, na ho :

21 Kyúnki us waqt aisi
barí musíbat hogí, ki dunyá
ke shurú se ab tak na kabhí
huí, na hogí.

*tumhárá bhágná járe meṇ, yá sabb
ke din na ho ; is wáste ki tumhen
jald bhágná cháhiye, aur ṭhand ke
sabab, járe meṇ ziyáda musíbat ho-
gí, aur sabb ke din tum dúr safar
nahín kar sakte ho ; chunánchi
shahron, aur gáon ke phátaḱ us din
band rakhte, aur Yahúdí log musá-
firon ko áne jáne nahín dete the ;
aur yih pahári mulk thá, is liye aur
ráheṇ na thín.*

21. *Aisi barí musíbat hogí, wg.*
Lúká bayán kartá hai, ki yih musi-
bat kis bát meṇ hogí; yane “wuh
talwár kí dhár se gir jáenge,
aur log unheṇ bandhwákar, sab
qaumon meṇ le jáenge, aur jab tak

qaumon ká waqt púra na ho, Yarú-
salam qaumon se raundá jáegá.”—
Lúk. 21: 24. Yih sab Yahúdíon
ke haqq meṇ púra huá. Yúsuf
likhtá hai, ki “aisi musíbat kabhí
kisí dúsrí qaum par na parí;” aur

22 Aur agar wuh din ghaṭáe na játe, to ek tan naját na pátá, par barguzídon kí khatír, wuh din ghaṭáe jáenge.

23 Tab agar koí tum se kahe, ki Dekho, Masíh wahán, yá yahán hai, to na mán-ná.

24 Kyúnki jhúṭhe Masíh aur jhúṭhe nabí uṭhenge, aur aise baṛe nishán, aur karámaten dikháwenge, ki agar

wuh hisáb kartá hai, kí sárhe terah lákh Yahúdí us waqt máre gae. Aur yih bhí tahqíq hai, kí jo bache, wuh tamám dunyá ke mulkon men gulámí men beche gae, yá parágandá aur áwára phire; aur yihí un ká hál ab tak ho rahá hai. Pas yúnhi wuh lanat jo unhon ne apne, aur apní aulád par lí thí, un par áí. kí “us ká,” yane Masíh ká “khún ham par, aur hamárá aulád par ho.” Matí 27 : 25.

22. *Barguzídon* se murád Masíh ke log; yane Isái hain. Un kí khatír is musibat ká waqt bahút der tak na ṭhahrá. Yúsuf likhtá hai, kí “Títus ne pahle tadbír kí, kí shahr ko gherkar, Yahúdíon ko bhúk se tang karke apne qabze men láe, aur isí tarah us ne der tak kiyá. Akhir ko Yahúdíon ne ní-kalkar, Rúmi fauj par hamla kiyá, aur shikast khái. Tab Rúmi fauj un ke sáth shahr men dar áí, aur isí taur se us ko waqt se peshtar le líyá.” Pas is tarah din ghaṭáe gae. *Naját na pátá*; yane koí maut se na bachta.

23—26. Yahúdí log, khashskar us waqt, Masíh ká intizár kar rahe the, aur isí sabab se bahut shakhs Masíh hone ká dāwa kar uṭhe, aur bahuton ko gumráh kar diyá. Masíh apne logon ko jatá detá hai, kí tum un ke píchhe mat jáo. Tum

ho saktá, to we barguzídon ko bhí gumráh karte.

25 Dekho, main tumhen áge hí kah chuká.

26 Pas agar we tumhen kahen, kí Dekho, wuh jangal men hai, to báhir na jáiyo; yá, kí dekho, wuh koṭhrí men hai, to na mániyo.

27 Kyúnki jaisí bijlí púr-rab se kaundhke pachchhim tak chamaktí, waisá hí Ibn í Ádam ká áná bhí hogá.

jánte ho, kí Masíh á chuká, aur yih zarúr jhúṭhe honge.

27. *Jaisí bijlí púr-rab se kaundh-ke, wg.* Is se Masíh ke áne kí *taraf* murád nahín, magar us ke áne ká *taur*. Ekáek, nághání se, jab kí log us ká intizár na karte honge, bijlí ke kaundhne kí tarah wuh áegá. *Ibn í Ádam ká bhí áná hogá.* Yahán shubh paidá hotá, kí yih *áná* kyá hai : áyá Yarúsalam kí gárat ke liye, yá hashr ke din dunyá ke insáf ke liye. Is mushkil ko ásan karne ko in báton par gaur karná cháhiye. *Pahle*, kí yihí do khashs wáqae hain, kí Masíh ne in ke hone men kahá, kí Main, yá khashs áp házir húngá, yá apne insáf aur intiám kí rah se áungá. *Dústre*, kí Yarúsalam kí gárat usí ká áná thá, yane us ká kám. Us ne yih gárat Yahúdíon ke gunáh ke sabab karái, chunnáchi Injíl men us ká yihí bayán hai. *Tústre*, kí yih do wáqae, yane Yarúsalam kí gárat, aur ákhirí din men dunyá kí gárat, donon ápas men bahut báton men muwáfíqat rakhte hain. *Chauthe*, is wáste, jo bayán ek ká hai, wuhí dústre ká bhí ho saktá hai. *Páncḥwe*. Pas yahán ká bayán isí taur ká hai, yane us kí auwal murád Yarúsalam kí gárat se hai, magar is ke siwá, wuh aisá hai, kí

28 Kyúunki jahán murdár ho, wahán giddh bhí jamá hongé.

29 ¶ Un dinon kí musibat ke bád, turt, súra andherá ho jáégá, aur chánd apní roshní na degá, aur sitáre ásmán se gir jáenge, aur ásmán kí qúwatén hil jáengí.

30 Tab Ibn i Ádam ká nishán ásmán par zâhír hogá; aur us waqt zamín ke sare gharáne chhátí pítenge, aur Ibn i Ádam ko barí qudrat aur jalál ke sáth ásmán kí badlón par áte dekhenge.

31 Aur wuh narsinghe ke bare shor ke sáth apne firish-ton ko bhejégá, aur we us ke

barguzídon ko, cháron taraf se, ásmán kí is hadd se, us hadd tak, jamá karenge.

32 Ab anjír ke daraáht se ek tamsíl síkho, kí Jab us kí dâlí narm hotí, aur patte nikle, tum jánte ho, kí garmí nazdík hai.

33 Isí tarah jab yih sab dekho, to jáno, kí wuh nazdík, balki darwáze hí par hai.

34 Main tum se sach kahtá hún, kí Jab tak yih sab kuchh ho na le, is zamáne ke log guzar na jáenge.

35 Ásmán aur zamín tal jáenge, par merí báten hargiz na talengí.

36 ¶ Lekin us din aur us

Masíh ke dúsrí bár áne par bhí lagáya já saktá hai.

28. *Jahán murdár ho wahán giddh bhí jamá hongé.* Is áyat ká matlab yih hai, kí main Yarásalam kí gárat ke liye áungá, yane wasíle kí ráh se; kyúunki yih shahr murdár kí tarah hai, aur yih Rómí fauj, jo áegí, giddh kí tarah. Is ke síwá sab jánte hain, kí un ke nishánon par giddh kí taswir baní thí, aur Masíh ne, goyá batin kí nazar se, un uqábón ko dekhá hogá. Pas wuh kahtá hai, kí Is fauj ko wasíla karke, main áungá.

29—31. Yih bayán aísá hai, kí qiyámat ke din se zâhírâ ziyáda iláqa rakhtá hai; tau bhí ho saktá hai kí Yarásalam kí gárat ká bayán samjhá jae. Nabúwatón men sú-raj ká andherá ho jáná, aur chánd ká apní roshní na dená, aur sitáron ká ásmán se gir jáná, aur ásmán kí qúwatón ká hil jáná, in sabhon se murád mulkí hákimón kí barbádi, aur un ke íkhtiyár ká mauqúf ho jáná hai. Is taur se Ibn i Ádam ká

nishán tab zâhír húa, jab Rómí fauj Yarásalam ko gárat karne ke liye jamá húi; aur *zamn ke gharáne*, yane sab Yahúdiya ke log, us waqt bará máam kar rahe the. Tau bhí yih báten púri takmíl qiyámat ke din, paengí — Dekho 1 Tass. 4: 16.

32—35. Masíh anjír ke daraáht se nasíhat detá hai, kí jis tarah us men patte nikalte húe dekhkar, tum jánte ho, kí garmí ká mausim nazdík áyá, isí tarah in nishánon se, jo main ne tum se kahe, ján sakte ho, kí yih gárat nazdík hai. Aur wuh kahtá hai, kí isí pusht ke zamáne men yih wáqa hogá; yane tis chális baras ke árse men. Chunáuchi aísá hí húa. Masíh kí báten sab sach thahartí hain, aur un ká tal jáná muhál hai.

36. Markas men likhá hai, (13: 32,) kí Betá bhí nahín jántá hai, magar sírf Báp, aur wuh sáf sáf us waqt ko zâhír nahín kíyá cháhtá. Yahan ek mushkil hai, yane agar Masíh men Ulúhiyat thí, to wuh kyún nahín jántá thá? Is ká ja-

gharī ko, mere Bāp ke siwā, āsmān ke firishton tak koi nahīn jāntā.

37 Jaisā Nūh ke dinon men hūā, waisā hī Ibn i Ādam kā ānā bhī hogā.

38 Kyūnki jis tarah un dinon men tūfān ke āge, khāte, pīte, byāh karte, byāhe jāte the, us din tak ki Nūh kishtī par charhā,

39 Aur na jānte the, jab tak ki tūfān āyā, aur un sab ko le gayā; isī tarah Ibn i Ādam kā ānā bhī hogā.

40 Do ādmī khet men hon-ge; ek pakrā, dūsrā chhorā jāegā.

41 Do auraten chakkī pīstīān hongī; ek pakrī, dūsrī chhorī jāegī.

wāb yih hai, ki Masīh haqīqī insān bhī thā, aur insān hokar behadd o bepāyān nahīn thā, aur sab kuchh nahīn jāntā thā. Jab laṛkā thā, tab wuh qadd aur hikmat men barhā. (Lūk. 2 : 52.) Aur insān hokar us ne insān ke taur par kalām kiyā, dalilon se apnī bāt ko sābit kiyā, pūchhā, parhā, sikhā, khāyā, piyā, aur gunāh chhorkar insān ke mu-wāfiq apne sab kām kiye. Yih bāt wuh Ulūhiyat kī rāh se nahīn kah-tā hai.

37—39. Is kā matlab yih nahīn, ki yih sab kām durust nahīn hain, magar yih, ki yih log apne dunyāwī kām karte hūe, us buri āfat se, jo un par ānewālī thī, gāfil rahe.

40, 41. *Pakre jāne se*, yahān murād gālban maut hai; yā shāyad bac-hāe jāne ke liye.

§ 129. Phir hashr ke din, Masīh kā ākhiri bār ānā. Bedārī kī nasihat. Tamsilāt. Das kunārīān. Pāñch tope. *Zaitūn ke pahār par.*

42 ¶ Is liye jāgte raho : kyūnki tumhen maḷum nahīn, ki kis gharī tumhārā Kḥudā-wand āwegā.

43 Par yih tum jānte ho, ki agar ghar ke mālīk ko maḷum hotā, ki choh kis gharī āwegā, to wuh jāgtā rahtā, aur apne ghar men sendh mārne na detā.

44 Is liye tum bhī taiyār raho: kyūnki jis gharī tumhen gumān na ho, Ibn i Ādam āwegā.

45 Pas kaun hai wuh diyā-natdār aur hoshyār kḥādīm, jise us ke kḥāwind ne apne naukar chākaron par muqar-rar kiyā, ki waqt par unhen khānā de ?

46 Mubārak hai wuh kḥā-

Matī.	Mark.	Lūk.	Yūhan.
24:43-51			
25: 1-30			

42—45. Is tamam bayān men ham sabhon ke wāste yih nasihat hai, ki ham jāgte rahen, aur hosh-yār hon. Ham nahīn jānte, ki Ma-sīh kis waqt āegā; chunānchi Kḥudā ne yih bāt sāf sāf ham par zāhir nahīn kī, magar ham jānte hain, ki wuh jald aur nāgahān āegā, aur agar yih ānā hamāre jite jī na ho, to maut kā din hamāre liye yihī us kā ānā hai. Pas taiyār rahnā chā-hiye.

45—51. Jo Kḥudā ke ghar yāne kalisyā men kḥādīm hain, in āyat-on men unhin ke wāste nasihat hai. Masīh ne apnī kalisyā men kitnon ko mukhtār kar diyā hai; pahle, Rasūl, un ke picḥhe Kḥādīm i dīn, ki yih us ke logon ko un kī rūhānī kḥurāk den, aur is pāk ghar kā bandobast karen. Yih us kī gair-hāzirī men usī ke kḥādīm hain.

dim, jise us ká kháwind ákar aisá hí karte páwe.

47 Main tum se sach kahtá hūn, ki Wuh use apne sab mál par mukhtár karegá.

48 Par agar wuh bad khádim apne dil men kahe, ki Merá kháwind áne men der kartá hai;

49 Aur apne ham-khidmaton ko márne, aur matwálon ke sáth kháne píne lage ;

Agar apne Khudáwand ke hukm ke bamújib, apná kám karen, to mu-barak hain. Wuh inhen *apne sab mál par mukhtár kar degá*; yane barí izzat, aur jalál ká unhen ajr milegá. Lekin agar koi apne dil men kahe, ki hamará Khudáwand áne men der kartá hai, aur is par sustí kare, yá kalisyá men zulm, aur sharárat karne lage, to Khudáwand use jald ákar jánchegá, aur jahannam men dálegá.

FAIDE.

Masíh ne bár bár, apne logon se

50 Us naukar ká kháwind usí din áwegá, ki wuh ráh na take, aur usí gharí, ki wuh na jáne.

51 Aur use do tukre karke, us ká hissa riyákáron ke sáth muqarrar karegá: wahán roná aur dánt písná hogá.

XXV BĀB.

1 **U**S waqt ásmán kí bádsháhat das kunwáron

kahá, ki Main phir áungá, aur Pulús apne khatton men aksar yih bát likhtá, aur Ísaíon ko khabardár kartá hai, ki tum “us kí ráh táko,” aur us ke wáste taiyár ho. Pas záhir hai, ki Ísaíon ko har zamáne men, Masíh ke áne ká intizár karná munásib hai. Ham nahín jánte ki qiyámat ká din kab hogá; aur agar áj kal na ho, tau bhí maut ká din áj kal zarúr lagá húa hai. Wuhí goyá qiyámat hamáre haqq men hai, kyúñki jis tarah maut hamen chhore, qiyámat usí tarah hamen páegi.

XXV BĀB.

KHULÁSA.

Das kunwáron kí tamsíl, 1—13.

Phir toron kí tamsíl, 14—30.

Aur ákhiri qádat ke ahwál ká bayán, 31—46.

1. *Us waqt*; yane mere dúsrí bár áne ke waqt. Masíh ne kahá thá, ki mere áne ká waqt koi jántá nahín. Tum us ke wáste taiyár ho. Is tamsíl men wuh taiyár hone kí aur bhí nasihat kartá hai. *Ásmán kí bádsháhat*. Yane mere logon ká

hál aisá hogá, jaisá is tamsíl men das kunwáron ká húa. *Dulhá* se murád Masíh hai: *kunwáron* se murád Masíh ke log; aur un kí *mashálon* se un kí zahirí dindári. *Dulhá ke istiqbál ke wáste niklín*. Us mulk ká dastúr thá, ki jab dúlah apní dulhan ko apne ghar le átá, to barí ziyáfat karke rat ke waqt lekar átá thá, aur us ke laut áne ke waqt, ziyáfat ke log istiqbál ko níkalte; chunáñchi yahán ke dastúr se bhí is men kuchh tafáwat nahín hai.

kí mánind hogí, jo apne mashála lekar dulhá ke istiqbál ke wáste niklín.

2 Un men páñch hoshyár, aur páñch nádán thín.

3 Jo nádán thín, unhon ne apne mashála liye, magar tel sáth na liyá :

4 Par hoshyáron ne apne mashálon ke sáth bartanon men tel liyá.

5 Jab dulhá ne der kí, sab únghne lagín, aur so gaín.

6 Adhí rát ko dhúm machí, ki Dekho dulhá átá hai ; us ke istiqbál ke wáste niklo.

7 Tab un sab kunwáron ne uñhkar apní mashálen durust kín.

8 Aur nádánon ne hoshyáron se kahá, Apne tel men se hamen bhí do, ki ha-

márí mashálen bujhí játí hain.

9 Par hoshyáron ne jawáb men kahá, Aisá na ho, ki hamáre aur tumháre wáste kifáyat na kare : bihtar hai, ki bechnewálon ke pás jáo, aur apne wáste mol lo.

10 Jab we kharídne gaín, dulhá á pahunchá, aur we jo taiyár thín, us ke sáth shádí ke ghar men gaín : aur darwáza band huá.

11 Píchhe we dúsrí kunwárián bhí áín, aur kahne lagín, Ai k̄hudáwand, Ai k̄hudáwand, hamáre liye darwáza khol.

12 Tab us ne jawáb men kahá, Main tum se sach kah-tá hún, ki tumhen nahín pahchántá.

13 Is liye jágte raho, kyúñ-

2. *Páñch hoshyár, aur páñch nádán thín.* Is se yih murád nahín hogí, ki Masíh kelog, púre ádhe dānāon, aur ádhe nádānon men gine jāenge. Koí is bāt se wāqif nahín, magar Khudá. Shāyad kam, yā ziyāda dānā niklen. Zāhir hai ki tamsíl ká matlab yih nahín hai, ki is men kisí shumār ko ṭhahrāe.

3. *Tel sáth na liyá.* Mashálen to lín, yane zāhirí dīndārí ki ráh se Masíh ke log ṭhahre, magar kuppi-on men tel na thá ; yane un kí sachchí aur dilí dīndārí na thí. *Tel* se murád dīndārí, yane Khudá-tarsi, aur farmānbardārí, aur muhabbat, jin kí bunyād Khudá ká fazl hai.

5. *Únghne lagín, aur so gaín.* Us hál men so jāná, munásib na thá ; tau bhí un men páñch hoshyár, aur taiyár ho rahín ; aur shāyad

in ke so jāne se yih matlab na ho, ki gáfil aur qusúrwár thín.

9. *Kifáyat na kare.* Koí kisí dústre ko apní dīndārí nahín de saktá hai, ki yih aisí chíz nahín, jo bāntí jāe. *Bechnewálon ke pás jáo.* Lekin ádhí rát, bewaqt, aisí ghabrahát men, kis tarah mol len ? Fursat kahán ?

12. *Main tumhen nahín pahchántá ;* yane qabúl nahín kartá. Dúlāh apne ghar men pahunch gayá, aur ghar mihmānon se bhará huá thá. Wuh goyá kahtá hai, Kyá jāniye ki yih koi bad-wazá hon jo áne ke láiq nahín hain ? Darwāza band hai : khul nahín saktá. Isí tarah jo Masíh ke áne ke waqt taiyár na hon, wuh us ke ghar, yane bihiisht men, dākhil na hone páenge.

13. Tamsíl kí nasíhat is áyat

ki tum nahin jānte, ki kaun se din, yā kaun sī gharī, Ibn i Ādam āwegā.

14 ¶ Ki wuh us ādmī kī mānind hai, jis ne safar karte waqt naukaron ko bulākar unhen apnā māl supurd kiyā.

15 Ek ko pānch toṛe, dūse ko do, tīsre ko ek ; har ek ko, us kī liyāqat ke muwāfiq, diyā ; aur turt safar kiyā.

16 Tab jis ne pānch toṛe pāe the, jākar aur len den karke, pānch toṛe aur paidā kīe.

17 Yūnhin us ne bhī, jise do mile the, do aur kamāe.

men mundarij hai, aur wuh yih hai, ki ham taiyār hon.

14. Yahān ek aur tamsil isī hoshyārī aur taiyārī kī bābat hai ; magar farq yih, ki is tamsil men hamen nasihat hai, ki ham naukar hain, aur jo kuchh hamāre supurd ho, chāhiye ki ham use diyānatdārī se kharch men lāen. Masīh goyā kahtā hai, ki Main apnā māl tum naukaron ko supurd karke kuchh dinon ko jātā hūn ; magar phir āungā, aur har ek se hisāb lūngā.

15. *Torā.* Jis lafz kā yih tarjuma hai, wuh asl men *talanton* hai. Yih ek wazan thā, aur kahte hain, ki chāndī kā ek talanton qarib tīn hazār rupae ke barābar thā. Is hisāb se us ne ek shakhs ko pandrah hazār, aur ek ko chha hazār, aur ek ko tīn hazār rupae supurd kiye ; magar is gintī se kuchh khāss matlab nahin malūm hotā. Matlab yihī hai, ki Masīh apne sab logon ko kuchh tāqat aur liyāqat detā hai ; kisī ko ziyāda, kisī ko kam : baẓon ko daulat detā, baẓon ko iḡhtiyār, baẓon ko ilm, baẓon ko fasāhat, har ek ko jaisā bihtar jān-

18 Par jis ne ek pāyā, gayā, aur zamīn khodkar apne ḡhudāwand ke rupae gār diye.

19 Muddat bad, un naukaron kā ḡhāwind āyā, aur un se hisāb lene lagā.

20 So jis ne pānch toṛe pāe the, pānch toṛe aur bhī lekar āyā, aur kahā, Ai ḡhudāwand, tū ne mujhe pānch toṛe sompe : dekh, main ne un ke siwā pānch toṛe aur bhī kamāe.

21 Us ke ḡhāwind ne us se kahā, Ai achchhe diyānatdār naukar, shābāsh ! tū thore men diyānatdār niklā, main

tā, waisā detā hai, magar sabhon se, diye ke bamūjib hisāb legā.

16. *Len den karke pānch toṛe aur paidā kiye.* Is kā matlab yih hai, ki us ne jo liyāqat pāī, achchhī tarah se Masīh kī ḡhidmat ke kām men lāyā.

18. *Gār diye.* Bāze, balki bahutere apnī liyāqat ko Masīh ke kām men sarf nahin karte ; goyā zamīn men khodkar gār dete hain. Un se yahān murād hai.

19. Masīh apne ānē kā yahān ishāra kartā hai, ki main ākar, apne logon men har ek se hisāb lūngā.

21. Jo log Masīh ke kām men yahān diyānatdār niklen, un ko un kī diyānatdārī ke bamūjib ajr milegā ; aur yih ajr un kā haqq nahin, kyūnki jis māl se unhon ne byohār kiyā, wuh un kā nahin, magar mālīk kā thā ; tau bhī Masīh un ko apnī ḡhushī se ajr bakhshegā. *Tū apne ḡhāwind kī ḡhushī men shāmīl ho.* Malūm hotā hai ki is sāhib ne apne laut āne ke waqt ziyāfat kī hogī, aur is naukar se goyā kahtā hai, ki Tū ziyāfat men baiṭh. Isī tarah Masīh apne diyā-

tujhe bahut chizon par ikhti-yar dúngá : tú apne kháwind kí khushí men shámil ho.

22 Aur jis ne do toṛe páe the, wuh bhí ákar kahne lagá, Ai khudáwand, tú ne mujhe do toṛe sompe : dekh, un ke siwá main ne do aur bhí paidá kíe.

23 Us ke kháwind ne us se kahá, Ai achehhe diyánatdár naukár, shábásh ! tú toṛe men diyánatdár niklá, main tujhe bahut chizon par mukhtár karúngá : apne kháwind kí khushí men shámil ho.

24 Tab wuh bhí, jis ne ek toṛá páyá thá, áke, kahne lagá, Ai khudáwand, main tujhe sakht mizáj jántá thá, ki jahán nahín boyá, wahán tú káttá, aur jahán nahín chhitráyá, wahán jamá kartá hai ;

25 So main ne darke terá

natdár logon se kahegá, ki Tum merí abadí khushí men dákhil ho ; yane bihisht kí ziyáfat men.

24, 25. Yih úzr jo is nikamme naukár ne kiyá, mahz jhúth zábir hai ; kyúñki wuh to naukár thá, aur naukár ko apne málík kí khidmat karná munásib hai. Is ke siwá, agar haqiqat men jántá ki málík sakht mizáj hai, to dar ke máre rupae bekám na rakhtá, magar sarráfon ko detá, táki agar saudágarí ká nafa na mile, to súd hí mile.

29. Malúm hotá hai ki yih ek masal hai. Us ká matlab yih, ki jis ke pás kuchh hai, aur wuh wájibí taur se use rakhtá, aur kám men látá hai, use aur bhí milegá ; lekin jo apní amánat wájibí taur

toṛá zamín men chhipáyá ; dekh, terá jo hai, maujúd hai.

26 Us ke málík ne jawáb men kahá, Ai bad aur sust naukár, tú ne jáná, ki main wahán káttá hún, jahán nahín boyá, aur wahán jamá kartá, jahán nahín chhíntá :

27 Pas tujhe munásib thá, ki mere rupae sarráfon ko detá, ki main áke use súd samet pátá.

28 So is se yih toṛá chhínkar, jis pás das toṛe hain, use do.

39 Kyúñki jis pás kuchh hai, use diyá jáegá, aur us kí barhtí hogí ; aur jis pás kuchh nahín, us se, wuh bhí jo rakh-tá ho, le liyá jáegá.

30 Aur is nikamme naukár ko báhar andhere men dál do ; wahán roná aur dánt písná hogá.

31 ¶ Jab Ibn i Ádam apne

se na rakhe, wuh bhí us se le lí jáegí. Is dunyá ke muámilon men aisá hotá hai, aur rúhání muámilon men bhí aisá hí hogá. Jo wafádári se apne kám kare, us ko Khudá-wand jazá degá, aur jo bewáfái se, us ko sazá.

30. *Báhar andhere men dál do.* Is se murád jahannam men. Wuh bihisht se *báhar*, aur Khudá se dúr hai, aur wahán abadí azáb hongé. Beshakk yih Khudáwand ke nikamme naukaron ká hissa hogá.

§ 130. Hashr ke baze hálát. *Zaitún ke pahár par.*

Matí | Mark. | Lúk. | Yúhan.
25:31-46

31. Yahán se, is báb kí tamámí

jalál se áwegá, aur sab pák firishte us ke sáth, tab wuh apne jalál ke takht par baiṭhe-gá :

32 Aur sab qaum us ke áge házir kí jáengí : aur jis tarah garariyá bheron ko bakríon se judá kartá hai, wuh ek ko dústre se judá karegá.

33 Aur bheron ko dahine, aur bakríon ko báen khará karegá.

34 Bádsháh unhen jo us ke dahine hai, kahegá, Ai mere Báp ke mubáarak logo, us bádsháhat ko, jo dunyá kí paidáish se tumháre liye taiyár kí gai, mirás men lo :

35 Kyúñki main bhúkhá thá, tum ne mujhe khána khiláya : main piyásá thá,

tum ne mujhe pání piláya ; main pardesí thá, tum ne merí khátirdári kí :

36 Nangá thá, tum ne mujhe kaprá pahináya ; bímár thá, tum ne merí khabar lí : qaid men thá, tum mere pás áe.

37 Us waqt rástbáz use jawáb men kahenge, Ai Kḥudáwand, kab ham ne tujhe bhúkhá dekhá, aur khána khiláya ? yá piyásá, aur pání piláya ?

38 Kab ham ne tujhe par-desí dekhá, aur khátirdári kí ? yá nangá, aur kaprá pahináya ?

39 Ham kab tujhe bímár yá qaid men dekhkar tujh pás áe ?

tak, ákhirí adálat ká bayán hai. Ibn i Ádam jo pahlí bár garíb, aur goyá zalil áya, dúsrí bár barí shán o shaukat se, apne sab pák firishton ko lekar áegá, aur apne jalál ke takht par baiṭhegá.

33. *Bheron* se murád rástbáz, yane jo Masíh ke ímándár hai. Yih *dakne háth*, izzat ke maqám men khare honge.

34. *Bádsháh* ; yane Kḥudáwand Yisú Masíh, apní kalísyá ká Bádsháh, aur tamám khilqat ká Hákim. Lúk. 19 : 38 ; Yúhan. 18 : 37 ; Mukásh. 17 : 14, aur 19 : 16. *Bádsháhat*. Injil men ásmán kí bádsháhat se aksar wuh rúhání, aur ásmání bádsháhat murád hai, jis ko Masíh ne muqarrar kiya, aur jo is dunyá men shurú, aur bihisht men tamám aur purí hotí hai. Istímálan kabhí kabhí us kí dunyáwí súrat par ziyáda nigáh hai, aur kabhí kabhí us kí ásmání súrat par. Yahán ásmání súrat

par nigáh hai ; yane bihisht. Matlab yih kí tum bihisht men, jise Báp ne pahle se tumháre liye taiyár kí, dákhil ho : wuh tumhári mirás hai.

35. Us mirás ke láiq hone, aur use hásil karne ká sabab yahán likhá hai ; aur sabab asl men yihí wuh batátá hai, kí tumháre dil mere, aur mere logon kí taraf lage the. Tum mujhe pyár karte the, aur mere logon men shámil rahe, aur mere nám ke iqrár se sharmin-da na húe. Is se záhir hai kí tum mere sachche pairau ho.

37. *Us waqt rástbáz jawáb men kahenge*. Is ká matlab yih hai, kí wuh apne dilon men aisá kḥiyál karenge ; aur yih samajhná zarúr nahín kí wuh apní zabán se aisí báten kahenge. Wuh apne ko aisí taríf, aur mubáarakbádí ke láiq na samjhenge, yih jánkar kí ham ne apne Kḥudáwand ke wáste, jaisá kí cháhiye, waisá kuchh nahín kiya.

40 Tab Bádsháh un se jawáb men kahegá, Main tum se sach kahtá hún, ki Jab tum ne mere un sab se chhote bháíon men se ek ke sáth kiyá, to mere sáth kiyá.

41 Tab wuh báín tarafwá-lon se kahegá, Ai malúno, mere sámhne se us hamesha kí ág men jáo, jo shaitán aur us ke firishton ke liye taiyár kí gai hai :

42 Kyúñki main bhúkhá thá, par tum ne mujhe kháne ko na diyá ; piyásá thá, tum ne mujhe pání na piláyá :

43 Pardesí thá, tum ne merí khátirdárí na kí : nangá

thá, tum ne mujhe kaprá na pahináyá : bímár aur qaid men thá, tum ne merí khabar na lí.

44 Tab we bhí jawáb men kahenge, Ai Kḥudáwand, kab ham ne tujhe bhúkhá, yá pi-yásá, yá pardesí, yá nangá, yá bímár, yá qaidí dekhá, aur terí khidmat na kí ?

45 Tab wuh unhen jawáb men kahegá, Main tum se sach kahtá hún, ki Jab tum ne mere in sab se chhote bháíon men se ek ke sáth na kiyá, to mere sáth bhí na kiyá.

46 Aur we hamesha ke

40. Jo wasl Masíh, aur us ke logon ke darmiyán hai, wuh bahut mazbút, aur kámil hai.—Yúhan. 15: 4-6 ; Afs. 5: 23-32 ; 1 Karint. 6: 15. Wuh per hai, aur us ke log shákhen : wuh sir hai, aur yih badan ke ázá. Pas jo kuchh koí un se sulúk kare, us se bhí kartá hai ; kyúñki wuh ap ko un men shámil jántá hai.

41. Hamesha kí ág men jáo. Injíl men jab jahannam ká zikr áta, tab aksar ág aur gandhak kí jagah kahí jati hai.—Dekho Tafsír i Matí 5: 22. Magar kyá haqíqatan wuh ág kí jagah hai yá nahín, is ká thik jawáb koí nahín de saktá. Zahir hai, kí ág, jab badan men lagti, tab bahut dukh detí hai, yá-hán tak kí is se ziyáda aziyat koí khiyál nahín kar saktá. Is wáste aglab hai, kí jahannam, misál ke taur par ágwálí jagah, kahlátá hai, jáhán bahut aziyaten, aur sakhtíán maujúd haiñ. Tau bhí sochná cháhiye, kí qiyámat ke bad, insán rúh, aur badan donon se mushtamil hogá, aur aglab hai, kí donon is sazá

men sharik honge, aur yih sazá bahut bhárí, aur haibatnáak hogi, aur abad tak rahegi.

Yahán ek bát gaur karne ke láig hai, kí Masíh rástbázon se kahtá hai, kí Ásmán kí bádsháhat azl se tumháre hí liye taiyár kí gai hai ; magar malúnon se kahtá hai, kí Jahannam Shaitán, aur us ke firishton ke liye taiyár kiyá gayá. Is se malúm hotá hai, kí Kḥudá i rahím insán kí halákat nahín cháh-tá, aur use halák hone ke liye nahín banáyá hai, jaisá kí baze kahte haiñ : magar jab kisi ne Shaitán ká kám kiyá, tab us ke sáth jahannam men jáná hotá hai. Kḥudá ne wuh maqám Shaitán hí ke wáste banáyá : insán ke wáste nahín. Aur us ke firishton ke liye. Yane us ke sáthí firishton ke liye. Shaitán un ká sardár hai, aur us ke wargaláne se yih sab bargashta hokar jahannam men dále gae.

46. Jis tarah bihisht kí khushí hamesha kí hogi, isi tarah jáhannam ke ázáb bhí abadí honge. Wahán Kḥudá ká fazl nahín pahunch-

azáb men jáenge : par
rastbáz hamesha kí zindagí
men.

tá hai, aur is haulnák jagah se nikal-
ná na hogá. Khudá ká shukr, ki
ham abhí tak us burí jagah se bach
sakte hain. Khudá ká fazl ab tak
hamen bacháyá cháhí, aur barí
mihrbání se wuh sabhon ko Masíh ke
pás bulátá hai. Pas aī parhnewálo,
apní ján bacháo. Khudáwánd Yisú
Masíh par ímán láo, aur tum
bachoge.—Aamál 16 : 31.

FAIDE.

3. á. Kalisýá men bahutere Ma-
síh ke áne ke waqt ke liye taiyár
nahín hai. Un kí kuppion men
tel nahín hai.

8, 9. Yih log us waqt apní kamí
ko daryáft karenge, jab kí daryáft
karne se kuchh kám na niklegá.

9. Maut aur qiyámat ke waqt,
ham insán se naját nahín pá sakte
hain. Makhlúq men se koi hamen
yih taiyári nahín de saktá.

14, 15. Masíh ká na sirf intizár
munásib, balki us ke liye mihnát
o mashaqqat bhí karná cháhíye.

15. Bazon ko kam, aur bazon ko
ziyáda liyáqat dí játí hai; aur har

XXVI BĀB.

1 **A**UR yún huá, ki jab
Yisú yih sab báten

ek ko, apní táqat aur liyáqat ke ba-
mújib mihnát karná cháhíye.

21. Jo wafádár hai, wuh ajr
páegá.

31. Masíh jo pahlí bár dunyá
men haqír thá, दूसरी बार niháyat
jalál aur izzat se áegá. Sab firish-
te us ke chaugird hongé, aur wuh
adálat ke takht par baithégá.

33. Sirf do hí tarah ke log hain;
koi tísri qaum nahín; yane rastbáz,
aur nárást: dahní tarafwále, aur
báin tarafwále: jo Masíh ke hain,
aur jo Masíh ke nahín.

35, 36. Masíh men shámil honá,
yihí sachchí dindári kí bunyád hai;
aur jo Masíh men shámil hai, wuh
us ke logon ká bhí sharík í hál,
aur ham-dard hogá.

37—39. Jo sachche dindár hain,
wuh apní neki aur liyáqat par fakhr
nahín karte.

41. Jahannam niháyat azáb kí
jagah hai, aur Masíh ke mukhálif
us men dále jáenge.

46. Bihisht kí khushí, aur jahan-
nam ke azáb, abadí hongé.

XXVI BĀB.

• KHULÁSA.

*Masíh ká phir apní maut kí pe-
shíngot karná, 1, 2. Yakhúdí
buzurgon ká us kí bábat mash-
wara karná, 3—5. Ek qurat
ká us ke sir par ítr dálná, 6—13.
Yakhúdh Iskariyúti ká rishwat
lená, 14—16. Masíh ká íd í
fasah khádná, aur pakarwánewále
ko isháratan batáná, 17—25.
Ashú í Rabbání ká dustúr jarí
karná, 26—30. Shágirdon ke
chhor bhágne, aur Patras ke in-*

*kár kí bábat peshíngot, 31—35.
Bág men us ká ranj, aur duq
mágná, 36—46. Yakhúdh ká
use chumkar pakarwádná, 47—50.
Sardár Káhn ke naukár ká kán
kátá jáná, aur Masíh ká is mu-
qábale se maná karná, 51—56.
Qayáfü Sardár Káhn ke pás
use le jáná, aur us par tuhmat
lagákar, jhúthí tuhqíqát karná,
aur mujrim thukrákar, us se
badsalúki karná, 57—68. Pat-
ras ká inkár, aur phir tauba,
69—75.*

kar chuká, to us ne apne shágirdon se kahá,

2 Tum jánte ho, ki do roz bad íd i fasah hogí, jab Ibn i Adam hawála kiyá jáegá, ki salíb par khínchá jáwe.

3 Tab Sardár Káhin, aur Faqih, aur qaum ke Buzurg,

§ 131. Hákimon ki báham saláh. Baitaniya men shám ke waqt khána. Yahúdá Iskariyúti ki beimání. *Yarúsalam aur Baitaniya.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
26: 1-16 | 14: 1-11 | 22: 1-6 | 12: 2-8

2. *Íd i fasah hogí.* Yahúdi is wáste yih íd mante the, ki un ke Misr ki gulámi se nikalne, aur jab Misrion ke pahlauthé máre gae, apne pahlauthon ke bachne ki yád-gari ho.—Dekho Khur. 12wán bab. Wuh is wáste *fasah*, jis ke mané jast karná, yane phándná, yá guzar janá, kahlátá thá, ki Khudá ká firishta, jab Misrion ke gharon men gayá, aur un ke pahlauthon ko mára, tab Isráelion ke ghar par se guzar gayá, aur un ká nuqsan na kiyá.—Khur. 12: 13, 27. Sát din tak, yih Íd máni játi thí, yane Abib (April) mahíne ki 15wín se 21wín tak.—Khur. 12: 15—20; aur 23: 15. Is ársé men log sirf bekhamí-rí, yane fatirí rotí kháthe the, aur is wáste wuh kabhi kabhi bekhamí-rí rotí ki Íd kahláti hai.—Khur. 12: 18; Añb. 23: 6. Chaudahwín tá-ríkh, shám ke waqt, sab khamír un ke gharon men se nikál phenká játa, jaise ki áj tak sab Yahúdi log karte haiñ: aur isi bát par Pulús Rasúl ishára kartá hai.—1 Karint. 5: 7. Us mahíne ki daswín tá-ríkh, har ek ghar ká malík ek-sáláh barre ko galle men se alag kartá, aur wuh log chaudahwín tá-ríkh apne apne barre ko halál karke, do lakrion se, salíb ke taur par chhedkar latkáte, aur pakáte the, aur yih blí hukm

Qayáfa náme Sardár Káhin ke ghar men ikatthé hue.

4 Aur saláh kí, ki Yisú ko fareb se pakarke, már dálen.

5 Tab unhon ne kahá, Íd ko nahín, na ho ki logon men fasád mache.

thá, ki us kí haddíán na tútne páen. In báton men wuh sáf Masíh ká nishán thá.—Yúhan. 19: 36; 1 Karint. 5: 7. Phir jab pak chuk-tá, tab janglí, aur karwí tarkáron ke sáth yih barra khayá játa, taki Misr ki gulámi kí karwáhat is se yád áe. Aur is kháne men das ádmíon se kam, aur bis se ziyáda sharik na hote the. *Ibn i Adam*; yane *main*. Is nán ká yahán kháss mauqa hai, kýunki Ibn i Adam hokar, us ne áp ko aulád i Adam ke gunáhon ke wáste diyá. Yih khabar us ne bár bár apne shágirdon ko dí thí, magar wuh sáf sáf samjhe na the.

3. *Tab Sardár Káhin wg., ikatthé hue.* Yih un kí barí majlis thí, jo Sanhídrim kahláti. *Sardár Káhin*, pahle Harún kí nasl se hotá thá; piche jab Yahúdi auron se maglúb hue, aur khásskar jab Rú-míon ke taht men áe, tab in hákim-on kí taraf se un ke Sardár Káhin muqarrar hote, aur bár bár un kí tabdíli bhí hoti thí. Isi tarah Yú-hanná likhtá hai, ki Qayáfa “us baras” Sardár Káhin thá.—Yúhan. 11: 51. Aur chúnki un kí tabdíli aksar hoti thí, is wáste Injil men Masíh ke waqt ke káf Sardár Káhin-on ka zikr hai, agarchi sirf ek hí shakhs ek waqt men yih ikhtiyár rakhtá thá.

4, 5. *Fareb se pakarke.* Is wáste, ki bahut se log us ko sachhá samajhte haiñ. Sháyad us kí taraf-dári karke fasád macháenge, aur is sabab se bhí unhon ne chahá, ki Íd ke bare din wuh pakrá na jáe.

6 ¶ Jis waqt Yisú Baitaniya men Shamaún korhí ke ghar men thá,

7 Ek aurat sang i marmar ke ítrdán men qímatí ítr us pás láí, aur jab wuh kháne baithá, us ke sir par dhálá.

8 Us ke shágird yih dekhkar khafá hoke, kahne lage, Káhe ko yih befáida kharch húá?

9 Kyúnki yih ítr bare dám par biktá, aur wuh muhtájon ko diyá játá.

10 Yisú ne yih jánkar unhen kahá, Kyún is aurat ko taklíf dete ho? us ne to mere sáth nekí kí.

11 Kyúnki muhtáj hamesha tumháre sáth hain; par main hamesha tumháre sáth na rahúngá.

12 Ki us ne jo mere badan par ítr dhálá, to yih mere kafan ke liye kiyá hai.

13 Main tum se sach kahtá hún, ki Tamám dunyá men, jáhán kahín is Injíl kí manádí

6. *Shamaún korhí*; yane jo korhí áge thá. Aglab hai, ki wuh Masih ke háth se changá ho gayá thá; nahín to us ke sáth khána rawá na hotá.—Yúhanná (12: 1, 2;) kahtá hai, ki us waqt logon ne Masih kí ziyáfat kí, aur Lázar jise Khudá-wand ne murdon men se jiláyá thá, us ke sáth kháne baithá, aur Mártá ne khidmat kí. Is se gumán hotá hai, ki yih Shamaún jis ke ghar men ziyáfat thí, Lázar ká rishtadár hogá. Yúhanná yih bhí kahtá hai, Ki yih khána íd i fasal se ehla roz peshtar húá thá, aur Matí aur Markas waqt ká kuchh zikr na karke, sirf wáridát ká bayán karte hain.

7. *Ek aurat*. Yih aurat Lázar kí bahin Maryam thí.—Yúhan. 12: 3. *Qímatí ítr*. Yúhanná aur Markas likhte hain, ki wuh jatámási ká ítr thá, aur Yúhanná likhtá hai ki ádh ser. Yih ítr qímatí, aur khushbúdar thá. *Us ke sir par dálá* Yúhanná ne likhá ki “us ke páon par dálá.” Malúm hotá hai, ki us ke sir aur páon donon par lagáyá: pahle us ke sir par, ki yih dastúr ke bamújib thá, phir us ke páon par; aur “apne bálon se ponchhá;” aur yih bát ziyáda bayán karne ke láiq thí, kyúnki us kí

kháksári aur adab is men niháyat záhir hai.

8. *Us ke shágird yih dekhkar, wg.* Yúhanná likhtá hai, ki Yahúdáh Iskariyúti ne yih bát kahí. Hán, us ne to beshakk kahí hogí, magar aglab hai, ki baze aur bhí shagird, jab unhon ne yih suná, tab Yahúdáh kí is samajh men kuchh sharik hue, aur usí kí tarah apní nárázi kuchh záhir bhí kí.

9. *Bare dám par biktá*. Markas aur Yúhanná tén sau dinár likhte hain, yane qarib assí rupae. *Aur muhtájon ko diyá játá*. Yahúdáh ne yih bát to kahí, magar Yúhanná se malúm hotá hai, ki us ne lálach se kahí, na is wáste ki muhtájon ká kuchh khiyál rakhtá thá.—Yúhan. 12: 6. Us ne yih samjhá hogá, ki mere supurd hotá, to main bhí is se kuchh apná kám nikáltá.

12. Yih gumán na karná cháhiye, ki Maryam ne isí murád se ítr malá ho, magar yih us ká malná usí mauqe par húá. Masih goyá kahtá hai, ki Main marne par hún, aur jis tarah murdon par khushbú malne ká dastúr hai, usí tarah yih aurat mere wáste kar chukí.

13. Yih bát kyá hí sach thabhrí hai! Jo is aurat ne kiyá, wuh tamám dunyá men mashhúr hai, aur

hogí, yih bhí jo us ne kiyá, is kí yádgári ke liye kahá jáegá.

14 ¶ Tab un bárah men se, ek ne, jis ká nám Yahúdáh Iskariyúti thá, Sardár Káhin-on ke pás jákar kahá,

15 Jo main use tumhen pakarwá dún, to mujhe kyá doge? Tab unhon ne us se tís rupae ká iqrár kiyá.

16 Aur wuh us waqt se us ke pakarwane ke liye qábú dhúndhtá thá.

sab Ísái us kí yádgári karte hain.

14. *Un bárah men se ek ne, jis ká nám Yahúdáh Iskariyúti thá.* Lúka likhtá hai, ki “Shaitán us men samáyá.” Aglab hai, ki Shaitán ne Yahúdáh ke dil men lálach dílayá, kyunki záhir hai, ki lálach hí us ke qusúron ká sir thá. Aur baze gumán karte hain, ki Yahúdáh jántá thá ki Yisú sachchá Masíh hai, aur cháhtá thá, ki wuh takht-nashín ho; aur yih kھیال apne dil men kiyá hogá, ki wuh apne ko záhir karne se dartá, aur jitní cháhiye utní is bát men himmat nahín rakhtá hai. Agar main use pakarwákar tang kara dún, to wuh áp ko zarúr bacháegá, aur kھwáh-makhwáh záhir ho jáegá; aur jab pakarwane ke bad us ne dekhá, ki Masíh áp ko nahín bachátá, balki maslúb hone par hai, tab bahut pachhtákar, us ne apní ján halák kar di. Agar yih gumán sach ho, to aglab hai, ki Yahúdáh, dunyádar aur lálachí hokar, samajhtá thá, ki mere is kám ká nafa, jab záhir hogá, tab Masíh mujhe muáf karegá, balki merá shukrguzár hogá, aur mujhe bará rutba, aur fáida is se milegá. Wuh Masíh kí rúhání bádsháhat se bilkull náwaqif rahá, aur

17 ¶ So, íd i fasah ke pahle din, shágirdon ne Yisú pás ákar, us se kahá, Tú kahán cháhtá hai, ki ham tere liye fasah taiyár karen?

18 Us ne kahá, Shahr men fuláne shakhs pás jákar, us se kaho, ki Ustád farmátá hai, Merá waqt nazdík pahunchá; main apne shágirdon samet tere yahán íd i fasah karúngá.

19 So jaisá Yisú ne shágirdon ko hukm kiyá thá, we bajá láe, aur fasah taiyár kiyá.

sirf dunyáwí fáidon kí taraf mutawajjih húa.

§ 132. Íd i fasah kí taiyári. *Baitaniya aur Yarusalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan. 26:17-19 | 14:12-16; 22: 7-13 |

17. *So íd i fasah ke pahle din.* Yunáni zabán men yún hai, ki *fatíri roṭi ke pahle din*, aur yih donon taur par ek hí bát hai. Wuh bekhamíri roṭi kí íd is wáste kahlái, ki pahle, basabab jald Mir se nikalne ke, khamíri roṭi taiyár karne kí fursat na húi, aur bad us ke yih hamesha ke liye hukm rahá, ki yádgári ke wáste us waqt khamír apne gharon men na rakhen.—Kھur. 12: 39.

18. *Ustád farmátá hai.* Aglab hai, ki yih gadhí ká málík Masíh ká koi shágird thá. Nahín to us ne kis tarah jáná, ki Ustád kaun hai. *Merá waqt nazdík pahunchá;* ya ne ján dene ká waqt. Masíh ne aksar yih báten kahín.—Yúhan. 7: 6, 8.

HISSA VIII.

CHAUTHÍ ÍD I FASAH. KھUDÁ-WAND KE DUKH, AUR ÁKھIR SÁBT I YAHÚDÍ TAK KE WÁQÍÁT.

ÁRSA: *Do din ká.*

20 Jab shám húi, wuh un bárahon ke sáth kháne baiṭhá.

21 Jab we khá rahe the, us ne kahá, Main tum se sach kahtá hún, Tum men se ek mujhe pakaṛwá degá.

22 Tab we niháyat dilgír

húe, aur har ek un men se púchhne lagá, Ai Kḥudáwand, kyá main hún ?

23 Us ne jawáb men kahá, Jo mere sáth tabáq men háth dáltá hai, wuhí mujhe pakaṛwá degá.

§ 133. Id i fasah ká khána. Bárah shágirdon men takrár. *Yarúsalam.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan
		22:14-18	
26: 20	14: 17	24-30	

20. Barra halál karne ká waqt tín baje se nau baje tak, chaudahwín taríkh ko thá.—Dekho Kḥur. 12 : 6. Yih bárah jin ká yahán

zikr hai, us ke shágird hain, jo píchhe Rasúl kahláe. Is kháne par baithnewálon ke shumár kí bábat dekho Kḥur. 12 : 3, 4. Pahle khaṛe, aur goyá safar ke wáste taiyár hokar, yih khána kháne ká hukm thá. Píchhe, jab apne mulk men pahunchē, aur amn men rahe, tab baiṭhkar kháne lage. Lúká yahán bárahon men kí takrár, aur Masíh kí nasíhat ká bayán kartá hai.

§ 134. Yisú ká apne shágirdon ke páon dhoná. *Yarúsalam.....*

§ 135. Pakaṛwánewále kí taraf Yisú ká ishára. Yahúdáh ká báhir jáná. *Yarúsalam.....*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
.....	13:1-20

26:21-25	14:18-21	22:21-23	13:21-35
----------	----------	----------	----------

21. *Main tum se kahtá hún.* Yúhanná likhtá hai, kí Yisú is bát ke kahne se pahle, apne dil men ghabráyá. Wuh is wáste ghabráyá hogá, kí mere shágirdon men se koí aisá behadd sakht gunáh kiyá cháhtá hai.

23. *Jo mere súth tabáq men háth dáltá hai.* Ek karwí aur badmaza chaṭní, kishmish, aur anjír, aur zaitún, aur kaí aur chízen milákar,

sirka dálkar, Yahúdí log barre ke kabábon ke sáth kháte aur kahate the, kí Is se hamáre bápádáon kí Misr men sakht, aur karwí gulá mí murád hai, jis waqt gáre se ínṭon ko banáne pará, aur us men miláne ko bhúsá na milá thá. Aglab hai, kí Masíh ne jab yih bát kahí, tab isí chaṭní ke bartan men Yahúdáh pakaṛwánewále ká háth thá.

Kháne par baiṭhne ká Yahúdí taur.

24 Ibn i Ádam, jis tarah us ke haqq men likhá hai, rawána hotá; lekin, us shakhs par afsos, jis ke háthon se Ibn i Ádam giriftár karwáyá játá hai; agar wuh shakhs paidá na hotá, us ke liye bihtár thá.

24. *Ibn i Ádam*; jo yih kah rahá hai, yane Masih. *Jis tarah us ke haqq men likhá hai*; yane nabion ki kitábon men. *Rawána hotá hai*; yane marne, aur tumhen chhor dene par hai. *Agar wuh shakhs paidá na hotá, wg.* Is se yih murád nikal-

25 Tab Yahúdáh ne, jo us ká pakarwánewálá thá, jawáb men kahá, Ai Ustád, kyá main hún? Us ne kahá, Tú ne áp hí kahá.

26 ¶ Un ke kháte waqt, Yisú ne rotí lí, aur shukr karke torí, phir shágirdon ko

tí hai, ki azáb i abadí us ká hissa hogá. Is liye, agar wuh shakhs paidá na hotá, to us ke liye bihtar thá.

25. *Tú ne áp hí kahá.* Yih ek Ibrání maháwara hai, jis ki murád yih, ki tú ne thik kahá: terá sawál hí tujhe jawáb detá hai.

§ 136. Patras ke thokar kháne, aur bárahon ki paresháni kí peshgoí. *Yarúsalam*.....

§ 137. Ashá i Rabbáni. *Yarúsalam*.....

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
26:31-35	14:27-31	22:31-38	13:36-38
26:26-29	14:22-25	22:19,20	

Malúm hotá hai ki Masih ne Patras ká thokar khána, Ashá i Rabbáni kháne se peshtar batáyá, agarchi yahan us ká bayán pichhe hai.

26. *Un ke kháte waqt.* Yane jab wuh Id i fasah ká khána khá rahe the. *Rotí lí.* Yane Id i fasah kí rotí. Aglab hai ki wuh chapátion ke taur par thí. *Shukr karke.* Jis tarah Id i fasah ká barra kháte waqt, Yahúdí log Khudá ká shukr baja láte the, ki us ne ham ko Misr kí gulámí, aur halák karnewále firishte se bacháyá, aur bahut sí barakaten názil kún, isí tarah Masih ne shukr kiyá, táki yih us ke logon ke liye namúna ho. Aur us shukr-guzári ká matlab yih húa hogá, ki Khudá ne *yih rotí*, yane us ká badan, jis ká nishán yih rotí hai, unhen diyá, táki wuh torá jáe, aur tamám jahan us men se kháe. Yih wuhí haqíqí barra hai, ki fassahwálá barra jis ká sirf nishán, aur plámat thí. *Torí*, táki yih rotí

us ke badan ká nishán ho, ki wuh bahut gháíl, aur zakhmí húa. 1 Karinton ke 11: 24wín áyat men yún likhá hai, ki us ne kahá, “Yih merá badan hai, jo tumháre liye torá játá hai.” *Lo kháo.* Masih ke har ek shágird ko munásib hai ki us ká yih hukm baja láe, aur hukm manne ke siwá, kaun shágird na cháhegá ki main yih rotí kháun? Yih us haqíqí rotí ká nishán hai, jise jo koi na kháe, us men zindagi nahín. *Yih merá badan hai*; yane mere badan ká nishán. Isáion ke ek firqe, Roman Kátulik náme ke log is áyat ko lafzí taur se samajh kar kahte hain ki Jab Pádri barakat ke alfáz kahtá, tab rotí kí tabdíl ho játí, aur wuh Masih ká haqíqí badan ban játí hai. Pas is samajh ke bamújib wuh Masih ká aslí gosht kháte, aur lahú píte hain, is kalám ke bamújib jo us ne kaha, ki “Agar tum Ibn i Ádam ká gosht na kháo, aur us ká lahú na píe, to tum men zindagi nahín.”—

dekar kahá, Lo, khaó ; yih merá badan hai.

27 Phir piyála lekar, shukr kiyá, aur unhen dekar kahá, Tum sab is men se píó ;

28 Kyúñki yih merá lahú hai ; yane nae qaul ká lahú,

jo bahuton ke gunáhon kí muáfí ke liye baháyá játá.

29 Main tum se kahtá hún, ki Angúr ká shíra phir na piúngá us din tak ki tumháre sáth apne Báp kí bádsháhat men nayá na piún.

Yúhan. 6 : 53. Lekin yih mahz un kí zabardastí, aur galat-fahmí hai. Har ek zabán men aksar misálan isí taur par kahte hain ; aur har shakhs us ká asl matlab samajh játá hai. Kisí tarah ká dhokhá is kah-ne men nahín hotá : chunáñchi Masíh kahtá hai, “ Main sachche angúr ká darakht hún.”—Yúhan. 15 : 1. To kyá, koí yihí samjhegá, ki wuh wáqai men darakht hai ? Aur phir wuh kahtá hai ki “ Achehhe bíj ká bonewálá Ibn í Adam hai.”—Matí 13 : 37. Kyá is se koí samjhegá ki Masíh kisán hai ? Kyá, har ek nahín jántá kí misál se taur par wuh bíj bonewálá thahartá hai ? Isí tarah Masíh ká yih kalám bhí hai. Us ne is roṭí ko muqarrar kiyá ki us ke badan ká nishán ho, aur ham ímán ke wasíle, rúhání taur se, use khákar, ap men zindagí rakhen. Aur kháss murád is rasm kí yih hai, ki ham in nishánon se, us kí yádgári karen.

27. *Phir piyála lekar.* Íd í fasah ke kháne men Yahúdí char dafa angúr ká ras píte the. Aglab hai ki yih tísra piyála thá, jo Hillíl ká kahlátá thá, yane shukrguzári ká, is wáste ki Yahúdí log, khásskar us waqt shukrguzári karte, aur 115, aur 116, aur 117, aur 118wán Zabúr gáthe the ; chunáñchi Lúká likhtá hai ki “ Kháne ke bad us ue piyála liyá.” Is se yih matlab nikaltá hai ki kháte waqt, us ne us Ashá í Rabbání kí roṭí lí, aur kháne ke bad piyála. *Shukr kiyá.* Dekho 26wín áyat aur us kí tafsír.

28. *Yih merá lahú hai.* Yane

mere lahú ká nishán. Jis tarah Íd í fasah ke barre ká lahú baháyá játá hai, usí tarah merá lahú baháyá jáegá ; yane *Nae qaul ká lahú.* Puráná qaul wuhí thá jo Khudá ne Isráelíon se kiyá, aur jis kí muhr qurbáníon ká lahú thí.—Dekho Khur. 24 : 8. Músá ne us lahú ko lekar logon par chhirká, aur kahá “ Yih lahú us áhd ká hai, ki Khudáwánd ne un báton kí bábat tumháre sáth bándhá hai.” Masíh is ke bamújib goyá kahtá hai, ki Merá lahú jo baháyá játá hai, aur jis ká nishán wuh pahlá lahú thá, ek nae qaul aur áhd ká hai, jis ko Khudá ab bándhtá hai, ki is lahú ke baháe jáne se bahut log tamám dunyá men, gunáhon kí muáfí páenge ; aur is wáste Injíl Nayá Áhd-náma kahlátí hai, yane nae áhd kí kitáb.

29. Is ká matlab yih hai, ki Íd í fasah ká khána ab main khá chuká, aur phir na khaúngá ; aur yih Ashá í Rabbání, yane Ashá í Masíhí, jo us pahle kí asl hai, ab main muqarrar kar chuká ; aur muqarrar karke játá hún, ki is ke bamújib merá lahú baháyá jáegá. Phir main tumháre sáth na rahúngá ; lekin tum mere pás, mere Báp kí bádsháhat, yane bihisht men áoge, aur ham sab milkar ek nayá, yane rúhání taur par píenge. Angúr ká shíra píne se yahán bihisht kí khúbíán murád hai.

§ 138. Shágirdon ko tasallí. Rúh-ul-Quds ká wáda. *Yarúsalam.*

Matí	Mark.	Lúk.	Yúhan.
			14 : 1-31

30 Phir we gít gáke Zaitún ke pahár ko gae.

31 Tab Yisú ne un se kahá, Tum sab isí rāt mere sabab thokar khaoge; kyunki likhá hai, ki Main garariye ko mārúngá, aur galla kí bheren titar bitar ho jáengí.

§ 139. Yisú sachche angúr ká darakht hai. Us ke shágirdon se dunyá dushmaní karegi. *Yarúsalam*.....

§ 140. Azmaishon kí peshgoí. Phir Rúh-ul-Quds ká wāda. Masih ká nám lekar duā māngná cháhiye. *Yarúsalam*.....

§ 141. Masih kí ákhiri duā shágirdon ke sáth. *Yarúsalam*.....

§ 141½. Zaitún ke pahár kí taraf rawána honá.....

30. *Phir gít gákar*; yá zabúr. Aglab hai, ki dastúr ke bamújib, unhon ne 115, aur 116, aur 117, aur 118wen Zabúr gae.

§ 136. Patras ke thokar kháne, aur bárahon kí paresháni kí peshgoí. *Yarúsalam*.

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
26:31-35, 14:27-31 | 22:31-38 | 13:36-38

Muláhiza karná cháhiye, ki Ashá i Rabbáni kháne se peshtar, Masih ne Patras ke thokar kháne, aur bárahon kí paresháni kí peshgoí kí.

31. Yane tum samajhte ho, ki main tumhárá dunyáwí bádsháh húngá, lekin is ke baraks main *aj hí kí rāt* Yahúdíon ke háth men pakarwáya jáungá, aur yih tumhári ummed jātí rahegi, aur tumháre dil bahut ghabráenge, aur shakk aur shubhe men parenge. Yih tumhárá thokar khána hoga; yane tumhárá imán kamzor ho jáegá. *Kyunki likhá hai*.—Dekho Zak. 13 : 7. Masih ká mārā jáná koí nai bát nahín, magar peshtar se yih muqarrar húa aur nabíon ne is kí khabar dí thi. *Main mārúngá*, yane main ap má-

32 Lekin main apne jí uṭhne ke bad tum se áge Galíl ko jáúngá.

33 Patras ne jawáb men us se kahá, Agarchi sab terí bábat thokar khaen, par main kabhí thokar na khaúngá.

Matí	Mark.	Lúk.	Yúhan.
.....	15: 1-27
.....	16: 1-33
.....	17: 1-26
26: 30	14: 26	22: 39	18: 1

rúngá, aur auron ke háth chhor dúngá, ki wuh bhí máren. Donon taur se yih bát púri húi. Khudá Báp ne jáhán ke gunáhon ká boj us par ládkar, dushman ke taur se us se sulúk kiya, yahán tak kí niháyat ranj o ghabráhat men wuh pukará, ki “Ai mere Khudá, ai mere Khudá, kyún mujhe akelá chhor diya?”—Matí 27 : 46. Aur insán ne bhí us ke sáth jo kiya, wuh sabhon ko malúm hai, aur píchhe us ká bayán áegá.

32. *Lekin main apne jí uṭhne ke bad tum se áge Galíl ko jáúngá*. Yih bát un kí tasallí, aur un ká imán mazbút karne, aur unhen yih batáne ke liye kí jí uṭhne ke bad mujhe kis jagah páoge, us ne kahí; aur is kahne ke bamújib us ne filwáqá wahán un se muláqát kí.—Mark. 16 : 7; Matí 28 : 16. *Galíl*. Dekho Tafsir i Matí 2 : 22.

33. Patras ke mizáj ká hál yahán khúb zahir hai, ki wuh aqidatmand, sargarm, wafádár, dil-soz thá. Yahán us kí muhabbat boltí hai, magar joshish ke sáth. Agar wuh apní kamzori se wáqif hotá, to Khudá-

34 Yisú ne us se kahá, Main tujh se sach kahtá hún, ki Tú isí rát, murg ke bāng dene ke pahle, tén bár merá inkár karegá.

35 Patras ne us se kahá, Agar tere sáth mujhe marná bhí zarúr ho, tau bhí terá inkár na karúngá. Aur sab shágirdon ne bhí yih kahá.

36 ¶ Phir Yisú un ke sáth, Gatsamaní náme ek maqám men áyá, aur shágirdon se kahá, Yahán baiṭho, jab tak main wahán jákar duá mán-gún.

37 Tab us ne Patras aur Zabadí ke do beṭe sáth liye, aur gamgín aur niháyat dilgír hone lagá.

wand se madad mángtá. Lekin is ke baráks, wuh apne úpar bharosá karke, fauran dawá kar úthá, ki Main kabhí ṭhokar na khaúngá.

34. *Isí rát.* Ham gumán kar sakte hain, ki sháyad áth nau baje rát ke waqt, Masih ne yih bát kahi. Usí rát wuh pakrá gayá, aur Patras ne tén bár us ká inkár kiyá.—De-kho 70—74 tak áyaten isí báb kí. *Murg ke bāng dene se pahle*; yane tarke se peshtar. Markas likhtá hai, (14 : 30;) ki “Murg ke do bar bāng dene se áge, tú tén bár merá inkár karegá.” Is ká bayán yih hogá, ki rát men do waqt, yane ádhí rát aur tarke ke waqt murg bāng detá hai, lekin ámm taur par pahli bāng ká hisáb nahín, magar sirf pichhli ká. Pau phatne, aur bāng dene ke waqt se ek hí matlab hai.—Mark. 13: 35. Matí, aur Lúká, aur Yúhanná isí waqt ke bāng dene kí bábat likhte hain, aur Markas pahli se sháyad ishára kartá hai. Pas yahán kuchh ikhtiláf nahín hai.

§ 142. Bág i Gatsamaní men niháyat dilgíri. *Zaitún ká puhár.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
26:36-46 | 14:32-42 | 22:40-46

36. *Gatsamaní.* Ibrání zabán men is lafz ke mané *kolú kí jagah*. Wuh ek bág Zaitún ke darakhthon ká, Yarúsalam ke púrab taraf par wáqa thá. Masih aur us ke shágird, jab Yarúsalam se, nau das baje rát ke waqt nikle, tab pahle ek nále Kadrún náme ke

pár utre, (Yúhan. 18 : 1;) aur qaríb ek sau qadam áge barhkar, is bág ke pás pahunché. Yúhanná likhtá hai, (18 : 2;) ki “Yisú aksar apne shágirdon ke sáth wahán jáyá kartá thá;” gáliban duá máng-ne ke liye. Ab tak ek bág ká nishán wahán dikháí detá hai, aur bahut log us kí ziyárat ko játe hain; magar us ká iháta bahut shikasta ho gayá hai, aur us men sirf áth bahut puráne zaitún ke per rah gae hain. Malúm nahín, ki kis qadar puráne hain. Isí bág men, duá mángne ke liye, Masih us waqt gayá, aur wahín hamáre liye ranj ke ek samandar men dúb gayá. Masih ká kaun imándár is Gatsamaní bág ko kabhí bhúlegá ?

37. *Aur us ne Patras ko aur Zabadí ke beṭon ko sáth liyá*; yane Yaqúb, aur Yúhanná ko.—Matí 10 : 2. Peshtar aur do waqt-on men bhí us ne in tinoñ ko alag karke, apne sáth liyá thá; yane jab apní *qudrat* Jairas kí beṭi ko jiláne men záhir kí.—(Lúk. 8 : 51;) aur jab apná *jálal* pahár par dikháyá.—(Matí 17 : 1.) Ab us ká *ranj* bhí dekhná unhen lázim húa. *Niháyat dilgír hone lagá.* Gunahgáron ká zámín, aur naját-dihanda hokar, ab gunáh ká *piyála* píne lagtá hai, aur us kí niháyat karwáhat, balki zahr se bhí beniháyat, hán maut kí sí ghabráhat men giriṭfár hotá hai.—Yihí us kí dilgíri ká sabab húa.

38 Tab us ne un se kahá, ki Merá dil niháyat gamgín hai, balki meri maut kí sí hálát hai : tum yahan thahro, aur mere sáth jágte raho.

39 Aur kuchh áge barhke munh ke bal girá, aur duá mángí, ki Ai mere Báp, agar ho sake, to yih piyála mujh se guzar jáe : tau bhí meri

khwáhish nahín, balki teri khwáhish ke mutábíq ho.

40 Tab shágirdon ke pás á-yá, aur unhen sote pákar Patras se kahá, Kyá tum mere sáth ek ghanṭá nahín jág sake?

41 Jágo, aur duá mángo, taki imtihán men na paro : rúh to mustáidd, par jism sust hai.

39. *Munh ke bal girá.* Lúká likhtá hai ki us ne “ghuṭne ṭe-ke.” Donon taur par kiyá hogá; pahle ghuṭne ṭe-ke, phir apne ranj aur ghabráhat se munh ke bal girá. Jab insán niháyat tang hokar duá mángtá, tab isí tarah karne ko us ká dil síkhlátá hai—Dekho Aḥb. 16 : 22; 2 Tawá. 22 : 18; Nahúm 8 : 6. *Agar ho sake.* Yahan us kí insániyat bolti hai. Masih sachchá insán thá; aur insán hokar, is niháyat ranj se bachne cháhá; *agar ho sake*, magar nahín ho saktá thá, aur wuh isí kám ke liye áyá thá. Pas is ke bad kahtá hai, *Meri khwáhish nahín, balki teri khwáhish ke mutábíq ho.* Jismániyat to bachná cháhtí thí, magar rúháníyat kahtí ki “Ai Báp teri marzi puri ho.” Aur yih kí wuh kyún nahín bach saktá thá, is ká jawáb ham purá de nahín sakte hain, magar itná samajh men áta hai, ki Khudá jo pák aur ádl men benuqs hai, wuh bekaḥáre gunáh ko muáf nahín kar saktá; yane agar kare, to yih us ke insáf ke barkhiláf hogá. Is wáste yih piyála piná zarúr huá. *Piyále* se murád saḥt musibaten, niháyat ranj, aur dukh. Dekho Tafsír i Matí 20 : 22.

40 *Sote pákar.* Sháyad ek ádhá ghanṭá use duá mángne men guzar gayá, aur yih giyárah baje ke waqt jab niṇd ádmion par gálib hoti hai, huá hogá; lekin aise hál

men un ká soná tajjub kí bát hai. Lúká jo tabib thá, (Kal. 4 : 14) likhtá hai, ki wuh “gam se sote the,” 22 : 45. Malúm hotá hai, ki yih un ká soná saḥt-dili, aur beparwái se nahín, magar is sabab se kí Khudáwánd do tin ghanṭe ke arse tak un se bahut báten kahtá rahá thá, ki jin ká matlab, jahan tak unhen ne samjhá yihí thá, kí koi barí átat ham logon par jald ánewáli hai; aur sunte sunte gam un par gálib áyá, aur is gam ke máre, un ke dil sust, aur ánkhen bhári ho gáin; aur us sone ke waqt men der tak baithe baithe, wuh so gae. Aur is bát par kí gam ke sabab aksaron ko nínd áti hai, kuchh shubh nahín. Phir jo Masih khásskar Patras se mukhátib huá, is ká sabab yih thá, kí Patras ne auron par sabqat karke, kahá thá, kí “Main tujhe kabhi na chhorúngá.” Wuh goyá us se kahtá hai, kí Ai Patras, teri baháduri, aur wafádari kahán hai? Tú ne jo kahá thá, kí Main tujhe kabhi na chhorúngá, kyá ek ghanṭá mere sáth jág nahín saktá?

41. *Túki imtihán men na paro.* Yane imtihán nazdik hai. Thorí der bad main dushmanon ke háth men giriṭár hokar mára jáúngá, aur tumhári ummed játi rahegi. Tab Shaitán tumhen jata degá, kí tumhárá Khudáwánd jhúṭh thá, aur sachchá Masih nahín; aur khatra hai, kí apne Khudáwánd

42 Phir us ne do bára duá mángí, ki Ai mere Báp, agar mere píne ke bagair yih piyá-la mujh se nahín guzar saktá, to terí marzí ho.

43 Us ne áke phir un-

ko chhor doge. *Rúh to mustáidd, par jism sust hai.* Is ká matlab yih, “ki tum jo wájib hai, use kiya cháhte, par jism kí kam-zorí ke sabab karne nahín páte ho. Yih goyá úzr, mihrbání kí ráh se, Masíh un kí taraf se kartá hai.

42. Malúm hotá hai, ki tín char ghante tak ke áse men, wuh kai bār apne shágirdon ke pás áyá, aur phir jákar duá mángtá rahá; aur jo us kí duāon ká matlab thá, sirf wuhí yahān likhá hai.—Lúká likhtá hai, ki jab wuh ján-kandani kí sí hálát men duá mángtá thá, tab ek firishta qúwat dene ke liye, us ke pás áyá, (22: 43.) Is par agar koi tājīb kare, ki jo iláhí qudrat rakhtá thá, (Yúhan. 1: 1-3;) use firishte kí kyá hájat; to gaur karná cháhiye, ki wuh haqíqí insán bhí thá, aur insáníyat men hamáre gunáhon ke kafáre ke wáste ákar, yih wájib huá, ki insán ke taur se kháe, píe, khush aur ranjída ho, aur qúwat páe. Phir Lúká yih bhí likhtá hai, ki “us ká pasíná lahú kí búnd kí mánind hokar zamín par girtá thá.” Is kí tashríh do taur se ho saktí hai. *Pahle*, ki yih sirf pasíná to thá, magar aise zor se nikaltá, jaise lahú zakhm se bahtá hai. *Dúsré*, ki us ká pasíná niháyat gam ke sabab, khún-ámez thá; yane sirf kasrat se bahne ke sabab khún nahín kahlátá, magar haqíqat men khún thá; aur aksar mufasssírín yihí samajhte hai. Tabíb sab jánte hai ki ek aísí bímárí kabhí kabhí insán kohotí hai; chunánci Voltaire, Ísáí dínká ek mashhúr mukhá-lif, yún bayán kartá hai, ki “Chárlis IX bádsháh i Fráns, 35 baras kí

hen sote páyá: kyúñki un kí ánkhen nínđ se bhárí thín.

44 Aur unhen chhorkar phir gayá, aur wuhí bát kahkar tisrí bār duá mángí.

umr men, ek ájib aur beḥab bímárí se mar gayá, ki lahú us ke tamám badan ke masámon se nikaltá aur yih maraz bahut dahshat aur ghabráhat ke sabab se huá thá.” Aur Arastú ek mashhúr Yúnání hakím, aur Diodorus Sikulas donon kahte hai, ki “niháyat ghabráhat men khún-ámez pasíná kabhí kabhí insán ke badan se nikaltá hai;” aur is ke subút men aur bhí bayán hai. Ek hádisa kai barseñ hún, ki is mulk men guzrá, jis se yahān ke sabí sáhibán i Angrez wáqif hai, ki san 1857 Íswi men, gadr ke waqt, Colvin sáhib, bahádur, jo us waqt ke Gawarnar the, jab Akbarábád ke qila men sáhibán i Angrez ne panáh lí, aur bachne kí ummed bahut kam rahí, tab Gawarnar sáhib ká díł niháyat ranjída hokar ghabráyá, aur hukúmat ká bojh un ke kandhe par bahut bhárí ho gayá. Isí hál men bímár pare, aur usí tarah ke maraz men, jis ká abhí bayán huá qazá kí. Khair aise dukh ke waqt, Masíh ke badan se, agar haqíqat men khún pasíne kí tarah niklá ho, to aql aur tajríbe se kuchh baíd nahín. Aur yih bhí aql qabúl kartí hai, ki jo apná khún gunahgáron ke badle baháne ko áyá thá, yih láiq thahrá, ki us waqt us ká lahú bah jáe. Aur agar koi púchhe ki Masíh kis wáste us waqt aísá ranj men huá, to sháyad yihí sabab honge. *Pahle*, wuh jántá thá, ki meri maut ab á gaí hai, aur yih maut bahut sakht aur niháyat sharmindagi ke sáth hogí. *Dúsré*, mujhe akele hokar is kolhú men Shaitán ko raundne paregá. Mere dost bhágenge aur mere dushman sher-

45 Tab apne shágirdon ke pás ákar un se kahá, Ab sote raho, aur árám karo : dekho wuh gharí á pahunchí, ki Ibn i Ádam gunahgáron ke háth hawála kiya játá hai.

on ki tarah meri ján ke khwáhán hongé. *Tisre*, ki jahán kí naját mujhi par munhasir hai, aur is bhá-rí muhimm tak ab main pahunch gayá hún. *Chauthe*, ki wuh gunahgáron ká badlá aur íwaz hokar apne Báp se chhoṛ diya gayá thá, aur jis tarah gunahgáron ke sáth wuh kartá hai, aísá us ke sáth sulúk kiya gayá. *Páñchwen*, ki Shaitán ne is andher ke waqt hadd se ziyáda us par hamla kiya, yih khúb jánkar, ki agar Main naját ká kám rok sakún, to yihí waqt hai : aur na rokún, to yih merá sir kuchlegá.—Paid. 3 : 15.

45. *Ab sote raho, aur árám karo.* Sháyad is kí murád yih hai ki ab jágne kí kuchh hájat nahín. Main apná kám kar chuká hún ; aur apne dil men kuchh árám páya hai. Magar Yúnání men *tum soo*, aur *tum sote ho*, aur *kyá tum sote ho*, yih sab ek hí lafz hai : *yane káthúdate* ; aur qaríne se daryáft karne partá hai, ki yahán kyá matlab hai. Aur aksar mufasssirin samajhte hain, ki is ká tarjuma is taur se honá cháhíye ; *yane tab apne shágirdon ke pás ákar un se kahá, kyú Tum ab tak sote, aur árám karte ho ? dekho wuh gharí á pahunchí, ki Ibn i Ádam gunahgáron ke háth hawála kiya játá hai.* Yih mane bahut durust aur sáf malúm hote hain.

§ 143. Yisú kí giriftári aur qaid. *Zaitún ke pahár par.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
26:47-56 | 14:43-52 | 22:47-53 | 18:2-12

47. *Yahúdhá á pahunchá.* Yúhanná likhtá hai, ki “Yahúdhá wuh

46 Uṭho, chalen : dekho, jo mujhe pakarwátá hai, naz-dík hai.

47 ¶ Wuh yih kah hí rahá thá, ki dekho, Yahúdhá, jo un bárahon men se ek thá,

jagah jántá thá ; kyúnki Yisú aksar apne shágirdon ko sáth lekar wahán jáya kartá thá.” Malúm hotá hai, ki yih shakhs jab báhar niklá, tab fauran sardáron ke pás jákar, us ne un ke sáth Yisú ke pakarne ká bandobast kiya : aur sipáhi apne sáth lekar, do ún baje rát ko bág i Gatsamaní ke pás áya ; yih jánkar, ki Yisú wahán hogá. Yih tamám bayán 47-56 áyat tak ká aur Injilon ke sáth miláne se yún malúm hotá hai, ki Yuhúdhá apne sáth Rúmí sipáhion, aur Yahúdíon ká bhí ek gol lekar is bág ke pás áya. Masih unhen áte dekhkar, aur un ká maqsad jánkar, apne shágirdon se kuchh áge barhá, aur Yahúdhá ne apne iqrár ke bamújib, patá dene ke liye gol se nikalkar dastúr ke muwáfíq dostána taur se, Masih ko gale lagákar chúm liya. Khudáwand ne kahá, “Ái Miyán, tú káhe ko áya ?” “Kyá tú Ibn i Ádam ko bose se pakarwátá hai ?”—(Matí aur Lúk.) Sipáhion ne apní mashálon wagaira kí roshní men, Masih ko safái se dekhá hogá, magar galiban us ke chihre ke rub, aur us kí mujizána qudrat se, kuchh darte the ; is wáste pakarne men diler na húe. Is par Masih ne un se púchá, ki “Tum kise dhúndhte ho ?” Tab unhen kahne pará, ki “Yisú Násrí ko.” Yisú ne un se kahá, ki “Main wuhí hún,”—(Yúhan. 18 : 4, 5.) Yih bát sunte hí wuh “píchhe hatkar zamín par gir pare.” Aur yih mujizána qudrat Masih ne is wáste dikháí hogí, ki un ko, aur khásskar us ke shágirdon ko malúm ho, ki yih jabran nahín pakrá gayá, magar apní marzi se. Jab wuh

áyá, aur us ke sáth ek barí bhír talwáren aur láthián liye, Sardár Káhinon aur qaum ke buzurgon kí taraf se á pahunchí.

48 Us ke pakarwánewále ne unhen yih kahke patá diyá thá, ki Jise main chumún, wuhí hai; use pakar lená.

49 Us ne wunhín Yisú pás ákar kahá, Ai Ustád, Salám : aur chum liyá.

50 Yisú ne use kahá, Ai Miyán, tú káheko áyá? Tab unhon ne pás ákar Yisú par háth dále, aur use pakar liyá.

51 Aur, dekho, Yisú ke sáthion men se ek ne háth

uthé, to us ne phir un se púchhá, ki "Tum kise dhúndhte ho?" aur unhon ne wuhí jawáb diyá. Yisú ne phir kahá, ki "Main wuhí hún, par agar tum mujhe dhúndhte ho, to inhen jáne do;" yane shágirdon ko.—(Yúhan.) Is jawáb se yih dekhkar, ki wuh muqábila nahin kiyá cháhntá, aur sháyad Yahúdáh kí targíb se, kuchh dilása pákar sipáhi pakarne ke wáste áge barhe. Is par us ke shágirdon ne kuchh himmat karke cháhá, ki use bacháen, aur Patras ne, Yúhanná ke bamújib, apní talwár khinchkar, Sardár Káhin ke ek naukár Malkas náme ká kán urá diyá. Magar Yisú ne na cháhá, ki muqábila ho, aur us zakhmí ká kán chhúkar, changá kiyá (Lúká), aur Patras se kahá, ki Apní talwár miyán men kar. Kyá tú nahin jántá, ki Main abhí apne Báp se máng saktá hún, aur wuh frishton ke bárah tuman se ziyáda mere liye házir kar degá; par nawishton kí bát, ki yún hí honá zarúr hai, tab kyúnkar púrí hogí? (Mati.) Is par us ke shágird bhág gae, aur sipáhi use bándhkar

barhákar apní talwár khainchí, aur Sardár Káhin ke naukár par chalákar us ká kán urá diyá.

52 Tab Yisú ne us se kahá, Apní talwár miyán men kar, kyúnki jo talwár khinchte hai, talwár hí se máre jáenge.

53 Kyá tú nahin jántá, ki main abhí apne Báp se máng saktá hún, aur wuh frishton ke bárah tuman se ziyáda mere liye házir kar degá?

54 Par nawishton kí bát, ki yúnhín honá zarúr hai, tab kyúnkar púrí hogí?

55 Us waqt Yisú logon se

le gae. Le játe waqt Masíh ne un se kahá, ki Tum jaise chor ke liye talwáren aur láthián lekar mere pakarne ko kyún nikle ho? Main ne áp ko nahin chhipáyá, balki har roz tumháre sáth baithkar talím detá rahá.

52. *Jo talwár khinchte hai, talwár hí se máre jáenge.* Malúm hotá hai, ki yih ek masal hai, aur Masíh ne Patras kí nasihat ke liye use kahá, ki Goyá tú un ke sáth nahin lag saktá hai; aur agar lag, to is masal ke bamújib mará jægá.

53. *Bárah tuman se ziyáda;* yane bahut. Yúnání, aur Rómí tuman, yane legion men char páanch hazár sipáhi hote the; magar muháware men aksar bare gol kí bábat yih lafz kahá játá hai. Sháyad Masíh ne us waqt bárah kí gintí is liye káhí hogí, ki wuh bárah ádmí the, yane giyárah shágird, aur bárahwán wuh áp.

54. Nabion ne apne nawishton men peshtar is kí khabar dí thí; magar haqiqat í hál yihí hai, ki yih peshingoi is wáste húi, ki aísá honá insán kí naját ke liye zarúr thá.

kahne lagá, ki Tum, jaise chor ke liye, talwáren aur láthián lekar, mere pakarne ko nikle ho? Main har roz haikal men tumháre sáth baiṭhke talim detá thá, par tum ne mujhe na pakrá.

56 Lekin yih sab is liye húa, táki nabíon ke nawishte pure hon. Tab sab shágird use chhorke bhág gae.

§ 144. Qayáfa ke huzúr áná. Patras ká tín bār inkār. *Yarúsalam*.....

§ 145. Yisú ká Qayáfa aur Sardár-majlis ke sámhne házir kiyá jáná. Masíh hone ká iqrár. Ús par fatwá, aur us kí tahqír. *Yarúsalam*.....

57 ¶ So jinhon ne Yisú ko pakrá, we use Qayáfa nám Sardár Káhin pás le gae, jáhán Faqíh aur buzurg jamá the.

58 Patras dúr dúr us ke píchhe Sardár Káhin ke ghar tak chalá gayá, aur andar já-ke naukaron ke sáth baiṭhá, ki dekhe, ki ákhir kyá hotá hai.

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
26:57,58	14:53,54	22:54-62	18:13-18
69-75	66-72		25-27
26:59-68	14:55-65	22:63-71	18:19-24

57. *Qayáfa nám Sardár Káhin ke pás le gae.* Yúhanná likhtá hai ki pahle Anná ke pás le gae, kyún-ki wuh Qayáfa us sál ke Sardár Káhin ká sasur thá, (18 : 13.) Yih Anná áge Sardár Káhin húa thá, aur budhá, aur dáná hone ke sabab, ab tak bahut ikhtiyár rakhtá rahá. Aglab hai ki wuh Sanhadrim, yane barí majlis ká mír-panch thá. Yih majlis sháyad isí muqaddame ke liye Qayáfa ke ghar men ikatṭhí hokar, rát ko rahí hogí; aur sipá-híon ne pahle ráh men se Anná ke darwáze pahunchkar, use khabar dekar, majlis ke sámhne le gae hong-e; jáhán Faqíh aur buzurg jamá the; yane qaum ke buzurg, jo majlis men sharik the. Aglab, ki bahutere un men se is ummed par, ki Yisú áj pakrá áegá, rát ke waqt Qayáfa ke ghar men rahe, aur agar aisá nahín, to apne apne gharon men is ke liye taiyár rahe; aur jab Yisú wahán pahunchá, tab fauran Qayáfa ne apne naukaron ko bhejkar, unhen buláyá, aur ikatṭhá kar liyá.

58. Yúhanná likhtá hai, ki Patras aur ek dúsrá shágird Qayáfa ke ghar gae. Us ke bayán se malúm hotá hai, ki Sardár Káhin is dústre shágird ko pahchántá thá, aur is sabab se wuh ghar ke bhítar jáne páyá: phir báhar jákar Patras ko bhí andar láyá. Sáf malúm nahín hotá, ki yih shaḡhs kaun thá. Bahutere gumán karte hain, ki Yúhanná is muhawware men, apní taraf ishára kartá hai, ki wuh dúsrá shágird main hí thá. Magar is ke barḡhiláf gumán hotá hai, ki Yúhanná bhí Galilí, aur ámm logon men thá: aur yaqín nahín ki Sardár Káhin use pahchántá ho; aur agar pahchántá bhí, to itná nahín, ki wuh andar jáne pátá. Aur ek yih bhí dalíl i qawí hai, ki kisé ne us se kuchh nahín kahá, aur na us ko kuchh khatra húa: to báwa-júd use jánne ke yih tájjub ká maqám hai. Is se bihtar yih gumán paidá hotá hai, ki yih kóí izzatdár shaḡhs Yarúsalam ká rahnewálá hogá, ki jise Sardár Káhin pahchántá thá, magar nahín jántá, ki yih

59 Tab Sardár Káhin aur buzurg aur sári majlis Yisú par jhúthí gawáhi dhúndhne lage, táki use mār dālen ;

60 Par na pái ; aur agarchi bahut jhúthe gawáh áe, par koi bát na thahrí. Akhir, do jhúthe gawáhon ne ákar,

61 Kahá, ki Is ne kahá hai, ki Main Khudá kí haikal ko dhá saktá, aur phir tén din men use baná saktá hún.

Masíh ká shágird hai. Is sabab se kisi ne us se kuchh nahín kahá : sirf Patras se kahá, jo kuchh ki kahá ; aur agar use thík pahchānte, to beshakk apne Khudāwand ke sáth, wuh mujrim thahráyá jātá. Is shakhs ke bhitar le jáne ke bad, Patras naukaron, aur aur logon ke sáth mil gayá, aur sahn men ág ke pás baithkar, dekhtá rahá, ki ákhir kyá hotá hai. Is arse men Sardár Káhin, aur Faqíh Masíh ká hál daryáft karte rahe, jaisá ki in aglí áyaton men likhá hai.

59. In logon ne apne dilon men, thahrá rakhá thá, ki Yisú ká qatl zarúr hai : chunānchi Qayásá ne kahá thá, ki Ek ádmí ká mārá jáná, tamám qaum kí salámatí ke liye lázim hai, (Yúhan. 11 : 50.) Is hál men agar koi wájibí gawáhi mile, to bihtar, nahín to jis tarah ho sake, us ká kám tamám karná cháhiye.

60. *Koi bát na thahrí.* Yane do gawáh kisi ek bát par muttāfiq na pāe gae ; aur shariat ke bamújib yih zarúr thá. Markas likhtá hai, (14 : 56;) ki “un kí gawáhián mutábíq na thín.”

61. *Main Khudá kí haikal ko dhá saktá, aur phir tén din men ise baná saktá hún.* Markas ke bamújib unhon ne kahá, ki Yih kahtá hai, “Main is haikal ko, jo háthon se baní, dhá dúngá, aur tén din men ek dúsrí, jo háthon se na

62 Tab Sardár Káhin ne uthkar us se kahá, Tú, kuchh jawáb nahín detá? yih tujh par kyá gawáhi dete hain?

63 Par Yisú chup rahá. Tab Sardár Káhin ne us se kahá, Main tujhe zinda Khudá kí qasam detá hún, ki agar tú Masíh, Khudá ká Betá hai, to ham se kah.

64 Yisú ne us se kahá, Hán, wuhí, jo tú kahtá hai ;

bane, banáúngá.” Małúm hotá hai ki ek ne Matí ke likhe ke muwáfíq, aur दूसरे ne Markas ke muwáfíq gawáhi dí. Is wáste Markas likhtá hai, ki un kí gawáhi mutábíq na thí. Aur jo bát Masíh ne haqíqat men kahí, wuh yihí hai, ki “Is haikal ko dhá do, aur main use tén din men khará karúngá.”—Yúhan. 2 : 19. Yih qaul us ne majázi taur se, apne badan kí haikal ke bábat, kahá thá.—Yúhan. 2 : 21.

62—64. Yisú ne jaise bher apne

Sardár Káhin.

balki, main tum se kahtá hún, ki Is ke bad, tum Ibn i Adam ko Qádir i Mutlaq kí dahiní taraf baiṭhe, aur ásmán ke bádalon par áte dekhoge.

65 Tab Sardár Káhin ne apne kapre phárkar kahá, ki Yih kufr kah chuká hai; ab hamen aur gawáh kyá zarúr? tum ne áp us ká kufr suná.

66 Ab tumhári kyá saláh?

bál katarnewálon ke áge bezabán hai, usí tarah apná munh na kholá. Yas. 53 : 7. Jab gawáhi se kuchh mumila faisal na húa, aur yih dekhkar ki Masíh kuchh jawáb nahín detá, tab Sardár Káhin ne qasam dekar púchhá, (dekho safha 213,) ki “Tú Masíh zinda Kḥudá ká Betá hai, yá nahín? yih ham se kah.” Sardár Káhin, aur majlis ke log khúb jánte the, ki bár bár Yisú ne yih dáwa kiya thá; aur un kí murád is sawál se yih thí, ki agar wuh inkár kare, to use jhúthá, aur dagábáz ṭhahraen, kyúnki logon ko wuh yihí síkhátá rahá; aur agar iqrár kare, to kufr sábit karke, use mulzim ṭhahraen. Masíh agarchi jántá thá, ki yih iqrár mere ilzám ke liye káfi hogá, tau bhí sáf kah diya, ki “Main wuhí hún;” aur is se barhkar bhí kahá, ki “Tum áp mujhe Qádir i Mutlaq ke dahne háth baiṭhe, aur dunyá ká insáf karne ke liye, bádalon par áte dekhoge.” Pas yih kalám un kí samajh men kufr thá. Aur hán, agar Masíh haqiqat men wuhí na ho, jo us ne dáwa kiya, to mahz kufr, aur wuh beshakk qatl ke láiq thá.

65. *Apne kapre phárkar kahá.* Gam aur áfat ke waqt, Yahúdíon ká yihí dastúr thá. Kahte hain, ki jab un men bahut bediní phail gai, tab apne kapre men kacheche táge kí ek síyan rakhte the, táki bár bár kapre pharne ke waqt, kuchh nuq-

Unhon ne jawáb men kahá, Wuh qatl ke láiq hai.

67 Tab unhon ne us ke munh par thúká, aur use ghúnsá mára, aur dúson ne use tamánche márke kahá, ki,

68 Ai Masíh, hamen nabúwat se bátá, ki kis ne tujhe mára?

69 ¶ Jab Patras báhar dálán men baiṭhá thá, ek laundi

sán na ho; aur dindári logon kí nazar men sábit rahe. Ma'lúm hotá hai, ki Sardár Káhin us waqt apne kahánat ke kapre nahín pahne thá; kyúnki unhen phárná mana thá.—Ahh. 10 : 6; aur 21 : 10.

66. *Tumhári kyá saláh?* yane tum kyá faisala karte, aur us ke haqq men kyá ṭhahráte ho? Unhon ne jawáb men kahá, ki “Wuh qatl ke láiq hai;” aur yih un ká fatwá shari'at ke bamújib thá;—(Ahh. 24 : 10—16;) yane agar Masíh kí báten haqiqat men kufr hotin.

67, 68. Lúká se ma'lúm hotá hai, ki naukaron, aur piyádon ne yih ruswái, aur zulm kiya, magar beshakk sardáron ke sámhne; aur jab ki unhon ne mana na kiya, to yih bhí un men sharík ṭhahre. Aur Lúká yih bhí likhtá hai, ki “Us ke haqq men unhon ne aur bhí bahut kufr kahá.” Dekho insán kí samajh kaisí ultí hai! In logon ne jáná, ki Masíh kufr baktá hai; aur dar haqiqat wuh áp us ke haqq men kufr bakne lage. Isí tarah bahut log áj kal bhí karte hain, ki Masíh ko Kḥudá ká Betá kahne ke sabab Isáion par kufr ká ilzám lagáte; aur yih nahín samajhte, ki aisí jihálat kí bát kahne se ham áp káfir ṭhaharte hain. Cháhiye kí ádmí khúb soch samajhkar, Kḥudá kí báton men aisá kalám apne munh se nikále.

ne us pás áke, kahá, Tú bhí Yisú Galilí ke sáth thá.

70 Par us ne sab ke sámhne inkár karke kahá, Main nahín jántá, ki tú kyá kahtí hai.

71 Phir jab wuh darwáze kí taraf báhar chalá, ek दूसरी ne use dekhkar, un se jo wahán the, kahá, ki Yih bhí Yisú Násarí ke sáth thá.

72 Tab us ne qasam kháke phir inkár kiyá, ki Main us shakhs ko nahín jántá.

73 Thorí der bad, unhon ne

61—75. Yih bayán cháron Injilon men likhá hai. Sab ko miláne se yih malúm hotá hai, ki Patras jab bag men sipáhion ke sámhne se bhá-gá, tab thorí dúr jákar jald laut áyá, aur chupke se un ke pichhe ho liyá. Jab Qayáfa ke darwáze pahunchá, pahle bhítar jáne na páyá; magar ek दूसरा shágird jis ko wahán ke log jánte the, thorí der bad nikalkar us laundí se, jo darbán thí, kahkar Patras ko andar le gayá. Us makán ke andar bahut se log jamá hue, aur is wáste ki sardí thí, unhon ne koele dahkáe. Patras un ke sáth mil gayá, aur ág ke pás baithkar suntá rahá, ki majlis ke log Masih se kyá kahte hain. Is arse men us laundí ne, jo darbán thí, (Yuhan.) ákar aur us par khúb nigáh karke kahá, ki Yih ádmí us ke sáth thá. Patras ne barí dahshat khákar fauran kahá, ki Nahín, “Ái aurat main use nahín jántá;” aur yih kahkar wuh us waqt bach gayá. Lekin ghabrákar thorí der bad báhar barámade men nikal áyá. Jab wahán pahunchá, Markas ke bamújib (14 : 68.) “murg ne báng dí,” yane pahlí bár kí báng, jis ká zikr auron ne nahín kiyá, is liye ki muhawáre men, báng dene ká waqt wuh nahín kahá játa hai. Patras ne apní ghabráhat men kuchh is ká

jo wahán khare the, Patras pás áke kahá, Beshakk tú bhí un men se hai, ki terí bolí tujhe záhír kartí hai.

74 Tab us ne lanat bhejkar aur qasam khákar kahá, Main is shakhs ko nahín jántá. Wunhín murg ne báng dí.

75 Tad Patras ko Yisú kí bát yád áí, jo us ne us se kahí thí, ki Murg ke báng dene se pahle, tú tín bár merá inkár karegá. Wuh báhar jáke zár zár royá.

khíyál na kiyá, magar apne Khudá-wand ke liye bará khíyál kiyá hogá, aur apní dahshat ko rokkar phir andar gayá. Is arse men ek दूसरी laundí use pahchánkar páswále logon se kahne lagí, ki Yih beshakk us ke sáth thá; aur un men se ek ádmí ne bhí khásskar yih qusúr us par lagáyá. Tab sabhon ke sámhne zor se us ne inkár kiyá, ki Main nahín hún; main us shakhs ko nahín jántá; “Ái ádmí main un men se nahín hún,” (Lúk. 22 : 58.) Ek ádhe ghante ke bad, ek ádmí ne phir kahá, ki Yih bhí un men se hai, kyúnki is kí bolí Galilíon kí sí hai; aur is par Malkas náme jis ká kán Patras ne urá diyá thá, us ke ek rishtedár ne ákar kahá, ki Main ne bag men tujhe dekhá hai. Yih sunkar Patras niháyat hairán húa, aur apne úpar lanat karke, aur qasam khákar kahá, ki Main us shakhs ko nahín jántá. Wunhín murg ne báng dí. Isí tarah sabhon ká bayán miláne se yih hál achchhí tarah samajh men áta hai.

75. Patras ká qusúr bahut bhá-rí thá, aur ham sabhon ke wáste us men nasíhat hai. Jo shakhs samajh-tá hai, ki main khará hún, wuh khabardár rahe, aisá na ho, ki gire. Patras ne jáná, ki Main bahut mazbút hún, aur kabhí na dag-

XXVII BĀB.

1 **J**AB subh hūí, sab Sardár Káhinon, aur qaum

magáúngá; tau bhí fauran thokar khái. Us se ziyáda ham men kyá mazbútí hai? Lekin ek bát yih hai, ki ham apní kamzorí se wá-qif hokar, us ke pás jáen, jis se táqat mil saktí hai; tab ham na girenge. Patras ke hál par gaur karne se maḷúm hotá hai, *Pahle*, ki us kí muhabbat ne use is im-tihán men dālā Wuh apne Khudáwand ko bahut pyár kartá thá: is liye us ke píchhe chalá gayá.

ke buzurgon ne Yisú kí bábat saláh kí, ki use kyúnkar qatl karen :

Dúsré, yih bahut khatre ká maqám thá. Agar Patras us waqt pakar jātá, to beshakk us ká chhútná bahut mushkil hotá. *Tisre*, agar-chi inkár kiyá, magar dil se Masíh ko nahín chhor diyá. *Chauthé*, apne qusúr ke láiq us ne tauba kí. Markas, jo Patras ká bhánjá, aur bahuteron ke gumán ke bamújib jis ne apní Injil Patras ke batáne se likhí, wuh likhtá hai, ki Patras “báhar jákar zár zár royá.”

XXVII BĀB.

KHULÁSA.

Masíh ko bándhkar, Pilátús ke hawále karná, 1, 2. Yahúdáh ká óp ko phánsí dená, 3—10. Pilátús ke áge Masíh ká chup rahná, 11—14. Id men Pilátús ká dastúr, aur Masíh ko chhorne ke liye us kí tajwíz, 15—18. Us kí jorú ká paigám, 19. Jamáát ká Masíh ke qatl par isrár, aur Pilátús ká apní bequsúrí men háth dhoná, aur Barabbás ko chhorkar Masíh ko maslúbtí ke wáste un ke supurd kar dená, 20—26. Sipáhton ke háth se Masíh kí behurmatí, aur kápton ká táj us ke sir par rakhná, 27—32. Do choron ke darmiyán us kí maslúbtí, 33—38. Yahúdon ká malámaten, aur tane, 39—44. Khudá ko pukárkar Masíh ká ján dená, 45—50. Mujize jo us kí mauit ke waqt zakhir hús; aur súbádr ká iqrúr, 51—56. Yúsuf Aramatiyá ká Pilátús se Masíh kí lách mángná, aur us ká dafn, 57—61. Us kí qabr par muhr karná, aur pakrá dená, 62—66.

§ 146. Sardár majlis ká Masíh ko Pilátús ke sámhne le jáná. *Yarúsalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúnan.
27 : 1, 2 | 15 : 1-5 | 23 : 1-5 | 18 : 28-38

1. *Saláh kí, ki use kyúnkar qatl karen.* Unhon ne faisal kiyá tha, ki wuh kufr bakne ke sabab qatl ke láiq hai; aur un kí shariyat ke bamújib, jis ne kufr kahá wuh pathráo kiyá jáne ke láiq thá. Ahb. 24 : 14. Agarchi ab tak aur kái sazáen dene ká unhen ikhtiyár rahá, magar qatl ká ikhtiyár na thá; (Yúhan. 18 : 31.) Aur thore din bad jab unhon ne Istifán ko sangsár kiyá, yih maḷúm hotá hai, ki hangáme ke taur par, mulkí qánún ke barákhiláf, yih qatl húa hogá.—Aamál 7 : 57—60. Is hál men Pilátús Rúmí hákim ke pás use le jáná zarúr pará. Lekin Pilátús kufr o dín par kuchh ikhtiyár nahín rakhtá thá, aur na use kuchh is se matlab thá. Is wáste jab us ke pás gae, tab kói aur nálísh Masíh par, jo wahán suní jáne ke láiq ho, karná zarúr húi. Pas unhon ne wahán kuchh kufr ká zikr na kiyá; magar yih kahá, ki “Isé ham ne qaum ko bahkate, aur Qai-

2 Phir use bāndhkar bāhar le gae, aur Pantús Pilátús hákim ke hawāle kiyá.

sar ko mahsúl dene se manā kar-te, aur āp ko Masíh bādsháh kahte páyá."—Lúk. 23 : 2. Yihí un ke mashware men mūshkil bát thí, ki ham āp us ko sangsār nahín kar sakte hain, aur Pilátús Rómí, aur but-parast hai: wuh kufr kí nálísh nahín sunegá: to us par koí aisá

3 ¶ Tab Yahúdáh, jis ne use pakarwá diyá thá, dekhkar, ki us ke qatl ká hukm

qusúr lagáná chāhiye, jo Rómí hukumat men jurm giná jae.

2. Use bāndhkar. Jab pahle pakrá, tab unhon ne use bāndhá thá; magar sháyad Qayáfá ke ghar men majlis ke sāmne use khol di-yá hogá. Ab bāhar le játe waqt use phir bāndh liyá.

§ 147. Herodís kí huzúrí. *Yarúsalam*.....

§ 148. Masíh kí rihái par Pilátús ká iráda. Barabbás kí rihái ke liye Yahúdíon kí daríkhwást. *Yarúsalam*.....

§ 149. Pilátús ká qatl ke liye Yisú ko somp dená. Us ke koré kháne, aur tahqir kí shiddat. *Yarúsalam*.....

§ 150. Dúsrí bár chhorne ke liye, Pilátús kí koshísh.

§ 151. Yahúdáh kí pashemáni, aur us ká apne ko phánsí dená. *Yarúsalam*.....

Mati.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
.....	23: 6-12	
27:15-26	15: 6-15	23:13-25	18:39, 40
27:26-30	15:15-19	19: 1-3
.....	19:4-16
27: 3-10			

3—10. Yahúdáh ká yih hál yahán bích men púra likhá gayá hai, magar hamen yih sochná na chāhiye, ki thík isí waqt men yih sab wá-qa húa. Aglab hai, ki jab tak Yahúdáh ne yih na dekhá, ki Pilátús Masíh par fatwá de chuká hai, tab tak ummed rakhtá thá, ki wuh bach jae-gá. Akhir ko ná-ummed hokar bahut pachhtáne lagá, aur rupae jo liye the, haikal men phenk gayá. Magar is se apne dil men kuchh tasallí, aur qarár na pákar sháyad usí din, yá do ún din ke bad us ne jákar āp ko phánsí dí. Bayán kí zarúrat se Matí ne us ká tamám hál yahín par likhá hai.

3. Pachhtáyá. Ma'lúm hotá hai,

ki Yahúdáh samajhtá thá, ki Yisú mujizána taur se āp ko bacháegá; yá kisi na kisi tarah un ke háth se bach niklegá. Sháyad us ne khyál kiyá, ki wuh in dushmanon ká mu-qábila karke takht-nashín hogá; aur mujhe muáf karegá, balki merá shukrguzár hogá, aur jab dekhá ki wuh nahín bachta hai, tab bahut hairán húa, aur niháyat ghabráhat men pará. Lekin yih us ká pachhtáná sachchí tauba se bahut baíd thá. Agar us kí sachchí tauba hotí, to Masíh ke pás jákar muáf mángtá. Magar is ke baráks bhágkar us ne apne ko phánsí dí, aur yún karke apná qusúr aur blí bārháya.

húa, pachhtáyá, aur wuh tís rupae Sardár Káhinon aur buzurgon pás pher láyá,

4 Aur kahá, Main ne gunáh kiyá, ki begunáh ko pakarwáyá. We bole, Hamen kyá? tú ján.

5 Tad wuh rupae haikal

4. *Begunáh ko pakarwáyá.* Yahúdáh ki is gawáhi se bará matlab hásil hotá hai. Wuh Masih ke pás do tín baras us ke kám dekhá, aur us ke kalám suntá rahá. Agar Masíh men kuchh dagá hotí, to Yahúdáh ko zarúr malúm hotá, aur is waqt wuh na pachhtátá. Is hál men us kí gawáhi bahut mutabar thahartí hai. *We bole hamen kyá?* Yane hamará matlab ab purá húa : ham jante hain, ki Wuh qatl ke lá-iq hai, aur qatl kiyá jaegá : tere pachhtáne se hamen kyá kám hai? Isí tarah jo auron se qusúr karáte, jab apná matlab purá kar lete, tab qusúr karnewálon ke madadgar nahin rahte; aur unhen namak-harám jánkar, tark kar dete hain.

5. Aglab hai, ki majlis is waqt jamá na húi thí, magar Yahúdáh yih jánkar ki ab ibadat ká waqt hai. haikal men gayá, aur wahán un men se bazon ko pákar, un ke sámhne wuh rupae phenk diye : aur “jákar áp ko phánsí dí.” Áyá usí waqt us ne áp ko phánsí dí, yá do ek din bad ; yih is bayán se zahir nahin hai; magar gumán hotá hai, ki us ne kuchh der kí; aur jab dekhá ki Masíh haqiqat men maslúb húa hai, tab aur ziyáda bardáshat na kar saká.

6. Nápakí ká hásil Kхудá ke khazáne men dálná rawá nahin thá; (Istis. 23: 18.) Aur yih durust thá, jo unhon ne samjhá, ki yih, jo khún kí qímat hai, ise kha-záne men dálná na cháhiye. Lekin yih un kí ultí samajh, balki shará-rat, aur manr dekhá cháhiye, ki

men phenkkar chalá gayá, aur jáke áp ko phánsí dí.

6 Par Sardár Káhinon ne rupae lekar kahá, Inhen kha-záne men dálná rawá nahin, ki yih khún ká dām hai.

7 Tab unhon ne saláh kar-ke un rupayon se kumhár ká

khún kí qímat khazáne men dálnे se dare, magar begunáh ká khún karne se na dare.

Isí tarah yahan Hindostán men bahut logon kí samajh ultí ho gai hai, chunánchi bahutere ziná kí ná-pakí se nahin darte, aur na ziná karnewálon ko apne darmiyán se nikálte, magar Gair-qaumwálon ke sáth kháne se bahut nafrat karte; aur jo koi kháe, use apne darmiyán se alag kar dete hain. Aur aksar hain, jo kangálon ko kuchh nahin dete, magar chintion ke sámhne átá bichháte, aur máldár fa-qíron ko dene men apná mál uráte hain. Khair yih masal un ke haqq men sach hai, ki machchayon ko chhántte, aur unton ko nigalte hain.

7. *Kumhár ká khet pardeston ke gárne ke liye kharídá.* Aamál ke pahle bab kí 18win áyat men likhá hai, ki us ne, yane Yahúdáh ne “badí kí mazdúrí se ek khet mol liyá.” Is ká matlab yih hai, ki us ne kharíd káráyá, yá kharídne ká sabab húa; yane aisa kám us ne kiyá kí jis se yih khet mol liyá gayá. Yih muhawara dastúr ke bar-khiláf nahin hai, maslan aksar kahá játá hai, ki kisi ne ek ghar banáyá, hálánki sirf auron ke wasíle se us ne banwáyá.—Dekho Aamál 2: 23; Yúhan. 19: 1; Matí 28: 59, 60. Yih khet sháyad kisi kumhár ká thá, ki us ne apne kám ke liye mat-í khodí thí, yahan tak ki us kí qí-mat bahut kam ho gai; magar un-hon ne jáná, ki agar ham ise barábar karen, to gor i garibán ke wáste yih jagah achchhi hogi. *Pardest-*

khet pardesiñ ke gārñe ke liye kharidá.

8 Is sabab áj tak wuh khet, Khún ká khet, kahlátá hai.

9 Tab wuh jo Yaramiyáh nabí kí marifat kahá gayá thá, púrá huá, ki Unhon ne wuh

tís rupae liye, us kí thahráí huí qímat, jis kí qímat Baní Isráel men se bazon ne thahrái;

10 Aur unhon ne wuh rupae kumhár ke khet ke wáste diye, jaisá Khudáwand ne mujhe farmáyá.

on ke gārñe ke liye; yāne jo Yahúdí idon men aur mulkon se Yarúsalam men ákar mar játe, aur jin ke gārñe ke liye aur koí jagah na thí.

8. *Áj tak wuh khet khún ká khet kahlátá hai*; yāne jo khún kí qímat se mol liyá gayá thá. Ibrání zabán men us ká nám *Haqaldamá* thá, jis ke yihí mané hain.—*Aámál* 1: 19. Yih khet shahrpanáh ke báhar Saihún pahár ke dakhan taraf wáqa hai, aur áj tak Armaní Isái jo Yarúsalam men rahte, wahán apne murde gārte hain. *Áj tak kahlátá hai*; yāne jab Matí ne is Injil ko likhá qarib tís baras urúj ke bad.

9, 10. *Jo Yaramiyáh nabí kí marifat kahá gayá thá*. Yih báten Yaramiyáh kí kitáb men nahín páí játi hain, magar Zakariyáh men (12: 12, 13,) in ke muwáfíq bayán hai, aur beshakk usí jagah se intikháb kí gáin. Is mushkil bát ká bayán shāyad yih hai, ki naql nawison ne nám likhne men saho kiyá hogá, aur yih saho karná bahut ásan thá, kyúnki dastúr ke bamújib wuh Yaramiyáh ke wáste *Iriau* aur Zakariyáh ke wáste *Zriau*, mukhtasar karke, likhte the. Pas sirf ek harf kí tabdíl se yih natija nikal saktá hai. Aur bāze samajhte hain kí Matí ne na Yaramiyáh, na Zakariyáh ká nám, magar sirf *nabí kí marifat* likhá, aur naql nawison ne píchhe galatí se Yaramiyáh ká nám dál diyá; chunānchi ek do purání naqlon men kisi ká nám nahín páyá játa: sirf nabí likhá hai. Phir jo bát Zakariyáh men likhí wuh yihí hai, kí “Agar tum

munásib jáno to merá mol mujhe do, nahín to mat do: aur unhon ne meré mol kí bábat tís rupae taulke diye. Aur Khudáwand ne mujhe hukm kiyá kí use kumhár ke pás phenk de; achchhí qímat hai, jo unhon ne merí dí: aur main ne tís rupaiyon ko liyá, aur Khudáwand ke ghar men us kumhár ke liye phenk diyá.” Is ká matlab yih malúm hotá hai, kí Zakariyáh paigambar hokar, Yahúdiñ ke pás áyá, aur unhon ne use nápasand kiyá. Pas us ne un se kahá, kí merá mol mujhe do, táki malúm ho, kí wuh us kí qímat kyá samajhte hain. Unhon ne hiqárat aur thātthe men use tís rupae diye, kí yih ek gulám kí qímat thí; aur Khudáwand ke farmāne ke bamújib us ne Khudáwand ke ghar men kumhár ke liye phenk diye. Yih sab báten Khudáwand Yisú Masih ke hál men púri huín; yāne Zakariyáh ká bayán bámauqa Masih ke hál se mil-tá hai; aur is bát men Zakariyáh us ká nishán thá; chunānchi Yahúdiñ ne Masih ko bhí nápasand kiyá, aur gulám kí qímat dekar goyá mol liyá, aur phir yih qímat Khudá ke ghar men phenkí, aur kumhár ko dí gai. *Unhon ne díe*. Zakariyáh ne likhá, kí “Main ne diyá,” lekin matlab ekhí hai, kí yih qímat dí gai thí, yāne murád *dene* se hai, na *denevāle* se.

§ 146½. Hákim kí huzúrí. *Yarúsalam*.

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
27:11-14 |

11 Phir Yisú hákim ke rúbarú khará thá: aur hákim ne us se púchhá, kyá Tú Yahúdíon ká Bádsháh hai? Yisú ne us se kahá, Hān, tú thík kahtá hai.

12 Aur us waqt Sardár Káhin aur buzurg us par faryád kar rahe the, par wuh kuchh jawáb na detá thá.

13 Tab Pilátús ne us se kahá, Kyá tú nahín suntá, ki ye tujh par kitní gawáhián dete haiñ?

11. *Hákim ke rúbarú.* Yih hákim Pantús Pilátús thá, (2 áyat.) Wuh Rúmi bádsháh ki taraf se us mulk men bhejá gayá, táki wahān ká sūba ho, jis tarah Inglistán ki malika sáhiba Hindostán men Gawnaron ko bhejtí haiñ. *Kyá tú Yahúdíon ká bádsháh hai?* Yahúdíon ne yihí jánkar ki Pilátús kufr ki nálish nahín sunegá, yih ilzám us par lagáyá, ki Wuh Qaisar ki jagah ap ko Yahúdíon ká bádsháh kahtá hai. Lúká is ká bayán yún likhtá hai, (23: 2), ki “Unhon ne us par nálish karní shurú ki, ki Ise ham ne qaum ko bahkâte aur Qaisar ko mahsúl dene se mana karte, aur apne taín Masíh bádsháh kahte páyá.” Isí nálish par Pilátús ne púchhá, ki *Kyá tú Yahúdíon ká bádsháh hai?* Masíh ne kahá, Wuhí hai, jo tú kahtá; yane *main hūn*. Yúhanná ke bayán se malúm hotá hai, ki Masíh ne yih bhí kahá, ki “Merí bádsháhat is jahán ki nahín hai.”—(18: 36.) “Main is liye paidá huá, aur is wáste dunyá men áyá, ki haqq par gawáhi dūn: so jo koí ki haqq se hai, merí áwáz suntá hai,” (37.)—Dekho Yúhan. 18: 29—38.

14. *Ek bát ká bhí jawáb na diya;* yane apní safáí ke wáste. Is men nabí ká qaul purá huá, (Yas. 53: 7.) Aur kýún apná muñh

14 Par us ne us kí ek bát ká bhí jawáb na diyá; chunāñchi Hákim ne bahut taājib kiya.

15 Hákim ká dastúr thá, ki har íd ko, logon kí khátir, ek bandhúá, jise we cháhte, chhor detá thá.

16 Us waqt un ká Barabbás náme ek mashhúr bandhúá thá.

17 So, jab we ikatthe húe, Pilátús ne un se kahá, Tum kise cháhte ho, ki main tum-

kholtá? Wuh bequsúr thá, aur us kí sūrat aur tamám hál se Pilátús malúm kar saktá thá, ki is par yih faryád aur nálish jhúthí hai. Aláwa is ke us ká marná zarúr thá, aur wuh ap ko bacháyá nahín cháhtá thá.

§ 148. Masíh kí rihái par Pilátús ká iráda. Barabbás kí rihái ke liye Yahúdíon kí dar̄khwást. *Yarusalam.*

Matí. | Mark. | Lúk | Yúhan.
27:15-26 | 15:6-15 | 23:13-25 | 18:39,40

15. Yúhanná ke bayán se malúm hotá hai, ki yih dastúr Rómíon se nahín, magar Yahúdíon hí men paidá huá; aur aglab hai, ki wuh bahut dinon se jári thá. Is íd i fasah men is dastúr ke hone se yih gumán hotá hai. ki us se ek bhári garaz thí, yane *chhutkárá, yá dzáddí*. Yihí is íd ká matlab thá, ki Yahúdí qusúrwár is íd ke muqarrar hone ke waqt men Misr kí gulámí, aur firishte ke hátí se bach nikle, aur chhutkárá páyá. Aur isí tarah Masíh ke wasile, jo ki íd i fasah ká takmilá hai, ham qusúrwár Barabbás kí mánind gunāh aur halákat se chhutkárá páte haiñ.

16. *Barabbás náme ek mashhúr bandhúá.* Malúm hotá hai, ki wuh fasádi, aur khúní thá.—Mark 15: 7.

háre liye chhor dún? Barabbás, yá Yisú ko, jo Masíh kahlátá hai?

18 Kyúñki wuh samajh gayá, ki unhon ne use dáh se hawále kiyá.

19 ¶ Aur jab wuh masnad par baithá, us kí jorú ne kahlá bhejá, ki Tú is rástbáz se kuchh kám na rakh, kyúñki main ne áj khwáb men us ke sabab bahut tasdíq páí.

20 Lekin Sardár Káhinon, aur buzurgon ne logon ko ubhára, ki Barabbás ko máng len, aur Yisú ko qatl karen.

18. *Dáh se.* Masíh ne bár bár Farísion, aur Sadúqion par bhári bhári ilzám lagáe, aur un kí mak-kári par gawáhi dí thí; aur us kí nasíhat se bahut log un kí hidáyat se náráz hokar, unhen chhorne lage. Is liye unhon ne bahut náráz hokar, us se dáh rakhá, aur qatl karná cháhá. Pilátús ne khub daryáft kiyá, ki yih un ká maqsad hai, aur janá, ki is mard kí nasíhat se Qaisar ke liye kuchh khatra nahín.

19. *Us kí jorú ne kahlá bhejá.* Us ne Masíh kí khabar suní hogí, ki wuh logon ko achchhí nasíhat detá, aur bahut mujíze dikhátá hai; aur rát ko kuchh khwáb men bhí dekhá, aur bahut ghabráí. Sháyad dekhá, ki wuh mára gayá, aur phir jí uthá, aur ham logon par us ke sabab bahut áfaten áí hain. Is wáste yih paigám apne khasam ko bhejá; magar zahir hai, ki Pilátús ne us par bahut khiyál nahín kiyá.

Yahán ek bát zikr karná cháhiye, jo Injil ke bayán ká kuchh subút pahunchátá hai. Tásitus, ek Rómí muarrikh likhtá hai, ki “unhín dinon,” yane Tibirús Qaisar kí

21 Hákim ne phir un se kahá, Tum in donon men se kise cháhte ho, ki main tumháre liye chhor dún? We bole, Barabbás ko.

22 Pilátús ne un se kahá, Phir Yisú ko jo Masíh kahlátá hai, main kyá karún? Un sabhon ne us se kahá, Use salíb de.

23 Hákim ne kahá, Kyún? us ne kyá badí kí? Par we aur bhí chilláe, ki Use salíb de.

24 ¶ Jab Pilátús ne dekhá, ki kuchh ban nahín partá,

saltanat men, “jo hákim aur súbé nazdik o dúr ke súbon, aur mulkon men bheje játe the, un ko apní jorúán sáth le jáne kí ijázat thí; magar is se áge aur pichhe yih ijázat na thí.” Is se yih natíja nikaltá hai, ki yahán Pilátús kí jorú ká zikr bámauqa hai; lekin agar yih bayán kuchh thore barson áge yá pichhe ká hotá, to us men nuqs payá játá.

20—23. Jis tarah is mulk men ámm log Brahmanon kí ráe par chalte hain, usí tarah Yahúdí des men, jo kuchh Sardár Káhin aur Faqíh áwámm ko batáte, wuh aksar wuhí mánte the. Yih ek bandhúe ko chhor dene ká rasm ámm logon ko rázi karne ke wáste thá; aur agar wuh apní ráe ke bamújib cháhte, to sháyad Masíh kí rihái mángte, magar qaum ke sardáron ne aisá karne na diyá. Malúm hotá hai, ki hákim ne Masíh ko chhor dená bahut cháhá, magar log zor se chilláe, aur fasád macháne ko taiyár the; aur sardáron ne bhí kahá, ki Agar tú is shakhs ko chhor de, to Qaisar ká dost nahín hai; is liye wuh dar gayá.

24. *Main is rástbáz ke khún se*

balki aur bhí hullaṛ hotá hai, to pání leke bhír ke áge apne háth dhoe, aur kahá, Main is rástbáz ke khún se pák hún; tum jáno.

25 Tab logon ne jawáb men kahá, Us ká khún ham par, aur hamáří aulád par ho.

26 ¶ Tab us ne Barabbás ko un ke liye chhoṛ diyá, aur Yisú ko koṛe márkar hawále kiyá, ki salib par khínchá jáwe.

27 Tab hákim ke sipáhíon ne Yisú ko díwánkháne men le jákar apní tamám guroh us ke gird jamá kí.

28 Aur us ke kapre utárkar

pák hún. Aise mauṇa men pání se háth dhoná bahut qadím dastúr hai. —Dekho Istis. 21: 6; Zab. 26: 6. Pilátus ne ján liyá, ki Masih rástbáz hai; yane qanún ke barkhiláf us ne kuchh qusúr nahín kiyá. Aise hál men wuh cháhátá thá, ki is qatl kí burái mere zimme na ho; is waste pání se háth dhoe. Magar befáida. Háth dhone se is khún ká dhabbá nahín miṭ saktá. Jab ki wuh hákim thá, to munásib húa, ki betarafdári insáf kare, aur kisi se na dare, magar us ne aisá nahín kiyá.

25. Aisi bháří lanat dunyá ke shurú se áj tak nahín húi, aur nahín ho saktí hai. Masih Kḥudá ke Beṭe ká khún unhon ne apne, aur apní aulád ke sir par le liyá; aur yih khún ab tak un par chala áta hai. Dekhá cháhiye, ki tis chális baras bad un ká shahr, aur un kí haikal bar-bád húi; aur lákhon ádmí us waqt máre gae; yahán tak ki Yúsuf mu-arrikh likhtá hai, ki “Rúmi unhen salib dene se báz rahe, jab jagah, aur lakṛí salib ke liye na milí.” Aur áj tak Yahúdí qaum tamám dunyá men paráganda, aur áwára

use qirmizí pairáhan pahin-áyá.

29 ¶ Aur kánton ká táj banákar us ke sir par rakhá, aur ek sarkandá us ke háth men diyá, aur us ke áge ghuṭne ṭekkar, us par thaṭṭhá márke kahá, Ai Yahúdíon ke badsháh, Salám!

30 Aur us par thúká, aur wuh sarkandá lekar us ke sir par mára.

31 Aur jab we thaṭṭhá kar chuke, to us pairáhan ko utárkar phir usí ke kapre use pahináe, aur salib par khínch-ne ko le chale.

32 Jab báhar játe the,

hai, aur sab qaumon ke log un par lanat bhejte, aur izá dete rahte hai.

§ 149. Pilátus ká qatl ke liye Yisú ko somp dená. Us ke koṛe kháne, aur tahqír kí shiddat. *Yarúsalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
27:26-30 | 15:15-19 | | 19: 1-3

26. *Koṛe márkar.* Yih Rúmíon ká dastúr thá, ki jab gulámon ko salib dete, tab ziyáda izá dene ke liye salib se peshtar koṛe máрте the. Pas gulámon se jis tarah sulúk kar-te the, usí tarah hamáre Kḥudá-wand Yisú Masih ke sáth unhon ne kiyá.

28. *Qirmizí pairáhan pahináyá.* Jab ki us ne kahá, ki Main bádsháh hún, is liye thaṭṭhe men unhon ne use yih bádsháhána libás pahináyá.

§ 152. Salib dene ke liye Yisú ko le jáná. *Yarúsalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
27:31-34 | 15:20-23 | 23:26-33 | 19:16,17

32. Qurín ek shahr Lubiyá des ká, mulk i Misr ke púrab taraf wá-qa hai. Yih Shamaún ek Yahúdí

unhon ne ek Qúriní ádmí Shamaún náme ko begár pakrá, ki us kí salíb le chale.

33 Aur ek maqám Galgatá náme, yane khopri kí jagah, par pahunchke,

thá, chunáñchi us ke nám se zahir hai. Malúm hotá hai, ki wuh Íd men házir hone ke liye, Yarúsalam men áyá thá. Yúhanná likhtá hai, ki Yisú áp “apní salíb utháo húa gayá;” (19 : 17;) aur Lúká kahlá hai, (23 : 26;) ki Unhon ne Shamaún ko pakarkar, “salíb us par rakh dí, ki Yisú ke píchhe píchhe le chale.” Magar in bayánon men kuchh ikhtiláf nahín hai. Dastúr yih thá, ki jo shakhs maslúb hone ke liye játá, wuh salíb apne kandhe par uthákar le játá; aur is dastúr ke bamújib unhon ne us ko Yisú ke kándhe par rakhá; magar kam-zorí ke sabab wuh us jagah tak le já na saká. Tab is Shamaún ko pakarkar zabardastí se salíb ká ek sirá us par rakh diyá, ki Masíh ke píchhe le chale. Salíb do lakrion se baní thá, aur us ká daul yún hotá hai†. Maslúb ke háth páon men is lakri par kilen thonk dí játí thin, aur isí tarah wuh kabhí kabhí do tín din tak latká rahtá, jab tak ki us kí ján na nikaltí. Hamáre Khudáwand ne isí tarah, aur aisi sakhtí se, apní ján dí. *Salíb*, yane Krús, Ísáí dín ká zahirí nishán hai, aur sab Ísáí albatta us ko bahut muazzaz jante, aur us par bahut fakhr karte hain; balki baze nádání se use múrat ke muwáfíq rakhte; yane wuh log, jo Roman Kátholik kahláte hain. Yih to beshakk mahz galatí, aur bári bhúl hai, kyúnki hamári naját salíb se nahín, magar us káfíre se, jo salíb par guzráná gayá.

33. *Galgatá*. Yih jagah *Kalvári* bhi kahlátí thí. Donon ke mane ek hí hain, yane *khopri*. Baze gumán karte hain, ki us ká daul

34 ¶ Pit milá húa sirka use píne ko diyá : us ne chakh-ke, na cháhá ki píe.

35 Aur use salíb par khínchkar, us ke kapron par chitthí dálke unhen báñt líyá,

kuchh khopri sá thá, aur yih nám isí se húa; lekin aglab yihí hai, ki yahan badkár jo ján se máre játe, un kí hadqían aur khoprián be-dafu parí rahtí thin.

34. *Pit milá húa sirka use píne ko diyá*. Markas likhtá hai, (15 : 23;) ki “mai men murr milákar, use píne ko diyá.” Magar is bayán men kuchhí mukhálifát nahín hai. Mai jab khattí ho játí, tab áwamm aksar use píte the, aur yih kabhí mai, aur kabhí sirka kahlátá thá. Aur *pít* (jo Yúnání men “*khole*” hai), karwáhat ká nám hai. Pas koi chíz jo bahut karwí hai, khole, yane pít kahlátí thí. Jo chíz unhon ne píne ko dí, wuh khattí mai, aur us men koi bahut karwí chíz milí hui thí. Aur is liye unhon ne dí, ki salíb kí kuchh izá kam ho; aur yúnhi piláne ká dastúr thá. Magar us ne na piyá; yane na cháhá, ki áp ko behosh kare, aur is tarah salíb ke dukh se bache. Jo gazab ká piyála us ke Báp ne píne ko diyá thá, use piyá, magar ise na piyá. Dukh sahne ke waste wuh áyá thá, aur us ne purá dukh sahá. Aur jo bayán Yúhanná ke 19 : 28, 29 áyaton men, aur is báb kí 48 áyat men hai, wuh dústre waqt ká hai; yane jab maslúb húa, aur ján dene par thá, tab us ne kahá, ki Main piyásá hún, aur ek ne isfánj ko sirke men tar karke nal par rakhá, aur us ke munh men diyá. Yih us ne chakhá.

§ 153. Taslib. *Yarúsalam*.

Matí.	Mark.	Lúk.	Yuhan.
27:35-38	15:24-28	23:33,34	19:18-24

35. *Us ke kapron par chitthí dálke unhen báñt líyá*. Yúhanná

táki jo nabí ne kahá thá, púrā ho, ki Unhon ne mere kapre āpas men bānt liye, aur mere kurte par chitthí dāli.

36 Phir wahān baithke us kí nigabbānī karne lage ;

37 Aur us ke qatl ká sabab likhkar us ke sir se únchā tāng diyá, ki YIH YISU' YAHUDION KA BAD-SHAH HAI.

38 Aur us ke sáth do chor bhí salib par khinchē gae, ek dahne, dúsrá bāen.

se malúm hotá hai, ki unhon ne us ke kapre char hisson men bānt liye, har ek sipáhi ko ek hissa ; magar us ká kurtá jo “besiyá, sarásar biná húa thá,” unhon ne us par chitthí dāli, kí kise milegá. Aur isí tarah nabí kí bát púri hui, chunānchi yih qaul Zabúr 22 : 18 men likhá hai. Yih Zabúr Masih kí shān men hai, aur us ke dukhon aur maslúbi ká us men bayān hai.

37. *Aur us ke qatl ká sabab likhkar.* Yúhanná se malúm hotá hai, kí Pilátús ne us ko likhá. Aglab hai, kí us ne āp nahín likhá, magar kisi dústre ke háth se likháya, aur hukm kiyá, kí Yih sipáhi jinhon ne Masih ko salib dí, us takhtí ko salib par us ke sir ke úpar rakhen. Maslúbon ke sir par qatl ká sabab likhkar latkāne ká dastúr thá. *Yih Yisú Yahúdion ká bádsháh hai.* Qatl ká sabab yihí thá. Yahúdion ne kufir ke sabab us par fatwá diyá thá, magar Pilátús ne agarchi janá, kí is men beinsáfi hai, aur Yisú kí bádsháhāt se mulkí hákim ko kuchh khatra nahín ; tau bhí is bát par qatl ká hukm kiyá, kí us ne Yahúdion ke bádsháh hone ká dawá kiyá thá. Markas aur Lúká likhte hain, “Yih Yahú-

39 ¶ Aur jo idhar udhar se játe, sir hilákar us par kufir bakte the.

40 Aur kahte the, Wáh ! Tú jo haikal ká dhānewálá, aur tín din men banānewálá hai, āp ko bachá. Agar tú Khudá ká Betá hai, salib par se utar á.

41 Yúnhín Sardár Káhinon ne bhí Faqíhon aur Buzurgon ke sáth thātthá márke kahá,

42 Is ne auron ko bacháyá, āp ko nahín bachá saktá ;

dion ká bádsháh hai.”—Mark. 15 : 26 ; Lúk. 23 : 38. Aur Yúhanná likhtá hai, “Yisú Násrī Yahúdion ká bádsháh,” (19 : 19.) Sab is qatl ke sabab par muttāfiq hain ; aur thorá sá farq jo un ke bayān men hai, wuh isí sabab se húa hogá, kí lafzon par nahín, magar matlab par unhon ne gaur kiyá. Yá sháyad is sabab se húa, kí yih kataba tin zabānon, yāne Ibrani, aur Yúnání, aur Latíni zabān men likhá thá ; (Yúhan. 19 : 20,) aur kisi ne ek se, aur kisi ne dústre se naql kiyá hogá.

38. *Do chor.* Asl zabān men *lestai*, yāne dákú, yá rahzan. Sháyad yih Barabbás ke sáthí the. Masih ziyáda hiqárat ke wáste, in bad-ma'áshon ke darmiyān maslúb kiyá gayá.

§ 154. Yisú kí maslúbi kí hálāt men Yahúdion kí tanazani. Apni má ko Yúhanná ke supurd karná. *Yarúsalam.*

Mati.	Mark.	Lúk.	Yuhan.
		23:35-37	
27:39-41	15:29-32	39-43	19:25-27

39. *Sir hilákar.* Yih hiqárat ká nishān hai.—Aiyúb. 16 : 4 ; Zab. 109 : 25.

agar Isráel ká bádsháh hai, to ab salíb par se utar áwe, to ham us par ímán láwenge.

43 Us ne Kḥudá par bharosá rakhá; agar wuh us ká pyará hai, to wuh ab us ko chhuráwe; kyúnki wuh kahtá thá, ki Main Kḥudá ká Betá hūn.

44. Yahan ke bayán se malúm hotá hai, ki donon chor pahle use burá kahte the; magar Lúka ke bayán se zahir hai, ki piche Masih ká hál dekhkar, un men se ek ne tauba karke, naját mángi, aur pái.—Lúk. 23 : 39—43.

§ 155. Táríkí. Salíbí maut. Yarusalam.

Matí | Mark. | Lúk. | Yúhan.
27:45-50 15:33-37 23:44-46 19:28-30

45. *Do pahar se lekar tísre pahar tak.* Yane bárah baje din se, tén baje tak. Yih jumá ká roz thá. Yahúdí aksar din ko, fajar se lekar shám tak, bárah ghanton men taq-sím karte the, aur kabhi char pahar men. *Andherá chhá gayá.* Jab ki ʾId i fasah nae chánd men hamesha wáqa hoti thí, to yih andherá gahan ke sabab se nahin ho saktá thá. Zahir hai, ki yih kḥiláf i mamúl Kḥudá kí qudrat se húa. Kḥudá ne yih apní qudrat is wáste dikhái, ki Áftáb i Sadáqat goyá gurúb hone par, aur jahan ká Naját-dihanda us ká pyará Betá ab apní ján dene par hai. Jab yih sab ho rahá thá, tab munásibat se bajd nahin, ki áftáb bhí apná chihra parde men dhámp le. Is májare ke subút men ek Rúní najúmi Flegon náme likhtá hai, ki “Tibirius bádsháh kí hukúmat ke chaudahwen baras men ek súrāj gahan bahut bará, aur haulnák, pará thá, yahan tak ki sitáre dikhái diye, aur din rát ho

44 Isí tarah we chor bhí, jo us ke sáth salíb par khínche gae the, use burá kahte the.

45 Do pahar se leke, tísre pahar tak, sári zamín par andherá chhá gayá.

46 Tísre pahar ke qaríb, Yisú ne bare shor se chillákar kahá, Elí Elí, lamá sabaqtaní?

gayá, ki kisi ne kabhi aisá na dekhá thá.” Gaur karná cháhiye, ki Tibirius kí saltanat ke 14wen baras men, muarrikhon ke bamújib, aglab hai, ki Masih maslúb húa. Flegon albatta use gahan kahtá hai, magar wuh but-parast kyá jáne, ki kis sabab se húa? *Sári gamín par.* In lafzon ká matlab kaí tarah par hai. Kabhi us se murád tamám dunyá, aur kabhi tamám mulk hai. Aglab, ki yahan tamám mulk se murád hai; yane tamám mulk i Yahúdiya par andherá chhá gayá. Aur agar tamám dunyá se murád ho, tau bhí kuchh tājjub nahin.

46. *Elí Elí, lamá sabaqtaní?* Yih lafzen Ibráni, aur Suryáni milí hui hai, aur yihí zabán Masih apne bol chál ke istíamál men látá thá. Ibráni zabán men yih qaul Zabúr 22 : 1 men likhá hai. *Ai mere Kḥudá, Ai mere Kḥudá!* Ai dindáro, Masih insán hokar, aur insán ke badle men apní ján dete hús, yih dukh utháta hai. Gaur karná cháhiye, ki is hál men, *Pahle*, Shaitán ne apná tamám zor us par mára hogá, kyúnki wuh jántá thá, ki agar yih kám purá ho, to meri bádsháhát játi rahegi. *Dústre*, us ká Báp us se dúr rahá, aur goyá us waqt apná chihra us se chhipáyá. *Tísre*, us ke badan ke dukh niháyat bhári the. In báton ke sabab wuh aisá ranjida húa. *Yas-aiyáh kí kitáb men likhá hai, ki* “Yaqínan us ne hamári mashaqqaten le lín, aur hamáre gamon ká bojh uthá liyá, aur ham ne us kí

yane, Ai mere Kḥudá, ai mere Kḥudá, kyún mujhe akelá chhorá?

47 Un men se baẓon ne jo wahán khare the, sunkar kahá, ki wuh Iliyás ko pukártá hai.

48 Wunhín un men se ek ne daurkar, bádál liyá, aur sirke men bḥigoyá, aur narkat par rakhkar, use chusáyá.

itní qadr jání, ki wuh Kḥudá ká mára kútá aur satáyá gayá hai. Par wuh hamáre gunáhon ke liye gháyál kiyá gayá, aur hamári bad-kárión ke liye kuchlá gayá, aur hamári salámatí ke liye us par si-yásat húi, aur us ke koṭṭa hone se ham change húe.”—Yas. 53 : 4, 5. Aur yih bhí likhá hai, ki “Masih ne hamen mol lekar shariát kí lanat se chhuráyá, ki wuh hamáre badle men lanatí húa.”—Gal. 3: 13. Aur yih, ki “Kḥudá ne us ko jo gunáh se wáqif na thá, hamáre badle gunáh ṭhahráyá.”—2 Karint. 5: 21. Yihí sabab thá, ki wuh aisá ranjída húa.

47. Elí aur Eliyás, yih donon lafzen bolne men kuchh miltí haiñ; aur sháyad yih bát kisí ne kahí hogí, jo wahán ke muháware se kam wáqif thá, yá jis ne achchhí tarah us kí bát na suní; magar gáliban ṭhatṭhe kí ráh se kisí ne kahá hogá. Yahúdí log samajhte the, ki Masih se peshtar Eliyás áegá. Pas un kí in báton ká matlab yih hai, ki ab tak wuh Masih hone ká dawá kartá aur apní madad ke liye Eliyás ko pukártá hai.

48. *Ek ne daurkar bádál liyá.* Yúhanná likhtá hai, (19 : 28;) ki Masih ne kahá, “Main piyásá hún,” yane Elí wagaira ke siwá, yih bhí us ne kahá thá; aur yihí isfanj bḥigokar dene ká sabab húa hogá, kyúnkí salib ke dukh se niháyat piyás paidá hotí thí. *Bádál liyá.*

49 Auron ne kahá, Rah já, ham dekhen, Iliyás use chhu-ráne átá hai, ki nahín.

50 ¶ Aur Yisú ne phir bare shor se chillákar ján dí.

51 Aur, dekho, haikal ká parda úpar se níche tak phat gayá; aur zamín kámpí, aur patthar tarak gae;

52 Aur qabren khul gaín;

Múa bádál, yane isfanj liyá, is liye, ki Masih ko salíb kí bulandí par pyálá dená mushkil thá. *Sirke men bḥigoyá.* Yane khattí sharáb men, jo aksar sharáb kahlátá, aur ámm log use bahut pite the. Yúhanná likhtá hai, (19 : 29) ki “wahán ek bartan sirke se bhará húa dhará thá;” gáliban sipáhíón ke liye.

50. *Bare shor se chillákar ján dí.* Jo bát wuh chilláyá, yihí thí, yane “*Púrú húa.*”—Yúhan. 19 : 30. Aur in do lafzon ká niháyat bhári matlab hai. *Púrú húa :* yane jo kuchh nabíón ne mere haqq men peshíngoi se kahá thá, wuh púrú húa; aur sári qurbánión aur shariát ke dastúron ká matlab púrú húa; aur merá dukh púrú húa; aur insán kí naját ke liye jo kuchh karná thá, yih sab púrú húa. Aur yún chillákar us ne apní ján dí.

§ 156. Haikal ke parde ká phatná, aur qabron ká khul jáná. Subadár ká qiyás. Auraten salib ke pás. *Yarúsalam.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
		23: 45,	
27:51-56	15:38-41	47-49	

51. *Aur dekho haikal ká parda úpar se níche tak phat gayá.* Haikal men do kamre kháss the, ek sámhnewálá sáth fuṭ lambá, aur tís fuṭ chaurá, jo quddús kahlátá thá; aur दूसरा us ke bad tís fuṭ mu-

aur bahut lāshen pāk logon kī, jo ārām men the, uṭhīn,

53 Aur us ke uṭhne ke baḍ qabron se nikalkar, muqaddas shahr men jākar, bahuton ko nazar aīn.

54 Jab Subadār ne aur jo us ke sāth Yisū kī nigahbānī karte the, bhūṇchāl aur sārā mājārā dekhā, to nihāyat dar gae, aur kahne lage, Yih beshakk Kḥudā kā Beṭā thā.

rabba, jo quds-ul-aqdās kahlātā. In donon ke bich ek parda laṭaktā thā.—Kḥur. 26 : 31—33. Is parde ke andar jānā, kisī ko jāiz na thā, magar sirf Sardār Kāhin ko, aur wuh bhī sāl bhar men ek hī dafa, yane is Id i fasuh ke waqt; kyūnki yahan agle dinon men Kḥudā kī kḥāss huzūrī kā nishān thā. Is parde se murād yihī thī, ki Kḥudā ke pās pahunchnā bahut mushkil hai. Aur us ke phatne se yih murād, ki Masīh kī maut se yih rāh sabhon ke wāste khul gāi: ab jo chāhe wuh jā saktā hai. Pas us kā phatnā bahut munāsib, aur us se bhāri matlab thā. Aur jin ajāibāt kā bayān yahan hai, (51—53;) un se murād yihī thī ki Kḥudā goyā insān se kahtā hai, ki “Yih merā pyārā Beṭā hai, tum is kī suno.” Aur beshakk yihī ek sabab hūā hogā, ki Pantekūst ke baḍ, jab Rasūlon ne Yarūsalam men Masīh kī kḥabar sunāi, tab ek din men tīn hazār ādmī us maslūb par imān lāe.

54. Yih Subadār but-parast thā. Us ne sunā hogā, ki Masīh Kḥudā kā Beṭā hone kā dāwā kartā hai. Pas in sab mujizon ko dekhkar wuh kahtā hai, ki “Beshakk yih ādmī sachchā thā, aur filḥaqīqat wuh Kḥudā kā Beṭā hai.” Magar wuh but-parast kyā jāne, ki in lafzon se

55 Aur wahān bahut sī auraten, jo Galīl se Yisū ke pichhe pichhe us kī kḥidmat kartī aī thīn, dūr se tak rahīn :

56 Un men Mariyam Magdalīnī, aur Yāqūb aur Yose kī mā Mariyam, aur Zabadī ke beṭon kī mā thīn.

57 Jab shām hūi, Yūsuf nāme Aramatīyā kā ek daulatmand, jo Yisū kā shāgird bhī thā, āyā;

kyā murād hai? Shāyad wuh sam-jhā, ki kisī deotā kā beṭā hai.

55. Us waqt ke khatre ke mārē kāi mard Masīh kā sāth na de sake; magar kahīn yih zikr nahīn hai, ki kisī imāndār aurat ne use chhorā ho. Agarchi sipāhion ke dar se nazdīk na pahunch sakīn, magar dūr se dekhkar khārī roti thīn.

56. *Mariyam Magdalīnī*; yane Magdalā shahr kī rahnewālī. Is aurat par se sāt deo Masīh ne utāre the; (Mark. 16 : 9,) aur us ke baḍ wuh us kī bahut diyānatdār rahī. *Yāqūb aur Yose kī mā*. Yih chhotā Yāqūb kahlātā thā, aur Halfā us ke bāp kā nām thā.—Matī 10 : 3. Wuh ek rasūlon men se thā, aur us kī tasnīf ek khatt Injīl men shāmil hai. Yih donon Kḥudāwānd ke bhāi kahlāte hai; shāyad chachā, yā māmū kī aulād. *Zabadī ke beṭon kī mā*. Salome; (Mark. 15 : 40,) yane bapē Yāqūb aur Yūhannā kī mā.

§ 157. Salīb par se utārā jānā. Dafn. *Yarūsalam*.

Matī. | Mark. | Lūk. | Yūhan.
27:57-61 | 15:42-47 | 23:50-56 | 19:31-42

57. Yih shaḥs daulatmand thā. Isī tarah Yasāiyāh nabī kā qaul pūrā hūā, ki “us kī qabr sharīron ke darmiyan ṭhahrāi gāi thī, par us kī

58 Us ne, Pilátús pás jáke, Yisú kí lách mángí. Tab Pilátús ne hukm diyá, kí lách use deñ.

59 Yúsuf ne, lách lekar, súde sáf chadar meñ lapetí,

60 Aur apní nai qabr meñ, jo chatán meñ khodí thí, rakhí : aur ek bhári patthar qabr ke munh par dhal-káke chalá gayá.

61 Aur Mariyam Magdaliní aur dúsrí Mariyam wahán qabr ke sámhne baithí thín.

62 ¶ Dústre roz, jo taiyári

maut meñ daulatmandon ke sáth wuh húi.”—Yas. 53 : 9. Baǵhúbí malúm nahín hai, kí yih Aramatíyá shahr kahán thá. Baze kahte haiñ kí Rámá jo Yarúsalam ke nazdík thá, aur Aramatíyá ek hí thá, aur galíban yih durust hai. Kaí shahr is nám ke the. Yúsuf kí bábat likhá hai, kí “wuh námwar mushír,” aur “Khudá kí bádsháhat ká muntazir thá.”—Mark. 15 : 43. Aur Sardár majlis ne jab Masíh ko mulzín thahráyá, “wuh un kí saláh, aur kám meñ sharík na húa.”—Lúk. 23 : 51. Aur wuh “nek aur rástbáz thá,” aur “Masíh ká shágird thá : lekin Yahúdíon ke dar se poshída meñ.”—Yúhan. 19 : 38.

59. *Súde sáf chadar meñ lapetí.* Yúhanná likhtá hai, kí ǵhushbúion ke sáth lapetí ; (19 : 40) kí aisá karná Yahúdíon, aur Misríon, aur aur qaumon ká dastúr thá.

60. *Apní nai qabr meñ.* Yarúsalam pathrílí jagah hai, aur chatán ke kínare par ghar kí súrat qabreñ khodne ká wahan dastúr thá. Pas yih qabr níchí zamín meñ nahín thí, magar pahár ke pahlú meñ ; aur darwáza do tín háth únchá us meñ lagá thá, aisá kí ádmí thorá

ke din ke bad hai, Sardár Káhinon, aur Farísíon ne milkar Pilátús ke pás jamá hoke kahá, kí,

63 Ai ǵhudáwand, hamen yád hai, kí Wuh dagábáz apne jíte jí kahtá thá, kí Main tín din bad jí uthúngá.

64 Is liye hukm kar, kí tín din tak qabr kí nigahbání karen, na ho, kí us ke shágird rát ko ákar use churá le jaen, aur logon se kahen, kí Wuh murdon meñ se jí uthá ; to yih picchlá fareb pahle se badtar hogá.

sá jhukkar us ke andar já saktá thá.—Yúhan. 20 : 5. Yúhanná likhtá hai, kí “yih qabr ek bág meñ thí ; aur jis jagah Masíh maslúb húa, yih bág us se nazdík thá ;” (19 : 41,) aur Yahúdíon ke dastúr ke bamúbíb Yúsuf ne yih qabr apne wáste taiyár kí thí. Aur Lúká aur Yúhanná donon kahte haiñ, kí “koí kabhí us meñ na rakhá gayá thá.” Is ke síwá Yúhanná kahtá hai, kí “Níqudemús ne bhí ákar Yúsuf kí madad kí.”—Yúhan. 19 : 39.

§ 158. Qabr kí nigahbání. *Yarúsalam.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
27:62-66]			

62. *Taiyári ke din ke bad.* Id ká pahlá din taiyári ká din is wáste kahlátá thá, kí tamám hafte kí rasmon ke liye isí din taiyári kí játí thí. Jis din Masíh maslúb húa, yih taiyári ká din thá ; aur Yahúdíon ke hisáb ke bamúbíb sabb shurú húa thá. In logon ne Pilátús ke pás jákar pahre ke sípáhí mánge.

64. *To yih picchlá fareb pahle se badtar hogá.* Un kí murad yih thí, kí agar us ke shágird churá-

65 Pilátús ne un se kahá, Tumháre pás pahrewále haiñ; jáke maqdúr bhar us kí nigah-bání karo.

66 Unhoñ ne jákar us patthar par muhr kar dí, aur

pahre biṭhákár, qabr ki nigahbání kí.

XXVIII BĀB.

1 **S**ABT ke bād, jab hafteke pahle din pau phatne

ne páen, to bahut log us par imán láenge; aur yih fareb Yisú ke ṭalim karne se bhí ziyáda nuqsán ká bájs hogá.

65, 66. *Tumháre pás pahrewále haiñ.* Yih pahrá haikal kí hitāzat ke liye, aur Yahūdī sardáron ke iḡhtiyār men thá. Ab gaur karná chāhiye, kí Kḥudá ne kaisá intizám, aur bandobast in logon ke wasile se kar diyá, kí píchhe, Masíh ke jí uṭhne kí bábat fareb kahne kí jagah aur mauqá na rahe. Agar us ke shágird, aur dost yih sab karte, to píchhe log kah

sakte, kí is men fareb húa; magar yih sab bandobast us ke dushmanon hí ke háth se húa. Unhoñ ne áp use murda ṭhahráyá, aur Pilátús ko us ke murda hone men kuchh shakk na rahá; aur us ká gárá janá aisá thá, kí us men kuchh shakk kí jagah nahín ho saktí; yāne, wuh náí qabr men rakhá gayá, us par muhr húi, aur pachás sáth ádmíon ká pahrá muqarrar kiyá gayá. Is hál men us ká jí uṭhná fareb se nahín ho saktá, magar Iláhí qudrat, aur Rúh kí táqat se.

XXVIII BĀB.

ḲHULÁSA.

Masíh ke jí uṭhne kí khabar auraton ko ek firishte se milná, 1-8. Masíh ká áp unhen dikháí dená, 9, 10. Yahūdī sardáron ká sipáhiyon ko rishwat dená, tá-

ki wuh kahen, kí us ke shágird on ne us kí lāsh churáí, 11-15. Giyárah shágirdon ko Galíl men Masíh ká dikháí dená, 16, 17. Us ká unhen yih hukm dená, kí tamám dunyá men jákar sab qaumon ko shágird karo, 18-20.

HISSA IX.

ḲHUDÁWAND KÁ JÍ UṬHNÁ, AUR BÁB BÁR ÁP KO ZÁHIR KARNÁ, AUR UṬÚJ. *ÁRSA: Chálts din ká.*

§ 159. Jí uṭhne kí subh. *Yarúsalam*.....

§ 160. Auraton ká qabr kí taraf jáná. Mariyam Magdalíní ká lautná. *Yarúsalam*.....

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
28:2-4	16: 1		
28: 1	16: 2-4	24: 1-3	20: 1, 2

1. *Sabt ke bād.* Sabt saníchar ke roz chha bajé shám ko tamám húa, aur itwár ke din barí fajr, jab pau phatne lagí, yih auraton qabr ke pás áin. *Dúsrí Mariyam.* Yih Masíh kí má nahín, magar

chhoṭe Yaqúb, aur Yose kí má. (Mark.) Markas kahtá hai, kí “Salome, Yaqúb aur Yúhanná kí má bhí, un ke sáth thí.”—16: 1. Aur Yúhanná sírf Mariyam Magdalíní ká zikr kartá hai.—20: 1.

lagí, Mariyam Magdalíní aur dúsrí Mariyam qabr ko dekh-ne áin.

2 Aur, dekho, ek bará bhúnchál áyá: kyúnki Khudá-wand ká frishta ásmán se utarke áyá, aur us patthar ko qabr se dhalkáke, us par baith gayá.

3 Us ká chihra bijlí ká sá,

Is men kuchh mukhálafat nahín hai; kyúnki jo ek ká zikr kartá hai, wuh yih nahín kahtá, ki aur bhí us ke sáth na thín. *Qabr ko dekhne áin.* Markas aur Lúká kahte hain, ki un kí kháss murád yih thí, ki “khushbú chizen lách par malen.” Wuh jántí thín, ki bahut khushbúion ke sáth wuh dafnáyá gayá thá, lekin us waqt durustí se jism par khushbú malne kí fursat na thí; aur yih auraten aur bhí khushbúian mol lekar achchhi tarah yih kám Yahúdon ke dastúr ke muwáfiq karne ko áin. Aur Matí jo is ka zikr nahín kartá, wuh yih bhí nahín likhtá hai, ki yih un ká maqsad na thá. Beshakk donon bayán durust hain; yane wuh qabr ko dekhne, aur yih kám karne bhí áin.

2. *Aur dekho ek bará bhúnchál áyá.* In báton ká matlab yih hai, ki un ke qabr ke pás pahunchne se peshtar, yih bhúnchál áyá thá. Sháyad ek do, yá do tén ghanṭe peshtar yih wáqá húa thá; aur auron ke bayan se maʼlúm hotá hai, ki in auraton ne is májare ko nahín dekhá. —Mark. 16 : 4; Yúh. 20 : 1; Lúk. 24 : 2. *Bhúnchál.*—Asl *saismos*. Is se sirf murád hilmá hai. Wahán ki zamín hil gáí, aur qabr ká darwáza bare zor se khul gayá. Lekin aglab hai, ki yih hilmá bahut dúr tak na pahunchá hogá. *Patthar ko qabr se dhalkákar us par baith gayá;* yane jab pahrewálon ne us

aur us kí poshák sufed barf kí sí thí;

4 Aur us ke ḍar se nigah-bán kámp uthe, aur murde se ho gae.

5 Par frishte nē mutawaj-jih hokar, un auraton se kahá, Tum mat ḍaro : main jántá hún, ki tum Yisú ko, jo salib parkhínchá gayá, dhúndhtí ho.

ko dekhá, wuh aisá baithá húa thá. Yih nahín, ki jab auraten áin, us par baithá húa páyá; magar Lúká ke bayán se maʼlúm hotá hai, ki wuh us waqt khará húa thá.

4. *Murde se ho gae.* Sháyad aisí dahshat aur ghabráhat men unhon ne Khudawand ko qabr se nikalte na dekhá.

§ 161. Qabr men frishton ká dikhái dená. *Yarusalam.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
28: 5-7	16: 5-7	24: 4-8	

5. Jab auraten pahunchín, tab dekhá, ki patthar dhalká húa, aur sab pahrewále bhág gae. Tab darwáze kí ráh se bhítar jákar wahán frishte ko dekhá. Markas likhtá hai, ki “qabr men jákar unhon ne ek jawán ko sufed poshák pahine, dáhiní taraf baithé húe dekhá.”—16 : 5. Aur Lúká likhtá hai, ki “do shaḅlis chamaktí poshák pahine un ke pás kharé the.” In bayánon men tén báton men záhirí mukhálifat páí jati hai. Pahlí mukhálifat yih, ki Markas likhtá hai, ki ek frishta baithá thá, aur Lúká, ki do kharé the. Jawáb pahlá. Jis lafz ká tarjuma Lúká kí kitáb men yih húa, ki *kharé the*, us ke mane aksar yih bhí hain, ki *húzir the*. Dúsré, aglab yih hai, ki jis frishte ká bayán Markas kartá hai, wuh auraton ke pahunchte waqt baithá thá, magar un ke andar jáne par wuh uth khará húa; aur

6 Wuh yahán nahín hai; kyúñki jáisá us ne kahá thá, wuh uthá hai. Aó, yih jagah, jahán Khudáwand pará thá, dekho.

7 Aur jald jáke, us ke shágirdon se kaho, ki wuh mardon men se jí uthá hai, aur dekho wuh tumbháre áge Ga-

us ke sáth ek aur blí dikhái diyá. Dúsrí mukhálifát yih hai, ki Lúká do ká bayán kartá hai, aur Markas aur Matí sirf ek ká. *Jawáb.* Jo firish-ta un se mukhátib húa, Markas aur Matí sirf usí ká zikr karte haiñ; aur dúsrá jo khámosh rahá, us ke haqq men kuchh nahín kahte. Agar kisi ko do ádmí rah men mileñ, aur un men ek se kuchh bát kare: to wuh ghar men ákar sháyad yih kahégá, ki mujhe ek ádmí milá, aur fuláni bát kahí; aur agar kahe, ki do ádmí mile, aur unhon ne kuchh kahá, to yih bhí insán ke muháware se kuchh baíd nahín hai. Aur is ke bamújib Muqaddas kitáb ke likhne-wále aksar bayán karte haiñ; chunáñchi Markas aur Lúká likhte haiñ, ki jab Masíh Gargsínion ke mulk men áyá, tab ek díwána us ko milá, aur Matí ke bayán se *záhir hai, ki do the. Aur phir Markas aur Lúká ke bayán men sirf ek andhe ká zikr hai, ki jis ne Yaráhá ke pás binái pái: aur Matí kahtá hai, ki “do the.” Is men kuchh mukhá-lifát nahín, sirf bayán men kamí beshí hai. Phir jawáb is tarah se bhí ho saktá hai, ki unhen bhítar játe waqt ek hí firishta nazar áyá, aur Matí aur Markas sirf usí ká zikr karte haiñ: piche do dikhái diye; aur Lúká in do ko bayán men látá hai. Tisrí mukhálifát yih hai, ki Matí use firishta kahtá hai, aur Markas aur Lúká kahte haiñ, ki wuh ádmí thá; magar is men kuchh mushkil nahín hai. Haqiqat men wuh firishta to thá, magar insán kí

líl ko játá hai; wahán tum use dekhoge: dekho, main ne tumhen játá diyá.

8 We jald qabr par se bare khauf aur barí khushí ke sáth rawána hokar, us ke shágirdon ko khabar dene daurín.

9 ¶ Jab we us ke shágirdon ko khabar dene játí thin,

súrat men.—Dekho Paid. 18: 2; 16: 22; aur 19: 1, 5. *Tum mat daro.* Yane ham se mat daro, aur na ghabráo, ki Masíh kí lách yahán nahín hai.

6 *Jaise us ne kahá thá, wuh uthá hai.* Masíh ne kaí bár apne shágirdon ko batáyá thá, ki main márá jáungá, aur phir jí uthúngá: lekin unhon ne is ká matlab na samjhá, aur is májare ká intizár na kiya.—Matí 16: 21; aur 20: 19.

8. *Yih jagah jahán Khudáwand pará thá dekho.* Yahúdition men yih dastúr thá, ki patthar men ek bará kamrá sá taráshkar, us ke andar chaugird qabren banáte the; chunáñchi Dáúd kí qabr pachhattar háth se ziyáda lambí, aur alag alag kamron men mungasim thi. In kamron ke kináre par láshen rakhe ne ke liye súrákh khode játe the. Ek aise hí súrákh kí taraf firishte ne ishára karke kahá hogá, ki Dekho yahán Khudáwand pará thá.

§ 162. Auraton ká shahr kí taraf lautná. Yisú se un kí muláqát. *Yarúsalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
28: 8-10 | 16: 8 | 24: 9-11 |

9. *Yisú unhen milá.* Malúm hotá hai, ki yih us ká pahlí bár ap ko dikhána thá. Is muqaddame men cháron Injil ke miláne se yih bayán natíje ke taur par nikaltá hai, ki Mariyam Magdalíní, aur Mariyam Yaqúb aur Yose kí má, aur Salome, aur Yuanná, jo Khúza náme Herodís bádsháh ke mukhtár kí

dekho, Yisú unhen milá, aur kahá, Salám. Unhon ne pás ákar, us ke qadam pakre, aur use sijda kiyá.

10 Tab Yisú ne unhen kahá, Mat daro ; par jáke mere bháion se kaho, kí Galíl ko jáwen ; wahán mujhe dekhenge.

11 ¶ Jab we chali játi thin, dekho, pahrewálon men se kitnon ne shahr men ákar, jo kuchh húa thá, Sardár Káhinon se bayán kiyá.

porú thí, yih chár, aur un ke sáth bazi auraten aur bhí qabr ke pás gain, lekin sháyad Mariyam Magdalini un se kuchh áge barh gai. Jab pahunchi, aur dekhá, ki qabr khul gai, to malúm hotá hai, ki wuh fauran Patras aur Yuhanná ko khabar dene dauri. Us ke bad báqi auraten pahunchkar, qabr ke bhtar gain, aur frishton ko dekhkar, aur un se hukm pákar Yarusalam kí taraf dauri ; aur ráh men Masih ko dekhá. Us ke pichhe jab yih qabr se chali gai thin, Patras aur Yuhanná bhí Mariyam Magdalini se khabar pákar áe ; aur in ke thori der bad Mariyam Magdalini bhí ái, jaisá ki Yuhanná ke bayán se malúm hotá hai. Patras aur Yuhanná dekhkar, apne ghar laut gae, lekin Mariyam qabr ke pás roti hui rahí ; aur qabr ke bhtar nazar karke do frishton ko dekhá, jinhon ne puchhá, ki “Ai aurat tú kyun roti hai ?” Wuh unhen jawab dekar pichhe phiri, aur khud Yisú ko dekhá.—Yuhan. 19 : 14. Is taur se sabhon ke bayán men mel páyá jatá hai. Sirf yihí farq hai, ki kisi ne ek, aur kisi ne dúsrí wáridát ká zikr kiyá hai. *Us ke qadam pakre.* Is ká matlab sirf yihí hai, ki unhon ne áp ko us ke páon par girá diyá. *Aur use sijda kiyá.* Yá-

12 Tab unhon ne buzurgon ke sáth ikatthe hokar, saláh kí, aur un pahrewálon ko bahut rupae dié,

13 Aur kahá, Tum kaho, ki Rát ko jab ham sote the, us ke shágird áke use churá le gae.

14 Aur agar yih hákim ke kán tak pahunchhe, ham use samjhákar tumhen khatre se bachá lenge.

15 Chunanchi unhon ne

ne haqiqi Masih samajhkar, us kí wájibi izzat kí. Aur yih wájibi izzat kyá hai ? Wuh Yuhanná 5 : 23 áyat men likhá hai, ki “sab Beṭe kí izzat karen, jis tarah se Báp kí izzat karte hain.”

10. *Bháion se.* Is lafz se us kí kaisi muhabbat záhir hai, aur ham logon ko kyá hí tasalli milti hai. Agarchi wuh jí uṭhá, aur apni past-háli ko chhor diyá, tau bhí wuh un ko apne bhái kahtá hai.

14. *Use samjhákar tumhen khatre se bachá lenge.* Rúmí fauj men yih qánún thá, ki jo koi apne pahre par so jáe, to qatl kiyá jáe ; lekin yih Yahúdí Sardár kahte hain, ki Ham is muqaddame men hákim ko samjhaenge, yane use rishwat wagaira dekar, har taur se rázi karenge. Muarrikhon se malúm hotá hai, ki Rúmí hákim aksar rishwat lete the ; aur Pilátús ke mizáj se záhir hai, ki aise hál men in sipáhion ko kuchh khatra nahin thá.

15. *Aur yih bát áj tak Yahúdíon men mashhúr hai.* Yane jab tak ki Matí ne is sahife ko, qarib tis baras Masih ke jí uṭhne ke bad likhá, balki bahut din is ke pichhe bhí Yahúdí log is jhúṭh par mustajid rahe.

Ab gaur karná cháhiye, ki Masih ke jí uṭhne kí haqiqat Ísáí mazhab

rupae lekar sikhláne ke mu-

ke subút men bahut munásib aur lázim hai, kyúinki agar in logon kí bát sahíh ho, to Ísáí mazhab kí bunyád, aur ham gunahgáron kí ummed játi rahí hai, Pulús ke qaul ke bamújib, kí “agar Masíh nahín uthá, to tumhárá imán befáida hai, tum ab tak apne gunáhon men giriftár ho.”—1 Karint. 15: 17. Aur agar Masíh jí uthá hai, to yih Ísáí mazhab, aur Injíl kí sab báton par Khudá kí taraí se muhr hai, aur kuchh shubh na rahá. Is muqaddame men liház karná cháhiye. *Pahle*, kí us ne apní maut aur jí uthne kí peshíngoi bár bár kí thí; dekho Matí 12: 40; aur 16: 21; aur 20: 19. *Dúsré*, is bát par, kí wuh haqíqat men mar gayá, sab muttafiq the. Na Yahúdí, na Rúmí sipáhíon, na Pilátús, na shágirdon ne kuchh is men shubh kiya, aur na píchhe kabhí shubhe ká zikr bhí húa. Hân, albatá saikron baras bað, baze bargashta Ísáí, Injíl se náwáqif, aur apní failsúfí ke wahm men giriftár hokar, kahne lage, kí Khudá ne Yisú ko us waqt uthá liya, aur Yahúdíon ke háth men ek us ká “shabíh” diya, kí yihí maslúb húa. Aur áj tak Musalmán yihí bát suní sunái kahte hain. Lekin yih mahz galat aur is ke subút men koi dalíl bilkull nahín hai, aur Yahúdíon ne kabhí aisá dawá nahín kiya, na Rasúlon ke bayán men is ká kuchh zikr hai. *Tisre*, Lásh kí hifázat men kí koi us ko na churáe, jo kuchh ho saká, unhon ne kiya. Ek pahrá qabr par muqarrar kiya; aur jáná cháhiye, kí Rúmí ek pahrá sáthí ádmíon ká thá. Aur us ke siwá, qabr ke munh par ek burá patthar rakhá, aur us par muhr kí. *Chauthé*, tisre din lásh gáib hogai, aur qabr men na thí. Is bát par bhí sab muttafiq hain. Yahúdíon ne is se inkár karne men jurat na kí, magar Rúmí sipáhíon ko yih

wáfiq kiya: aur yih bát áj tak

kahne ke liye rishwat dí, kí us ke shágird use churá le gae. Is banáwať men yih báten mushkil, aur qiyás se báhar malúm hotí hain. *Pahle*, Rúmí pabre men sáthí ádmí the, aur itne ádmíon ká, kí jo pahrá de rahe the, ekhí waqt sab ká so jáná yih námumkin hai. *Dúsré*, is hál men so jáne kí sazá maut thí. Banáwať kí ráh se wuh kah sake, kí ham so gae, lekin yih qiyás men nahín átá, kí haqíqat men itne ádmí so gae hon. *Tisre*, shágird thore aur behathyár the, aur zabardaston se dahshat khákar kuchh der peshtar bhág gae the. Yih kis ke khíyál men áega, kí is hál men wuh churáne kí jurat kar sakte? *Chauthé*, shágirdon ne kis tarah jáná, kí yih sab sipáhí so gae; aur agar jánte bhí, to kis tarah muhr ko torre, aur patthar ko dhalkáte, is tarah se kí kisi puhrewále ko khabar na ho. *Pánchwen*, kapre jo lásh par lipte the, wuh achchhi tarah tah kiye hue pare the.—Yúhan. 20: 6, 7. Yih choron ke kám ke muwáfiq nahín hai. *Chhathe*, agar sipáhí so gae the, to kis tarah jáná, kí us ke shágirdon ne lásh ko churáya? Pas is banáwať kí kuchh bunyád nahín hai. Baraks is ke shágird jo bayán is májare ká karte hain, wuh bilkull muatabar samajh partá hai. *Pahle*, wuh ek maqúl sabab batláte hain, kí sipáhíon ne Masíh ko jí uthte waqt nahín dekhá, yane firishte ke jilwe se wuh murde se ho gae. *Dúsré*, Masíh ke sab Rasúl, aur un ke siwá bahut se aur bhí shágird is bát par muttafiq aur mustajid rahe, kí ham ne jí uthne ke bað use dekhá. *Tisre*, unhon ne na sirf aur mulkon, balki Yahúdiya aur kháss Yarúsalam shahr men, sardáron aur sab logon ke sámhne, yih bát barí jurat aur dílerí se kahí aur us par gawáhí dí.—Dekho Rasúlon ke Aamál kí kitáb ke bahut se

Yahúdíon men mashhúr hai.

16 ¶ Phir we gyárah shá-

bábon men. Agar Yahúdí log haqíqat men samjhte the, ki in shágirdon ne us ki lásh ko churáyá, to kýún unhen na pakra, aur yih jhúth un par sábit na kiyá ? Zahir hai, ki wuh áp apne bayán par iatabár na karte the. *Chauthe*, yih nahín ho saktá hai, ki Rasúl Masih kí shí-nákht men bhúl karte, yá dhokhá kháthe. Wuh us ke sáth tén baras kháthe, pite, guftogú karte rahe, aur beshakk us kí súrat, aur áwáz, aur bolne ká taur kshúb pahchánte the. Phir us ke jí uñhne ke bad unhon ne us ke sáth kháyá, aur apní ung-líán us ke zakhmón ke chhedón men rakhín, aur chális din tak men kaí bár us se guftogú karte rahe. Phir shariát ke bamújib do gawáh káfi hote hain, magar yahán bárah, balki ziyáda sáda-díl, muatabar, sachche ádmí hain, jo har jagah har waqt jab tak jíte rahe, yihí kahá kiye, ki “Ham ne Masih ko qabr se uñhá húa dekhá.” Kyá ho saktá hai, ki aise aur itne ádmí dagá men giriftár hon ? *Páñchwen*, sháyad koí kahe, ki wuh áp dagábáz the, aur ján bújhkar jhúthí bát par gawáhi dí; magar yih bhí qiyás men nahín atá, aur ho nahín saktá. Yih ádmí jhúthe aur dagábáz nahín the. Is bát par gawáhi dene ke sabab wuh satáe gae, aur kore kháe aur hanáí thañthon, aur lanat malámat kí bardásht kí, yahán tak ki már dále gae; tau bhí un men se kisi ne kabhi is se inkár nahín ki-

yá, aur na un ke díl men kuchh shubb páyá gayá. Aur yih bhí zá-hir hai, ki unhon ne haqq kí muhabbat se yih gawáhi dí. Kuchh dunyáwí fáida is se un ko hásil nahín húa; na daulat, na izzat, na martaba, na áram, balki musibaten, aur mihnát-kashí, aur safar, aur khatre, aur fáqe, aur nangá rahná, un ká hissa thá: aur yih sab unhon ne is wáste sahá, táki sab logon se kahen ki Masih muá, aur phir jí uñhá hai. Agar jánte ki yih jhúth bát hai, to kis liye itní musibaten uñháte, aur itní mihnaten karte ? Yih insán ká dastúr nahín. *Chhathe*, álam ne un kí gawáhi par iatabár kiyá. Pachás din Masih ke jí uñhne ke bad, Yahúdíon men se, Yarusalam hí men, tén hazár ádmí is murde aur jí uñhe húa Masih par imán láe.—(Aámál 2: 41.) Aur Rasúlon ke jíte jí bahut se aur bhí Yahúdí imándar ho gae. Gair-qaumon men se bhí hazáron apne Debí deotáon ko chhorkar Masih kí taraf phire; yahán tak ki tén sau baras ke arse men mulk i Rúm Isái mulk ho gayá, aur Masih ke innándar tamám dunyá men kasrat se húa. Agar Rasúl dagábáz hote, to usi zamáne men un kí dagá fash ho gai hotí, aur log un par iatabár na karte. Is ke baráks, us zamáne ke logon ne un kí gawáhi qabúl kar lí. Yih beshakk Kshudá kí qudrat thí, aur Kshudá ne un kí bát par goyá muhr kí.

§ 169. Rasúlon ká Galíl kí taraf rawána honá. Un men se sát ko Daryá e Tiberiás ke pás, Yisú ká dikhái dená. *Galíl men.....*

§ 170. Galíl ke ek pahár par, Rasúlon aur páñch sau bháion se ziyáda ko, Yisú ká dikhái dená. *Galíl men.*

Matí	Mark.	Lúk.	Yúhan.
28: 16	21: 1-24
28:16-20			

16. *We gyárah shágird.* Yahúdáh Iskariyútí ke bargashta hone se

un ká shumár gyárah rah gayá thá; magar píchhe bárah ká shumár

gírd, Galíl ke us pahár ko, jahán Yisú ne unheñ farmáyá thá, gae.

17 Aur use dekhkar, unheñ ne us ko sijda kiya; par baze dubdhe meñ rahe.

púra kiya gayá.—Aamál 1 : 23—26. *Us pahár ko jahán Yisú ne unheñ farmáyá thá.*—Matí 26 : 32. Beshakk us ne unheñ us pahár ká nám batáyá hogá, magar Injíl ke likhnewálon ne us ká mufassil patá nahín likhá, aur ham nahín jánte, ki wuh kaun pahár hai.

17. *Us ko sijda kiya.* Yane jo adab Masih ke liye cháhiye, wuh bajá láe; par baze dubdhe meñ rahe, maslan Thúma.—Yúhan. 20: 25. Rasúl us ke jí uthne ke muntazir nahín the; is wáste us kí is haqiqat par jald ímán nahín láe. Un ke shakk se záhír hai, ki wuh sachche, aur muatabar ádmí the; aur yih bhí ki unheñ ne peshtar se is bát par bandish nahín kí. Bad us ke jab ki un ká yaqín ká mil húa, aur marne tak wuh is bát par sábit qadam rahe, to un kí gawáhi bahut durust, aur niháyat iatabár ke láiq malúm hotí hai.

18. *Ásmán aur zamín ká sára ikhtiyár mujhe diya gayá.* Khudá ká Betá hone se yih ikhtiyár us ká azl se hai, kvúnki wuh jahán-áfrín hai.—Yúhan 1 : 3; Kal. 1 : 16, 17; Ibr. 1 : 8. Lekin Masih, aur Naját-dihanda hone se yih jahán kháss taur par us ke ikhtiyár meñ diya gayá hai, táki wuh apne logon ko kalisyá meñ jama karke unheñ naját de, aur un ke sab dushmanon ko maglúb karke, bihisht tak unheñ pahuncháe.—Afs. 1 : 20—23. 1 Karint. 15 : 25—27; Yúhan. 5 : 22, 23; Filip. 2 : 6—11. Isí ikhtiyár se beshakk yahán murád hai; yane na sirf Kháliq hone, balki Názin hone ká ikhtiyár, ki wuh apní kalisyá ká bandobast kare, aur hifá-

18 Aur Yisú ne pás ákar un se kahá, ki Ásmán aur zamín ká sára ikhtiyár mujhe diya gayá;

19 ¶ Is liye tum jákar sab qaumon ko Báp aur

zat se rakhe; aur jin ko us ne apne lahú se mol liya, unheñ naját de.

19. *Is liye tum jákar;* yane basabab is ke, ki sára ikhtiyár mere háth meñ hai, Main tum ko bhejtá, aur hukm detá hún, ki tum jáne se na daro. Main tumhárá háfiz húngá. Jahán mere ikhtiyár meñ hai: main ne apná lahú dekar, use apná kar liya, aur mere Báp ke wáde se wuh mujhe diya gayá hai. Agar-chi tum kamzor, par main zoráwar hún; aur agarchi tum máre jáo, main jitá hún, aur yih kám anjam tak pahuncháungá. *Sab qaumon ko.* Yahúdiyon ne gumán kiya, ki Masih se jo barakaten áengí, wuh hamári hí qaum ke liye makhsús hongí; aur záhír hai, ki Yisú ke shágirdon ke dil se bamushkil, aur rafta rafta yih gumán rafta húa. Masih ká aisá gumán nahín thá. Wuh kah-tá hai, ki Yih khushkhabari, ki naját mere wasile se hai, tamám dunyá ke wáste hai; aur áj tak yih hukm qáim chalá áta, aur hamesha tak kalisyá ke liye hai. Pas agar koi púchhe, ki is Hindostán, aur tamám dunyá ke sab mulkon meñ yih Missionary, yane *bheje húa*. jin ko Pádri kahte kyún áte játe haiñ? to yihí hukm hamára jawab hai; bas. Ham log is liye, baqaaul unheñ ke, dunyá ko ultá dete haiñ, táki naját kí bebahá barakaten, jo Masih se haiñ, sab qaumon, aur har ek insán ke pás pahunchen. *Báp aur Beṭe aur Rûh-ul-Quds ke nám se.* Nám se, yahán murád sirf ikhtiyár nahín; yane is ká matlab yih nahín, ki Taslís ke ikhtiyár se baptismá do; magar nám is jagah zaid malúm hotá hai, Jis

Beṭe aur Rúh i Quds ke nám se baptisrá deke shágird karo :

tarah “Masih ke nám par” imán láne se murád *Masih par* imán láná hai, isí tarah yahán bhí samajhná cháhiye. Jo kisi se, yá kisi ke nám se baptisrá pátá hai, wuh barmalá us ko qabúl kartá, ki us ke dín par chale, aur us ke hukmon ko máne. Maslan Yahú-dion ne “Músá ká baptisrá páyá,”—1 Karint. 10: 2; yāne unhon ne us ká dín qabúl kiya, aur us ko hákim aur hádi mán liya. Isí tarah Pulús púchhtá hai, (1 Karint. 1: 13;) “kyá tum ne Pulús ke nám se baptisrá páyá?” Yāne kyá tum ne baptisrá kí rasm se apne ko Pulús ke supurd kiya, ki wuh tumhárá hákim aur málik ho, yá Kḥudá ko? Pas Báp ke nám se baptisrá páná yihí hai, ki ek rasm ke wasile se barmalá apne ko us ke supurd karná, ki wuh hamárá Kḥudá ho, aur ham us ke farmán-bardár. Aur isí tarah Beṭe ke nám se baptisrá páná yih hai, ki use Masih jánkar qabúl karen, aur apná Nabí, aur Káhin, aur Bádsháh mánen, aur us ke hukmon par chale, aur use Naját-dihanda jánen. Aur Rúh-ul-Quds ke nám se baptisrá páná yih hai, ki use us rasm ke wasile barmalá qabúl karen ki wuh hamárá Madadgár, aur Hádi, aur Fárqalít yāne Wakíl hai. Baptisrá kí rasm men in tinoṅ námon ke is taur par milāne se ek qawí dalíl taslís ki nikaltí hai; yāne ki yih tīn barábar ek hí Kḥudá hai. Albatta kisi makhlúq ká nám, barábarí ke taur par, Qádir i Mutlaq ke nám ke sáth milá dená kufr hai. Agar Masih nūr insán, yá frishta hotá, aur agar Rúh Quds Kḥudá kí sirf kisi sifát ká nám ho, to is rasm ke istiámál men niháyat kufr o nádání hai. Lekin kufr o nádání yahán nahín, kyúnki yih tinoṅ ek hí Kḥudá hai.

20 Aur unheṅ sikhláó, ki un sab báton par ámal karen, jin ká main ne tum ko hukm

Is áyat ke tarjume men bhúl ma-lúm hotí hai. Parhnewalá samjhegá, ki baptisrá páne se ádmí shágird hotá hai. Lekin asl men yihí hai: *Is liye tum jákar sab qaumon ko shágird karo, unheṅ baptisrá dete hue; yāne aur unheṅ baptisrá do.* Matlab yih hai, ki pahlí bát shágird karná, aur jab shágird imán láe, tab unheṅ baptisrá dená wájib, kyúnki yih záhiri nishán shágirdí ká hai.

20. *Aur unheṅ sikhláó.* Jab wuh imán láe, ki Masih Kḥudá ká Beṭá aur gunahgár ká Naját-dihanda hai, aur imán lákar baptisrá páyá hai, tab bhí unheṅ sikháná cháhiye; aur kyá sikháná, ki un sab báton par ámal karen jin ká Masih ne hukm kiya.

Gaur karná cháhiye, ki aur maz-habwále logon ko shágird karke aksar unheṅ chhoṛ dete haiṅ, yih samajhkar, ki ab matlab púra húa; aur apní diní kitáb ká tarjuma na karke muridon, aur shágirdon se chhipáte haiṅ. Magar Masih ká hukm, aur Isáion ká dastúr aisá nahín hai. Isáí log apní diní kitáb ká tarjuma karke, jáhán tak ho saktá hai, sabhon ko parháte; aur is ke siwá, har itwár ko unheṅ bandagi ke gharon men ikatṭhá karke nasíhat karte haiṅ, táki Masih ke sab ahkám ma-lúm kar len. Is men ek nishán hai, ki yih dín Kḥudá kí taraf se hai, jo sab logon ke liye hai. Kḥudá nádání aur jihálát ko pasand nahín kartá, balki cháhtá hai, ki sab dáná aur samajhdár hon. *Ki in sab báton par ámal karen, jin ká main ne tum ko hukm diya hai.* Ámal karne se Masih ke imándár záhir hote haiṅ, aur agar koi us ke hukmon par na chale, wuh kabhí maqbúl na hogá.—Yúhan. 14: 21, 23, 24. Is bát par har ek Isáí ko sochná cháhiye.

diyá hai; aur dekho, main har roz tumháre sáth hún.
zamáne ke tamám hone tak, **Ámín**.

Aur dekho main zamáne ke tamám hone tak har roz tumháre sáth hún. Agar Masih men Iláhi qudrat na hoti, to kis tarah aisá wada kar saktá; yá karke kis tarah use purá kar saktá? Us ke Khudá hone ki yih puri dalil hai, kyunki yih qaul na sirf un bárah Rasúlon, balki un ke piche, dunyá ke ákhir tak un sabhon ke wáste hai jo ki yih hukm manen. Aur kyá hi tasallí ki bát yih hai, ki jo koi yih khushkhabari dene ke liye nikle, Masih us se wada kartá hai, ki Main tumháre sáth

húnga. Wuh ap kamzor ho, magar Masih zoráwar balki Qádir i Mutlaq hai. Yih us ke wáste sab kuchh karega, aur dunyá ke zorwálon, aur Shaitán ke mansúbon par use fath de saktá hai. **Ámín**, yane khatm ká nishán. Is lafz ki maní *haqq* hai: goyá wuh kahtá hai, ki Jo kuchh main ne likhá, wuh sach hai. Aur duáon ke khatime men, jab ham **Ámín** kahte hain, is ká matlab yihí hai, yane haqq, ki jo kuchh ham ne darkhwást ki wuh haqiqat men hamará dil iráda hai: aisá hi ho.

§ 171. Yaqúb ko Khudáwand ká dikhái dená, aur bad us ke sab Rasúlon ko.—*Yarusalam*. (Dekho Amál 1 : 3—8; aur 1 Karint. 15 : 7.)

§ 172. Urúj. *Baitaniya men*.

§ 173. Injil i Yuhanná ká titamma.....

Matí.	Mark.	Lúk.	Yuhan.
.....	16:19,20	24:50-53	20:30,31
.....	21: 25

TITAMMA.

Masih ke apne shágirdon ko dikhái dene ke bayan ká khlása, aur charon Anájil ke mazmún, is muqaddame men milána; bamújib Dáktar Rábinson sáhib ke; yane *Masih ji uthkar dikhái diya* :—

1. Auraton ko, jo qabr se lauti áti thin. *Matí* dekho §162.

2. Qabr par Mariyam Magdalíni ko. *Yuhanná* aur *Markas* §164.

3. Patras ko sháyad do pahar ke thori der bad. *Lúká* aur *Pulús*, §166.

4. Do shágirdon ko, jo shám ke waqt Ammaús ko játe the, *Lúká* aur *Markas*. §166.

5. Sab Basúlon ko, (siwa Thúma ke,) shám ke waqt, jab wuh ikatthe hue. *Markas*, *Lúká*, *Yuhanná* aur *Pulús*. §167.

Samajhná cháhiye ki yih páñchon datá jo Masih ne ap ko dikháwa, Yarusalam men, yá us ke nazdik, hafte ke pahle din, yane us ke ji uthne ke din, wáqa húa thá.

6. Sab Rasúlon ko, Thúma samet áth din bad Yarusalam men. *Yuhanná*. §168.

7. Sát Iasúlon ko Tibiriyás ki jhil ke kinare par. *Yuhanná*. §169.

8. Sab Rasúlon ko, aur un ke siwa, pán sau bhaion ko, Galil ke ek pahar par. *Matí* aur *Pulús*. §170.

9. Yaqúb ko, sháyad Yarusalam men. *Pulús*. §171.

10. Sab Rasúlon ko, Yarusalam ke pás, us ke urúj ke peshtar. *Amál* men aur *Pulús*. §171.

Tab urúj húa. §172.

D I B Ā J A

M A R K A S K Í I N J Í L K Á .

M A R K A S ká hál jis ne yih kitáb likhí, bahut maḷúm nahín, lekin aksar samajhte haiñ ki yih wuhí hai jis ká zikr kaí bár Injil men áyá. Wuh áp Rasúl nahín, magar bāze qadím buzurg kahte haiñ, ki wuh Masíh ke sattar shágirdon men se thá. Lekin is men ek shubh yih hai, ki Patras use apná beṭá kahtá hai; (1 Pat. 5 : 13,) jis se gumán paidá hotá hai ki wuh Patras ke wasíle se ímándár húa. Injil se hamen daryáft hotá hai, ki wuh Barnabás kí bahin ká beṭá thá : (Kal. 4 : 10;) aur us kí má Mariyam ek díndár aurat Yarúsalam men rahtí thí; jis ke ghar men Rasúl, aur agle Ísáí aksar jamá hote the.—Aam. 12 : 12. Phir isí áyat se maḷúm húa, ki us ká Ibrání nám Yúhanná thá; aur aglab hai ki jab Gair-qaumon men safar karne ko niklá, tab us ne Yahúdíon ke ámm dastúr ke bamújib ek Rúmí nám, yañe Markas íkhtiyár kiyá.

Pahle wuh Pulús aur Barnabás ke sáth hamsafar húa, jab ki wuh kaí deson men Injil kí khushkhabarí phailáne gae : (Aam. 13 : 5;) lekin unhen Pamfúliyá men chhoṛkar sháyad Yarúsalam ko laut gayá.—Aam. 15 : 38. Sháyad is waqt men wuh Patras ká hamsafar hokar us ke sáth Bábul ko gayá.—1 Pat. 5 : 13. Bad us ke wuh Barnabás ke sáth Kuprus ko gayá.—Aam. 15 : 39. Is ke píchhe maḷúm hotá hai ki Timtáús ke sáth, Pulús ke buláne ke bamújib Rúm ko rawána húa, (2 Tim. 4 : 11;) aur jab tak Pulús wahán qaid rahá, Markas us ke sáth thá; Kal. 4 : 10; aur Filem. 24. Yusíbius, aur Epifánius, aur Jerúm náme jo kalísyá ke qadím buzurg haiñ, un se hamen daryáft hotá hai, ki wuh Rúm se Misr ke Iskandariya shahr ko gayá, jahán us ne Injil sunákar ek kalísyá kí bunyád qálí; aur Nero bádsháh ke ahd, san Íswí 64 men wafát páí.

Yih bhí thík maḷúm nahín kí kis waqt yih sahífa líkhá gayá ; magar gumán gálib hai, kí is kí tasníf san Īswí 56 aur 63 ke darmiyán meṇ húi. Sab muttafiq kahte haiṇ kí Rúm shahr meṇ is kí tasníf húi.

Markas bahut dinon tak Patras ká hamsafar, aur musáhib rahá ; aur agarchi sháyad Masíh ke muṇh se us ne kalám na suná ho, magar Patras kí suhbat meṇ rahkar achchhí tarah Ḳhudáwand ke sab hálát aur kalám se wáqif ho gayá. Un dinon ke sab buzurg muttafiq gawáhí dete haiṇ, kí is sahífe ke likhne meṇ wuh Patras ká maswada nawís thá ; aur Patras ne us kí sihat par apní muhr kí, goyá kí yih kitáb Patras hí kí taraf se líkhí gaí. Sab Īsáí muttafiq-ur-ráe haiṇ kí yih kitáb ilhámí hai : aur In-jílí sahífon meṇ shámil honá us ká haqq hai.

INJIL I MARKAS KI

TAFSIR.

I BĀB.

1 **K**HUDĀ ke Beṭe Yisū Masīh kī Injil kā shurū;

I BĀB.

ḲHULĀSA.

Yúhannā baptismā denewāle kī manādī, 1—8. Masīh kā baptismā, aur āsmān kī taraf se us par gawāhī, 9—11. Shaitān se us kī āzmāish, 12, 13. Galīl meṃ us kā waṣ karnā, 14, 15. Patras, Andryās, Yaqūb, Yú-

2 Jaisā nabīon kī kitābon meṃ likhā hai, ki Dekh, main apne rasūl ko tere āge bhejtā hūn; wuh terī rāh

kannā kā bulāyā jānā, 16—22. Nāpāk rūh ke ek giriftār ko chagā karnā, 23—28. Aur Shamān Patras kī sās kī tap utārnā, 29—31. Aur kaś aur bīmāron, aur dūwānon ko sihat denā, 32—34. Ḳhilwat meṃ us kā duā māngnā, aur nikalkar Injil sunānā, 35—39. Ek koṭhī ko sāf karnā, 40—45.

HISSA II.

ḲHUDĀWAND KĪ ḲHIDMATON KĀ ISHTIHĀS AUR ĀGĀZ.

ĀBṢA : Qarīb ek baras kā.

§ 14. YÚHANNĀ BAPTISMĀ DENEWĀLE KĀ MANĀDĪ KARNĀ. Bayābān meṃ, aur Yardan nadī ke pās.....

Matī.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
3: 1-12	1: 1-8	3: 1-18	

1. *Injil kā shurū.* Is kī tafsīr do taur se ho saktī hai. Bāze samajhte haiṃ ki yih sirf dibāje kī tarah par hai; goyā wuh likhtā hai ki Main ab Injil kā bayān shurū kartā hūn. Aur bāze samajhte

haiṃ ki yih āgāz wuhī hai, jis kā bayān dūsarī aur aur us ke pichhe kī āyatōn meṃ atā hai; yāne Yúhannā baptismā denewāle kī manādī. Aglāb haiṃ ki yih dūsarā taur durust ho. *Ḳhudā ke Beṭe Yisū Masīh.* Zāhir hai

ko tere sāmhnē taiyār kare-gā.

3 Bayábān men ek pukār-newāle kī áwáz hai, kī Kḥudāwand kī rāh ko banāo, aur us ke ráston ko sídhā karo.

4 Waisá Yúhannā bayábān men baptismá detá thá, aur gunāhon kī muāfi ke liye tauba ke baptismá kī manádi kartá thá.

5 Aur sári Yahúdiya ke aur Yarusalam ke rahnewāle us pás nikal áe, aur sabhon ne apne gunāhon ká iqrār karke Yarden ke daryá men us se baptismá páyá.

6 Aur Yúhannā unt ke bālon kī poshāk pahine aur chamṛe ká kamarband apní kamar men bāndhe thá, aur ṭiḍḍí aur janglí shahd khátá thá;

7 Aur manádi kartá thá, ki Mere píchhe ek mujh se

zorāwar átá hai, aur main is láiq nahín, kī jhukke us kī jútíon ká tasma kholún.

8 Main ne to tumhen pání se baptismá diyá, par wuh tumhen Rúh i Quds se baptismá degá.

9 Aur unhín dinon men aisá húa, kī Yisú ne Násarat i Galíl se ákar, Yarden men Yúhannā ke háth se baptismá páyá.

10 Aur jyúnhín wuh pání se báhar áyá, us ne ásmán ko khulá aur Rúh ko kabútar kī mánind apne úpar utarte dekhá;

11 Aur ásmán se áwáz áí, kī Tú merá azíz Beṭá hai, jis se main rází hún.

12 Aur Rúh use filfaur bayábān men le gáí.

13 Aur wuh wahán bayábān men chálís din tak rahke Shaitán se ázmáyá gayá; aur

ki Matí ne khásskar Yahúdíon ke wáste apná sahífa likhá, aur Markas ne Gair-qaumon ke liye. Is wáste Matí Masih ká nasab-náma aur us ke tawallud ká buyan pesh lákar sábit kartá, kī wuh Dáúd ká Beṭá, Masih i maúd hai; lekin Markas yih sab chhoṛkar, kī aisi báten Gair-qaumon ke liye darkār nahín, Yúhannā kī manádi se ágíz kartá hai. Shurú hí men wuh Masih ko *Kḥudá ká Beṭá* likhkar goyá kahtá hai, kī Jis ká bayán main kartá hún, wuh koí ámm shakhs nahín, kī tum suno, yá na suno; magar wuh *Kḥudá ká Beṭá* hai. *Injíl* se murád khushkhabarí hai.

2. *Nabíon kī kitábon men.* Dekho Yas. 40: 3; Mal. 3: 1; Tafsír i Matí 3: 3.

5—8. Dekho Tafsír i Matí 3: 3—11.

§ 15. YISÚ KÁ BAPTISMÁ. *Yardan nadí men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
3: 13-17 | 1: 9-11 | 3: 21-23

9—11. Dekho Tafsír i Matí 3: 13—17.

§ 16. IMTIHÁN. *Bayábān i Yahúdiya men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
4: 1-11 | 1: 12, 13 | 4: 1-13

12, 13. Dekho Matí ká bayán, jo kī is se bahut ziyāda hai, 4: 1-11. *Jangal ke jānwaron ke sáth rah-tá thá.* Beshakk aise hál men rát ke waqt bará khatra thá, aur Shaitán ne gumán kiyá hogá kī

jangal ke jánwaron ke sáth rahtá thá; aur firishte us kí k̄hidmat karte the.

14 Phir Yúhanná kí girif-táří ke bád Yisú ne Galíl men áke, K̄hudá kí bádsháhat kí k̄hushkhabarí kí mánadí kí,

15 Aur kahá, ki, Waqt púra huá, aur K̄hudá kí bádsháhat nazdík áí; tauba karo, aur Injil par imán láo.

aisí hálát men us kí ázmáish achchhí tarah kar sakúngí; magar Masíh apne Báp par bharosá karke bach gayá. Aur isí tarah wuh hamáre wáste namúna ban gayá, aur hamáre liye nasíhat hai, kí k̄hatre kí hálát men kyá karná cháhiye. *Firishte us kí k̄hidmat karte the.*

16 Aur Galíl ke daryá ke kináre phirte hue, us ne Shamaún, aur us ke bhái Andryás ko daryá men jál dálte dekhá: kí we machhwe the.

17 Yisú ne unhen kahá, Tum mere píchhe chale áo, aur main tumhen ádmion ke machhwe banáúngá.

18 Aur we wunhin apne

Lúká se (4: 2,) ham daryáft karte haiñ kí “un dinon men us ne kuchh nahin kháyá,” pas jab Markas likhtá hai kí firishton ne us kí k̄hidmat kí, to murád yih hai kí imtihan, yane chális din ke bád, unhon ne yih kiyá; chunáñchi Matí yihí likhtá hai, 4: 11.

HISSA III.

K̄HUDÁWAND KÁ PAHLÍ BĀR ĪD I FASAH KHÁNÁ, AUR JO HÁLÁT US KE PÍCHHE, DÚSRÍ ĪD I FASAH TAK GUZRE.

ĀRSA: *Ek sál ká.*

	Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
24. § YÚHANNÁ KÍ QAID, AUR...	6: 17-20	3: 19-20	
YISÚ KÁ GALÍL KO RAWÁNA HONÁ.	4: 12	1: 14	4: 14	4: 1-3
26 § YISÚ KÍ ĀLÁNIYA NASÍ-				
HAT. Galíl men.....	4: 17	1: 14, 15: 4	14, 15: 4	43-45

14. Yúhanná. Wuh Herodís bádsháh ke hukm se qaid huá, (Matí 14: 3;) aur már dála bhí gayá.

15. Waqt púra huá. Yane Masíh ke áne ká waqt, jis kí nabion ne k̄habar di thí, kí Masíh kí rúhání bádsháhat muqarrar hogí. K̄hudá kí bádsháhat nazdík áí. Dekho Tafsír i Matí 3: 2. Tauba karo. Yane apne gunáhon se gangín ho kar, unhen chhor do. Asl lafz *meta-noeite* hai, yane apne dilon ko *phi-*

ráo; chunáñchi dunyá aur Shaitán se phirkar, K̄hudá kí taraf muta-wajjih ho.

§ 29. SHAMAÚN PATRAS AUR ANDRÍÁS, AUR YÁQÚB AUR YÚHANNÁ KÍ BULÁHAT, AUR MACHHLÍON KÍ MUJIZÁNA KHINCHÁÍ. *Kafarná-hum ke nazdík.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
4: 18-22	1: 16-20	5: 1-11	
16—20. Dekho Matí 4: 18—22.			

jālon ko chhoṛkar us ke pīchhe ho lie.

19 Aur wahān se thoṛī dūr barhke us ne Zabadī ke bete Yaqūb aur us ke bhāī Yūhannā ko bhī kishtī par apne jālon kī marammat karte dekhā.

20 Aur filfaur unhen bulāyā, aur we apne bāp Zabadī ko kishtī men mazdūron ke sāth chhoṛke us ke pīchhe ho lie.

21 Tab we Kafarnāhum men dākhil hue, aur wuh filfaur ibādatkhāne men jāke talīm dene lagā.

§ 30. EK SHAKHS JO NĀPĀK RŪH SE GIRIFTĀR HŪĀ, US KO IBĀDATKHĀNE MEN SHIFĀ BAKHSHNĀ. *Kafarnāhum men.*

Matī. Mark. Lūk. Yūhan.

1: 21-28 | 4: 31-37 |

21. Kafarnāhum daryā e Galīl ke kināre par wāqā thā.—Dekho Matī 4: 13. *ibādatkhāne men.*—Dekho Tafsīr i Matī 4: 23. *Talīm dene lagā.* Yih dastūr thā ki majlis ke buzurg, jab kalām ko parhkar duā māng chukte, tab aur logon ko ijāzat dete the ki kuchh nasīhat kī bāt kahen.—Aqm. 13: 15. Agarchi Masīh Lewī firqe, aur khāndān i kahānat, aur ibādatkhāne ke sardāron men se na thā, tau bhī ibādatkhānon men wuh aksar nasīhat kartā thā.

22. Dekho Tafsīr i Matī 7: 29.

23. Dekho Matī 4: 24. Aglab ki yih shakhs barābar apnī dīwānagi men giriftār nahin rahā, magar kabhī kabhī hosh men bhī ā jātā thā; nahin to ibādatkhāne men baithne na pātā. Jab wuh wahān baithā thā, use ek josh sā āyā, aur fauran chillā uthā.

22 Aur we us kī talīm se hairān hue, ki wuh un ko, ikhtiyār-wāle kī tarah, na Faqīhon kī mánind, talīm detā thā.

23 Wahān un ke ibādatkhāne men ek shakhs thā, jis men nāpāk rūh thī; wuh yūn kahke chillāyā, ki,

24 Ai Yisū Nāsri chhoṛ de, hamen tujh se kyā kām? Tú hamen halāk karne āyā hai? main tujhe jāntā hūn, ki tú kaun hai, Khudā kā Quddūs.

25 Yisū ne use dāntā aur kahā, ki Chup, aur us par se jāti rah.

24. Shaitān bhī apne haqq kā dāwā kartā hai, lekin us kā kyā haqq? Masīh use halāk karne ko āyā, aur kyūn na halāk karegā? Yih nāpāk rūh majbūr hokar chillāi, aur iqrār kiyā ki yih ham se zabardast, balki *Khudā kā Quddūs* hai. Wuh Quddūs is wāste kahlātā hai. (1.) Ki us men kisi tarah kā gunāh nahin. (2.) Ki wuh Khudā kā iklautā Betā hai. (3.) Ki wuh Masīh hokar najāt ke kām ke liye maḥsūs kiyā gayā thā, chunānchī Ibri zabān men, jo kuchh Khudā ke liye maḥsūs kiyā gayā, wuh quddūs kahlātā hai.

25. *Chup.* Zāhir hai ki yih dīwānagi sirf bimāri ke taur par nahin; kyūnki Masīh us ādmī se nahin, magar us nāpāk rūh se muḥtātib hūā. Is muqaddame kī bābat dekho Tafsīr i Matī 4: 24.

§ 31. PATRAS KĪ SĀS, AUR BAHUT AURON KO SHIFĀ BAKHSHNĀ. *Kafarnāhum men.*

Matī. Mark. Lūk. Yūhan.

8: 14-17 | 1: 29-34 | 4: 38-41 |

26 Tab nápák rúh use maroṛke aur baṛí áwáz se chilláke us par se utar gaí.

27 Aur we sab hairán hoke ápas meṇ yih kahte húa bahs karte the, kí Yih kyá hai? yih kaisí naí ṭalím hai? kí wuh nápák rúhon ko bhí iqtidár se hukm kartá hai, aur we us ko mántí haiṇ.

28 Wuhín us kí shuhrat Galíl kí chároṇ taraf phail gaí.

29 Aur we filfaur íbádat-kháne se nikalke Yaqúb aur Yúhanná ke sáth Shamaún aur Andryás ke ghar meṇ gae.

30 Aur Shamaún kí sás tap se paṛí thí; tab unhoṇ ne filfaur use khabar dí.

31 Us ne áke, us ká háth

pakaṛke use uṭháyá; aur filfaur us kí tap játí rahí, aur us ne un kí kḥidmat kí.

32 Shám ko, jab súraṇ dúb gayá, sáre bímároṇ aur díwánoṇ ko us pás láe.

33 Aur sára shahr darwáze par jamá huá thá.

34 Us ne bahutoṇ ko, jo tarah tarah kí bímároṇ meṇ giriftár the, changá kiyá, aur bahut se deoṇ ko nikálá; aur deoṇ ko bolne na diyá, kyúṇki unhoṇ ne use pahchá ná thá.

35 Aur baṛe tarke, kuchh rát rahte, wuh uṭhke niklá, aur ek wíráṇ jagah meṇ jáke, waháṇ duá mángí.

36 Aur Shamaún aur us ke sáthí us ke píchhe chale.

37 Jab unhoṇ ne use páyá,

29—34. Dekho Tafsír i Matí 8: 14—17.

§ 32. **YISÚ KÁ APNE SHÁGIRD-ON KE SÁTH, KAFARNÁHUM KO CHHORKAR, GALÍL KE DARMIYÁN SAIR KARNÁ.**

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
4: 23-25 | 1: 35-39, 4: 42-44 |

35. *Aur baṛe tarke kuchh rát rahte.* Lúká likhtá hai, “jab dín húa” yaṇe jab dín hone lagá: kyúṇki muháware meṇ log aksar jab pau phatne lagti, tab kahte haiṇ kí ab dín huá. *Ek wíráṇ jagah meṇ jáke waháṇ duá mángí.* Yuhán in báton par gaur karná cháhiye. (1.) Kí Masíh agarchi bil-kull begunáh thá, tau bhí kḥilwat meṇ duá mángná bahut munásib jántá thá. (2.) Is kám ke liye aisí jagah jo dunyá, aur apne shágirdoṇ se bhí alag ho, us ne chun lí. (3.) Waqt baṛe sawere ká thá, kí yih

bahut achchhá aur mauqe ká waqt hai. (4.) Agar Masíh ne duá mángí, to hamáre liye yih kitná ziyáda munásib hai: kḥásskar fajr ke waqt, us se peshtar, kí dunyá dil meṇ dar áí ho, aur Shaitán ne ham par qábú páyá ho; kyúṇki us waqt ham dunyá ke shagaloṇ meṇ phanse nahín hote haiṇ. Dáúd ne isi tarah duá mángí hai, Zab. 5: 3; aur jo koi dindári meṇ taraqqí kiyá cháhtá hai, wuh zarúr yihí karegá. Yih biláshakk sach níklegá, kí jaise hál meṇ hamáre dil fajr ke waqt hon, wuhí hálát aksar tamám dín baní rahegi. Pas kḥilwat meṇ jákar duá mángne, aur Kḥudá par, aur apne hál par sochne se apne ko tamám dín kí rúhání laṛáí, aur ásmání safar ke liye musallah aur taiyár karná munásib hai.

36. *Shamaún aur us ke sáthí.* Yaṇe aur bhí shágird.

37 *Sab.* Is se murád hai bahut log.

to kahá, ki Tujhe sab dhúndh-
te hain.

38 Us ne unheñ kahá, *Áo*,
ás pás ke shahron meñ jáweñ,
táki main waháñ bhí maná-
dí karúñ; kyúñki main isí
liye niklá hún.

39 Aur wuh sárí Galíl ke
ibádatkháñon meñ manádi
kartá, aur deoñ ko dúr kartá
thá.

40 Tab ek koṛhí ne áke us kí
minnat kí, aur ghutne tekkar
us se bolá, ki Agar tú cháhe,
to mujhe pák kar saktá hai.

41 Yisú ne us par rahm
karke háth barháya, aur use
chhúke kaká, ki Main cháhtá
hún, tú pák ho.

42 Yih bát kahte hí us ká

38. *Áo ás pás ke shahron meñ
jácñ.* Goyá wuh kahtá hai ki Main
ne Kafaráhum meñ bahut waz
kiyá: ab munásib hai, ki aur gánwoñ
aur shahron meñ chaloñ. *Main isí
ke liye niklá hún.* Yih sach hai ki
wuh isí kám ke liye apne gánw
Násarat se niklá thá, magar yih
nikalná aur hai. Us kí murád yih
hai ki main is kám ke liye apne
Báp kí taraf se niklá hún. Lúka ke
bamújib us ne kahá, “Main isí ke
liye bhejá gayá,” (4: 43;) aur de-
kho Yúnanná 16: 28. “Main Báp
se niklá, aur dunyá meñ áya hún.”

39. *Sáre Galíl ke.*—Dekho Matí 2:
22. *Íbádatkháñon meñ manádi kar-
tá.*—Dekho Matí 4: 23. *Aur deoñ ko
dúr kartá thá.*—Dekho Matí 4: 24.

§ 33. EK KOṚHÍ KO SHIFÁ
BAKHSHNÁ. *Galíl meñ.*

koṛh játá rahá, aur wuh pák
húa.

43 Aur us ne tákid se use
yih hukm karke jald ruḁhsat
kiyá, ki,

44 Dekh, kisí se kuchh
mat kah, balki já, aur apne
taíñ káhin ko dikhá, aur apne
pák hone kí bábat un chízoñ
ko, jin ká hukm Músá ne di-
yá, guzrán, táki we un par
gawáhi hoñ.

45 Par us ne báhar jáke
bahut báteñ kahíñ, aur kḥáss
karke is bát ko aisá mashhúr
kiyá, ki Yisú záhirá shahr
meñ dákhil na ho saká, par
báhar wíráñ jagahoñ meñ
rahá: aur log chároñ taraf se
us pás áyá kiye.

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
8: 1-4 | 1: 40-45 | 5: 12-16 |

40—45. Yih bayán Matí meñ bhí
hai.—Dekho Matí 8: 1—4. Sirf
yih, ki 45wín áyat yahán ziyáda
hai: ki us ádmí ne Masih ká hukm
nahín máná, balki jákar is mujize
ko bahut mashhúr kiyá. Aur is
se ham daryáft karte hain, ki Masih
ne kyún aisá hukm diyá: yane us
waqt us ne bahut mashhúr honá
na cháhá; is liye ki hákim aur
bare log muḁhálif hokar us ká kám
rokenge. Chunáñchi yahán yihí
natíja niklá ki Yisú “záhírá shahr
meñ dákhil na ho saká.” Is se
záhir hai ki yih mujiza sunkar itne
bahut log us ke pás áe ki is hujúm
se shahr ke raís dare, aur use satáne
lage.

II BĀB.

1 **A**UR kāi dīn baḍ, wuh Kafarnāhum meṇ phir āyā, aur zāhir ho gayā, ki wuh ghar meṇ hai.

2 Tab filfaur wahān itne ādmī jamā hūe, ki darwāze kī dahlīz tak bhī un kī samāī na hūī, aur us ne unheṇ kalām kah sunāyā.

3 Aur ek maflūj ko chār ādmīon se uṭhwāke us pās le āe.

4 Jab we bhīr ke sabab us ke nazdik na ā sake, to unheṇ ne us chhat ko, jahān wuh thā, khol diyā, aur kholke us khaṭole ko, jis par maflūj leṭā thā, laṭkā diyā.

5 Yisū ne un kā iṭiqād dekhkar, us maflūj ko kahā,

Ai beṭe, tere gunāh muḍf hūe.

6 Par bāze Faqīh jo wahān baiṭhe the, apne dilon meṇ kḥiyāl karne lage, ki,

7 Yih kyūn aisā kufr bak-tā hai? Kḥudā ke siwā, kaun gunāh muḍf kar saktā hai?

8 Aur filfaur Yisū ne apnī rūh se maḷum karke, ki we apne dilon meṇ aise kḥiyāl karte haiṇ, unheṇ kahā, ki Tum kyūn apne dilon meṇ aise kḥiyāl karte ho?

9 Us maflūj ko kyā kahnā āsāntar hai, yih, ki Tere gunāh muḍf hūe, yā yih, ki Uṭh aur apnā khaṭolā le chal?

10 Lekin tāki tum jāno, ki Ibn i Ādam zamīn par

II BAB.

KHULĀSA.

Jamāat kā Masih ke pās ikatṭhā honā, 1, 2. Ek maflūj ko changā karnā, 3—12. Lewī, gaṇe Matī ko risālat ke liye bulānā, 13, 14. Mahsūl lenewālon, aur gunah-gūron ke sāth khāne meṇ, apnī begunāhī sūbit karnā, 15—17. Apne shāgirdon ko roza na rakhne meṇ bequsūr thahrānā, 18—22. Aur sabt ke dīn bāleṇ torne meṇ bhī un kī bequsūri, 23—28.

§ 34. EK JHOLE KE MĀEE KO CHANGĀ KARNĀ. Kafarnāhum meṇ.

Matī.	Mark.	Lūk.	Yūhan.
9: 2-8	2: 1-12	5: 17-26	

1. *Kāi dīn baḍ.* Yih ham nahīn jānte ki kitne dīn baḍ, lekin be-shakk Masih ne ās pās ke shahron meṇ aচেহী tarāh Injīl sunāī. Aur phir jab us koṭhī ke mujiza mashhūr karne ke sabab wuh

shahron meṇ nahīn jā saktā thā, tab jangal meṇ jākar logon ko kalām sunāyā; aur jab sunā chukā, tab Kafarnāhum meṇ laṭ āyā, jaisā ki yahān zikr hai. Kafarnāhum kī bābat dekho Tafsīr i Matī 4: 13. Maḷum hotā hai ki Kafarnāhum ke bahut log us par imān lāte, aur nahīn to us ke tarafdār hote the; yahān tak, ki jo muḥhālīf the, unheṇ kuchh chup rahne parā. Is wāste wahān Injīl kā wāz karnā bahut mushkil nahīn thā.

3—12. Dekho is mujize kā zikr Tafsīr i Matī meṇ 9: 2—8.

4. Yih bayān Matī kī kitāb meṇ nahīn hai; magar sirf itnā, ki us ke pās bimār ko lāe. Maḷum hotā hai ki Yisū ghar ke andar kahīn kināre baiṭhā hūā thā, aur log wahīn khaṛe hokar us kī bāteṇ sunte the. Us sahn ke ūpar shāyad ek chhat, kapre kī, shāmiyāne ke taur par thī. In ādmīon ne us maflūj ko ūpar le jākar us chhat ko

gunáhon ke muáf karne ká ikhtiyár rakhtá hai, us ne us mafúj ko kahá,

11 Main tujhe kahtá hún, Uth, aur apná khatolá uthá-ke apne ghar ko já.

12 Aur wuh filfaur uthá aur apná khatolá uthákar un sab ke sámhne nikal gayá; aur sab dang ho gae, aur Khudá kí taríf karke bole, ki Ham ne is tarah ká kabhí na dekhá thá.

13 Aur wuh phir daryá kí taraf gayá, aur sári bhír us pás áí, aur us ne unhen nasihat kí.

14 Aur játe húe Halfá ke bete Lewí ko mahsúl kí chaukí par baiṭhe dekhá, aur us se kahá, Mere píchhe ho le. Wuh uthke us ke píchhe ho liyá.

kináre se khol diyá, aur use laṭkáyá, ki wuh logon ke darmiyán, aur Masih ke sámhne tak pahunchá.

§ 35. MATÍ KÍ BULÁHAṬ. *Kafarnáhum men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
9: 9 | 2: 13, 14 5: 27, 28 |

13. *Daryá kí taraf.* Yane daryá e Galíl, jis ke kináre par Kafarnáhum wáqá thá. Tafsír i Matí 4: 13.

14. *Halfá ke bete Lewí ko; yane* Matí ko, jis kí Injil i Matí hai, aur jo rasúlon men se thá. Yahúdí log aksar do nám rakhte the. *Mahsúl kí chaukí par baiṭhá.* Dekho Tafsír i Matí 9: 9. Wuh sháyad kisé tahsildár yá zilaḍár ke muwáfíq thá.

§ 58. LEWÍ, YANE MATÍ KE GHAR, ZIYÁFAT. *Kafarnáhum men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
9: 10-17 | 2: 15-22 | 5: 29-39 |

15 Aur jab Yisú us ke ghar men kháne baiṭhá thá, yún húá, ki bahut se mahsúl lenewáale aur gunahgár us ke aur us ke shágirdon ke sáth baiṭhe; kyúñki we bahut the, aur us ke píchhe chale áe the.

16 Aur jab Faqíhon aur Farísíon ne use mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth kháte dekhá, tab us ke shágirdon se kahá, Yih kyá hai, ki wuh mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth khátá pítá hai?

17 Yisú ne sunkar unhen kahá, Un ke liye jo tandurust haiñ, hakím kuchh zarúr nahín balki un ke liye jo bímár haiñ. Main rástbázon ko nahín, balki gunahgáron ko buláne áyá hún, ki we tauba karen.

15. Malúm hotá hai ki Matí ne jab shágirdí ko manzúr kiyá, tab Masih ko apne ghar men le jákar us kí mihmání kí (Lúk. 5: 29;) aur bahut se apne agle ham-khidmaton ko bhí buláyá. Is bát ká Matí áp inkisár kí ráh se zikr nahín kartá: beshakk is wáste, ki kóí yih na samjhe, ki fakhr kartá hai. Mahsúl lenewálon kí bábat dekho Tafsír i Matí 5: 47. *Gunahgár.* Yih log beshakk bare gunahgár to the, lekin yahán ká kháss matlab yih hai ki Yahúdíon kí samajh men wuh bedín the. Yih sab log jo Rúmi saltanat men ahl-kár hote, aksar apne dín se kam parwá rakhte, aur us ke dastúráat kam mánte the; aur Yahúdí log, jo aisá kám ikhtiyár karná gunáh jante, inhen kháss gunahgár samajhte the.

16, 17. Dekho Matí 9: 12, 13.

18 Aur Yúhanná aur Farísion ke shágird roza rakhá karte the : unhon ne áke us se kahá, ki Yúhanná aur Farísion ke shágird kyún roza rakhte hain, aur tere shágird roza nahin rakhte ?

19 Yisú ne unhen kahá, ki Kyá barátí jab tak ki dulhá un ke sáth hai, roza rakh sakte hain ? We, jab tak ki dulhá ke sáth hain, roza rakh nahin sakte.

20 Lekin wuh din áwenge, jab dulhá un se judá kiya jáe-gá, tab unhin dinon men we roza rakhenge.

21 Kore than ke tukre se purání poshák men koí paiwand nahin kartá ; nahin to, wuh nayá tukrá jo us men lagáya gayá hai puráne ko khinchta hai, aur wuh ziyáda phat játi hai.

22 Aur náí mai ko purání mashkon men koí nahin bhartá hai ; nahin to mashken náí mai se phat játi hain, aur mai bah játi hai, aur mashken barbád hoti hain ; balki náí mai ko náí mashkon men rakhá cháhiye.

23 Aur yún húa, ki wuh sabb ke din kheton se játá thá, aur us ke shágird ráh men chalte húa bálen torne lage.

24 Aur Farísion ne us se kahá, Dekh, kis liye tere shágird sabb ke din wuh kám karte, jo rawá nahin hai ?

25 Us ne unhen kabá, Kyá tum ne kabhi nahin parhá, ki Dáúd ne, jab wuh aur us ke sáthi muhtáj aur bhúkhe the, kyá kiya ?

26 Wuh kyúnkar Sardár Káhin Abiyáthar ke waqt men

18. Yúhanná aur Farísion ke shágird roza rakhá karte the. Dekho Lúk. 5 : 33 ; aur 18 : 12.

Unhon ne áke us se kahá. Yane Yúhanná ke shágird áe. Matí 9 : 14.

19—22. Dekho Matí 9 : 15—17.

HISSA IV.

KHUDÁWAND KÁ DÚSRÍ BÁR ID I FASAH KHÁNÁ, AUR JO HÁLÁT US KE PÍCHHE TÍSRÍ ID I FASAH TAK GUZRE. *ARSA : Ek baras ká.*

§ 37. SHÁGIRDON KÁ SABB KE DIN ANÁJ KÍ BÁLEN TORĀKAR KHÁNÁ. *Galíl kí ráh men.....*

Matí. Mark. Lúk. Yúhan.

12: 1-8 2: 23-28 6: 1-5

23—28. Dekho Matí 12 : 1—8.

24. Jo rawá nahin. Músá ne din kí tafriq na karke us ko rawá thahráya. (Istis. 23 : 25 ;) lekin Yahúdiyon ne sabb ke din ke liye use nájáiz samjhá. Masih unhen

samjhata ki shariyat ke bamujib yih jáiz hai.

25. Kyá tum ne nahin parhá ? Dekho Tafsir i Matí 12 : 2—8.

26. Sardár káhin Abiyáthar ke waqt men. 1 Sam. 21 : 1 se yih

Khudá ke ghar men gayá, aur nazar kí rotían, jin ká kháná káhinon ke siwá kisi ko rawá na thá, khaín, aur apne sáthion ko bhí dín?

27 Us ne unhen kahá, Sabt ká din insán ke wáste húa, na insán sabbt ke din ke wáste.

malúm hotá hai ki us waqt Akhí-malik Sardár Káhin thá; aur usí kitáb ke 23: 6 se daryáft hotá hai ki Abiyáthar us ká betá thá. Abiyáthar ká nám yahán likhne ke yih sabab hús hongé. (1.) Ki Akhí-malik buddhá thá, aur yih us ká betá kahánat ká kám apne báp ke sáth kartá thá, jaisá kí aksar dastúr hai. (2.) Abiyáthar Dáúd ke waqt men bahut dín tak Sardár Káhin rahá, aur apne báp se ziyáda mashhúr húa. Is wáste jab koí Dáúd ká zikr kare tab Abiyáthar ká nám bhí us ke sáth jalá yád á játá hai. (3.) Yih májará filhaqiqat Abiyáthar ke waqt men wáqá húa thá; aur agarchi wuh purá Sardár Káhin na húa, magar wuh kám kartá thá. Aur is hál men sab jánte hain ki aisá kahná muháware se bajá nahín hai.

27. *Sabbt ká din insán ke wáste húa; yane yih din is wáste muqar-*

28 Pas Ibn i Ádam sabbt ke din ká bhí Khudáwand hai.

III BĀB.

1 **W**UH ibádatkháne men phir dákhil húa; wahán ek shakhs thá, jis ká ek háth súkh gayá thá.

rar húa ki insán apní mihnát o mashaqqat, aur fikr o taraddud se áram karke, aur dunyá ke kámon se álahída rahkar apná dil Khudá aur Khudá kí báton kí taraf lagáe. Is men Khudá kí barí mihrbání hai, aur us dín ko is tarah máne se barí barakat miltí hai. Jahán yih dín máná nahín játá wahán jahálat, aur sharárat, aur behukmí, aur sab tarah kí bedíní galib hotí hai. Usí dín garib o amir, nádán o dáná, sabhon ko fursat miltí hai, kí dín kí báten, aur naját kí ráh síkhen; aur usí dín ibádatkhánon men ikatthe hokar sab logon ko qábú miltá hai, kí Ráziq o Kháliq kí shukrguzári, aur taríf karen, aur us se barakaten mángen. Pas yih dín khássa taur se insán ke fáide ke liye muqarrar húa hai. *Na insán sabbt ke dín ke wáste. Yane insán pahle baná thá, aur phir us ke fáide ke wáste yih dín muqarrar húa.*—Paid. 2: 13.

III BĀB.

KHULÁSA.

Sabbt ke dín Masáh ká ek súkhe hús háthwale ko changá karná, 1—5. Us ke qatl ke liye Farisíon kí tadbir, aur Masáh ká daryá ke kináre bahuton ko changá karná, 6—12. Bárakh rasúlon ko muqarrar karná, 13—19. Us ke rishtadáron ká gumán, kí wuh bekhud hai, 20, 21. Farisíon

ká yih qaul, kí wuh Baalzabúb kí madad se deon ko níkáltá hai, bátíl tháhráná, 22—30. Khudá kí marzi par chalnewálon ko apná rishtadár tháhráná, 31—35.

§ 38. SABB KE DIN SÚKHE HÁTHWÁLE KO CHANGÁ KARNÁ. Galíl men.

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
12: 9-14	3: 1-6	6: 6-11	

1—5. Dekho Matí 12: 9—13.

2 Aur we us kí ghát men lage, ki agar wuh use sabt ke din changá kare, to us par nálísh karen.

3 Us ne us shakhs ko, jis ká háth súkh gayá thá, kahá, ki Bích men khará ho.

4 Aur us ne unhen kahá, ki sabt ke din nekí karná rawá hai, yá badí karná? Ján bacháná yá ján se márná? We chup ho rahe.

5 Tab us ne unkí sakht-dilí ke sabab gamgín hoke, gusse se un sab kí taraf dekhá, aur us shakhs ko kahá, ki Apná háth barhá. Us ne bar-

háyá, aur us ká háth, jáisá dúsrá thá, waisá changá ho gayá.

6 Tab Farísíon ne filfaur báhar jáke Herodíon ke sáth us kí zidd men mashwarat kí, ki use kyúnkar qatl karen.

7 Aur Yisú apne shágirdon ke sáth daryá kí taraf phirá, aur ek barí bhír Galíl, aur Yahúdiya,

8 Aur Yarúsalam, aur Adúm, aur Yardan ke pár se, us ke píchhe ho lí; Súr aur Saidá ke ás pás se bhí ek barí bhír us ke kámon kí khabar sunke us pás áí.

5. Yih gussa wájibí thá, aur aisé karná kuchh gunáh nahín hai.—Afs. 4: 26. Jab ádmí sakht-dilí aur sharárat par mustajdd hon, tab pák shakhs ke dil men ranj ke sáth ek josh paidá hotá hai, ki yih log apní nádání se Khudá kí bejzzatí karte, aur apne úpar halákat láte hain. Yih wuhí gussa hai, jo Masíh ke dil men us waqt paidá huá.

6. Herodíon kí bábat dekho Taf-sír i Matí 22: 16. Yih log, aur Farísí ápas men dushman the; chunáncí Farísí kahte the, ki Qaisar ke taht men rahná jáiz nahín, aur Herodí khash isí hukúmat ko jáiz thahráne ke liye Herodís se muqarrar hué. Lekin dekho Shaitán kí bandish, ki do ziddén, jab ek tarah kí sharárat par mustajdd hon, tab ápas men mel kar saktí hain.

§ 39. DARYÁ E TIBERIYÁS KE PÁS YISÚ KÁ PAHUNCHNÁ, AUR BAHUT LOGON KÁ US KE PÍCHHE HO LENÁ. *Galíl kí Jhíl yane Daryá e Tiberiyás ke pás.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
12: 15-21 | 3: 7-12 |

7, 8. *Daryá kí taraf phirá. Yá-*

ne daryá e Galíl, jis ke kináre Kafarnáhum wáqa thá.—Dekho Matí 2: 22. Wuh is wáste gayá, ki yih log us kí ján ke khwáhán the, aur ab tak us ká waqt ján देने ká pahunchá thá. Is liye wuh ap ko bacháyá cháhtá thá. *Yahúdiya.*—Matí 2: 1. *Yarúsalam*, Yahúdiya des ká dár-us-saltanat thá. Us ká zikr is wáste yahán huá hogá, tá záhir ho ki na sirf dihá se, balki bare shahr se bhí log áe. *Adúm.* Ádam aur Adúm, in lafzon ke mane *lál*; yane mattí ká sá rang; ki Ádam mattí se baná aur kuchh mattí ká sá rang us ká thá. Izháq ke bete Esau ká ek nám Adúm thá; (Paid. 25: 30,) aur us kí nasl Adúmi kahláti thí. Un ká mulk kohistán thá, jo mulk i Kanaán ke dakhin taraf Murda Samandar aur Misr ke bích hai. Us ká Yúnání nám Aidúmiyá, aur Jabalíní kahlá-tá thá, aur ab Arab logon se Jibál kahláta hai. Yih Adúmi Isráelion se maglúb hokar, un men shámil hué; aur Herodís bádsháh isí nasl ká thá. *Aur Yardan ke pár se.* Yane Yardan ke púrab se. Injil ke likhnawále, balki aksar Yahúdí

9 Us ne apne shágirdon ko kahá, ki Bhír ke sabab ek chhoṭí sí kishtí taiyár kar rakhen, ki use dabá na dālen.

10 Kyúnki us ne bahuton ko changá kiya thá, yahan tak, ki we, jo bímáron men giriftár the, us par gire parte the, ki use ehú len.

11 Aur nápak rúhen, jab use dekhtín, us ke áge gir partí thín, aur pukárkekahtín, ki Tú Kḥudá ká Betá hai.

Yardan ke pachchhim rahte the, aur jab yún kahte, ki *Yardan ke púr*, to hamesha púrab kí taraf se murád hotí; aur yih bhí malúm hotá hai, ki Yahúdon ká yih ek muhawara thá. *Súr o Saidá*.—Dekho Tafsír i Matí 11 : 21.

11, 12. *Nápak rúhen*—us ke áge gir partí thín; yane jin men nápak rúhen samái thín, unhon ne áp bekḥudí se, rúhon ke ikhtiyár men hokar yih kiya. Aur zahir hai, ki yih nápak rúhen majbúrí se yún pukárin, táki logon ko malúm ho, ki Masíh álam i arwáh ká bhí málík hai. Tau bhí us ne unhen dhamkáyá, ki mujhe mashhúr na karen; kyúnki us ká waqt ab tak na áya thá. *Nápak rúhon* kí bábat dekho Tafsír i Matí 4 : 24. Malúm hotá hai, ki Shaitán bahut nápak rúhon ká sardár hai, aur yih sab us ke hukm men hokar insán ko satátín, aur imtihán men phansátí hain. Sháyad Kḥudá ne un ko us waqt kḥass ijázat dí, ki insán ko dukh den, táki Masíh ká martaba, aur qudrat ziyáda zahir ho. Yih sab jin ká in áyaton men zikr hai, Masíh ke hukm se níkal gaín, aur níkalte waqt pukárin, ki yih Masíh, Kḥudá ká Betá hai.

§ 40. YISÚ KÁ EK PAHÁR PAR JANÁ, AUR APNE BÁRAH RASÚLON

12 Tab us ne unhen bahut dhamkáyá, ki use mashhúr na karen.

13 Phir ek pahár par gayá, aur jin ko áp cháhtá thá, unhen buláyá; aur we us pás áe.

14 Aur us ne bárah ko muqarrar kiya, ki us ke sáth rahen, aur un ko manádi karne ko bheje;

15 Aur we sab bímáron ko changá karne aur deon ko níkalne kí qudrat rakhen :

KO CHUN LENÁ, AUR JAMÁAT KÁ US KE PICHHE HO LENÁ. *Kafar-náhum ke nazdik.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
	3: 13-19	6: 12-19	

14. *Bárah ko muqarrar kiya*. Is wáste bárah ko muqarrar kiya hogá ki jis tarah Yahúdí qaum, yane pahlí kalísyá bárah firqon se mushtamil húi, isí tarah is kí, yane Masíhí kalísyá kí bunyád, jo bahut báton men us pahlí kalísyá se mushábihat rakhtí hai, bárah shaḥs-on se dāli jáe. Aur is mushábihat ke sabab se wuh aksar Isráel, yane rúhání taur se Isráel kahlátí, aur Masíh Dáúd ká betá aur Isráel ká abad tak bádsháh ṭhahartá hai. Yih bát nabíon kí kitábon men bár bár mundarij hai, aur munásib thá, ki nabúwatan púrí hon. Phir bárah ádmíon ke chunne ká yih bhí ek sabab hogá, ki us ke mujizon, aur nasíhaton, aur jan dene, aur jí uthne ke bahut se gawáh hon. Shariát ke bamújib, “do gawáhon se harek bát sábit hotí hai;” magar Masíh ne har ek shubh rafá karne ke liye bárah gawáhon ko ṭhahráyá, táki tamám dunyá men in báton ko sunaen, aur jo koí imán na láe us par hujjat tamám ho.

15. Zahir hai, ki Rasúl jánte the,

16 Yāne Shamaūn ko, jis ká nám Patras rakhá ;

17 Aur Zabadí ke betē Yāqúb ko, aur Yāqúb ke bhái Yúhanná ko, jinhen Boanarjes nám rakhá, yāne Baní Raād :

18 Aur Andryás, aur Failbús, aur Barthúlámá, aur Matí ko, aur Thúiná, aur Halfá ke betē Yāqúb ko, aur

ki yih qudrat aur iḡhtiyār ham ko sirf Masih kī taraf se milá hai : aur is wáste jab kisí ko changá karte, tab Masih ke nám se karte the. Chunānchi Patras aur Yúhanná ne ek langre se kahá ki “Yisú Masih Nási ke nám se uth, aur chal.”—Aam. 3: 6. Aur Patras ne kahá, “Ai Aineás Yisú Masih tujhe changá kartá hai.”—Aam. 9: 34. Isí tarah bahut se aur maqámon men bhí hai.

17. *Boanarjes*, do Ibrání lafzon se murakkab hai ; aur us ke mañe *baní raād*, yāne garaj ke betē, yā garajnewále ; kyūnki Ibrání muhaware men betē se yihí aise maqámon men murād hotí hai. Thík maḡlūm nahīn ki yih do shakhs kis waste Boanarjes kahláe, magar mufasssírīn aksar samajhte haiñ, ki Masih ne peshtar se jānkar, ki yih merí Injil sunāne men bahut sargarm, aur fāsīh aur apne bayān men tez-asar hongē, yih khitāb in ko diyá. Aur kai ishāron se zāhir hai, ki wuh kuchh garm-mizāj the. Chunānchi jab Sámariyá ke ek gāñwwále logon ne Masih ko wahāñ áne na diyá, in donoñ ne cháhá ki Ilyás kī tarah un par ág barsāen ; aur Yāqúb ne shāyad aisihí sargarmí ke sabab Yarúsalam men jald shahádat pái. Aur Yúhanná agarchi muhabbat ká bahut bayān kartá, aur zāhir hai, ki us ká dil muhabbat se bhará thá, tau bhí sharīron, aur Khudá ke dushmanon kī bábat bahut saḡht báten kahtá hai.

Thaddí, aur Shamaūn Kanaá-ní ko,

19 Aur Yahúdáh Iskaryúti ko, jo us ká pakarwānewalá bhí thá : aur we ghar men áe.

20 Aur itne log phir jamá hue, ki we rotí bhí na khá sake.

21 Jab us ke nátedáron ne yih suná, to we use pakarne

§ 48. EK BAD RÚH KE GIRIFTÁR KO CHANGÁ KARNÁ. KÁTIBON AUR FARÍSÍON KÁ KUFR BAKNÁ. *Galí.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
		11:14,15	
12:22-37	3: 19-30	11:17-23	

20 *Rotí bhí na khá sake.* Dekho ki Khudāwand ne kaisí mihnāt o mashaqqat ham gunahgāron ke wáste utháí : phir agar ham zará sá kám us ke wáste karen, aur zará sí taklīf uthāen, to kyá mushkil hai ?

21. Yih us ke rishtadár Nási se áe hongē. Yúhanná likhtá hai, ki us ke bhái bhí us par ímán na láe: (7 : 5) ; yāne baze to láe, magar bahutere nahīñ. Unhon ne dekhá, ki yih shakhs tīs baras kī umr tak hamāre sáth apná kám kartá huá garibí kī hālat men rahá hai, aur kabhí aise achambhe ke kám us se nahīñ hue, aur na un ká zikr hai : ab báhar nikalkar ekáek wuh Masih hone ká dawá kartá, aur hazāron ádmí us ke pás jamá hote haiñ. Yih kyá bát hai ? Beshakk bahutere log jo kahte haiñ, ki wuh bekhud hai, yih sach hogá. Cháhiye ki ham use ghar le áen, nahīñ to ham sab sharminda hongē, aur ham par shāyad koi burí áfat áegí. Isí tarah is mulk men jab koi apní jāñ bachāne ke liye fikrmand hokar apne Debí Deotá, aur apná aglá ímán chhopkar haqíqí Najāt-dihanda kī talásh kartá hai, tab bahutere us ke

ko chale; kyúñki unhoñ ne kahá, Wuh bekhud hai.

22 ¶ Tab Faqíhoñ ne, jo Yarúsalam se áe the, kahá, ki Baalzabúb us ke sáth hai, aur wuh deoñ ke sardár kí madad se deoñ ko nikáltá hai.

23 Tab us ne unheñ bulákar tamsíloñ meñ kahá, Kyúñkar ho saktá hai, kí Shaitán Shaitán ko nikále?

24 Aur agar kisi bádsháhat meñ phút pare, to wuh bádsháhat qáim rah nahín saktí.

25 Aur Agar kisi gharáne meñ phút pare, to wuh gharaná qáim rah nahín saktá.

26 Aur agar Shaitán apná hí mukhálif hoke áp se phút kare, to wuh qáim rah nahín saktá, balki us ká ákhir ho jáwegá.

27 Kisi zoráwar ke ghar

rishtadár, aur ján pahcháñ yih samajhte haiñ, ki kisi ne us ko kuchh pilá diyá hai, ki jis se wuh bekhud ho gayá; magar haqíqat hál yih hai, ki áge wuh bekhud thá, ab hosh meñ áne lagá hai.

22. *Faqíhoñ ne jo Yarúsalam se áe the.* Sirf Markas likhtá hai ki yih Faqíh Yarúsalam se áe. Gumán paidá hotá hai, ki sardáron ne jab suná, ki koi shaḡhs Kafar-náhum meñ Masíh hone ká dāwá karke bahut mujize dikhátá, aur bahut logoñ ko apne pairau banátá hai, tab bazon ko apní taraf se bhejá, ki yih báten daryáft karen. *Baalzabúb us ke sáth hai.* Yarúsalam ke un Faqíhoñ ká faisala yihí thá. Us ke mujizoñ ko unhoñ ne nahín jhuthláyá, magar kahá, ki Shaitán kí madad se dikhátá hai : aur yih na samjhe, ki Shaitán apná

meñ ghuske us ke asbáb ko koi lút nahín saktá, jab tak ki wuh pahle us zoráwar ko na bándhe, tab us ke ghar ko lútegá.

28 Main tum se sach kahtá hún, ki Baní Ádam ke sab gunáh aur kufr jo we bakte haiñ, muáf kie jáenge :

29 Lekin wuh jo Rúh-i-Quds ke haqq meñ kufr bake, us kí muáfí hargiz nahín hotí, balki wuh hamesha ke azáb ká sazáwár ho chuká.

30 Kyúñki unhoñ ne kahá thá, ki Ús ke sáth ek nápák rúh hai,

31 ¶ Us waqt us ke bháí aur us kí má áí, aur báhar khare rahke, use bulwá bhejá.

32 Aur jamáát us ke ás pás baiṡhí thí, aur unhoñ ne us se kahá, ki Dekh, terí má

nuqsán nahín karegá. Yih un ká faisala niháyat hiqárat, aur tane kí ráh se thá; kyúñki Baalzabúb hiqárat se Shaitán ká nám húa. Is ká bayán yih hai, ki Baalzabúb Filistí-oñ ká ek deotá thá: aur is lafz ke mane *makkhoñ ká málik*. Yahú-díon ne is lafz meñ ek haraf badal kar Baalzabúb rakhá, jis ke mane gilázat ká málik : aur rafta rafta hiqárat ke taur Shaitán par unhoñ ne yih nám lagáyá.

22—30. Dekho Matí 12: 24—32.

§ 50. IS BATÁN MEÑ KI MASÍH KE SACHCHE SHÁGIRD US KE QARÍBTAR RISHTADÁR HAIN. *Galíli*.

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
12:46-50 | 3: 31-35 | 8: 19-21

31—35. Dekho Matí 12: 46—50.

aur tere bháí báhar tujhe talab karte hain.

33 Us ne unhen jawáb diyá, Kaun hai merí má, yá mere bháí?

34 Aur un par jo us ke ás pás baithe the, nigáh karke kahá, Dekho, merí má aur mere bháí!

35 Is liye ki jo koí Kḥudá kí marzí par chaltá hai, merá bháí aur merí bahin aur má wuhí hai.

IV BĀB.

1. **W**UH phir daryá ke kináre par talím karne lagá : aur ek barí bhír us pás jamá húi, aisí ki wuh daryá men ek kishṭí par charḥ baithá ; aur sárí bhír kḥushkí men daryá ke kináre par rahí.

2 Tab us ne unhen tamsílon men bahut kuchh sikhlayá, aur apní talím men un se kabá,

3 Suno ; Dekho, ek kisán bone ko gayá :

4 Aur bote waqt yún huá, ki kuchh ráh ke kináre girá, aur hawá ke parinde áke use chug gae.

5 Aur kuchh sangín zamín par girá, jahán use bahut mittí na milí ; aur wuh jald ugá, kyúunki us ne daldár zamín na páí :

6 Aur jab súraḥ niklá, wuh jal gayá, aur jar na rakhne ke sabab súkh gayá.

7 Aur kuchh kánton men girá, aur kánton ne barḥke use dabá diyá, aur wuh phal na láyá.

8 Aur kuchh achchhí zamín men girá ; wuh ugá, aur barḥke phalá, baze tis guná, baze sáth aur baze sau guná.

9 Phir us ne unhen kabá, ki Jis ko sunne ke kán hon, sune.

10 Aur jab wuh akelá huá,

IV BĀB.

ḲHULÁSA.

Bij bonewále kí tamsíl, 1—13.

Aur us kí tafsír, jo Masth ne ap kí, 14—20. Yih targíb, ki ir-fún kí roshnī, jo ham men ho, auron ke fūde ke liye, un par bhí nāhir karen, 21—25. Poshtidagī men bij jamne, aur ugne kí tamsíl, 26—29. Kḥardal ke dāne kí tamsíl, 30—35. Samandar par andhī ko thamá dená, 36—41.

§ 54. BONEWÁLE KÍ TAMSÍL.

Daryá e Galíl par, Kafurnáhum ke nazdík.

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
13: 1-23 4: 1-25 [8: 4-18]

1—9. Is tamsíl kí tafsír Matí men dekho.—13: 1—9,

10—13. Dekho Matí 10: 17.

10. *Jab wuh akelá huá.* Yane jab jamáat us ká kalám sunkar chali gáí, aur akelá kisi ghar men sustáne ke wáste gayá thá, tab yih log us ke pás áe. Matí sirf yih likhtá hai ki wuh us ke pás áe ; magar us ke akele hone ká bayán nahin kartá hai.

unhon ne, jo us ke sáth the, un bárah se milke us se us tamsíl ke mañe púchhe.

11 Us ne unhen kahá, ki K̄hudá kī bádsháhat ke bhed ko jánná tumhen diyá gayá hai, par un ke liye jo báhar hain, sab báten tamsílon men hotí hain :

12 Táki we dekhne men dekhen, magar bújhen nahín ; aur kán se sunen, par samjhen nahín ; na howe ki we kabhí phiren aur un ke gunáh baḥshe jáen.

13 Phir us ne unhen kahá, kyá Tum yih tamsíl nahín samajhte ? To sab tamsílon ko kyúnkar samjhoge.

14 ¶ Kisán kalám botá hai.

15 Aur wuh jo us ráh ke kináre pará, jahán kalám boyá játá hai, we hain, ki jab unhon ne suná, to Shaitán filfaur áke us kalám ko, jo un ke dílon men boyá gayá thá, le játá hai.

16 Aur usí tarah jo sangín zamín men boyá gayá, we hain, jo kalám ko sunke fil-

faur ḡhushí se qabúl kar lete hain.

17 Aur áp men jaḡ nahín rakhte, balki thoḡí muddat ke hain : áḡhir, jab us kalám ke wáste taklíf páte yá satáe játe, to jald ṡhokar kháte hain.

18 Aur jo kánton ke darmiyán boyá gayá, we hain jo kalám sunte hain,

19 Aur dunyá kī fikren aur daulat kī dagábází aur aur chízon ká lálach dáḡhil hoke kalám ko dabá dete hain, aur wuh be-phal hotá hai.

20 Aur jo achchhí zamín men boyá gayá, we hain, jo kalám ko sunte hain, aur qabúl karke phal láte hain, bāze tís guná, bāze sáth aur bāze sau guná.

21 ¶ Aur us ne unhen kahá, Kyá chirág is liye hai, ki paimáne yá palang ke tale rakhen aur chiráḡdán par na rakhen ?

22 Koí chíz poshída nahín, jo záhir na ho, aur na chhipí hai, magar is liye ki zubúr men áwe.

13. Is ká matlab yih hai kī yih tamsíl sáf, aur ásán hai. Agar tum is ko na samjho to auron ko, jo ziyáda mushkil hain, kyúnkar samjhoge.

14—20. Dekho Matí 13 : 18—23.

21. *Chiráḡ*. Yahán chirág se murád Injíl, yañe Masíh ká kalám. Jis tarah chirág náñd, yá palang ke niche rakhne ke liye nahín hai, magar chiráḡdán par, kī sab logon ko roshní pahunchhe ; usí tarah yih

Injíl samajhne, aur sunáne, aur sabhon ke fáide ke liye hai : pas tum use samajh lo.

22. Yih báten masal ke taur par hain, aur záhir hai kī Masíh ká bár unhen istíamál men láyá. Yahán un ká matlab yih maḡlúm hotá hai, kī Injíl abhí poshída, aur tamsílon men kahí játi ; kyúnki yih dushman hokar, mujhe már ḡalá cháhte hain, aur merá waḡt ján dene ká abhí nahín áyá ; pas kuchh chhipákar un ke samhne kahne partá hai. Ma-

23 Jis ko sunne ke kán hon, sune.

24 Phir us ne unhen kahá, ki Gaur karo ki tum kyá sunte ho; jis paimáne se tum nápte ho, usí se tumháre liye nápa jáegá; aur tumhen jo sunte ho, ziyáda diyá jáegá.

25 Is liye ki jis ke pás kuchh hai, use diyá jáegá: aur jis ke pás kuchh nahín, us se wuh bhí jo us ke pás hai, le liyá jáegá.

26 ¶ Aur us ne kahá, Khu-

dá kí bádsháhat aisí hai, jaisá ek shakhs jo zamín men bíj bowe;

27 Aur rát o din wuh sowe, uthe, aur wuh bíj is tarah uge aur barhe, ki wuh na jáne.

28 Is liye ki zamín áp se áp phal látí hai, pahle sabzí, phir bál, bád us ke bál men taiyár dána.

29 Aur jab dána pak chuká, to wuh filfaur hansúá bhijwátá hai, kyúnki kátne ká waqt pahunchá hai.

gar thore din bád, jab merá waqt pahunché, tab main apne ko bilkull zahir kar dúngá, aur Injil kí khabar, sabhon ko kholkar sunáí jáegi.

24. *Gaur karo ki tum kyá sunte ho.* Is ká matlab yih hai ki jo tum sunte ho, us par gaur karo: chunánchi aisá karne se use samjhoge. Phir yih masal, ki jis paimáne se tum nápte ho, usí se tumháre liye nápa jáegá, is ká matlab is qariine men yih zahir hai, ki agar tum achchhí tarah suno, aur samjho, aur kám men láo, to Kḥudá aur bhí ziyáda apná fazl aur samajh kí táqat bakhshegá. Chunánchi us kí goyá tafsír is áyat ke akhír men yihí hai, ki *tumhen jo sunte ho*, yane jo achchhí tarah sunkar samajhte ho, *ziyáda diyá jáegá*.

25. Yih áyat bhí tamsíl malúm hotí hai, aur Masíh kaí bár use istimál men láyá. Dekho Matí 13: 12, aur us kí tafsír ko. Duniyáwí báton men us ká matlab yih zahir hai, ki jis ke pás daulat hai, us ká barháná ásan hai; magar jis ke pás nahín, log use bemaqdúr samajhkar lútte, aur us par ziyádati karte hain, ki use daulat men taraqqí karná bahut hí mushkil hotá hai. Aur Masíh kí murád yahán isí tarah kí hai, ki jo shakhs Kḥudá kí báton

kí samajh men goyá daulatmand ho gayá hai, wuh Kḥudá ke fazl se aur bhí taraqqí karegá; magar jo besamajh rahkar, Kḥudá kí taraf apná dil nahín lagátá, aur apní aql kám men nahín látá, wuh isí garíbí kí hálát men baná rahegá, balki aur bhí kangál hotá jáegá; aur filwáqa aisá hí hotá hai.

§ 55. KARWE DÁNE KÍ TAMSÍL, AUR AUR TAMSÍLÁT. *Kafarnáhum ke nazdik.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
13:24-53 | 4: 26-34 |

26—29. Is tamsíl ko ham do taur se samajh sakte hain. (1.) *Kḥudá kí bádsháhat* agar Injil ke phailáne, aur sunáne se murád ho, to wuh bíj ke barhne kí mánind hai. Insán to bíj botá, aur jo karná zarúr hai, wuh kartá; magar sirf Kḥudá kí qudrat se wuh barhtá hai. Isí tarah Masíh goyá kahtá hai, ki Ham log, Kḥudá ke kálám ká bíj bote hain, aur wuh Kḥudá kí qudrat se pak jáne tak barhegá; aur tab kátne ká waqt, yane hashr hogá. Phir *Kḥudá kí bádsháhat* se murád dindári ho saktí hai. Chunánchi jo koi shakhs Masíh ko qabúl kartá us ke dil men Kḥudá kí bádsháhat qarár patí hai.

30 ¶ Phir us ne kahá, ki Ham K̄hudá kī bádsháhāt ko kis se nisbat karen, aur us ke liye kaun sí misál láwen ?

31 Wuh k̄hardal ke dāne kī mánind hai, ki jab zamín men boyá jātá hai, zamín ke sab bījon se chhoṭá hai :

32 Par jab boyá gayá, to ugtá hai, aur sab tarkáron se bar̄h jātá, aur bar̄i dālían nikaltín, yahan tak ki hawá ke parinde us ke sáya men baserá kar sakte haiñ.

Yih dīndári us ke dil men bīj ki tarah K̄hudá hī ki qudrat se bar̄h-tí, aur wuh nahín jántá ki kis tarah se bar̄htí hai; aur jab yih bīj bar̄h chuká, aur pak gayá hai, tab K̄hudá us ko kaṭwákar, apne pás khatte, yane bibhisht men, jamá kartá hai. Aur yih jo líkhá hai, ki wuh shakhs *rát aur dīn sowe, uṭhe*, tab bhí wuh bīj bar̄htá hai, is se yih murád nahín ki gāfat kare, tau bhí aisá hogá. Baraks is ke, nasihat yihí hai ki jis tarah kisán zamín ko taiyár kartá, aur bīj botá, aur pání se sínchtá, aur ghás nikáltá, aur hifá-zat kartá, aur rát ko sotá, aur dīn ko jágtá, tau bhí sirf K̄hudá kī qudrat se wuh bīj bar̄htá hai; usí tarah insán ke dil men dīndári ká bar̄hná hai. Is tamsíl ká iláqa 24, 25wín áyaton se yihí hogá ki un men Māsīh ne kahá thá, ki Tum hoshyár hokar samjho, aur K̄hudá kī báton men taraqqí karo. Aur yahan wuh is muqaddame ká dúsrá pahlú dikhátá hai, yane ki wuh bar̄hanewálá sirf K̄hudá hai. Yih wuhí bát hai jo Pulús Rasúl ne kahí, ki “darte, aur thartharāte apní naját ká kám kīe jáo; kyúnki K̄hudá hī hai, jo tum men asar kartá, ki tum us kī marzī ke mutábīq chalo, aur kám bhí karo.”—Filip. 2 : 12, 13.

33 Aur wuh un se aisí ba-huterí tamsilon men un kī samajh ke muwáfīq kalám kahtá thá.

34 Aur betamsíl un se báten na kartá; lekin k̄halwat men apne shágirdon ko sab báton ke māne batlátá thá.

35 Usí dīn, jab shám hūí, us ne unhen kahá, ki Áo, ham pár jáwen.

36 Aur we us jamáat ko rukhsat karke use, jis tarah se ki kishtí par thá, le chale.

30—32. Dekho Tafsir i Matí 13 : 31, 32.

34. *Aur betamsíl un se báten na kartá.* Yane apní bádsháhāt kī bábat betamsíl na kahtá; magar beshakk aur nasihat sáf sáf kartá thá. Wuh jántá thá, ki bahut dushman áis pás khare haiñ; aur agar main sáf sáf is ká bayán karún, to wuh mujhe isí waqt már dálenge : is wáste chhipákar tamsilon men kahá, tau bhí aisí safái se, ki jo cháhe, wuh samajh sake. Aur us ke shágirdon kī samajh men jo kuchh na áta, wuh k̄hilwat men unhen samjhátá thá.

§ 56. JHÍL KE PÁR JÁNÁ. WA-QIÁT. TÚFÁN KO THÁMNÁ. *Daryá e Galíl.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
-------	-------	------	--------

8: 18-27	4: 35-41	9: 57-62	8: 22-35
----------	----------	----------	----------

35—41. Dekho Matí 8 : 18—27.

36. *Use jis tarah se ki kishtí par thá, le chale;* yane besámán, aur kuchh taiyári na karke. Wuh kishtí par baithá húa logon ko síkhátá thá. Shám ke waqt us ne apne shágirdon ko hukm kiya ki daryá ke pár ham jáen; aur logon ko rukhsat karke wuh jis hál se thá, waisá hī gayá. *Aur us ke sáth*

Aur us ke sáth aur bhí chhoṭí kishtíán thín.

37 Tab barí ándhí chalí, aur lahen kishtí par yahán tak lagín, ki wuh pání se bhar chalí thí.

38 Aur wuh patwár ki taraf sir tale takiya rakhke so rahá thá; tab unhon ne use jagáke kahá, Ai Ustád, tujhe fikr nahín, ki ham sab halák hote hai?

39 Tab us ne uthke hawá ko dántá aur daryá ko kahá, Thahar já; thamá rah. To hawá thahar gaí, aur bará níwá ho gayá.

40 Phir unhen kahá, Tum kyun aise khaufnák hue, aur

aur bhí chhoṭí kishtíán thín; yane baze logon ne dekhkar ki wuh pár játá hai, us ke sáth kishtíon par charhkar jáne ká iráda kiyá.

39. *Thahar já; thamá rah.* Rát ke andhere men, tufán ke darmiyán, samandar kí maujon par, khará

káhe ko iatiqád nahín rakhte?

41 We niháyat dare aur ápas men kahne lage, Yih kis tarah ká hai, ki hawá aur daryá bhí us ke farmánbardár hai?

V BĀB.

1 **A**UR we daryá ke pár Gadarínion ke mulk men pahunche.

2 Aur jyún wuh kishtí se utrá, wunhín ek ádmí, jis men nápak rúh thí, qabristán se nikalte hue use milá:

3 Wuh qabron ke darmiyán rahá kartá thá, aur koí usezan-jíron se bhí jakar na saktá thá:

4 Kí wuh bár bár berion

hokar, wuh apná háth uthákar kahta hai, ki Thahar já; thamá rah; aur fauran hawá thahar gaí, aur bará chain ho gayá. Beshakk samandar ká Kháliq, aur tufán ká Málík yihí thá. Khudá ke siwá kaun aisá kar sake.

V BĀB.

KHULÁSA.

Masáh ká Shayátín ko, ek shakhs se nikálkar, súaron ke gol men jáne kí ijázat dená, 1—20. Jairas

kí darkhwást, kí Masáh us kí beṭí ko ákar changá kare, 21—24. Ráh men ek qurat ko jis ká lahu jarí thá changá karná, 25—34. Is ke bad Jairas kí beṭí ko jiláná, 35—43.

§ 57. GADÁRE KE DO DÍWÁNE.
Daryá e Galíl kí púrab taraf.....

Matí	Mark.	Lúk.	Yúhan.
8: 28-34			
9: 1	5: 1-21	8: 26-40	

1—20. Dekho Matí 8: 28—34.

4. *Wuh bár bár berion aur zan-jíron men jakrá gayá thá. Yih*

shakhs diwánon kí tarah barí táqat rakhtá thá. Sháyad Shaitán ne use insáni táqat se ziyáda dí thí.

aur zanjiron se jakrá gayá thá, aur us ne zanjiron ko torá aur berion ke tukre tukre kiye, aur koí use tábi men lá na saká.

5 Wuh hamesha rát din paharon aur qabron ke bích chilláyá kartá, aur apne taín pattharon se káttá thá.

6 Par jyún us ne Yisú ko dúr se dekhá, daurá, aur use sijda kiya,

7 Aur barí áwáz se chillá-ke kahá, Ai Kḥudá Taalá ke Beṭe Yisú, mujhe tujh se kyá kám? Tujhe Kḥudá kí qasam detá hún, mujhe na satá.

8 Kyúki us ne use kahá thá, ki Ai nápák rúh, us shakhs par se dúr ho.

9 Phir us ne us se púchhá, Terá kyá nám hai? Us ne jawáb diyá, ki Merá nám Tuman hai, is liye ki ham bahut hain.

5. Yih sab harakaten díwánagi kí hain. Injíl ke likhnewále kahte hain ki Yih díwánagi is wáste húi, ki Shaitán us men samá gayá thá. Is hál kí bábat dekho Tafsír i Matí 4: 24.

6, 7. *Use sijda kiya.* Yih Shaitán ká iqrár thá, ki yahán merá málík hai, jo mujh se zabardast hai. Beshakk majbúr hokar us ne yih iqrár kiya; aur iqrár yihí thá, ki “*Tú Kḥudá Taalá ká Beṭá hai.*” Shaitán bhí is bát par majbúri se gawáhi detá hai, aur har ek makḥ-lúq gawáhi degá. Jo apní khushí se nahín, wuh jabr se degá.—Rúm. 14: 10, 11; Filip. 2: 10, 11.

9. *Merá nám Tuman hai.* Yúnání men *lejion*. Rúmí fauj ká yih ek brigeḍ, qaríb chha hazár

10 Tab us ne us kí bahut minnat kí, ki hamen is sarzamín se mat nikál.

11 Aur wahán paharon ke nazdík súaron ká ek bará gol chartá thá.

12 So sab deon ne us kí minnat karke kahá, ki Ham ko un súaron ke darmiyan bhej, táki ham un men pai-then.

13 Yisú ne filfaur unhen ijázat dí, aur we nápák rú-hen nikalke súaron men paith gaín, aur wuh gol karáre par se daryá men kúdá; aur we qaríb do hazár ke the, jo daryá men dúbke mar gae.

14 Aur we jo súaron ko charáte the, bháge, aur shahr aur dihát men khabar pahuncháí. Tad we us májare ke dekhne ko nikle.

15 Aur Yisú pás áe, aur us díwáne ko, jis men deon

ádmíon ká thá; magar muhāwara men is se murád sirf kasrat hai, goyá ki merá nám jamm i kasír hai.

10. *Hamen is sarzamín se mat nikál.* Lúká likhtá hai, ki unhon ne us kí barí minnat kí, ki hamen gahre, yane jahannam men jáne ká hukm na kar, 8: 31. Us mulk men bahutere but-parast, aur bedín, aur jáhil ádmí rahte the; aur aisi jagah men yih Shaiyátín apná kám achchhí tarah kar sakte the. Is wáste unhon ne yih minnat kí hogí, ki hamen is sarzamín se mat nikál.

13. *Unhen ijázat dí.* Agar koí iataráz kare ki Yisú ne yih ijázat dekar, un súaron ke málíkon ká bará nuqsán kiya, to is ká jawáb yih káfi hai. *Pahle*, ki Kḥudá bahut gunáhon, aur nuqsánon ko hone

ká tuman thá, baiṭhe aur kapre pahine aur hoshyár dekhá : aur ḍar gae.

16 Aur jinḥoṇ ne yih dekhá thá, díwáne ká sára ahwál aur súaroṇ ká tamám májará un se bayán kiyá.

17 Tab we us kí minnat karne lage, ki un kí sarhadd se nikal jae.

18 Jyún wuh kishtí par áyá, us ne, jo díwána thá, us se minnat kí, ki us ke sáth rahe.

19 Lekin Yisú ne use ijázat

detá hai; aur is bát kí samajh men ham, balki sára jahán láchár hai. *Dúsré*, Masíh ne sirf ijázat dí, aur Shayátín ne jo kiyá, wuh apní marzí ke mutábíq kiyá; aur jo nuqsán húa, wuh unhín kí taraf se thá, na Masíh kí taraf se.

17. *Tab wuh us kí minnat karne lage, ki un kí sarhadd se nikal jae.* Záhir hai ki wuh use nabí samajhkar, aur apní bedíni ke sabab us se ḍarte the, kí sháyad hamará aur bhí nuqsán us se hogá. Wáh wáh! jahán ká Naját-dihanda un ke darmiyán áyá, aur unḥoṇ ne cháhá ki yahán se jald nikal jae; aur wuh nikal gayá. Hindostán ke logon ko is májare par gaur karná, cháhíye. Aḳ kal un ke pás yih bebahá barakat pahunchí hai. Masih goyá un kí sarhadd men áyá, aur bahut log kahte hain, ki chalá já,—ham tujhe nahín cháhte. Khudá unḥen muáf kare, aur un kí yih minnat suní na jae; jaisá ki gaḍr ke dinon men unḥoṇ ne cháhá thá, aur un kí suní na gai.

19. *Unḥen khabar de.* Gaur karná cháhíye ki Masíh Yáhudíya des men jab thá, tab aksaron ko hukm kiyá ki merí shuhrat na karo: aur yahán shuhrat ká hukm

na dí, balki use kahá, ki Apne ghar já, apne logon pás, aur unḥen khabar de, ki Khudá-wand ne mujh par rahm karke mujh se kyá kám kiyá.

20 Tab wuh gayá, aur Díkápolis ke mulk men, un kámon kí, jo Yisú ne us ke liye kiye the, manádí karne lagá; aur sabḥoṇ ne taajjub kiyá.

21 Aur jab Yisú kishtí par phir pár áyá, barí bḥir us pás jamá húi; aur wuh daryá ke nazdík thá.

detá hai. Is ká sabab yih hogá ki us jagah wuh áp nahín játá, aur na us kí ján ká kuchh khatra thá; aur us ne jána ki agar yih log mere munḥ se Injil na sunen, to munásib hai ki aur kisi se sunen. Sháyad yih shaḁhs ḍartá thá, ki Yisú jab chalá jae, tab Shaitán mujhe phir giriftár karegá; aur Yisú ne cháhá ki wuh samjhe ki main, agarchi házir na hún tau bhí Shaitán ko rok saktá hún.

20. *Díkápolis.*—Dekho Tafsír i Matí 4 : 25. *Un kámon kí jo Yisú ne us ke liye kiye the manádí karne lagá.* Yih to niháyat wájb aur lázim thá, aur isí tarah, jis shaḁhs ne áj kal Masíh ke wasile Shaitán kí gulámi se ázádí pái, aur naját kí barakat hásil kí hai, wuh kis tarah chup rah sake? Zarúr jákar apne logon se bayán karegá, ki Masíh ne mere liye kaise bare bare kám kiye hain.

§ 59. JAIRUS KÍ BETÍ KO JILÁ-
NÁ. EK AURAT KO, JIS KÁ LAHÚ
JABÍ THÁ CHANGÁ KARNA. Ka-
furnáhum men.

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
9: 18-26 | 5: 22-43 | 8: 41-56

22 Aur dekho, ki ibádat-kháne ke sardáron men se ek shakhs, jis ká nám Jairas thá, áyá, aur use dekhkar us ke qadamon par girá;

23 Aur yih kahke ki Merí chhotí betí mārne par hai, us kí bahut minnat kí, ki wuh áwe, aur apne háth us par rakhe, ki wuh changí ho : to wuh jégí.

24 Tab wuh us ke sáth gayá; aur barí bhír us ke píchhe chali, aur use dabá liyá.

25 Aur ek aurat jis ká bárah baras se lahú jarí thá,

26 Jis ne bahut se hakímon kí dawáen kháí thín, aur apná sab mál kharch karke kuchh fáida na páyá thá, balki us kí bímári aur bhí barh gaí thí,

27 Yisú kí khabar sunke us bhír men us ke píchhe se áí, aur us ke kapre ko chhú liyá.

28 Kyúñki us ne kahá, ki

Agar main sirf us ke kapron ko chhú lún, to changí ho jáúngí.

29 Aur filfaur us ke lahú ká sotá band húa; aur us ne apne badan ke ahwál se jáná, ki main us áfat se changí húi.

30 Tab Yisú ne filfaur apne men jáná, ki mujh men se qúwat niklí; us bhír kí taraf mutawajjih hokar kahá, ki Mere kapre ko kis ne chhúa?

31 Us ke shágirdon ne us se kahá, Tú dekhtá hai, ki log tujh par gire parte hain, phir tú kahtá hai, Mujhe kis ne chhúa?

32 Tab us ne cháron taraf nigáh kí, táki use, jis ne yih kám kiyá thá, dekhe.

33 Aur wuh aurat sab kuchh jánkar jo us par wáqi húa thá, dartí aur kámpí áí, aur us ke áge gir parí, aur sab sach sach us se kahá.

34 Tab us ne use kahá, Ai

22—43. Yih sab bayán Matí kí Tafsír men húa. Wahán dekhná cháhiye.—Matí 9 : 18—29. Markas ká bayán kuchh ziyáda túl hai, aur us men bází báten hain, jo Matí kí kitáb men nahín.

28. Kyá jánen ki yih aurat háñ tak Masih se wáqif thí: áyá wuh use sachchá Masih jántí, yá sirf us ke mujize sunkar samajhtí thí, ki yih mujhe bhí sihat de saktá hai, ham yih nahín jánte; magar záhir hai, ki us ká púra iatiqád thá, ki wuh mujhe changá kar saktá hai. Aglab hai, ki wuh haqíqat men imándár thí.

30. *Mere kapre ko kis ne chhúa?* Záhir hai ki jis men changá karne kí qudrat thí, wuh yih bhí ján sak-

tá thá, ki kis ne mujhe chhúa; magar yih bát us ne insán kí tarah púchhí, táki yih aurat, aur jo kuchh is par wáqa húa, sabhon ko malúm ho.

34. *Tere imán ne tujhe bacháya.* Is ká matlab yih hai, ki imán ke *wasíle* tú ne sihat páí: yāne imán lákar tú mere pás áí, aur merí qúwat se changí húi. Haqíqat men *imán* ne use nahín bacháya, magar Masih ne; tau bhí agar us ká imán na hotá, to na bachtí. Isí tarah gunahgár, jab Masih par imán lákar us ke pás átá, to us ká imán use bachátá hai; yāne us ke bachne ká wasíla wuh imán goyá háth hai, jis se wuh Masih ko chhú letá hai.

beṭí, tere ímán ne tujhe bacháyá; salámat já, aur apní áfat se bachí rah.

35 Jab wuh yihí kahtá thá, íbádatkháne ke sardár ke yahán se logon ne áke kahá, ki Terí beṭí mar gaí, ab kyún Ustád ko ziyáda taklíf detá hai?

36 Yisú ne us bát ko, jo we kah rahe the, sunte hí, íbádatkháne ke sardár ko kahá, Mat dar, faqat íaṭiqád rakh.

37 Aur us ne, siwá Patras aur Yaqúb aur Yaqúb ke bhái Yúhanná ke, kisé ko apne sáth jáne na diyá.

38 Aur íbádatkháne ke sardár ke ghar men áke shor o gul, aur logon ko bahut rote pítte dekhá.

35, 36. Malúm hotá hai, ki ab tak Masih ne kisé murde ko is shahr men nahín jiláyá thá; aur yih log samjhe ki agarchi wuh bímaron ko changá kar saktá, magar us ká íkhtiyár murdon ke jiláne tak nahín pahunchtá hai. Masih ne barí mihrbání se us íbádatkháne ke sardár se yih tasallí kí bát kahí, ki Tú ghabrá mat: mujh par íaṭiqád rakh.

39. *Sotí hai.* Maut aksar nínđ kahlátí hai. Masih kí murád yih, ki is larķí kí maut sirf nínđ kí tarah hai, ki wuh jald jág uthégí.— Dekho Matí 9 : 24.

40. *We us par hanse;* yane baze jo wahán the, yih samajhkar ki Yisú ne sach much sone kí bábat kahá, apne dil men sochne, aur sháyad ápas men kahne lage, ki Yih shakhs kyá jántá hai, aur is hál men kyá kar sakegá? Wuh samajhtá hai, ki is bímar ko changá karúngá; lekin murde ko kis tarah changá karegá?

39 Aur bhítar jáke, unhen kahá, Tum káhe ko gul karte aur rote ho? Larķí mar nahín gaí, balki sotí hai.

40 We us par hanse; lekin wuh sab ko báhar karke, larķí ke má báp ko, aur apne sáthion ko leke, jahán wuh larķí parí thí, andar áyá.

41 Aur us larķí ká háth pakarkar use kahá, Talítá qúmí, jis ká tarjuma yih hai, ki Ai larķí, Main tujhe kahtá hún, Uth.

42 Wunhín wuh larķí uth-ke chalne lagí; kyúnki wuh bárah baras kí thí. Tab we bahut hairán hue.

43 Phir us ne unhen bahut tákíd se kukm kiyá, ki Yih

41. *Talítá qúmí;* yane, Ai larķí uth. Yih alfáz usi zabán ke hain, jo Masih, aur us waqt ke sab Yahúdí apní bol chál men istiamál karte the. Wuh kháss Ibrání nahín, magar Suryání, aur Kaldí zabánon se milí húi thí.

43. *Bahut tákíd se hukm kiyá, ki yih koí na jáne.* Masih beshakk jántá thá, ki bahut log is májare se wáqif honge; magar wuh cháhtá thá, ki jahán tak ho sake, yih bát mashhúr na ho. Sháyad us ne kuchh is taur se unhen tákíd kí, ki tum ko malúm hai, ki Faqíh aur Farisi mujh se bahut naráz hain, aur már dálá cháhte: pas tum is ko mashhúr, aur merí taríf men is ká zikr na karo; balki jahán tak ho sake, is ko chhipáo. *Use kuchh kháne ko den.* Gaur karne ke láiq yih bát hai, ki Masih ne is larķí ko jiláyá thá, magar us ke khlílane ke wáste mujiza nahín dikháyá. Masih ke sab mujize wájib, aur láiq, aur mauqe ke sáth, aur ádmíon ko

koí na jáne, aur farmáyá, kí use kuchh kháne ko den.

VI BĀB.

1 **P**HIR wahān se rawána húa, aur apne watan men áyá; aur us ke shágird us ke píchhe ho liye.

2 Jab sabbt ká din húa, wuh íbádatkháne men waz karne lagá: aur bahuton ne sunke hairán hokar kahá, kí Yih báten us ne kahān se páin? aur yih kyá hikmat hai, jo use milí hai, kí aisí karāmát us ke háth se zāhir hotí hai?

fáida-bakhs the; aur us ne kabhí tamáshe ke taur se, yá sirf apní qudrat dikháne ke wáste mujize nahín dikháe. Is bāt men Injil aur mazhabon kí kitābon se bahut tafáwat rakhtí hai. Agar yih sirf insán kí tasníf, aur banáwat hotí, to kyá tájjub hai, jo tarah tarah ke tamáshon ká bayán us men hotá: maslan yih, kí Masíh ne apní chhíngulí par paláár uthákar qáim kíyá, kí us ke shágird bārish men bhígne se bachē; yá kí us ne apní angulí se chánd ko do tukre kíyá. Magar Injil

3 Kyá Yih Mariyam ká Betá barhai nahín? aur Yaqúb, aur Yose, aur Yahúdáh, o Shamaún ká bhái nahín? aur kyá us kí bahinen hamáre pás yahán nahín hain? Aur unhon ne us se thokar khái.

4 Tab Yisú ne unhen kahá, Nabí bezzat nahín hai, magar apne watan men, aur apne kunbe, aur apne ghar men.

5 Aur wuh koí mujiza wahán na dikhlá saká, siwá is ke, kí thore se bímáron par háth rakhke unhen changá kíyá.

6 Aur us ne un kí beímání

men kuchh aise tamáshon ká bayán nahín hai. Ek do jhúthí Injilen áj tak maujúd rahí hain: un men be-shakk aisá bayán bahut hai. Chunānchi yih, kí Masíh larakpan men mattí kí chiriyān banákar unhen urá detá; aur phir jis larke se Masíh náráz hotá, wuh fáuran mar játá, yahán tak kí log us se bahut darne lage, aur apne larakon ko us ke sáth khelne na dete. Aisí báten sáf banáwat hain, aur in ká zikr Injil men bilkul nahín hai. Masíh ke mujize, Khudá ke sab kámon kí tarah, wájib o láiq hain.

VI BĀB.

KHULĀSA.

Masíh kí, apne ham-watanon se, híqarat, 1—6. Bárāh rasúlon ko khushkhabarí sunáne ke liye bhejná, aur nápak ráhon par íkhtiyár dená, 7—13. Masíh kí bábat Herodís, aur auron kí mutafarriq ráe, 14, 15. Herodís ke hukm se Yúhanná baptis-

má denewále ká sar kátd jáná, 16—29. Injil sunákar rasúlon ká laut áná, 30—33. Páñch hazár ádmton ko páñch rotí, aur do machhlíon se khiláná, 34—44. Apne shágirdon ke pás daryá par Masíh ká paidal chalá áná, 45—52. Ganesarat men pahunchná, aur wahán ke bímáron ko changá karná, 53—56.

§ 61. YISÚ KÁ PHIR NÁSARAT MEN ÁNÁ, AUR WAHÁN NÁMAN-ZÚR HONÁ.

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
13:54-58, 6: 1-6
1—6. Dekho Matí 13: 54—58.

se taa'jub kiyá. Aur ás pás ke gánon men waz kartá phirá.

7 ¶ Aur un bárah ko buláyá, aur un ko do do karke bhejná shurú kiyá, aur unhen nápák rúhon par ikhtiyárdiyá.

8 Aur hukm kiyá, ki safar ke liye, siwá láthi ke, kuchh na lo, na jholí, na rotí, na apne kamarband men paisá :

9 Magar jútíán pahino ; par do kurte mat pahino.

10 Aur unhen kahá, Jabán tum kisi ghar men dákhil ho, to jab tak tum us jagah se jáo, wahín raho.

11 Aur jitne tumhen qabúl na karen, aur tumbári na sunen, to jab tum wahán se niklo, apne pánw kí gard jhár dená, táki un par gawáhi ho. Main tum se sach kahtá hún, ki Adálat ke din, Sadúm aur Gamúra ke liye, us shahr kí banisbat, bardásht karní sahaj hogí.

12 Aur unhon ne jáke manádí kí, ki Tauba karo.

13 Aur bahut se deon ko dúr kiyá, aur bahuton ko, jo bímár the, un par tel dhálke changá kiyá.

§ 62. TÍSEI SAIR GALÍL MEN BÁRAH SHÁGIRDON KO NASÍHAT KARNA, AUR ATRÁF MEN BHEJNÁ. Galíl.....

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
9: 35-38	6: 6-13	9: 1-6	
10: 1-42			
11: 1			

7. *Do do karke bhejná shurú kiyá.* Masih ne beshakk is wáste do do karke apne shágirdon ko bhejá, ki yih kám mushkil hai, aur is men bahut ruswái, aur mukhálifat logon se hogí ; pas munásib húa, ki ek dúse se madad aur sahára páe. Aur is men ham logon ke liye ishára hai, ki kis tarah Gair-qaumon men Injíl ká waz karne jáná cháhiye ; yane jab ho sake, to bihtar hai ki do ádmí hon. Yih ráe Masih kí hai, aur beshakk achchhi hai.

8—11. In áyaton kí tafsír men dekho Matí 10 : 9—15. Masih ne us waqt shágirdon ko hukm kiyá, ki Gair-qaumon, aur Sámarion ke pás mat jáo, magar Markas is ká zikr nahin kartá hai : sháyad is wáste ki wuh khásekar Gair-qaumon ke liye likhtá thá ; aur yih log is hukm ká matlab na samajhkar, ázurda-khátir hote.

12. *Tauba karo.*—Dekho Matí

3 : 2. Injíl ke waz karne men yihí pahli bát hai, chunánchi Yúhanná baptismá denewále, aur Masih áp, aur us ke Rasúlon ne yihí bát kahkar shurú kiyá, ki *Tauba karo* : aur Masih ke sab sachche Khádim i dín áj tak yihí kahte rahte hain. Pas jo koi Masih ke pás áe, wuh pahle tauba karke, apne gunáhon ko chhor de.

13. *Bahut se deon ko dúr kiyá.* Dekho Tafsír i Matí 4 : 24. *Tel dhálke changá kiyá.* Binári ke waqt Yahúdíon men yih dastúr thá, aur unhon ne samjhá ki is men achchhi tásir hai. Yúsuf muwarrikh bayán kartá hai ki “Herodís bádsháh, jab marne par thá, tab hakimon ne hukm kiyá ki tel se malá jáe ;” aur Yaqúb ke khatt 5 : 14 men yih hukm hai, ki “agar koi bímár pare, to kalísyá ke qasison ko buláwe, aur we us par Khudáwand ke nám se tel dhálkar

14 Aur Herodís bádsháh ne suná, (kyúñki us ká nám mashhūr húa thá;) tab us ne kahá, ki Yúhanná baptismá denewálá murdoñ meñ se jí uthá, is liye muajize us se zá-hir hote haiñ.

15 Auroñ ne kahá, ki Wuh Iliyás hai. Phir auroñ ne kahá, Yih ek nabí hai, yá nabíñ meñ se kisí kí mánind hai.

16 Par Herodís ne sunkar kahá, ki Yih to Yúhanná hai, jis ká sir main ne kaṭwáyá hai; wuh murdoñ meñ se jí uthá hai.

17 Kyúñki Herodís ne áp Herodiyás ke wáste, jo us ke bhái Fáilbús kí jorú thí, log bhejkar Yúhanná ko pakarwá-ke, qaidkháne meñ band kiyá, kyúñki us ne us se byáh kiyá thá.

18 Aur Yúhanná ne Hero-dís ko kahá thá, ki Apne bhái kí jorú rakhná tujh par rawá nahíñ.

19 Is liye Herodiyás us ká kína rakhtí, aur cháhtí thí, ki use ján se máre; par us ká háth na partá thá :

20 Is wáste ki Herodís, Yú-

hanná ko mard i rástbáz aur muqaddas jánkar, us se dartá, aur us kí pásdárí kartá, aur us kí sunkar bahut sí báton par amal kartá, aur us kí báton kḥushí se suntá thá.

21 Akhir, qábú ká din áyá, ki Herodís ne apnísálgirih meñ apne buzurgoñ, aur risála-dároñ, aur Galíl ke amíroñ kí ziyáfat kí;

22 Tab Herodiyás kí beṭí áí, aur náchke Herodís, aur us ke mihmánöñ ko kḥush kiyá; tab bádsháh ne us larķi ko kahá, Jo tú cháhe, so máng, main tujhe dúngá.

23 Aur us se qasam khái, ki merí ádhí bádsháhat tak, jo kuchh tú mujh se mánge, main tujhe dúngá.

24 Wuh chalí gai, aur apní má se púchhá, ki Main kyá mángúñ? Wuh bolí, ki Yúhanná baptismá denewále ká sir.

25 Tab wuh filfaur bádsháh ke pás cháláki se áí, aur us se arz karke kahá, Main cháhtí hún, ki tú Yúhanná baptismá denewále ká sir ek básan meñ abhí mujhe de.

26 Bádsháh bahut gamgín

us ke liye duá mángen.” Zakhmon par bhi tel lagáya jata thá.—Lúká 10: 34. Tau bhi yih gumán na karná cháhiye ki sirf dawá ke taur se Rasúloñ ne tel ká istiamál kiyá. Jis tarah Masih ne bímároñ par apná háth rakhá, aur andhe kí áñkh par mittí gúndhkar lagái, usí tarah yih tel Kḥudá kí sihat-bakhsh tá-sír ká nishán thá.

§ 63. HERODÍS KÁ GUMÁN, KI YISÚ YÚHANNÁ HAI, JIS KÁ SIR MAIN NE KAṬWÁYÁ THÁ. Galíl meñ? Piríú.

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
	6: 14 16		
14: 1-12	21-29	9: 7-9	

14—29. Dekho Matí 15: 1—12.

20. Aur us kí sunkar bahut sí

húa, par apní qasam, aur sáth baithnewálon ke sabab na cháhá, ki us se inkár kare.

27 Tab bádsháh ne filfaur jallád ko hukm karke bhejá, ki us ká sir láwe. Us ne jáke us ká sir qaidkháne men kátá,

28 Aur ek básan men rakh-ke láyá, aur us larí ko diyá, aur us larí ne apní má ko diyá.

29 Tab us ke shágird sun-
kar áe, aur us kí lách ko
utháke qabr men rakhá.

30 Aur rasúl Yisú ke pás jamá húe, aur jo kuchh un-
hon ne kiyá, aur jo kuchh
sikhlayá thá, sab us se bayán
kiyá.

31 Tab us ne unhen kahá,
Alag wíráne men chalo, aur
zarra sustáo, is liye kí wahán
bahut log áte játe the, aur

unhen khána kháne kí bhí
fursat na thí.

32 Tab we alag kishtí par
charhke ek wíráne men gae.

33 Par logon ne unhen
játe dekhá, aur bahuton ne use
pahchána, aur sáre shahron se
khushkí khushkí udhar daure,
aur un se áge já pahunche,
aur ikatthe hoke us pás áe.

34 Aur Yisú ne nikalke
barí bhír ko dekhá; use un
par rahm áyá, kyúñki we un
bheyon kí mánind the, kí jin
ká garariyá nahín; aur wuh
unhen bahut sí báten sikhláne
lagá.

35 Jab din bahut dhalá, us
ke shágirdon ne us pás áke
kahá, Yih jagah wíran hai,
aur bahut der húi :

36 Unhen rukhsat kar, táki
we cháron taraf ke gánon,

báton par amal kartá, lekin apne
bhái Faílbus kí jorú Herodiyás ko
chhor dene par rázi nahín thá. Isi
tarah aksar gunahgár dindári ke
báze kám karte, aur apne dilon ko
yún tasallí dete hain; magar jo
gunáh, kí bahut áziz hai use nahín
ehhorté. Khudá púri farmánbar-
dári cháhtá hai, aur jo is se kam
hai, wuh kisi kám kí nahín.

§ 64. BÁRAH SHÁGIRDON KÁ
LAUT ÁNÁ, AUR YISÚ KÁ JHÍL KE
PÁR, UN KE SÁTH JANÁ. PÁNCH
HAZÁR ÁDMÍON KO KHLÁNÁ.
Kafarnáhum men.

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhán.
14:13-21 | 6: 30-44 | 9: 10-17 | 6: 1-16

30. Aur rasúl Masáh ke pás
jamá húe; yane wuh bárah Rasúl,
jinhen us ne do do karke, Injíl su-
nane ko bhejá thá. á. 7, cháron
taraf ke gánon men jákar, aur

apná kám karke, wuh laut áe; aur
Kafarnáhum shahr men Masáh se
muláqát kí.

31. *Alag wíráne men chalo.*
Kafarnáhum se, Daryá e Galíl ke
pár, jahán bahut jangal aur kam
ábádi thí, wuh gae.

32—44. Dekho Matí 14: 13-21.

33. *Khushkí khushkí udhar
daure.* Kafarnáhum shahr Daryá e
Galíl ke uttar kone ke nazdik,
pachchhim taraf wáqa hai, aur
yih log Masáh, aur us ke shágirdon
ká maqsad daryáft karke, kí kahán
játe hain, kuchh ghúmkar uttar
kone kí ráh gae hongé; aur yún
un ke áge khushkí par daure.

34. *Bheyon kí mánind the, jin
ká garariyá nahín.* Káhin aur Fa-
qih, kí jin ká kám logon ko sikh-
lána thá, yih aksar dunyádár, aur
bátil-parast, aur khud-garaz hokar
ámm logon ko haqír jánte, aur un

aur bastiōṁ meṇ jāke roṭī mol leṇ, ki khāne ko un pās kuchh nahīṇ.

37 Us ne unheṇ jawāb meṇ kahā, Tum unheṇ khāne ko do. Tab we bole, Kyā ham jāke do sau dīnār kī roṭiāṇ mol leṇ, aur unheṇ khilāweṇ?

38 Us ne unheṇ kahā, Tumhāre pās kitnī roṭiāṇ haiṇ? jāke dekho. Unheṇ ne daryāft karke kahā, Pāñch roṭiāṇ aur do machhlīāṇ.

39 Tab us ne unheṇ hukm kiyā, ki un sab ko harī ghās par pānt pānt karke biṭhlāo.

40 We sau sau aur pachās pachās pānt meṇ baiṭhe.

41 Tab us ne wuh pāñch

roṭiāṇ, aur do machhlīāṇ le-ke, āsmān kī taraf dekhke barakat chāhī, aur roṭiāṇ to-riṇ, aur apne shāgirdōṇ ko dīṇ, ki un ke āge rakheṇ; aur us ne wuh do machhlīāṇ un sab meṇ bāntīṇ.

42 We sab khāke ser hūe.

43 Aur unheṇ ne ṭukroṇ se bārah ṭokriāṇ bharīṇ, aur kuchh machhliōṇ se bhī uṭhā-īṇ.

44 Aur we, jinheṇ ne roṭiāṇ khāīṇ, pāñch hazār mard ke qarīb the.

45 Aur filfaur us ne apne shāgirdōṇ ko tākīd se hukm kiyā, ki jab tak main logōṇ ko rukhsat karūṇ, tum kishṭī

ko nasīhat karne se gāfil rahte the. Is muqaddame meṇ un kī khāss samajh baẓoṇ ne un meṇ se ek dafa yih zāhir ki, ki “yih log jo shariāt se nāwāqif haiṇ lanati haiṇ.”—Yūhan. 7: 49.

37. *Kyā ham jākar do sau dīnār kī roṭiāṇ mol leṇ?* Do sau dīnār qarīb pachās rupae ke barābar the. Shāyad itne rupae shāgirdōṇ ke pās jamā ho gae honge, aur Fail-būs ne, aur shāgirdōṇ ke sāth meṇ kahā ki kyā ham yih sab kharch karen aur tau bhī wuh kāfī na hogā? Yūhan. 6: 7.

43. Khāne se peshtar sirf pāñch roṭiāṇ thīṇ: in meṇ se pāñch hazār ādmīōṇ ne khāyā, aur khāne ke bad bārah ṭokre bache hūe ṭukroṇ se bhar gae; yaṇe jo pahle thā, us se bahut ziyāda bach rahā. Yih sāf mujiza thā, aur aisā mujiza ki Masīh ke laīq. Chunāñchi bhūkh, aur har tarah kī hājatmandī gunāh kā natija hai; aur Masīh, jo gunāh aur us ke natījōṇ ko dūr karne ko āyā, yih wājib thā, ki wuh apnī qudrat is bāt meṇ zāhir kare.

§ 65. *YISŪ KĀ PĀNĪ PAR CHAL-NA. Daryā e Galīl.*

Matī.	Mark	Lūk.	Yūhan.
14:22-36/6:	45-56/.....	6:15-21	

45—56. Dekho Matī 14: 22—36.

45. *Tum kishṭī par chāḥo aur us par Baitsaidā ko āge jāo.* Yih Baitsaidā yaṇe machhwōṇ kī ābdādī. Patras o Andryās, aur Yaqūb o Yūhannā kā shahr, Daryā e Galīl ke pachchhim kināre par, Kafarnāhum se kuchh dakhin wāqā thā. Us kā nām kai bār Injil meṇ mazkūr hai;—Yūhan. 12: 21, aur wuh Baitsaidā e Galīl kahlatā thā. Magar yahāṇ ek mushkil bāt nazar ātī hai: chunāñchi Lūkā ke bayān se zāhir hai, (Lūk. 9: 10;) ki jahāṇ yih mujiza zāhir hūā, wuh maqām bhī Baitsaidā ke pās thā; aur Matī, aur Markas, aur Yūhannā ke bayān se malūm hotā hai, ki wuh Daryā e Galīl ke us taraf thā, yaṇe pūrab taraf.—Yūhan. 6: 1. Yih mushkil bahut dinōṇ tak banī rahī: pīchhe ek shakhs Reland sāhib ne

par charho aur us pār Bait-saidá ko áge jáo.

46 Aur áp unhen rukhsat karke ek pahār par duā māng-ne ko gayá.

47 Aur jab shām hūí, kish-tí bích daryá men thí, aur wuh akelá khushkí par thá.

48 Us ne dekhá, ki we khewne se bahut tang hain, kyúñki hawá un ke mukhálif thí; tab picchle pahar rát ko, Yisú daryá par chaltá húa un ke pás áyá, aur cháhá ki un se áge barhe :

49 Jab unhon ne use daryá par chalte dekhá, kھیál kiyá, ki kuchh dhokhá hai, aur chillá uthe :

50 Kyúñki sab ne use dek-há, aur ghabráe. Par wuh filfaur un se kalám karke un-hen kahne lagá, Khatirjamá rakho; main hūñ; mat daro.

51 Phir wuh kish-tí par un pás charhá, aur hawá tham

sáf zahir kiyá, ki púrab taraf par bhí ek Baitsaidá shahr thá, jo picchhe *Juliyás* kahlátá, aur jis ká zikr Pliny, aur Yúsuf donon karte hain. Peshtar wuh chhotá gaon thá, jahán machhwe rahte the; magar Masih kí paidáish ke waqt Filip chauthái ke hákim ne use bahut barháyá, aur ábád kiyá; aur Rómí-on ko khush karne ke liye us ká nám *Juliyás* rakhá, ki yih Qaisar kí betí ká nám thá.—(Lúk. 3 : 1; Yúsuf Antiq. XVIII. 2 : 1.) Filip hákim áp yahán rahá, aur mar gayá, aur us kí qabr bahut shán se yahín bani thí. Pas is men kuchh mushkil nahín rahí.

gaí; tab unhon ne apne dilon men niháyat hairán hoke ta-ajjub kiyá.

52 Is liye ki unhon ne roñon ke muájize ko na sam-jhá thá; kyúñki un ke dil sákh the.

53 Aur we pār guzarke Ganesarat ke mulk men áe, aur ghát par lagayá.

54 Jab we kish-tí par se utre, filfaur log use pahchán-ke, us mulk kí har taraf se daure.

55 Aur bímáron ko chárpái-on par rakhke, jahán unhon ne suná thá, ki wuh hai, le jáne lage.

56 Aur wuh jahán kahín bastí yá shahr yá gáñw men gayá, unhon ne bímáron ko bázáron men rakhá, aur us kí minnat kí, ki sirf us kí poshák ke dáman ko chhú leñ; aur jitnon ne use chhúá, achchhe ho gae.

48. *Cháhá ki us ke áge barhe ;* yane goyá cháhá.

49. *Dhokhá hai.* Unhon ne já-ná hogá, ki yih Masih kí súrat hai; magar yih samajhkar ki ádmí pání par nahín chal saktá, unhon ne kھیál kiyá, ki yih koí dhokhá, ya-ne bhút hogá.

52. *Un ke dil sákh the ;* yane besamajh the. Un ká ímán kam-zor thá, aur unhon ne jald nahín samjhá, ki yih shakhs Masih Khu-dá ká Betá hokar, jo kuchh cháhe, wuh kar saktá hai.

53. Yih दूसरी दाफ़ा जाने का बयान है; पुराब की तरफ से लातकार, wuh phir gae.

VII BĀB.

1 **T**AB Farísí aur bāze Faqīh Yarusalam se áke us pás jamā hūe.

2 Jab unhoṇ ne us ke bāze shāgirdoṇ ko nāpāk yaṇe bin dhoe háthoṇ se roṭí kháte dekhá, to aib lagáya.

3 Is liye ki Farísí aur sab Yahúdí, buzurgoṇ kí riwáyat

VII BĀB.

K̐HULÁSA.

Farísioṇ ká Masih ke shāgirdoṇ par bedhoe háthoṇ se kháne ká qib lagána, aur Masth ká ja-

par āmal karke, jab tak ki apne háth kuhní tak na dho leṇ, na kháte.

4 Aur bāzār se áke jab tak gusl na kar leṇ, nahín kháte. Aur bahut sí báteṇ hain, jin ko we mánte hain, jaise piyáloṇ aur thálíoṇ aur támbe ke bartanoṇ aur chārpáioṇ ká dhoná.

wāb, 1—13. Kháne kí báhat nusihat, 14—23. Surofointíkí aurat kí beṭí ko shifá dená, 24—30. Aur ek gūnge bah-re ko tandurust karná, 31—37.

HISSA V.

K̐HUDÁWAND KÍ TÍSÉÍ ĪD I FASAH KE KHÁNE SE LEKAR US WAQT TAK

KÍ GALÍL KO ÁK̐HIRÍ BĀR CHHOṚ GAYÁ. *ĀRSA: Chha mahíne ká.*

§ 67. BEDHOE HÁTH KHÁNE SE K̐HUDÁWAND KÁ APNE SHĀGIRD-
OṆ KO BEQUSÚR THAHRÁNÁ. FA-
RÍSIOṆ KÍ RIWÁYATEṆ. *Kafur-
nālum meṇ.....*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
15: 1-20	7: 1-23		

1—23. Dekho Matí 15: 1—20.

1. *Yarusalam se ákar.* Yih Faqīh aur Farísí Yarusalam se is wás-te áe honge, ki Masih ká hál, aur chál daryáft karen; aur sardároṇ ne unheṇ is liye bhejá hogá, ki wuh us se darte, aur kina rakhte the.

2. *Nāpāk yaṇe bin dhoe háthoṇ se roṭí kháte dekhá.* Jáná cháhiye ki is nāpáki se nāsáf honá murád nahín, magar dastúroṇ ke bamújib na chalná. Háth kitne hí sáf hoṇ, magar un logoṇ kí nazar meṇ nāpāk the, jab tak ki dastúr ke bamújib dhoe na jāen. Yih sirf ek

rasm thí, aur ádmíoṇ se muqarrar húi, na K̐hudá se. *Kuhní tak na dho leṇ.* Jis lafz ká tarjuma yahán *kuhní tak* hai, bāze kahte hain, ki us ká tarjuma *taqaiyad*, yá *mihnat* honá cháhiye.

4. *Gusl na kar leṇ.* Asl zabán meṇ yūṇ hai, ki jab tak baptismá na kiya jāe. Matlab *dhone se* hai, magar kis tarah se dhoná, yih ach-chhí tarah zāhir nahín. Aglab hai ki is hál meṇ wuh apne háthoṇ ko dhote the, na sáre badan ko. *Chārpáioṇ ká dhoná.* Yih chārpáioṇ wuhí asbáb the, jin par kháte waqt

5 Tab Farísion aur Faqíhon ne us se púchhá, ki Tere shá-gird buzurgon ke hukmon par kyún nahín chalte, par roṭí bin dhoe háth se kháte hai?

6 Us ne unhen jawáb men kahá, ki Yasáiyáh ne tum riyákáron ke haqq men kyá khúb nabúwat kí hai, ki Ye log honṭhon se merí buzurgí karte hai, par un ke dil mujh se dúr hai.

7 Aur we befáida merí parastish karte hai, kyúnki jo talím we sikhláte hai, insán ke ahkám hai.

8 Is liye tum Kḥudá ke hukm ko tark karke insán kí riwáyat, jaise piyálon aur thá-líon ká dhoná, mánte ho ; aur aise bahutere kám hai, jo tum karte ho.

9 Aur us ne unhen kahá, Tum Kḥudá ke hukm ko baḥhúbí bátíl karte ho, táki apne dastúron ko sábit rakho.

10 Kyúnki Músá ne kahá,

wuh leṭe. In ko bhí dho lete, yane asl men baptismá dete the. Aur yih sáf karne ke liye nahín, magar pák karne ko. Sháyad wuh un par páni chhíraṭe, yá zara sá páni kí kháss taur se lagá dete ; aur yih baptismá kahlátá thá. Is áyat se bahutere Ísái samajhte hai ki hamesha baptismá ke mane duboná nahín hai, aur yih ki us rasm men jo kháss baptismá, yane Istibág kahlátá, badan ko bilkull páni ke niche duboná zarúr nahín.

6. Honṭhon se. Yane zabán se. Chhoṭe nukton aur riwáyáton men yih log bahut parhezgár aur dindár

ki Apne má báp kí tazím kar, aur Jo koí má báp ko kose, wuh ján se mára jáe.

11 Par tum kahte ho, Agar koí apne báp yá má ko kahe, ki jo fáida mujhe tujh ko pahuncháná thá, so qurbán, yane hadiya, huá.

12 So tum use us ke báp yá us kí má kí kuchh madad karne nahín dete ;

13 Pas tum Kḥudá ke kálám ko apní riwáyat se, jo tum ne jarí kí hai, bátíl karte ho ; aur aisá bahut kuehh karte ho.

14 ¶ Phir us ne sab logon ko pás buláke kahá, ki Tum sab ke sab merí suno, aur sam-jho :

15 Aísí koí chíz ádmí ke báhar nahín hai, jo us men dáḥhil hoke use nápák kar sake ; par wuh chízen jo us men se nikaltí hai, wuhí ádmí ko nápák kartí hai.

16 Agar kísí ke kán sunne ke hon, to sune.

dikháí dete the, magar dil un ke Kḥudá se dúr the ; yane Kḥudá kí haqíqí farmánbardári par nahín lage rahte.

7. Yih riwáyaten jin par Yahudí log chalte, Kḥudá ke ahkám na the, magar insán ke ; aur unhen mánná befáida thá. Dín men insán ká hukm Kḥudá ke hukm ke sáth miláná bará gunáh, aur nuqsán ká báis hai : aur kháss nuqsán yihí, ki dil is zahir-parastí par lag játá, aur takya kartá, aur haqíqí farmánbardári se gáfil rahtá hai.

11. Músá ká hukm yih thá ki har ek apne má báp kí izzat kare,

17 Jab wuh bhír ke pás se ghar men gayá, us ke shágird-on ne us se us tamsíl ke manē pūchhe.

18 Tab us ne unhen kahá, Kyá tum bhí aise nádán ho? Kyá tum nahín jánte ho, ki jo chíz báhar se ádmí ke bhítar játi hai, use nápak nahín kar saktí;

19 Is liye ki wuh us ke dil men nahín, balki peṭ men játi hai, aur wahán se kḥurák kí sári nápakí páekḥáne men girtí hai, aur yún hí sab kháná pak ho játá?

20 Phir us ne kahá, -Jo ádmí men se nikaltá hai,

jis se yih natíja nikaltá hai, ki hájat ke waqt un kí kḥidmat karná lázim hai.

Pas yih Khudá ká hukm hai, aur koí use bátíl nahín kar saktá. Magar yih diní ustád síkháte the, ki agar má báp apne betē se kuchh mángē, aur wuh dená na cháhe, to is hál men agar wuh kahe ki yih chíz jo tum ne mángí *qurbán* hai, yāne Khudá kí nazr, to use dená jáiz na hogá. Is taur se goyá dīndári ke parde men wuh Khudá ká hukm bátíl karte the.

17. *Tamsíl.* Yahán tamsíl se murád daqiq, aur maḥfí bát, yāne jo samajh men mushkil se áti hai. Masíh ke shágird Yahúdí the, aur Yahúdíon kí sí samajh rakhte the; kí bazí chízon ke kháne se ádmí nápak ho játá hai. Pas yih kalám us waqt un kí fahm men nahín áyá.

18 *Use nápak nahín, kar saktí.* Masíh ne hamesha síkháya kí páki, aur nápakí *dil men* hai; aur jis chíz kí tásir dil tak nahín pahunchti,

wuhí ádmí ko nápak kartá hai.

21 Kyúnki andar, yāne ádmí ke dil hí se, bure andeshe, zinákárián, harámkárián, qatl,

22 Choríán, lálach, badí, makr, mastí, badnazarí, kufr, shekhí, nádání nikaltí hai:

23 Yih sab burí chízen andar se nikaltí hai, aur ádmí ko nápak kartí hai.

24 ¶ Phir wahán se uṭhke Súr aur Saidá kí sarhadd men gayá, aur ek ghar men dákhil hoke, cháhá, kí koí na jáne; lekin poshída na rah saká.

25 Kyúnki ek aurat, jis kí betí men nápak rúh thí, us kí

wuh insán ko nápak nahín kartí hai. Beshakk yih samjhá cháhiye kí Masíh mamúlí gízāon kí bábat kahtá hai. Agar koí chíz kháne, yá pine kí aisi ho kí dil us se bigar jae, to Masíh ká yih kalám us se jlāqa nahín rakhtá hai. Chunāpchi har tarah ká matwálpān, aur zahr, aur kisí chíz ká ziyádatí se kháná, in sab se badān, aur aql, aur dil ká nuqsán hotá hai. Yih to aur hí bát hai. Masíh sírf muqarrarí gízāon kí bábat kahtá hai, kí in men se koí chíz pak yá nápak karnewálí nahín, aur dīndári se jlāqa nahín rakhtí.

§ 68. EK SURYÁNÍ AURAT KÍ BETÍ KÁ SIHAT PÁNÁ. *Súro Saidá kí sarhadd men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
15:21-28 | 7: 24-30

24—30. Dekho Matí 15: 21—28.

24. *Chúhá kí koí na jáne;* yāne is wáste kí Yahúdí sardáron ke háth se bache, kyúnki wuh us kí ján ke kḥwáhán the.

khabar sunke áí, aur us ke pānw par girí :

26 Yih aurat Yúnání aur qaum kí Súrafoiníki thí; us ne minnat kí, ki wuh us deo ko us kí betí par se utáre.

27 Par Yisú ne use kahá, ki Pahle farzandon ko ser hone de: kyúnki farzandon kí roṭí leke kutton ke áge dálná láiq nahín.

28 Us ne jawáb men kahá, Hān, ai Kḥudáwand, lekin kutte mez ke tale farzandon kí roṭí ke ṭukron men se kháte hain.

29 Tab us ne use kahá, Is bát ke sabab se chalí já, wuh deo terí betí par se utar gayá.

30 Jab wuh ghar men pahunchí, to kyá dekhá, kí deo

dúr ho gayá, aur betí bichhane par parí hai.

31 ¶ Aur wuh Súr aur Saidá kí sarhadd se nikalkar Galíl ke daryá ke pás Dikápolis kí sarhadd men áyá.

32 Aur unhon ne ek bahre gúnge ko us pás láke us kí minnat kí, ki apná háth us par rakhe.

33 Wuh us ko bhí men se kináre le gayá, aur apní unglián us ke kánon men dálin, aur apná thúk leke us kí zubán par lagáyá;

34 Aur ásmán kí taraf nazar karke ek áh kí, aur use kahá, Effatah, yāne Khul jáo.

35 Wuhín us ke kán khul gae, aur us kí zubán kí girh

26. *Yih aurat Yúnání aur qaum kí Súrafoiníki thí.* Yahúdí maháware men Gair-qaumon ká ámm laqab *Yúnání* thá, jis tarah is mulk men Yúrap ke log aksar Farangí kahláte hain, agarchi haqíqat men sirf Faráns ke log Farangí hain. Yih aurat Gair-qaum kí thí, na Yahúdí; aur us kí kháss qaum Foiníki thí, yāne Foiníkiyá ke us hisse kí jise Rómíon ne súbá i Suryá men shámil kiyá thá. Foiníkiyá men Súr o Saidá, yih donon shahr baste the, aur yih log Kanaáni bhí kahláte the; (Matí 15 : 22,) chunānchi Saidún jis ke nám se Saidá ábád húa, Kanaán ká bará betá thá.

§ 69. EK GÚNGE, AUR AUR BAHUTON KO SHIFÁ DENÁ. CHÁR HAZÁR KO ROṬÍ KHILÁNÁ. *Dikápolis.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
15:29-39	7: 31-37	8: 1-9	

31. *Dikápolis; yāne das shahr,* dekho *Matí 4 : 25.* Wuh Kafárnahum, yá kisi shahr men nahín gayá, jahan bahut log use pahchānen; magar Daryá e Galíl ke púrab gayá, us mulk men jo Dikápolis kahláta thá. Yahúdíon se ap ko bachāne ke liye us ne yih kiyá hogá.

32. *Ek bahre gúnge ko us pás lákar.* Jis lafz ká tarjuma yahan gúngá hai, us se murád wuhí jo rukkar bahut mushkil se bol sake. Sháyad yih shaḥs koi koi bát níkal saktá thá, magar safái se nahín.

33, 34. Masíh ek bát kahne se, yá bagair is ke bhí use changá kar saktá thá; magar in wasílon ko is wáste kám men láyá hogá kí wahán ke logon, aur khásskar us shaḥs ko, kuchh is men shubha báqi na rahe, kí kḥud Masíh ne yih sihat bakhshí hai. Isí tarah, aur isí matlab se wuh aksar wasílon ko kám men láyá.—Mark. 8 : 23; Yúhan. 9 : 6.

bhí khul gaí, aur wuh khúb bolne lagá.

36 Aur us ne unhen hukm diyá, ki kisi se na kahen; lekin jitná us ne mana kiyá thá, we utná ziyáda mashhúr karte the;

37 Aur unhon ne niháyat hairán hoke kahá, Us ne sab kuchh achchhá kiyá: ki bahron ko sunne kí, aur gúngon ko bolne kí táqat dí.

VIII BĀB.

1 **U**N dinon men jab barí bhír jamá thí, aur un pás kuchh kháne ko na thá, Yisú ne apne shágirdon ko buláke unhen kahá,

2 Mujhe un logon par rahm átá hai, ki ab tñ dñ guzre ki ye mere sáth haiñ, aur un ke pás kuchh kháne ko nahín:

3 Agar main unhen bhúkhe ghar jáne ko rukhsat karúñ,

36. *Kisi se na kahen.* Us ne jáná ki jitná merá nám mashhúr ho jáe,

to we ráh men mánde parenge: kyúñki baze un men haiñ, jo dúr se áe haiñ.

4 Us ke shágirdon ne use jawáb diyá, ki Is wiráne men kahán se koí ádmí roṭí páwe, ki inhen ser kare?

5 Tab us ne un se púchhá, ki Tumháre pás kitní roṭiáñ haiñ? We bole, Sát.

6 Phir us ne bhír ko hukm kiyá, ki zamín par baiṭh jáen, aur us ne wuhí sát roṭiáñ lín, aur shukr karke toríñ, aur apne shágirdon ko dín, ki un ke áge rakhen, aur unhon ne logon ke áge rakh dín.

7 Aur un ke pás kaí ek chhoṭí machhliáñ thín, so us ne barakat mángke hukm kiyá, ki unhen bhí un ke áge dharen.

8 Chunánchi unhon ne kháyá aur ser húa: aur un ṭukron kí jo bach rahe the, sát ṭokriáñ uṭháín.

utná ziyáda Farísí náráz hongé, aur merí jáñ lene men koshish karenge.

VIII BĀB.

ṬHULÁSA.

Masíh ká mujizána taur se chár hazár ko khiláná, 1—9. Farisíon ko koí nishán dikháne se us ká inkár, 10—13. Apne shágirdon ko samjhá dená, kí Farísíon aur Herodís ke khamír se khabardár hon, aur is ká matlab, 14—21.

1—10. Dekho Matí 15: 32—39.

1. *Un dinon men;* yane jab wuh Díkápolis ke bayábán men thá, ja-

Ek andhe ko bíná karná, 22—26. Us ke haqq men logon ká gumán, aur Patras ká igrár, 27—30. Apní maut kí khabar dená, aur jab Patras ne kahá ki aísá na ho, to use malámat karná, 31—33. Apne muṭatiqidon ko nasíhat, ki us kí pairawí men sabr o bardásht karen, aur na sharmáen, 34—38.

hán us ne us gúnge bahre ko chángá kiyá thá, jis ká bayán guzre báb men húa.

9 Aur khānewāle chār hazār ke qarīb the. Phir us ne unhen rukhsat kiya.

10 ¶ Aur wuh apne shāgirdon ke sāth fauran kishtī par charhke Dalmanútha ke mulk men áyá.

11 Tab Farísí nikle, aur us se hujjat karke us ke imtihán ke liye ásmán se koí nishán cháhá.

12 Us ne apne dil se áh khinchke kahá, Is zamáne ke log kyún nishán cháhte hain? main tum se sach kah-tá hún, ki Is zamáne ke logon ko koí nishán diyá na jáegá.

13 Aur wuh un se judá hoke phir kishtī par charhke pár gayá.

14 ¶ Aur we rotī lene ko bhúl gae the, aur kishtī par, siwá ek rotī ke, un pás kuchh na thá.

9. Chār hazār ke qarīb the. Yāne chār hazār mard. Aur Matí se malúm hotá hai, ki un ke siwá auraten aur larke bhí the.—Matí 15: 38.

§ 70. FARÍSŌN AUR ZÁDÚQÍ-ŌN KÁ PHIR EK NISHÁN CHÁHNÁ. *Magdalá ke nasdik.* (Dekho, §49.)

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
16:1-4 | 8: 10-12 |

10. *Dalmanúthá.* Matí kahtá hai, ki wuh Magdalá kí sarhadd men áyá.—Matí 15: 39; aur wahán kí Tafsír ko dekho.

§ 71. FARÍSŌN KE KHAMÍR SE SHÁGIRDŌN KO KĦABARDÁR KARNÁ. *Daryá e Galíl kí púrab taraf.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
16: 5-12 | 8:13-21 |

15 Aur us ne unhen yún farmáyá, KĦabardár, FarísŌn ke khamír aur Herodís ke khamír se parhez karo.

16 Tab we ápas men guf-togú karke kahne lage, Yih is liye hai, ki hamáre sāth rotī nahín.

17 Yisú ne yih daryáft karke unhen farmáyá, Tum kyún khiyál karte ho, ki yih is liye hai, ki hamáre sāth rotī nahín? kyá tum ab tak nahín jánte aur nahín samajhte? kyá tumhárá dil ab tak sakht hai?

18 Ánkhen hote húe, tum nahín dekhte? aur kán hote húe, nahín sunte? aur kyá tumhen yád nahín?

19 Jis waqt main ne pánch rotían pánch hazár ke liye torín, tum ne tukron se kitní tokrián bhari utháín? We bole, Báráh.

11—21. Dekho Matí 16: 1—12.

12. Yih log beimán hokar us ke mujizon se rázi na the, aur unhen káfi nahín samjhe; magar use qáil karne ke liye cháhá, ki us se koí ásmáni nishán dekhen. Masíh ne goyá kahá, ki Tum sirf beimáni, aur adáwat kí ráh se yih cháhte ho, aur agar main dikháún, to tumhári dushmaní sirf barhegi, aur tum imán na láoge; pas main na dikhá-úngá. Nishán to us ne bahut di-kháe, magar in logon ko nahín.

15. *FarísŌn ke khamír se parhez karo.* Yāne un kí talím se—Dekho Matí 16: 6, 12. *Aur Herodís ke khamír se.* Yāne Herodís, aur Herodion ke, jo us ke hamdam the, aur kahte kí Gair-qaum, jo hákim hon, to un ke dastúron ke bamújib chalná wájib aur durust hai.—Dekho Tafsír i Matí 22: 16. Matí is

20 Aur jis waqt sāt chār hazār ke liye torīn, tum ne tukron se kitnī tokriān bhari uṭhāin? We bole, Sāt.

21 Tab us ne unheñ kahā, Phir tum kyūn nahīn samajhte?

22 ¶ Phir wuh Baitsaidā meñ āyā, aur we ek andhe ko us pās lāe aur us kī minnat kī, ki wuh use chhūe.

23 Wuh us andhe kā hāth pakarke use bastī se bāhar le gayā, aur us kī ānkhon meñ thūkke, apne hāth us par rakhkar us se pūchhā, kyā Tū kuchh dekhtā hai?

24 Us ne nazar ūpar uṭhāke kahā, Main darakhthon sā ādmīon ko chalte dekhtā hūn.

25 Tab us ne phir us kī ānkhon par hāth rakhe, aur phir ūpar dekhne ko farmāyā;

maqām meñ Herod kā nām nahīn likhtā hai, magar *Sadūqīon* kā. Aglab hai ki Masih ne sabhon kā nām liyā. Yih sab Khudā se bargashta, aur dunyā ke phandon meñ giriftār hokar Masīh ke mukhālīf the.

§ 72. EK ANDHE KO BÍNÁÍ BAKHSHNÁ. *Baitsaidā meñ.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
	8:22-26		

22. *Baitsaidā.* Yih wuhí Baitsaidā jo Daryā e Galíl kī uttar pūrab kī tarāf thā, aur jo pichhe Júliyās kahlātā thā; aur wuh Baitsaidā nahīn, jahān Patras o Andryās, aur Yaqūb o Yúhannā rahte the. *Ki wuh use chhūe;* yāne bínái de; kyūnki wuh jānte

aur wuh changā hūā, aur sab ko achchhī tarah dekhā.

26 Aur us ne use yih kahke ghar bhejā, ki Bastī meñ na jā, aur bastī meñ kisī se mat kah.

27 ¶ Tab Yisú aur us ke shágird Qaisariya Filippí kī bastīon meñ gae, aur rāh meñ us ne apne shágirdon se pūchhā, ki Log kyā kahte hain, ki Main kaun hūn?

28 Unhon ne jawāb diyā, ki Yúhannā Baptismā denewálā, aur bāze Iliyās, aur bāze nabīon meñ se ek.

29 Phir us ne unheñ kahā, Tum kyā kahte ho, Main kaun hūn? Patras ne jawāb meñ us se kahā, Tū to Masīh hai.

30 Tab us ne unheñ tákíd kī, ki merí bábat kisī se yih mat kaho.

the ki us ke chhūne se yih shaḡhs dekhne kī tāqat pāegā. Is mujize kā bayān Matí kī kitāb meñ nahīn hai.

23—25. In wasīlon kī bábat dekho Tafsír i Mark. 7 : 33, 34. Zāhir hai ki *thūk* meñ kuchh aslí tāsír nahīn, aur Masīh ne yih sab nishān kī tarah kiya, táki us andhe ko malūm ho, ki kis ne mujhe changā kiya.

§ 73. PATRAS AUR BĀQÍ RASŪLON KĀ PHIR IQRĀR I ÍMÁN KARNÁ. (§66.) *Qaisariya Filippí kī sarhadd meñ.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
16:13-20	8: 27-30	9: 18-21	

27—30. Dekho Matí 16 : 13—20.

31 Phir wuh unhen sikhlá-
ne lagá, ki zarúr hai, ki Ibn
i Ádam bahut sá dukh uṭháwe,
aur wuh buzurgon aur Sardár
Káhinon aur Faqíhon se radd
kiyá jáe, aur mára jáe, aur tén
roz ke píchhe jí uṭhe.

32 Aur us ne yih bát sáf
kahí. Tab Patras use alag le
jáke us par jhunjhláne lagá.

33 Par us ne phirke aur
apne shágirdon par nigáh kar-
ke Patras par jhunjhláke kahá,
Ai Shaitán, mere sámhne se
dúr ho : kyúnki tú Kḥudá kí
chízon kí nahín, balki insán
kí chízon kí fíkr kartá hai.

34 ¶ Tab us ne un logon
ko apne shágirdon ke sáth

buláke un se kahá, Jo koí mere
píchhe áyá cháhe, cháhiye ki
wuh apne se inkár kare, aur
salíb ko uṭháke merí pairaui
kare.

35 Is liye ki jo koí cháhtá
ki apní ján bacháwe, use gan-
wáegá ; par jo koí mere aur
Injil ke liye apní ján ko gan-
wáegá, wuhí use bacháwegá.

36 Kyúnki agar koí ádmí
sárí dunyá ko hásil kare, aur
apní ján ká nuqsán uṭháwe,
to use kyá fáida hogá ?

37 Aur ádmí apní ján ke
badle men kyá degá.

38 Kyúnki jo koí is ziná-
kár aur kḥatakár zamáne men
mujh se aur merí báton se

27. *Ráh men.* Matí likhtá hai
ki jab wuh Qaisariya Filippí kí
sarhadd men áyá ; aur Lúka ke ba-
yán se malúm hotá hai ki wuh
us waqt akelá duá mangtá thá.
In bayánon men kuchh muḥhálifat
nahín hai.

§ 74. APNÍ MAUT AUR JÍ UṬH-
NE, AUR APNE PAIRAWON KE IM-
TIHÁNON KÍ PESHGOÍ. *Filippí
kí sarhadd men.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
16:21-28	8: 31-38	9: 1	9: 22-27

31—38. Dekho Matí 16: 21—28.

31. *Tén roz ke píchhe* Matí
men likhá hai, “tisre roz,” Yáne
haqíqat men púre tén din na the;
magar pahle aur pichhle din ke
hisse jo the, din kahláthe hai; aur
yih dastúr se bajd nahín hai.—De-
kho Istis. 14: 28; aur us ke sáth,
Istis. 26: 12; jahán *tén sál ke bad*,
aur *tisrá sál* ek hí bát hai. Aur

dekho 1 Sal. 20: 29; aur Ást.
4: 16.

32. *Yih bát sáf kahí*; yáne na
tamsíl kí ráh se, na chhipákar,
aisá ki koí kuchh aur matlab na
samjhe.

28. Yih áyat Matí ke bayán men
nahín hai, magar is ká matlab
albatta hai. Masíh goyá kahtá
hai ki Ab main farotan, aur gamgín
hún; aur log mujhe zalíl samajhte
hai; tau bhí jo koí mujh se aur
merí nasíhat se sharmáegá, aur is
sharm ke máre logon ke sámhne
merá inkár kare, to main bhí hashr
ke roz, jab apne Báp kí hashmat
se mulabbas hokar, aur pák firish-
ton ko sáth lekar áungá, to us se
sharmáungá; yáne use qabúl na
karúngá, kyúnki wuh mere láiq
nahín hai. Is bát men un logon
ko sochná cháhiye ki jo Masíh ko
sachchá Naját-dihanda jánte hai,
magar sharm aur dahshat ke máre
záhir hokar, use qabúl nahín karte.

sharmáegá, Ibn i Ádam bhí, jab apne Báp kí hashmat se pák frish-ton ke sáth áwegá, us se sharmáegá.

IX BĀB.

1 **U**S ne unhen kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki Un men se jo yahán házir hain, baze hain, ki jab tak Kḥudá kí bádsháhat qudrat se áti na dekhén, maut ká maza na chakhenge.

2 ¶ Aur chha din bad, Yisú ne Patras aur Yaqúb aur Yúhanná ko sáth liyá, aur unhen ek únche pahár par alag le gayá: aur un ke áge us kí súrat badal gaí.

3 Aur us kí poshák chamak-

IX BAB.

ḲḤULÁSA.

Masíh kí súrat kí tabdíl, 2—10. Iliyás ke áne ká bayán, 11—13. Ek gúnge bahre áseb-zade ko changá karná, 14—29. Apní maut aur jí uṭhne kí peshgoí, 30—32. Apne shágirdon ko ájiz kí talím, 33—37. Aur yih, ki agar koí gair us ke nám se kuchh karámát dikháe, use na rokna, aur auron ko ṭhokar khiláne se bachnā chāhiye, 38—50.

1. Dekho Tafsír i Matí 16: 28. Chāhiye ki yih áyat pichhle bāb men shāmil hotí, kyūnki us ká matlab usí ke sáth miltá hai. Us bāb kí pichhlí áyat men, Masíh ne kahá thá ki main apní bádsháhat men jalál ke sáth áungá; yahán wuh kahtá hai ki tum men se baze merá jalál dekhenge. Sháyad us kí súrat ke badal jáne se yahán murád hogí, ki chha din bad Patras, aur Yaqúb, aur Yúhanná ne use us kí

tí aur bahut sufed, barf kí tarah ho gaí, ki waisí dunyá men koí dhobí sufed na kar sake.

4 Tab Iliyás Músá ke sáth unhen dikhlái diyá; aur we Yisú se guftogú karte the.

5 Patras ne mutawajjih hokar Yisú se kahá, ki Ai Ustád, hamáre liye bihtar hai, ki yahan rahen aur tén dere banáwen, ek tere, aur ek Músá ke, aur ek Iliyás ke liye.

6 Kyūnki wuh na jántá thá, ki kyá kahtá, is liye ki we bahut dar gae the.

7 Tab ek bádál ne un par sáya kiyá, aur us bádál men se ek áwáz áí, aur yih kahtí thí, ki Yih merá piyára Betá hai: us kí suno.

jaláli súrat men to dekh liyá chunānchi us ká bayán áge hai.

§ 75. SÚRAT KÍ TABDÍL. TÍN SHÁGIRDON KE SÁTH ḲḤUDÁ-WAND KÍ IS BÁT PAR GUFTOGÚ. Qaisariya Filippí kí sarhadd men.

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
17: 1-13	9: 2-13	9: 28-36	

2—13. Dekho Matí 17: 1—13.

2. *Ek únche pahár par.* Malúm nahín ki yih kaun pahár thá; magar bahutere kahte hain ki wuh koh i Tabúr thá, jo Kafarnáhum se do manzil hai.

4. *Iliyás Músá ke sáth.* Lúká se malúm hotá hai, ki wuh ápus men kis muqaddame kí bábat guftogú karte the; yane us ke marne, (asl zabán men *nikal jáne*) kí bábat. Yih do shakhs bahut mauqe par házir hokar Masíh ke gawáh hūe: chunānchi Músá ko Tauret milí, aur Iliyás ambiya men afzal hai: goyá is taur par Tauret o ambiya donon házir hūe.

7. *Us kí suno.* Malúm hotá hai

8 Aur ekáek unhoṇ ne nazar karke Yisú ke siwá kisi ko apne sáth na dekhá.

9 Jab we pahár se utarte the, us ne unheṇ hukm kiyá, ki jo kuchh tum ne dekhá hai, jab tak ki Ibn i Ádam murdoṇ meṇ se jī na uṭhe, kisi se na kahná.

10 Aur we us kalám ko ápas hí meṇ rakhke charchá karte the, ki murdoṇ meṇ se jī uṭhne ke kyá maṇe haiṇ.

11 ¶ Phir unhoṇ ne us se púchhá, ki Faqíh kyúṇ kahte haiṇ, ki Pahle Iliyás ká áná zarúr hai?

12 Us ne jawáb meṇ unheṇ kahá, ki Iliyás to pahle átá hai, aur sab kuchh bahál kartá hai; aur Ibn i Ádam ke haqq meṇ bhí kyúṇkar likhá hai, ki wuh bahut sá ranj uṭháwegá, aur haqír kiyá jáegá.

13 Lekin main tum se kahtá hún, ki Iliyás, jaisá us ke haqq meṇ likhá gayá thá, á chuká hai, aur unhoṇ ne jo kuchh ki cháhá, us ke sáth kiyá.

14 ¶ Aur jab wuh apne shá-girdoṇ ke pás áyá, un kí chá-

ki yih hukm na sirf Patras, aur Yaqúb, aur Yúhanná, balki Músá, aur Iliyás ke liye bhí; hán, kull insán ke wáste niklá.

§ 76. EK DEO KE CIRIFTÁR KO SHIFÁ BAKHSHNÁ, KI US KE SHÁ-GIRD US KO ACHCHHÁ NAHÍN KAR SAKTE THE. *Qaisariya Fīlippi kí sarhadd meṇ.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
17:14-21 | 9:14-29 | 9:37-43 |

14—29. Dekho Matí 17: 14—21.

14. Aur Faqíhoṇ ko un se bahs

ron taraf barí bhír aur Faqíhoṇ ko un se bahs karte dekhá.

15 Aur filfaur sári bhír use dekhkar hairán húi, aur us pás daurke use salám kiyá.

16 Tab us ne Faqíhoṇ se púchhá, Tum un se kyá bahs karte ho?

17 Ek us bhír meṇ se bol uṭhá, Ai Ustád, main apne bete ko, jis meṇ gúngí rúh hai, tere pás láyá hún.

18 Wuh, jahán kahín us par qábú patí, paṭak detí hai, aur wuh kaf bhar látá hai, aur dánt pístá hai, aur wuh súkh játá hai: main ne tere shágirdoṇ se kahá thá, ki we use báhar kar deṇ, par we na kar sake.

19 Us ne us ke jawáb meṇ kahá, Ai beímán qaum, main kab tak tumháre sáth rahún? main kab tak tumhári bardásht karún? Use mere pás láo.

20 We use us pás láe, aur jab us ne use dekhá, filfaur rúh ne use aíntháýá, aur wuh zamín par girá aur kaf bhar láke loṭne lagá.

21 Tab us ne us ke báp se

karte dekhá. Samjhá cháhiye kí Faqíh, logoṇ ke ustád, aur khádim i dín the; aur Masíh kí nasihat, aur mujizoṇ se bahut náráz the. Is hál meṇ wuh beshakk bahut khush húa, kí us ke shágird jis ká dawá karte, wuh kar nahín sakte. Aur har taur se unhoṇ ne koshish kí, kí unheṇ jhuṭhláeṇ, aur qáil kareṇ.

15. Is ársé meṇ Masíh á pahunchá, aur jamáat ne jo us se khush húi, aur yih samajhkar kí wuh is hál meṇ kuchh kar sakegá, us kí taraf daurkar salám kiyá.

púchhá, Kitní muddat se yih is ko húá? Wuh bolá, bachpan se.

22 Aur bahut bár use ág men aur pání men dáltí thí, táki use ján se máre; par agar tú kuchh kar saktá hai, to ham par rahm karke hamá-rí madad kar.

23 Yisú ne use kahá, Agar tú ímán lá sake, to ímándár ke liye sab kuchh ho saktá hai.

24 Tab filfaur us larke ká báp chilláyá, aur roke kahá, Ai Khudáwand, Main ímán látá hún; tú merí beímání ká chára kar.

25 Jab Yisú ne dekhá, ki log daurke jamá hote hai, to us nápák rúh ko malámat karke kahá, Ai gúngí bahrí rúh, main tujhe hukm kartá hún, is se báhar nikal, aur is men phir kabhí mat dákhil ho.

26 Wuh chillákar aur use bahut aínthákar us se nikal

gaí; aur wuh murda sá ho gayá, aisá, ki bahuton ne kahá, ki Wuh mar gayá.

27 Tab Yisú ne us ká háth pakarke use utháyá, aur wuh uthkar khará húá.

28 Aur jab wuh ghar men áyá, us ke shágirdon ne khal-wat men us se púchhá, ki Ham use kyún dúr na kar sake?

29 Us ne unhen kahá, ki Yih jins, siwá duá aur roze ke, kisi aur tarah se, dúr ho nahín saktí.

30 ¶ Phir we wahán se rawána hue, aur Galíl men hoke guzar gae, aur us ne cháhá, ki koí na jáne.

31 Is liye ki us ne apne shágirdon ko sikhláyá, aur unhen kahá, ki Ibn í Ádam logon ke háth men giriftár karwáyá játá hai, aur we use qatl karenge; aur wuh mára jáke tísre din phir jí uthegá.

32 Lekin unhon ne yih bát

22. *Agar tú kuchh kar saktá hai.* Wuh goyá kahtá hai ki Main apná betá tere shágirdon ke pás le áyá, magar un se kuchh ban na pará: agar tú kuchh kar sake to barí mihrbání hogí.

23. *Agar tú ímán lá sake.* Yih ímán lána Masih ne aksar sihat páne kí shart thahrá rakhá, aur sháyad yahán us shubhe ko rafá karne ke liye yún kahá hogá, ki jo us ád-mí ne *agar* ká latf kahkar zahir kiyá thá. Masih ne cháhá ki jis ke wáste main kuchh karún, wuh mujhe qabúl kare, aur mujh par ímán láe. Ab bhi wuh yihí cháhtá hai, aur gunahgár jo us ke pás gunahon se chhuTkára páne ko jáe, munásib hai, ki wuh yaqin kare, ki

yih merí hájat ke muwáfiq sab kuchh kar saktá hai. Ímán ke ba-gair Khudá hamáre wáste kuchh nahín karegá; aur jo ímán ho, to sab kuchh karegá.

24. Jo bát us larke ke báp ne kahí wuh har gunahgár ke kahne ke láiq hai, ki “Ai Khudáwand main ímán látá hún,” magar jaisá ki cháhiye waisá nahín; tú mere ímán kí kamí ko purá kar.

§ 77. *YISÚ KÁ PHIR APNÍ MAUT, AUR JÍ UTHNE KÍ PESH-GOÍ KARNÁ. (§74.) Galíl men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
17:22, 23 | 9: 30-32 | 9: 43-45 |

30—32. Dekho Matí 17 : 22, 23.

na samjhi, aur us se púchhne men dare.

33 ¶ Phir wuh Kafarná-hum men áyá, aur ghar men pahunchke un se púchhá, ki Tum ráste men báham kyá bahs karte the ?

34 Par we chup rahe, is liye ki we ráh men ek दूसरे se bahs karte the, ki ham men se bará kaun hai ?

35 Phir us ne baiṭhke un bárah ko buláýá, aur unhen kahá, Agar koí cháhe, ki pahle darjeká ho, wuh sab men pichhlá aur sab ká kḥádim hogá.

36 Aur ek chhoṭe laṛke ko leke un ke bích men khará ki-yá, aur jab use godí men liyá thá, un se kahá,

37 Jo koí mere nám ke

liye aise laṛkon men se ek ko qabúl kare, mujhe qabúl kartá hai : aur jo koí mujhe qabúl kartá hai, na mujhe, balki use, jis ne mujhe bhejá hai, qabúl kartá hai.

38 ¶ Tab Yúhanná kahne lagá, Ai Ustád, ham ne ek ko tere nám se deon ko níkalte dekhá, aur wuh hamará pairau nahín : aur ham ne use mana kiyá, kyúñki wuh hamárá pairaui nahín kartá.

39 Tab Yisú ne kahá, Use mana na karo, kyúñki aisá koí nahín, jo merá nám leke koí karámát kare, aur mujhe filfaur burá kah sake.

40 Wuh jo hamará mukhálif nahín, hamárá taraf hai.

41 Is liye ki jo koí, mere

§ 79. SHÁGIRDON KÍ ÁPAS MEN TAKRÁR KI KAUN SAB SE BARÁ HAI. YISÚ KÍ FAROTANÍ, BARDÁSHṬ, AUR BIRÁDARÁNA MUHABBAT KE LIYE NASÍHAT. *Kafarnáhum men.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
18: 1-35 | 9: 33-50 | 9: 46-50

33—37. Dekho Matí 18 : 1—35.

38. Sháyad yih shaḥs Yúhanná baptisrá denewále ká koí shágird, yá Masíh ke sattu shágirdon men se thá ; aur agar yih gumán durust ho, to wuh Masíh ká sachchá ímán-dár thá ; aur haqíqat men use mujiza dikháne kí táqat thí, agarchi Masíh ke pás wuh bahut nahín rahá. Baze gumán karte hain, ki já-dúgarí kí ráh se Masíh ká nám letá thá ; lekin yih gumán gálib nahín hai.

39. *Use mana na karo.* Masíh ká matlab yih hai, ki is nek kám ke karne se wuh ap ko merá dost aur shágird zahir kartá hai ; kyún-

ki Khudá yih táqat kisi mukhálif ko na degá. Pas aisá shaḥs mere haqq men kis tarah burá kah sake, yá mere barḥiláf kám kare ? Is liye use mana na karo. Jo hamáre muwafiq kám kartá hai, wuh hamárá taraf hai.

Yahán ek nasíhat ham logon ke liye níkalí hai, ki jo koí kisi nek kám par mustajid hai, agarchi wuh hamáre sáth, aur hamárá jamáat ká na ho, tau blí us ke kám par khush boná, aur use kisi tarah na rokná cháhiye ; kyúñki wuh Khudá ká kám kartá hai. Isí tarah Pulús Rasúl kahtá hai, ki “ baze jhagrálú dáh aur jhagre se Injil kí manáadí karte hain, is kḥiyál se ki merí zanjíron par aur ranj barḥáen. Pas kyá har tarah se Masíh kí khabar dí játi hai, kḥwáh maktári se, kḥwáh sachái se ; aur main us men khush hún, balki khush rahúngá bhí.”—Filip. 1 : 16—18.

41. Pichhlí áyat se is ká iláqa

nám par, ek piyála pání, tumhen, is wáste ki tum Masíh ke ho, píne ko de, main tum se sach kahtá hūn, ki wuh apná ajr kabhí na khoegá.

42 Aur jo koí in chhoṭon men se, jo mujh par ímán láte hain, ek ko ṭhokar khiláwe, us ke liye yih bihtar thá, ki chakkí ká pāṭ us ke gale men bāndhá jáwe, aur wuh daryá men dúbáyá jáwe.

43 Aur agar terá háth tujhe ṭhokar khiláwe, to use káṭ dāl; ki zindagí men ṭundá dākhl honá tere liye us se

bihtar hai, ki do háth rakhke jahannam ke bích, us ág men, jo kabhí nahín bujhtí hai, dālá jáe :

44 Jahán un ká kírā nahín martá, aur ág nahín bujhtí.

45 Aur agar terá pánw tujhe ṭhokar khiláwe, use káṭ dāl; kyúñki zindagí men langrá dākhl honá tere liye us se bihtar hai, ki do pánw rakhke jahannam ke bích, us ág men jo kabhí nahín bujhtí, dālá jáwe :

46 Jahán un ká kírā nahín martá, aur ág nahín bujhtí.

yih hai ki us men Khudáwand ne kahá thá, ki Jo hamárá muḥálif nahín, wuh hamárí taraf hai; aur is men wuh kahtá hai, ki Yih taraf-dárá kitni hí chhoṭí bát men záhir ho, tau bhí us ká ajr milegá. Wuh is men bahut khush hai ki koí us ká madadgár ho. Aur us ká madadgár kaun hai? Wuhí, jo us ke logon kí madad kartá hai. Magar is madad ke karne men ek shart zarúr hai, ki *us ke nám* par ho, aur jis kí madad kí jáe, wuh Masíh ká shágird ho. Matlab yihí hai, ki agar kisí chhoṭe kám men us kí muhabbat záhir ho, to wuh use manzúr karegá.

42—50. Dekho Matí 18 : 6—9.

44 aur 46. Yih majází qaul Yasá-yáh nabí ke 66 : 24wín áyat se intí-kháb huá hogá. Nabí Masíh kí bádsháhát kí kámyábí ká zikr karne men us ká bayán yún kartá hai, ki Khudá ke log báhar jákar apne dushmanon kí, jo Khudá se bági hūe, lāshen dekhenge; wuh yahán tak hongín, ki “un ká kírā na maregá, aur un kí ág na bujhegi.” Is majází qaul ke bamúbjib, Masíh ja-

hannam ká bayán kartá hai, ki wahán bhí yihí hál hogá. Us ká matlab bahut ranj aur dukh se hai. Lekin yih samajhná zarúr nahín ki wahán haqíqat men koí *kírā* yá *ág* hai; aur agar ho, to kuchh taajjub nahín. Natíja yih hai, ki ham púre taur se nahín jánte, ki wahán ág aur kírā hogá, yá na hogá; magar itná jánte hain ki jahannam bahut burí aur dārauní jagah hai; aur agar us se bachne ke liye háth, yá páon, yá āñkh, jo kuchh gunáh ká sabab ho, káṭ dālen, aur nikál phenken, yāne har tarah ke gunáh ká bájs apne se dúr karen, to yih niháyat dánáí ká kám ṭhahregá. *Un ká*; yāne kíre jo un kí lāshen kháte, aur ág jis men wuh jaláe játe hain. Bāze samajhte hain, ki is kíre se murád *tamíz*, ki jis se gunáh kí pahchán hoti hai; aur bāze qadím, sháyad yihí samajhkar majází taur se kah-te hain, ki har ek jahannamí kí píṭh men jo gúdā hai, wuh niháyat dārauní sūrat ká sánp ban jáegá, aur hamesha use káṭtá rahegá.

47 Aur agar terí áñkh tujhe ðhokar khiláwe, use níkal dál : kí Kḥudá kí bád-sháhat meñ káná dákhil honá tere liye us se bihtar hai, kí do áñkhen rakhke jahannam kí ág meñ dálá jáwe :

48 Jahán un ká kírā nahín martá, aur ág nahín bujh-tí.

50. *Kyúñki har ek shaḥs ág se namkín kiya jáegá, aur har ek qurbání namak se namkín kí jáegí.* Agar is áyat ká jlāqa 48wín áyat se kháss ho, to is ká matlab yih hogá, kí jis tarah qurbání par namak chhiṛká játá hai, (Ahh. 2 : 13;) usí tarah har ek shaḥs, jo apná inkár na karke, jahannam meñ dálá jáegá, us par goyá ág chhiṛkí jáegí; aur aise namak se namkín hokar, goyá halákat ká qurbán hogá. Lekin aksar samajhte haiñ kí is ká jlāqa Masíh kí us tamám agli nasíhat se hai, jo 38wín áyat se shurú húi. Us nasíhat kí murád yih hai, kí tum mere shágirdon ko zarúr hai, kí apná inkár karo, aur goyá háth yá páon káto, aur áñkh níkaló, agar yih ðhokar ke bájs hon. Pas jis tarah qurbání namak se chhiṛkí játi, aur yún qurbán hone ke liye taiyár hoti hai, usí tarah tum mere shágird is sakhṭí aur kamál mih-nat-kashí aur jáñ-kaní, aur har ek

49 Kyúñki har ek shaḥs ág se namkín kiya jáegá, aur har ek qurbání namak se namkín kí jáwegí.

50 Namak achchhí chíz hai : lekin agar namak be-maza ho jáwe, to kis se use mazadár karoge? Pas ap meñ namak rakho, aur ápas meñ miláp karo.

musibat kí ág se goyá namkín hokar Kḥudá kí qurbání ke liye taiyár kiye jáoge. Chunáñchi yih tumháre haqq meñ namak kí mánind hogá, kí tum bigarne na páo. *Namak achchhí chíz hai.* Is picchh-lí tafsír ke bamújib Masíh kahtá hai, kí Namak achchhí chíz hai; ya-ne yih nafs-kushí, aur jáñ-kaní, aur dindári jis ká zikr húa, yih tumhá-re wáste achchhá hai : tum use ap meñ rakho; lekin jis tarah main ne tum se áge kahá, (Matí 5 : 13;) agar namak ká maza játá rahe, to wuh kis tarah mazadár hogá?—Dekho Tafsír i Matí 5 : 13. Agar yih apná inkár karná tum meñ na ho, to tum bilkull bekám hoge. Pas ap meñ namak rakho, ya-ne nafs-kushí wagaira ká namak. Tum apná inkár karo, aur garúr, aur hausilamandí, aur jhagre ko dabá rakho. Aur isí tarah tum ápas meñ miláp bhí hásil karoge.

X BĀB.

1 **P**HIR wuh wahāṅ seuth-
kar Yardan ke pār Ya-
hūdiya kī sarhadd meṇ āyā,
aur log us pās phir jamā hue,
aur wuh apne dastūr ke muwā-
fiq phir unheṇ talīm karne
lagā.

2 ¶ Aur Farīsion ne us
pās āke imtihān kī rāh se
us se pūchhā, Kyā rawā hai,
ki mard jorū ko talāq de ?

3 Us ne unheṇ jawāb meṇ
kahā, ki Mūsā ne tumheṇ
kyā hukm diyā ?

4 We bole, Mūsā ne to ijāzat
dī hai, ki talāqnāma likhke
talāq deṇ.

5 Tab Yisū ne jawāb diyā,
aur unheṇ kahā, Us ne tum-
hārī sakhtdilī ke sabab se

tumhāre liye yih hukm li-
khā.

6 Lekin khilqat kī ibtidā
se to Kḥudā ne unheṇ ek nar
aur ek māda banāyā.

7 Is sabab se mard apne
mā bāp ko chhoregā, aur apnī
jorū se milā rahegā ;

8 Aur we donon ek tan
honge; so we ab do tan
nahīn, balki ek tan haiṇ.

9 Pas jise Kḥudā ne joṛā
hai, ādmī judā na kare.

10 Aur ghar meṇ hoke, us
ke shāgirdon ne us se is bāt kī
bābat pūchhā.

11 Us ne unheṇ kahā, Jo
koī jorū ko chhore aur dūsri
se byāh kare, to us kī nisbat
zinā kartā hai.

12 Aur agar jorū apne

X BĀB.

KḤULĀSA.

*Yahūdiya meṇ Masīh kī nasthat, 1. Talāq kī bābat Farīsion kā sawāl aur Masīh kā jawāb, 2—12. Lakṇon par, jo us ke pās hāzir kīe gae, barakat denā, 13—16. Ek dau-
latmand ko nasihat, ki kis tarah hamesha kī zindagī hāsīl kare, 17—22. Yih talīm, ki daulatmand*

*kā āsmān kī bādsahat meṇ dūkhil honā, mushkil hai, 23—27. Barī barakaton kā wāda un ke liye ki jinheṇ ne Masīh kī khātir sab kuchh chhore, 28—31. Apnī maut aur jī uṭhne kī peshgoī, 32—34. Do shāgirdon ki huusilamandī, aur Masīh kā unheṇ samjhānā, aur bāqī shāgirdon kā gussa mitā-
nā, 35—45. Ek andhe Bartimai nāme ko bīnās denā, 46—52.*

HISSA VI.

İD I KḤAIMA, AUR BĀD US KE JO WĀQĪĀT HUE JAB TAK KI KḤU-
DĀWAND BAITĀNIA MEṆ CHHA DIN İD I FASAH SE PESHTAR PAHUN-
CHĀ. **ĀRSA :** *Ek hafta kam chhah mahīne kā.*

§ 94. YISŪ KĀ YARDAN PĀR JĀ-
NĀ, AUR BAHUT LOGON KĀ US KĪ
PAIRAWĪ KARNĀ. SABT KE DIN EK
NĀTAWĀN ĀURAT KO CHANGĀ KAR-
NĀ. *Yardan ke pās Piriya meṇ.*
§ 104. TALĀQ KĪ BĀBAT HUKM.
Piriya.....

1—12. Dekho Matī 19 : 1—2.

Matī. Mark. Lúk. Yúhan.

19 : 1, 2 10 : 1 13 : 10-21

19 : 3-12 10 : 2-12

12. Yih rasm kī jorū apne

shauhar ko chhor de, aur दूसरे से ब्याह करे, तो वह भी जिना कर्ती है।

13 ¶ Phir we larkeon ko us pas lae, taki wuh unhen chhue; par shagirdon ne un lanewalon ko danta.

14 Yisu yih dekhke nakhush hua, aur unhen kaha, Larkeon ko mere pas aene do, aur unhen mana na karo; kyunki KHUDA ki badshahat aison ki hai.

15 Main tum se sach kahta hun, Jo ko KHUDA ki badshahat ko chhote larke ki tarah qabul na kare, wuh us men dakhil na hoga.

16 Phir us ne unhen apni god men liya, aur un par hath rakhke unhen barakat di.

17 ¶ Aur jab wuh rah men chala jata tha, ek shakhs us pas daurti aya, aur us ke age ghutne tekke us se pu-chha, Ai nek Ustad, main kya karun, taki hamesha ki zindagi ka waris hun?

khasam ko chhor de, Musi ki shariat se jais nahin hai, aur Yusuf muarrikh likhti hai, ki "Herodi i Buzurg ki bahin Salomi se is dastur ne Yahudi auraton men dakhil paya; aur Herodiyas, aur bazi aur bhi us ke qadam par chalin. Aglab hai ki is bat men wuh Rumi auraton ki taraf mail hain, kyunki yih rasm un men bahut jari thi.

§ 105. CHHOTE LARKEON KO GOD MEN LENA, AUR UNHEN BARAKAT DENA. *Pirya*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
19:13-15	10:13-16	18:15-17	

13—16. Dekho Matí 19 : 13—15.

18 Yisu ne us se kaha, Tu mujhe nek kyun kahta hai? ki nek ko nahin, magar ek, yane KHUDA.

19 Tu hukmon ko janta hai, Zina na kar, Khus na kar, Chori na kar, Jhuthi gawahi na de, Fareb na de, Apne ma bap ki izzat kar.

20 Us ne jawab men kaha, Ai Ustad, main ne jawani se in sab ko mana hai.

21 Tab Yisu ne us par piyar ki nigah karke us se kaha, Ek chiz tujh men baqi hai; ja, aur jo kuchh tera ho, bech dal, aur garibon ko de, to tu asman par khazana pawega; aur idhar a, aur salib uthake mere piche ho le.

22 Wuh us bat se udas hua, aur gam khati hua chala gaya, kyunki bara maldar tha.

23 ¶ Tab Yisu ne, charon taraf nazar karke apne shagirdon se kaha, KHUDA ki badshahat men daulatmand ka dakhil hona kya hi mushkil hai!

15. Jo ko meri pairawi chhote larke ki tarah, yane farotani, aur nasihat-piziri ke saath na kare, wuh KHUDA ki badshahat men dakhil na hoga; yane meri kalisiya ka na tharega, aur mujh se najat na paga.

§ 106. DAULATMAND JAWAN. ANGURISTAN KE MAZDURON KI TAMSIL. *Pirya*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
19:16-30	10:17-31	18:18-30	

17—31. Dekho Matí 19 : 16—30.

24 Shágird us kí bátõn se hairán hue. Tab Yisú ne phir jawáb men unhen kahá, Larke, jo log daulat par bharosá rakhte haiñ, un ke liye Kḥudá kí bádsháhat men dá-ḳhil honá kyá hí mushkil hai !

25 Kí suí ke náke se unt ká jáná, Kḥudá kí bádsháhat men daulatmand ke dáḳhil hone se, ásán hai.

26 We bahut hí hairán hoke ápás men kahne lage, Phir kaun naját pá saktá hai ?

27 Yisú ne un kí taraf nigáh karke kahá, kí Insán ke nazdík námumkin hai, par Kḥudá ke nazdík nahín; kyúñ-ki Kḥudá ke nazdík sab kuchh ho saktá hai.

28 ¶ Tab Patras us se kahne lagá, Dekh, ham ne sab kuchh chhorá, aur tere píchhe ho liye.

29 Yisú ne jawáb men kahá, Main tum se sach kahtá hún, Aisá koí nahín, jis ne ghar, yá bháñõn, yá bahinõn, yá má báp, yá jorú, yá larke bálõn, yá khetõn ko mere aur Injíl ke liye chhor diyá hai,

30 Jo bilfiál is zamáne men

sau guná na páwe, ghar, aur bhái, aur bahin, aur má, aur larke, aur khet, tasdijõn ke sáth; aur ánewále zamáne men hamesha kí zindagí páwegá.

31 Lekin bahutere, jo agle haiñ, píchhle, aur jo píchhle, agle hongẽ.

32 ¶ Aur jab we ráh men hoke Yarúsalam ko játe the, Yisú un se áge barhá; tab we hairán hue, aur dartẽ dartẽ us ke pí-
chhe chale. Aur phir bárahõn ko leke, jo kuchh us par hone-
wálá thá, un se kahne lagá: kí,

33 Dekho, ham Yarúsalam ko játe haiñ, aur Ibn i Ádam Sardár Káhinõn, aur Faqihõn ke hawále kiyá jáegá, aur we us ke qatl ká hukm denge, aur use Gair-qaumon ke hawále karenge.

34 Aur we us se hanší karke korẽ máreñge, aur us par thúkke qatl karenge, aur wuh tísre din jí uthẽgá.

35 ¶ Tab Zabadí ke beṭõn Yaqúb aur Yúhanná ne us pás áke kahá, Ai Ustád, ham cháhte haiñ, kí jo kuchh ham máñgeñ tú hamáre liye kare.

§ 107. TÍSÉÍ BÁB YISÚ KÁ APNÍ MAUT, AUR JÍ UTHNE KÍ PESHGOÍ KARNÁ. (Dekho §74, aur §77). *Piriyá.*

Mati. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
20:17-19 | 10:32-34 | 18:31-34 |

32—34. Dekho Mati 20 : 17—19.

32. *Tab we hairán hue.* Wuh is wáste hairán hue kí Masíh ján bújkar, aise ḳhatre kí jagah játá hai: aur apne wáste bhí dare, kyúñki jáni dushmanõn ke darmi-
yán játe the.

§ 108. YAQÚB AUR YÚHANNÁ KÍ DARḲHWÁST. *Piriyá.*

Mati. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
20:20-28 | 10:35-45 |

35—45. Dekho Mati 20 : 20—28.

35. Yahan líkhá hai kí unhon ne áp yih darḳhwást kí. Aur Mati se malúm hai, kí un kí má ne unhen sáth lekar, un ke badle yih kahá, magar Masíh ne unhin ko jawáb diyá. Donon bayán durust haiñ. Un kí má sífárish kí ráh se un ke wáste boli, magar darḳhwást karne-
wále wuh áphí the.

36 Us ne un se kahá, Tum kyá cháhte ho, ki Main tum-háre liye karún ?

37 Unhon ne us se kahá, Ham ko bakhsh, ki tere jaláñ men, ham, ek tere dahine háth, aur दूसरा tere báen háth, baiñhen.

38 Tab Yisú ne unhen kahá, Tum nahín jánte, ki kyá mángte ho : kyá wuh piyála jo main píne par hún, tum pí sakte ho ? aur wuh baptismá, jo main páne par hún tum pá sakte ho ?

39 Unhon ne us se kahá, ki Ham sakte haiñ. Yisú ne unhen kahá, Tum to wuh piyála, jo main pítá hún, píoge, aur wuh baptismá, jo main páne par hún, páoge :

40 Lekin mere dahine aur báen háth baiñhná, mere dene men nahín, magar un ko, jin ke liye yih taiyár kiyá gayá hai.

41 Jab un dason ne suná, to we Yaqúb aur Yúhanná par kḥafá hone lage.

42 Tab Yisú ne unhen apne pás bulákar kahá, Tum jánte ho, ki we jo Gair-qaumon ke sardár kahláte haiñ, un par kḥawindí karte haiñ, aur un ke buzurg un par hukúmat karte haiñ.

43 Par tum men aisá na hogá : balki jo tum men bará húa cháhe, tumhárá kḥádim hogá :

44 Aur tum men se jo koi sardár húa cháhe, wuh sab ká banda hogá.

45 Kyúñki Ibn i Ádam bhí nahín áyá, ki us kí kḥidmat kí jáwe, balki ap kḥidmat kare, aur apní ján bahuton ke liye kafáre men dewe.

46 ¶ Phir we Irihá men áe, aur jab wuh aur us ke shágird aur ek barí bhír Irihá se nikaltí thí, Timai ká beṭá Bartimai, jo andhá thá, ráh ke kináre baiñhá húa bhíkh mángtá thá.

47 Aur yih sunkar, ki wuh Yisú Násari hai, chilláne aur kahne lagá, Ai Dáúd ke beṭe Yisú, mujh par rahm kar.

48 Aur harchand bahuton ne use dántá, ki chup rahe, par wuh aur bhí ziyáda chilláyá, ki Ai Dáúd ke beṭe, mujh par rahm kar.

49 Tab Yisú ne kḥare hoke hukm kiyá, ki use buláo. Unhon ne us andhe ko yih kahke buláyá, ki Kḥátir-jama rakh, uṭh, wuh tujhe bulátá hai.

50 Wuh apná kaprá phenk-ke uṭhá, aur Yisú pás áyá.

51 Yisú ne us se púchhá, Tú kyá cháhtá hai, ki Main tere liye karún ? Us andhe ne us se kahá, Ai Rabbí, yih, ki main apní ánkhen páún.

52 Yisú ne us se kahá, Já, tere ímán ne tujhe bacháyá.

§ 109. IRÍHÁ KE NAZDÍK DO ANDHON KO BÍNÁÍ DENÁ.

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
20:29-34	10:46-52	18:35-43	19 : 1

46—52. Dekho Matí 20 : 29—34.

46. *Bartimai jo andhá thá.* Matí likhtá hai ki do andhe the. Markas sirf ek ká zikr kartá hai, ki

Wunhín us ne ánkhen páín, aur ráh men Yisú ke pichhe chálá.

XI. BAB.

1 **J**AB we Yarúsalam kenaz-dík Zaitún ke pahár ke pás Baitfagá aur Baitaniyá men áe, us ne apne shagirdon men se do ko bhejá, aur un se kahá, ki,

2 Us bastí men, jo tumháre sámhne hai, jáo, aur jab tum us men dákhil hoge, ek gadhí ke bandhe húe bachhere ko páoge, jis par koí sawár nahín huá ; use kholke le áo.

3 Aur agar koí shakhs tumhen kahe, ki Tum yih kyún karte ho? tum kahiyo, KHUDÁWAND ko us kí darkár hai, to wuh filfaur use yahán bhej degá.

4 We gae, aur us bachhere ko darwáze ke nazdík báhar bandhá huá jahán doráhá thá, páyá, aur use kholá.

wuh sháyad ziyáda mashhúr thá. Tau bhi wuh yih nahín kahtá, ki

5 Bazon ne un men se jo wahán kharé the, unhen kahá, Yih kyá karte ho, ki bachhere ko kholte ho?

6 Unhon ne, jaisá Yisú ne farmáyá thá, kahá ; tab unhon ne un ko jáne diyá.

7 We us bachhere ko Yisú pás láe, aur apne kapre us par dál diye, aur wuh us par sawár huá.

8 Aur bahuton ne apní poshák ko ráh men bichháya, aur auron ne darakhthon kí dálián kátke ráh men bithráín.

9 Aur we jo áge pichhe játe the, pukárke kahte the, ki Hushanná! Mubáarak wuh, jo KHUDÁWAND ke nám par átá hai :

10 Hamáre báp Dáúd kí bádsháhat, jo KHUDÁWAND ke nám se áti hai, Mubáarak! Álam i bálá men Hushanná!

11 Yisú Yarúsalam men

do na the. Is ká bayán Matí men dekho.

XI BAB.

KHULÁSA.

Masíh ká sawár hokar Yarúsalam men sháhúna dákhil honá, 1—11. Ek bephal anjir ke hare darokht par lanat karná, 12

—14. *Kharid o farokht karne-walon ko hukal se nikálná, 15—*

19. *Us lanatí anjir ká súkh jáná, aur is májare se nasíhat, 20*

—26. *Káhinon ko, jinhon ne us ke ikhtiyár kí bábat sawál kiya, lájawáb karná, 27—33.*

HISSA VII.

KHUDÁWAND KÁ YARÚSALAM MEN ALÁNÍYA DÁKHIL HONÁ, AUR BĀD IS KE JO WÁQIÁT CHAUTHÍ ID I FASAH TAK GUZBE.

ĀRSA : Pānch din ká.

§ 112. KHUDÁWAND KÁ YARÚSALAM MEN, SHÁN O SHAUKAT KE SÁTH DÁKHIL HONÁ. *Baitaniya aur Yarúsalam.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
21:1-11,			
14-17	11: 1-11	19:29-41	12:12-19
1—11.	Dekho Matí 21: 1—11.		

dákhil húa, aur haikal men áyá : aur jab chāron taraf sab chizon par mulāhaza kiyá, wuh un bárahon ke sáth Baitaniyá ko gayá, kyúnki shám ká waqt thá.

12 ¶ Subh ko, jab we Baitaniyá se báhar áe, us ko bhúkh lagí :

13 Aur dúr se anjír ká ek daraḡht patton se ladá húa dekhke, wuh gayá, ki sháyad us men kuchh páwe; jab wuh us pás áyá, to patton ke siwá kuchh na páyá; kyúnki anjír ká mausim na thá.

14 Tab Yisú ne kahá, Koí tujh se phal kabhí na kháwe; aur us ke shágirdon ne yih suná.

15 ¶ We-Yarúsalam men áe, aur Yisú haikal men dá-
khil hoke, unhen, jo haikal men bechte aur mol lete the, báhar nikálne lagá, aur sarráfon ke takhte, aur kabútar bechnewálon kí chaukián, ulaṡ dín ;

16 Aur kisí ko haikal men hoke bartan le jáne na diyá.

17 Aur unhen yih kahke samjháyá, Kyá yih nahín likhá hai, ki Merá ghar sab qaumon ke liye íbádatkhána kahláegá ?

lekin tum ne use choron ká gár banáyá hai.

18 Faqíhon aur Sardár Ká-hinon ne yih suná, aur fikr men the, ki use kisí tarah ján se máren; kyúnki us se ḡarte the, is liye ki sab log us kí talím se dang ho gae the.

19 Aur jab shám húi, wuh shahr se báhar gayá.

20 ¶ Aur subh ko, jab we udhar se guzre, to dekhá, ki wuh anjír ká daraḡht jar se súkh gayá.

21 Tab Patras ne yád karke us se kahá, Ai Rabbí, dekh, anjír ká yih daraḡht, jis par tú ne lanat kí thí, súkh gayá hai.

22 Yisú ne jawáb men unhen kahá, Kḡudá par íatiqáḡ rakho; ki,

23 Main tum se sach kahtá hún, Jo koí is pahár ko kahe, Uṡh, aur daryá men gir par, aur apne dil men shakk na láwe, balki yáqín láwe, ki yih báten, jo wuh kahtá hai, ho jáengí, to jo kuchh wuh kahe-gá, so hogá.

24 Is liye main tum se kahtá hún, ki Duá men jo kuchh tum mángte ho, yáqín láo, ki milegá, to tum páoge.

§ 113. BEPHAL ANJÍR KÁ DARAḡHT. HAIKAL KÁ SÁF KARNÁ. *Baitaniya aur Yarúsalam.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
21:12,13,		19:45-48	
18, 19	11:12-19	21:37,38	

12—19. Dekho Matí 21 : 12, 13, 18, 19.

§ 114. BEPHAL ANJÍR KE DARAḡHT KÁ SÚKH JÁNÁ. *Baitaniya aur Yarúsalam ke darmiyán.*

Matí.	Mark	Lúk.	Yúhan.
21:20-22	11:20,26		

20—26. Dekho Matí 21 : 20—22.

25 Aur jab ki tum duā ke liye khare hote ho, agar koi tumhara mukhalif ho, to use muaf karo, taki tumhara Bap bhi, jo asman par hai, tumhare qusuron ko muaf kare.

26 Aur agar tum muaf na karoge, to tumhara Bap, jo asman par hai, tumhare qusur bhi muaf na karega.

27 ¶ We phir Yarusalam men ae. Jab wuh haikal men phirta tha, Sardar Kahin aur Faqih aur buzurg us ke pas ae,

28 Aur us se kaha, ki Tu kis ihtiyar se yih kam karti hai, aur kis ne tujhe ihtiyar diya, ki yih kam kare?

29 Tab Yisu ne jawab men unhen kaha, ki Main bhi tum se ek sawal karti hun, tum

jawab do, to main tumhen bataunga, ki main kis ihtiyar se yih kam karti hun.

30 Yuhanna ka bapismasman se tha, ya insan se? mujhe jawab do.

31 Tab we apas men sochke kahne lage, ki Agar ham kahen, Asman se, to wuh kahega, Phir tum kyun us par iman nahin lae.

32 Aur agar ham kahen, Insan se, to logon se darte, is liye ki sab Yuhanna ko nabi barhaqq jante the.

33 Tab unhon ne Yisu se jawab men kaha, Ham nahin jante. Yisu ne jawab men unhen kaha, Main bhi tum se nahin kahti, ki main kis ke ihtiyar se yih kam karti hun.

25. *Dua ke liye khare hote ho.* Zahir hai ki Yahudi, jab dua mangte, kabhi khare hote, aur kabhi ghutne tekthe the. Khuda dil ke hal par nigah karti hai, aur jab yih durust ho, to badan ke harkat se bahut murad nahin; tau bhi beshakk wajib hai, ki badan ka hal aise waqt men tazim aur khaksari ke sath ho. —Dekho Zab. 95 : 6; 2 Tawa. 6 : 13; Dan. 6 : 10; Luk. 22 : 41;

Aamal 7 : 60; aur 9 : 40. *Muaf karo.*—Dekho Tafsir i Matii 6 : 12, 15.

§ 115. *MASIH KE IKHTIYAR KI BABAT IHTARAZ.* DO BETON KI TAMSIL. *Yarusalam.*

Matii. | Mark. | Luk. | Yuhan.
21:23-32 | 11:27-33, 20: 1-8 |

27—33. Dekho Matii 21 : 23—32.

XII BĀB.

1 **P**HIR wuh unheṇ tam-siṇ meṇ kahne lagá, ki Ek shaḥs ne angúr ká bág lagáyá, aur us kí cháron taraf gherá, aur khodke kolhú gárá, aur ek burj banáyá, aur use bágbanon ke supurd karke pardes gayá.

2 Phir mausim meṇ us ne ek naukar ko bágbanon pás bhejá, táki wuh bágbanon se angúr ká phal le.

3 Unhon ne use pakaṛke mára, aur khálí háth bhejá.

4 Us ne dobára ek aur naukar ko un pás bhejá; unhon ne use pathráo karke us ká sir phorá, aur behurmat karke pher bhejá.

5 Phir us ne ek aur ko bhejá; unhon ne use qatl kiyá; phir aur bahuteron ko; un meṇ se baẓon ko mára, aur baẓon ko már dálá.

6 Ab us ká ek hí beṭá thá, jo us ká piyára thá, ákhir ko us ne use bhí un pás yih kahke

bhejá, ki We mere beṭe se dabenge.

7 Lekin un bágbanon ne ápas meṇ kahá, Yih wáris hai, áo, hám use már dáleṇ, to mírás hamári hogí.

8 Aur unhon ne use pakrá, aur qatl karke angúr ke bág ke báhar phenk diyá.

9 Pas bág ká málik kyá karegá? wuh áwegá, aur un bágbanon ko halák karke, angúr ká bág auron ko degá.

10 Kyá tum ne yih nawishta nahin parhá, ki Wuh patthar jise miámáron ne nápasand kiyá, wuhí kone ká sirá huá :

11 Yih Kḥudáwand kí taraf se huá, aur hamári nazaron meṇ ájib hai?

12 Tab unhon ne cháhá, ki use pakaṛ leṇ; par logon se darte the, kyúñki we samajh gae the, ki us ne yih tamsíl un par kahí; aur we use chhor-ke chale gae.

13 ¶ Phir unhon ne baze

XII BĀB.

KḤULÁSA.

Tákistán kí tamsíl se Yahúdiyon ká hál záhir karná, 1—12. Phan-sáne ke liye Farisyon, aur Herodion ká sawál, aur Masih ká jawáb, 13—17. Qiýámat kí bábat Sadúqion ko qáil karná, 18—27. Shariat ke do bare hukm, 28—34. Masih i mauúð kí bábat Farisyon se ek mushkil sawál, 35—37. Farisyon kí talím, aur riyákárti se logon ko khabardár karná, 38—40. Ek muhtáj bewa kí do chhadám kí jazúlat, 41—44.

§ 116. BĀQÍ BĀQBĀNON KÍ TAMSÍL. *Yarúsalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
21:33-46 | 12: 1-12 | 20: 9-19

1—12. Dekho Matí 21: 33—46.

§ 118. FARÍSİYON KÁ GHÁTÍ SAWÁL. QAISAR KO MAHSÚL DENÁ. *Yarúsalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
22:15-22 | 12:13-17 | 20:20-26

13—17. Dekho Matí 22: 15—22.

§ 119. SADÚQİYON KÁ GHÁTÍ SAWÁL. QIÝÁMAT. *Yarúsalam.*

Farísion aur Herodíon ko us pás bhejá, ki use us kí báton se phande men dáleñ.

14 Aur jab we áe, to us se kahá, Ai Ustád; ham jánte haiñ, ki tú sachchá hai, aur tujh ko kisi kí parwá nahín, kyúñki tú logon kí tarafdári nahín kartá, balki Kḥudá kí ráh rástí se batátá hai; Qaisar ko jizya dená rawá hai, yá nahín?

15 Ham dewen yá na dewen? Us ne un ká makr samajhke unhen kahá, Tum mujhe kyún ázmáte ho? ek dínár mujh pás láo, ki main dekhún.

16 We láe; tab us ne un se púchhá, ki Yih kis kí súrat, aur kis ká sikka hai? Unhon ne kahá, Qaisar ká.

17 Yisú ne jawáb men unhen kahá, Jo chízen Qaisar kí haiñ, Qaisar ko, aur jo chízen Kḥudá kí haiñ, Kḥudá ko do. Tab we us se hairán hue.

18 ¶ Phir Sadúqí, jo qiyá-mat ká inkár karte haiñ, us pás áe, aur unhon ne us se sawál kiyá, ki,

19 Ai Ustád, hamáre liye Músá ne likhá hai, ki Agar kisi ká bhái mar jáe, aur us kí jorú rahe, aur farzand na ho, to us ká bhái us kí jorú ko lewe, táki apne bhái ke liye aulád paidá kare.

20 Ab sát bhái the; pahle ne jorú kí, aur beaulád mar gayá.

21 Tab दूसरे ne use liyá, aur mar gayá, us ká bhí koí farzand na rahá; aur usí tarah se tísre ne.

22 Yúnhíñ sáton ne use liyá, aur beaulád mar gae; sab ke píchhe wuh aurat bhí mar gaí.

23 Qiyámat men jab we uthenge, wuh un men se kis kí jorú hogí? kyúñki wuh sáton kí jorú húi thí.

24 Yisú ne jawáb men unhen kahá, ki Kyá tum is sabab se bhúl men nahín parre ho, ki tum na nawishton ko, na Kḥudá kí qudrat ko jánte ho?

25 Kyúñki jab murde uthenge, to we na byáh karenge, na byáhe jáenge, balki jaise firishte jo ásmán par haiñ, waise hongé.

26 Aur murdon ke uthne kí bábat kyá tum ne Músá kí kitáb men nahín parhá, ki Kḥudá ne jhári men se us se kyúnkar kahá, ki Main Abirahám ká Kḥudá, aur Izhák ká Kḥudá, aur Yaqúb ká Kḥudá hún?

27 Wuh murdon ká Kḥudá nahín, balki zindon ká Kḥudá hai; pas tum barí galatí karte ho.

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
22:23-33 | 12:18-27 | 20:27-40,

18—27. Dekho Matí 22 : 23—33.

25. *Jaise firishte, jo dsman par haiñ waise hongé.* Is áyat kí sáf nasihat yih hai, ki qiyámat ke bad shádi ká rishta na rahégá. Jo bi-

28 ¶ Tab Faqíhōṇ meṇ se ek ne un ká sawál o jawáb sunke samjhá, ki us ne unheṇ kḥúb jawáb diyá, pás ákar us se púchhá, ki Sab hukmōṇ meṇ auwal kaun hai ?

29 Yisú ne us se jawáb meṇ kahá, ki Sab hukmōṇ meṇ auwal yih hai, ki Ai Isráel sun ; Wuh Kḥudáwand, jo hamará Kḥudá hai, ek hí Kḥudáwand hai ;

30 Aur tú Kḥudáwand ko, jo terá Kḥudá hai, apne sáre dil se, aur apní sárí ján se, aur apní sárí aql se, aur apne sáre zor se piyár kar ; auwal hukm yihí hai.

31 Aur dúsrá jo us kí mánind hai, yih hai, ki Tú apne paṛosí ko apne barábar piyár

kar. In se bará aur koí hukm nahín hai.

32 Tab us Faqíh ne us se kahá, Kyá kḥúb ! Ai Ustád, tú ne sach kahá, kyúṇki Kḥudá ek hai ; us ke siwá aur koí nahín :

33 Aur us ko sáre dil se, aur sárí aql se, aur sárí ján se, aur sáre zor se piyár karná, aur apne paṛosí se apne barábar muhabbat rakhná, sab sokhtaní qurbáníōṇ aur zabíhōṇ se bihtar hai.

34 Jab Yisú ne dekhá, ki us ne dánái se jawáb diyá, to us se kahá, Tú Kḥudá kí bádsháhat se dúr nahín. Aur bád us ke kisí ne jurat na kí, ki us se sawál kare.

35 ¶ Phir Yisú haikal meṇ

hisht meṇ sukúnat kareṅge, wuh firishton ke muwafiq honge. Wahán na shádi hai, na aulád. Phir Qurán ká kalám, ki wahán húren, aur sab tarah kí jismání kḥushíán hongí, kis tarah sach thahregá.—Dekho tafsír i Matí meṇ is ká baván.—Matí 22 : 30.

§ 120. EK FAQÍH KÁ YISÚ SE SAWÁL. DO BARÉ HUKM. *Yarúsalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
22:34-40 | 12:28-34 |

28—34. Dekho Matí 22 : 34—40.

32—34. Is Faqíh ká yih jawáb Matí ke bayan meṇ nahín hai. *Tú Kḥudá kí bádsháhat se dúr nahín hai ;* yāne tú merá pairau hone se dúr nahín. Masíh ne us ke jawáb se daryáft kiyá hogá ki wuh samajhdár, aur betaassub, aur záhir par nahín, magar batin par apná

dil lagákar, usí ko asl haqíqat samajhtá hai. Jo shaḡhs aísá jántá, wuh Masíh kí rúhání, aur batiní bádsháhat ke nazdík pahunchá hai. Magar pahunch nahín chuká : sirf nazdík hai. *Aur bád is ke kisí ne jurat na kí, ki us se sawál kare ;* yāne Farisíōṇ, aur Sadúqíōṇ ne phansáne ke liye, yih jurat na kí ; magar us ke shágird nasíhat ke wáste beshakk púchhte rahe honge.

§ 121. MASÍH KIS TARAH DÁÚD KÁ BETÁ HAI. *Yarúsalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
22:41-46 | 12:35-37 | 20:41-44 |

35—37. Dekho Matí 22 : 41—46. Matí likhtá hai, ki us ne yih sawál Farisíōṇ se kiyá. Yih log Masíh i mauqúd ká intizár karte to the ; magar samajhte the ki wuh baṛí shán o shaukat se ákar, Dáúd ke taḡht par baiṡhegá ; aur yih na-

waz karte hūe kahne lagá, ki Faqíh kyúnkar kahte haiñ, ki Masih Dáúd ká betá hai.

36 Kyúnki Dáúd áp hí Rúh i Quds ke batáne se kah-tá hai, ki Kḥudáwand ne mere Kḥudáwand ko kahá Tú mere dahine háth baiṭh, jab tak main tere dushmanon ko tere pánw rakhne kí chaukí karún.

37 Dáúd to use Kḥudáwand kahtá hai, phir wuh us ká betá kyúnkar hai? Aur áwámm kḥushí se us kí sunte the.

38 ¶ Us ne apní tálím men unhen kahá, Faqíhon se hosh-yár raho, jo lambe jáme pahin-

hín mánte the ki wuh Dáúd ká betá hokar, Dáúd ká Kḥudáwand bhí ṭhahregá. Pas yih sawál un ke liye mushkil thá, balki wuh us ká jawáb bilkull na de sake. Aur kaun de saktá hai, magar wuhí, jo mántá hai, ki Masih Kḥudá ká Be-ṭá hai?

37. *Áwámm kḥushí se us kí sun-te the.* Jab Injíl kisí mulk men pahle pahunchtí hai, tab wabán ke Pandit, aur álim aksar suná nahín cháhte, kyúnki wuh apne hí dín se guzrán karte haiñ; aur agar yih játá rahe, to un ká sháyad dunyáwí nuqsán hogá. Is sabab se un ke dil taassub aur tarafdári se bhare haiñ, aur haqq ko daryáft nahín

ke sair karná, aur bázaron men salámon ko,

39 Aur ibádatkḥanon men sadr kursíon ko, aur ziyáfaton men únchí jagahon ko cháhte haiñ :

40 We bewon ke gharon ko nigalte haiñ, aur makr se namáz ko túl dete haiñ; unhen ziyáda sazá hogí.

41 ¶ Phir Yisú bait-ul-mál ke sámhne baiṭhkar dekh rahá thá, ki log bait-ul-mál men paise kis tarah dálte haiñ, aur bahut daulatmandon ne bahut kuchh dálá.

42 Aur ek garíb bewa ne áke do chhadám, yane adhelá us men dálá.

kar sakte. Aur baqí bare ádmí bhí jo hákim, aur daulatmand haiñ, wuh jismání lazzaton se farefta, aur dunyá kí fikron men garq hokar in báton ko pasand nahín karte; aur agar karen, to unhen apní ján bacháne ke liye in shaglon, aur aishon se fursat nahín hai. Isí tarah hotá áyá hai, ki yih kḥushkhabarí aksar áwámm ke wáste rahí hai, aur wuh beshtar ise kḥushí se sun-te haiñ. Lekin jab kuchh ársa guzrá; aur is ne jar pakrí, tab rafta rafta álim bhí us kí taraf muta-wajjih hote haiñ, aur us mulk men sab tarah ká ilm o hunar barḥne lagtá; jaisá ki Isái mulkon men áj kal húa, aur ho rahá hai.

§ 122. FAQÍHON AUR FARÍSÍON KÍ BURI CHÁL KÍ ITILÁ. *Yarúsalam*.....

§ 123. FAQÍHON AUR FARÍSÍON PAR AFSOS. *YARÚSALAM PAR WÁWAILÁ. Yarúsalam*.....

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
23: 1-12	12:38, 39	20:45, 46	
23:13-39	12: 40	20: 47	

38—40. *Faqíhon se hoshyár ra-* | *ho.* Yih Faqíh, yane Yahúdí álim

43 Tab us ne apne shágird-on ko buláke unhen kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki Is kangál bewa ne un sab se, jinhon ne bait-ul-mál men dálá, ziyáda dálá hai :

44 Kyúnki sabhon ne apne bahut mál men se kuchh dálá, par us ne apní garíbí se, jo kuchh ki us ká thá, apní sári púnjí dālí.

XIII BĀB.

1 **J**AB wuh haikal se báhar játá thá, us ke shá-

jo díní bátón men un ke ustád the, ap ko dindár zahir karte, magar haqíqat men aksar riyákár the. Apní dindári dikháne ke liye wuh lambe jáme pahinte, aur namáz ko túl dete the, aur apne martabe ke fakhr par logon se salám cháhte, aur ziyáfaton aur ibádat-khánon men sadr kursion par baihté the. Magar yih sab bátón logon ko thag-ne ke liye thin. Khásskar bewáon ke ghar nigál játe ; yane yih dikhákar ki ham dindár, aur amánat-dár hain, un ká mál apne qabze men kar lete, aur use urá dete the. Aise kám se Khudá nibáyat nafrat kartá hai. Bewáon aur yatímon se be-insáfi, aur un ke mál men dast-andázi karná bará gunáh hai, aur bár bár Khudá farmátá hai, ki aise zálimon ko barí sazá milegí.

§ 124. EK BEWA KÍ DO CHHADAM. *Yarúsalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
| 12:41-44 | 21: 1-4 |

41—44. In áyatón se nasíhat yih hai ki Khudá hamáre diye par nazar nahín kartá, magar denewále ke dil par us kí nigáh hai. Jo shakhs apní thori púnjí se, táqat ke bamújib detá; wuh us daulat-

girdón men se ek ne us se kahá, Ai Ustád, dekh, yih kis tarah ke patthar, aur kaisí imáratén hain !

2 Yisú ne jawáb men us se kahá, ki Tú in barí imáratón par nigáh kartá hai ? yaháú patthar par patthar na chhúte-gá, jo giráyá na jáegá.

3 Jab wuh Zaitún ke pahár par haikal ke sámhne baihtá thá, Patras, aur Yaqúb, aur Yúhanná, aur Andryás ne nirále men us se púchhá,

4 Ham se kah, ki yih kab

mand se, jo dikháne ke liye, yá be-parwái se phenktá, ziyáda detá hai. —Dekho 2 Karint. 8: 2—12.

XIII BĀB.

KHULÁSA.

Haikal kí barbádí kí peshgoí, 1, 2. Aur jo nishánáin is se peshtar hongí, 3—23. Aur jo nishán Masth ke áne ke waqt hongé, 24—31. Is hál men ki koi us waqt ko nahín jántá, cháhiye ki ham hoshyár aur bedár hon, 32—37.

§ 127. YISÚ KÁ HAIKAL SE NIKALKAR, US KÍ BARBÁDÍ, AUR APNE SHÁGIRDÓN KÍ ÁZMÁISHON KÍ PESHGOÍ KARNÁ. *Yarúsalam. Zaitún ke puhár par.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
24: 1-14 | 13: 1-13 | 21: 5-19 |

1—13. Dekho Matí 24: 1—14.

1. *Yih kis tarah ke patthar.* Yane jin se haikal aur Moriyá pahár ke pushte bane the. Yúsuf muarrikh likhtá hai, ki baze un men 50 fut lambe, aur 24 fut chau-re, aur 16 fut moté the.

3. *Zaitún ke pahár par haikal ke sámhne.* Yih pahár haikal ke

hogá, aur us waqt ká, jab yih sab kuchh púrā howegá, kyá nishán hai?

5 Yisú ne jawáb men unhen kahná shurú kiyá, Hosh-yár raho, ki tumhen koi fareb na de :

6 Ki bahutere merá nám leke áwenge aur kahenge, ki Main wuhí hún, aur bahuton ko gumráh karenge.

7 Aur jab tum laráían aur laráion kí afwáhen suno, mat ghabráiyo, kyúnki un chizon ká wáqi honá zarúr hai, lekin ákhir abhí nahín.

8 Kyúnki qaum qaum par, aur bádsháhat bádsháhat par charhegi, aur kitní jagahon men zalzale áwenge, aur kál parenge, aur fasád hongee; yih musibat ká shurú hai.

9 ¶ Par tum áp hosbyár raho; kyúnki we tumhen majlison ke hawále karenge, aur ibádatkhánon men tum már kháoge, aur hákimon aur bádsháhon ke áge mere wáste házir kiye jáoge, táki un par gawáhi ho.

10 Lekin zarúr hai, ki

púrab wáqa thá, aur wahán se hai-kal khúb nazar áti thi.

9. *Táki un par gawáhi ho, yá un ko gawáhi ho; yáne, gawáhi un ke sámhne ho.*

11. *Kahnewále tum nahín ho, balki Rúh-ul-Quds.* Yih sáf wáda hai, ki jawáb dene kí táqat unhen Khudá se milegi. Aur us ke bamújib ham dekhte hai ki un ke jawáb majlison aur hákimon ke sámhne, jo Aámál kí kitáb men

pahle sab qaumon ke áge Injil kí manádi ho,

11 Par jab tumhen le jáke hawále karen, áge se fikr na karo, ki ham kyá kahenge, aur na socho : balki jo kuchh us gharí tumhen batáyá jáwe, wuhí kahiyo; kyúnki kahnewále tum nahín ho, balki Rúh i Quds hai.

12 Bhái bhái ko aur báp bete ko qatl ke wáste pakráwegá; aur larke má báp ká sámhna karke unhen marwá dálenge.

13 Aur mere nám ke sabab se, sab tumháre dushman hongee; par jo koi ákhir tak sabr karegá, wuhí naját páwegá.

14 ¶ Jis waqt tum us kharáb karnewáli makrúh chiz ko, jis ká bayán Dániel nabí ne kiyá, us jagah men, jahán us ká khará honá rawá nahín, dekho, (jo parhtá hai, samajh le,) tab we jo Yahúdiya men hon, paháron par bhágen :

15 Aur wuh jo kothe par ho, ghar men na utre, aur

likhe hai, niháyat maqúl aur kamál dilerí ke sáth the.

12. Yih aksar wáqa húa, ki jab kisi khándán men se ek shakhs Masíh ká imándár ho gayá, tab us ke má báp, bhái bahin, yahán tak us se náráz aur mutanaffir hue, ki use már dala cháhte the; aur áj kal, jo is mulk men áisá na ho, to is sabab se, ki Ísáí hákim hone ke sabab wuh karne nahín páte.

§ 128. YARÚSALAM KO BARBÁD,

apne ghar se koí chíz nikálne ke liye na jáe :

16 Aur jo khet men hai, apní poshák uṭhāne ke liye píchhe na phire.

17 Aur un par jo un dinon men hámila hon, aur un par jo dúdh pilátíān hon, afsos hai !

18 Aur duá mángo, ki tum-hárá bhágná járe men na ho.

19 Kyúñki un dinon men aisí taklíf hogí, ki ibtidá e kḥilqat se, jise Kḥudá ne kḥalq kiyá, ab tak, na húi, aur na hogí.

20 Aur agar Kḥudáwand un dinon ko na ghaṭátá, to ek ádmí na bachtá ; par un barguzídon ke wáste, jin ko us ne chuná hai, un dinon ko ghaṭáyá.

21 Us waqt agar koí tumhen kahe, Dekho, Masíh yahán, yá dekho wahán hai, yaqín na láíyo :

22 Kyúñki jhúṭhe Masíh, aur jhúṭhe nabí záhir hongé ; aur nisháneṅ aur karámát dikhláenge, ki agar ho saktá, to barguzídon ko bhí gumráh karte.

23 Par tum kḥhabardár raho ; dekho, main ne tumhen sab kuchh pahle hí kah diyá hai.

24 ¶ Aur un dinon men, us taklíf ke bád, súraḥ andherá

hogá, aur chánd apní roshnī na degá ;

25 Aur ásmán se sitáre girenge, aur ásmán kí qúwaten hil jáengí.

26 Aur us waqt Ibn i Ádam ko bádalon par barí qudrat aur jalál ke sáth áte dekhenge.

27 Aur us waqt wuh apne firishton ko bhejega, aur apne barguzídon ko, zamín kí hadd se ásmán kí hadd tak, cháron taraf se, ikatṭhe karega.

28 Ab anjír ke darakḥt se tamsíl síkho ; Jab us kí narm dálí hotí aur patte nikalte hain, tum jánte ho, ki garmí nazdík hai :

29 Usí tarah, jab tum bhí dekho, ki yih ahwál hone lage, to jáno, ki wuh nazdík, balki darwáze par hai.

30 Main tum se sach kahtá hún, ki Is zamáne ke log guzar na jáenge, jab tak yih sab kuchh wáqí na howe.

31 Ásmán aur zamín ṭal jáenge, par merí báten na ṭalengí.

32 ¶ Magar us din, aur us gharí kí bábat, siwá Báp ke, na to firishte jo ásmán par hain, aur na Beṭá, koí nahín jántá hai.

33 Tum hoshyárí karo, jágte raho, aur duá mángo : kyúñki tum nahín jánte, ki waqt kab hai.

AUR YAHÚDÍ SALTANAT AUR AHD KO TAMÁM KARNE KE LIYE MASÍH KE ÁNE KÍ ALÁMATEN. *Zaitún ke pahār par.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
24:15-42 | 13:14-37 | 21:20-36 |

14—37. Dekho Matí 24 : 15—42.

34 Yih aisá hai, jaisá ek shaḡhs apná ghar chhoṛke pardes gayá, aur apne naukaron ko ikhtiyár dekar, har ek ko us ká kám diyá, aur darbán ko hukm kiyá, ki jágtá rahe.

35 Is liye tum jágte raho, kyúñki tum nahín jánte, ki ghar ká málik kab áwegá, shám ko, yá ádhí rát ko, yá murg ke bāṅg dete waqt, yá subh ko ;

34. Masíh apní kalísyá ko *khán-dán* se tashbíh detá hai. Wuh áp ghar ká málik hokar, kuchh der use chhoṛ játá, aur apne naukaron, yāne rasúlon ko mukhtárí bakhshtá hai, yih farmákar ki Tum hoshiyár aur amánatdár ho. Aur yih hukm jo us ke *kháss* rasúlon ke wáste hai, wuh áj tak sab *khádimán* i dín ke liye bhí hai. Ab bhí wuh goyá yihí kahtá hai, ki Jágte raho, kyúñki tum nahín jánte ho, ki kis waqt main áúngá.

37. *Sab se kahtá hún, ki jágte raho.* Yāne na sirf apne rasúlon, aur *khádimán* i dín se, balki apne

36 Tá aisá na ho, ki achá-nak áke wuh tum ko sote páwe.

37 Aur jo kuchh main tum se kahtá hún, sab se kahtá hún, Jágte raho.

XIV BĀB.

1 **D**O din ke bād fasah aur fatíri rotí kí íd thí, aur Sardár Káhin aur Faqíh tadbír kar rahe the, ki use

sab pairawon se wuh kahtá hai, ki Jágte raho. Yih hukm sabhon ke wáste hai, ki jo maut aur qiyámat ká intizár karte hain. Apne marne ká din ham nahín jánte. Sháyad Ibn i ádam áj kal hamáre liye áe. Agar ham apne gunáhon se tauba kiye hon, aur Masíh par hamará ímán ho, aur hamári guzrán pák ho, to ham bedár aur taiyár páe jáenge : aur nahín to nind ká sá hamará hál hai ; aur kisi waqt, jab ki ham nahín jánte, maut áegi, aur ham wahán dále jáenge jahán “roná aur dánt pisiná hogá.” *Khudá* na *khwásta*.

XIV BĀB.

KHULÁSA.

Sardár Káhinon, aur Faqíhon se Masíh par bandish, 1, 2. Ek aurat ká us ke sir par beshqímat ítr dháldá, 3—9. Use pakarwáne ke liye Yahúdáh ká bandobast, 10, 11. Masíh ká íd i Fasah kháná, aur záhir karná, ki us ke shágirdon men se ek use pakarwádegá, 12—21. Ashá i Rabbáni ko muqarrar karná, 22—26. Shágirdon ke chhoṛ bhágne, aur Patras ke inkár kí peshgoí, 27—31. Bág men us kí áziyat aur duá, 32—

42. *Us ká giriftár honá, aur shágirdon ká bhágná, 43—52. Majlis ke sámhne us ká pahunch-ná,—jhúthe gawáh,—us kí tahqíqát,—mulzim thaharná, aur rus-wái, 53—65. Patras ká inkár, aur phir tauba, 66—72.*

§ 131. HÁKIMON KÍ BÁHAM SALÁH. BAITANIYA MEN SHÁM KE WAQT KHÁNÁ. YAHÚDÁH ISKAR-YÚTÍ KÍ BEÍMÁNÍ. Yarusalam aur Baitaniya.

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
26: 1-16, 14: 1-11 | 22: 1-6 | 12: 2-8

1—11. Dekho Matí 26: 1—16.

1. *Aur fatíri rotí kí.* Is íd ká

kyúnkar makr se pakarke ján se máren.

2 Par unhon ne kahá, ki *Íd* ke din nahín, aisá na ho, ki awámm men fasád howe.

3 ¶ Aur jab wuh Baitaniyá men Shamaún korhí ke ghar kháne baiṭhá, ek aurat jaṭá-mási ká beshqímat khális itr marmar ke itrán men láí, aur dibiya ko torke, itr ko us ke sir par dhálá.

4 Tab baze apne dil men ázurda hoke kahne lage, *Ítr* kí yih kharábí kis liye húi?

5 Kyúnki yih itr tín sau dínár ko bik saktá, aur garíbon ko diyá játá. Aur we use malámat karne lage.

6 Tab Yisú ne kahá, Use chhor do; kyún use satáte ho? us ne mere sáth achchhá sulúk kiya hai.

7 Is wáste ki garíb gurbá hamesha tumháre sáth hain, aur jab tum cháho, un se neki

kháss nám Fasah thá, lekin wuh aksar *futúrí rotí* kí bhí *íd* kahlátí thí; is wáste ki us waqt khamíri rotí ká kuchh kharch na thá, magar sirf fatíri ká.

3. *Dibiya ko torke*. Sháyad is ká matlab sirf itná hai, ki us ne dibiya ke sir kí muhr torí. Yih gumán galib nahín hai, ki us ne dibiya ko tor dálá.

5. *Tín sau dínár*; yane qaríb assí rupae ke.

8. *Jo kuchh wuh kar sakí so kar chukí*. Us kí muhabbat aisí thí, ki wuh bare kharch se na darí, magar apne maqdúr bhar Khudáwand kí izzat kí: aur agarchi wuh aisá na samajhtí thí, tau bhí us ká yih kám goyá Masíh ke kafan ke liye húa.

kar sakte ho: par main hamesha tumháre sáth na húngá.

8 Jo kuchh wuh kar sakí, so kar chukí; us ne sabqat karke mere badan ko kafan ke liye muattar kiya.

9 Main tum se sach kahtá hún, ki Tamám dunyá men, jahán kahín yih Injíl manádi kí jáegí, yih bhí, jo is ne kiya hai, is kí yádgári ke liye, bayán kiya jáegá.

10 ¶ Tab Yahúdáh Iskari-yútí, jo un bárah men se thá, Sardár Káhinon pás gayá, táki use un ke háth pakarwá dewe.

11 We yih sunke khush hue, aur us ko rupae dene ká iqrár kiya; tab wuh fikr men lagá, ki kis tarah qábú páke use pakarwá de.

12 ¶ Aur *íd* i fatír ke pahle din, jab we fasah ke liye qurbáni karte the, us ke shágirdon ne use kahá, Tú kahán

Yih bát kahkar Khudáwand apní maut kí peshkhabarí detá hai. Masíh goyá kahtá hai, ki Yih Injíl kitábon men likhí jáegí, aur un men is kám ká bhí bayán hogá; aur use parhkar log jáenge ki is aurat ne mujh se kyá sulúk kiya hai. Wáh! kyá hí mashhúr yih kám húa hai, aur dunyá ke ákhir tak koí *Ísái* ise na bhúlegá.

§ 132. *ÍD I FASAH KÍ TAIYÁBÍ Butaniya aur Yarusalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
26:17-19 | 14:12-16 | 22: 7-13 |

12—16. Dekho Matí 26: 17—19.

12. *Jab wuh Fasah ke liye qurbáni karte the*. Asl zabán men,

cháhtá hai, ki ham jáen aur taiyári karen, ki tú fasah ká kháná kháwe?

13 Us ne apne shágirdon men se do ko bhejá, aur unhen kahá, Shahr men jáo; wahán ek shakhs pání ká ghará utháe húe tumhen milegá; us ke píchhe chale jáo.

14 Jab wuh kisi ghar men dákhil howe, tum us ghar ke malík se kaho, Ustád kahtá hai, ki wuh jagah, jahán main apne shágirdon ke sáth fasah kháun, kahán hai?

15 Wuh ek bará bálákhána farsh bichhá aur árasta tumhen dikháwegá; wahán hamáre liye taiyári karo.

16 Tab us ke shágird chale

jab wuh Fasah ko qurbán, yá zabh karte the, yane Fasah ke barre ko. Us barre kí bábat dekho,—Khr. 12: 3—10. Taiyári karen; yane barre ko zabh karke, bhúnen, aur jo chizen us ke sáth khái pí játi hain, unhen taiyár karen.

13. *Shahr men jáo. Yane Ya-*

gae, aur shahr men áke, jaisá us ne unhen kahá thá, waisá hí páyá, aur fasah taiyár kiyá.

17 Jab shám húi, wuh un bárahon ke sáth áyá.

18 Jab we baithke kháne lage, Yisú ne kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki Ek tum men se, jo mere sáth khátá hai, mujhe pakařwáegá.

19 Tab we gamgín hone lage, aur un men se ek us se kahne lagá, Kyá main hún? aur dúsrá bolá, Kyá main hún?

20 Us ne jawáb men kahá, Bárahon men se ek, jo mere sáth básan men háth dáltá hai, wuhí hai.

21 Ibn i Ádam to, jaisá us

rúsalam men. Us waqt wuh Bait-aniya gánw men, shahr se ek kos dúr thá. *Ek shakhs pání ká ghará utháe húe tumhen milegá. Yih májará jo honewálá thá, Masih ne be-shakk sírf apní gaibdání se jáná; aur us ne apne shágirdon ká imán barháne ke liye yih patá batáyá hogá.*

HISSA VIII.

CHAUTHÍ ID I FASAH. KHUDÁWAND KE DUKH, AUR ÁKHIR SABT I YAHÚDÍ TAK KE WÁQIÁT. ARSA: *Do din ká.*

§ 133. ID I FASAH KÁ KHÁNÁ. BARAH SHÁGIRDON MEN TAKRÁR. *Yarúsalam.*

Matí	Mark.	Lúk.	Yúhan.
		22: 14-18	
26: 20	14: 17	24-30	

17. Yih bayán Lúká kí kitáb men ziyáda túl ke sáth hai. Bād is ke, Yúhanná ke bamújib, us ne

apne shágirdon ke páon dhoe.—Dekhó §137.

§ 135. PAKARWÁNEWÁLE KÍ TARAF YISÚ KÁ ISHÁRA. YAHÚDÁH KÁ BAHAR JÁNÁ. *Yurúsalam.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
26: 21-25	14: 18-21	22: 21-23	13: 21-35
18—21. Dekho Matí 26: 21—25.			

ke haqq men likhá hai, játá hai; lekin afsos us shakhs par, jis ke háth se Ibn i Ádam pakarwáyá játá hai! us ke liye bihtar thá, ki wuh paidá na hotá.

22 ¶ Jab we kháte the, Yisú ne rotí utháí, aur shukr karke torí, aur unhen dekar kahá, Lo, kháo; yih merá badan hai.

23 Phir us ne piyála lekar, shukr kiyá, aur unhen diyá; aur un sabhon ne us se piyá.

24 Aur us ne kahá, ki Yih merá nae áhd ká lahu hai, jo bahuton ke liye baháyá játá hai.

25 Main tum se sach kahtá hún, ki Main angúr ká ras, jis din tak Kḥudá kí bádsháhat men use nayá na piún, phir na piúngá.

§ 137. AṢHÁ I RABBÁNÍ. *Yarúsalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
26:26-29 | 14:22-25 | 22:19,20 | .

22—25. Dekho Matí 26 : 26—29.

25. *Nayá.* Jab Sardár Káhin, quds-ul-aqdás se khushbú jalákar laut áta, tab is liye ki us kí nazr maqbúl húi, aur wuh mar nahín gaya, yih dastúr thá, ki wuh apne rafiqon ke sáth khushí ká kḥaná khátá, aur us kháne ke sáth naí wain píte the. Sháyad is dastúr se yahán ishára ho. Masíh jáhán ká kámil Sardár Káhin hokar, apná pák badan guzránne par thá, aur aisá karke us ne quds-ul-aqdás, yane bihisht men, Kḥudá ke huzúr jakar, goyá apní qurbáni kí khushbú jalá; aur yahán wuh goyá kahtá hai, ki Main, apná kám purá

26 ¶ Tab we ek zabúr gáke Zaitún ke pahār par gae.

27 Aur Yisú ne un se kahá, Tum sab áj kí rát mere haqq men thokar kháoge, is liye ki yih likhá hai, Main garariye ko márúngá, aur bheren paráganda ho jáengí.

28 Par main apne uthne ke bád tum se áge Galíl ko jáúngá.

29 Tab Patras ne us se kahá, Agarchi sab thokar kháwen, tau bhí main na kháúngá.

30 Yisú ne us se kahá, Main tujh se sach kahtá hún, ki áj hí kí rát, murg ke do bár báng dene ke áge, tú tín bár merá inkár karegá.

31 Tab us ne bár bár kahá, Agar tere sáth merá marná zarúr ho, tau bhí hargiz terá

karke, aur maqbúl hokar, tum rafiqon ke sáth apní bádsháhat kí ziyálat men yih rúhání wain piúngá.

26. Dekho §142.

§ 136. PATRAS KE THOKAR KHÁNE, AUR BÁRAHON KÍ PARESHÁNÍ KÍ PESHGOÍ. *Yarúsalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
26:31-35 | 14:27-31 | 22:31-38 | 13:36-38

27—31. Dekho Matí 26 : 31—35. Anájil ke khulása i bilijmál ke bamújib Yahúdáh Iskariyútí is se áge báhar já chuká thá, aur Masíh ne yih kalám gyárahon se kiyá.

§ 142. BÁG I GATSAMANÍ MEN NIHÁYAT DILGÍBÍ. *Zaitún ká pahār.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
26:36-46 | 14:32-42 | 22:40-46 |

inkár na karúngá. Aur un sabhon na bhí waisá hí kahá.

32 Phir we ek jagah men, jis ká nám Getsemane thá, áe, aur us ne apne shágirdon ko kahá, Jab tak main duá mángún, tum yahán baitho.

33 Aur Patras aur Yaqúb aur Yúhanná ko apne sáth liyá, aur wuh ghabráne aur bahut dīlgír hone lagá ;

34 Aur un se kahá, Merí ján ká gam maut ká sá hai ; tum yahán thahro, aur jágte raho.

35 Aur wuh thorá áge jákar zamín par girá, aur duá mángí, ki agar ho sake, to yih gharí mujh se tal jáe.

36 Aur kahá, Ai Abbá, ai Báp sab kuchh tujh se ho sáktá hai ; is piyále ko mujh se tal de ; lekin na wuh jo main cháhtá hún, balki jo tú cháhtá hai.

37 Phir wuh áyá, aur unhen sote páyá, aur Patras ko kahá, Ai Shamáún, tú sotá hai ? kyá tú ek gharí jág na saká ?

38 Jágte raho, aur duá mángo, ná aisá na ho, ki tum imtilhán men paro : rúh to mustajidd, par jism kamzor hai.

39 Wuh phir gayá, aur wuhí bát duá men mángí.

40 Aur phir áke unhen sote páyá, kyúñki un kí ánkhen nínd se bharí thín, aur we nahin jánte the, ki use kyá jawáb dewen.

41 Phir tísrí bár áke unhen kahá, ki Ab sote raho, aur árám karo ; bas, waqt á pahunchá ; dekho, Ibn i Ádam gunahgáron ke háthon men hawále kiyá játá hai.

42 Utho, ham chalen ; dekho, wuh jo mujhe pakarwátá hai, nazdík hai.

43 ¶ Wuh yih kahtá hí thá, ki filfaur un bárah men se ek Yahúdáh náme, aur us ke sáth Sardár Káhinon, aur Faqíhon, aur buzurgon kí taraf se ek barí bhír, talwáren aur láthíán leke, á pahunchí.

44 Aur pakarwánewále ne unhen yih patá diyá thá, ki jis ká main bosa lún, wuhí hai ; use tum pakarke hifázat se le jáo.

45 Wuh áke filfaur us pás gayá, aur kahá, Ai Rabbí, ai Rabbí, aur use chumá.

46 ¶ Aur unhon ne us par háth dálke use pakar liyá.

47 Ek ne un men se jo wahan házir the, talwár khainchkar Sardár Káhin ke naukar ko lagáí, aur us ká kán urá diyá.

48 Tab Yisú unhen kahne

32—42. Dekho Matí 26 : 36—42.
36. *Ai Abbá.* Yane, ai Báp.—Rúm. 8 : 15.

§ 143. Yisú kí GIRIFTÁRÍ AUR QÁID. *Zaitún ke pahár par.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
26:47-56	14:43-52	22:47-52	18:2-12

43—52. Dekho Matí 26 : 47—56.

lagá, Kyá tum talwáren aur láthián leke mujhe chor kí mánind pakarne ko áe ho?

49 Main to har roz tumhá-re pás haikal men waz kartá thá, aur tum ne mujhe nahín parkrá; lekin nawishton ká purá honá zarúr hai.

50 Tab we sab use chhorke bhág gae.

51 Magar ek jawán, jo sútí chádár apne badan par orhe thá, us ke pichhe ho liyá, aur jawánon ne use pakrá :

52 Par wuh sútí chádár un ke háthon men chhorkar nangá bhágá.

53 ¶ Tab we Yisú ko Sardár Káhin kane, jis pás sab

Sardár Káhin, aur buzurg, aur Faqih jamá húe the, le gae.

54 Aur Patras dúr se us ke pichhe Sardár Káhin ke dálán tak ho liyá, aur naukaron ke sáth baithkar ág tápne lagá.

55 Tab Sardár Káhinon aur sárí majlis ne Yisú par gawáhi dhúndhí, ki use ján se máren; par na páí.

56 Agarchi bahuton ne us par jhúthí gawáhi dí, par un kí gawáhián muwáfíq na thín.

57 Tab bazon ne uþhke us par yih jhúthí gawáhi dí, ki

58 Ham ne use kahte suná hai, ki main is haikal ko, jo háth se baní hai, dhá dúngá,

45. *Ai Rabbí, ai Rabbí*; goyá ki wuh us ke phir milne se bahut khush húa.

51. *Magar ek jawán*. Ham nahín jánte, ki yih kaun jawán thá, aur yih bhí záhir nahín, ki Markas ne yih zikr, jo aur Injilon men nahín hai, kýún kiyá. Baze gumán karte hai, ki yih Markas ap hí thá, aur us ne gawáhi dená cháhá, ki main ne khud apní ánkhon se dekhá. Aur agar yih na ho, to wuh

koí aur jawán hogá, jo bág ke nazdik rahtá thá. Gul sunkar, aur yih jánkar, ki sipáhi Masih ko pakarne ke liye áe hai, wuh jald mind se uþhá, aur apní chádár orhkar daurá, ki yih tamasha dekhe. Aur sháyad Markas ne is wáste yih likhá, táki us ke pakarne se yih málúm ho, ki sipáhiyon ko yih hukm thá ki Masih ke shágirdon ko bhí pakren; yane unhon ne use shágird samajhkar pakrá.

§ 144. QAIYÁFÁ KE HUZÚR Á-NÁ. PATRAS KÁ TÍN BÁR INKÁR. *Yarúsalam*.....

§ 145. YISÚ KÁ QAIYÁFÁ AUR SARDÁR-MAJLIS KE SÁMHNE HÁ-ZIR KIYÁ JÁNÁ. MASÍH HONE KÁ IQRÁR. US PAR FATWÁ, AUR US KÍ TAHQÍR. *Yarúsalam*.....

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
26:57,58	14:53,54		18:13-18
69-75	66-72	22:54-62	25-27
26:59-68	14:55-65	22:63-71	18:19-24

53—72. Dekho Matí 26: 57—75.

57. *Bazon ne uþhkar*. Matí likhtá hai, ki do the. In jhúthe

aur tīn din men ek dusrī ko, jo hāth se na bane, banāungā.

59 Tis par bhī un kī gawāhī muwāfiq na thī.

60 Tab Sardār Kāhin ne bīch men khare ho, Yisū se pūchhā, Kyā tū kuchh jawāb nahīn detā? ye tujh par kyā gawāhī dete hain?

61 Par wuh chup rahā, aur kuchh jawāb na diyā. Phir Sardār Kāhin ne us se pūchhā, aur kahā, Kyā tū Masih, us Mubārak kā Betā, hai?

62 Yisū ne us se kahā, Main wuhī hūn; aur tum Ibn i Adam ko Alqādir ke dahine hāth baithe, aur āsmān ke bādalon par āte dekhoge.

63 Tab Sardār Kāhin ne apne kapre phārke kahā, Ab hamen aur gawāh kyā darkār hain?

64 Tum ne yih kufr sunā; tum ko kyā maḷūm hotā hai? Un sabhon ne fatwā diyā, ki wuh qatl ke lāiq hai.

65 Tab kitne us par thūkne, aur us kā munh dhāmpne, aur use ghūnse mārne, aur

gawāhon kī bābat Baxtorf nāme, ek shakhs jo Ibrānī aur Kaldī ilm ke sabab bahut mashhūr hai, apnī Talmūdī lugut kī kitāb men Talmūd se yih qaul tarjuma kartā hai, jis se maḷūm hotā hai, ki Yahūdī āp is jhūṭhī gawāhī kā iqrār karte, aur aise jhūṭh ko wājib, aur durust aur qanūn ke mutabiq ṭhahrāte the; yane, “jo shariat ke bamūjib wājib-ul-qatl hain, un par bandish karnā chāhiye; magar is hāl men ki kisi ne but-parastī, yā gair-parastī logon ko sikhāī ho. Aur is

kahne lage, Nubūwat se khabar de: aur naukaron ne hāth se use thapeṛe māre.

66 ¶ Jab Patras niche dālān men thā, Sardār Kāhin kī laundion men se ek wahān āī;

67 Aur Patras ko āg tāpte dekhkar, us kī taraf nazar karke, kahne lagī, Tū bhī Yisū Nāsari ke sāth thā.

68 Us ne inkār kiyā, ki main nahīn jāntā, aur nahīn samajhtā, ki tū kyā kahtī hai. Aur bāhar sahn men gayā; aur murg ne bāng dī.

69 Phir ek laundī use dekhkar, un se jo wahān khare the, kahne lagī, Yih unhīn men se ek hai.

70 Us ne phir inkār kiyā. Aur thoṛī der pīchhe, phir unhon ne jo wahān khare the, Patras ko kahā, Sach tū unhīn men se hai, kyūnki tū Galilī, aur terī bolī waisī hī hai.

71 Par wuh lanat karne, aur qasam khāne lagā, ki main us shakhs ko, jis kā tum zikr karte ho, nahīn jāntā.

waqt aisā karne kā dastūr hai, ki bhitār ke kamre men battī jalākar gawāhon ko bāhar ke kamre men kharā karte hain, aisā ki wuh use dekhen, aur sunen, magar wuh unhen na dekh sake. Isī tarah unhon ne Satdā, yane Mariyam ke bete se kiyā. Unhon ne ādmion ko dūsre kamre men chhipākar kharā kiyā, ki us par gawāhī den; aur Fasah ke din, shām ke waqt, unhon ne use salīb par laṭkāyā.” (Hales Analysis Chronol. V. III. Safha, 209.)

72 Dúsrí bár murg ne bāng dí. Tab Patras ko wuhí bát, jo Yisú ne us se kahí thí, yád áí, ki Peshtar us se, ki murg do bár bāng de, tú tīn bár merá inkár karegá. Tab wuh phútke rone lagá.

XV BĀB.

1 **J**ON subh hūí, Sardár Káhin ne buzurgoṇ aur Faqíhoṇ aur sárí majlis ke sáth mashwarat karke, Yisú ko bāndhá, aur use le jákar Pilátús ke hawále kiyá.

2 Pilátús ne us se púchhá, Kyá tú Yahúdíon ká Bádsháh hai? Us ne jawáb meṇ us se kahá, Tú sach kahtá hai.

3 Aur Sardár Káhinon ne

us par bahut sí faryádeṇ kíṇ : par us ne kuchh jawáb na diyá.

4 Tab Pilátús ne us se phir púchhá, Kyúṇ tú kuchh jawáb nahíṇ detá? dekh, we terí mukhálifat meṇ kyá kyá gawáhiáṇ dete haiṇ.

5 Tau bhí Yisú ne kuchh jawáb na diyá, yaháṇ tak ki Pilátús ne taajjub kiyá.

6 Aur wuh us íd meṇ ek qaidí ko, jise we cháhte the, un kí khátir chhoṛ detá thá.

7 Aur ek shakhs Barabbás nám, un fasádíon ke sáth, kí jinhon ne fasád meṇ khún kiyá thá, qaid thá.

8 Tab bhír chilláke us se arz karne lagí, kí jaisá terá

XV BAB.

ḲHULÁSA.

Masáh ko Pilátús ke sámhne házir karná, aur us par nálish, 1—5. Awám ki darkhwást ke bamújib Barabbás ká chhoṛá jáná, aur Masáh ká un ke hawále kiyá jáná, 6—15. Us par siyásat, aur bad us ke salib dene ko le jáná, 16—23. Do choroṇ ke darmiyán us kí maslúbt, 24—28. Logoṇ kí tana-zaní, 29—32. Ap-ne Báp ko pukárkar, ján dená, 33—37. Haikal ke parde ká phat jáná, 38. Súbadár ká iq-rár, 39—41. Yúsuf Arimatíyá ká us kí lásh mángná, aur le-jákar gýrná, 42—47.

§ 146. SARDÁB-MAJLIS KÁ MASÍH KO PILÁTÚS KE SÁMHNE LE JÁNÁ. *Yarúsalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
27: 1, 2 | 15: 1-5 | 23: 1-5 | 18: 28-38

1-5. Dekho Matí 27: 1, 2, 11-14.

2. *Tú sach kahtá hai.* Aur Yúhanná ke bayán se malúm hotá hai kí us ne aur bhí kuchh kabá, kí jis se Pilátús kuchh dar gayá.—Yúhan. 18: 34—38.

3. *Bahut sí faryádeṇ kíṇ.* Lúká ke bayán se malúm hotá hai kí unhon ne kyá faryád kí, yāne yih kí wuh logon ko hangáma karne ke liye ubhártá hai.—Lúká 23: 5.

§ 148. MASÍH KÍ RIHÁÍ PAR PILÁTÚS KÁ IRÁDA. BARABBÁS KÍ RIHÁÍ KE LIYE YAHÚDÍON KÍ DARKHWÁST. *Yarúsalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
27: 15-26 | 15: 6-15 | 23: 13-25 | 18: 39, 40

6—15. Dekho Matí 27: 15—26.

§ 149. PILÁTÚS KÁ QATL KE LIYE YISÚ KO SOMP DENÁ. US KE KORE KHÁNE, AUR TAHQÍR KÍ SHIDDAT. *Yarúsalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
27: 26-30 | 15: 15-19 | | 19: 1-3

dastúr hai, waisá hí hamáre wáste kar.

9 Pilátus ne unhen jawáb diyá, Kyá tum cháhte ho, ki main tumháre liye Yahúdíon ke Bádsháh ko chhoṛ dún?

10 Kyúinki wuh jántá thá, ki Sardár Káhinon ne hasad se us ko hawále kiya thá.

11 Par Sardár Káhinon ne bhíṛ ko ubhárá, ki wuh un ke liye Barabbás ko chhoṛ de.

12 Tab Pilátus ne phir un se kahá, Ab tum kyá cháhte ho? main us ko, jise tum Yahúdíon ká Bádsháh kahte ho, kyá karún?

13 We phir chilláe, ki Use salib de.

14 Pilátus ne phir un se kahá, Kyún, is ne kyá burái kí hai? Tab we aur bhí ziyáda chilláe, ki Use salib de.

15 ¶ Tab Pilátus ne, bhíṛ kí razámándí cháhkar, un ke

liye Barabbás ko chhoṛ diyá, aur Yisú ko koṛe márke hawá-le kiya, ki salib par khainchá jáe.

16 Aur sipáhi us ko us dálán men, jahán hákim ká mahkama thá, le gae, aur sáre risále ko ikatthá kiya.

17 Unhon ne use argawání kapṛe pahináe, aur kánton ká táj sajke us ke sir par rakhá.

18 Aur use salám karne lage, ki Ai Yahúdíon ke Bádsháh, Salám!

19 Aur we us ke sir par narkaṭ se máрте the, aur us par thúkte, aur ghuṭne ṭeكke use sijda karte the.

20 Aur jab us se haṁsí kar chuke, to us ke badan se argawání kapṛe utáre, aur us ká kapṛá use pahináke, salib dene ko le chale.

21 Aur ek shaḁhs Qúríní Shamaún nám, jo Sikandar

15—19. Dekho Matí 27 : 26—30.

16. *Koṛe márkar.* Koṛe márne men Rómíon ká yih dastúr thá, ki jise máрте, pahle us ke háthon ko kisi khambe ke ás pás bándhkar píṭh khol dete : aur koṛá yih thá ki ek daste men chamṛe ki kaí laṛen lagi húin, aur un ke síron par haddíán yá lohe ke ṭuṛe bandhe the, ki jis kí már se píṭh ziyáda figár ho játí thí; aur aise koṛe ko *bichchhú* kahete the. Isí tarah Zabúr ká yih qaul púra húa, ki “Jotnewálon ne merí píṭh par hal jotá; unhon ne apní righárián lambí kí.”—Zab 129 : 3. Lekin shukr Kṁhudá ká ki “us ke kofta hone se ham change ho játe hai.”—Yas. 53 : 5; 1 Pat. 2 : 24. Shariát ke bamújib Yahúdíon

ko yih hukm thá, ki kisi mujrim ko chális koṛe se ziyáda na máren; magar Rúmi is men apní samajh ke muwáfiq karte the.

§ 152. SALIB DENE KE LIYE YISÚ KO LE JÁNÁ. *Yarúsalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
27:31-34 | 15:20-23 | 23:26-33 | 9:16,17

20—23. Dekho Matí 27 : 31—34.

20. *Salib dene ko le chale.* Mulzim ṭhahráne, aur qatl karne ke darmiyán Yahúdíon kí shariát ke bamújib tén din kí, aur Rómíon ke qánún ke bamújib das din kí muhlat ká hukm thá; magar is muqaddame men bilkul muhlat na húí.

21. *Sikandar aur Búfus ká báp.*

aur Rúfus ká báp thá, dihát se áte húc, udhar se guzrá ; unhon ne use begár pakrá, ki us kí salíb uṭhá le chale.

22 Aur we use maqám i Galgatá meṇ, jis ká tarjuma Khoprí kí jagah hai, láe.

23 Aur mai meṇ murr

miláke use píne ko diyá, par us ne na piyá.

24 Aur unhon ne use salíb par khainchke us ke kapre bānte, aur un par qurā ḍálá, ki har ek shaḵhs kyá kyá le.

25 Aur tísrá ghanṭá thá, jab unhon ne us ko salíb dí.

Sirf Markas in donon ká zikr kartá hai. Aglab ki Markas ne yih kitáb Róm shahr meṇ likhi. Aur Pulús ke Ḳhatt meṇ (Róm. 16 : 13,) ek shaḵhs Rúfus ká nám likhá hai, jo *barguzída* kahlátá ; aur jis kí má ko Pulús apní bhí má kahtá hai. Aglab ki yih wuhí Rúfus hai Aur Markas is ká nám is wáste letá hai ki wuh usí shahr meṇ aur sháyad usí ke sáth thá. Ek Sikanḍar ká bhí nám Aamál 19 : 33 meṇ aur sháyad ek aur ká 1 Timtáús 1 : 20 meṇ mundarij hai. Gumán paidá hotá hai, ki yih Shamáun, jo begár meṇ Masíh kí salíb le chalá, Masíh ká hál dekhkar, aur us se fazal pákar, imándár ho gayá ; aur us ke larke bhí Ísáí hokar, ek un meṇ se shahr i Róm meṇ jákar rahá, jise Pulús salám bhejtá hai. Aur Markas goyá likhtá hai, ki jis ne yih kám Masíh ke wáste kiyá, us ke larke Ísáíon meṇ mashhúr hai, aur ek yahán mere pás házir hai, ki jis ne yih hál apne báp se suná.

§ 153. TAsLÍB. *Yarúsalam.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
27:35-38	15:24-28	23:33,34	19:18-24

24—28. Dekho Matí 27 : 35—38.

25. *Aur tísrá ghanṭá thá ;* yane nau baje din ke. Yúhanná ke bayán meṇ (19 : 14,) yih likhá hai, ki jab Pilátús Yisú ko báhar chabútare par le áyá, wuh chhathe ghanṭe ke qarib thá. Yih to ek ikhtiláf hai, ki jis par munkiron ne bahut

iaṭtiráz kiye hai. Agar un ke raftá karne meṇ purí tasallí na mile, tau bhí in báton par gaur karná cháhiye, yane, (1.) Yahúdí log din aur rát donon ko chár chár hisson meṇ taqsim karte the, aur har hissa tén ghanṭe ká muqarrar thá.—Dekho Tafsir i Matí 14 : 25. Pahlá hissa chha baje se shurú hokar, nau baje tak rahtá, aur isí tarah dúsrá hissa nau baje se bárah baje tak, wagaira. Pas tisre ghanṭe se, ki Markas ke bamújib Masíh kí taslīb húi, nau baje murád hai, aur chha ghanṭe se murád bárah baje. (2.) Markas sáf likhtá hai, ki tísrá ghanṭá thá ; aur Yúhanná *qaríb* ká lafz likhtá hai ; yane áin waqt nahín batátá. (3.) Ádad ke likhne meṇ saho karná bahut ásán hai, aur agar kitáb i Yúhanná kí naqlon meṇ yih bhúl húi ho, to kuchh ájab nahín ; chunánchi puráni kitábon kí naqlon meṇ bahut aisá húa hai ; balki kaun kitáb maujúd hai, ki jis kí naqlon meṇ aisi galatíyan na húi hon. Aur yih kahná kí hamárá kitáb meṇ bilkull galatí nahín, mahz nádání hai. Yih saho karná is hál meṇ aur bhí ásán thá, ki Yúnání zabán meṇ likhnewále ádad ká nám nahín likhte the, magar un ke qáide ke bamújib harf likhe játe. Chunnánchi Injil kí naqlon, aur sab Yúnání kitábon meṇ yihí dastúr hai, ki tén ke wáste jo harf likhte haiṇ wuh 7 hai, aur chha ke wáste 6 ; aur in kí tabdíl bahut sahl hai. Aur agar ek puráni naql meṇ aisi bhúl húi ho, to bahuton meṇ us ká riwáj páná ásán thá. Haqiqat meṇ ek

26 Aur us par nālīsh kā yih mazmūn likhā thā, ki YIH YAHUDYON KĀ BĀDSHĀH HAI.

27 Aur unhoṇ ne us ke sāth do choroṇ ko, ek ko dahine hāth, aur dūse ko bāen, salīb par khainchā.

purānī kitāb, Chronicon of Paschal men yihī bhūl likhī hai, ki Otho shāhanshāh 6 mahine takht nashin rahā, hālānki mashhūr hai, ki sirf 3 mahine rahā. (4.) Agarchi Yūhannā ki naqlon men is jagah par (19: 14) aksar chha likhā hai, magar sabhoṇ men nahīn. Ek naql men, jo Cambridge kī kahlātī, 3 kā aḍad likhā hai. Phir Nonnus jo pānchwīn sadi men jītā thā, kahtā hai ki us men *ten* kā lafz durust hai, (Wetstein.) Aur Iskandryā ke Patras kā, jab īd i Fasah kī bābat likhtā thā, yih qaul hai ki “Wuh” (yaṇe Masih kī taslīb “īd i Fasah kī tayārī men thī, aur tīsre ghanṭe ke qarīb, jaisā ki Kalām i Ilāhī kī afzal jildon men likhā hai, aur yihī bāt Yūhannā kī likhī hūī hai; chunānchī us aslī kitāb men hai, jo Afsus kī kalisyā men mahfūz rahī hai.”—(Mill.) Phir bāze mufassarīn is aḍad kī tabdīl ko nahīn mānte, aur is ikhtilāf ko yūn rafa karte hain, ki Yūhannā ghanṭon kā hisāb, Rūmīon ke taur se likhtā hai, jo ki Angrezī hisāb ke muwāfiq thā. Pas Yūhannā ke bamūjib Yisū Pilātūs ke sāmhnē chha baje sawere hāzir kiya gayā, aur nau baje, yaṇe Markas ke bamūjib jo Yahūdī hisāb rakhtā hai, tīsre ghanṭe maslūb hūā. Yih bhī aql se baīd nahīn. Chunānchī āj kal is mulk men bāze Hindostānī taur, aur bāze Angrezī taur se ghanṭon kā hisāb karte hain. Aur jis tarah Angrez yabān hain, usī tarah Rūmī un dinon men wahān the. Phir aur bhī bāze kahte hain, ki Yūhan-

28 Tab wuh nawishta, ki Wuh badkāron men ginā gayā, purā hūā.

29 Aur we jo udhar se jāte the, sir hilāte the, aur yih kahke use malāmat karte the, ki Wāh, tū jo haikal ko dhātā, aur tīn din men banātā thā,

nā is jagah, din ke hisāb se murād nahīn rakhtā, magar Fasah kī tayārī se. Yahūdī log chhaṭhe ghanṭe, yaṇe bārah baje ke qarīb, apnī tayārī shurū karte the. Pas arsa bahut kam rahā, aur jo karnā thā, munāsib hūā, ki jald karen. Is Tafsīr ke bamūjib Yūhannā kā yih bayān 14wīn āyat kā, darmiyān men atā hai, ki is se jaldī karne kā sabab zāhir hai. Yūhannā kā yih matlab hai ki yih tayārī kā din thā, aur us ke shurū hone men sirf chha ghanṭe bāqī rahe the. Yih tīnon tarah ke bayān maqūl, aur iṭtibār ke lāīq hain, parhnewālā in men se, jise chāhe pasand kar saktā hai. Natīja yih nikaltā hai, ki Markas aur Yūhannā ke bayānon men kuchh zarūrī ikhtilāf nahīn hai, aur hājat nahīn ki koi ab kuchh shakk bāqī rakhe.

28. *Badkāron men ginā gayā.* Yih nawishta Yasāiyāh Nabī kī kitāb kī 53 : 12 āyat men likhā hai. Us kā matlab yih hai, ki Wuh jo masūm aur begunāh thā, ādmīon ne us se gunahgaron aur sharīron kā sā sulūk kiya. Isī tarah wuh rāstbāz nārāston ke badle apnī jān dekar gunahgaron kā kufāra hūā.

§ 154. YISŪ KĪ MASLŪBĪ KĪ HĀLAT MEN YAHUDYON KĪ TANAZANĪ. APNĪ MĀ KO YŪHANNĀ KE SUPURD KARNĀ. *Yarūsalam.*

Matī.	Mark.	Lūk.	Yūhan.
27:39-44	15:29-32	23:35-37	39:43
29—32.	Dekho Matī 27 : 39—44.	19:25-27	

30 Apne taīn bachá, aur salīb par se utar á.

31 Isí tarah Sardár Ká-hinon ne bhí ápas men Faqíh-on ke sáth thātthe karte húa kahá, Us ne auron ko bacháyá; apne taīn bacháne nahín saktá.

32 Baní Isráel ká Bád-sháh, Masíh, ab salīb par se utar áwe, ki ham dekhen aur imán láwen. Aur we jo us ke sáth salīb par khainche gae, use malámat karte the.

33 Aur jab chhathá ghanṭá purá húa, us sári zamin par andherá chhá gayá, aur nawen ghanṭe tak rahá.

34 Aur nawen ghanṭe, Yisú barí áwáz se chilláke bolá, Elí, Elí, lamá sabaqtaní, jis ká tarjuma yih hai; Ai mere Kḥudá, mere Kḥudá, tú ne mujhe kyún chhorá?

35 Baze un men, jo wahán

32. *Aur we jo us ke sáth salīb par khainche gae use malámat karte the.* Sháyad kuchh der tak donon ne aisá kiyá; magar ek pichhe tauba karke Masíh ko pukará, aur us se rahm páyá.—Lúk. 23 : 40—43.

§ 155. TÁRÍKÍ. SALÍBÍ MAUTÍ. *Yarúsalam.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
27:45-50	15:33-37	23:44-46	19:28-30

33—37. Dekho Matí 27 : 45—50.

37. *Ján dí.* Masíh nawen ghanṭe, yane tīn baje ke waqt múá, á.

33. Yih namáz, aur haikal men hadya guzránne ká waqt thá; aur chúnki yih Íd i Fasah ká din thá, isí waqt Fasah ká barra chapháthe the. Yih Fasah ká barra Masíh kí

khare the, yih sunke bole, Dekho, wuh Iliyás ko bulátá hai.

36 Aur ek ne daurke isfanj ko sirke se tar karke aur ek narkat par rakhke use chusáyá aur kahá, Bhalá, ham dekhen to, ki Iliyás use utárne áwe.

37 Tab Yisú ne barí áwáz se chillákar ján dí.

38 Aur haikal ká parda úpar se niche tak phat gayá.

39 ¶ Aur us subadár ne, jo us ke sámhne khará thá, use yún chilláthe aur ján dete dekhke, kahá, ki Yih shakhs sach much Kḥudá ká Beṭá thá.

40 Wahán kaí auraten dúr se dekh rahín thín; un men Mariyam Magdalíni, aur Mariyam, chhote Yaqúb aur Yúses kí má, aur Salome thín.

41 Unhon ne jab wuh Galíl

álámat, aur nishán Músá ke waqt se thá; aur isí liház se Masíh Kḥudá ká Barra kahlátá, jo jahán ke gunáh le játá hai. Pas isí waqt ján dene ká bará mauqa thá, aur us se ek bará mazinún tamám húa, ki wuh naql, apne ain waqt par asl se badal gai; aur jab wuh pukará, ki “Púra húa,” us ká ek matlab yih thá, ki yih sára dastúr ab khatm húa.

§ 156. HAIKAL KE PARDE KÁ PHATNÁ, AUR GABRON KÁ KHUL JÁNÁ. SUBADÁR KÁ QIYÁS. ÁUBATEN SALÍB KE PÁS. *Yarúsalam.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
		23: 45	
27:51-56	15:38-41	47-49	

38—41. Dekho Matí 27 : 51—56.

men thá, us kí pairaui aur khidmat bhí, kí thí; phir aur bhí bahut sí auraten thín, jo us ke sáth Yarusalam men áí thín.

42 ¶ Aur shám ko, kí taiyári ká waqt thá, jo sabt se pahle hotá,

43 Yúsuf Arimatíyá, jo námwar mushír aur wuh khud Khudá kí bádsháhat ká mun-tazir thá, áyá, aur dilerí se

Pilátús pás jáke, Yisú kí lách mángí.

44 Aur Pilátús ne taajjub kiyá, kí wuh aísá jald mar gayá, aur súbadár ko buláke us se púchhá, kyá der húi, kí wuh mar gayá?

45 Aur jab súbadár se aísá malúm kiyá thá, to lách Yúsuf ko dilá dí.

46 Aur us ne mihin kaprá mol liyá thá, aur use utárke

39. *Súbadár.* Asl zabán men is lafz se murád yih hai, kí wuh *sau piyádon ká afsar* thá.

§ 157. SALÍB PAR SE UTÁRÁ JÁ-NÁ. DAFN. *Yarusalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
27:57-61 | 15:42-47 | 23:50-56 | 19:31-42

42—47. Dekho Matí 27 : 57—61.

42. *Taiyári ká waqt thá.* Is ke bad ká din sabt thá, aur isí din, yane jumá ko, tin baje ke waqt se, Yahúdí log us ke wáste *taiyári*, yane khurák wagaira kí karne lagte the.

43. *Yúsuf Arimatíyá, wg.* Yih shakhs Khudá kí bádsháhat ká mun-tazir thá; jis se murád yih hai kí wuh samajhtá thá kí Yisú wuhí ánewalá Masih hai, jis kí bádsháhat qáim hone ká intizár Yahúdí sab kar rahe hain. Yúhanná likhtá hai kí “Wuh Yisú ká shágird thá, lekin Yahúdíon ke dar se poshída men,” 19 : 38. Ús ne apne dil men kahá hogá, kí main ab zahir men us kí pairawí nahin kar saktá hún, lekin jab wuh apne takht par baithegá, tab main us ke sáth ho lúngá; tau bhí zahir hai, kí us kí muhabbat haqíqí thí; aur jab yih zarúrat ká waqt pahunchá, tab Khudá ne use táqat dí, kí yih kám dilerí ke sáth Masih ke wáste kare. Yahán kahne ká mauqa hai, kí is

mulk men bhí bahutere is Yúsuf kí tarah Masih kí taraf mutawajjih hain, magar logon ke dar ke sabab apná imán chhipáe rakhte hain. Aise logon ko sochná chahiye kí jis tarah Yúsuf ne fazl páyá, sháyad un ko yih mauqa na milegá. Másih ne kahá hai, kí “Jo mujh se sharmátá hai, main bhí us se apne báp, aur sab pák frishton ke sámhne sharmáúngá.” Pas lázim hai, kí har ek jo Másih ká hai, wuh use zahir hokar qabúl kare, aur apní roshní “nándh ke tale” na chhipáe.

Dilerí se Pilátús pás jáke. Khudá ne is shakhs ko isí kám ke wáste taiyár kiyá thá. Shágird sab bhág gae the, aur na bháge hote, tau bhí Pilátús un kí kab suntá? Agar Yúsuf us waqt na áyá hotá, to Masih kí lách badkaron ke sáth gári játi; kyúnki Yahúdíon ká yih qánún thá, kí kisi kí lách sabt ke din salíb par na rahe. Albatta aise hál men apní shágirdí zahir karná barí himmat kí bát thí, aur is men Yúsuf kí muhabbat us kí dahshat par galib áí.

44. *Kí wuh aísá jald mar gayá.* Yúsuf ke lách mángne se Pilátús ko khabar húi kí Yisú mar chuká hai, aur us ne is wáste taajjub kiyá, kí aísá jald marná maslúbon ká dastúr na thá; magar do tin din tak, aur kabhí kabhí ziyáda salíb par jíte rahte the.

us kapre se kafnáyá, aur ek qabr men, jo chatán ke bích khodí gai thí, use rakhá, aur us qabr ke darwáze par ek patthar dhalká diyá.

47 Mariyam Magdalíní, aur Yúses kí má Mariyam, us jagah ko, jahán wuh rakhá gayá, dekh rahí thín.

XVI BĀB.

1 **J**AB sabt ká din guzar gayá, Mariyam Magda-

47. In dindár auraton kí muhabbat har hál men zâhir hai. Jab Masîh munádí ke wáste phirtá, tab wuh us kí khidmat kartí thín; aur jab salib par laṭká rahá, aur us ke shágird bhág gae the; tab yih nazdik pahunchkar ro rahí thín; aur jab wuh qabr men rakhá gayá, tab bhí yih házir hún. Khudá kare ki is Hindostán kí auraton isi tarah dindári men mardon se sabqat le jâen.

líní aur Yaqúb kí má Mariyam, aur Salome ne khushbú chizen mol lín, táki wahán jáke us par malen.

2 Aur hafte ke pahle din bahut sawere sūraj nikalte hūe qabr par áín.

3 Aur ápas men kahne lagi, ki Hamáre liye is patthar ko qabr ke darwáze par se kaun dhalkáegá.

4 Jab unhon ne nigáh kí, to us patthar ko dhalkáyá húa

XVI BAB.

KHULÁSA.

Mariyam wagaira ko, firishton ká Masîh ke jí uṭhne kí khabar dená, 1—8. Mariyam Magdalíní par Masîh ká zâhir honá, 9—11. Phir do shágirdon par, ki jo diḥát ko játe the, 12, 13. Aur gyarahon par, jinhen us ne hukm kiya ki Injíl ká waz karen, 14—18. Masîh ká urāj, aur Injíl ká sunáyá jáná, 19, 20.

HISSA IX.

KHUDÁWAND KÁ JÍ UṬHNÁ, AUR BĀB ÉĀB ÁP KO ZĀHIE KARNÁ,
AUR ṼRÚJ. ÁRSA : *Chálke din ká.*

§ 159. JÍ UṬHNE KÍ SUBH. *Yarúsalam.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
28: 2-4	16: 1		

1. Dekho Matí 28: 1—4; jahán yih bayán ziyáda túl ke sáth hai.

§ 160. AURATON KÁ QABE KÍ TARAF JANÁ. MARIYAM MAGDALÍNÍ KÁ LAUTNÁ. *Yarúsalam.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
28: 1.	16: 2-4	24: 1-3	20: 1, 2

2. *Hafte ke pahle din.* Yane

itwár, jis men Masîh jí uṭhá, aur jo Khudáwand ká din kahlátá hai. Jis tarah dunyá ke shurú men Khudá ne chha din men paidáish ká kám tamám karke áram kiya, ki is wáste wuh *sabt*, yane áram ká din kahláyá, aur muqaddas ṭhahráyá gayá; usí tarah Masîh ne pahle din jí uṭhkar naját ke kám se, ki

dekhá, aur wuh bahut bhári thá.

5 Qabr men jákar, unhon ne ek jawán ko sufed poshák pahine dahiní taraf baiṭhe húe dekhá, aur hairán hún.

6 Us ne unhen kahá, Mat ghabráo: Tum Yisú Násarí ko, jo salíb par khaínchá gayá, dhúndhtíān ho; wuh jī uṭhá hai; wuh yahán nahín; dekho yih jagah, jis men unhon ne use rakhá thá.

7 Ab tum jáo, aur us ke shágirdon ko aur Patras ko kaho, ki wuh tum se áge Galíl ko játá hai, aur jaisá us

jis men jahan goyá nae sir se paidá húa, áram kiya. Pas wájib thá, ki is naí paidáish kí yádgári men ek aur din muqarrar ho. *Súraj níkalte hús.*—Dekho Tafsír i Matí 28: 1. Matí likhtá hai ki jab *pau phatne lagí*, wuh gaín; yane sháyad us waqt wuh rawána hún, aur jab qabr par pahunchín, tab súraj níkalta, yá níkalne par thá.

§ 161. QABE MEN FIRISHTON KÁ DIKHÁÍ DENÁ. *Yarúsalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
28: 5-7 | 16: 5-7 | 24: 4-8 |

5—7. Dekho Matí 28: 5—7.

5. *Qabr men jákar.* Yih qabr wahán ke dastúr ke bamújib pahár ke pahlú men kamre-numá khudí húi thí, aur itní barí, ki kaí ádmí us men baiṭh, yá khaṛe ho sakte the.

7. *Us ke shágirdon ko, aur Patras ko;* yane aur *khásskar* Patras ko. Patras ne thore arse peshtar Masíh se inkár kiya thá, aur sháyad apne ranj aur ghabráhat se dil men kahtá thá, ki Main shágird

ne tumhen kahá thá, tum use wahán dekhoge.

8 We jald níkalke qabr se bhágin, aur kámpṭi aur ghabrátí húi, máre dar ke, kisi se kuchh na bolín.

9 ¶ Hafte ke pahle roz, wuh, sawere uṭkar, pahle Mariyam Magdalíní ko, jis men se us ne sāt deo níkalé the, díkhái diyá.

10 Us ne jáke, us ke sáthíon ko, jo us ke liye gungín aur rote the, khabar dí.

11 We yih sunke, ki wuh jítá hai, aur use díkhái diyá, yaqín na láe.

12 ¶ Us ke bád, wuh dúsrí

kahláne ke láiq nahín. Sháyad is liye yih paigám Masíh ne apne firishte kí marifat khásskar use bhejá, táki us ke dil ko tasallí ho.

§ 162. AURATON KÁ SHAHR KÍ TARAF LAUTNÁ. YISÚ SE UN KÍ MULÁQÁT. *Yarúsalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
28: 8-10 | 16: 8 | 24: 9-11 |

8. Dekho Matí 28: 8—10.

§ 164. QABE KE PÁS KHUDÁWAND KÁ MARIYAM MAGDALÍNÍ KO DIKHÁÍ DENÁ. *Yarúsalam.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
19: 9-11 | | 20: 11-18 |

9—11. Dekho Tafsír i Matí ke khatima par Titamma men, Masíh ke díkhái dene kí bábat.

§ 166. PATRAS KÁ KHUDÁWAND KO DEKHNÁ. DO AUR SHÁGIRDON KÁ AMÁUS KÍ BAH PAR USE DEKHNÁ. *Yarúsalam aur Amás.*

Matí. | Mark. | Lúk. | Yúhan.
16: 12, 13 | 24: 13-35 |

12. *Dúsrí súrat men.* Is kí pú-

súrat men, un men se do ko, jis waqt ki we paidal chalte the, aur dihát kí taraf játe the, dikháí diyá.

13 Unhon ne jáke báqí logon ko khabar dí, aur unhon ne bhí un kí báton ko yaqín na kiyá.

14 ¶ Ákhir wuh un gyá-rahon ko, jab we kháne baithe the, dikháí diyá, aur un kí

beímání aur sakht-dilí par malámat kí, kyúnki we un kí báton par, jinhon ne us ke jí uthne ke bad use dekhá thá, yaqín na láe the.

15 Aur us ne unhen kahá, ki Tum tamám dunyá men jáke har ek makhlúq ke sámhne Injil kí manádí karo.

16 Jo ki ímán látá, aur baptismá patá hai, naját pae-

rá bayán Lúká men hai, 24: 13-35. Unhon ne use na pahchána, is wáste ki wuh dúsrí súrat men nazar áyá.

§ 167. THÚMÁ KÍ GAIHÁZIRÍ MEN, RASÚLON KE DARMIYÁN, YISÚ KÁ DIKHÁÍ DENÁ. *Yarú-salam.*

Matí.	Mark.	Lúk.	Yúhan.
16:14-18	24:36-49	20:19-23	

14. *Un kí beímání, aur sakht-dilí par malámat kí.* Masíh ne aksar apne shágirdon se kahá thá, ki main mará jáungá, aur phir jí uthúngá; lekin zahir hai ki wuh samjhe ki yih máre jáne ká mazmún kisí tarah tamsilí hai, aur haqíqat men aísá na hogá. Phir yih bhí zahir hai, ki jab wuh mar chuká, un kí ummed us bádsháhat kí bábat jo un kí samajh men qáim honewálí thí, bilkul játi rahí; aur wuh us ke jí uthne ká bharosá na rakhte the; aur jo kuchh thá bhí, to bahut thorá. Is hál men jab bazon ne un men se ákar kahá, ki Khudáwand jí uthá hai, to unhon ne kahá hogá, ki hán, tum yihí cháhte ho, magar tumháre iráde ne tum ko dagá dí hai, yá tum ne kuchh dhokhá sá dekhá hai. Yih un kí sust ímání bahut bemunásib thí, aur Masíh ne us par malámat kí. Magar us se ham logon ko ek fáida yih pahunchtá hai, ki is men Masíh ke jí uthne kí haqíqat par

dalíl hai. Chunánchi yih us ke shágird bhole na the, aur besubú i qawí is bát ko qabúl na kiyá. Is se zahir hai ki unhon ne is muqaddama men dhokhá nahín kháyá. Phir is bát kí gawáhi par bahut sakhtíán utháne, aur jánen dene se yih sábit hai ki unhon ne auron ko bhí dhokhá nahín diyá. Pas un kí gawáhi bahut kámil, aur kamál íatibár ke láiq hai.

15. Dekho Tafsír i Matí 28: 19. *Har ek makhlúq ke sámhne.* Jab Masíh ap dunyá men rahá, us ne Yahúdíon ke darmiyán apná kám kiyá; aur apne shágirdon ko bhejte waqt un se farmáyá, ki Gair-qaumon men mat jáo, lekin ásmán par játe waqt, naját ká kám púra karke, wuh farmátá hai, ki har ek makhlúq ke sámhne is Injil kí manádí karo. Al-hamd-o-lilláh. Phir Aámál kí kitáb ke parhne se malúm hotá hai ki is hukm ká matlab Rasúlon kí samajh men barí mushkil se áyá; chunánchi ek rúya zarúr húa táki Patras Qurnélius ke pás jákar, use baptismá de.—Aámál 10: Aur jab us ne aísá kiyá, tab baze Yahúdí Ísáí us se bahs karne lage, ki “tú ná-makhtúnun ke pás gayá aur un ke sáth kháyá.”—Aám. 11: 3. Lekin rafta rafta yih taasub un ke dilon men se nikal gayá.

16. *Jo ki ímán látá, aur baptismá patá naját páegá.* Is ká matlab yih zarúr hogá ki ímán láná na-

gá: aur jo ímán nahín látá, us par sazá ká hukm kiyá jáegá.

17 Aur we jo ímán láenge, un ke sáth yih alámaten hongí; ki we mere nám se

ját kí bunyád, aur wasíla hai.—Yúhan. 3: 16, 18, 36; aur 5: 24; Aamál 16: 31. Aur isí tarah bahut aur maqámon men hai. Ímán láná sab se muqaddam hai, aur agar yih maujúd ho, to sab kuchh hogá. Aur Ímán láná kyá hai? Sirf yihí kí Khudá ke qaul ko sach jánkar us ke bamújib karná. Yih to pah-lí bát hai; magar us ke sáth yih bhí kí baptismá páná; yane na sirf díl se ímán láná, balki zahir men bhí use qabúl karná; kyúñki bap-tisme ká matlab yihí hai. Masíh ne in donon ko shámil rakhá hai, aur ham kis tarah unhen alag karen? Yih albatta ham kah sakte hain kí ádmí ímán hí se bach játá hai, na baptismá se; aur agar baptismá páne men kisi wájibi sabab se kuchh der ho, to is se us insán ká nuqsán na hogá: magar jo shakhs Masíh ká sachchá ímándár hai, wuh zarúr cháhegá, kí main us ká yih hukm máñun, aur jitná jald ho sake, tamám dun-yá ke sámhne us ká iqrár karún. *Aur jo ímán nahín látá us par sa-zá ká hukm kiyá jáegá.* Sirf ímán ke na hone se yih natíja níklegá, aur baptismá ká zikr yahán nahín hai. *Sazá ká hukm hogá.* Yane wuh shakhs Khudá ke huzúr se khárij hokar jahannam men dálá jáegá. Agar koí púchhe kí aisé karne men Khudá kis tarah ádil thahregá, to jawáb yih hai; (1.) Kí naját kí shart thahráná Khudá hí ká haqq hai; aur agar us ne yih shart thahráí ho, to is men kuchh beinsáfi nahín; kyúñki Khudá ke kámon par koí ilzám nahín lagá saktá, kí wuh sab hikmat ke sáth hain. (2.) Sab insán gunahgár hain,

deon ko níkalenge; aur nai zubáñen bolenge;

18 Sámpoñ ko uthá lenge; aur agar koí halák karnewálí chíz pienge, unhen kuchh nuqsán na hogá; we bímáron

aur apne gunáhon ke sabab halák hone ke laiq. (3.) Yih Masíh apní ján fidye men dekar gunahgáron ká kafara, aur jahán ká Naját-dihanda húa: aur agar koí use qabúl na ka-re, to us ká hál aisé hai jaise koí shakhs samundar men dúbta ho, aur ek náó us ke bacháne ko áwe, magar wuh use pasand na kare, to zarúr dúbegá: aur us ká dúbna be-shakk usí kí nádání aur qusur thahregá.

17. *Alámaten.* Masíh ne apne Rasúlon aur agleímándáron ko tarah tarah kí qudraten baqshshín, jáisé kí Rasúlon ke Aamál men mazkúr hai. Wuh deon ko níkalte.—Aam. 19: 12; aur gair zabáñen bolte.—Aamál 2: 4, 8—12; aur sámpoñ ko bekhatar utháte.—Aam. 28: 3—5; aur sangsár hokar bhí jíte rahe, aur bahut se aur mujize un se zahir húe. Kalísyá kí tawárikh se ma-lúm hai kí yih qudraten ek do sau baras tak Masíh ke logon men ra-hín, magar rafta rafta jaise hájat kam hotí, wuh bhí ghatti játí thin; aur yih kuchh aql se baíd nahín hai. Jab yih khushkhaharí dunyá men pahle sunáí gáí, aur hákim aur álim sab mukhálif the, aur talwár ká zor us ke phailáne men jáiz na thá, tab zarúrat thí, kí Khudá áp mujizon ke wasíle us par gawáhi de, nahín to kis tarah yih dín phail-ne pátá; magar jab us ne jar pakrí, tab yih zarúrat rafta rafta játí rahí, aur Khudá ne jo besabab koí kám nahín kartá hai, in mujizon ko mauqúf kiyá.

§ 172. *URÚJ. Baitaniya men.*

Matí. | Mark. (Lúk.) Yúhan.
16:19, 20 | 24:50-53 | 20:30, 31

par háth rakhenge, to change ho jáenge.

19 ¶ *Khudáwand unhen yih farmáke ásmán par játá rahá, aur Khudá ke dahine háth baiṭhá.*

Masíh ke urúj kí bábat dekho Lúqá 24 : 50—53.

19. *Ásmán par játá rahá.* Wuh bádalón men bihisht, yane Khudá ke kḥáss maqám ko gayá. Yih maqám koí nahín jántá, kí kahán hai, magar koí aisi jagah beshakk hai. Aur *Khudá ke dahine háth baiṭhá.* Yih qaul bádsháhón ke dastúr, aur insán ke muháware ke muwáfiq hai; magar yih samajhná na cháhiye kí haqiqat men Khudá ke háth, yá badan, yá aur azú hain. Khudá ke dahine háth baiṭhne se sirf yih murád hai kí Masíh ko bárá ikhtiyár aur martaba milá.

20. Yih donón báten jo is áyat men mazkúr hain, kyá hí sach ṭhahriṅ, kí Rasúlon ne tamám dunyá men jákar Injil ká waz kiyá ;

20 Phir unhon ne har jagah jákar manádi kí, aur Khudá-wand un kí madad kartá thá, aur kalám ko, un muajizon ke wasíle se, jo us ke sáth sáth hote the, sábit kartá rahá. *Ámín.*

chunánchi yih bát Ísái dín ke ráij aur gálib hone se záhir hai. Aur phir yih bhí kí Khudá ne mujizon, aur Ruh-ul-Quds kí tásir, aur apne fazl se un kí madad kí. Is madad ke wasíle in bárah Rasúlon ne be-ilm, bemartaba, betalwár, bezor o zar, beshán o shaukat, hákimón, aur bádsháhón, aur dunyá ke ikhti-yárwálon se barkhiláf hokar, ruswái, aur badnámí, aur musíbat, aur barahnagi, aur ṭhathon, aur koṛon, aur sab tarah kí taklifón kí máre jáne tak bhí, bardásht karke Injil sunái, aur ek álam ko dewí deotáon, aur failsúfí, aur bátíl-parastí se chhurákar, Masíh ká tabidár kar diyá. Agar yih Khudá ká kám saríh na thá, to aur us ká kaun kám, aur kab zahúr men áyá.

228

~~JUL - 8 1942~~

IndL 4514.2.3

Widener Library

004366837

3 2044 092 195 627